
3 1761 ...2726 6
D

FONTES
RERUM HUNGARICARUM

(MAGYAR TÖRTÉNELMI FORRÁSOK)

TOMUS II.

MATRICULA ET ACTA HUNGARORUM

IN UNIVERSITATIBUS ITALIAE STUDENTIUM

VOLUMEN SECUNDUM:

ROMA; COLLEGIUM GERMANICUM ET HUNGARICUM

I.

MATRICULA

(1559—1917)

EDIDIT

DR ANDREAS VERESS

SUMPTIBUS

EXALUMNORUM EIUSDEM COLLEGII HUNGARORUM

BUDAPEST

«FONTES RERUM HUNGARICARUM»

1917

A RÓMAI
COLLEGIUM GERMANICUM
ET
HUNGARICUM
MAGYARORSZÁGI TANULÓINAK
ANYAKÖNYVE ÉS IRATAI

I.

ANYAKÖNYV

(1559—1917)

KÖZREBOCSÁTJA

DR VERESS ENDRE

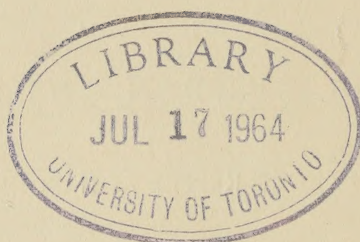
(60 EGYKORÚ KÉPPEL ÉS HASONMÁSSAL)

BUDAPEST

STEPHANEUM NYOMDA R. T. NYOMÁSA

1917

LIBRARY
JUL 17 1964
UNIVERSITY OF TORONTO

COLLEGIO MATRI

MONUMENTUM HOC LITTERARIUM DEDICANT
FILII GRATI

TIBURTIUS BOROMISZA
EPISCOPUS SZATMÁRIENSIS

OTTOKARUS PROHÁSZKA
EPISCOPUS ALBAREGALENSIS

FERDINANDUS ROTT
EPISCOPUS VESPRIMIENSIS

GUSTAVUS E COMITIBUS MAJLÁTH
EPISCOPUS TRANSYLVANIENSIS
(BENEFACTOR COLLEGII)

PAULUS ÁMON · GEORGIUS ANDOR† · IOANNES EUGENIUS BELICZKY
FRANCISCUS BÜTTNER · BENIAMINUS CSÁKI · FRANCISCUS CSIBA
LUDOVICUS CZUMBEL · STEPHANUS DEMETER · LADISLAUS DŐRY
IACOBUS ÉGERTH
IULIUS FELBER · GEORGIUS FLOZNIK · STEPHANUS GALLÓ
MARTINUS GŐBL · VENDELINUS HALÁSZ · IOSEPHUS HIRSCHLER
FRANCISCUS XAVERIUS HORVÁTH · ALOYSIUS IZSÓF
ALEXANDER KALMÁR
IULIUS KANYÓ · CAROLUS KÁROLYI · STEPHANUS KERNER
IULIUS KOVÁTS · MICHAEL KŐSZEGHY · GEORGIUS KRAMMER
IOANNES BAPTISTA KRAMP · ANTONIUS KURIMSZKY
IOSEPHUS LONČARIĆ · IOANNES CAP. MESTER
ZOLTÁN LUDOVICUS MESZLÉNYI · HUGO MIHALOVIĆ
DIONYSIUS MOSONYI · ALOYSIUS NAGELREITER
IOSEPHUS NAGY · GUSTAVUS PÉCSI · ANTONIUS PÉTER
TIBURTIUS REJŐD
IOANNES GABRIEL ROVNYÁN
FERDINANDUS SÁNDORFFY · FRANCISCUS XAVERIUS SCHWEITZER
ADALBERTUS SOLTÉSZ · ALEXANDER SPESZ · GEORGIUS STEÉCZ
VENDELINUS SZABÓ · ROBERTUS SZENTIVÁNYI
ADALBERTUS SZUCHY · ALEXANDER SZUCSICS† · IULIUS TANTOS
IULIUS TICHY · STEPHANUS ULÁR · IOSEPHUS UNTERREINER
IOSEPHUS VASS · IOSEPHUS AURELIUS L. B. VÉCSEY
CAROLUS VILÁNYI · ADALBERTUS WAHLNER
IACOBUS WILDINGER · ADALBERTUS WILDMANN
CAROLUS ZGAMA

A · D · MCMXVII

ELŐSZÓ.

OLLEGIUMOK — s kivált a papi ifjúság nevelését végző tanintézetek — közzül akkora hírt-nevet és tekintélyt tán egy sem szerzett magának idők folyamán, mint a római Collegium Germanicum et Hungaricum. A Collegiumot 1552 nyarán III. Gyula pápa alapította Loyola Ignácz — a Jézus-Társasága alapítójának — buzgólkodása és ösztönzése folytán azért, hogy az Úr szőlejében németföldön megfogyatkozott munkások számát gyarapítsák és hivatásuk magaslatán álló lelkes, odaadó papokat neveljenek benne, kik hazájukba visszatérve, mint tudományokban és erkölcsökben gazdag, képzett egyházi férfiak, munkásságuk példájával másokat is megnyerjenek Krisztusnak, Isten igéjét hirdessék, lelki gyakorlataikat az ő dicsőségére s a hivők javára végezzék, a tévtanokat felderítsék és elháritsák; a hitet szóval és tettel terjesszék s a hol netán megszünt volna újraoltsák és megerősítsék. Hogy pedig a pápa a Collegium fejlődését biztosítsa, azt közvetlenül a Szentszék fenhatósága alá rendelte, melyet hat bíboros-protector gyakorlott, úgy, hogy az új tanintézet ne függjön sem a római senatustól, sem a Studium generale rektoraitól, sem püspöki visitatióktól. Ennek következtében akadémiai kiváltságokkal és avatási joggal ruházta fel, hogy egyenrangú legyen bármely más egyetemmel.[1] Az év őszén megnyilt és szerény viszonyok közt működő tanintézet szervezetét húsz esztendő mulva XIII. Gergely pápa fejlesztéé tovább azáltal, hogy fejedelmi alapítványokkal biztosítá fenmaradását,

[1] Az alapítás nehézségeit és előmunkálatait Schröder műve adja elő, melyben 63 levelet és aktát találunk az 1551—56 közti évek történetére, köztük a pápa alapító bulláját. A forrásmunkát ismertette többek közt *Eh*[ses] a «Römische Quartalschrift» 1897-iki XI. évf. 466—470. l.

meg hogy 1584-ben tanrendet adott neki, még pedig olyat, hogy az lényegében mainapig fennáll és érvényben van.[2]

Az új Collegium nagy áldás volt a tanulni vágyó ifjakra nézve, kiknek német és magyar földön alig volt hol tanulniok, úgy, hogy az eleinte mindössze harmincz alumnus részére tervezett intézet hamarosan megtelt és tágasabb helyiségről kelle gondoskodni. Hire, neve Magyarországba is korán eljutott s már 1559-ben egy horvát tanuló vétette fel magát benne, 1560 őszén pedig a nyitramegyei *Szántó* István jelentkezett felvételre egy velejött szepesi ifjúval. A később annyira hiressé vált Szántó volt tehát a Collegium első magyar növendéke s az ő megjelenése valósággal gondviselésszerűvé vált magyar szempontból.

Miután Szántó tanulmányait bevégezte s a Jézus-Társaságba lépve a Szent-Péter-templom magyar gyóntatója lett, abban fáradozott, hogy a pápa a Magyarországból érkező ifjak részére a Collegium Germanicum mintájára külön magyar collegiumot alapítson. Tervének megnyert a magyarokkal rokonszenvező egy-két bíborost és gyakori előterjesztéseire a Szentatya végre 1578 márczius 1-én megalapítá a magyar collegiumot, neki adván (1579 elején) a magyar pálosbarátoknak a Coelius-hegyen álló San Stefano Rotondo-templomát és kolostorát, meg Szent Istvánnak a Szent-Péter-templom mai sekrestyéje helyén állott templomát, jövedelmével. A magyar pálosok egy magával tehetetlen öreg barátot hátrahagyva, kelletlenül hurczolkodtak ki május 28-án ősi lakhelyükről, átengedvén azt az új tanintézetnek, melyért a lelkes magyar atya annyit buzgólkodott. Csakhogy hamarosan kiderült, hogy a csendes kolostor nem alkalmas iskolai czélokra, messzi is esett a város központjától s így az már fél esztendő mulva megszűnt, illetve három magyar tanulóját a pápa a Germanicumba rendelte s a kolostort visszaadta eredeti rendeltetésének. Szántó lehetetlennek tartotta, hogy nyelvében, természetében és hajlamaiban két egymástól annyira különböző nemzet, mint a német és magyar tanulói békésen megférjenek egy fedél alatt s együttélésük hasznos legyen s ezért erélyesen szorgalmazta az intézet magyar jellegének további fentartását. Rajongó fajszeretettől sugallt felfogásához csatlakozott az intézet megmaradt néhány magyarja is, azáltal, hogy nem mentek a Germanicumba.[3] Ez azonban a magyarnál fejlettebb, népesebb és jelesebb volt, úgy hogy midőn az év

---

[2] Közölni fogjuk munkánk II. kötetében.

[3] Ezek voltak: Szamobori György, Usali Miklós és Kundli Benedek. V. ö. Steinhuber (id. m. I. k. 141. l.) előadását.

Pars exterior

Pars interior
Collegii Germanici et Hungarici

végén két új magyar ifjú érkezett az örökvárosba s azok egyenesen a Germanicumban jelentkeztek felvételre,[4] utánuk jött társuknak maga Szántó ajánlá másnap ugyanazt és belenyugodván a dolgok ily alakulatába, maga vezette ez újabb magyarokat hódolatra a pápa színe elé,[5] kinek áldásával távozott (1579 deczember 7-én) Báthory István király hivására Erdélybe, a hol szélesebb működési tere nyilt az eddiginél.[6] Most már a magyarok állandóan együtt tanultak a németekkel a collegiumban, melynek hivatalos czime ezentul «Collegium Germanicum et Hungaricum» lett.

Századok folyamán a Collegium sok nagy urat nevelt, de — miként az intézet egykori növendéke, P. *Steinhuber* András mondta — ez legkisebb érdeme, a mely valójában abban nyilvánult, hogy sok kegyes, tanult papot és ügybuzgó püspököt képezett, a kik Isten országának terjesztésében lelkes eszközei az egyháznak.[7] Ezt szigorú következetességgel s a mellett bámulatos egyszerű eszközökkel érik el a jezsuita-atyák, a kik elvből nem büntetnek, a jellem és egyéniség fejlesztésére törekednek, alázatosságra, egyszerüségre és a világi hiúságok megvetésére nevelve a gondjaikra bizott ifjakat. Ily szellemben nyilatkoznak a Collegium vezetői, valahányszor reá alkalmuk nyilik,[8] egy végzett germanikus pedig, mikor az intézetből való távozása után 22 esztendőre mint püspök újra a növendékek körébe tért, azt a kijelentést tette, hogy a germanikusokat elsősorban az a *szeretet* jellemzi, mely

---

[4] Ezek közül csupán az egyiket ismerjük.

[5] Ezt a jelenetet ábrázolja érdekes egykorú képünk, melyet természetes nagyságú eredetijéről Rómában fényképeztünk le.

[6] Szántó atya küzdelmét és buzgólkodását a római magyar collegium érdekében bőven és érdekesen ismertette 1887-ben Fraknói külön is megjelent értekezésben. Szántó István jelentéseit erdélyi működéséről ld. a «Fontes Rerum Transylvanicarum» I—II. kötetében.

[7] Steinhuber 1880 január 15-iki leveléből, a Collegium «Correspondenzblatt»-ja 1917. évf. 14—15. l.

[8] Schröder Frigyes rektor (1881—1888) a belépő alumnusokat a következő szavakkal fogadta: «Meine Herren, wir strafen grundsätzlich nicht, weil wir werdende Männer vor uns haben. Männer, selbstständige Männer sollen Sie werden, Persönlichkeiten, wie man sie heute braucht, nach denen man heute ruft, und wie sie die moderne Schule nie und nimmer hervorbringen kann, wahre Persönlichkeiten!» Und in einer Sonntagsexhorte sagte P. Spiritual: «Alles, was der liebe Gott einem Priester von seiner Primiz an schickt, ist dazu angetan, ihn immer demütiger zu machen. Wenn man sich vor einem stolzen Priester überhaupt fürchten muss, so noch mehr vor einem stolzen Germaniker». Als der Prälat Hettinger einmal im Kolleg war, klopfte er Einem auf die Schulter und sagte: «Amice, cave vanam gloriam!» — Bleiben Sie recht demütig. (Ugyanott, a 8. lapon.)

őket egymáshoz fűzi, legyen társuk káplán, lelkész, tanár vagy püspök.[9] Az egymás iránti szeretet — úgy itélem magam is —sirukig kiséri a germanikusokat s neveli bennök az összetartozandóság érzetét egész az önfeláldozásig, jobban mint bármely más egyházi vagy világi intézet növendékét. Ez tán legnagyobb eredménye annak az öntudatos nevelésnek, melyben hét esztendőn át részesülnek, példát nyervén arra is, miként kell otthon az Isten szolgáit magasztos, szent hivatásuknak méltó betöltésére nevelni és előkészíteni a rájuk bizott seminariumokban, melyek nagyrészét germanikusok alapítottak.[10]

Ezt a nevelési rendszert részletesen ismertette a Collegium halhatatlan történetírója, Steinhuber biboros abban a két kötetes munkájában, melyben a magyar tanulók életviszonyait is kellően méltatta.[11] Míg ő azonban csupán azoknak a magyar germanikusoknak életrajzára terjeszkedhetett ki, a kik hazatérve magasabb egyházi állásba jutottak s munkája különben is elbeszélő természetű, én *valamennyi magyarországi germanikus anyakönyvét* kivántam összeállítani, életrajzi adataikat közölve abban a sorrendben, a mint beiratkoztak és Rómában tanultak volt.

Ez az érdekes munka már első római tanulmányútam alkalmával — 1901 tavaszán — foglalkoztatott, de egyszeri betekintés a dolog mélyébe, meggyőzött terjedelmének óriási méretéről s arról, hogy megvalósításához sok idő és türelem kell. Ezért megelégedtem akkor a tárgy irodalmának megismerésével s tervem megvalósításához csupán negyedik római tanulmányútamban, 1913 tavaszán fogtam, nem nyugodva addig, míg azt végre nem hajtottam. Az intézet vezetősége rendelkezésemre bocsátotta az eredeti anyakönyv két régi kötetét, melynek magyarországi vonatkozásait irógéppel írtam ki napestig folyt munkával, a Collegium ama kápolnája melletti csendes, földszinti kis szobájában, melyben szegény, elhagyott gyermekek részére az intézet növendékei

---

[9] Gföllner linzi püspök nyilatkozata 1916 október 26-án az Innsbruckba menekült germanikusok körében, melynek kapcsán még ezeket is mondta : Heute vor 29 Jahren bin ich nach Rom gefahren und ins liebe Kolleg gekommen. Ich danke Gott für diese Gnade, die für mein ganzes Leben entscheidend und richtunggebend wurde. Da haben Sie die gute Erziehung, den Strom der heiligen Wissenschaft, die Gregoriana, da haben Sie Rom, die Roma felix ; da haben Sie, was ich am höchsten von allem schätze, den spiritus Romanus, den verus spiritus ecclesiae. (Ugyanott, a 7. lapon.)

[10] Ezt ugyancsak Steinhuber emeli ki ; id. m. II. k. 439. l.

[11] Részletes czimét ld. a VI. alatti jegyzékben.

tartanak vasárnaponként iskolát. A hetekig tartott kutatás és másolás nagy gyönyörűséget okozott, nemcsak mert naponta új tanulók nevét vetette felszinre, hanem azért is, hogy helyesbíthettem azok nevét, a kikét eddig hibás olvasásban ismertük olyanok művéből, kik nem lévén magyarok, a magyar neveket gyakran hibásan írták ki, vagy pedig a hol hibásan voltak bevezetve nem tudták eredeti irásmódjukat visszaállítani.

A Collegium Germanicum et Hungaricum első története fennállásának századik évfordulója évében — 1652-ben — jelent meg *Cataneo* Jeromos prefektus tollából.[12] Jelentéktelen kis alkalmi kiadvány, mely bár hivatalos volt s az intézet vezetősége megbizásából készült, előszavának egy ügyetlen fordulata következtében indexre került s így meglehetős ritkasággá vált. Minket csupán azért érdekel, mert végén felsorolja azokat a magyar növendékeket, kik püspökségre jutottak. Alaposabb, terjedelmesebb és gondosabb *Cordara* Gyula jezsuita-atya műve, mely a második száz esztendős jubileum után (1770-ben) jelent meg, függelékül a jelesebb növendékek jegyzékével.[13] Ennek magyar neveit ismertette nálunk egy névtelen 1855-ben, meg *Fraknói* Vilmos az 1600-ig Rómában tanult ifjakét 1873-ban. De a *hazai* tanulók teljesebb jegyzékét egyházmegyék szerinti összeállításban először *Steinhuber* András biboros közölte munkájában 1895-ben és bővítve annak 1906-iki második kiadásában. Ám a magyar nevek mind e jegyzékekben igen gyakran hibásak, még Steinhuberében is és nála főleg azért, mert kiirásukban az eredeti anyakönyv bejegyzéséhez ragaszkodott, holott azt magyarul nem értő idegen ember (a mindenkori olasz rektor) vezette. A hibás — sokszor értelem nélküli — neveket én a tanulók *saját névaláirása* szerint helyesbítettem, a mint azokat megtaláltam sajátkezüleg beírt fogadalmuk alján és kijegyeztem minden egyes magyarországi tanulónál. Ezek a fogadalmi irások különben is gyakran a tanulók származását, előnevét és rangját is megőrizték, a mit mindig hűségesen kiigazítottam, ha a matriculában hibásan találtam vagy (zárjel közt) pótoltam bele, ha abból hiányzott, esetleg [szögletes zárjel közt], a mit egyebünnen bírtam kiegészíteni. Igy sikerült a legtöbb hazai tanuló családnevét rekonstruálnom és életrajzi adatait bővítenem. Nehogy azonban valaki azt találja hinni, hogy rosszul olvastam, kötelességemnek

[12] Cataneo műve a német Truchsess jegyzetei felhasználásával készült és X. Incze pápához ajánlva jelent meg.

[13] E jegyzék alapjául az a kézirat szolgált, melyet a Collegium levéltárából használtam s külön is idézek.

tartottam jegyzetben közölni Steinhuber hibás irásmódját ; annyival inkább, mert az már könyvéből sok helyen átment az egyháztörténelmi irodalomba.

A Collegium anyakönyve három hatalmas, vörös bőrkötésű kötetben maradt reánk. Ezek elsejét 1608-ban nyitotta meg az intézet vezetősége, beleírván a régi katalogusok adatait[14] s azontúl folytatólag vezette a rektor. Az első kötet ekként 1552-től 1715-ig terjed, a második 1716-tól 1780-ig, a mikor már sejteni lehetett, hogy a Collegiumot II. József császár osztrák területre, Paviába helyezi át s a különben is majdnem betelt kötetet nem folytatták ; a harmadik pedig az intézet újra való megnyiltától, 1818-tól mai napig.

Az anyakönyv vezetése nagyon rendszertelenül folyt s úgyszólván a szerint ment, hogy pontos vagy kevésbbé pontos ember végezte-e a bejegyzéseket[15]. Erre vezethető vissza, hogy olyik tanulót be sem írtak, úgy hogy némelyikről csupán egyéb forrásokból lehet kimutatni, hogy germanikus volt s a Collegiumban nevelkedett. Magyarországi tanulóink közül is nyolczat találtam olyat az 1608—1719 közti időből, kiknek semmi nyoma a Collegium hivatalos anyakönyvében.[16] Pontatlanság következménye, hogy néha ez, néha amaz adat hiányzik. De legnagyobb fogyatkozása a matriculának, hogy az adatok bejegyzése nem valami előre megállapított szabály, hanem az egyes rektorok és helyetteseik belátása, mondhatnám szeszélye szerint történt. Igy pl. eleinte megelégedtek a jelentkező tanuló puszta nevének és egyházmegyéjének bejegyzésével ; 1588-tól kezdve beírták a jelentkezőről azt is, hogy előzőleg hol tanult, ki ajánlotta a Collegiumba, hány éves és van-e

[14] A matricula I. kötete elején olvassuk ugyanis : Hic liber continet nomina alumnorum ab erecto Collegio Germanico, quantum ex diversis catalogis ordine temporum servato colligere licuit. Confectus est autem nunc primum die primo Ianuarii 1608 et originalia in archivo reposita.

[15] Még a bejegyzések irásmódja is ettől függött, mert pl. míg az I. kötet irása mindenütt olvasható és sok helyen kaligrafikus szépségű, addig a II. kötet 1726-tól végig — félszázadon keresztül — oly rossz irású és gondatlan, hányaveti, hogy olvasása gyakran nagy nehézséget okozott, másolása éber figyelmet kivánt.

[16] Igy pl. Püsky János (1608) későbbi csanádi püspök, Tordai András (1652), báró Pongrácz György (1655), Péterfi András (1658), Széchenyi Pál pálos-barát (1665), gróf Eszterházy Miklós (1677) nevét és adatait a Collegium magyar növendékeinek római albumából ; Braikovich Márton (1667) későbbi modrusi püspökét a Catalogus virorum illustriumból és a horvát Pucz Istvánét (1719) Farlati művéből illeszthettem megfelelő helyére.

valami egyházi rendje, illetve javadalma. Nevezetes újítás, hogy 1634-től kezdve bejegyzik a tanuló szülei nevét is, a mi mérhetetlen becses családtörténeti adatokat nyújt, ámbár a bejegyzések megrövidülnek s csak 1646-tól kezdve nyerik vissza korábbi terjedelmüket, a mihez 1657 óta járult a születés napjának pontos kitétele; aztán meg (1670-től) annak felemlítése, hogy hol bérmálkozott s volt-e valamely congregatiónak tagja. Ez adatokon kívül azt is bejegyezték, hogy mely nap tett fogadalmat a tanuló a szokásos 7—8 havi próbaidő után az intézet törvényeinek megtartására; később azonban ezt elmulasztották s én a fogadalmi könyvekből pótoltam, melyek egymásutáni kötetekben 1777-ig maradtak reánk, illetve jutottak kezemhez. Érdekesnek találtam feltüntetni azt is, hogy tartott-e s mikor valamelyik növendék ünnepi beszédet római tanulása alatt, a mi szokásos volt, még pedig november 1-én a pápa jelenlétében a Quirinalban, a szentek tiszteletéről, deczember 13-án meg a Szent Apollinare-templomban Szent Lestyánról és vértanú-társairól, kiknek hamvait ott őrzik. Ez ünnepi beszédeket 1637-től kezdve önálló kötetekbe írták be, melyekből 1766-ig három maradt fenn.[17] Külön bekezdésben vezették be, hogy ki mely nap távozott tanulmányai befejeztével, vagy esetleg betegeskedése miatt, a mikor a rektor magaviseletét sajátkezüleg beírta rövid, velős minősítéssel, kiterjeszkedve a tanuló jellemvonásaira és oly egyéni sajátságainak vázolására is, melyeket róla másutt hiába keresnénk. Ez teszi e hivatalos bejegyzéseket annyira értékesekké s nyújt képet egyúttal az intézet szelleméről és azokról a nevelési elvekről, melyek a jezsuita-atyákat vezérelték. Egy harmadik kikezdésben végül a tanuló rövid életrajzát örökítették meg és kisérték figyelemmel, attól az időtől kezdve, hogy a Collegiumból távozott és közszereplésével hírt, nevet szerzett magának. Ez adatokat később is folyton pótolgatták, a mint egyik-másik végzett növendékről szó esett beszédközben vagy valami új tanuló hírt hozott róla

[17] A gyüjtemény czíme: «Orationes solemnes ab alumnis Collegii Germanici et Hungarici quotannis habitae, tum Kalendis Novembris in sacello pontificum Quirinali de communi celebritate Sanctorum, tum 13. Decembris in propria ecclesia S. Apollinaris de SS. Eustratio et sociis martyribus, quorum sacri cineres ibidem religiose coluntur.» Három kötet maradt fenn. Az első kezdődik 1637-en és megy 1702-ig, a II. kötet 1684—1735-ig, a III. pedig 1736—1766-ig; az első papirosra, a két utóbbi pergamenre van írva és diszesen kiállítva, czimerekkel és kezdőbetükkel. Ezek közül néhányat «P. Andreas Kollenic Ungarus Ord. S. Pauli primi Eremitae» írt és diszített 1688 január 16-án és február 2-án, meg P. Gerstel Ungarus, Collegium növendékei.

a házából, egész haláláig, a mit a páterek szintén hűségesen beírtak neve mellé, ha az tudomásukra jutott.

Magyaráznunk sem kell, mily rendkívül becses életrajzi anyagot őrzött meg ekként számunkra a Collegium anyakönyve s hány tanulóról tudjuk meg csupán e kötetek sárgult lapjairól, hogy egyáltalán Rómában tanult vagy mikor született, kik voltak szülei? E háromféle bejegyzést könnyebb áttekinthetőség végett háromféle szedésben mutatom be; hogy azonban az egyes tanulókról minél teljesebb képet nyerhessünk, kiegészitettem adataikat egyebünnen. Ezt a kiegészítést már Steinhuber szükségesnek látta s megkezdte. Azalatt az idő alatt, a míg (1867-től 1880-ig) rektora volt a Collegiumnak, a magyarországi tanulókhoz is sok adatot fűzött a naplókból és Kelemen László feljegyzéseiből, meg *Péterfy* Károly munkájából s az esztergomi bazilika felszentelése alkalmával 1856-ban kiadott emlékkönyvből (Memoria) és schematismusokból. Csakhogy Rómában nem állhatott rendelkezésére a teljes magyar irodalom, melyet magam hosszú évek lassú munkájával átnéztem, hogy adataikkal ez anyakönyvet minél teljesebbé tehessem. A folyóiratokon kívül 82 művet használtam, de még így is 768 tanuló közül 148 maradt olyan, kiről semmi adatot sem közölhetek Rómából való hazatérte utáni életéből, annyira szegényes egyháztörténelmi irodalmunk *a közpapság működését is* felölelő életrajzi művekben. Mintaszerű e tekintetben az esztergomi egyházmegye 1894-ben megjelent kiadványa[18] s nagy kár, hogy azt többi egyházmegyénk nem követi!

Az irodalomból szerzett kiegészítő adatok után helykimélésből csupán a szerzőt említem a megfelelő lapszám idézésével, míg munkájának teljes könyvészeti czímét a használt művek jegyzékében sorolom fel. Kellő figyelemmel kisértem természetesen az egyes tanulók irói működését is, de ebben csupán annak megemlítésére szorítkozhattam, hogy az illető hány könyvet írt (utalva Szinnyei műve megfelelő helyére, a hol azok fel vannak sorolva) vagy röviden, hogy irodalmi működése van: «Habet merita litteraria.» Kivételt csak olyan művekkel tettem, melyeket Szinnyei nem ismer, meg az egyes tanulók *római* irodalmi munkásságánál, melyet mindig megemlítettem, ha még oly csekély is, közölvén az illető művek czímét, leírását, hogy általa egyetemes könyvészetünket gazdagítsam ismeretlen, új adatokkal, melyek annyival becsesebbek, hogy iróink külföldi szereplését örökítik meg.

---

[18] Ezt néhai Némethy Lajos szerkesztette s benne 1064 lapon 7273 papról nyujt hiteles adatokat!

Thobias Ladislaus Gaboriani Unga. Fuit prius Assistens, et Praefectus Congregationis maioris. Canonicus Jauriensis, et Praepositus Maior ibidem. †

Tobias Pistes Unga. electus est proprii Parochia ab Haereticis [illegible] [illegible] anno 11. obijt Anno 1629. †

Tobias Pistes Ungar. Canonicus Strigoniensis. obijt 1631. †

Thomas Balasffy. Ungarus. Eppus Bosnensis, postea vero [illegible]ensis. †

Thomas Kebel Ungarus Tyrnaviensis. Ordinis Sti. Pauli. Defendit Philosophiam. fuit Praefectus Congregationis. Lector, et Magister Novitiorum. Item Magister Ceremoniarum.

Thomas Gabriel Comes Palffy ab Erdöd Ungarus fuit Assistens prius Congr. maioris. Dixit orationem ad Innocentium X. anno 1644. Canonicus Strigoniensis Abbas [illegible] pred. dicti Capituli Praepositus Maior. Eppus Vaciensis, Agriensis, Nitriensis. Cancellarius Regni. Intimus Consiliarius S. Cae. Maiestatis. Obijt 1679. †

Theodorus Maleter Ungarus Neocomiensis seu Iglovi[ensis] ex Cottu Scepusiensi A. 1743 venit pro 2do Anno Theologiae, quas beneficiatus Oppidi Rutzguinorensis collato eidem ut Metaphisico, ex Collegio Rubrorum Tyrnaviensi, defendit unus tractatus hic in Collegio fuit Bibliothecarius, Archypresbiter, Assistens 2 Congregationis Majoris, ac demum ejusdem Praefectus, et denuo in eadem confirmatus Praefecturam, Magister Philosophiae [illegible] Tyrnaviae et Doctor Theologiae Romae in collegio. qui 6 mensium Spatio post discessum obijt Trenchinij: dignus vere vita longiori ob zelum [illegible], et praeclaram indolem. †

Specimen ex Albo alumnorum Hungarorum.

Hoc volumen robustum in 21 × 29 centimetrorum magnitudine 769 paginis constans initio XVIII. saeculi Romae conscribi coeptum est, cum alumni Hungarici huius Collegii suae nationis separatas matriculas colligere coeperunt, quibus quisque eorum manu propria vitae suae maioris momenti argumenta insereret posterique ab anno 1708 continuando perficerent. Alumnorum priorum matriculae verosimiliter ab Italo quodam ex matriculis authenticis rectoratus Collegii excerptae sunt, ut ex charactere scripturae colligi potest. Ideo et Hungarorum nomina persaepe mendose descripta apparent. Annotationum ordo caeterum praenomina sequitur in singulis, initialibus coloratis foliis. Quod provenientiam huius voluminis attinet, ut certum erui poterat, Hungaros, temporum iniquitatem praevenire volentes inter se decrevisse, Album hoc, fortuito superveniente Collegii suppressione, ab ultimo in Hungariam ferendum esse. Quod et anno 1782 accidit; quidam ex Hungaris in patriam revertentibus secum tulit Comitique Ignatio Batthyány, tunc episcopo Transylvaniensi tradidit. Hic quoque olim Collegii alumnus reliquias grato animo excepit et una cum sua opulenti bibliotheca in Gyulafehérvár asservata posteritati reliquit.

Sok munkát adott és rendkívüli gondosságot igényelt az anyakönyvből kiírt anyag sajtó alá rendezése is. Mindenekelőtt egységesíteni kellett a bejegyzések helyesírását s rendszert teremteni azok közlésében, hogy a kész nyomtatásban kellemesen hasson s a keresőt azonnal kielégítse. Igy pl. a Discessit-bekezdés néhol a távozás évével kezdődik, az egyes tanulóknak a Collegiumba lépése a szokott venit-szóval néha megelőzi a Propositus-bekezdést s így azt a mondat végére kellett kanyarítanom, miként legtöbbször van az eredetiben. Következetlenséget mutat a tanulók nemes-voltának megjelölése is, amennyiben leggyakrabban Hungarus nobilis kifejezést találunk, de sokszor nobilis Hungarus-t, a mit szintén helyesbítettünk. További rendszertelenség, hogy a kisebb-rendek feltüntetése nem mindig így van: «Habet quatuor minores», hanem a «quatuor» számmal írva; Szűz Mária hol B. M. V. betükkel van jelölve — a mint közöltük — hol meg így: B. V. M; három egyházmegyénk neve pedig *Iaurinensis* és Iauriensis, *Varadinensis* és Varadiensis, *Zagrabiensis* és Zagabriensis módon van irva, a mit szintén egységesitettünk helyesebb formája szerint. Végül helykimélésből rövidítettük a czímzéseket és takarékosan helyeztük el magyarázó jegyzeteinket, az anyakönyvi folyószámot pedig nem a sor elején közöljük, hanem az első bejegyzés végén, a hol nem zavar és külön helyet sem foglal el. Egyszóval szerkeszteni kellett a századok folyamán különböző kezektől vezetett anyakönyvet, hogy az a munkához méltó köntösben jelenjék meg gazdag anyagával, melynek használata szemnek, léleknek egyaránt kellemes legyen!

Az anyakönyvi adatok kiegészítéséhez a felsorolt nyomtatott munkákon kívül még az alábbi kéziratokat használtam.

A Collegium magyar tanulóinak albumát a gyulafehérvári Batthyaneum őrzi,[19] hol azt annak igazgatója, dr. *Szentiványi* Róbert (maga is germanikus) lekötelező szivességéből használhattam. Ezt a becses emléket külön lapon ismertetem s itt még az album csupán ama sajátosságát emlitem, hogy azt a tanulók *keresztneve* betürendjében vezették s igy jegyezte bele életrajzi adatait minden új magyar, a ki a Collegiumba jutott.

Rómában a Sacra Congregatio de Propaganda Fide levéltárában három kötetet találtam, telve a Collegium ügyében hozzákerült iratokkal,[20] minthogy a XVIII. század elejétől a Propaganda ta-

---

[19] Az aranyozott vágású albumot a könyvtár Ms. I. 47. jelzet alatt őrzi féltett kincsei között s ezért azt a sok fényképet, a mit Rómában szereztem és jegyzetet, mit jelen kötetemben feldolgoztam, emlékezetül melléje helyezem.

[20] Ezek a Scritture riferite nei Congressi vol. 1—3: 1584—1830.

Protege
Clerum
Z
A

nácsa döntött a felveendő tanulókról. A biboros-védnökök végzéseiből sok becses adattal egészíthettem ki egyik-másik hazai tanulónk életrajzát, mig III. számú összeállításomban tanulságosnak tartottam azok adatait is közölni, a kik felvétettek ugyan a Collegiumba, de abba betegség, pénzhiány vagy más ok miatt soha el nem juthattak. Ezt az érdekes lajstromot kibővíthettem az esztergomi primási levéltárból s a nagyszombati helynöki levéltár anyagából, melyet a nemrég elhunyt *Jedlicska* Pál primási helynök úrtól kaptam meg.

Az 1761—65 közt Rómában tanult Zerdahelyi Gábor római albumának adalékait a garamszentkereszti püspöki könyvtárban írtam ki,[21] *Radnai* Farkas beszterczebányai püspök úr kitüntető meghivása folytán.

Legtöbb munkát adott az élők, illetve az utolsó 70 esztendő magyar germanikusai anyakönyvének sajtó alá rendezése. Ezt t. i. (nem lévén még lezárva, kényes minősítési bejegyzései miatt) a Collegium vezetősége nem bocsáthatta rendelkezésemre s így azt magamnak kellett összeállítanom. Ez nem remélt és eléggé el sem képzelhető nehézségekkel járt. Az 1818-ban megnyilt Collegiumba a magyar helytartótanács csupán 1844-től kezdve engedett hazai tanulót menni, első lévén a pécsi egyházmegyei *Rudnay* István. Igy most előttem állott a nagy feladat idősorrendbe szedni az azóta mai napig Rómába küldött s a Collegiumban tanult hazai ifjak anyakönyvi adatait, abban a szövegezésben, mely a korábbi matricula-bejegyzéseknek megfelel, vagyis úgy, hogy ne vevődjék észre, hogy azokat nem az anyakönyvből írtam ki! Első forrásul a Collegiumnak ez újabb korszakában már nyomtatásban is kiadott hivatalos katalogusait használtam. Ámde azok hézagosak, a tanulmányaikat abbahagyott s közben kilépett ifjak nevét mellőzik s a bejegyzéseket sem közlik mindig egységes rendszer szerint. Az így nyert adatokat schematismusokból, egyes önálló munkákból s az élő germanikusoktól nyert adalékokkal bővítvén ki, megküldtem a megfelelő egyházmegyéknek átnézésül és kiegészítés végett. De e téren nagy nembánomságot tapasztaltam, épp olyanok részéről, a kiknek kötelességük lett volna az adatok kiegé-

[21] Ennek hollétéről a «Magyar Könyvszemle» 1882-ik évf. 139. lapjáról értesültem, de helyesbitenem kell azt az ott olvasható állítást, hogy a könyvtárban Zerdahelyi Gábor levelezésének több mint 50 kötetét őrzik, úgy, hogy *levelezése csupán egy kötetre* terjed, a többi 49 kötetben pedig egykorú nyomtatványok, versek, akták, kéziratok vannak összefogva minden válogatás és rendszer nélkül, úgy a mint az életében összegyűlt és halála után hátramaradt.

szítése. Közel két esztendeig küzdöttem ezzel az indolentiával, fél-országgal levelezve, lesve-várva az adatokat, melyekhez egy kis ügyszeretettel könnyen hozzájuthattam volna. Ám a nagy czél érdekében időt és fáradságot nem kimélve buzgólkodtam, csakhogy munkám e része is minél teljesebb legyen s mennél kevesebb hézagot mutasson fel. Olyan is volt, a ki 5—6 kérő levelemre sem felelt, teljes közönyösséget tanusítván az iránt, hogy az illető egyházmegye római tanulóinak életrajzai helyesek és hitelesek-e az életüket és munkásságukat megörökítő monumentális kiadványban ! Igy aztán a mit megkapnom és felkutatnom nem sikerült, a szövegben . . . ponttal jelöltem s az ekként keletkezett hézagok kitöltését a jövőtől remélem. Mily jól esik ilyen körülmények közt azokról hálás szivvel megemlékeznem, kiknek nemcsak érzékük volt kiadványom fontossága iránt, hogy tudásukkal saját egyházmegyéjük adat-anyagát kiegészítsék, de időt is tudtak maguknak arra szakítani.

Betűrendet követve, az *egri* egyházmegye adatait *Leskó* József egyházmegyei könyvtárnok úr, az *erdélyiét Zomora* Dániel kanonok és dr. *Szentiványi* Róbert germanikus tanár úr, az *esztergomiét* két germanikus : dr. *Pécsi* Gusztáv theologiai tanár és dr. *Meszlényi* Zoltán primási levéltáros úr, a *győriét* dr. *Szabó* Vendel germanikus theologiai tanár, a *kalocsaiét Winkler* Pál tb. pápai káplán-könyvtáros úr, a *nagyváradiét* dr. *Karácsonyi* János cz. püspök úr, a *pécsiét Szentkirályi* István theológiai tanár úr s a *szatmáriét Hámon* Róbert püspöki irodaigazgató úr egészítette ki ; míg *Zágrábban* négy lelkes munkatársam is akadt a horvát germanikusok adatai kibővítésére : *Barlè* Jan érseki irodaigazgató, *Ivančan* Lajos kanonok úr, dr. *Horvat* Károly és dr. *Pazman* József egyetemi tanárok, ez utóbbi maga is germanikus. Különösen sokat köszönhetek Szentkirályi tanár úrnak, a ki heteken át kutatott munkámhoz a pécsi püspöki levéltárban, meg Ivančan úrnak, a ki a zágrábi kanonokokról szóló kézirati munkája adatait bocsátotta rendelkezésemre. Hálás köszönetemet fejezem ki azonban a Collegium érdemes rektorának, P. *Ehrenborg* Ferdinánd úrnak is, ki Rómában bő levéltári anyagot terjesztett elém és munkám iránt állandó, meleg érdeklődést tanusított Innsbruckból is, a hová a Collegium az olasz támadás elől — 1915 tavaszán — átköltözködött a «Canisianum» vendégszerető otthonába, adatokkal és figyelmeztetésekkel igyekezvén azon, hogy munkám minél tökéletesebb legyen.

Ily széleskörű munkakörrel és a felsorolt lelkes férfiak ügybuzgóságával sikerült visszaállítanom a Collegium újabb anya-

könyvét, anélkül, hogy *azt láthattam volna* és elérnem, hogy abból — azt hiszem — egyetlen magyarországi tanuló sem hiányzik.[22] Legfeljebb olyan hiányozhatik, a ki rövid idei római tartózkodás mulva hazatért és tanulmányait nem fejezhette be. De ezek nevét s az egyes tanulók életrajzaiban mutatkozó hézagok pótlását munkám II. kötete függelékében fogom közölni, miután abban a Collegium magyarországi tanulóinak Rómából hazaírt leveleit, jelentéseit s az intézet oly fontosabb aktáit szándékozom kiadni, melyek *magyar* vonatkozásúak, vagy olyanok, melyek forrásul szolgálhatnak a *Collegium magyar érdekű történetének* megírására. Ez a kötet remélhetőleg nem sokáig fog késni, hiszen anyaga majdnem teljesen együtt van sok-évi gyüjtésemben s a végéhez csatolt betűsoros névmutató fogja a tájékozódást az anyakönyvi adatok nagy tömkelegében is megkönnyíteni. Hanem addig is, míg az megjelenhetik, már e kötetben közlöm a tanulók időrendi névsorát egyházmegyénként, melynek segélyével a minden név előtt olvasható évek alatt könnyűszerrel megtalálhatók munkámban a teljes adatok, vagyis mindaz, a mi a keresett germanikusról felkutatható volt. Ez adatokat egyuttal táblázatban is közlöm s az nagyon tanulságos. Látjuk pl. belőle, hogy a Collegiumnak mai napig 768 magyarországi növendéke volt, a mi elég tekintélyes szám, ha tudjuk, hogy az intézetben 1905-ig 5955 tanuló nevelkedett s nem feledjük, hogy a Collegiumban egy tuczatnál több magyar tanuló ritkán élt egyszerre s hogy újramegnyilta után egy negyedszázadnál tovább nem engedett a felsőbbség hazai ifjút Rómába jutni. Legtöbb tanulót küldött az esztergomi főegyházmegye, utána a zágrábi, győri, egri és nyitrai egyházmegye, míg az újabb időben az esztergomi után a kalocsai és erdélyi egyházmegye. Korjellemző az is, hogy míg a Collegiumnak 1782-ig terjedő régebb idejében összesen 607 hazai növendéke volt, az utolsó 73 esztendőben 161 hazai tanulót küldtek az elöljárók vendégszerető falai közé.

Munkám az olaszországi egyetemeken tanult magyarok anyakönyvének kiadását czélzó nagy vállalkozásomnak immár második kötete, de hogy az — a háborús viszonyok nyomasztó nehézségei mellett is — már most megjelenhetett, az Isten kegyelme mellett a

[22] Ezt Petheő alapján merem állítani, a ki (miután maga úgylátszik látta a matricula legujabb III. kötetét) azt írta az «Uj Magyar Sion» 1883. évf. 36. lapján, hogy a Collegiumba 1844-től 1879-ig 52 magyar vétetett fel, mert ugyanannyi nevét sorolom magam is fel a mondott időből. Tőle ismerem a Catalogus emé megjegyzését is az 1798—1844 közti időről: «Quippe ante annum 1844 Hungari lege civili ab Urbe studiorum ergo petenda prohibebantur» — a mivel az a magyarok hiányát megokolja.

germanikus-szeretet eredménye. Rómából gazdagon megrakodtan hazatérve 1913 őszén t. i. személyesen mutattam be gyüjtésemet gróf *Majláth* G. Károly erdélyi püspök úr ő Excellentiájának gyulafehérvári palotája kertjében s ekkor vetődött fel az a gondolat, hogy annak kiadási költségeit «a nevelő Collegium iránt érzett szeretetök és hálájuk jeléül» az élő magyar germanikusok adják össze. A gyulafehérvári germanikusok közül jelenvoltak egyike, báró dr. *Vécsey* József Aurél fogalmazta a «testvérei»-hez intézett felszólítást, melyet Majláth püspök úr mint «tiszteletbeli germanikus» írt alá, a mely czímmel őt a germanikusok azért illették, mert kora ifjúságától nagy érdeklődést tanúsított intézetük iránt, melybe sok növendéket irányított és anyagi jótékonyságával is szolgált. Szeretetében a buzgó püspök úr annyira megy, hogy valahányszor Rómában megfordul, mindig a Collegiumban száll meg, mindenben alkalmazkodva szigorú házirendjéhez, megosztva idejét a vörösreverendás növendékekkel, a kikkel atyailag foglalkozik s tanulmányaikra őket olyan szellemben buzdítja, mintha maga is abban nyerte volna egyházi nevelését.[23] A körútra indított felhívást a germanikusok lelkesen fogadták és támogatták, úgy hogy fél esztendő alatt majdnem együtt volt a kiadási költség, mely egy bankban gyümölcsözött mindaddig, a míg munkánk megjelenhetett. Nagy és nemes tett ez ebben a mai anyagias gondolkozású világban és hálás kötelességet teljesítek, midőn az adakozók nevét külön táblán örökítem meg.

Kötetem megjelenését hátráltatta a közben kitört áldatlan világháború, meg az — hogy teljességre törekedvén — az élő magyarországi germanikusoktól remélt adatokra kellett várakoznom. Megjelenését azonban nem halaszthattuk tovább, mivel kiadványunk képei és mellékletei is gondos, művészi munkát igényeltek. E képeket egyenkint ismertetem kötetünk VII. fe-

---

[23] Majláth püspök még Innsbruckban is meglátogatta az odamenekült Collegiumot 1916 február 3-án s látogatásáról az intézet hivatalos értesítőjében ezeket olvassuk : Bischof Majláth weilt bei uns, und sein Kommen hat uns einen freudigen Tag gebracht . . . Heute morgen las er uns die Kommunitätsmesse und erfreute uns nachher durch eine liebevolle Ansprache : «Für drei Ziele sollen wir uns stets begeistern, drei Ziele sollen wir erstreben: Gross zu sein in der Frömmigkeit ; hervorragend in der Wissenschaft, die aber nicht das Herz austrocken darf, und bescheiden und demütig in den Ansprüchen. So würden wir Herrliches, Erspriessliches und Bleibendes wirken.» Vor dem pranzo erteilte der Bischof den Blasiussegen, nach Tisch kam er in die Rekreation, bestieg einen Stuhl und erzählte von dieser Warte aus manches Schöne und Erbauliche. (Correspondenzblatt 1916 : 41—42.)

ALUMNORUM VARIA INDUMENTA.

ALVMNVS IN CHORO ECCLESIAE

ALVMNVS DOMI TEMPORE AESTIVO

ALVMNVS DOMI HIBERNO TEMPORE

ALVMNVS PER VRBEM INCEDENS

jezetében s itt csak még azt emelem ki, hogy a Collegium aulája és folyosói falán függő sok száz egykorú olajfestmény közül a magyarokét az intézet négy év előtti magyar növendékei választották ki számomra egy szabadnapjukon. Ez nem volt csekély dolog, mert a név rendesen a kép határa van ráfestve s így hosszú létrákról kellett valamennyit megfordítani, hogy a magyar germanikusokét kiválogathassák közülök. Igy sikerült egy rakás jeles egyházi férfiunknak eddig ismeretlen arczképét megállapítanunk, a mit aztán lefényképeztetve most közzétehettem, egyesek rézmetszetű régi arczképével vagy az újabbak fényképével együtt. E képeket a jelesebb alumnusoknak a Collegium levéltárában őrzött jegyzékéből választám ki,[24] közölvén azonban azok arczképét is, a kiké (kicsinyített alakban) Steinhuber művében is megvan, mint olyanoké, kiket ő tekintett jeleseknek. Jellemzőnek véltem azokat a czimerképeket is kiadni, melyek egyik-másik magyar növendék oratioját diszítik.

Ezek a képek meg a többi hasonmások — köztük a magyar germanikusok hódolata Mária előtt, melyet az eredetinek megfelelő ötszínnyomásban mutatunk be — a magyarországi germanikusok valóságos képes albumává avatják munkánkat.

Ez egyuttal élő forráskönyve kíván lenni annak a közel 800 hazai szerencsés tanulónak, a ki nevelését az örökvárosban fejezhette be. Hogy aztán ez a nevelés s az intézetben folyó tudományos kiképzés milyen, azt a Collegium egyik jeles növendéke, *Prohászka* Ottokár püspök irta meg (ezelőtt 30 esztendővel) egy gyönyörű tanulmányában, melyben megragadó módon ismerteti az intézet életét és szellemét. Művében a kiváló szerző költői erővel festi «azt a nyilt, őszinte érzelmet és ünneplő hangulatot», melylyel mint szerény papnövendék bevonult a Collegium falai közé ; elfogódását, melyet az első ebéd alatt a neki ismeretlen világban érzett ; a hatást, melyet reá a római légkör tett ; «azt a majdnem imádkozó lelkesedést», melyőt «a római nagyságnak s emlékeknek árnyában emelkedő Collegiumba» vezette, úgy érezvén, hogy a nagysághoz éltető meleg, a fönségeshez a legédesebb szeretet csatlakozott, mely termékenynyé s fejlesztővé tette az óriási benyomások hatalmát. Prohászka nemes egyszerűséggel jellemzi rektorát is[25] és mindinkább belemélyedve

[24] E jegyzék elején ezt a megjegyzést olvashatjuk : Asteriscus eos denotat, quorum imagines in Collegii parietibus ad virtutis incitamentum visuntur propositae, reliquorum desiderantur et expetuntur.

[25] A német Steinhuber rektorról még anyanyalvén sem jelent meg ennél szebb jellemzés, melyet épp ezért emlékezetül ideiktatunk : Egyszerű,

tárgyába gyönyörűen rajzolja, miként serkentette cellájának csendje — elzárva a külvilágtól s a környezet hatásától — az önérzet s a meggyőződés által indíttatva önálló tevékenységre. Ez az élet a maga apró-cseprő változataival hét esztendőn át folyik a Collegiumban, de midőn — úgymond — észre kellene vennünk, hogy önállók lettünk s magunké vagyunk, észrevesszük, hogy legnagyobb részünk másé: az iskoláé, a nemzeté, a társasköré![26]

Kiadványom egyben jubiláris jellegű is, mivel a Collegium VII. Pius pápa rendeletére 1818-ban való megnyitása száz esztendős évfordulója küszöbén jelenik meg és adataival 1917-ig haladva, befejező II. kötetét jövőre — a jubiláris ünnepély idején — szándékozom kiadni. A magyar germanikusok valóban nem róhatták volna le hálájukat ennél szebb alakban és méltóbb módon az iránt az intézet iránt, mely őket nevelte s ha az a sok szép példa és jellemvonás, melyet kiadványunk lapjain elődeik életrajzában találhatnak nemesítőleg hat lelkükre, akkor igazán a Collegium szellemében élhetnek és működhetnek istenes hivatásuk terén. Magam részéről, kiadóim kitüntető bizalmát köszönve készséggel dolgoztam és fáradoztam önzetlenül, hogy munkám minél teljesebb legyen, meglévén győződve, hogy az nemcsak a hazai, de az egyetemes egyháztörténelmet is gazdagítja olyan művelődéstörténelmi adatokkal, melyeknek mindenütt hasznát vehetik, a hol az ilyen természetű műveket gyönyörűséggel fogadják. De köszönetemet fejezem ki egyuttal *Szittyay* Dénes jezsuita-irónak is, hogy e kötetem gondozása közben is hűségesen végigkisért a kefelevonat türelmet kivánó

---

kis szobában, melynek padlója tégla volt, fogadott egy nyilt arczú, méltóságos s mégis megnyerő alak, fején magas háromágú birettummal — leültetett, kérdezősködött az utról, az otthonról, a honvágyról, biztatott, — ez volt P. Steinhuber rector. Az egyszerű, ceremoniátlan modorban az elüljáró a szellem ereje s a szeretet közvetlensége által hóditott. E modora állandó volt, minden ügyben hű maradt hozzá; külsőleg csak annyi volt rajta, a mennyi ezen kitünő, jellemes jezsuita elszánt és férfiakat nevelő felfogását és rendeleteit alumnusaival megérteté; mindig ugy bánt velünk, mint kikről jó véleménye van; a panaszok vagy nehézségek elintézésénél keveset szólt, sohse szidott, a kit szidni kellett volna, az ugy sem maradt ott. A panaszokat ugy intézte el, hogy az illető belátása és önérzete s nem bármi néven nevezendő fenyíték döntötte el az ügyet. Lelkes tisztelet és odaadó bizalom fogamzott meg mindnyájunkban iránta s emléke bizonyára belejátszik azon vonások kiválasztásába és szinezésébe, melyekből öntudatosan-e vagy öntudatlanul azon lelkünknek imponáló alakot és képet szőjjük, melyet eszménynek nevezünk.

[26] Prohászka püspök 13 fejezetből álló tanulmánya valóságos apotheozisa a Collegiumnak, melyről senki szebb és igazabb méltatást nem írt s nagy

átnézésében[27] és mély hálámat a Mindenhatónak, hogy e nehéz időkben is erőt, kitartást s mindenek felett egészséget adott e munkám megalkotására és kiadására!

Végezetül még egy személyi dologról kell szólnom, mint olyanról, mely vállalataim történetéhez tartozik. Ez az, hogy eddigi köteteit néhai I. Ferencz József császári és apostoli királyunk Őfelsége magánkönyvtára részére legkegyelmesebben elfogadni és elrendelni méltóztatott, hogy kiadásukért nekem legfelsőbb köszönete tudtul adassék.[28]

A mily felemelően és buzdítóul hatott csendes munkásságomban nagy királyunk e nem várt kitüntetése, annyira fájdalmasan érintett az ő és utána nemsokára nagy jóakaróm, báró *Hornig* Károly biboros, veszprémi püspök úr ő Eminentiájának halála,[29] miután ő tette lehetővé paduai kötetem megjelenését, irodalmi érdemeit öregbitvén azáltal, hogy annak gazdag, ismeretlen forrásanyagát nagylelkűsége folytán közkincscsé tehettem.

Budapest, 1917 július 12-én. *Dr. Veress Endre.*

---

nyereség lenne, ha ez a remekmű könyvalakban is megjelenhetne, még pedig mindazokon a nyelveken, melyeket a Collegiumban nevelkedő növendékek képviselnek!

[27] Javitandó: Ladislaus Hármas (2. és 307. lap) olv. Horváth és Anna Maria Pletnik (206. lap) olv. Pletrich.

[28] Királyunk kitüntetéséről a m. kir. Vallás- és közoktatásügyi miniszter úr 1916 november 6-iki leiratából értesültem.

[29] Halála 1917 február 9-én Veszprémben következett be, életének 77-ik évében.

Primi alumni Collegii Hungari
officia praestant Gregorio XIII. Pont. Maximo

I.

NOMINA ALUMNORUM COLLEGII GERMANICI ET HUNGARICI EX HUNGARIA.

(AB ANNO 1559 USQUE AD ANNUM 1917)

Martinus *Ivitius* (dioecesis) Zagrabiensis, ingressus est in Collegium Germanicum 23. Iunii 1559. M. I. 62.

Iuramentum fecit decimo calendas Iulii[1] 1559.

[Discessit post 23 dies 1559.] [1] Mendose: Iunii.

Gregorius *Lamperti* (regione) Scepusiensi, ingressus est in Collegium 28. Septembris 1560 et iuramentum fecit 8. Octobris. Fuit admissus in Societatem Jesu 8. Decembris 1560. M. I. 73.

Discessit 31. Martii 1561 in Societate. (Libro di varie cose.)

Stephanus *Arator* [Szántó] Pannonius, dioecesis Nitriensis, venit ad Collegium 28. Septembris 1560 et iuramentum fecit 8. Octobris. M. I. 78.

Hic ingressus fuit Societatem et inter caetera praeclare gesta plurimum laboravit et evicit, ut Collegium Ungaricum Germanico uniretur et reditus S. Stephani alumnis Ungaris attribuerentur. (Alegambe 425.) Fuit admissus 19. Februarii 1561. (Libro di varie cose.)

Stephanus Arator, natione Hungarus, quem memorant variis disputationibus haereseos magistris quadraginta vocem inclusisse,[1] ac semel tercentum ex ipsis, Varadini[2] in sua, ut vocabant, synodo congregatos ad disputandum provocasse, ac pudore oppletos reliquisse, nemine e tam multis invento, qui unius provocationem acciperet. (Cordara 40.) Septem annis fuit Poenitentiarius ad S. Petrum, totidemque missionarius in Transylvania. Varios edidit libros, de quibus et aliis praeclaris illius dotibus vide Czvittingerum in Specimine Hungariae literatae pag. 23. Hic Romae et in tota Italia vocabatur Arator, dum in his partibus moraretur. (Alb. Hung. 313.) Epistolas eius e Transylvania scriptas vide: Fontes Rerum Transylvanicarum I—II. Mortuus probabiliter 16. Aprilis 1612 Olomucii.[3] (Sommervogel I. 506. Szinnyei I. 242—244.)

[1] Disputationes haec fuerunt anno 1584—85. (Vide descriptiones eorum: Fontes Rerum Transylvanicarum II. No. 135 et 154.)

[2] Mendose: Varasdini.

[3] Acerrime dicendo scribendoque haereticos insectatus, innumeros ad catholicam religionem convertit; heterodoxorum furore in exilium pulsus, obiit Olomucii. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 216.)

Demetrius *Szyzkora* Felnémethy[1] ingressus est in Collegium Germanicum 24. Novembris 1566. M. I. 99.

Iuramentum fecit 24. Novembris 1566.

[1] Forsan dioecesis Agriensis.

Ioannes *Carbo* Sopronienśis, dioecesis Iaurinensis, annorum . . . venit . . . 1573. M. I. 000.

Discessit . . . 1578 causa malae valetudinis.

Viennae studiis suis theologicis deditus praedicavit verbum Dei in pago vicino Viennae cum magno fructu. Postea aliquot annis fuit parochus in civitate Linz. Sed vino et muliere obrutus valedixit sacerdotio et factus est professor theologiae in Tübingen, ubi . . . moritur. (Steinhuber I. 324 et 351.)

Daniel *Bereczk*[1] Ungarus [de] Ugocsa, dioecesis Quinqueecclesiensis annorum 25 venit 15. Septembris 1579. Logicus. M. I. 412.

Discessit 5. Iunii 1582 sacerdos.

Destinatus fuit in Transylvaniam, quod vellet Ambrosium Budensem quamprimum sequi. [1] Mendose: Berchk.

Ladislaus *Hármas* Ungarus Posoniensis, dioecesis [Strigoniensis] annorum 20 venit 15. Septembris 1579. Grammaticus. M. I. 413.

Discessit 23. Novembris 1587.

Blasius *Baranicius* patria Babolcsa[1] annorum 25 venit 16. Septembris 1579. Logicus. M. I. 414.

Discessit 25. Iunii 1582 in Transylvaniam.

In schola Gyöngyösiensi rector, laicus, catholicus sub Turcis pueros fideliter instruit. (Litterae anni 1588. pag. 81.) [1] Dioecesis Zagrabiensis.

Benedictus *Kundli* Vasváriensis, dioecesis [Iaurinensis] annorum 25 venit 6. Octobris 1579. Grammaticus. M. I. 421.

Discessit et factus est Carthusianus.

Ioannes *Smugger* Posoniensis[1] venit ad Collegium Germanicum 3. Decembris 1579. M. I. 426.

Discessit 26. Novembris 1581. [1] Dioecesis Strigoniensis.

Fr. Ioannes *Waigel* Ungarus[1] venit 8. Maii 1580. M. I. 441.

Discessit 25. Iunii 1582 in patriam.

1585 canonicus Strigoniensis. (Litt. a. 1588. pag. 88.) Mortuus 1595 Tyrnaviae. (Kollányi 188.) [1] Dioecesis Strigoniensis.

Michael *Csehi* Ungarus[1] venit 30. Maii 1580. M. I. 444.

Discessit in Novembri 1586 in Ungariam ante finem studiorum.

1588 canonicus Strigoniensis. (Litt. a. 1588. pag. 77, 79 et 85. 1599 parochus in Rimaszombat. (Némethy 527.) 1602 canonicus Agriensis. (Kollányi 191.) [1] Dioecesis Strigoniensis.

Gregorius *Fabritius* Ungarus[1] venit 1. Augusti 1580. M. I. 454.

Discessit factus monachus Dominicanus, ante quam fieret alumnus, sed non perseveravit.

[1] Forsan dioecesis Strigoniensis.

Ambrosius *Budensis*[1] Pannonius venit 1. Februarii 1582.

Discessit 1583. (Litterae Danielis Bereczk in archivo Collegii de anno 1583 pag. 28, 95.) M. I. 489.

1589 canonicus Strigoniensis; 1602 praefectus in Széplak. Mortuus 1609 Tyrnaviae. (Kollányi 193.)

[1] Alias Ráczkövy. (Steinhuber I. 350.) Dioecesis Strigoniensis.

Ioannes *Berexasius* Transylvanus[1] venit 1. Februarii 1582.

Discessit 25. Iunii 1582 in patriam. (Videtur Ambrosii frater fuisse.) M. I. 490.

[1] Dioecesis Transylvaniensis.

Marcellus *Nagy* Transylvanus Albae Iuliensis[1] venit 25. Octobris 1582. M. I. 514.

Discessit ... Aprilis 1584.

Bononiae postea philosophiam publice defendit et partim theologiae studuit et etiam medicinae, cum spe obtinendae praelectionis extraordinariae philosophicae. (Litt. a. 1585 et 1594 pag. 113.) 1593 canonicus Nitriensis. Mortuus 1602. (Vagner 169—171.)

[1] Dioecesis Transylvaniensis.

Ioannes *Thamási*[1] Ungarus Colocensis venit 30. Octobris 1582.

Discessit in Iulio 1587 sacerdos, absoluta theologia positiva.

1588 canonicus Strigoniensis. (Litt. 77.) Tum parochus oppidi Kecskemét; 1599 denuo canonicus Strigoniensis et archidiaconus Hontensis. (Mem. bas. Strig. 147.) Mortuus 20. Decembris 1609. (Kollányi 192.) M. I. 515.

[1] Apud Steinhuber (I. 350, 353.) mendose: Thamy.

Ioannes *Transylvanus*[1] Quinqueecclesiensis venit 30. Octobris 1582. M. I. 516.

Discessit 1585 ob aegritudinem.

[1] Recte: Erdélyi.

Franciscus *Koermendius* Strigoniensis venit 30. Octobris 1582.

Discessit 1. Decembris 1586 cum Illmo Bathoreo[1] sacerdos. M. I. 517.

[1] Cardinalis Andreas Báthori de Somlyó.

Ioannes *Pyber* Ungarus Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis. Studuit Olomucii et Viennae; venit [1582.] Alb. Hung. 133.

1587 capellanus Tyrnaviae; 1592 canonicus Strigoniensis; 1619 episcopus Quinqueecclesiensis; 1619 Varadinensis; 1625 Agriensis. Mortuus ... Octobris 1633. (Cordara 202. Steinhuber I. 496. Kollányi 196.)

Georgius *Bácsmegyei* Hungarus Agriensis venit 30. Martii 1583. M. I. 525.

1599 canonicus Agriensis. (Bartalos 35. Steinhuber I. 352.) 1602 iam vivit. (Leskó.)

Georgius *Modra* Strigoniensis venit 29. Septembris 1583. Discessit 1589 in patriam. M. I. 535.

1593 plebanus in Széplak; 1598 canonicus Strigoniensis. Mortuus 21. Maii 1598. (Kollányi 202.)

Blasius *Joó* Ungarus, dioecesis Strigoniensis venit 29. Iunii 1585. M. I. 591.

Discessit 13. Augusti 1590 cum parentibus, quod recta in patriam iret secundum Bullam; erat enim theologus secundi anni.

1590 canonicus Strigoniensis et archidiaconus primum Hontensis, tum Nitriensis, unacum abbas de Pilis. (Litt. pag. 65.) Mortuus 27. Martii 1605. (Mem. bas. Strig. 147. Kollányi 194.)

Ioannes *Zaniczky* dioecesis Zagrabiensis venit 8. Novembris 1585. M. I. 592.

Discessit 7. Octobris 1588 in Ungariam.

1588—90 canonicus Nitriensis et archidiaconus Gradnensis. (Litt. a. 1589 pag. 95. Posonio scriptae. — Vagner 166.)

Paulus *Baranyay* [de Eöchen] Hungarus, dioecesis Strigoniensis venit 21. Ianuarii 1587. M. I. 613/b.

Iuramentum fecit 25. Ianuarii 1587.

Discessit 17. Martii 1593. (Litterae P. Agazzarii 602/b.)

1593 abbas S. Benedicti de Rupibus seu Szkalka, morum honestate et integritate inclitus, doctrinae non vulgaris; non quidem virtute canonicae electionis, sed nominatione regia, eo quod fama propinquantis Turcae conventum disperserit. . . . Recuperato honore et virtutis militaris existimatione, cum (1595) occupato per Turcas praesidio et monasterio S. Martini nullam opem ferre potuerit: ad castra conversus anno 1596 in praelio ad Keresztes prope Miskolczinum strenue pugnando fortiter occubuit. (Fuxhoffer I. 116. Steinhuber I. 350.)

Martinus *Iauriensis*[1] [Ungarus] dioecesis Iaurinensis in Ungaria, nobilis. Studuit rhetoricae Tyrnaviae. Promotus a capitulo Strigoniensi et Iaurinensi venit ad Collegium 31. Iulii 1588 annorum 21.

Iuramentum fecit 7. Septembris 1588. M. I. 621.

Discessit 7. Decembris 1593 sacerdos, studiis absolutis. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 198.)

Parochus Iaurinensis. Mortuus 1625. (Alb. Hung. 198. Steinhuber I. 351.)

[1] Recte: Győri.

Wolffgangus *Kapronczay* patria Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis in Ungaria, ex patre nobili. Studuit rhetoricae uno anno Olomucii apud Patres. Promotus ab [archi]episcopo Strigoniensi venit ad Collegium 31. Iulii 1588 annorum 20. M. I. 622.

Iuramentum fecit 7. Septembris 1588.

Discessit 30. Septembris 1594 sacerdos, studiis absolutis.

Mortuus 1625. (Alb. Hung. 365.)

Andreas *Hwysichky* patria Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis in Ungaria, ex utroque parente nobilis. Studuit humanioribus Viennae per tres annos. Promotus ab episcopo Quinqueecclesiensi venit ad Collegium 31. Iulii 1588 annorum 20.

Iuramentum fecit 7. Septembris 1588. M. I. 623.

Discessit 3. Februarii 1589, quia minus instructus humanioribus, commendatus P. Rectori Graecensi, ut in eo Collegio susciperetur.

Nicolaus *Agriensis*[1] patria et dioecesi Agriensi, honesto loco natus. Agriae studuit humanioribus. Promotus a R^mo^ Quinqueecclesiensi venit ad Collegium 31. Iulii 1588 annorum 22. M. I. 624.

Iuramentum fecit 7. Septembris 1588.

Discessit 3. Februarii 1589, ob valetudinem.

[1] Recte: Egri.

Nicolaus *Nowak* Ungarus Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis[1], nobilis. Studuit humanioribus, rhetoricae et logicae Viennae et Olomucii. Promotus a R^mis^ Nitriensi et Quinqueecclesiensi episcopis venit ad Collegium 13. Iunii 1589 quatuor minoribus ordinibus initiatus, sine ullo beneficio, annorum 23. M. I. 660.

Iuramentum fecit 6. Iulii 1589.

Discessit 30. Septembris 1594 sacerdos, studiis absolutis.

1598 canonicus; 1630 cantor Strigoniensis. Mortuus 1636. (Alb. Hung. 228. Mem. bas. Strig. 149. Kollányi 202.)

[1] Mendose: eiusdem.

Ioannes *Sárváry* Ungarus Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis, nobilis. Studuit humanioribus, rhetoricae et logicae Viennae. Promotus ab episcopo Quinqueecclesiensi venit ad Collegium 13. Iunii 1589 sine ullo beneficio, annorum 18. M. I. 670.

Iuramentum fecit 6. Iulii 1589.

Discessit 3. Septembris 1594 theologus secundi anni, ob adversam valetudinem. Hic 13. Septembris defendit «molto bene e con soddisfattione» theses philosophicas dedicatas cardinali Saulio. (Diarium.)

Georgius *Wadas* de Kraszna Transylvanus, dioecesis Varadinensis, nobilis. Studuit Vilnae, Claudiopoli et Viennae usque ad logicam inclusive. Promotus ab episcopis Ungariae venit ad Collegium 15. Octobris 1589, nullos habens ordines, nullum beneficium, annorum 23. M. I. 696.

Iuramentum fecit 3. Iunii 1590.

Discessit 1. Augusti 1591. Metaphysicus.

Canonicus Nitriensis et abbas infulatus. (Alb. Hung. 92.)

Daniel *Liptai* Ungarus Rosembergensis,[1] dioecesis Quinqueecclesiensis, parentibus honestis, sed haereticis, ipse conversus Venetiis, cum Romam veniret. Studuit Tyrnaviae rhetoricae.

Promotus ab episcopo Quinqueecclesiensi venit ad Collegium 10. Decembris 1589 sine ordinibus aut beneficio, annorum 19. Destinatus ad logicam. M. I. 712.

Iuramentum fecit 4. Iunii 1590.

Discessit 23. Octobris 1590 valetudinis causa. [1] Rózsahegy.

Andreas *Peplerus* Ungarus.[1] Promotus a P. Rectore huius Collegii, absoluta philosophia Graecii venit ad Collegium 27. Ianuarii 1590. M. I. 718.

Dimissus est Graecium, quod secundo examinatus et ad theologiam scholasticam ineptus repertus ad casus ire recusavit.

[1] Forsan dioecesis Strigoniensis.

Ioannes Isaak *Fejérdi* dioecesis Varadinensis, nobilis. Studuit humanioribus Claudiopoli et Varadini. Promotus ab episcopo Varadinensi et principe etiam Varadinensi,[1] venit ad Collegium 3. Februarii 1591. Neque beneficium habet, neque ordines, annorum 19. M. I. 754.

[1] Varadinum non habuit principem, sed comitem. (Editor.)

Nicolaus *Biky* Pudiensis, Ungarus Soproniensis,[1] nobilis. Studuit rhetoricae. Promotus a legato principis Transylvaniae apud Innocentium XI. Stephano Jósika venit ad Collegium ... Martii 1592. Nullum habet beneficium, annorum 17, natus haereticis parentibus. Destinatus ad logicam. [1] Dioecesis Iaurinensis. M. I. 768.

Obiit 21. Septembris 1594 in Collegio cum discessum cogitaret. Physicus. (Litt. P. Mansonii kal. cit. 1594 datae eiusque obitum narrantes.)

Matthaeus *Zabay* de Keresztes Ungarus, dioecesis Agriensis, nobilibus parentibus, sed haeretico patre. Studuit rhetoricae ac poësi partim apud Patres, partim in gymnasio publico civitatis Tyrnaviensis. Promotus a P. Bartholomaeo Villerio Provinciale venit ad Collegium 15. Octobris 1593. Nullum habet ordinem, nullum beneficium, annorum 21. Destinatus ad logicam. M. I. 779.

Iuramentum fecit 31. Iulii 1594.

Discessit 30. Iunii 1600 sacerdos theologia absoluta.

Thomas *Felnémethi* Ungarus, dioecesis Agriensis, honestis parentibus catholicis. Viennae studuit poësi et rhetoricae apud Patres. Promotus ab eodem P. Provinciale venit ad Collegium eodem die et anno, annorum 21. Destinatus ad logicam. M. I. 780.

Iuramentum fecit 31. Iulii 1594.

Ioannes *Thorday* Ungarus patria Tordensis, dioecesis Albensis in Transylvania, parentibus nobilibus haereticis. Promotus a P. Provinciale Poloniae venit ad Collegium 16. Decembris 1593.

Studiosus philosophiae. Nullos habet ordines, annorum 28. Destinatus ad philosophiam. M. I. 785.

Iuramentum fecit 31. Iulii 1594.

1601 canonicus Strigoniensis; 1604 Franciscanus Posonii, dein factus est praedicator Calvinianus in Szered. Mortuus 1612. (Kollányi 204—205.)

Ioannes *Bánhegyi* Croata, dioecesis Zagrabiensis, honestis parentibus catholicis. Studuit Viennae humanioribus. Promotus a P. Provinciale Austriae venit ad Collegium 20. Decembris 1593. Nullum habet ordinem, annorum 22. Destinatus ad logicam.

Iuramentum fecit 31. Iulii 1594. M. I. 786.

Andreas *Samsinoci* Croata, dioecesis Zagrabiensis, nobilibus parentibus catholicis. Studuit rhetoricae Tyrnavii. Promotus a P. Provinciale Austriae venit ad Collegium 20. Decembris 1593. Fuit autem cum ipso, sicut cum praecedenti Croata per Summum Pontificem dispensatum vivae vocis oraculo, ut admitterentur in Collegium, cum non spectarent nec ad Ungaros, nec ad Germanos P. Oraculum autem datum fuit per Ill^{mum} Comensem. Nullum habet ordinem, annorum 22. Destinatus ad logicam. M. I. 787.

Iuramentum fecit [31. Iulii 1594.]

Discessit . . . 1600 sacerdos, studiis theologiae persolutis; facta est illi eleemosina 20 circiter coronatorum, quod viaticum non haberet, sicut neque locum, quo se reciperet.

Paulus *Dávid* Csallóközi [Ungarus] dioecesis Iaurinensis nobilibus et catholicis parentibus, ipse vero in pueritia haereticus. Promotus ab episcopo Iaurinensi venit ad Collegium 16. Iulii 1594. Nullos habet ordines, annorum 21. M. I. 793.

Iuramentum fecit 16. Iulii 1595.

Discessit 7. Aprilis 1600 dimissus propter casum bullae, sine ordine et beneficio. Nihilominus factus fuit episcopus Vesprimiensis.

1608 canonicus Nitriensis; 1618 episcopus Tininiensis; 1625 obtinuit praeposituram Posoniensem simul cum episcopatu Quinqueecclesiensi; 1628 episcopus Vaciensis; 1630 Vesprimiensis, S. C. M^{tis} consiliarius. (Rimely 240.) Mortuus ante 20. Ianuarii 1633. (Schematismus cleri dioecesis Vesprimiensis de anno 1909.)

Stephanus *Baksay* Schemnicensis, dioecesis Strigoniensis, legitimo matrimonio natus parentibus nobilibus, sed haereticis et ipse aliquando haereticus. Studuit Pragae rhetoricae apud Patres. Fuit in convictu ibi per annum et dimidio et in congregatione B. Virginis. Promotus a Generoso domino Tiburtio Himmelreich patruo, secretario imperatoris ungarico[1] et consiliario et ab episcopo Nitriensi et Iaurinensi venit ad Collegium 18. Ianuarii

1595. Habet quatuor ordines minores et abbatiam Lebenensem in Ungaria, annorum 22. M. I. 812.

Iuramentum fecit 27. Decembris 1595.

1597 canonicus Iaurinensis. (Steinhuber I. 350.) 1611 abbas de Bakonybél. Mortuus probabiliter 1630. (A pannonhalmi Szent-Benedek-rend története IX. 14, 19.)

[1] Tiburtius Himmelreich secretarius Hungaricus a Rudolpho II. 1597 petit dari praeposituram S. Martini, vel Albensem pro nepote suo Stephano Baksay nunc Romae in studiis versante. (Staatsarchiv, Wien ; Hungarica 1597 s. d.)

Ioannes *Szentgyörgyi* [Ungarus] Enyedinus in Transylvania, dioecesis Albensis, legitimo matrimonio natus parentibus nobilibus, sed haereticis, ipse quoque aliquando haereticus ignoranter. Studuit rhetoricae Turóczii, ubi, sicut Claudiopoli, fuit in convictu supra quatuor annos. Promotus a principe Transylvaniae[1] et a P. Alexandro Dobokai et a P. Ioanne Zalnitio rectore Turóczensi S. J. venit ad Collegium 10. Februarii 1595. Nullum habet ordinem, nullum beneficium, annorum 21. M. I. 814.

Iuramentum fecit 27. Decembris 1595.

[1] Sigismundo Báthory de Somlyó.

Ioannes *Wajda* Kolosvári Claudiopolitanus, Transylvanus, dioecesis [Albensis] legitimo matrimonio natus, sed [parentibus] haereticis et ipse aliquamdiu haereticus. Studuit Brunsbergae rhetoricae, ubi fuit alumnus pontificis per tres annos. Promotus a P. Massellio venit ad Collegium 15. Septembris 1595. Nullum habet ordinem, nullum beneficium, annorum 24. Destinatus ad Casus. M. I. 825.

Discessit [6. Octobris 1596] Hungariam versus, iuramento non praestito.

Paulus *Munkácsi* Transylvanus, dioecesis Albensis, legitimo matrimonio natus, parentibus nobilibus haereticis, ipse quoque aliquamdiu haereticus et paulo ante conversus Graecii, motu archiducissae Austriae. Studuit in pueritia Patakini in Ungaria et deinde fuit miles cum principe Transylvaniae. Promotus ab archiducissa Austriae et Illmo cardinale S. Georgii venit ad Collegium 12. Augusti 1596. Nullum habet ordinem, nullum beneficium, annorum 26. Destinatus ad logicam. M. I. 854.

Discessit 11. Aprilis 1597 in Ungariam rediturus. Iterum reversus est ad logicam 4. Octobris 1597. Discessit 28. Aprilis 1602 sacerdos. Satis molestus fuit, cum se faceret quasi caput caeterorum Ungarorum et esset sui capitis.

Nicolaus *Ribonicius* Vistokius in comitatu Posoniensi, in Ungaria inferiore, dioecesis Strigoniensis,[1] legitimo matrimonio natus parentibus, etiam avo, catholicis et nobilibus. Studuit Viennae sub Patribus quatuor circiter annis et rhetoricae per duos annos. Promotus a domino Matthaeo Drascovitio praeposito Iaurinensi et a P. Laurentio Magio venit ad Collegium 8. Augusti 1597. Nullum habet ordinem, nullum beneficium, annorum 25. Destinatus ad logicam. M. I. 869.

Iuramentum fecit 25. Martii 1598.

[1] Mendose: Vesprimiensis.

Dimissus 21. Octobris 1598 propter casum Bullae.

Stephanus *Bolerazius* Tyrnaviensis in Ungaria, dioecesis Strigoniensis, legitimo matrimonio natus, parentibus honestis in Boleraz et catholicis, etiam avo, ipse semper catholicus. Studuit Viennae in convictu per quatuor annos apud Patres usque ad logicam. Fuit ex congregatione B. Virginis toto hoc tempore. Promotus ab archiepiscopo Strigoniensi et episcopo Vaciensi, nunc Agriensi, venit 20. Augusti 1597. Habet quatuor minores, nullum beneficium, annorum 21. Destinatus ad logicam. M. I. 878.

Iuramentum fecit 25. Martii 1598.

Dimissus 18. Martii 1602 ob casum Bullae, quia unum percusserat. Audiebat secundum annum theologiae. Rediit iubente pontifice, sed fecit disciplinam in refectorio et semel comedere debuit in pane et aqua. Hoc autem postremum dimissum illi est, quia se in primo praebuit obedienter. Dimissus iterum 31. Ianuarii 1603 propter novum bullae casum.

Parochus in Nagykér; 1612 canonicus Nitriensis; 1629 subscripsit synodo Tyrnaviae. (Némethy 507.) Post 1637 nullus de eo. (Vagner 194—5.)

Petrus *Baranyai* Ungarus, dioecesis Quinqueecclesiensis, legitimo matrimonio natus, parentibus catholicis et avo, ipse semper catholicus. Studuit grammaticae Agriae et Tyrnaviae, Olomucii vero humanitati, rhetoricae et logicae apud Patres quatuor circiter annis, alumnus Summi Pontificis. Fuit ex congregatione B. Virginis toto tempore. Promotus a Patribus Olomucensibus venit 6. Maii 1598. Nullum habet ordinem, nec primam tonsuram, nullum beneficium, annorum 24 circiter. Destinatus ad logicam pro sequenti anno, quia fuit aegrotus. M. I. 896.

Iuramentum fecit 21. Martii 1599.

Discessit 6. Maii 1606 sacerdos, theologus quarti anni. Post absoluta studia mansit in Collegio per octo menses neque enim propter bella[1] licebat mittere illum in Ungariam. Fuit praefectus Sancti Simonis. Valde humilis et pius, nisi quod scrupulosior ac proinde morosior interdum erat.

[1] In originali: per bella.

Ioannes *Fabritius* Hungarus Szencziensis, dioecesis Strigoniensis,[1] legitimo matrimonio natus, parentibus honestis catholicis etiam avo, ipse semper catholicus. Studuit Turóczii apud Patres quinque annis et absolvit rhetoricam partim convictor, partim alumnus, deinde missus Selliam a Patribus, ibi in scholis Patrum docuit pueros per annum. Promotus a P. Alexandro Dobokai rectore et a P. Bartholomaeo Villerio venit 10. Novembris 1598. Habet quatuor minores ordines, nullum beneficium, annorum 22. Anno logicae. M. I. 917.

Iuramentum fecit 4. Octobris 1599.

Discessit 29. Augusti 1603 sacerdos, absolutis casibus. Satis bene se gerit, praeterquam, quod fuit dux Ungarorum, qui turba quadam se discedere velle dicebant.

[1] Mendose: Posoniensis.

Iacobus *Németh* Ungarus Rosnaviensis, dioecesis Strigoniensis, legitimo matrimonio natus, parentibus civibus haereticis et ipse haereticus ante duos annos. Studuit in Ungaria apud haereticos, deinde apud Patres Braunsbergae, ubi conversus est a Patribus in alumnatu usque ad rhetoricam. Fuit ex congregatione B. Virginis aliquo tempore. Promotus a P. Michaele Ottone Becanio rectore Collegii, P. Duras et R. P. Generale venit 1. Maii 1599. Nullum habet ordinem, nullum beneficium, annorum 25. Destinatus ad rhetoricam, deinde ad logicam. M. I. 922.

Iuramentum fecit 20. Ianuarii 1600.

Discessit 8. Septembris 1600 patre vocante. Erat enim convictor. Factus Societatis Jesu.

Gregorius *Nagyfalui* Transylvanus, dioecesis Varadinensis, parentibus honestis catholicis, dubius de avo, ipse semper catholicus. Olomucii logicam inchoavit. Fuit ex congregatione B. Virginis per annum. Promotus ab episcopo Nitriensi venit 20. Decembris 1599. Nec ordinem, nec beneficium habet, annorum 23.

Iuramentum fecit 25. Iulii 1600. M. I. 947.

Discessit 12. Septembris 1606 sacerdos, absolutis studiis theologiae. Fuit utcunque boni exempli, sed naturae valde melancholicae et factionibus inclinatae, quam ob causam molestiam interdum exhibuit.

1624 episcopus Sirmiensis;[1] 1636 Vaciensis. Mortuus 1638.

[1] Secundum Cordara (pag. 198.) mendose: episcopus Transylvaniensis.

Martinus *Szentmártoni* Ungarus, dioecesis Iaurinensis, parentibus honestis et catholicis, etiam avo, ipse semper catholicus. Viennae studuit rhetoricae. Promotus ab episcopo Nitriensi venit 20. Decembris 1599. Nec ordines, nec beneficium habet, annorum 23.

Iuramentum fecit 25. Iulii 1600. M. I. 948.

Gregorius Nagyfalui
episcopus Sirmiensis

Ladislaus Diáki
episcopus n. Modrusiensis

EMERICUS. I. LOSY.
ARCHI= EPISCOPUS. STRIGONI

Discessit 2. Maii 1607 sacerdos, quarti anni theologus. Male semper se gessit, disciplinae contemptor ac satis turbulentus.

Emericus *Lósi* Ungarus, dioecesis Iaurinensis, parentibus honestis, haereticis, ipse conversus ante 2 annos Viennae, ubi studuit logicae. Fuit ex congregatione B. Virginis per duos annos. Promotus ab episcopo Nitriensi venit 20. Decembris 1599. Nullum habet ordinem, nullum beneficium, annorum 23 a prima Novembris

Iuramentum fecit 25. Iulii 1600. M. I. 949.

Discessit 5. Iunii 1606 sacerdos, quarti anni theologus, praefectus cubiculi Sancti Ioannis. Alienis rebus se immiscebat, nec facile se ad superiorum voluntatem accomodabat. Caeterum prudens ac pius.

1606 canonicus Nitriensis ; 1611 Strigoniensis ; 1622 episcopus Csanadiensis ; 1625 Varadinensis ; 1633 Agriensis ; 1637 archiepiscopus Strigoniensis. Mortuus 4. Novembris 1642 Tyrnaviae. (Kollányi 215. Steinhuber I. 351—352 et 490—491.) Semper zelosus in propagatione fidei scripsit utilem libellum hungarice contra haereticos. Frequens, etiam episcopus, concionabatur. Convertit insignes nobiles ab haeresi. (Vagner 187—9. (Szinnyei VII. 1421—2.) Seminarii Posoniensis fundator. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 196.)

Ladislaus *Diáki* Ungarus, dioecesis Strigoniensis, parentibus honestis catholicis, etiam avo, matre tamen haeretica, ipse conversus ante novem circiter annos Tyrnaviae. Rhetoricam Viennae audivit. Promotus ab episcopo Nitriensi venit 20. Decembris 1599. Nullum habet ordinem, nullum beneficium, annorum 22.

Iuramentum fecit 25. Iulii 1600. M. I. 950.

Discessit 1. Iunii 1604 valetudinis causa sacerdos, secundi anni theologus. Bene se gessit.

1606 canonicus Nitriensis ; 1608 praepositus maior Strigoniensis ; 1623 nominatus fuit ad episcopatum Bosnensem.[1] (Litt. Emerici Lósi 1623.) Mortuus 13. Martii 1623 Tyrnaviae. (Kollányi 210.)

[1] Recte : Modrusiensem. (Cordara 198.)

Ioannes *Lascovius* Ungarus Lascoviensis, dioecesis Quinqueecclesiensis, parentibus nobilibus lutheranis, ipse conversus a P. Alfonso Carrillio. Studuit Claudiopoli logicae ; non fuit ex congregatione B. Virginis. Promotus ab eo P. Carrillio venit 7. Decembris 1600 sacerdos, olim canonicus Albensis, annorum 30. Destinatus ad Casus. M. I. 963.

Iuramentum fecit 1. Augusti 1601.

Discessit 27. Augusti 1602. Satis bene se gessit.

Ioannes *Laskovius* Ungarus Lascoviensis, dioecesis Quinqueecclesiensis, parentibus nobilibus lutheranis, ipse conversus ad fidem a P. Petro Maiorio. Claudiopoli studuit rhetoricae. Promotus

a P. Alphonso Carrillio venit 16. Decembris 1600. Habet quatuor minores ordines, non beneficium. Destinatus ad logicam.

Iuramentum fecit 1. Augusti 1601. M. I. 964.

Discessit 18. Octobris 1601 ingressus Societatem. Bene se gessit.

Postea tamen egressus post annum unum et aliquot menses dixit se nolle esse ex Societate. Cumque eum P. Maiorius rediens in Transylvaniam assumpsisset, iterum Romam rediit et petit aditum in Collegium datis memorialibus pontifici et cardinali S. Georgii in fine Iunii 1603. Fuitque molestissimus importunitate sua multis mensibus adiutus consiliis et ope Thomae Balásfii Transylvani.

Ladislaus *Majthényi* Ungarus de Keselőkő, dioecesis Vesprimiensis, parentibus nobilibus et haereticis. Humanioribus studuit Viennae. Fuit ex congregatione 4 annis Viennae. A nemine promotus venit 2. Iunii 1602. Habet primam tonsuram, praepositus Budae veteris, annorum 20 a 20. Decembris. Destinatus ad logicam.

Iuramentum fecit 5. Ianuarii 1603. M. I. 982.

Discessit 28. Februarii 1604 valetudinis causa, sine ullis ordinibus sacris.

1608—19 episcopus Sirmiensis. (Litt. Emerici Lósi 1624. Péterfy II. 216.) Tenuit praeposituram B. M. V. Veteris-Budae familiae suae in pignus datam. Roma redux fuit canonicus Posoniensis et praepositus Agriensis unaque nominatus episcopus Sirmiensis. Anno 1619 Jassoviae a seditiosis dire tractatus resignata praepositura Agriensi 1622 obtinuit in capitulo Strigoniensi praeposituram S. Thomae, sed et hanc mox dimisit. Mortuus 1623 in castro Keselőkő et sepultus in oppido Novak, familiae suae proprio. (Kollányi 224. Steinhuber I. 504.)

Thomas *Balásfi* dioecesis Albae Iuliae, parentibus patriciis semper haereticis. Claudiopoli philosophiam absolvit.[1] Fuit ex congregatione B. Virginis Viennae per annum cum dimidio, Romae per mensem. Promotus a P. Arubale venit 11. Augusti 1602. Nec ordines, nec beneficium habet, annorum 21 a die 3. Decembris. Destinatus ad theologiam. M. I. 987.

Dimissus, quia non se accomodabat ad disciplinam. Iuramentum facere recusavit, licet se facturum promisisset. Mansit diu Romae et multas molestias Collegio exhibuit tum in Collegio dum vixit, tum postea cum viveret in urbe, et Ungaros seditiosos eorumque rebelliones et tricas fovebat. His non obstantibus factus fuit episcopus Quinqueecclesiensis.

1611 custos Iaurinensis (Péterfy II. 216.) et abbas de Zalavár, necnon praepositus de Kapornak; 1613 episcopus Bosnensis titularis; 1617 praepositus Posoniensis cum titulo episcopi Vaciensis; 1621 episcopus Quinqueecclesiensis. (Rimely 240.) Mortuus 10. Martii 1625 Posonii. Erat vir magni nominis et clarae famae ob sex opera contra haereticos scripta, sed ferocissimi ingenii et ambitiosi. Ab Em^{mo} Pázmánio, qui virum ob ingenium fovebat, non semel poenitentia mulctatus est ob convicia et iniurias, quibus facile

in quemque saeviebat.[2] Libros 11 edidit. (Zelliger 20—22. Steinhuber I. 500. Szinnyei I. 384—5.)

[1] Deinde 10. Aprilis 1601 inscriptus erat in universitate Viennensi. (Schrauf 307.)

[2] Biographiam eius scripsit Ignatius *Szabó* in «Magyar Sion» 1897.

Franciscus *Albinus* Transylvanus [Mediesiensis, circulo[1] Birthalbensi] parentibus non nobilibus semperque haereticis, ipse conversus ante duos annos Claudiopoli, ubi studuit grammaticae, numquam fuit ex congregatione B. Virginis. Promotus a P. Rectore Claudiopolitano venit 24. Octobris 1602 sine ordinibus et beneficio, annorum 18 a die Sancti Martini. Destinatus ad humaniora. M. I. 1001.

Iuramentum fecit 1. Novembris 1605.

[1] Mendose: dioecesi.

Discessit 5. Septembris 1608 diaconus, cum studuisset uno anno theologiae et uno casibus, tam naturae ferocia ac levitate, quam morum absurditate noxius, quare nec sacerdotio initiatus.

Fr. Ioannes *Zaycz* dioecesis Quinqueecclesiensis, nobilibus parentibus semper haereticis. Studuit Viennae casibus et ex congregatione B. Virginis fuit Olomucii per 6 annos cum dimidio. Promotus a P. Generale ordinis S. Pauli primi Eremitae venit 27. Novembris 1602 diaconus, sine beneficio, annorum 24. Destinatus ad ius canonicum. M. I. 1002.

Iuramentum fecit 16. Augusti 1603.

Discessit 1606 sacerdos, absoluto casuum studio. Bene se gessit.

1611 factus est Generalis sui ordinis et saepius quidem. (Litt. Castorii 1626 fol. 69 et 110.) Mortuus 1638.

Fr. Thomas *Franych* Ungarus, dioecesis Strigoniensis, parentibus libertinis nobilibus Croatis semper catholicis. Philosophiam absolvit Viennae, ubi fuit ex congregatione S. Barbarae per 5 annos. Promotus a R^mo^ Sirmiensi venit 27. Novembris 1602 subdiaconus, sine beneficio, annorum 23. Destinatus ad Casus.

Iuramentum fecit 16. Augusti 1603. M. I. 1004.

Emericus *Agriensis*[1] parentibus nobilibus semperque catholicis. Studuit humanioribus Olomucii. Promotus ab Illmo Martino Pethe et a capitulo Nitriensi venit 2. Decembris 1603. Habet quatuor minores ordines, nullum beneficium, annorum 21 a 1. Novembris. Destinatus ad logicam. M. I. 1034.

Iuramentum fecit 16. Ianuarii 1605.

Discessit 15. Septembris 1608 sacerdos et secundi anni casista, subpraefectus in cubiculo SS. Angelorum. Bene se gessit.

1614 canonicus Strigoniensis. Mortuus 25. Augusti 1630 in Garamszentbenedek. (Kollányi 215.)

[1] Recte: Egri.

Iacobus *Czeglédi* [Ungarus] dioecesis Agriensis, parentibus patritiis semperque catholicis. Humanioribus partim Herbipoli, partim Olomucii studuit. Promotus a capitulo Nitriensi venit 20. Decembris 1603. Nec ordines, nec beneficium habet, annorum 23. Destinatus ad logicam. M. I. 1035.

Iuramentum fecit 16. Ianuarii 1605.

Discessit 15. Septembris 1608 sacerdos et secundi anni casista. Satis bene se gessit, nisi quod vehementer suspicatus Ungaros despici, morosus et quasi factiosus fiebat.

1611 canonicus Nitriensis. (Alb. Hung. 134.) Mortuus in Octobri 1624. (Vagner 193.)

Ioannes *Radovicius* Ungarus Kohaloviensis, [dioecesis] Iaurinensis, parentibus nobilibus semperque catholicis. Rhetoricam absolvit Selliae, ubi per aliquot dies fuit ex congregatione B. Virginis. Promotus ab episcopo Quinqueecclesiensi venit 18. Octobris 1604, sine ullis ordinibus, sine beneficio, annorum 24 a 24. Iunii. Destinatus ad logicam. M. I. 1053.

Iuramentum fecit 5. Iunii 1605.

Discessit 6. Octobris 1608 in primo anno casuum, ad quos post philosophiam deflexit sacerdos. Si exiguitatem iudicii et naturae ipsius impetus spectemus non male se gessit.

Ioannes de *Permai* Ungarus dioecesis Nitriensis, parentibus nobilibus semper catholicis. Logicam absolvit Graecii, ubi fuit ex congregatione S. Spiritus per 2 annos. Promotus a S. D. N. venit 24. Octobris 1605. Nullos habet ordines, nullum beneficium, annorum 20. Destinatus ad physicam. M. I. 1081.

Iuramentum fecit 14. Maii 1606.

Discessit 17. Septembris 1608 cum quatuor tantum minoribus, absoluta philosophia. Discessit etiam ob literas de morte patris, quas deprehensus est falso scripsisse ipsemet parens, qui haereticus erat et illum volebat revocare. Discedens locum sibi servari petiit et postmodum iterum per litteras petiit. Laudabiliter se gessit.

Georgius *Himmelreich* a Schafenberg, dioecesis Iaurinensis, nobilibus parentibus semperque catholicis. Absolvit philosophiam Pragae, ubi fuit ex congregatione B. Virginis per 9 annos. Promotus a P. Carrillio venit 29. Novembris 1605 subdiaconus abbas, annorum 22. Destinatus ad theologiam. M. I. 1093.

Iuramentum fecit 30. Novembris 1606.

Discessit 17. Septembris 1607 diaconus (neque enim aetatem habuit ad sacerdotium) et secundi anni casista. Satis bene se gessit.

1608 archiabbas S. Martini S. Montis Pannoniae. (Péterfy II.

191, 216.) Hic quo tempore ob Turcarum invasionem monasterium a monachis desertum erat, admodum iuvenis gubernationem abbatiae cum titulo archiabbatis, cum sacerdos saecularis esset, obtinuit et per annos 35 tenuit. Mortuus medio Iunii 1637. (Fuxhoffer I. 117 — 121. Steinhuber I. 499—500. A ph. Szt. B. R. története IV. 83.)

Fr. Iacobus *Csrepinco* Sclavus Camenicensis, dioecesis Zagrabiensis [ex Sclavoniae regno, regni Hungariae] parentibus honestis semper catholicis, ipse etiam semper catholicus, monachus professus ordinis S. Pauli primi Eremitae. Rhetoricam absolvit Viennae, ubi fuit ex congregatione S. Barbarae per annum cum dimidio. Promotus a suo P. Generale venit 15. Iunii 1607 subdiaconus, annorum 22. Destinatus ad physicam. M. I. 1111.

Iuramentum fecit 6. Ianuarii 1608.

Discessit 7. Septembris 1612 sacerdos. Audivit philosophiam, studuit theologiae unum annum, postea casibus conscientiae. Fuit valde capitosus, cholericus et non boni exempli; erat enim naturae ferocioris et sui imposans, ideoque saepe rixabatur cum aliis et quidem graviter.

Paulus *Nádasy* Ungarus Selliensis, dioecesis Nitriensis, parentibus plebeis et semper haereticis, ipse vero conversus a 12 annis. Absolvit humaniora Selliae. Nullibi fuit ex congregatione B. Virginis. Promotus a P. Provinciale Alphonso Carrillio venit 11. Februarii 1608. Nec ordines, nec beneficium habet, annorum 22 a Ianuario proxime praeterito. Destinatus ad logicam. M. I. 1134.

Iuramentum fecit 6. non. Septembris 1608.

Discessit 10. Aprilis 1614 sacerdos, tertii anni theologus. Satis bene se gessit, licet in extremo nimium sui rationem haberi velle visus sit.

Ioannes Chrysostomus *Payer* Ungarus Posoniensis, dioecesis Strigoniensis, matre nobili semperque catholica, patre nobili similiter, sed non semper catholico, ipse semper catholicus. Rhetoricam inchoavit Olomucii. Fuit ex congregatione B. Virginis per 4 annos circiter diversis in locis. Promotus a cardinale Strigoniensi venit 6. Augusti 1608. Nec ordines, nec beneficium habet, annorum 19 a 26. Ianuarii. Destinatus ad logicam. M. I. 1139.

Iuramentum fecit 24. Maii 1609.

Discessit 24. Ianuarii 1615 diaconus, quarti anni theologus. In principio satis bene se gessit, postea coepit esse sui capitis et liberior. Non fuit factus sacerdos ob defectum aetatis. Discessit ante quartum annum absolutum, ob commodam occasionem P. Petri Pázmány.

Franciscus *Gögh* Ungarus Selliensis, dioecesis Nitriensis, parentibus nobilibus haereticis, ipse semper catholicus. Rhetoricam absolvit Olomucii, ubi fuit ex congregatione B. Virginis per duos circiter annos. Promotus ab Illmo cardinale Strigoniensi venit

20. Augusti 1608. Nec ordines, nec beneficium habet, annorum 20 a mense Octobris. Destinatus ad logicam. M. I. 1140.

Iuramentum fecit 24. Maii 1609.

Discessit 24. Ianuarii 1615 sacerdos, quarti anni theologus. Satis molestus et capitosus, parum amat disciplinam et animadversum est eos, qui cum ipso versati sunt, parum confecisse.

1615 parochus Verebélyensis; 1622 canonicus Strigoniensis. Mortuus 23. Aprilis 1629 Tyrnaviae. (Litt. Castorii fol. 120. Némethy 595. Kollányi 226.)

Georgius *Nagy* Ungarus Selliensis, dioecesis Nitriensis, parentibus honestis et matre semper catholica, patre vero haeretico, ipse autem semper catholicus. Audivit rhetoricam Graecii, fuit ex congregatione B. Virginis per quinquennium diversis in locis. Promotus ab Illmo Strigoniensi cardinale venit 20. Augusti 1608. Nec ordines, nec beneficium habet, annorum 20 a mense Aprilis. Destinatus ad logicam. M. I. 1141.

Iuramentum fecit 24. Maii 1609.

Ingressus 8. Septembris 1611 in Societatem absoluto philosophiae cursu. Optime semper se gessit. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 91.)

Obiit missionarius in Turcia.

Michael *Szentkereszty* Ungarus Soproniensis, dioecesis Nitriensis, parentibus nobilibus semper haereticis, ipse conversus ante 12 annos. Poësim audivit Selliae. Fuit ex congregatione B. Virginis Olomucii per duos menses et per medium annum Selliae. Promotus ab Illmo cardinale Strigoniensi venit 20. Augusti 1608. Nec ordines, nec beneficium habet, annorum 18 a mense Septembri. Destinatus ad logicam. M. I. 1142.

Iuramentum fecit 24. Maii 1609.

Discessit 10. Septembris 1612 metaphysicus. Satis bene se gessit, sed persuasum sibi habebat a multis etiam mensibus, se male valere, neque unquam potuit ab hac suspitione liberari cum nihil tamen appareret, bene ambularet, comederet etc.

Auditum est defecisse eum a fide.

Ioannes *Ács*[1] Ungarus Ácsiensis, dioecesis Varadinensis,[2] parentibus nobilibus haereticis, ipse autem conversus ante 11 annos. Absolvit rhetoricam Selliae et Olomucii, ubi fuit ex congregatione uno anno. Promotus ab Illmo cardinale Strigoniensi venit 20. Augusti 1608. Nec ordines, nec beneficium habet, annorum 23 a mense Maio proxime praeterito. Destinatus ad logicam.

Iuramentum fecit 24. Maii 1609. M. I. 1143.

Discessit 12. Maii 1612 diaconus casista. Fuit valde molestus Collegio et aliis, et in fine parum abfuit, quin magnam exhiberet Collegio molestiam, sed res tota fuit a Summo Pontifice remissa rectori et nolebant protectores, ut eo titulo dimitteretur, cum statutum alioquin adesset, ut hoc tempore discederet, quia cogitabat fieri religiosus observantiae S. Francisci.

[1] Apud Steinhuber (I. 504.) mendose : Aczi. [2] Mendose Bihoriensis.

Valentinus *Rumer* Ungarus patriae Bahon, dioecesis Strigoniensis[1], honestis parentibus semperque catholicis, ipse etiam semper catholicus. Inchoavit physicam Graecii, ubi fuit ex congregatione B. Virginis per 2 annos, Olomucii vero per 7 annos. Promotus a P. Rectore Graecensi venit 22. Septembris 1608. Nec ordines, nec beneficium habet, annorum 25. Destinatus ad physicam.

Iuramentum fecit 31. Maii 1609. M. I. 1150.

Discessit 4. Maii 1610 metaphysicus, ob infirmam valetudinem. Satis bene se gessit.

1617 canonicus Strigoniensis. Mortuus 1631 Tyrnaviae. (Mem. bas. Strig. 151. Kollányi 222.) [1] Mendose : Posoniensis.

Petrus *Zelniczey*[1] Ungarus Zagrabiensis, dioecesis eiusdem, parentibus nobilibus semperque catholicis, ipse etiam fuit semper catholicus. Absolvit rhetoricam Viennae partim, partim Labaci, fuit ex congregatione B. Virginis per 5 circiter annos Viennae. Promotus ab episcopo Zagrabiensi venit 15. Octobris 1608 diaconus, canonicus Zagrabiae, annorum 23 a mense Aprilis. Destinatus ad logicam. M. I. 1156.

Iuramentum fecit 31. Maii 1609.

Discessit 4. Maii 1610 sacerdos, secundi anni casista. Satis bene se gessit.

Canonicus Zagrabiensis, archidiaconus de Vrbocz. Mortuus... Ianuarii 1641 Zagrabiae. (Ivančan.) [1] Aliter Ztepanich de Konschina.

Fr. Ioannes *Orosz* Ungarus Posoniensis, dioecesis Strigoniensis,[1] parentibus catholicis et ipse semper catholicus. Rhetoricae studuit Olomucii, fuit ibidem ex congregatione. Promotus a R. P. Simone episcopo Zagrabiensi venit ad Collegium 18. Decembris 1608 subdiaconus, agit annum 23. Destinatus ad logicam.

Iuramentum fecit 31. Maii 1609. M. I. 1175.

Discessit 10. Septembris 1612 sacerdos, auditis casibus. Parum humilis et capitosus, ut plurimum.

Poenitentiae exemplar vidi ego quanta devotione defleat et lugeat suos in iuventute errores. (Rel. mscr. No. 74.) [1] Mendose: eiusdem.

Fr. Ioannes *Bakiczius* Zagrabiensis, dioecesis eiusdem, parentibus civibus semper catholicis et ipse semper catholicus.

Humanioribus studuit Olomucii, fuit ibidem ex congregatione. Promotus a R. P. Simonide ... congregationis rectore, venit ad Collegium 18. Decembris 1608. Habet quatuor minores, agit annum 22. ab Augusto. Destinatus ad logicam. M. I. 1176.

Iuramentum fecit 31. Maii 1609.

Discessit 11. Septembris 1615 sacerdos, quarti anni theologus. Bene se gessit.

Mores in Collegio assumptos semper conservavit. Non paucos viam salutis docuit. Vir magni consilii apud Magnates frequens. (Rel. mscr. No. 74.) Prior, postea vicarius monasterii Csáktornensis. Mortuus 20. Augusti 1655 in conventu Segniensi. (Benger 31.)

Ioannes *Püsky* Ungarus, dioecesis Strigoniensis... Humanioribus studuit Tyrnaviae et Graecii ... Promotus a ... venit ad Collegium [1608*] Alb. Hung. 133.

Reversus in patriam vixit in aula archiepiscopi Colocensis, Demetrii Náprági, dein e capellano Petri Pázmány, archiepiscopi Strigoniensis nominatus 1622 canonicus Strigoniensis; 1628 praefectus in Szentbenedek, necnon archidiaconus Tornensis; 1630 abbas de Szkalka; 1637 episcopus Csanadiensis; 1644 Nitriensis; 1648 praepositus Posoniensis; 1649 episcopus Vaciensis, simul archiepiscopus Colocensis; 1651—57 administrator Iaurinensis, praepositus S. Thomae, dein vicarius archiepiscopi Strigoniensis. Fuit velde zelosus et agilis; belligeravit etiam contra Turcos. Mortuus 8. Martii 1657. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 202. Rimely 242. Kollányi 225—6.)

* Probabiliter venit Romam una cum Francisco Gögh. (Editor.)

Nicolaus *Sartorius*[1] Ungarus, dioecesis Zagrabiensis, parentibus natus semper catholicis, ipse semper catholicus. Studuit Graecii philosophiam. Promotus a R. P. Ioanne Argenta venit ad Collegium 27. Iunii 1609. Habet quatuor minores, annum agit circiter 26. Destinatus ad Theologiam. M. I. 1177.

Iuramentum fecit 4. Maii 1610.

Discessit 23. Novembris 1611. Dicebat se velle ingredi in Societatem, sed debere prius obtinere facultatem a capitulo ... ubi erat canonicus et a quo fuerat in litteris sustentatus, eoque praetextu, ne id obesset parentibus pauperibus obtinuit discedendi licentiam, sed male se gessit, quia fere uno anno permansit Bononiae, etiam monitus, ut abiret.

1611 canonicus Zagrabiensis, archidiaconus Chasmensis; 1615 archidiaconatum resignat, sed reservat canonicatum et senium, quia vadit in novitiatum S. J. Bruniam; 1616 resignat et canonicatum. Qua Jesuita fuit Zagrabiensis et Varasdinensis rector collegii, dein Romae poenitentiarius. Mortuus 9. Martii 1653 Zagrabiae. (Ivančan.) Edidit typis librum

precum cum cantilenis in lingua Croatica. (Barlé : Cecilia 1915. pag. 3.) Edidit et alios 3 libros. (Fancev 395.)

[1] Invenitur alternative eius nomen Krajachevich et Sartorius, quod latinizatum est sine dubio in Italia.

Thobias *Pistes* Turócziensis, dioecesis Nitriensis, parentibus semper catholicis, ipse semper catholicus. Dedit operam humanioribus in Ungaria apud Patres, Graecii vero cursum philosophicum complevit. Promotus ab Illmo cardinale Strigoniensi venit ad Collegium 19. Novembris 1609, agit annum 22. Nullis ordinibus initiatus. Destinatus ad theologiam, postea voluit audire conscientiae casus. M. I. 1194.

Iuramentum fecit 25. Augusti 1610.

Discessit 10. Aprilis 1614 sacerdos et caeremoniarum magister. Bene semper ac pie se gessit.

Eiectus ex propria parochia ab haereticis rebellibus contra Ferdinandum II. (Alb. Hung. 342.) 1615 canonicus Strigoniensis, deinde archidiaconus Zoliensis; 1627 Barsiensis. (Litt. Castorii 1627 fol. 121.) Mortuus 1635. (Mem. bas. Strig. 150. Kollányi 216.)

Michael *Maurovicz* (Ungarus) Vistokiensis, dioecesis Strigoniensis, parentibus natus catholicis, ipse semper catholicus. Studuit Selliae, Olomucii et absolvit Novodomi rhetoricam. Promotus ab Illmo cardinale Strigoniensi venit ad Collegium 19. Novembris 1609. Nullis initiatus ordinibus, ingressus annum 21. Fuit ex congregatione. Destinatus ad logicam. M. I. 1195.

Iuramentum fecit 25. Augusti 1610.

Discessit 2. Septembris 1616 sacerdos, quarti anni theologus. Publice disputavit. Satis bene se gessit, melius tamen primis annis cum diligentia, modestia, humilitate, aedificatione quam postremis, quibus deflexit nonnihil ab illis virtutibus, qui cum laudaretur ob ingenium, visus est ob sibi alta (!) polliceri inter suos. Vir etiam licet nullus ipse pecunias haberet contrahit undique ad solvendum disputationem, in quam expendit ad 60 scudos et ad vestes sibi coemendas, non potuit ullis luctationibus inducere, ut in iis contentus esset mediocri sumptu.

1629 praepositus maior Agriensis ;[1] abbas Trium fontium de Bél. Vir inprimis pauperum amans. Disciplinae ecclesiasticae cultor. Vitae purissimae, sed tandem avaritiae labe inquinatus, qua pristinam existimationem valde obscuravit. Mortuus tamen 1638 cum opinione bona. (Relatio mscr. No. 74. Alb. Hung. 199.) [1] Secundum Album Hung. 199: Iaurinensis.

Martinus *Albisius* magnus Siculus, dioecesis Transylvaniensis Albae Iuliae, parentibus nobilibus semper catholicis, ipse vero aliquando Calvinianae sectae haereticus, sed conversus anno 1609. Absolvit Leopoli in Polonia rhetoricam. Promotus ab Illmo car-

dinale Strigoniensi venit ad Collegium 19. Novembris 1609. Nullos habet ordines, agit annum 26. Destinatus ad logicam. M. I. 1196.

Dimissus 18. Februarii 1610 quia iudicatus fuit ineptus, erat enim ridiculus aliis, ita, ut in nullo posset accomodari cubiculo, alioqui satis simplex, immo fortasse nimium.

Michael *Ramocsaházy* Ungarus, dioecesis Varadinensis, parentibus nobilibus, tamen haereticis, ipse Selliae in collegio Patrum S. J. conversus annorum 13. Studuit Selliae poësi, item Olomucii rhetoricae. Promotus a Ser^{mo} rege Ungariae venit 15. Februarii 1610. Nullos habet ordines, annum agit 25. Destinatus ad logicam.
Iuramentum fecit 25. Augusti 1610. M. I. 1204.

Discessit 12. Maii 1612 casista secundi anni. Fuit valde morosus et molestus etiam aliis. Diaconus tamen factus ante discessum fuit.

1616 canonicus Posoniensis, abbas S. Gothardi; 1623 abbas S. Aniani de Tihany. (Rimely 269.) Mortuus forse 1645 in curia sua in Balatonfüred. (A ph. Szt. B. R. története X. 92.)

Marcus Stephanus *Crisinus* (Kőrösi) Croata ex regno Ungariae, dioecesis Zagrabiensis, parentibus catholicis, ipse semper catholicus. Studuit Graecii Styrorum plilosophiae.[1] Promotus a R. P. Gregorio Rumer S. J. sacerdote venit ad Collegium 1. Novembris 1611, ingressus annum 23. Destinatus ad theologiam. M. I. 1217.
Iuramentum fecit 15. Iulii 1612.

Discessit 11. Septembris 1615 sacerdus, quarti anni theologus. Bene se gessit etiam in defensione theologica mane ac vespere in schola theologiae.

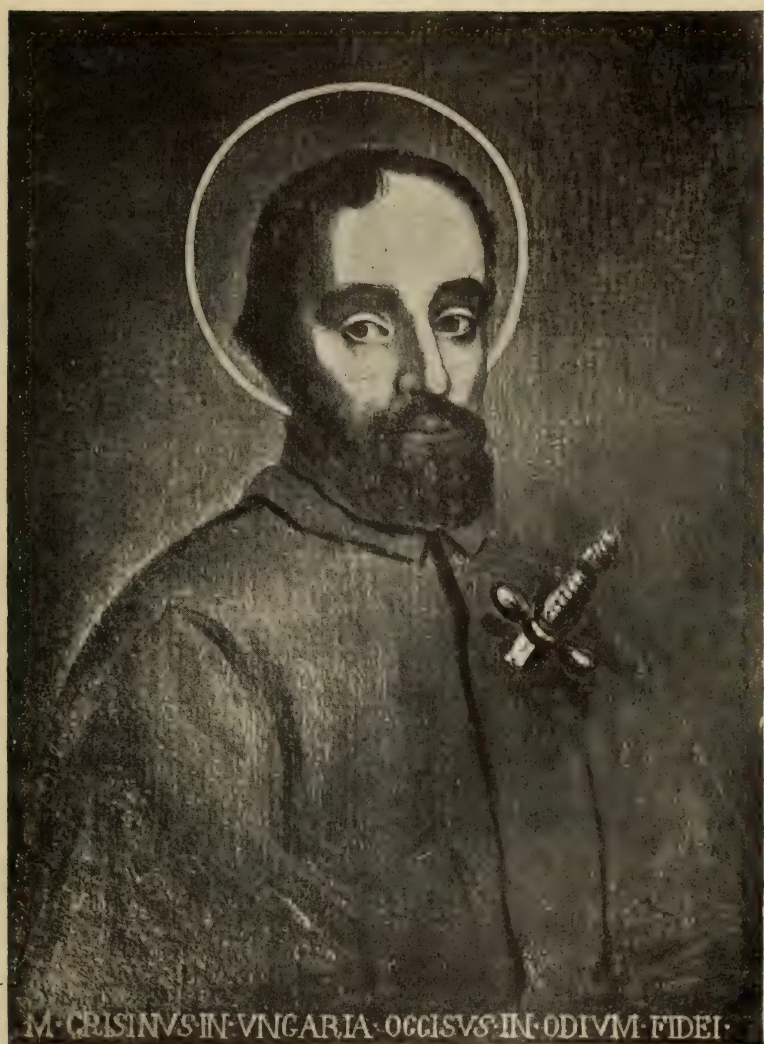
1616 canonicus Strigoniensis; postea 7. Septembris 1619 Cassoviae cum duobus patribus Societatis[2] ab haereticis in odium fidei occisus et in cloacam proiectus, sed a foemina nobili, impetrata facultate a Bethlen Gábor, principe Transylvaniae, haeretico, inde extractus et honorifice cum iisdem patribus in monasterio monialium conditus, multis a Deo prodigiis et miraculis illustratus fuit.[3] (Rel. mscr. a. 1678. Mem. bas. Strig. 150. Kollányi 217—220. Steinhuber I. 502—504. Tanner 88. Schmidl: p. IV. vol. 2. No. 36. Alegambe 30. Officia Zagrebiensis 4—7.) Beatificatus 1904.*

[1] Ibidem promotus ad doctoratum philosophiae.

[2] P. Stephanus Pongrácz et P. Melchior Grodecius.

[3] Eius corpus (uti et sociorum in passione sua) Tyrnaviae incorruptum asservatur apud Clarissas moniales. (Alb. Hung. 198.)

* Decretum Strigoniensis seu Cassoviensis beatificationis seu declarationis martyrii Venerabilium servorum Dei Marci Crisini canonici Strigoniensis, Stephani Pongrácz et Melchioris Grodecz sacerdotum e Societate Jesu, VIII. Idus Ianuarias 1904 publicatum vide Correspondenzblatt 1904: 30—33. (Cfr. etiam ibidem, 1904: 63—66 et 1905: 9—11 de N. Nilles S. J. Necnon ibidem, pag. 17—19. et 42—47.)

M·CRISINVS·IN·VNGARIA·OCCISVS·IN·ODIVM·FIDEI·

Stephanus *Paxi* (Selliensis) dioecesis Nitriensis, parentibus honestis patre catholico, matre haeretica natus, ipse semper catholicus. Studuit Zagrabiae apud Patres S. J. Commendatus a R^mo^ episcopo Zagrabiensi venit ad Collegium 15. Maii 1614. Habet quatuor minores, annum agit circiter 25. Destinatus ad logicam. M. I. 1269.

Iuramentum fecit 7. Iunii 1615.

Discessit 6. Novembris 1618 sacerdos, absolutis casuum conscientiae studiis. Satis bene se gessit.

1628 canonicus Nitriensis; 1631 valetudinarius. (Vagner 212.)

Albertus *Eölvedi* Ungarus, dioecesis Strigoniensis, patre haeretico, matre catholica natus, ipse anno ab hinc circiter nono conversus. Studuit Viennae, Olomucii. Promotus ab Illmo cardinale Strigoniensi et a Ven^li^ capitulo Strigoniensi venit ad Collegium 1. Decembris 1614. Habet quatuor minores, annum agit 20. Destinatus ad logicam. M. I. 1299.

Iuramentum fecit 7. Iunii 1615.

Discessit 12. Aprilis 1619 diaconus.

1625 canonicus Agriensis, abbas de Tapolcza. (Schem. Agriensis anni 1868.) Mortuus 1632 in Hungaria. (Alb. Hung. 3.)

Ioannes *Nigrinus*[1] Vissokii [Ungarus] dioecesis Strigoniensis, parentibus honestis semper catholicis natus, ipse quoque semper catholicus. Studuit Olomucii. Promotus a Ven^li^ capitulo Strigoniensi venit ad Collegium 1. Decembris 1614. Habet quatuor minores ordines, implevit annum 24. Destinatus ad Sacratissimam theologiam. M. I. 1301.

Iuramentum fecit 7. Iunii 1615.

[1] Recte: Fekete.

Discessit 30. Aprilis 1618 sacerdos, quarti anni theologus. Satis bene se gessit. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 133.)

Michael *Gyöngyössi* (Ungarus) dioecesis Agriensis, parentibus honestis semper catholicis natus, ipse quoque semper catholicus. Studuit Olomucii. Promotus a Ven^li^ capitulo Nitriensi venit ad Collegium 1. Decembris 1614. Ordinem nullum habet, implevit 22. annum 23. Septembris. Destinatus ad logicam. M. I. 1302.

Iuramentum fecit 7. Iunii 1615.

Discessit [30. Aprilis 1618 sacerdos,] quarti anni theologus. Satis bene se gessit.

1638 canonicus Strigoniensis. Mortuus 1651. (Kollányi 250.)

Stephanus *Iauriensis*[1] Ungarus, dioecesis eiusdem, nobilibus, sed haereticis parentibus natus, ipse tamen semper catholicus. Studuit Viennae apud Patres S. J. physicae, expensis RR. DD.

atque admodum R^di^ capituli Strigoniensis. Venit ad Collegium 11. Decembris 1614 voluntate Ill^mi^ cardinalis Strigoniensis, necnon dictorum RR. DD. capituli Strigoniensis. Presbiter in festo Nativitatis Christi Domini anno 1613; attigit annum 26 in festo vel certe vigilia Circumcisionis anno 1615. Destinatus ad metaphysicam. M. I. 1304.

Iuramentum fecit 7. Iunii 1615.

Discessit 2. Septembris 1619 quarti anni theologus; primis annis satis bene se gessit et cum omnium aedificatione et bona spe, postremum non ita; factus enim est valde sui capitis et parum placuit quaedam amicitia alterius et cum praetenderit defendere publice, nec iudicaretur idoneus, ob confusum ingenium, clam curavit imprimere theses et secum tulit: disputaturus dicitur Bononiae. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 313.) — Defendit theologiam cum dedicatoriis cardinali Ludovisio, cui interfuerant 14 cardinales. (Alb. Hung. 198.)

1634 e praeposito capituli Castriferrei lector Iaurinensis; abbas de Szegszárd. (Schematismus anni 1877. pag 32.) Mortuus 1637. (Alb. Hung. 313.)

[1] Recte: Győri.

Stephanus *Lethenyei* Ungarus Castriferrei[1], nobilis de Valle Sancti Georgii, dioecesis [Iaurinensis], natus parentibus haereticis, ipse autem ante octo annos conversus Zagrabiae. Studuit semper apud Patres Societatis, nimirum Graecii et Viennae, ibidem fuit in sodalitate B. M. V. Assumptae. Promotus a R. P. Pázmány commendatus ab Illmo cardinale Strigoniensi venit ad Collegium 15. Decembris 1614 aetatis suae 21. Habet quatuor minores. Destinatus ad physicam. M. I. 1305.

Iuramentum fecit 7. Iunii 1615.

Discessit 2. Septembris 1616. Susceptus in Societatem, ut novitiatum faceret in Austria. Bene se gessit.

[1] Mendose: Castriferrariensis.

Laurentius *Sannitius* Manerstorffensis, dioecesis Iaurinensis, parentibus nobilibus ac semper catholicis, natus catholicus. Studuit Viennae; fuit sodalis in congregatione B. M. V. Promotus ab Illmo cardinale et archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 11. Maii 1615. Nullos habet ordines, annum agit 20. Destinatus ad logicam. M. I. 1306.

Iuramentum fecit 7. Februarii 1616.

Dimissus ob demerita.

Franciscus Nicolaus *Bahun* Croata (Bednicensis)[1] dioecesis Zagrabiensis, parentibus catholicis natus, ipse semper catholicus. Studuit Olomucii, ex congregatione B. Virginis. Promotus a R^mo^ Generale ordinis S. Pauli primi Eremitae venit ad Collegium 23.

Ianuarii 1616. Habet ordinem diaconatus, agit annum 24. Destinatus ad logicam. M. I. 1322.

Iuramentum fecit 1. Ianuarii 1617. [1] Recte: Bednja.

Discessit 16. Septembris 1618 sacerdos, absolutis casibus. Parvae spei homo et multum de se cogitans, valde parum humilis, quamvis apparere vellet, si quid accidebat contra ipsius mentem et audax.

Ioannes *Sellez* Ungarus Oroszioviensis, dioecesis Iaurinensis, parentibus nobilibus semper catholicis natus, semper ipse catholicus. Studuit Viennae humanioribus. Fuit in congregatione B. M. V. Promotus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 2. Novembris 1618. Ordines nullos habet, annum agit 22. Destinatus ad logicam. M. I. 1349.

Iuramentum fecit 16. Iunii 1619.

Discessit 17. Februarii 1625 sacerdos, quarti anni theologus, permissus abire ob commoditatem archiepiscopi Colocensis et episcopi sui Nitriensis, qui sumptus suppeditabat, cum ipse nihil haberet. Mediocriter se gessit. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 134.)

1627 canonicus Nitriensis. Mortuus 1639.* (Alb. Hung. 134.)

* Secundum Vagner (pag. 210.) mortuum fuisse: 1638.

Blasius Stephanus *Deithi*[1] Ungarus, dioecesis Strigoniensis, parentibus nobilibus semper catholicis natus, semper ipse catholicus. Studuit humanioribus et rhetoricae Olomucii, philosophiam Graecii; fuit ibidem in congregatione B. M. Virginis. Promotus ab Illmo comite domino Nicolao Eszterházy venit [ex Collegio Pazmaniano] ad Collegium 3. Novembris 1618, annum agit 23. Ordines habet minores. Destinatus ad theologiam. M. I. 1352.

Iuramentum fecit 16. Iunii 1619.

Discessit... 1622 sacerdos, absolutus cum fuerat theologiam. Mediocriter se gessit, moribus asperis, parum cum aliis conveniens.

Canonicus Iaurinensis. Mortuus 1683. (Alb. Hung. 15.)

[1] Apud Steinhuber (I. 495.) mendose: Deithey.

Georgius comes *Draskovicius* L. B. de Trakostyán, abbas in Pornó, [Ungarus] dioecesisStrigoniensis, parentibus liberis baronibus semper catholicis natus, semper ipse catholicus. Studuit Graecii humanioribus et philosophicis; fuit in congregatione B. M. V. ibidem. Promotus a P. Rumero commendationibus Ser^mi Ferdinandi ad Sanctissimum venit ad Collegium 19. Octobris 1618. Ordines habet minores, annum agit 20. Destinatus ad theologiam. M. I. 1355.

Iuramentum fecit 15. Iunii 1619.

Discessit 2. Septembris 1622 sacerdos, absoluta cum profectu theologia. Bene se gessit, agnoscebat tamen se. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 91.)

Canonicus Posoniensis; 1622 Strigoniensis; 1628 episcopus Quinqueecclesiensis titularis; 1630 episcopus Vaciensis; 1635 Iaurinensis. Fundavit collegium Soproniense Societatis. Libros 5 edidit. Mortuus 26. Novembris 1650 Viennae. (Péterfy II. 264. Mem. bas. Strig. 151. Zelliger 97. Kollányi 227—228. Steinhuber I. 493. Szinnyei II. 1076.)

Georgius *Florius* Croata a Karlócz, dioecesis Zagrabiensis, parentibus natus catholicis et nobilibus, ipse semper catholicus. Studuit rhetoricae apud Patres S. J. Zagrabiae. Promotus ab Illmo et R^mo^ episcopo Zagrabiensi venit ad Collegium 29. Iulii 1619. Ordines nullos habet, annum agit 21. Destinatus ad logicam.

Iuramentum fecit 8. Iunii 1620. M. I. 1358.

Dimissus 11. Februarii 1626 ob casum bullae, quia alium percusserat, quod licet aliis fecisset, curatum tamen, ut excusaretur, quia res non ita palam fuerant, saepiusque monitus, ut se modeste magis in hoc genere gereret sacerdos, quarti anni theologus. (Litt. P. Castorii fol. 49.)

Michael *Kopcsányi*[1] de Kopcsány, Ungarus nobilis (dioecesis Strigoniensis). Humaniora Viennae absolvit, deinde cursum philosophicum Graecii continuavit et in utroque loco toto tempore studiorum fuit in congregatione B. Virginis. Promotus ab Illmo et R^mo^ archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 23. Octobris 1619. Ordines nullos habet, annum agit 23. Destinatus ad theologiam. M. I. 1370.

Iuramentum fecit 8. Iunii 1620.

Discessit . . . Satis bono ingenio, sed vivax et sui admirans.

1628 canonicus Iaurinensis; 1637 praepositus Posoniensis; 1640 episcopus Sirmiensis; 1644 Vaciensis. Mortuus 1646. In testamento pauperes scripsit haeredes et hospitale militum Iaurinense. (Rimely 241.)

[1] Apud Steinhuber (I. 493.) mendose: Kopczányi.

Ioannes *Altabak* [Ungarus] dioecesis Zagrabiensis, parentibus nobilibus et catholicis natus, ipse semper catholicus. Viennae et Graecii studuit, ibidemque sodalis congregationum S. Spiritus et B. Virginis fuit. Promotus a R^mo^ episcopo Zagrabiensi, avunculo suo, venit ad Collegium 23. Octobris 1619 subdiaconus, agens annum 23. M. I. 1371.

Iuramentum fecit 8. Iunii 1620.

Discessit 2. Septembris 1622 sacerdos, tertii anni theologus, ob infirmam valetudinem, satisque bene se gessit.[1] — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 133.)

Canonicus Zagrabiensis. Mortuus 1627. (Alb. Hung. 143. Ivančan.)

[1] In bibliotheca capituli Posoniensis inveniuntur sub No. 131: Conclusiones Theologicae de conscientia . . . et conclusiones de legibus, de natura et obligatione legis . . . Finis favente Deo Ter Optimo Maximo

Benedictus Kizdy
episcopus Agriensis

Beata Virgine Patrona nostra, S. Stephano Rege, S. Michaele et aliis patronis 12. Iunii anno 1620, profitente R. P. Stephano Baldelli Societatis Jesu Theologo in Collegio Romano. Excerptae vero a P. Michaele Giöngiössi dictus D. I. Altabak.

Andreas Leopoldus *Beniczky* dioecesis Strigoniensis, parentibus haereticis natus, iisdem nobilibus, conversus in Moravia apud Patres S. J. ante annos 7. Absolvit studia Olomucii in Moravia, audivit theologiae partem unius anni, fuit in congregatione Bravensi, Olomucensi, Viennensi annis 7. Promotus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 25. Octobris 1619, agit annum 26. Destinatus ad theologiam. M. I. 1372.

Iuramentum fecit 8. Iunii 1620.

Discessit 2. Septembris 1622 sacerdos, quarti anni theologus cum fructu, et satis bene se gessit.

1629 canonicus Scepusiensis. Interfuit 1630 synodo Tyrnaviensi nomine capituli Scepusiensis. (Péterfy II. 317.) Mortuus 1636. (Alb. Hung. 3.)

Benedictus *Kizdy* [Ungarus Tyrnaviensis] dioecesis Agriensis, parentibus natus nobilibus et catholicis, ipse semper catholicus. Studuit Tyrnaviae in Ungaria apud Patres S. J. usque ad rhetoricam inclusive ; Viennae absolvit logicam, ibidem etiam fuit in congregatione B. M. V. spatio unius anni. Promotus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 23. Octobris 1619. Ordines nullos habet, annum agit 23. Destinatus ad physicam. M. I. 1373.

Iuramentum fecit 8. Iunii 1620.

Discessit . . . Septembris 1622 ob infirmam valetudinem. Mediocriter se gessit.

1644 episcopus Sirmiensis ; 1646 Varadinensis et 1648 Agriensis. Fundavit collegium, seminarium ac universitatem Cassoviensem 1657 et 1658. [Consiliarius regis.] Legatus ad dominum Rákóczi magno studio fidei negotium promovit. (Relatio mscr. No. 74.) Mortuus 22. Iunii 1660 in Jászó. Sepultus Cassoviae. (Péterfy II. 375. Mem. bas. Strig. 152. Zelliger 235. Kollányi 234—235. Steinhuber I. 496.) Vitae sanctimonia illustris. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 199.)

Ioannes *Ugronovitth* a Ledinecz, dioecesis Strigoniensis, parentibus nobilibus ac catholicis natus, ipse semper catholicus. Studuit humanioribus Brunae in Moravia apud Patres S. J. ibidemque in congregatione B. Virginis fuit et praeterea Tyrnaviae et Viennae fuit alumnus Ill^{mi} archiepiscopi Strigoniensis, a quo etiam promotus venit ad Collegium 23. Octobris 1619. Ordines nullos habet, annum agit 21. Destinatus ad logicam.

Iuramentum fecit 8. Iunii 1620. M. I. 1374.

Georgius *Buitul* Karansebesiensis Transylvanus, parentibus nobilibus natus. Studuit in patria, deinde Viennae philosophiae, ibique fuit in congregatione S. Barbarae. Missus a R^mo episcopo Transylvaniae ingressus in Collegium 17. Novembris 1619. Duos habet minores, annum agit 27. Destinatus ad theologiam. M. I. 1380.

Ingressus Societatem 26. Maii 1623 sacerdos, quarti anni theologus. Bene studuit et bene se gessit. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 91.) Habet merita litteraria. (Backer-Sommervogel V. 108. Szinnyei I. 1402.)

Fr. Andreas *Franczicz*[1] [Ungarus ord. S. Pauli primi Eremitae] parentibus patriciis atque catholicis natus Varasdini in Croatia (dioecesis Zagrabiensis). Apud Patres Societatis studuit humanioribus, fuitque in congregatione S. Barbarae. Promotus a R. P. Generale ordinis S. Pauli primi Eremitae venit ad Collegium 30. Septembris 1621. Habet quatuor minores, agit annum 21. Destinatus ad logicam. M. I. 1401.

Iuramentum fecit 21. Maii 1622.

Discessit 1624. (Steinhuber I. 501.)

1647 episcopus Segniensis; 1650 episcopus Sirmiensis et consiliarius regis. Magni consilii vir, Societatis defensor, ea cum in Hungaria nutaret. Religiosae disciplinae amans. (Rel. mscr. No. 74.) 1651 canonicus et praepositus S. Thomae in ecclesia Strigoniensi. [Suffraganeus Strigoniensis]. Mortuus 16. Iunii 1653 Posonii. Sepultus in Mariathal. (Mem. bas. Strig. 157. Kollányi 268. Steinhuber I. 491.)

[1] Aliter: de Francisci.

Georgius comes *Lippay* [de Zombor, Ungarus] dioecesis Strigoniensis, parentibus nobilibus natus. Apud Patres Societatis humaniora et philosophiam absolvit, fuitque in congregatione B. Virginis. Promotus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 2. Octobris 1621. Habet quatuor minores, annum agit 22. Destinatus ad theologiam. M. I. 1408.

Iuramentum fecit 21. Maii 1622.

Discessit 17. Februarii 1625 sacerdos, quarti anni theologus, occasione archiepiscopi Colocensis, cum quo commode discedere potuit. Optime se gessit. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 91.)

1625 canonicus Strigoniensis; 1633 Vesprimiensis; 1637 Agriensis et 1642 archiepiscopus Strigoniensis. Locumtenens regis. Fundavit duo collegia Trenchiniense PP. Jesuitarum et Tyrnaviense Rubrorum. (Alb. Hung. 91.) Mortuus 30. Ianuarii 1666 Posonii. (Zelliger 293—294. Mem. bas. Strig. 152. Kollányi 230—234. Steinhuber I. 491—492.) Opera et eius virtutes enarrant Relatio mscr. No. 74 et Litterae a. 1654. Libros 4 edidit. (Szinnyei VII. 1258—60.)

Elias wideman sculp:

Stephanus *Mihály* Ungarus Gyöngyösiensis, dioecesis Agriensis, natus parentibus honestis nobilibus. Studuit poësi et aliis inferioribus Tyrnaviae, rhetoricae vero Viennae, quibus annis in sodalitatibus congregationis B. Virginis et alumnus Ven^lis^ capituli metropolitanae ecclesiae Strigoniensis fuit. Promotus ab eodem capitulo dirigente negotium admodum R. P. Daniele Vásárhelyi S. J. venit ad Collegium 7. Decembris 1624 clericus, annorum agens 21. Destinatus ad logicam. M. I. 1474.

Iuramentum fecit 11. Maii 1625.

Discessit 2. Iulii 1627 aeger. Bene se gerebat, metaphysicus.

1632 canonicus Strigoniensis et rector altaris S. Antonii in Rimaszombat, necnon abbas Pécsváradiensis. Mortuus 1651. (Péterfy II. 385. Kollányi 242.)

Nicolaus *Medak* de Topusko Croata, dioecesis Zagrabiensis, legitimo matrimonio natus parentibus nobilibus omnibus catholicis, etiam atavo, ipse semper catholicus. Studuit Zagrabiae ab infima classe usque rhetoricam inclusive, Graecii philosophiae, ibidem gradum baccalaureatus accepit, in congregationem B. Virginis prius Zagrabiae, deinde Graecii, sub titulo Annuntiatae, receptus ultimo in congregationem SS. Spiritus. Promotus a R^mo^ archiepiscopo Colocensi et episcopo Zagrabiensi, rectore Societatis Zagrabiae P. Patre Lubich, venit ad Collegium 25. Iunii anno Iubilei 1625, annum agens 22, sine ordinibus, etiam minoribus. Destinatus ad theologiam. M. I. 1476.

Iuramentum fecit 21. Septembris 1626.

Discessit [1629] non magni spei. Se gessit mediocriter. Auditum remansisse Bononiae.

1628 sede vacantiae per archiepiscopum Colocensem nominatus canonicus Zagrabiensis. (Kerchelich I. 218.) Ab 1634 Varasdinensis archidiaconus, dein Camarcensis et 1647 Dubiczensis; 1657 praepositus Chasmensis. Mortuus 24. Februarii 1661 Zagrabiae, apoplexia tectus. (Ivančan.)

Martinus *Alberti* (filius Ioannis) Ungarus Breznicensis, dioecesis Strigoniensis, parentibus nobilibus semper catholicis, etiam avo, ipse semper catholicus. Studuit Tyrnaviae humanioribus in Collegio S. J. Fuit in congregatione ibidem sesquianno. Promotus a R. D. Georgio Draskoviczio, electo episcopo Quinqueecclesiensi, venit ad Collegium 10. Septembris 1627. Habet quatuor minores, agit annum 23. Destinatus ad logicam. M. I. 1502.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1628.

Georgius Pohroncius *Szelepcsényi* (filius Ladislai, Ungarus) Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis, parentibus nobilibus.

GEORGIO POHRONCIO SZELEPCHENY, ARCIVESCOVO DI STRIGONIA LOCIQZ. E SUPREMO E PERPETUO CONTE DELL' ISTESSO CONTADO PRIMATE D' UN. GHERIA, LEGATO NATO SUPREMO SECRETARIO CAN. CELLIERE, E CONSEGL.^{re} SECRETO DI S. M.^{ta} CES.^{a} E LUO. GOTENENTE D' UNGHERIA etc.

A. Bloem. Del — J. J. Leonart scul

semper catholicis, etiam avo, ipse semper catholicus. Studuit Tyrnaviae humanioribus. Fuit ex congregatione ibidem annis sex integris. Promotus a R^mo ac Illmo domino archiepiscopo Strigoniense venit ad Collegium 10. Decembris 1627. Habet quatuor minores ordines, agit annum 24 aut 23, certo non constat. Destinatus ad logicam. M. I. 1503.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1628.

Discessit [14. Novembris 1634] in patriam.

Romae sequentem librum edidit:

Propositiones Theologicae Auspiciis Eminentissimi Principis Petri Cardinalis Pázmán Archiepiscopi Strigoniensis Primatis Hungariae S. Sedis A. Legati Nati etc. Defensae a Georgio Pohronico Szelepchenii Ungaro Collegii Germanici et Ungarici Alumno 1628. Romae. Superiorum Permissu. Ex officina Francisci Corbelletti.

(Backer VI. 558.* Szabó Károly III. No. 1363.) * Mendose: 1624.

1636 canonicus Strigoniensis; 1643 episcopus Csanadiensis, postea Quinqueecclesiensis; 1644 Vesprimiensis et cancellarius regni; 1648 Nitriensis; 1657 Colocensis; 1666—85 archiepiscopus Strigoniensis. Vir in rebus etiam arduis strenuus. S. J. insignis Maecenas et defensor. Variis legationibus functus sive ad portam Ottomanicam, sive in Transylvania religionis causa. (Rel. mscr. No. 74.) PP. Franciscanis conventum et ecclesiam exstruxit Nitriae. (Ibidem.) Libros 7 edidit.[1] Mortuus 14. Ianuarii 1685 Letoviczii in Moravia. Sepultus in Mariazell. (Zelliger 504—505. Kollányi 245—247. Némethy 957. Steinhuber I. 492. Szinnyei XIII. 634—6.)

[1] Cfr. Ioannes Kéry: Domini Georgii Szelepcsényi ... vita, opera et virtutes. Posonii, 1676.

Andreas *Nagy* (filius Matthaei) Ungarus Ujváriensis, dioecesis Strigoniensis, parentibus nobilibus semper catholicis, etiam avo, ipse semper catholicus. Studuit Tyrnaviae humanioribus annis tribus; fuit ex congregatione ibidem duobus annis. Promotus a R^mo ac Illmo domino archiepiscopo Strigoniense venit ad Collegium 10. Septembris 1627. Habet quatuor minores ordines, agit annum 20. Destinatus ad logicam. M. I. 1504.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1628.

1636 parochus in Naszvad. (Némethy 806.)

Michael *Bácsy*[1] (filius Pauli) [Ungarus] Szakolczensis, dioecesis Strigoniensis, parentibus nobilibus semper catholicis, etiam avo, ipse semper catholicus. Studuit Brunae inferioribus, Viennae poësi, rhetoricae et philosophiae annis tribus. Fuit ex congregatione B. Virginis ibidem annis sex. Promotus ab Illmo domino archiepiscopo Colocensi venit ad Collegium 10. Septembris 1627. Habet quatuor minores, agit annum 22. Destinatus ad theologiam. M. I. 1505.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1628.

[1] Scriptus: Baczy.

Andreas *Bolia* (filius Petri) [Ungarus] Pétervásáriensis, dioecesis Agriensis, parentibus civibus semper catholicis, etiam avo, ipse semper catholicus. Studuit humanioribus Tyrnaviae, Gyöngyösini, Viennae. Fuit in congregatione B. M. V. Tyrnaviae et Viennae annis 2 circiter. Promotus a R^mo^ episcopo Quinqueeclesiensi venit ad Collegium 10. Septembris 1627. Habet quatuor minores, agit annum 24. Destinatus ad logicam. M. I. 1506.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1628.

Discessit 4. Septembris 1630 secundi anni casista, propter infirmam valetudinem. Bene se gerebat. — Defendit universam theologiam. (Alb. Hung. 3.)

Mortuus 1633. (Alb. Hung. 3.)

Georgius *Svehla* (filius Georgii) [Ungarus] Holicsiensis, dioecesis Strigoniensis, parentibus nobilibus semper catholicis, etiam avo, ipse semper catholicus. Studuit Tyrnaviae humanioribus. Fuit ex congregatione ibidem annis tribus completis. Promotus a R^mo^ ac Illmo archiepiscopo Strigoniense venit ad Collegium 10. Septembris 1627. Habet quatuor minores ordines, agit annum 22. Desti natus ad logicam. M. I. 1507.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1628.

Discessit 14. Septembris 1634. Accepit omnes ordines in Collegio studuitque a logica usque ad quartum annum theologiae. Mediocriter se gessit, tam in moribus, quam in literis. Fuit praepositus cuiusdam ecclesiae.

1639 parochus in Vásárút. (Némethy 947.) 1642 canonicus Posoniensis. (Rimely 270.) Mortuus 1661. (Alb. Hung. 92.) Vitae optimae, multum pro fide tuenda laborabat. Modestiae magnum exemplar. (Relatio mscr. No. 74.)

Ioannes *Kapronczai* (filius Stephani, Ungarus) Nitriensis, dioecesis eiusdem, parentibus nobilibus semper catholicis, etiam avo, ipse semper catholicus. Studuit Tyrnaviae, fuit ex congregatione ibidem annis quinque completis. Promotus a R^mo^ ac Illmo archiepiscopo Colocensi venit ad Collegium 10. Septembris 1627. Habet quatuor minores ordines, agit annum 23. Destinatus ad logicam. M. I. 1508.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1628.

Discessit 31. Augusti 1632 secundi anni theologus titulo valetudinis, sed optandum fuisset, aut non venisse, aut discessisse citius. Fuit enim immitis iuvenis et parum capax disciplinae.

Plebanus Nitriensis. Mortuus 1634. (Steinhuber I. 499.) Propter

fidei propagandae zelum ab haereticis veneno ereptus vitam cum gloriosa morte commutavit.[1] (Catalogus virorum illustrium. Cordara 222.)

[1] Secundum Album Hung. 133: Nitriae, ut parochus existens, a Lutheranis veneno sublatus est.

Thobias *Pistes* (filius Georgii, Hungarus) Turocensis, dioecesis Strigoniensis, parentibus nobilibus semper catholicis, etiam avo, ipse semper catholicus. Studuit Tyrnaviae humanioribus, fuit ex congregatione ibidem annis quinque completis. Promotus a R^{mo} ac Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 10. Septembris 1627. Habet quatuor minores ordines, agit annum 21. Destinatus ad logicam. M. I. 1509.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1628.

Discessit 14. Septembris 1634. Accepit hic omnes ordines sacros, studuit a logica usque ad quartum annum theologiae inclusive. Quoad mores optime se gessit, quoad studia mediocriter.

1634 parochus in Vittencz. (Némethy 863.) 1638—42 canonicus Strigoniensis. (Kollányi 252.*)

* Manu propria semet Tobiam scripsit in libro iuramenti.

Paulus *Buziakovicz* (filius Benedicti, Ungarus) Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis, parentibus nobilibus semper catholicis, etiam avo, ipse semper catholicus. Studuit Tyrnaviae humanioribus. Fuit ex Congregatione ibidem medio anno. Promotus a R^{mo} ac Illmo domino archiepiscopo Strigoniense venit ad Collegium 10. Septembris 1627. Habet quatour minores ordines, agit annum 21. Destinatus ad logicam. M. I. 1510.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1628.

Discessit 2. Maii 1634. Accepit ordines sacros in Collegio. Studuit a logica usque ad quartum annum theologiae. Optime se gessit in moribus, mediocriter in studiis.

Fuit primo parochus Gellensis, tum 1636 canonicus Strigoniensis. Mortuus 1644. Domum suam Tyrnaviensem capitulo reliquit. (Mem. bas. Strig. 153. Kollányi 248.)

Andreas *Pécsi*[1] (filius Andreae, Ungarus) dioecesis Quinqueecclesiensis, parentibus nobilibus semper catholicis, etiam avo, ipse semper catholicus. Studuit humanioribus Tyrnaviae annis 7. Fuit ex Congregatione ibidem annis quinque. Promotus a R^{mo} ac Illmo archiepiscopo Strigoniense venit ad Collegium 10. Septembris 1627. Habet quatuor minores, agit annum 23. Destinatus ad logicam. M. I. 1511.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1628.

Discessit 5. Septembris 1631 sacerdos, secundi anni casista, tenui ingenio. Non male se gessit, parvae etiam exspectationis.

1654 parochus in Egerszeg. (Némethy 848.) 1642 canonicus Posoniensis hebdomadarius et in visitatione domorum, praepositus Quinqueecclesiensis. (Rimely 270.) Narratur a peregrinis Ungaris mortuum fuisse peste, cum ea lue laborantibus serviret Posonii canonicus anno 1655 sub finem. Multos ad fidem convertit. Humilitatis amans. (Relatio mscr. No. 74. Cordara 222.)

[1] Apud Steinhuber (I. 504.) mendose: Péczi.

Demetrius *Iarphas*[1] (filius Benedicti) Gyöngyösiensis, dioecesis Agriensis, parentibus plebeis semper catholicis, etiam avo, ipse semper catholicus. Studuit Tyrnaviae humanioribus. Fuit ex Congregatione ibidem annis tribus. Promotus a R^{mo} ac Illmo archiepiscopo Strigoniense venit ad Collegium 10. Septembris 1627. Habet quatuor minores, agit annum 22. Destinatus ad logicam.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1628. M. I. 1512.

Discessit 2. Maii 1634. Accepit hic Romae omnes ordines, studuit a logica ad quartum annum theologiae. Quoad mores optime se gessit, quoad studia mediocriter.

1638 canonicus Posoniensis. (Rimely 270.)

[1] Recte: Gyárfás.

Casparus *Sylla* (filius Matthiae) patria Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis, parentibus nobilibus ortus semper catholicis, etiam avo, ipse semper catholicus. Studuit Tyrnaviae apud Patres S. J. Fuit ex congregatione B. Mariae V. Visitantis. Promotus ab Illmo domino Petro Pázmány archiepiscopo Strigoniense venit ad Collegium 4. Octobris 1628. Nullum habet ordinem aut beneficium, annum agit 20. Destinatus ad logicam. M. I. 1535.

Iuramentum fecit 20. Maii 1629.

Discessit 12. Februarii 1635. Studuit a logica ad quartum anni theologiae. Accepit hic omnes ordines. Quoad mores optime se gessit, quoad studia mediocriter. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 27.)

Parochus in Felbár. (Némethy 965.) 1636 canonicus Strigoniensis. Mortuus 1640. (Mem. bas. Strig. 153. Kollányi 248.)

Petrus *Paxich* (filius Martini) Croata Zagrabiensis tum patria, tum dioecesis, parentibus plebeis semper autem catholicis, etiam avo, et ipse semper catholicus. Studuit humanioribus Zagrabiae, cursum vero philosophiae Viennae absolvit. Utrobique in congregatione B. M. V. fuit. Promotus a Ven^{li} capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 16. Novembris 1628. Habet quatuor minores ordines, beneficium nullum, annum agit 22. a die 22. Februarii 1629. Destinatus ad theologiam. M. I. 1542.

Iuramentum fecit 20. Maii 1629.

Discessit 31. Augusti 1632 sacerdos. Mediocriter se gessit. Homo tricosus habebat negotiuncula, tractans multum cum secretario congregationis de propaganda, parum patiens admonitionem.

1634 canonicus Zagrabiensis. (Matković 67.) Mortuus ... Aprilis 1649 Zagrabiae. (Ivančan.)

Fr. Ioannes *Jaskay*[1] (filius Nicolai) ord. S. Pauli primi Eremitae Croata, dioecesis Zagrabiensis, parentibus nobilibus semper catholicis, etiam avo, ipse quoque semper catholicus. Studuit Zagrabiae, Viennae et Olomucii, semper apud Patres S. J. In congregatione item B. M. V. Annuntiatae Zagrabiae, Visitantis Olomucii et Beatae Barbarae Virginis et martyris Viennae. Promotus a R. P. ipsius ordinis Generale Rudolpho Biell venit ad Collegium 21. Decembris 1628. Habet sacrum diaconatus ordinem, annum agit 25. Destinatus ad theologiam. M. I. 1544.

Iuramentum fecit 20. Maii 1629.

Discessit 7. Maii 1632 sacerdos, quarti anni theologus. Non male se gessit.

Mortuus in sua religione anno 1662 aetatis suae 63. «Vir sane religiosus. Unus e reformatoribus ordinis sui; aliquoties definitor Generalis, Provincialis Transylvaniae, ubi ob zelum religiosae disciplinae multa a discolis perpessus est.» (Relatio mscr. No. 74.)

[1] Apud Steinhuber (I. 501.) mendose: Faskay.

Georgius *Telegdy* (filius Martini) Ungarus Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis, parentibus nobilibus iisdemque semper catholicis, catholicus semper. Studuit Viennae. Fuit in congregatione B. M. V. Promotus ab Illmo domino Ioanne Telegdy archiepiscopo Colocensi et Bachiensi, et episcopo Nitriensi, eius patruo, venit ad Collegium 2. Augusti 1630. Habet ordines minores, annorum 21. Destinatus ad logicam. M. I. 1565.

Iuramentum fecit 13. Iunii 1631.

Discessit 23. Martii 1636. Studuit hic a logica ad tertium annum theologiae. Accepit hic omnes ordines sacros. Tum quoad mores, quum quoad studia mediocriter se gessit.

1631 adhuc in studiis, canonicus Nitriensis. (Alb. Hung. 92.) 1637 canonicus Strigoniensis; 1652 Posoniensis, postea Iaurinensis. Mortuus Posonii ... Iunii 1659. (Kollányi 250.)

Georgius *Iakusith* de Orbova L. B. in Oroszlánkő (filius Andreae) Hungarus, dioecesis Nitriensis, parentibus patre barone, matre comitissa; illo semper Lutherano, hac facta catholica ab annis circiter quinque, et ipse ab annis circiter sex catholicus. Studuit priusquam esset conversus, apud Lutheranos Cremnicii

GEORGIUS LAKUSITH DE ORBONA EPISCOP. AGRIEN. PERP. COM. DE HEVES, S.C.R.M. CONSILIarius.
NIL VICINI, QUAM MORS VITÆ.
1648.

Hungariae et Vratislaviae Silesiorum. Susceptis primum quatuor minoribus, propositus a R. P. Georgio Dobronoki Collegii Tyrnaviensis tunc rectore venit ad Collegium 2. Octobris 1630. Annorum 22. Destinatus ad theologiam moralem ipso enixe postulante.[1]

Iuramentum fecit 13. Iunii 1631. M. I. 1566.

Discessit e Collegio. Factus camerarius pontificis ... Romae vero 7. Maii. Bene se gessit. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 91.)

1635 episcopus Vesprimiensis ac cancellarius reginae Hungariae; 1642 Agriensis. Fidei promotor. Capucinos in regnum inducere multum contendit. (Rel. mscr. No. 74. Péterfy II. 350. Mem. bas. Strig. 152.) Edidit 1 librum. Mortuus 21. Novembris 1647 Agriae et sepultus in Pruszka. (Koncz 124. Kollányi 236—238. Steinhuber I. 498. Szinnyei V. 309—310.)

[1] De hoc Cardinalis Pázmány in suis litteris commendatoriis ei Posonii, 10. Septembris 1630 datis ita scribebat: Il Signor Barone Georgio Iakosith favoratissimo cameriere del Re d'Ungheria, figliuolo d'una figliuola del palatino Thurzó, nata d'una sorella del Signor Cardinale Forgách, mio antecessore, si è risoluto di lasciare la corte di Re Terreno per servir alla Celeste; viene però costì nel Collegio Germanico per studiare con risolutione di farsi sacerdote ... Egli è cavalliere nobilissimo de' primi di questo regno, ricco, di parti singolari, et è per fare gran riuscita. (Hanuy II. 132—3.)

Michael *Thany* Nagythaniensis (filius Francisci) Ungarus, dioecesis Strigoniensis, parentibus nobilibus utrisque Lutheranis, catholicus a duobus annis. Studuit partim inter Patres Societatis, partim inter Lutheranos. Promotus ab Illmo et Mag^co^ Georgio Iakusith venit ad Collegium 2. Octobris 1630, habens minores ordines, annorum 21. Destinatus ad logicam. M. I. 1567.

Iuramentum fecit 13. Iunii 1631.

Discessit 3. Decembris 1636. Ingressus est Societatem. Studuit hic a logica ad secundum annum theologiae. Accepit hic omnes ordines sacros. Tam quoad mores, quam quoad studia optime se gessit. — Praefectus Congregationis. Magister novitiorum. (Alb. Hung. 199.)

Mortuus est in Ungaria anno 1651.

Stephanus *Bosnyák* (filius Thomae) L. B. de Magyarbély, dioecesis Agriensis, parentibus baronibus iisdemque semper catholicis, ipse catholicus semper. Studuit Viennae, ibidem in congregatione Assumptae B. M. V. Promotus ab Em^mo^ cardinale Petro Pázmány archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 23. Decembris 1631. Habet ordines minores, annorum 25. Theologus secundi anni. M. I. 1571.

Iuramentum fecit 22. Iulii 1632.

Discessit 12. Februarii 1635. Studuit quatuor annis theologiae et quoad mores optime se gessit, quoad studia mediocriter. — Ductor novitiorum. (Alb. Hung. 313.)

Fr. Martinus Borkowicz
episcopus Zagrabiensis

1635 canonicus Strigoniensis; 1639 episcopus Quinqueecclesiensis; 1642 Vesprimiensis et cancellarius regni; 1644 episcopus Nitriensis, omnium opinione sanctus. Mortuus 23. Septembris 1644 Tyrnaviae. (Mem. bas. Strig. 153. Kollányi 244. Steinhuber I. 496.)

Stephanus *Varró* (filius Michaelis) de Lelesz, [Ungarus] dioecesis Agriensis, parentibus nobilibus, patre catholico, matre vero haeretica, ipse ab anno aetatis suae 14 catholicus. Studuit apud catholicos Leleszini, Tyrnaviae, Viennae apud Patres Societatis. Tyrnaviae fuit in congregatione B. M. V. Visitantis tribus annis, Viennae in congregatione B. M. V. Assumptae, quam maiorem vocant, uno circiter anno. Promotus ab Em^{mo} cardinale Petro Pázmány Strigoniensi venit ad Collegium 13. Aprilis 1632, aetatis suae 22 completo. Destinatus ad logicam. M. I. 1572.

Iuramentum fecit 22. Iulii 1632.

Discessit 4. Septembris 1637. Accepit hic Romae omnes ordines usque ad sacerdotium. Tam in moribus, quam in studiis mediocriter se gessit, intractabilis natura fuit.

Primo parochum egit in oppido Ungvár, quod totum olim haereticum ferme convertit ... Patriarcham quendam Graecum convertit ad unionem. Plus quam trecentos haereticos reduxit ad fidem. Factus abbas tempore belli Rakócziani, captus et miserrime habitus, multa pro fide pertulit. Canonicus Agriensis. Mortuus 1647.

Fr. Martinus *Borkowicz* (filius Stephani) ord. S. Pauli primi Eremitae, Croata de Domagovich, dioecesis Zagrabiensis, parentibus honestis, iisdem semper catholicis, ipse semper catholicus. Studuit Olomucii in Moravia. Fuit in congregatione B. M. V. Visitantis ibidem. Promotus a R. P. Martino Gruthorius, Priore Generali eiusdem ordinis venit ad Collegium 2. Octobris 1632. Habet ordinem diaconatus, annorum 35. Destinatus ad primum annum theologiae prosequendum. M. I. 1573.

Iuramentum fecit pridie festi S. Apollinaris 1633.

Discessit 26. Martii 1636. Accepit hic Romae sacerdotium. Tam in moribus, quam in studiis bene se gessit.

1644 Generalis ordinis sui et postea saepius; 1668 episcopus Zagrabiensis. A multis sanctus praedicabatur.[1] Disciplinae religiosae zelator, S. J. amantissimus. Magnatum multorum consiliarius. (Rel. mscr. No. 74.) Mortuus 31. Octobris 1687 nonagenarius nominatus archiepiscopus Colocensis. (Péterfy II. 385, 395. Benger 234—248. Farlati V. 585. Steinhuber II. 382.)

[1] Sanctitate vitae in Hungaria laudatissimus. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 197.)

Ioannes *Missych* nobilis ex magisterio, filius Georgii et Margeritae Jazvinski Zagrabiensis, annorum 23, venit 9. Iunii 1634.

Iuramentum fecit 28. Maii 1635. M. I. 1593.

Discessit 1638. (Steinhuber I. 501.)

1639 canonicus novitius; 1642 archidiaconus Varasdinensis, 1648 Goriczensis; 1650 cathedralis, et cantor. Mortuus 3. Martii 1668 Zagrabiae. (Ivančan.)

Matthias *Zlovenchich* nobilis (Croata) ex magisterio, filius Michaelis et Dorotheae Brodnik Zagrabiensis, annorum 22, venit 9. Iunii 1634. M. I. 1594.

Iuramentum fecit 28. Maii 1635.

Orationem habuit 1. Novembris 1637 coram P. Urbano VIII.

Discessit 1638. (Steinhuber I. 501.)

1639 canonicus novitius; 1644 archidiaconus Chasmensis; 1647 de Bexin; 1650 custos; 1662 lector Zagrabiensis, necnon praepositus Colocensis et Bachiensis. Mortuus 16. Martii 1673 Zagrabiae. (Ivančan.)

Stephanus Franciscus *Récsei* nobilis Ungarus, filius Valentini et Annae Bakócza Iaurinensis, annorum 22, venit 10. Octobris 1634. M. I. 1599.

Iuramentum fecit 25. Maii 1635.

Paulus *Hoffmann* nobilis Ungarus, filius Georgii et Christinae Horváth (dioecesis) Agriensis, annorum 20, venit 10. Octobris 1634.

Iuramentum fecit 25. Maii 1635. M. I. 1600.

Vir opinione omnium sanctus. Zelator fidei. Insignis concionator etc. (Rel. mscr. No. 74.) 1642 canonicus Strigoniensis; 1656 praepositus maior et 1648 consecratus episcopus Quinqueecclesiensis. (Mem. bas. Strig. 154.) 1655 confirmatus a pontifice demum; 1651 vicarius generalis Strigoniensis; 1653 abbas de Zalavár; 1658 episcopus Vesprimiensis. Mortuus 24. Iunii 1659 Tyrnaviae. Habet merita literaria. (Zelliger 171—172. Kollányi 255—256. Steinhuber I. 497. Szinnyei IV. 969—970.)

Ioannes Raphael *Rosy* [Ungarus] civis Sabariensis, filius Lucae et Elisabethae Győry, Sabaria (dioecesis) Iaurinensis, annorum 22, venit 10. Octobris 1634. M. I. 1601.

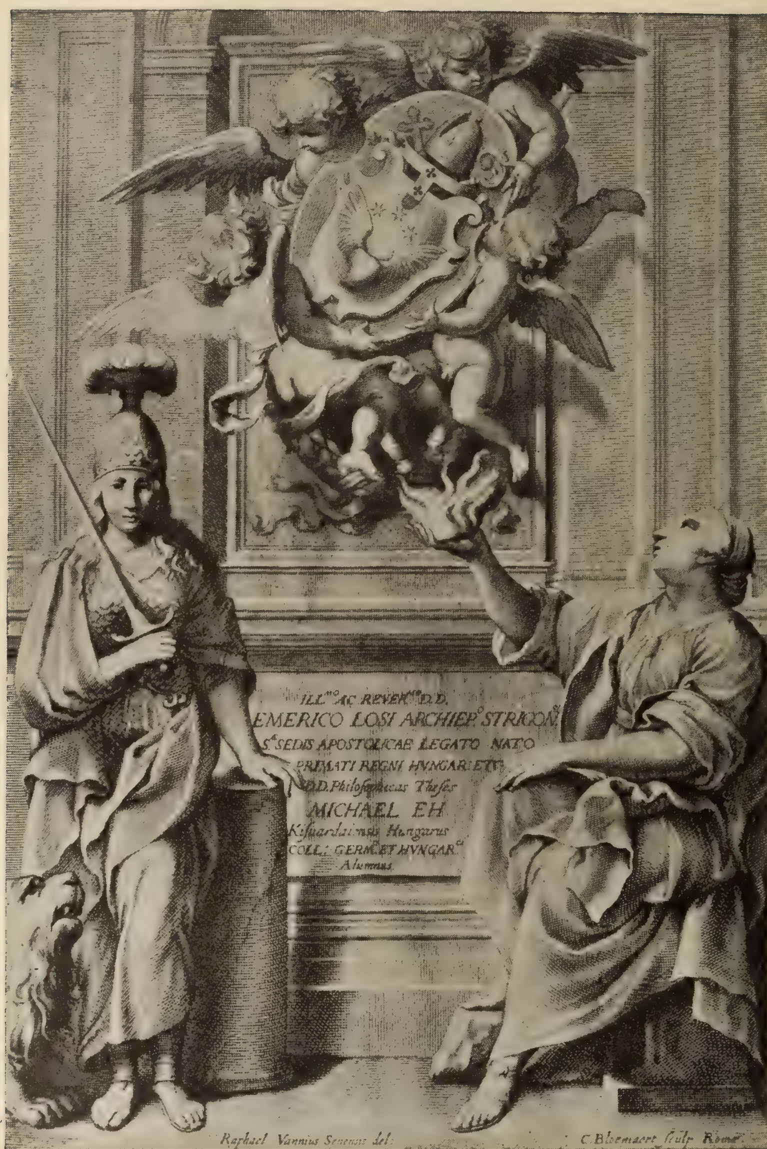
Iuramentum fecit 25. Maii 1635. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 133.)

Nicolaus *Posgay* civis Ungarus, filius Francisci et Annae Keszi e Tyrnavia (dioecesis) Strigoniensis, annorum 24, venit [ex Collegio Pazmaniano] 10. Octobris 1634. M. I. 1602.

Iuramentum fecit 25. Maii 1635.

Abbas optimae vitae, exemplar modestiae, fidei zelator. (Rel. mscr. No. 74.) Abbas de Földvár et praepositus Orodiensis; 1637 canonicus Strigoniensis,[1] tum praepositus maior et consecratus episcopus Scopiensis. Mortuus 18. Februarii 1668. Fundavit missas de Immaculata Conceptione. (Mem. bas. Strig. 154. Steinhuber 1. 493. Kollányi 249.)

[1] Cordara (pag. 200.) dicit mendose: episcopum Iaurinensem.

ILL.^mo AC REVER.^mo D.D.
EMERICO LOSI ARCHIEP.^o STRIGON.^si
S.^ae SEDIS APOSTOLICAE LEGATO NATO
PRIMATI REGNI HVNGAR. ETC.
D.D. Philosophicas Theses
MICHAEL EH
Kisuardaiensis Hungarus
COLL.^ii GERM.^ci ET HVNGAR.^ci
Alumnus.
Raphael Vannius Senensis del:
C. Bloemaert sculp. Romae.

Michael *Éh* de Kisvárda[1] civis Ungarus, filius Dionysii et Catherinae Szabó, Transtibiscanus,[2] annorum 23, venit 10. Octobris 1634. M. I. 1603.

Iuramentum fecit 25. Maii 1635.

Defendit theses philosophicas Romae typis editas et Illmo ac R^{mo} domino Emerico Lósi archiepiscopo Strigoniensi dedicatas.

1642 canonicus Strigoniensis. Mortuus 1664. (Kollányi 256.)

[1] Apud Steinhuber (I. 494.) mendose: Michael von Kisvár.
[2] Dioecesis Strigoniensis.

Iosephus (Ignatius) *Dobrassowski* nobilis Ungarus [Trencsiniensis] filius Georgii et Catherinae Galliae Debreczinensis (dioecesis) Nitriensis, annorum 20, venit 10. Octobris 1634.

Iuramentum fecit 25. Maii 1635. M. I. 1604.

Albertus Stephanus *Nagy* nobilis Ungarus (filius Alberti) dioecesis Strigoniensis, annorum 22, venit 10. Octobris 1634.

Iuramentum fecit 25. Maii 1635. M. I. 1605.

Discessit 1638. (Steinhuber I. 495.)

1648 canonicus Strigoniensis et plebanus in Püspöki, 1656 in Galántha. (Mem. bas. Strig. 156. Némethy 806. Kollányi 265.)

Fr. Ioannes *Vanoviczi* (Hungarus) ord. S. Pauli primi Eremitae, filius Michaelis et Sophiae Vámosi [de] Appony (dioecesis Nitriensis), annorum 22, venit [post 4. Iulii et ante 17. Octobris] 1636. M. I. 1632.

Discessit 1640. (Steinhuber I. 499.) Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 133.)

1658 venit Romam negotiorum causa eratque socius sui Generalis. Bis missionarius in Transylvaniae locis, ubi ultra 100 homines convertit. Multa pericula et non semel mortis periculum subiit. In bello Rákócziano catholicos fovit et defendit, collegium Tyrnaviense S. J. a vastatione servavit. Superior seminarii Tyrnaviensis sui ordinis. (Rel. mscr. No. 74.) Romae cum procurator esset, emit a PP. Ord. Cist. ad S. Pudentianam domum cum viridario anno 1669 pro scutis 3200. Anno 1670 imperator ei contulit titulum episcopi Scardonensis. Titulum episcopi mox dimiserat et ad claustrum rediit. (Benger 93 et 151. Orosz 295 et 320.) Mortuus 1677 in claustro. Magnorum in Ordine vir meritorum. — Libros nonnullos in lucem edidit. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 207. Szinnyei: nihil.)

Stephanus *Gyarmati* nobilis, filius domini Ioannis Kodor et dominae Annae Gyarmatiensis de Gyarmat in Hungaria,[1] annorum 20, venit 30. Septembris 1637. M. I. 1649.

Discessit 11. Martii 1638 factus Dominicanus ad S. Sixtum.

[1] Dioecesis Strigoniensis.

Blasius *Medvedich* nobilis, filius domini Petri et Dorotheae Sziriman, Claneciensis,[1] dioecesis Zagrabiensis, annorum 21, venit 30. Septembris 1637. M. I. 1650.

Iuramentum fecit 15. Aprilis 1638.

Discessit 1641. (Steinhuber I. 501.)

Parochus in Ungaria, Crapinensis. [1] Klanjec.

Melchior *Keöszeghy*,[1] filius Georgii [de] Kőszeg (Ungarus dioecesis Iaurinensis), annorum 23, venit 28. Octobris 1637.

Iuramentum fecit 15. Aprilis 1638. M. I. 1654.

Discessit 1641. (Steinhuber I. 500.)

1647 parochus in Dunaszerdahely; 1654 canonicus Strigoniensis. Mortuus 1655 Tyrnaviae. (Némethy 710. Kollányi 271.)

[1] Apud Steinhuber (I. 500.) mendose: Keöpegy.

Georgius *Balogh*, filius Petri B. [de] Gyöngyös,[1] annorum 20, venit 28. Octobris 1637. [1] Dioecesis Agriensis. M. I. 1655.

Discessit 11. Martii 1638 factus Dominicanus ad S. Sixtum.

Michael *Mattkovich*, filius Lucae et Magdalenae Repich Jazkensis,[1] [Ungarus] dioecesis Zagrabiensis, annorum 22, venit 12. Octobris 1638. M. I. 1664.

Iuramentum fecit 15. Aprilis 1639. [1] Jaska = Jastrebarsko.

Discessit 1642. (Cat. mscr. bibl. Univ. Bud. I. 6.)

1640 adhuc Romae in studiis existens, nominatus canonicus Zagrabiensis; 1646 archidiaconus Chasmensis; 1648 Camarcensis. Mortuus mense Maio 1649 Zagrabiae.[1] (Ivančan.) Episcopus Scardonensis. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 207.)

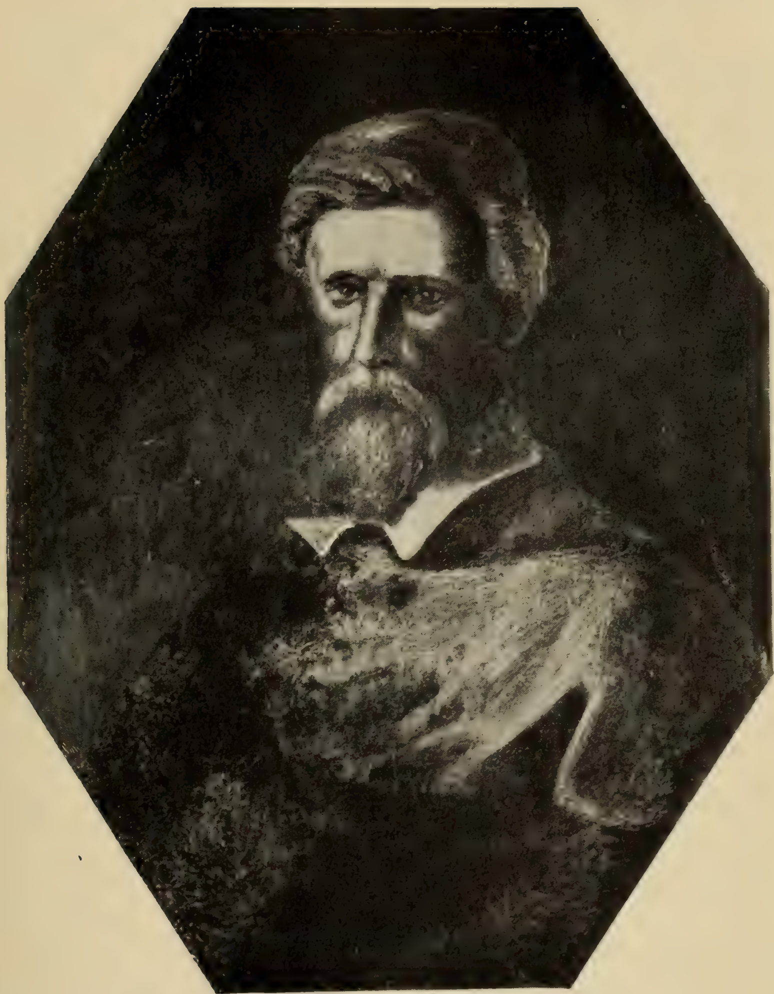
[1] Matković in sua Recensione (pag. 65.) omnino false notat Michaelem Mattkovich fuisse nominatum episcopum Zagrabiensem, sed ante praeconizationem 1669 mortuum. Certe enim constat Zagrabiensem episcopum Petrum Petretich 12. Octobris 1667 mortuum fuisse, eius autem successor Martinus Borkovich 19. Decembris 1667 a Leopoldo rege nominatus. Nec vixit anno 1667 Mattkovich, quia anno 1649, post eius mortem fuit optio eius praedii, sicut clare patet ex libro optionum praediorum huius capituli. (Ivančan.)

Andreas *Lónyay*, filius Andreae et Elisabethae Perneszi, Hungariae, dioecesis Agriensis, annorum 20, venit 28. Octobris 1638.

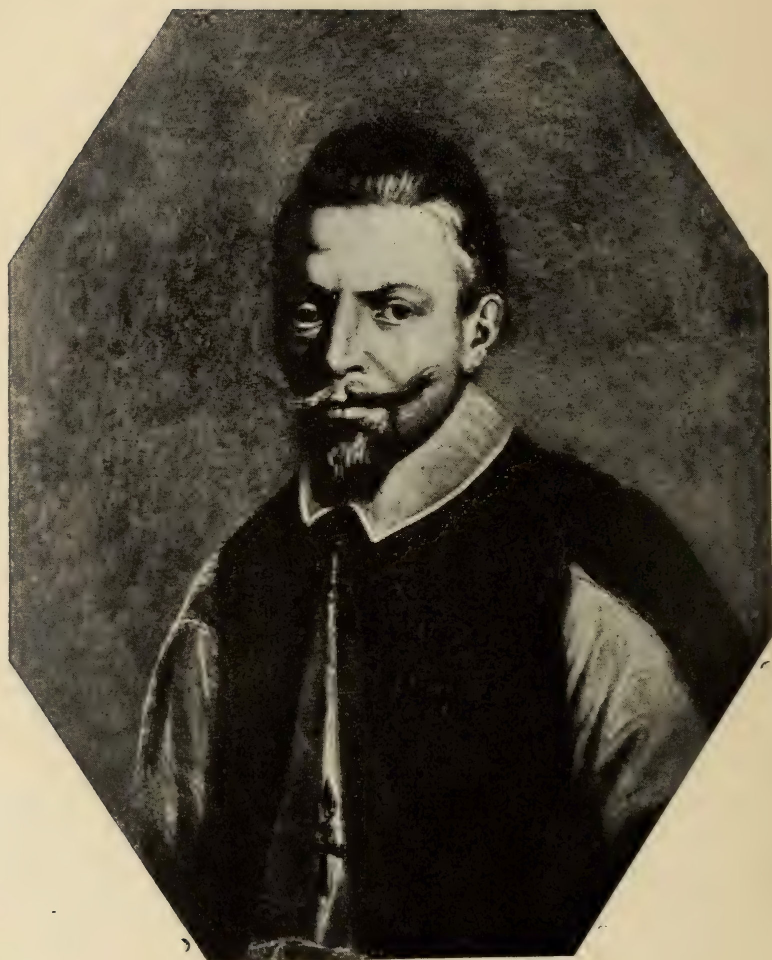
Iuramentum fecit 10. Maii 1639. M. I. 1665.

Discessit 1642. (Steinhuber I. 498.)

Praepositus S. Stephani de Promontorio. (Péterfy II. 385.) 1643 canonicus Strigoniensis, archidiaconus Sasváriensis. (Mem. bas. Strig. 155. Kollányi 257.) Factus Jesuita 1647. Mortuus 1653. (Alb. Hung. 3.)

Michael Mattkovich
episcopus n. Scardonensis

Franciscus Leonardus Szegedy
episcopus Transylvaniensis

Franciscus (Stephanus) *Baróthy*, filius Stephani et Ursulae Lencsés,[1] Baróti, dioecesis Agriensis, annorum 28, venit 28. Octobris 1638. M. I. 1666.

Iuramentum fecit 9. Decembris 1639.

Discessit 1642. (Steinhuber I. 498.) Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 63.)

1651 lector cap. Posoniensis, abbas infulatus de Titel, beneficiatus Soproniensis; 1663 visitator archidiaconatus Posoniensis. (Rimely 269.) Mortuus 1670. (Alb. Hung. 63.) Vir eximiae probitatis. Multum non sine fructu laboravit. (Rel. mscr. No. 74.)

[1] Mendose: Leliches.

Thobias (Ladislaus) *Gaborjáni*, filius Basilii et Helenae Vodi, Debreczini, dioecesis Varadinensis, annorum 24, venit 28. Octobris 1638. M. I. 1667.

Iuramentum fecit 10. Maii 1639.

Discessit 1642. (Steinhuber I. 504.) Fuit primus assistens et praefectus Congregationis maioris. (Alb. Hung. 342.)

Canonicus Iaurinensis et praepositus maior ibidem. (Alb. Hung. 169 et 342.) Mortuus 24. Ianuarii 1676 apoplexia ictus. (Schematismus anni 1876. pag. 33.)

Franciscus Leonardus *Szegedy* (Ungarus Tyrnaviensis) filius Ioannis et Catharinae Székely,[1] Tyrnaviae, dioecesis Strigoniensis, [Pazmanita] annorum 24, venit 28. Octobris 1638. M. I. 1668.

Iuramentum fecit 10. Maii 1639.

[1] Mendose: Sechei.

Orationem habuit de Omnibus Sanctis in sacello Pontificum Quirinali 1. Novembris 1641.

1644 parochus Tyrnaviensis et canonicus Strigoniensis; 1660 episcopus Transylvaniensis; 1661 vicarius generalis Strigoniensis; 1663 episcopus Vaciensis et praepositus Posoniensis; 1670 episcopus Agriensis, simul cancellarius regius aulicus. Mortuus 12. Septembris 1675 Cassoviae. (Mem. bas. Strig. 156.) Opinione omnium vitae sanctae. Miram gratiam habuit in iuventute magnatum educanda. Primarios regni pueros educavit. Convertit multos ad fidem non ultimae notae homines. (Rel. mscr. No. 74.) Libros 4 edidit. (Zelliger 502—503. Kollányi 259. Steinhuber I. 493.) Szinnyei XIII. 544—5. Temesváry: I. 49—60.) Poeta eximius. (Rimely 243.)

Laurentius *Dunaricz*, filius Lucae et Elenae Traystorff, dioecesis Iaurinensis, annorum 21, venit 8. Novembris 1638.

Iuramentum fecit 10. Maii 1639. M. I. 1671.

Petrus *Bellichich* (Belliczensis, Croata Carolostadiensis) filius Martini et Dorotheae de Steuchich, dioecesis Zagrabiensis, annorum 21, venit 8. Novembris 1638. M. I. 1672.

Iuramentum fecit 10. Maii 1639.

Orationem habuit de S. S. martyribus Eustratio et sociis in templo S. Apollinaris 13. Decembris 1644.

Thomas (Emericus) *Pálffy* L. B. ab Erdőd, Ungarus, filius Michaelis, Szakolczae (dioecesis) Strigoniensis, annorum . . . venit 23. Octobris 1641. M. I. 1689.

Iuramentum fecit 7. Maii 1642.

Orationem habuit de Omnibus Sanctis in sacello Pontificum Vaticano ad P. Innocentium X. Kalendis Novembris 1644.

Discessit . . . Octobris 1645. (Jedlicska 411.*) Assistens primus Congregationis Maioris. (Alb. Hung. 342.)

Fuit aliquot menses magister caeremoniarum Ill^{mi} Strigoniensis, deinde 1645 canonicus Strigoniensis; 1652 episcopus Csanadiensis et praepositus Posoniensis, mox 1658 episcopus Vaciensis; 1666 episcopus Agriensis et tandem 1670 Nitriensis, una vero cancellarius regius aulicus. Mortuus 6. Maii 1679 Viennae. Leopoldo imperatori carissimus et «Angelus Consilii» vocatus. Seminario Kizdyano Cassoviensi donavit villam Hejcze ab Elisabetha Rákóczi 30,000 fl. emptam. (Mem. bas. Str. 155. Zelliger 381—382. Kollányi 261—263.) Libros 4 edidit. (Steinhuber I. 493—494. Jedlicska 494—502. Szinnyei X. 183—6.)

* Eius frater, Paulus Pálffy 7. Novembers 1645 tali modo scribit e Detrekő de reditu Thomae Pálffy ex Urbe: Adom Kegyelmednek tudtára, hogy öcsém, Pálffy Tamás megérkezvén Rómából — ki most nálam vagyon ex obedientia — praesentálta magát érsek uramnak s mind egy hétig tartóztatta magánál . . . s annak utána elbocsátván, azt hagyta, hogy plebániát keressenek nekie, holott nekem jut jól eszembe, hogy Kegyelmednek megfogadta, hogy Isten kihozván Rómából, mindjárt kanonokságot ád neki Szombatban. (Jedlicska 411.)

Ioannes *Magnovith,* filius Stephani et Susannae Carchi Posoniensis (dioecesis) Strigoniensis, annorum 21, venit 23. Octobris 1641. M. I. 1690.

Iuramentum fecit 17. Maii 1642.

1647 parochus in Vajka, postea in Lós. (Némethy 757.)

Franciscus (Xaverius) *Guttay,*[1] filius Laurentii et Catherinae Chünti (dioecesis) Strigoniensis, annorum 23, venit 23. Octobris 1641. M. I. 1691.

Iuramentum fecit 17. Maii 1642.

Discessit 1645. (Steinhuber I. 495.)

1647 parochus in Vágsellye. (Némethy 602.) Mortuus 18. Novembris 1656. (Alb. Hung. 63.)

[1] Apud Steinhuber mendose: Michael.

Stephanus *Boldisár*[1] (Csikiensis) [Ungarus Transylvanus] filius Francisci et Anastasiae Szántó de Csik (dioecesis Transylvaniensis),[2] annorum 21, venit 14. Novembris 1641. M. I. 1694.

Iuramentum fecit 17. Maii 1642.

Orationem habuit de Sanctis Eustratio et sociis martyribus in ecclesia S. Apollinaris idibus Decembris 1646 et primam orationem de S. Martino. (Alb. Hung. 313.)

TOMASO PALFFI D'ERDŐD VESCOUO
DI NITRIA DEL MEDESIMO LUOGO E
COMITATO SUPREMO, E PERPETUO CON-
TE, PREPOSITO DI PÓSSONIA CONSIG.
LIERE DI SUA SACRA CESAREA. E RE-
GIA MAESTÀ CANCELLIERE
DEL REGNO D'VNGHERIA. &c

Discessit 1647. (Steinhuber I. 500.) Fuit magister novitiorum cum aedificatione. (Alb. Hung. 313.)

Sacellanus Ill[mi] Iaurinensis. Parochus Csikiensis in Transylvania. Obiit in Domino 1698. (Alb. Hung. 313.)

[1] Apud Steinhuber (I. 500.) mendose: Boldicsár. [2] Mendose: Iaurinensis.

Sigismundus *Keöreösi* (Ungarus de Béld) filius Stephani et Griseldis Rákóczy, Transylvaniae, dioecesis Albensis, annorum 25, venit 11. Octobris 1642. M. I. 1699.

Iuramentum fecit 27. Aprilis 1643.

Discessit 1647. (Steinhuber I. 500.)

1647 parochus in Szered; 1649 canonicus Strigoniensis. Ingressus Transylvaniam, ubi 14. Iulii 1654 mortuus, sed Tyrnaviam reportatus et sepultus fuit. (Mem. bas. Strig. 157. Némethy 710. Kollányi 266.)

Franciscus (Ignatius) *Vitnyédi* (Ungarus a Szentmiklós) filius Ioannis et Ursulae Egervári, Nicopolis (dioecesis) Iaurinensis, annorum 24, venit 3. Novembris 1642. M. I. 1702.

Iuramentum fecit 30. Aprilis 1643.

Discessit 1646. (Steinhuber I. 500.)

Parochus Soproniensis; 1646 canonicus Strigoniensis et simul parochus Kapuvárensis; 1649 resignato stallo canonicali parochus Sárváriensis.[1] (Mem. bas. Strig. 156. Kollányi 263.)

[1] Vitnyédi (Stephanus) lutheranus anno 1670 ex coniuratis Hungaris contra regem Hungariae erat. (Steinhuber.)

Ludovicus *Bedekovich* (de Komor), filius Georgii et Judith Poakóci de Komor (dioecesis) Zagrabiensis, annorum 21, venit 3. Novembris 1642. M. I. 1703.

Iuramentum fecit 30. Aprilis 1643.

Discessit 1646. (Steinhuber I. 501.)

1647 canonicus Zagrabiensis, 1649 archidiaconus Goriczensis. Poëta laureatus. Concionator sui aevi nulli secundus in tota dioecesi. (Matković 69.) 1659 archidiaconus cathedralis. Mortuus 10. Ianuarii 1671 Zagrabiae. (Ivančan.)

Andreas *Szily* [a Palota, Ungarus] filius Gasparis et Margaritae Torkos a Palota (dioecesis) Vesprimiensis, annorum 24, venit [ex Pazmaniano Collegio[1]] 3. Novembris 1642. M. I. 1704.

Iuramentum fecit 30. Aprilis 1643.

1647 parochus in Nagykér, postea in Püspöki; 1654 canonicus Strigoniensis et archidiaconus Barsiensis; 1668 consecratus episcopus Scopiensis. Mortuus 5. Maii 1682 Tyrnaviae. Edidit suos sermones lingua Hungarica et constituit dotem pro 3 clericis educandis in seminario S. Adalberti. (Mem. bas. Strig. 157. Zelliger 511. Némethy 965. Kollányi 271. Szinnyei XIII. 936.)

[1] In universitate Tyrnaviensi 23. Mai 1641 baccalaureatu graduatus. (Némethy 965.)

Andreas Szily
episcopus c. Scopiensis

Ioannes L. B. Hédervári
episcopus el. Scopiensis

Ioannes (Baptista) L. B. *Hédervári* [dominus in Berecz] filius Stephani et Catherinae András (Ungarus, dioecesis) Iaurinensis, annorum 23, venit ad Collegium [ex Pazmaniano, ubi convictor fuit] 13. Decembris 1643. M. I. 1719.

Iuramentum fecit 21. Decembris 1644.

Discessit 1647. (Steinhuber I. 500.)

Factus abbas commendatarius in Ungaria, abbas de Zircz et 1646 canonicus Posoniensis; 1651 inscio archiepiscopo et praeposito ad capitulum Iaurinense transiit. (Rimely 270.) Dedit Societati magnam summam pecuniae pro aedificando collegio Iaurinensi; 1653 factus episcopus Scopiensis. Mortuus 1659. (Cordara 207.)*

* Secundum Schematismum anni 1877. pag. 34: Custos 1656—62.

Georgius *Márkházy*, filius Martini et Susannae Saffarith (dioecesis) Strigoniensis,[1] annorum 21, venit 13. Decembris 1643.

Iuramentum fecit 16. Iunii 1644. M. I. 1720.

Est Ill^{mi} Strigoniensis capellanus.

[1] Mendose: Iaurinensis.

Nicolaus *Filipovich*,[1] filius Lucae et Elenae Carpachich (dioecesis) Zagrabiensis, annorum 23, venit 13. Decembris 1643.

Iuramentum fecit 14. Iunii 1644. M. I. 1721.

Discessit 1647. (Steinhuber I. 501.)

1648 canonicus Zagrabiensis, sub anno 1660 exclusus fuit a capitulo et canonicatu, spoliatus ob notam libidinis et scandalum publicum, coqua vel concubina ipsius capite plexa. — Postea parochus in Varasdin, ubi moritur. (Kukuljević; Archiv X. 30.)

[1] Apud Steinhuber mendose: Philippovich.

Ioannes *Gubasóczy* (Hungarus Tyrnaviensis), filius Petri et Annae, Tyrnaviae, dioecesis Strigoniensis, annorum 21. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium [ex collegio Pazmaniano] 1. Decembris 1644. Habet quatuor minores. M. I. 1731.

Iuramentum fecit 11. Iulii 1645.

Discessit 5. Septembris 1648 sacerdos, absoluta theologia, in qua bene profecit et optime se gessit. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 133.)

1650 parochus in Vágsellye; 1655 canonicus Strigoniensis. Factus successive Scopiensis episcopus et vicarius generalis Strigoniensis; 1668 episcopus Quinqueecclesiensis; 1676 Vaciensis, deinde (1678) Nitriensis, ac tandem simul Colocensis archiepiscopus 1680. Assignavit fundum pro 12 clericis dioecesis Nitriensis in seminario generali alendis. Mortuus 10. Aprilis 1686 Viennae. Sepultus in ecclesia S. J. Viennae, cui semper fuit addictissimus. (Mem. bas. Strig. 157. Némethy 600. Kollányi 271—3. Steinhuber I. 494.) Collegii nostri benefactor.

Lucas *Rosa* (Hungarus Tyrnaviensis), filius Pauli (Szécseniensis) et Elisabethae Pispek Tyrnaviae, dioecesis Strigoniensis, annorum 21. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 1. Decembris 1644. Habet quatuor minores.

Iuramentum fecit 27. Iunii 1645. M. I. 1732.

Discessit 9. Februarii 1648 sacerdos, vocatus a suo episcopo Iaurinensi dum studeret quarto anno theologiae, in qua bene profecit. Optime se in omnibus gessit, fuitque novitiorum instructor.

Est parochus.

Fr. Georgius Emericus *Nagy* (Jaszoviensis)[1] filius (Andreae) ord. S. Pauli primi Eremitae. Commendatus a R^{mo} suo Patre Generale venit ad Collegium 11. Octobris 1645. Destinatus ad physicam.

Iuramentum fecit 21. Maii 1646. M. I. 1738.

Discessit 25. Augusti 1651 sacerdos et in theologia magister. Profecerat optime et in litteris, et in moribus.

1653 docuit philosophiam in suo monasterio Neostadii. Eximius vir, ab anno 1681—1686 vicarius generalis sui ordinis. Mortuus 22. Augusti 1688 in conventu Papensi. (Benger 256.) Sanctitate vitae, pluribusque in suo Ordine gestis muneribus clarissimus. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 220.)

[1] Dioecesis Agriensis.

Georgius *Goda*, filius (Georgii) catholici parentis, et ipse semper catholicus (dioecesis Agriensis). Commendatus ab Illmo episcopo Iaurinensi venit ad Collegium 19. Octobris 1645. Destinatus ad logicam. M. I. 1739.

Iuramentum fecit 20. Maii 1646.

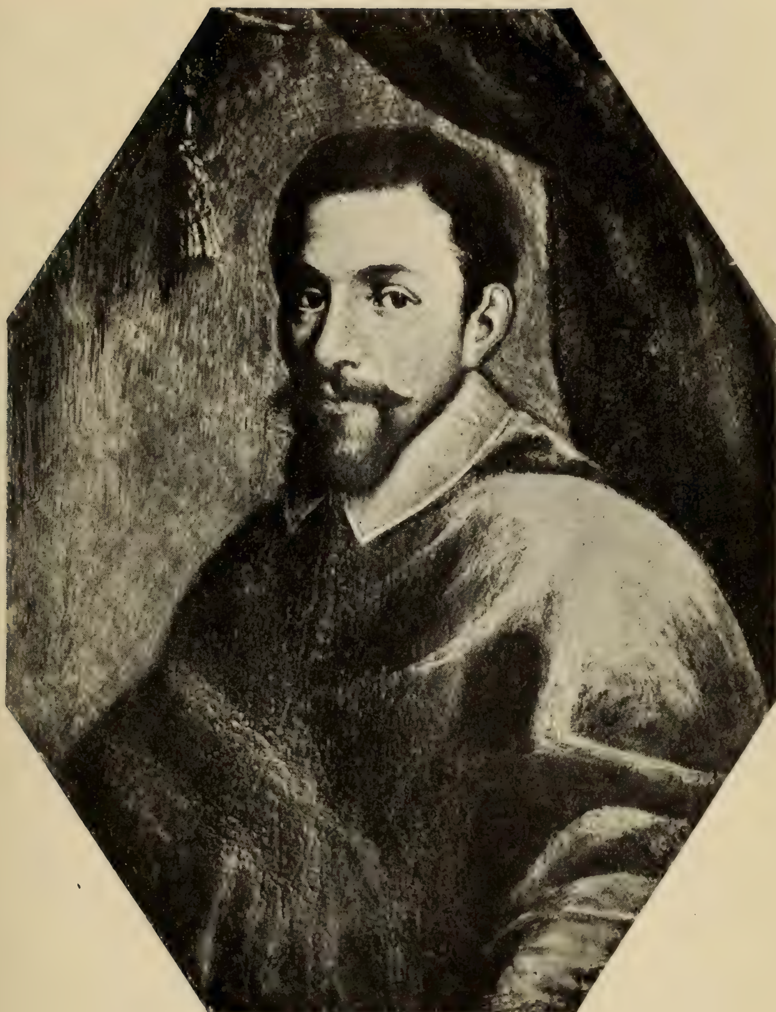
Eiectus fuit ex Collegio, quod litteris coecis alumnos innocentes apud varios principes accusasset; moratus Romae ultra annum, ut sacris ordinibus initiaretur, quod variis artibus, sed frustra tentabat; ad tantam demum paupertatem redactus fuit, ut inter 12 pauperes censeri non erubuerit, quibus papa pedes lavat, ex quo dein non amplius comparuit.

Stephanus *Sennyey* nobilis, baro de Kis-Sennye, Hungarus, dioecesis Agriensis, natus parentibus catholicis Alexandro et Iuditha Paczóth, et ipse semper catholicus, annorum 19. Studuit Viennae rethoricae et Graecii logicae. Commendatus ab Illmo Lippai archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 14. Aprilis 1646. Destinatus ad physicam. M. I. 1754.

Iuramentum fecit 2. Maii 1647.

Orationem habuit in sacello pontificum Quirinali ad P. Innocentium X. die 1. Novembris 1650.

Discessit 25. Augusti 1651 sacerdos, absoluta theologia. Bene et in moribus et in litteris profecerat. — Praefectus Congregationis.

Stephanus L. B. Sennyey
episcopus Vesprimiensis

Missus ab alumnis ad cardinalem Barberini causae compos factus est. (Alb. Hung. 313.)

Reversus in patriam factus est praepositus S. Georgii cathedralis Strigoniensis, habetque pro officio concionari. Comes Forgách impetravit ab Illmo ut a suis non statim ad residentiam vocaretur, 1653 sub finem canonicus Strigoniensis. Voluit prius esse parochus. Concionator cathedralis Tyrnaviae; 1659 episcopus Vesprimiensis et cancellarius reginalis. Mortuus 10. Aprilis 1687. Insigniter causam fidei promovit. (Rel. mscr. No. 74. Mem. bas. Strig. 157. Kollányi 267. Steinhuber I. 497.) Librum 1 edidit. (Szinnyei XII. 913—4.)

Michael Sigismundus *Lósi* conditione civis Hungarus, dioecesis Iaurinensis, natus parentibus Lutheranis Michaele Lósi (alias Créh) et Catherina, ipse a quinque annis factus est catholicus. Studuit Cassoviae rhetoricae, philosophiae partim Tyrnaviae, partim Graecii. Commendatus ab Illmo Lippai archiepiscopo Strigoniensi, annorum 23, venit ad Collegium 14. Aprilis 1646. Destinatus ad theologiam. M. I. 1755.

Iuramentum fecit 2. Maii 1647.

Discessit 7. Martii 1649 revocatus ab Illmo archiepiscopo, propterea, quod litteris coecis apud ipsum gravissime fuisset accusatus, ideoque postea deprehenso calumniatore, scriptum fuit ad Ill^{mum} in commendationem ipsius. — Praefectus Congregationis. Magister caeremoniarum. (Alb. Hung. 198.)

1652 canonicus Strigoniensis. (Kollányi 268.) Mortuus 10. Ianuarii 1657 Tyrnaviae.

Petrus *Tarczy* (Ungarus) filius Francisci et Annae Ok, dioecesis Iaurinensis, annorum 20. Commendatus ab Illmo episcopo Iaurinensi venit ad Collegium 30. Octobris 1646. Destinatus ad logicam. M. I. 1774.

Iuramentum fecit 31. Iulii 1647.

Orationem habuit in festo S. Eustratii ad urnam Apollinarem S. Martyrum 1651.

Discessit 17. Aprilis 1653 sacerdos. Bene se gessit, in studiis profecit mediocriter.

Factus parochus ad S. Nicolaum Sárváriensem,[1] in servitio pestiferorum mortuus fuit circiter 1656.

[1] Secundum Cordara (pag. 222.) mendose: Tarli.

Paulus *Koós* filius Pauli et Catherinae Philippovitz (Croata) dioecesis Zagrabiensis, annorum 23. Commendatus a capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 9. Novembris 1646. Destinatus ad theologiam. M. I. 1775.

Iuramentum fecit 31. Iulii 1647.

Orationem habuit de S. Martyribus sub umbra Apollinaris laureae

in Domino quiescentibus, super eorundem mausolea in applausum victoriae 13. Decembris 1647.

Discessit 1650 sacerdos. (Steinhuber I. 501.) Optime se gessit in studiis et in moribus.

1650 canonicus Zagrabiensis, a Venerabili capitulo cathedrali praefectus fuit alumnis instruendis; 1651 remissus a capitulo Bononiam, ut praeesset Collegio Hungarico-Illirico. (Matković 69.) 1656 praepositus B. M. V. de inferiori Vaska; 1659 archidiaconus de Kemlek; 1668 de Camarcha; 1670 Cathedralis; 1673 lector. Mortuus 9. Augusti 1684 Zagrabiae. (Ivančan.)

Georgius *Bársony* (Ungarus) dioecesis Agriensis, natus parentibus catholicis Ioanne B. (de Lovas-Berény) et Anna Csorba,[1] et ipse semper catholicus, annorum 21. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium [ex Pazmaniano] 29. Novembris 1646. Destinatus ad logicam. M. I. 1780.
Iuramentum fecit 31. Iulii 1647.

Discessit 19. Maii 1650 sacerdos. Defendit cum laude magna totam philosophiam in Collegio Romano. Petiit Societatem ingredi, sed post multam fatigationem obtineri non potuit dispensatio a iuramento, itaque propter valetudinem ex primo anno theologiae abivit.

1650 parochus in Dunaszerdahely; 1653 canonicus Strigoniensis; 1663 episcopus Transylvaniensis; mox Varadinensis et praepositus Scepusiensis; 1675 episcopus Agriensis. Libros 2 edidit. Mortuus 11. Ianuarii 1678 Scepusii, sepultus Cassoviae.[2] (Relatio mscr. No. 74. Mem. bas. Strig. 157. Némethy 483. Kollányi 268—270. Zelliger 29—30. Steinhuber I. 497—498. Szinnyei I. 614—5.) Plurimas pro fide catholica adversitates perpessus. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 201.)

[1] In originali mendose: Zoebag.
[2] Occisus ab haereticis in odium fidei. (Alb. Hung. 91.)

Ioannes Blasius *Petheő* [Ungarus] natus parentibus catholicis Michaele et Catherina Bellichez, ipse semper catholicus, dioecesis Strigoniensis, annorum 21. Studuit Posonii humanioribus, Viennae philosophiae. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 29. Novembris 1646. M. I. 1781.
Iuramentum fecit 31. Iulii 1647.

Discessit 19. Maii 1650 sacerdos, qui optime in theologia profecit; fuit bonis moribus.

Fr. Antonius *Kolhankovicz* Ungarus [Papensis] ord. S. Pauli primi Eremitae, filius Pauli[1] et Barbarae Szahelgyai (dioecesis Vesprimiensis),[2] annorum 21, natus parentibus haereticis, ipse vero conversus ante aliquot annos. Promotus a sua religione venit ad Collegium 27. Octobris 1647. Logicus. M. I. 1797.
Iuramentum fecit . . . Maii 1648.

Georgius Bársony
episcopus Varadinensis

Disputabat publice Romae in Collegio Germanico et Hungarico thesesque suas publicavit sub titulo «Conclusiones theologicae» anno 1652. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 4.)

Discessit 23. Septembris 1653 sacerdos, finita theologia et doctor promotus. Gessit se optime.

Mortuus 1658. (Alb. Hung. 4.) [1] Mendose: Jacobi. [2] Nitriensis.

Adamus *Tullok*, filius Nicolai et Sarae Szelestai, Hungarus Iaurinensis ex comitatu Castriferrei, nobilis, ut canonicus esse possit in Hungaria, annorum 21, natus parentibus haereticis et a sex annis factus catholicus. Promotus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 14. Novembris 1648, physicus absolutus. M. I. 1816.

Obiit 17. Martii 1649 sanctissime in Collegio, ex punctura (Alb. Hung. 3.) et profecit in philosophia bene.

Georgius (Ladislaus) *Zichy*, filius Benedicti et Elisabethae Czobor[1] nobilis antiquo stemmate, ex comitatu Castriferrei, dioecesis Iaurinensis, natus parentibus Lutheranis, ipse autem factus catholicus a quinque annis, annorum 20. Promotus ab Illmo episcopo Iaurinensi venit ad Collegium 14. Novembris 1648. Incepit logicam. M. I. 1817.

Iuramentum fecit 8. Maii 1649.

Discessit 30. Augusti 1653 causa valetudinis sacerdos, secundi anni theologus. Parum in studiis profecerat, ob ingenii tenuitatem; in moribus optime se gessit.

Reversus in patriam fuit factus canonicus Iaurinensis, 1663 canonicus Strigoniensis, a capitulo Iaurinensi 1656 translatus; 1658 simul archidiaconus Zoliensis. (Mem. bas. Strig. 158. Kollányi 274.) [1] Mendose: Scober.

Petrus *Kovachich* (filius Thomae) Croata Sisciensis (dioecesis Zagrabiensis) parentibus nobilibus catholicis, et ipse semper catholicus. Studuit Viennae altero anno philosophiae. Fuit ex Congregatione B. Virginis Annuntiatae. Promotus a Venerabili capitulo Zagrabiensi, annorum 21 circiter, venit in Collegium 11. Februarii 1649. M. I. 1828.

Iuramentum fecit 25. Augusti 1649.

Discessit medio Octobris 1651 sacerdos, secundi anni theologus ob valetudinem adversam; videbatur phtisicus. Optime proficiebat in studiis et moribus.

Mortuus in patria.

Ioannes *Kálmánczai* (filius Emerici) Hungarus Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis, civibus parentibus et catholicis, et ipse semper catholicus. Absolvit humaniora Tyrnaviae et logicam

Viennae. Fuit ex Congregatione Beatae Virginis. Promotus ab Illmo [archi]episcopo Strigoniensi venit in Collegium 6. Octobris 1649. Nullos habet ordines, neque beneficium, agit annum 19. M. I. 1837.

Iuramentum fecit 25. Maii 1650.

Suis studiis adhuc Romae vivens edidit:

Conclusiones physicae. Disputabuntur publice Romae in Collegio Germanico et Hungarico a Ioanne Kalmanczai Hungaro Tyrnaviensi, Collegii Hungarici alumno. Anno 1650. Iubilaei, mensis Augusti die 19, hora 22. Romae. Typis Haeredum Corbelletti 1650. Superiorum Permissu.

Conclusiones Theologicae. Disputabuntur publice in Collegio Germanico et Ungarico a Ioanne Kalmanczai Hungaro Tyrnaviensi, eiusdem Collegii alumno. Anno 1654. mense Iulii, die 14, hora 22. Romae. Typis Haeredum Corbelletti. Superiorum Permissu.

(Bibliotheca capituli Posoniensis No. 152—153.)

Discessit 24. Decembris 1654 sacerdos, dimissus ob aditam popinam. (Vide alterum librum.)

1659 canonicus Posoniensis et abbas de Madocsa; 1679 praepositus ibidem. Episcopus Scardonensis. (Cordara 207.) Mortuus 1685 Posonii. (Alb. Hung. 133. Rimely 244.)

Nicolaus *Balog* (de Koka, filius Ioannis) natus Turóczii, [Ungarus] dioecesis Strigoniensis, parentibus nobilibus, sed haereticis, ipse vero conversus ante tres annos Tyrnaviae. Studuit humanioribus Tyrnaviae, fuitque ex Congregatione Beatae Virginis. Promotus ab Illmo [archi]episcopo Strigoniensi venit [ex Collegio Pazmaniano][1] in Collegium 6. Octobris 1649. Agit annum 21. Nullos habet ordines, nec beneficium. M. I. 1838.

Iuramentum fecit 27. Aprilis 1651.

Orationem habuit de Omnibus Sanctis in eorundem festivitate ad P. Innocentium X. in sacello pontificum Quirinali anno 1653.

Discessit 9. Augusti 1655 sacerdos. Optime profecit in theologia.[2] Mansit aliquot diebus Romae extra Collegium sine metu, et palam comparens.

1656 canonicus Posoniensis et parochus; 1657 canonicus et praepositus maior Strigoniensis; abbas S. Salvatoris de Lekér; 1681 episcopus Csanadiensis; 1682 erat episcopus Noviensis, Posonii; 1685 translatus ad episcopatum Vaciensem. Habet merita literaria. Mortuus 6. Octobris 1689 Scepusii. (Mem. bas. Strig. 158. Kollányi 236—7. Zelliger 26. Karcsú V. 181—2. Szinnyei I. 477.)

[1] Defendit theologiam. (Alb. Hung. 228.)

[2] Romae 1652 scripsit: Nucleus totius libri Job ex S. Gregorio papa excerptus. Vol. 1—2. (Manuscriptum bibliothecae parochiae in Nagyszalók.)

Georgius comes *Eszterházy* L. B. de Galántha (filius Danielis), [Ungarus] dioecesis Strigoniensis, natus parentibus catholicis. Absolvit humaniora et philosophiam Tyrnaviae, fuit aliquando

CONCLVSIONES THEOLOGICAE.

DE SACRAMENTIS IN COMMVNI.

1 SACRAMENTVM est signum Sanctitatis symbolicum practicum à Deo pro hominibus institutum. Ratio symbolici consistit in quadam proportionalitate, qua res interioris ordinis potest excitare memoriam rei superioris conditionis et ad eius cognitionem iuuare. Ratio Sacramenti non est vniuoce communis, sed tantùm analogice Sacramentis antiquæ, et nouæ legis. Sacramenta antiqua non constabant rebus et verbis, sed rebus tantùm, at Sacramenta nouæ legis constant rebus, vt materia, et verbis vt forma distinctis inter se moraliter saltem, et æquiualenter; Vtraque includitur in conceptu eorum essentiali.

2 Materia et forma Sacramentorum a Christo institutæ non possunt alterari auctoritate Ecclesiæ, et siquidem fiat mutatio substantialis in illis Sacramentum redditur nullum. Substantialis autem est, ratione cuius vel verba amittunt significationem suam naturalem, vel res analogiam cum effectu Sacramenti. Mutatio facta a Concilio Tridentino circa Sacramentum Matrimonij non fuit formalis variatio materiæ, sed tantum identica, et materialis, inducta nullitate contractus antea validi. Nullam nihilominus eiusmodi mutationem inducere valent in eodem Sacramento Principes seculares.

3 Institutio Diuina, intentio debita ministri, et actio executiua exterior [illegible] intrinsece, et essentialiter Sacramentū nō minus quā materia, et forma. Ratio formalis Sacramenti est Ens Rationis apprehensiuæ, non Enunciatiuæ id est apprehenditur modo opposito, ac est in se, non tamen est quid fictum ab intellectu. Forma Sacramenti habet rationem Recti respectu Materiæ, et vtraque constituit vnum Rectum respectu cæterorum, quæ pertinent ad Sacramenti constitutionem, sed per accidens oppositum contingere potest; pendet nimirum ratio Recti et Obliqui formalis ex modo [illegible], qui variabilis est. In Sacramento Eucharistiæ species habent rationem Recti per se respectu verborum.

4 Institutio Sacramenti est Voluntas conferendi gratiam sensibiliter. Solus Deus potest instituere Sacramentum tamquam auctor principalis, ac proinde Christus omnia nouæ legis Sacramenta instituit tanquam auctor principalis, seu per Auctoritatem vt Deus, ministerialiter verò & per quandam in hoc genere excellentiam peculiarem [illegible]. Conuenientissimū fuit vt Sacramēta institui [illegible] pro statu Naturæ Lapsæ, vtque ea forent diuersa pro tempore legis Naturæ Scriptæ, & Euangelicæ, vtque posteriora essent maiori perfectione prædita, & numero pauciora, quam priora. Nulla fuissent Sacramenta pro statu Naturæ Puræ, nec pro statu Innocentiæ diutius durante. In Sacramentis præsertim euangelicis elucet præstantia incomparabiliter maior, atque ad eam inter alia spectant paucitas numeri, & vilitas materiarum.

5 Solus, & omnis homo viator rationis compos potest esse minister idoneus Sacramentorum, licet non quilibet omnium ex vi præsentis institutionis. Sub ea ratione comprehenditur etiam viator rediuiuus. Ad valorem Sacramenti non sufficit in ministro sola intentio vtcunque, vel etiam serio proferendi verba, & exhibendi materias, nempe necesse præterea est, vt intendatur effectus significatus per illa. Sufficit autem Intentio virtualis intendens formaliter, & explicitè aliquod prædicatum realiter identificatum, & conuertibile, aut [illegible] connexum cum eiusmodi effectu. Sufficit etiam Intentio Habitualis permanens quoad suam virtutem in voluntate actuali [illegible] vel alia æquiualente, ultimò determinatiua potentiarum exteriorum ad suas actiones.

6 Non quælibet conditio adiuncta per ministrum annullat Sacramentum, nec quælibet cum eius valore cohæret. Cohærent quidem conditiones virtualiter inclusæ in natura Sacramenti non vero [illegible] quæ sunt impossibiles, neque de quibus ignoratur, aut non certo scitur an subsistant, siue necessariæ illæ sint ex sua natura, siue contingentes, siue præsentes, aut præteritæ, siue futuræ. Quod si certò innotescat subsistentia conditionis appositæ a ministro, cuiuscunque demum rationis, ac naturæ ea sit, Sacramentum valet.

7 In [illegible] intentionum contrariarum præualet, quæ est magis efficax appretiatiuè, sed si successiuè existant sēper præualet, & [illegible] sibi [illegible], quæ posterior est. Perficiens Sacramentum in statu peccati lethalis peccat letaliter peccato irreligionis, [illegible] consecratus, nec excusetur necessitate [illegible] non patiente moram sufficientem moraliter eius [illegible],

8 Sacramēta nouæ legis conferūt gratiā ex Opere Operato, Sacramēta vero antiqua nō cōferebant illā, nisi ex Opere Operantis. Cōferre ex opere operato est conferre dependenter ab aliquo opere tanquàm à causa eius, quod confertur, & independēter ab eo quod idem opus honestè, vel inhonestè, meritoriè, vel demeritoriè executioni mandatum sit.

9 Non potest quælibet causa eleuari diuinitus vt virtute propria immediate producat siue adæquatè siue inadæquatè quemlibet effectum secundam rationem eius specificam. Implicat etiam causam impotentem cooperari ad aliquem effectum secundum differentiā eius specificam atomam saltem inadæquate sumptam, posse nihilominus cooperari ad eundem secundum aliquam rationem genericam. Implicat virtus actiua pure conditionata, necnon appetitus innatus pure conditionatus respectu effectus absolutè boni. Sacramēta neque virtute propria, neque qualitate Supernaturali sibi superaddita producunt immediate gratiam secundum vllam rationem specificam, aut genericam, nec fieri potuit vt eam sic producerent, vel etiam inadæquatè.

10 Sunt nihilominus causæ instrumentales tum physicæ tum morales gratiæ. Idque ipsis conuēnit nō ratione solius extrinsecæ ordinationis diuinæ aut ratione alicuius qualitatis intrinsece inhærētis, sed partim ratione actiuitatis suæ naturalis, partim ratione institutionis diuinæ. Ex sua nimirum actiuitate naturali habent entitates materiales Sacramentorum vt sint instrumenta idonea in actu primo remoto ad conferendam gratiam, prout oportuit eam conferri pro statu naturæ lapsæ: In actu verò primo proximo id ipsum habent ex institutione diuina.

11 Sacramenta viuorum ne quidem per accidens vnquam conferunt primam gratiam nisi forte Extrema vnctio. Non omnia Sacramenta conferunt omnibus æqualem gratiam etiam cum æquali dispositione, cum inæquali vero idem etiam Sacramentum confert inæqualē gratiam, [illegible] ex opere operato. Gratia Sacramentalis confertur & incipit esse in vltimo instanti intrinseco Sacramenti. Differt autem a non Sacramentali solum per cumulum specialem auxiliorum Actualis gratiæ in ordine ad finem peculiarem cuiusque Sacramenti, & effectus aliquos formales peculiares.

12 Character Sacramentalis est Qualitas indicatiua practicè potestatis spiritualis ad cultum Dei. Constituitur per Speciē impressam supernaturalem a Deo indelebiliter inditam animæ. Sola tria Sacramenta Baptismus Confirmatio, & Ordo [illegible] [illegible] sola nec non & Matrimonium valida simulque informia esse, & fictè suscepta conferre gratiā possunt recedente fictione. Solus homo viator est subiectum capax Sacramentorum, et quilibet est capax cuiuslibet per se excepto Ordine, qui a solo viro suscipi potest. Ad valorem Sacramenti requiritur Consensus saltem Virtualis, aut Habitualis suscipientis, si is sit compos rationis, qui tamen consensus non constituit intrinsece Sacramentum.

13 Sacramenta nouæ legis non sunt plura, nec pauciora quam septé secundum speciem infimam, videlicet Baptismus, Confirmatio, Eucharistia, Pœnitentia, Extrema vnctio, Ordo & Matrimonium. Ordo Rationis & doctrinæ inter illa est iste ipse, quo modo enumerata sunt. Ordo Necessitatis est iste Baptismus, Confirmatio, Eucharistia, Pœnitentia, Extrema vnctio, Matrimonium, Ordo Dignitatis vero & Perfectionis est iste Eucharistia, Ordo, Extrema vnctio, Pœnitentia, Confirmatio, Baptismus, Matrimonium.

14 Ritus Sacramentalis est Actio exterior religiosa conferens ad decentem, et deuotam administrationem Sacramenti. Ritus ab Ecclesia præscripti non possunt omitti absque peccato, eoque graui ex sua Natura. Differunt à Sacramentis non tam ex auctore institutionis, quam ex defectu virtutis ad conferendam Sanctitatem ex opere operato.

DE VENERABILI EVCHARISTIÆ SACRAMENTO.

14 EVCHARISTIA est Sacramentum Corporis, & Sanguinis Christi sub speciebus Panis, et Vini, cum vi cōferendi Augmentū Gratiæ, Vbertate Auxiliorū Actualiū et Feruorem Charitatis. Simpliciter, & absolutè est, vnum Sacramentum secundum Speciem infimam, licet sit quodammodo, et secundum quid duplex. Panis Triticeus et Vinum de vite sunt materia remota huius Sacramenti. Quantitas vtriusque nec tam exigua esse debet, vt non sit sensibilis nec tanta, vt non sit demonstrabilis ad sensum; de cætero potest esse vtcunque parua, vel magna. Non quælibet Mixtio nocet valori Sacramenti, sed notabilis. Quod Panis sit Azymus, vel Fermentatus est indifferens ad essentiam Sacramenti. Forma huius Sacramenti essentialiter consistit in his solis verbis: Hoc est Corpus Meum. Hic est calix Sanguinis Mei seu, Hic est Sanguis Meus. Hæc verba: Noui & Aeterni testamēti &c. prout in canone continentur pertinent ad integritatem substantialem Formæ, qua consecratur Calix.

15 Cōuersio est transitus vnius rei in aliam. De eius proinde conceptu est vt detur tertium quoddam commune duobus extremis, iouncem incompossibilibus ex natura rei respectu ipsius quorum alterum alteri succedat, non per accidens, sed per se in eodem tertio, cum mutatione vtrorumque. Non potest quodlibet conuerti in quidlibet aliud; potest tamen conuerti, & conuertitur de facto tota substantia Panis in Corpus Christi, et tota substantia Vini in eius Sanguinē: Idque rectè colligitur ex veritate verborum consecrationis tam naturali & speculatiua, quam supernaturali & practica, licet diuersimode ex alterutra colligatur. An Aqua mixta Vino conuertatur immediatè in Sanguinem Christi Domini, vel semper, vel saltem aliquando defendetur problematicè: tametsi pars affirmans semper immediate conuerti videatur esse aliquanto probabilior.

17 Post Consecrationem panis, et vini solus, et totus Christus Dominus est secundum rei veritatem, et non solum tanquam in signo sub accidentibus panis, et vini. Corpus quidem et Sanguis est ex vi verborum cætera vere concomitanter ex cōnexione naturali priorum cum ipsis. Desitio totius substantiæ panis, et vini non est propriè Annihilatio, nec pertinet formaliter, et directè ad conceptum conuersionis; [illegible] vero illam naturali necessitate vnio accidentium ad substantiam Christi Domini, tanquam ad subiectum sustentationis. Verba Consecrationis, species Panis, et Vini, et Christus Dominus prout realiter præsens sub illis, pertinent ad constitutionem [illegible] Sacramenti, non verò sumptio seu vsus.

18 Christo Domino prout est in Sacramento nec deest vlla perfectio absoluta à loco ex iis, quas habet in Cælo, nec vlla prorsus perfectio aut imperfectio vlterius accrescit. Vnio eius ad accidentia recipitur adæquatè in ipsis accidentibus, eaque sola perficit. Ab hac vnione [illegible] adæquate indistincta præsentia Christi ad accidentia, & spatia accidentium. Totus Christus Dominus secundum omnes suas partes essentiales, et integrales vnitur omnibus, et singulis partibus [illegible] accidentium: eodem que modo est præsens eorundem loco. Dependenter [illegible] præsentia non potest quicquam aut agere [illegible] propria, tanquam causa principalis, aut [illegible] naturalium, sed [illegible] percipi potest vllo sensu vel etiam diuinitus, [illegible] ab vllo intellectu creato. Non valet consequentia a possibilitate multiplicis huiusmodi præsentiæ definitiuæ ad possibilitatem multiplicis præsentiæ circumscriptiuæ, et intrinsecè cōnaturalis [illegible] pro [illegible] dem duratione.

19 Accidentia Eucharistica retinent eandem omnem actiuitatem, & passiuitatem, quam habebant, dum essent vnita pani, et vino. Eadem numero realiter perseuerant post consecrationem quæ erant ante consecrationem. At post consecrationem permanent absque vllo subiecto receptionis et informationis cum solo subiecto sustentationis et denominationis. Ad corruptionem eorum desinit esse [illegible] Christus Dominus pro eodem instanti pro quo corrumperentur formæ panis et vini.

20 Minister perficiens Hoc Sacramentum non solum ordinarius, sed præcisè necessarius est solus Sacerdos rite ordinatus, ac consecratus. Si duo Sacerdotes simul absoluant Formam super eandem materiam, vterque validè consecrat: si vero successiuè, is solum, qui prius absoluerit. Effectus huius Sacramēti præter augmentū Gratiæ, & Vbertatem auxiliorū sunt Remissio Venialium, sed non necessariò omnium. Et Præseruatio a Mortalibus. Non plus confertur sumenti sub duplici specie, quam sub altera tantum, nec diutius retinenti species in stomacho. Dispositio Necessaria non solum Necessitate Præcepti, sed etiam ex Natura Rei est Status Gratiæ pro eo instanti, pro quo perficitur sumptio, seu traiectio in stomachum. Propter dispositionem in aliis instantibus, nullus inducitur effectus Gratiæ ex Opere Operato.

LAVS DEO.

Disputab. publicè Romæ in Collegio Germanico & Vngarico à Ioanne Kalmanzai Hungaro Tyrnauiensi eiusdem Collegij Alumno. Anno 1654.
ROMAE, Typis Hæredum Corbelletti Superiorum Permissu. Mense [illegible] Die [illegible] Hora.

[illegible]

convictor et in Congregatione B. Virginis Visitantis assistens et rector. Promotus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit in Collegium 17. Septembris 1650. Habet quatuor minores et beneficium simplex in dioecesi Iaurinensi. M. I. 1852.

Orationem habuit in festo S. Eustratii ad Innocentium X. (Alb. Hung. 91.)

Romae edidit sequentem librum :

Mese Consagrato a Maria Madre degli Agonizzanti, Cioè Varie preparationi a ben morire, cavate da esempi di persone divote della Madonna, che hanno fatto buona morte. Distribuite per tutti li giorni del Mese. In Roma MDCLIV. Per l'Erede di Manelfo Manelfi. Con licenza de' Superiori. 32°. A—E = fol. 117.

Dedicatio : Comitibus Nicolao et Ioanni Draskovich. Roma, a 25 di Marzo 1654. Giorgio Esterhazi de Galantha.

(Bibliotheca archidioecesana Strigoniensis.[1] Szabó Károly III. No. 1900.)

Discessit 15. Maii 1654 sacerdos. Optime se gessit et profecit mediocriter. — Praefectus Congregationis. Fuit bibliothecarius. (Alb. Hung. fol. 91.)

1654 canonicus Strigoniensis et archidiaconus ac praepositus S. Georgii. Occisus in conflictu cum Turcis, contra quos duxit copias capituli Strigoniensis, quibus erat praefectus capitaneus 9. Augusti 1663, prope Párkány. (Mem. bas. Strig. 157. Kollányi 271—2. Eszterházy 236. Szinnyei II. 1448.)

[1] Mendose, quia ibidem non existat.

Georgius *Blasinovich*[1] (filius Georgii) Croata dioecesis Zagrabiensis, natus parentibus catholicis ac nobilibus. Studuit physicae, fuit alumnus Viennae capituli Zagrabiensis et in sodalitate B. Virginis Assumptae. Agit annum 23. Promotus a capitulo Zagrabiensi habet quatuor minores, venit in Collegium 18. Octobris 1650. Destinatus ad metaphysicam. M. I. 1859.

Iuramentum fecit 29. Aprilis 1651.

Discessit 17. Augusti 1655 sacerdos, post theologiam finitam, in qua optime profecit. Fuit magister caeremoniarum et novitiorum cum satisfactione.

Mortuus 1662 in parochia.

[1] Apud Steinhuber (I. 501.) mendose : Blasianovich.

Michael Ignatius *Petriz* (filius Ioannis) ex Zenuviciensi (?) dioecesis Strigoniensis, civis natus parentibus catholicis. Studuit rhetoricae Iaurini, fuit in Congregatione B. Virginis Annuntiatae. Agit annum 20. Promotus ab Illmo et R^{mo} episcopo Iaurinensi, domino Georgio Draskovich, venit in Collegium 24. Octobris 1650. Nullos habet ordines. Destinatus ad logicam. M. I. 1863.

Iuramentum fecit 29. Aprilis 1651.

Discessit 9. Octobris 1657 sacerdos, absoluta philosophia et theologia cum profectu bono. Vitae fuit integrae, sed molestus contubernalibus et superioribus, propter genium levitis heteroclitum.

Franciscus (Thomas) *Szalaicz* (filius Nicolai) Croata dioecesis Zagrabiensis, natus parentibus catholicis et nobilibus. Studuit rhetoricae, fuitque in sodalitate B. Virginis Assumptae. Agit annum 20. Promotus ab Illmo et R^{mo} episcopo Iaurinensi venit in Collegium 24. Octobris 1650. Nullos habet ordines. Destinatus ad logicam. M. I. 1864.

Iuramentum fecit 29. Aprilis 1651.

Discessit 19. Augusti 1657 sacerdos. Mediocriter profecit et mediocriter se gessit.

Fr. Thomas (Alexius) *Kébell* [Ungarus] Tyrnaviensis (filius Emerici Osvaldi), dioecesis Strigoniensis, natus parentibus... Studuit Viennae logicae. Commendatus a R. P. Generale ordinis S. Pauli primi Eremitae, cuius ipse professus est, venit ad Collegium 6. Octobris 1651. Habet primam tonsuram et quatuor minores, annorum 21. Destinatus ad physicam. M. I. 1878.

Iuramentum fecit 17. Iunii 1652.

Discessit 11. Septembris 1656 sacerdos. Bene se gessit et profecit. Retentus fuit post finitam philosophiam in alterum annum. Magister caeremoniarum, [ductor] et magister novitiorum probe quidem officio functus, sed antea quam discederet compertum est privato affectu multa fecisse, nec Collegio et superioribus fideliter addictum fuisse. Denique anno 1661 intellectum Pagiae a Sancto Officio captivum detineri eo, quod a sua religione apostatasset. Rediit post carceres ad religionem. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 342.)

Georgius *Migich* (filius Blasii) Croata (dioecesis) Zagrabiensis, natus parentibus catholicis. Studuit humanioribus Zagrabiae, logicae Viennae. Commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 14. Novembris 1652. Annorum 20. Habet tonsuram et quatuor minores. Destinatus ad physicam. M. I. 1896.

Iuramentum fecit 2. Iunii 1653.

Mortuus est 23. Septembris 1657 in Collegio phtisicus. Iuvenis maximae expectationis et ingenii. Defendit totam philosophiam in Collegio Romano ad stuporem eruditionis. Piissime mortuus est et sepultus cum dalmatica, propter ordinem diaconatus.

Andreas *Tordai* Transylvanus[1] . . . dioecesis Transylvaniensis. Studuit . . . Commendatus a . . . venit . . . et fuit in hoc Collegio 1652. Alb. Hung. 3.

Reliquit Nationi suae universa opera Divi Bernardi Claraevallensis.

[1] Quem etiam negligentia dominorum meorum antecessorum omissum huc inserui anno 1753. (Alb. Hung. 3.)

Ioannes *Selley* ex Selle [Ungarus] dioecesis Strigoniensis, natus patre Benedicto et matre Anna Toót catholicis. Studuit humanioribus et philosophiae Tyrnaviae, ubi fuit in Congregatione B. Virginis Conceptae. Commendatus ab Illmo Strigoniensi venit ad Collegium 13. Novembris 1653. Annum 24. agit, sine tonsura. Destinatus ad theologiam. M. I. 1913.

Iuramentum fecit 11. Iunii 1654.

Discessit 9. Octobris 1657 sacerdos, absoluta theologia. Profecit bene. Vir modestus et inculpatae vitae.

Parochus ad Tyrnaviam; 1666 decapitatus in proelio cum Turcis. (Alb. Hung. 133. Cordara 222. Steinhuber I. 495.)

Matthias Franciscus *Mokray* [Hungarus] dioecesis Agriensis, natus patre Paulo et matre Margarita Baksay catholicis. Studuit humanioribus Scepusii, fuitque ex Congregatione B. Virginis Assumptae, philosophicis Viennae, ibidemque sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo Agriensi, Benedicto Kizdy venit ad Collegium 13. Novembris 1653. Annum agit 22-dum. Habet quatuor minores. Destinatus ad theologiam. Hic venerat sine examine, ideo remissus fuit 28. Aprilis 1654 Tergestum, unde examinatus rediit ad Collegium in fine Maii, fuitque alumnus.

Iuramentum fecit 11. Iunii 1654. M. I. 1914.

Discessit 19. Augusti 1657 sacerdos. Profecit in litteris quam optime, in reliquis mediocriter se gessit.

1659 canonicus Agriensis et praepositus S. Petri de Egervár. Mortuus 1. Novembris 1664 in Terebes. (Memoria dignitatum 216.)

Fr. Augustinus (Adamus) *Benkovith* Nyitrapátiensis [Ungarus] dioecesis Nitriensis, ord. S. Pauli primi Eremitae, natus parente Alberto et matre Anna Palásthy Lutheranis nobilibus, ipse conversus. Studuit humanioribus Posonii, logicae Neostadii in suo ordine. Commendatus a R. P. Generale sui ordinis et P. Emerico Nagy venit ad Collegium 13. Novembris 1653. Annum agit 23, sine tonsura. Destinatus ad physicam. M. I. 1915.

Iuramentum fecit 11. Iunii 1654.

Discessit 20. Martii 1658 sacerdos phtisicus, qua causa coelum Romanum mutare necessum fuit. Gessit se optime, in litteris optime profecit. Natura melancholicus erat et apprehensivus.

1675 factus Generalis sui ordinis, deinde 1682 post absolutum Generalatum episcopus Varadinensis et praepositus Leleszienis.[1] Mortuus 27. Octobris 1702 Varadini. (Benger 133 et 358—362. Orosz 295—296. Steinhuber II. 383—4.) Fama sanctitatis conspicuus magnum sui moriens desiderium reliquit. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 201.)

[1] Relatio manuscripta in archivo servata de antiquioribus alumnis ex ordine S. Pauli primi Eremitae ab hoc Benkovith scripta videtur.

Michael *Szegedi* [Ungarus] Szegediensis, dioecesis Csanadiensis, natus patre Thoma et matre Elisabetha catholicis nobilibus. Humaniora et philosophiam absolvit Tyrnaviae et fuit in Congregatione B. Virginis Visitantis ibidem. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi, Georgio Lippai, venit ad Collegium 6. Novembris 1654. Habet primam tonsuram et ordines minores, annum agit . . . Destinatus ad theologiam. M. I. 1928.

Iuramentum fecit 10. Iunii 1655.

Orationem habuit de Omnibus Sanctis in monte Quirinali ad Alexandrum VII. Kalendis Decembris 1657.

Discessit 7. Maii 1658 sacerdos. Optime se gessit et profecit in studiis.

Parochus in oppido Szempcz, ubi multos convertit et duos praedicantes eiecit. (Litt. anni 1661.) Factus fuit canonicus Strigoniensis 1662. Mortuus Augusto 1675.[1] (Mem. bas. Strig. 158. Kollányi 279.)

[1] Secundum Album Hung. 199: Obiit 1678.

Petrus *Hozó* [Ungarus] Transylvanus (dioecesis Transylvaniensis)[1] natus patre Andrea et matre Ursula Veres catholicis nobilibus. Absolvit humaniora et philosophiam Tyrnaviae, fuitque in Congregatione. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 6. Novembris 1654. Habet quatuor minores ordines, annorum 25. Destinatus ad theologiam. M. I. 1929.

Iuramentum fecit 10. Iunii 1655.

Discessit 31. Maii 1657. Reliquit in Collegio desiderium sui. Egregie studuit et quam optime se gessit. Abiit sacerdos. — Bidellus chori inferioris. (Alb. Hung. 265.)

1663 canonicus Iaurinensis.

[1] Mendose: Claudiopolitanae.

Georgius L. B. *Pongrácz* [de Szentmiklós et Óvár] Ungarus dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora et philosophiam Tyrnaviae, ubi eius magisterium accepit. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium . . . 1655.* Canonicatum Iaurinense accepit qua clericus. Alb. Hung. 91.

Discessit 1656 infirmae valetudinis causa ad Collegium Graeciense.

1657 canonicus Strigoniensis, postea praepositus maior ibidem et episcopus Samandriensis; 1672 episcopus Vaciensis. Libros 3 edidit. Mortuus 5. Martii 1676. (Zelliger 403—4; Kollányi 274—276. Karcsú V. 177—9. Szinnyei X. 1397—9.)

* Secundum Catalogum virorum illustrium mendose: 1640.

Fr. Petrus *Bolla* [Ungarus] Iaurinensis, eiusdemque dioecesis, professus ord. S. Pauli primi Eremitae, natus patre Nicolao, matre Elisabetha Dallos. Absolvit Iaurini humaniora, Tyrnaviae

philosophiam. Commendatus a R^{mo} suo P. Generale venit ad Collegium 4. Octobris 1657. Annorum 24. Habet quatuor minores. Destinatus ad theologiam. M. I. 1945.

Iuramentum fecit... Aprilis 1658.

Discessit 5. Septembris 1661 sacerdos, quarti anni theologus. Profecit in litteris bene, item in moribus et omnibus fuit bono exemplo pietatis et observantiae. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 265.)

Ivit ad suum Generalem. Est vir religiosus, prudens et magni zeli. (Pr. F.) Tyrnaviae praefuit iuvenibus religiosis in seminario sui ordinis. (Litt. 1662.) Procurator Generalis sui ordinis et hospitii Romani Prior. — Mortuus 29. Novembris 1700 Romae. (Alb. Hung. 265.) Vir religiosae gravitatis et monasticae disciplinae admodum observans. (Benger 336. Steinhuber II. 384.) Elegias et epigrammata sacra typis edidit. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 220.)

Wolffgangus Gabriel *Chrisanich*[1] Croata, dioecesis Zagrabiensis, natus patre item Wolffgango et matre Anna Chernczóczi catholicis. Absolvit humaniora Zagrabiae et Varasdini, fuitque ibi et Viennae, ubi logicam audivit, in sodalitate Beatae Virginis. Commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 4. Octobris 1657. Annorum 21. Habet quatuor minores. Destinatus ad physicam. M. I. 1946.

Iuramentum fecit ... Aprilis 1658.

Discessit 2. Aprilis 1663 sacerdos, quarti anni theologus. In litteris mediocriter profecit, in moribus egregie, praeluxit enim et profuit alumnis in cubiculis, in quibus habitavit.

Obtinuit in Collegio canonicatum in cathedrali Zagrabiensi ad intercessionem P. Rectoris a suo episcopo. — Habet talenta bona, estque magna vitae integritate. (Pr. F.) Canonicus archidiaconus cathedralis apoplexia tactus mortuus 17. Martii 1677. (Matković 71.)

[1] Apud Steinhuber (II. 136.) Krisanich.

Petrus *Boross* Ungarus Selliensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Petro et matre Anna Halas conversa ad fidem. Absolvit humaniora et philosophiam Tyrnaviae, ubi illam defendit. Fuit in Congregatione B. Virginis. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 10. Novembris 1657. Annum agit 23. Habet tonsuram et quatuor minores. Destinatus ad theologiam. M. I. 1957.

Iuramentum fecit 26. Maii 1658.

Discessit 5. Septembris 1661 sacerdos, quarti anni theologus. Profecit bene in litteris, sed in pietate, observantia et morum integritate fuit eximius. Magister novitiorum ultimo anno valde industrius bis praefectus Congregationis Immaculatae conceptae. — Pollet ingenio, prudentia, zelo et talento concionandi. (Pr. F.)

Ivit ad suum archiepiscopum, qui in Ungaria Superiore illi dedit parochiam in Dernyő, ubi fructuosissime laborat. (Litt. 1662.) 12. Iulii 1668 scribit se canonicum esse et plebanum Posoniensem et archidiaconum ibidem, scilicet Gömöriensem, tunc canonicus Strigoniensis. Mortuus 1673. (Rimely 272. Kollányi 285. Steinhuber II. 130.)

Stephanus *Telekesi* [Ungarus] Sabariensis, dioecesis Iaurinensis, natus patre Francisco et matre Eva Homuszi catholicis nobilibus. Absolvit humaniora Sopronii, philosophiam Tyrnaviae, fuit sodalis Beatae Virginis. Commendatus ab Ill^mó Strigoniensi venit [ex Collegio Pazmaniano] ad Collegium 10. Novembris 1657. Annum agit 23. Habet tonsuram et quatuor minores. Destinatus ad theologiam. M. I. 1958.

Iuramentum fecit 26. Maii 1658.

Discessit 7. Maii 1661 sacerdos. Finivit theologiam. Optime se gessit et profecit non male.

Discessit cum Petro Parrádi ad Ill^mum archiepiscopum Strigoniensem, ordinarium suum. Talentis socio non multum absimilis. (Pr. F.) Missus ab archiepiscopo in Transylvaniam; canonicus Iaurinensis, custos, abbas S. Aniani de Tihany; 1689 episcopus Csanadiensis, 1699 Agriensis.[1] Libros 2 edidit. Mortuus 3. Martii 1715. (Steinhuber II. 131—132. Szinnyei XIII. 1394—95.) Maximis repudiatis dignitatibus, zelo apostolico et invicta patientia illustris. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 201.)

[1] Vicarius generalis quam in spiritualibus, tam in temporalibus episcopi Iaurinensis, ducis Saxoniae. Recusato cancellariatu regni ob eximiam humilitatem, tandem post iteratam recusationem episcopatum Agriensem suscepit, ubi vere zelabat animarum salutem vivendo et moriendo cum grege sibi commisso, etiam in maximis tribulationibus; inde plenus meritis obdormivit anno 1715, cuius memoria vivit in benedictionibus. Legavit Madonnae in Porticu Lisimachum valentem 82 aureos. (Alb. Hung. 313.)

Petrus *Parrádi*[1] [Ungarus] Gyöngyösiensis, dioecesis Agriensis, natus patre Iacobo et matre Elisabetha Parrádi semper catholicis et civibus. Humaniora absolvit in domo paterna, philosophiam Tyrnaviae et factus magister, fuitque sodalis ibidem. Commendatus ab Ill^mó Strigoniensi venit [ex Collegio Pazmaniano] ad Collegium 10. Novembris 1657. Annum agit 22, completurus illum 1. Ianuario. Habet tonsuram et quatuor minores. Destinatus ad theologiam. M. I. 1961.

Iuramentum fecit 26. Maii 1658.

Orationem habuit de Sanctis martyribus et sociis ad sanctos eorundem cineres in templo S. Apollinaris reconditos 13. Decembris 1660.

Discessit 7. Maii 1661 sacerdos. Finivit theologiam. Gessit se bene et profecit. Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 265.)

Habet talenta bona etiam in concionando. Profectus est ad Ill^mum archiepiscopum Strigoniensem, ordinarium et patronum suum, a quo

CANO·STRIGONIEN·PRO·FIDE

curam animarum accipiet. (Pr. F.) 1666 canonicus Posoniensis. (Litterae Petri Boros 12. Iulii 1668.) Abbas S. Petri et Pauli de Gács infulatus. Mortuus 1683 ab haereticis in odium fidei occisus. (Cordara 222. Rimely 272.)

[1] Apud Steinhuber (II. 134.) mendose: Barrady.

Adamus *Illésházy* L. B. de Illésház, [Ungarus] dioecesis Strigoniensis, natus patre Thoma, matre Catherina Forrószegi, e lutheranis ad fidem conversis, uti et ipse ante annos octo Tyrnaviae. Humaniora et philosophiam absolvit et defendit Tyrnaviae, magister creatus. Viennae unum theologiae annum pariter absolvit. Commendatus ab Illmo Strigoniensi venit 10. Novembris 1657. Annum agit 22, completurus proximis Natalitiis. Habet tonsuram et quatuor minores. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 1962.

Iuramentum fecit 26. Maii 1658.

Discessit 7. Maii 1660 sacerdos, quarti anni theologus. Profecit in theologia mediocriter, sed in moribus fuit optimus et integerrimus sacerdos. Sibi vacans et aliorum incurius. Habebat talentum concionandi.

Ingressus ordinem Eremitarum S. Augustini. Anno 1678 in Maio Romam venit, postquam annis quatuor in Marchia Anconitana substitisset. (Steinhuber II. 130.)

Stephanus *Dobisch* [Ungarus] Kériensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Casparo et matre Catharina Botor catholicis et nobilibus. Humaniora absolvit Tyrnaviae, philosophiam Viennae. Fuit sodalis. Commendatus ab Illmo Strigoniensi venit ad Collegium 10. Octobris 1657. Annum 23. implebit post proxima festa Natalitia. Habet tonsuram et quatuor minores. Destinatus ad theologiae secundum annum. M. I. 1964.

Iuramentum fecit 26. Maii 1658.

Discessit 16. Septembris 1660 sacerdos. Parum profecit in theologia. Bene se gessit.

1661 parochus in Nagykér; 1668 canonicus Strigoniensis ex Posoniensi et simul archidiaconus Neogradiensis. In odium fidei crudelissime necatus 11. Novembris 1678 in castro Bozók a seditiosis, iussu Emerici Balassa. (Mem. bas. Strig. 158. Némethy 545. Kollányi 283. Steinhuber II. 130.)

Fr. Ioannes [comes] *Kéry* (de Ipolykér, dioecesis Strigoniensis) ord. S. Pauli primi Eremitae professus, natus patre Ioanne et matre Ursula Czobor comitibus et catholicis. Absolvit humaniora Viennae, philosophiam in religione. Commendatus a suo R. P. Generale venit ad Collegium 9. Octobris 1658. Annum agit 21., a die 4. Septembris proxime praeteriti. Habet tonsuram et quatuor minores. Destinatus ad theologiam. M. I. 1981.

Iuramentum fecit 16. Maii 1659.

Discessit 4. Septembris 1662 sacerdos et in theologia, quam in Collegio Romano publice per integrum diem cum laude defendit in aula nostra a P. Rectore promotus doctor ; plus tamen profecturus, si gradum cum excellenti ingenio, diligentiam cum studendi methodo adhibuisset. In pietate et observantia disciplinae multum in eo ab omnibus desideratum fuit. — Magnorum talentorum.

1669 factus Generalis sui ordinis et paulo post, negotiorum causa Romam venit; 1676 canonicus Strigoniensis; 1677 episcopus Sirmiensis iterum Romam venit; 1678 episcopus Csanadiensis; 1681 Vaciensis. Mortuus 3. Martii 1685 Tyrnaviae et in monasterio Thalensi humatus est. Libros 14 edidit.[1] (Mem. bas. Strig. 160. Péterfy II. 441. Benger 85 et 221. Orosz 313. Kollányi 290—291. Steinhuber II. 125 et 384. Szinnyei VI. 108—110.)

[1] Cfr. Bathó István: Kéry János élete és művei. Budapest, 1911.

Andreas *Péterfi* Ungarus [nobilis Selliensis] dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora et philosophiam Tyrnaviae, obtenta in ea magisterii laurea. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium . . . 1658. Alb. Hung. 3.

1666 canonicus Posoniensis; 1668 Strigoniensis; praepositus S. Thomae de monte Strigoniensi; episcopus Noviensis; vicarius generalis in spiritualibus et consiliarius regis. Mortuus 15. Septembris 1693 Tyrnaviae. (Cordara 208. Kollányi 284.)

Ladislaus *Páhi* [Ungarus] Simegiensis, dioecesis Vesprimiensis, natus patre Matthia et matre Iuditha Tömörkényi nobilibus et catholicis. Absolvit humaniora Sopronii, philosophiam Tyrnaviae, obtenta in ea magisterii laurea. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 5. Octobris 1660. Annum complebit 21-mum 13. Augusti proxime venturi. Non habet tonsuram. Destinatus ad theologiam. M. I. 2014.

Discessit 18. Augusti 1661, quia detrectavit facere iuramentum. De caetero bonus et assiduus. Congregatio de Propaganda fide ipsi dedit viaticum 60 coronatorum.[1]

Mortuus secundum litteras domini (Petri) Boros 12. Iulii 1668 datas, in Hungaria.

[1] Ex novitiatu abiit, eo, quod noluerit iurare secundum bullam Alexandri Septimi, quae fuerat eadem cum illa, quam servant in Collegio de Propaganda Fide. (Alb. Hung. 169.)

Ioannes Franciscus *Horwath* Kissevit de Lomnicza, [Ungarus] dioecesis Strigoniensis, natus patre Christophoro, matre Catharina acatholicis, ipse conversus ante septennium. Absolvit humaniora Cassoviae, Scepusii et Posonii, philosophiam Viennae, promotus magister, fuitque in Congregatione maiori. Commendatus ab Illmo Strigoniensi venit ad Collegium 5. Octobris 1660. Annum agit 20-mum

a 12. Iunii praeteriti. Habet tonsuram et quatuor minores. Destinatus ad theologiam. M. I. 2015.

Discessit 18. Augusti [1661], quia detrectavit iuramentum novum.[1] Caeterum bonus, et huic tantundem pro viatico a S. Congregatione datum.

[1] Discessit ex novitiatu nolens iurare secundum formam bullae Alexandri VII. (Alb. Hung. 133.)

Fr. Ladislaus *Ladányi* (dioecesis) Vesprimiensis ord. S. Pauli primi Eremitae, natus patre Francisco et matre Iuditha Pethő catholicis. Absolvit humaniora partim Sopronii, partim Viennae, logicam et physicam Tyrnaviae. Commendatus a R^mo suo P. Generale venit ad Collegium 17. Octobris 1662. Annum agit 22. Habet quatuor minores. Destinatus ad metaphysicam. M. I. 2042.

Iuramentum fecit 26. Octobris 1662.

Discessit 20. Septembris 1667 sacerdos, finita theologia, in qua bene profecit, uti etiam in pietate ac moribus. Fuit magister caeremoniarum. Defendit in aula Collegii nostri conclusiones actus parvi ex theologia.

Ivit ad suum monasterium. Habet talenta et bonos mores. (Pr. F.) Mortuus 12. Decembris 1712 in claustro Thalensi. (Benger 458—59.)

Ladislaus *Matyássovski* [Ungarus] Liptoviensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Georgio et matre Anna Horánszky nobilibus Lutheranis, parens tamen ante 4 annos est conversus. Absolvit humaniora Ungvárini, philosophiam Tyrnaviae [et Viennae.] Fuit sodalis B. Virginis. Venit ad Collegium 24. Octobris 1662. Annum agit 22., quem in fine Februarii proxime venturi finiet. Destinatus ad theologiam. M. I. 2052.

Iuramentum fecit 27. Octobris 1662.

Discessit 13. Maii 1666 sacerdos, quarti anni theologus, cum insigni profectu et quoad mores praeclarissime semper se gessit.

1673 canonicus Posoniensis; 1676 Strigoniensis; abbas de Madocsa, episcopus Tininiensis, praepositus maior Scepusiensis, vicarius generalis Strigoniensis. (Alb. Hung. 169.) 1696 episcopus Nitriensis et cancellarius Hungariae. Mortuus 10. Maii 1705 Viennae. (Mem. bas. Strig. 160. Némethy 776. Kollányi 292—4. Steinhuber II. 125.)

Iacobus *Thudor* Croata, dioecesis Zagrabiensis, natus patre Blasio et matre Lucia Iantolich catholicis. Absolvit humaniora Zagrabiae, philosophiam Viennae, fuitque sodalis. Commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 24. Octobris 1662. Annum agit 25. Destinatus ad theologiam. M. I. 2054.

Iuramentum fecit 27. Octobris 1662.

Discessit 5. Maii 1665 sacerdos, tertii anni theologus; abire permissus ob non satis firmam valetudinem. Profecit in studiis mediocriter, alias bene se gessit.

1664 adhuc in studiis Romae existens, obtinuit ab ordinario suo canonicatum in ecclesia cathedrali Zagrabiensi. — Habet talenta bona etiam concionandi (Pr. F.) 1671 archidiaconus Chasmensis. (Ivančan.) Mortuus 29. Novembris 1673 Zagrabiae. (Matković 72. Steinhuber II. 136.)

Daniel *Bihari* Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Francisco et matre Susanna Jeseniczky nobilibus. Humaniora et philosophiam absolvit Tyrnaviae fuitque sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo et R^{mo} archiepiscopo Strigoniensi Georgio Lippay venit ad Collegium 24. Octobris 1662. Annum agit 22., quem sub finem Augusti sequentis explebit. Habet tonsuram et quatuor minores. Destinatus ad theologiam. M. I. 2055.

Iuramentum fecit 27. Octobris 1662.

Discessit 1. Iunii 1663 primi anni theologus, ob principium phthisis. Dedit specimen magnum probitatis, ingenii et talenti concionandi, si valuisset.

1664 parochus in Felka, tum in Vajka; 1673 canonicus Strigoniensis et simul parochus in Szempcz; 1682 demum in Püspöki, ubi moritur Ianuario 1687. (Némethy 499. Kollányi 287.)

Stephanus Franciscus L. B. *Révay* de Réva,[1] [Ungarus] dioecesis Strigoniensis, natus patre Stephano Francisco libero barone et perpetuo comite comitatus Turócziensis et matre Euphrosina Balassa libera baronissa. Absolvit humaniora Trencsinii et Tyrnaviae logicam et physicam, fuitque sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 1. Novembris 1663. Annum agit 21., quem 22. Mai absolvet. Habet quatuor minores. Destinatus ad metaphysicam. M. I. 2082.

Iuramentum fecit 25. Octobris 1663.

[1] Mendose: Turócz.

Discessit 21. Septembris 1664 minorista; dimissus ob frequentes cum aliis rixas et ingenium inquietum, ipsis etiam Hungaris exosus.

Ineptus ad disciplinam. Ivit ad archiepiscopum Strigoniensem, patronum suum. (Pr. F.) Canonicus Strigoniensis. (Alb. Hung. 313.)

Andreas Iosephus *Illyés* Csikiensis [Hungarus] Transylvanus, natus patre Ioanne et matre Catherina Szmona catholicis semper. Absolvit humaniora Claudiopoli et Cassoviae, logicam vero et physicam Tyrnaviae. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 1. Novembris 1663. Annum agit 24. Destinatus ad metaphysicam. M. I. 2083.

Iuramentum fecit 8. Novembris 1663.

Discessit 29. Ianuarii 1668 sacerdos, abire permissus ad ferendum pallium Illmo archiepiscopo Strigoniensi. Studuit metaphysicae

ac tribus annis et totidem mensibus theologiam scholasticam cum profectu, et valde bene se gessit.[1]

1668 parochus in Vásárút; 1676 canonicus Posoniensis in Ungariam redux et eiusdem capituli lector, detulit a papa pallium archiepiscopale Georgio Szelepcsényi archiepiscopo Strigoniensi; 1696 factus canonicus Strigoniensis et praepositus Cibiniensis, item S. Stephani de Castro Strigoniensi, abbas B. M. V. de Pilis. Scripsit 22 libros.[2] Legavit aureos 6 Congregationi huius sodalitatis. (Alb. Hung. 3.) Oblatum ab Illmo Strigoniensi canonicatum repudiavit, ex desiderio laboris conferendi in salutem animarum, adeoque parochiam admisit in Hungaria superiori. Successor domini (Petri) Boros; 1696 factus episcopus Transylvaniae. Mortuus 1712 Tyrnaviae. (Mem. bas. Strig. 163. Zelliger 190—194. Némethy 641. Kollányi 314—317. Steinhuber II. 195. Szinnyei V. 48—52.)

[1] Ivit in patriam suam sacerdos. Habet talenta et bonos mores. (Pr. F.)
[2] Quorum 18 tantummodo nobis cogniti sunt. (Editor.)

Paulus *Olasz* [Hungarus] Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Stephano et matre Magdalena, parentibus nobilibus. Absolvit humaniora Tyrnaviae et Posonii, logicam et physicam Viennae in collegio Pazmaniano. Fuit sodalis. Commendatus ab Illmo Vaciensi venit ad Collegium 16. Novembris 1663. Annum agit 20. Destinatus ad metaphysicam. M. I. 2086.

Iuramentum fecit 17. Novembris 1663.

Discessit 13. Maii 1666 diaconus, secundi anni theologus, abire permissus propter adversam valetudinem. Alias profecit in studiis ac pietate. (Matricula.) Habet talenta et mores eximie bonos. (P. R. Spinola in archivo S. C. de Prop. Fide «Coll. Germ.» fasc. 369. pag. 326.)

1668 parochus in Cseklész; 1679 in Zámoly usque 1686. (Némethy 829.) Episcopus Tininiensis; parochus Tyrnaviensis. Mortuus 1730. (Alb. Hung. 265. Steinhuber II. 125.)

Ignatius *Ruthkay* [Ungarus] Posoniensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Andrea et matre Barbara Iványi, parentibus nobilibus, catholica semper matre, patre vero converso. Absolvit humaniora, logicam et physicam Viennae. Commendatus ab Illmo Strigoniensi venit ad Collegium 28. Decembris 1663. Annum 21-m complebit 22. Iulii venturi. Destinatus ad metaphysicam. M. I. 2093.

Iuramentum fecit 1. Ianuarii 1664.

Discessit 25. Aprilis 1667 sacerdos. Studuit primo anno metaphysicae et duobus cum dimidio theologiam scholasticam et bene profecit ac bene etiam se gessit. Avocatus fuit ab Illmo suo archiepiscopo.

1667 parochus in Felbár; 1671 canonicus Strigoniensis et postea simul archidiaconus Komaromiensis. Mortuus ... Aprilis 1681 Tyrnaviae. (Némethy 904. Kollányi 285.)

Blasius *Jaklin* [Ungarus] Muraszombatiensis ex comitatu Castriferrei, dioecesis Strigoniensis, natus patre Stephano et matre Dorothea Lossonczy, nobilibus semper catholicis. Absolvit humaniora Sopronii, philosophiam Tyrnaviae in convictu nobilium. Commendatus ab Illmo Strigoniensi venit [ex Collegio Pazmaniano] ad Collegium 28. Decembris 1663. Annum agit 20., completurus 8. Septembris anni sequentis. Destinatus ad theologiam. M. I. 2094.

Iuramentum fecit 1. Ianuarii 1664.

Orationem habuit de S. Martyribus ad SS. eorundem cineres in templo S. Apollinaris reconditos 13. Decembris 1665.

Discessit 20. Septembris 1667 sacerdos. Studuit quatuor annos theologiam scholasticam cum insigni profectu, quam etiam defendit in aula nostri Collegii; quoad mores ac pietatem semper valde bene se gessit.

1668 parochus Szempczensis; 1673 canonicus Posoniensis; 1674 Strigoniensis, tum (infulatus) praepositus maior Strigoniensis et consecratus episcopus Tininiensis; 1690 cancellarius regius aulicus; 1691 episcopus Nitriensis. Fundavit monasterium Camaldulensium in monte Zobor prope Nitriam. Libros 4 edidit. Mortuus 17. Octobris 1695 Viennae. (Mem. bas. Strig. 159. Némethy 649. Kollányi 287—288. Alb. Hung. 15. Steinhuber II. 126. Szinnyei V. 300—301.)

Stephanus *Nedelko* Croata Crisiensis, dioecesis Zagrabiensis, natus patre Michaele et matre Anna Terchevich, illo cive, hac nobili semper catholicis. Absolvit humaniora Zagrabiae et Varasdini, philosophiam Graecii. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 5. Novembris 1665. Agit annum 25, completurus in Decembri, uti ex fide baptismatis, confirmatus Zagrabiae ab Illmo Petretich episcopo Zagrabiensi, ante annos quinque. Destinatus ad theologiam.

Iuramentum fecit 9. Novembris 1665. M. I. 2135.

Discessit 25. Septembris 1669 sacerdos, absoluta theologia scholastica, in qua valde bene profecit, uti et in omnibus aliis praeclarissime semper se gessit et optimo exemplo fuit. Ad petitionem R. P. Rectoris obtinuit [1689] in Collegio existens canonicatum in cathedrali Zagrabiensi.

1671 residere coepit uti canonicus Zagrabiae; 1677 praepositus S. Petri de Posega et archidiaconus Chasmensis; 1682 Varasdinensis; 1683 de Vrbocz; 1685 Cathedralis, dein abbas B. M. V. de Bela Sztena. Mortuus 20. Decembris 1694 Zagrabiae. (Ivančan. Matković 73.)

Fr. Paulus *Széchenyi* Ungarus, dioecesis Iaurinensis, ord. S. Pauli primi Eremitae, filius Laurentii et Iudithae Gellén. Studuit in coenobio Vondorfensi, philosophiam vero Viennae. Commendatus ab avunculo suo, Georgio Széchenyi plebano Iaurinensi venit ad Collegium [1665*. Annum agit 20.] Alb. Hung. 265.

Blasius Jaklin
episcopus Nitriensis

Gloriosissimorum Mar
tyrum
IDÆA
siue
In Festo Sancti Eustra
tij et sociorum
ORATIO
Habita in Templo
Sancti
APOLLINARI
A
Francisco Nagymihaly
Vngaro, Collegij Germanici
et Vngarici Alumno
M.DC.LXIX

Magister novitiorum Mariathalensis; 1673 professor theologiae Tyrnaviae; 1674 in coenobio Vondorfensi; 1676 episcopus Quinque-ecclesiensis; 1677 canonicus Iaurinensis; 1687 episcopus Vesprimiensis; 1696 archiepiscopus Colocensis; 1697 factus Comes. Mortuus 22. Maii 1710 Sopronii. (Alb. Hung. 265. Benger 436—439. Cordara 197.)

* Annum definit adnotatio Catalogi virorum illustrium.

Georgius *Náray* [Ungarus] ex Pálócz, comitatus Saladiensis, dioecesis Zagrabiensis, natus patre Stephano et Anna Kórody nobilibus et haereticis, sed educatus a pueritia a cognatis catholicis. Absolvit humaniora Iaurini et Tyrnaviae et hic etiam absolvit philosophiam, ex qua gradum baccalaureatus accepit. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a P. Rectore Tyrnaviensi iussu Ill^{mi} archiepiscopi Strigoniensis venit ad Collegium 31. Mai 1666. Agit annum 22., completurus in festo Sancti Georgii anni sequentis. Destinatus ad repetendam metaphysicam usque ad initia studiorum. M. I. 2140.

Iuramentum fecit 10. Octobris 1666.

Discessit 6. Novembris 1668 sacerdos. Studuit metaphysicae et duobus annis theologiae scholasticae, mediocri profectu. Abire permissus causa valetudinis. Quoad mores ac pietatem optime se gessit.

1668 capellanus episcopi Agriensis; 1674 parochus magni zeli in Csütörtök, et in opinione magnae virtutis, qui summopere ad missiones inter infideles suspirat. (Relatio mscr.) Tum 1684 canonicus Posoniensis; 1690 Strigoniensis et archidiaconus Zoliensis. Mortuus 5. Decembris 1699 Tyrnaviae.[1] (Mem. bas. Strig. 162.) Edidit 3 libros, sacros sermones et hymnos Hungarice. (Zelliger 348. Némethy 811. Kollányi 310—312. Steinhuber II. 137. Szinnyei IX. 816—7.)

[1] Biographiam eius edidit E. Békési in Uj Magyar Sion 1884.

Franciscus *Nagymihályi* de Nagymihály [Ungarus] dioecesis Agriensis, natus patre Michaele et matre Anna Meltzer, nobilibus semper catholicis. Absolvit humaniora Ungvarini et philosophiam Cassoviae. Fuit sodalis B. Virginis. Obtinuit gradum magisterii. Commendatus ab Illmo Pálffy episcopo Agriensi venit ad Collegium 15. Iunii 1666. Agit annum 21., completurus in Novembri proximo. Destinatus ad repetendam metaphysicam.

Iuramentum fecit 10. Octobris 1666. M. I. 2141.

Orationem habuit in festo S. Eustratii et sociorum eius in templo S. Apollinaris 13. Decembris 1669.

Discessit 9. Septembris 1670 sacerdos. Studuit metaphysicae et duobus annis theologiae scholasticae ac totidem casibus conscientiae mediocri profectu, ob ingenii tenuitatem; alias semper praeclarissime se gessit et morum integritate ac pietate aliis optimo fuit exemplo, ut

propterea reiectus a theologia scholastica in fine secundi anni retentus fuerit in Collegio.

1671—73 canonicus Nitriensis. (Vagner 252.) Praepositus Vespriemiensis et canonicus beneficiatus Soproniensis. (Alb. Hung. 63.)

Stephanus *Josa* Eczelinensis,[1] dioecesis Agriensis, natus patre Michaele et matre Anna Pázmány nobilibus, patre quidem catholico, matre vero haeretica, ipse aliquando haereticus Calvinista, sed conversus Karolini ab annis circiter octo. Studuit humanioribus litteris ac rhetoricae Ungvarini, philosophiae Cassoviae et uno anno theologiae scholasticae Viennae. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo episcopo Agriensi venit ad Collegium 20. Septembris 1667. Annum agit 22., complecturus 5. Novembris proximi. Habet primam tonsuram et quatuor minores ordines. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 2160.

Discessit 9. Novembris 1668, abire permissus necdum praestito iuramento, quod reiectus in examine a theologia scholastica ad casus maluerit abire, quam casibus studere; alias etiam pronum se ostendit ad inobserventias regularum. Mansit in urbe frequentando theologiam in Collegio Romano, nec sine dedecore ex urbe discessit.

Parochus in Tállya; 1677 archidiaconus de Pata et canonicus titularis Agriensis; 1679 duxit copias episcopi, et interfectus in Tállya a malcontentis.[2] (Bartalos 61.)

[1] Secundum Album Hung. 313: de Nagyszögyény.

[2] In odium fidei a haereticis interemptus. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 222.)

Stephanus Ladislaus *Dolny* [Hungarus] Ujváriensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Michaele Lutherano et matre Catharina Csiszár catholica nobili, illo vero libertino, ipse semper catholicus. Studuit humanioribus Posonii, philosophiae Viennae et habet gradum magisterii. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 27. Octobris 1667. Agit annum 25., completurus circa festum Pentecostes anni sequentis. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad theologiam scholasticam. M. I. 2174.

Iuramentum fecit 11. Ianuarii 1669.

Orationem habuit de SS. Martyribus in templo S. Apollinaris 1670.

Discessit 22. Aprilis 1671 sacerdos, theologus quarti anni. Profecit in studiis ac semper optime se gessit et omnibus in Collegio charus fuit. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 313.)

1671 parochus oppidi S. Mariae in insula Csallóköz; 1674 canonicus Strigoniensis; archidiaconus Hontensis; episcopus Noviensis; tum praepositus maior; 1696 episcopus Quinqueecclesiensis; 1699 Csanadiensis.

Stephanus Ladislaus Dolny
episcopus Noviensis

Posuit dotem pro tribus clericis Csanadiensis dioecesis in seminario Tyrnaviensi S. Stephani educandis et pro colosso Sanctissimae Trinitatis in foro urbis Tynaviae fl. 1000. Mortuus 2. Iunii 1707 Tyrnaviae. (Mem. bas. Strig. 160. Péterfy II. 412.) Abbas infulatus S. Helenae de Földvár. (Liber Iur. Kollányi 288—290. Steinhuber II. 126.)

Franciscus Ignatius *Pakay* [Ungarus] Oroszváriensis, dioecesis Iaurinensis, natus patre Benedicto et matre Maria Czuti nobilibus, illo semper catholico, hac aliquando lutherana, sed conversa, ipse semper catholicus. Absolvit humaniora Posonii, logicae studuit Tyrnaviae ac Viennae, fuitque sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 18. Novembris 1667. Agit annum 19., completurus 27. Septembris anni sequentis. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad physicam. M. I. 2178.

Iuramentum fecit 29. Aprilis 1669.

Discessit 20. Ianuarii 1672 diaconus, abire permissus ob lites ipsi ac fratri foris motas circa eorum bona. Studuit duobus annis philosophiae, reliquo tempore theologiae scholasticae cum profectu. Quoad mores ac pietatem bene se gessit. Prae se tamen tulit ingenium turbidum,proprii iudicii tenax et ob vehementiores apprehensiones forte obnoxium laesioni capitis.

1674 canonicus Posoniensis. Mortuus 1676. (Rimely 273.)

Fr. Adalbertus *Turkovicz* Lakendorfensis, dioecesis Iaurinensis, religiosus professus ord. S. Pauli primi Eremitae, natus patre Bartholomaeo et matre Anna Grubanovicz, catholicis, civibus. Absolvit humaniora Sopronii et philosophiam Olomucii, fuitque sodalis B. Virginis. Commendatus a R^mo^ suo Generale venit ad Collegium 18. Novembris 1667. Agit annum 22., completurus 15. Iunii anni sequentis. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad theologiam scholasticam.

Iuramentum fecit 20. Decembris 1668. M. I. 2180.

Discessit 22. Aprilis 1671 sacerdos, quarti anni theologus, qui valde bene profecit in studiis et optime semper se gessit; sub finem minus bona videbatur uti valetudine.

Mortuus 1679.

Martinus *Braikovich* Croata Segniensis, dioecesis eiusdem, nobilis, parentibus catholicis et ipse semper catholicus. Studuit humanioribus apud PP. Soc. Jesu in oppido S. Viti, philosophiae Viennae, theologiae Tyrnaviae et habet gradum magisterii. Commendatus a ... venit ad Collegium ... 1667. Cat. vir. ill.

1695 e canonicatu Segniensi factus canonicus Zagrabiensis; 1699 episcopus Segniensis; 1703 Zagrabiensis. Mortuus 4. Iunii 1708 Viennae. Sepultus Zagrabiae. (Cordara 199. Farlati IV. 148—150. Matkovič.)

Michael *Czedő* Transylvanus (Csikiensis) ex oppido S. Georgii, dioecesis Strigoniensis, natus patre Andrea et matre Veronica Pökő, semper catholicis ac nobilibus. Absolvit humaniora Posonii,[1] logicam Cassoviae, physicam et metaphysicam, et primum annum theologiae Viennae et fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 30. Octobris 1668. Agit annum 26. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad secundum annum theologiae.

Iuramentum fecit 4. Maii 1669. M. I. 2194.

Discessit 22. Aprilis 1671 sacerdos, quarti anni theologus. Optime profecit in studiis et moribus integerrimus et exacta disciplinae observantia, omnibus fuit praeclaro exemplo et charus.

1671 parochus in Nagy-Kér; 1676 canonicus Strigoniensis et archidiaconus Tornensis; abbas de Zebegény; vicarius generalis Strigoniensis. Mortuus 12. Ianuarii 1689 Tyrnaviae. (Mem. bas. Strig. 160. Némethy 537. Kollányi 294—295. Steinhuber II. 129.)

[1] Hic dum alumnus fuisset Posonii die quadam recreationis apud fontem qui inter vineas scaturiens urbi proximus est, una cum coalumnis a Turcis et Tartaris ab obsidione Ujvariensi excurrentibus circumventus, captus est, aliis tamen beneficio vinearum aufugientibus itaque legatus a Tartaro ferebatur, qui somno aggravatus in equo regendo vacillabat. Hoc viso alumnus manum legatam cultro ex sacco extracto ac freno abscisso liberavit, ac tandem velut Iudith Holofernem, ita somnolentum Tartarum transverberavit, equo tandem potitus salvus abiit, demum cultrum illum pro memoria servatum, ad se venientibus, saepius ostendit. (Alb. Hung. 198.)

Michael *Kecskeméti* [Ungarus] Kecskemétensis, dioecesis Vaciensis, natus patre Georgio Pettes et matre Anna Deák semper catholicis ac nobilibus. Absolvit humaniora Gyöngyösini, philosophiam, in qua est promotus magister, Cassoviae, primum annum theologiae Viennae et fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Colocensi venit ad Collegium 30. Octobris 1668. Agit annum 23., completurus in festo S. Michaelis anni sequentis. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 2195.

Iuramentum fecit 4. Maii 1669.

Discessit 22. Aprilis 1671 sacerdos, quarti anni theologus. Profecit in studiis ac pietate, ac semper valde bene se gessit.

Canonicus Iaurinensis et praepositus maior Vesprimiensis. (Alb. Hung. 198.)

Petrus *Orchovachky* ex Dvorisce, dioecesis Zagrabiensis, natus patre Marco et matre Helena Domitrovich catholicis nobilibus. Absolvit humaniora Zagrabiae, logicam ac physicam Viennae et

fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 9. Februarii 1669. Agit annum 20., completurus 25. Iulii proximi huius anni. Confirmatus Zagrabiae. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad metaphysicam. M. I. 2202.

Iuramentum fecit 6. Maii 1669.

Discessit 6. Aprilis 1673 sacerdos, theologus quarti anni. Profecit in studiis mediocriter, nec male se gerebat, plus aequo de se praesumebat.

1674 canonicus Zagrabiensis; 1684 praepositus de inferiori Vaska, deinde archidiaconus Chasmensis. Mortuus in hieme 1692.* (Ivančan. Steinhuber II. 136.)

* Secundum Matković (pag. 74.) mendose: 16. Martii 1692.

Ladislaus *Pyber* (de Gyerkeny) Tyrnaviensis [Ungarus] dioecesis Strigoniensis, natus patre Francisco et matre Susanna Somodi nobilibus, illo semper catholico, hac aliquando lutherana, sed conversa in nuptiis. Studuit grammaticae Tyrnaviae, poësi ac rhetoricae Iaurini, philosophiam absolvit Viennae et suscepit gradum magisterii; et fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 28. Octobris 1669. Agit annum 21., completurus in Maio anni proximi. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad theologiam scholasticam. M. I. 2213.

Iuramentum fecit 23. Aprilis 1670.

Orationem habuit de S. Martyribus Romae, 13. Decembris 1670.

Discessit 6. Aprilis 1673 sacerdos, theologus quarti anni. Defendit theses impressas in aula nostra ac fuit substitutus magistri caeremoniarum. Optime profecit in studiis et pietate et semper praeclare se gessit.

1676 parochus oppidi S. Mariae; 1679 canonicus Strigoniensis, praepositus S. Thomae ibidem et abbas de Lekér, una parochus Tyrnaviensis; episcopus Almisiensis. (Alb. Hung. 169.) 1704 sede archiepiscopali vacante vicarius generalis, item sub archiepiscopo cardinali Christiano Augusto ducis Saxoniae. Mortuus 5. Martii 1719 Tyrnaviae.[1] (Mem. bas. Strig. 161. Némethy 879. Kollányi 279—300. Steinhuber II. 126.)

[1] Legavit Congregationi maiori auream crucem ab episcopis in pectore portari solitam, qua vivens utebatur, expositam lapidibus adamantibus, ac annulum eiusdem materiae ac ornamenti, quod pium legatum consignatum est R. P. Praesidi die 24. Octobris 1733. Crux cum annulo pretii 700 florenorum, allata est per Carolum Berg. (Alb. Hung. 169.)

Stephanus *Belusi* [Ungarus] (dioecesis) Iaurinensis, natus patre Paulo et matre Catharina Bogdán catholicis nobilibus. Absolvit humaniora Iaurini et philosophiam Viennae, et accepit gradum

magisterii; fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 31. Octobris 1669. Agit annum 22., completurus 15. Novembris huius anni. Habet primam tonsuram et quatuor minores. Destinatus ad theologiam scholasticam. M. I. 2214.

Iuramentum fecit 23. Aprilis 1670.

Discessit 8. Octobris 1672 diaconus, abire iussus ob adversam valetudinem et ingens periculum phrenesis ac maniae, cuius iam manifesta dabat initia; alias in studiis bene proficiebat et optime se gerebat, sed ex praedominio humoris melancholici sinistras patiebatur imaginationes contra superiores et alumnos plerosque etiam Hungaros.

Rediit Romam in Septembri 1675 in habitu saeculari, impetraturus a Pontifice, ut vel sibi de congrua sustentatione provideretur, vel a sacris ordinibus eorumve obligatione liberaretur, adeoque sanae menti necdum restitutus. — Mortuus in phtysi tempore rebellionis Thökölyanae.[1] (Alb. Hung. 313.)

[1] Secundum Steinhuber (II. 132) mendose: canonicus et praepositus Nitriensis.

Iacobus Franciscus *Szalay* [Ungarus] Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Stephano et matre Anna Czellessiana nobilibus semper catholicis. Absolvit humaniora partim Posonii, partim Tyrnaviae, philosophiam Viennae et accepit gradum magisterii artium. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab episcopo Agriensi venit ad Collegium 22. Octobris 1670. Agit annum 22., completurus circa festa Natalitia. Confirmatus Posonii. Habet primam tonsuram et quatuor minores. Destinatus ad theologiam scholasticam. M. I. 2235.

Iuramentum fecit 4. Maii 1671.

Discessit 13. Iunii 1673 sacerdos, valetudinis causa, in patriam rediturus cum aliis, tertii anni theologus. In studiis ac moribus bene profecit.

Mortuus 1. Octobris 1679 ex peste Cassoviae.[1] (Alb. Hung. 138.)

[1] Dum peste infectis sacra ministraret, eadem vi morbi sublatus. (Cordara 222.)

Sigismundus Antonius *Ordódi* (de Ordód, Ungarus) Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Stephano et matre Barbara Apponyi, nobilibus semper catholicis. Absolvit humaniora Posonii, Tyrnaviae, Trencsinii et Scepusii, philosophiam Tyrnaviae et habet gradum magisterii artium. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 4. Novembris 1671. Agit annum 20., completurus circa 12. Februarii proximi. Confirmatus Tyrnaviae. Destinatus ad theologiam. M. I. 2275.

Iuramentum fecit 20. Maii 1672.

Discessit 11. Septembris 1675 sacerdos, finita theologia scholastica, quam etiam totam defendit in aula nostra thesibus Illmo Strigoniensi dedicatis[1] et bene semper se gessit.

1676 canonicus Strigoniensis, lector capituli et praepositus maior. Mortuus 21. Septembris 1708. In testamento suo omnium prope ecclesiarum in via ad Cellas Marianas Styriorum sitas, quas ante pie inviserat, benefice memor fuit. Libros 3 edidit. Abbas S. Margarethae; episcopus Cathariensis; assessor Tabulae Regiae; 1708 episcopus Csanadiensis. (Alb. Hung. 313. Mem. bas. Strig. 160. Zelliger 373. Kollányi 296—297. Steinhuber II. 126. Szinnyei IX. 1357.) Custos et abbas infulatus B. M. V. de Bela Sztena. (Liber Iur.)

[1] Dedicavit Conclusiones Theologicas principi Szelepcsényi, cuius vices in disputatione egit Ill^mus Negroni modo purpuratus. (Alb. Hung. 313.)

Fr. Casparus *Mallechich* Croata Varasdinensis, dioecesis Zagrabiensis, religiosus ord. S. Pauli primi Eremitae professus, natus patre Stephano et matre Eva Miltz, civibus semper catholicis. Studuit humanioribus Varasdini, philosophiam absolvit in monasterio ordinis Lepoglavensi. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a R. P. Kéry, ordinis Generale venit ad Collegium 26. Novembris 1671. Agit annum 24., completurus 10. Ianuarii anni proximi. Confirmatus ab episcopo Zagrabiensi. Habet primam tonsuram et quatuor minores. Destinatus ad theologiam.
Iuramentum fecit 25. Maii 1672. M. I. 2285.

Discessit 26. Augusti 1675 sacerdos. Absolvit theologiam scholasticam cum magno profectu et defendit in aula Collegii nostri theses impressas ex materia unius anni. Quoad mores, pietatem et domesticam disciplinam praeclare et vere religiose se gessit.

Hic in patriam reversus statim cathedram theologiae sui ordinis primum Lepoglavae, tum Tynaviae obtinuit. Tum secretarius sui ordinis generalis, denique definitor nominatus, et 1695 Generalis factus, in quibus omnibus summam sibi laudem meruit. Eximius theologus. Varios libros edidit. Mortuus 17. Septembris 1702 in urbe Varasdinensi et sepultus Lepoglavae. (Benger 361—362. Szinnyei VIII. 454.) Pietate, illustribus factis, librisque editis magnum sui Ordinis lumen. (Cordara 213.)

Petrus *Szabadkovich*[1] (Croata) Servinensis, dioecesis Zagrabiensis, natus patre Thoma et matre Helena Grangia, nobilibus semper catholicis. Absolvit humaniora Zagrabiae et fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a R^mo capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 13. Decembris 1671. Agit annum ... completurus ... Destinatus ad logicam. M. I. 2286.
Iuramentum fecit 27. Maii 1672.

Discessit 6. Maii 1677 sacerdos, tertii anni theologus, revocatus a capitulo Zagrabiensi. Bene studuit et quoad mores et pietatem praeclare semper satisfecit.

1677 parochus in Odra; 1679 in Stare Čiče (Barlé: Povijest 110, 166.) et dein in Vukovina; 1680 canonicus Zagrabiensis; 1687 praepositus S. Stephani de Bela; 1690 rector Collegii Croatici Viennae; 1693 archidiaconus Chasmensis. (Ivančan.) Mortuus in Decembri 1700. (Matković 75. Steinhuber II. 136.)

[1] Apud Matković (pag. 75.) et Steinhuber (II. 136.) Stabarkovich.

Emericus *Bocsárdy* (Hungarus) Baziniensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Ioanne et matre Maria Bondor nobilibus, conversis ad fidem catholicam. Studuit humanioribus Posonii, philosophiae ac duobus annis theologiae scholasticae Viennae.[1] Habet gradum magisterii et fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 22. Octobris 1673. Agit annum 23., completurus 1. Augusti anni sequentis. Est subdiaconus. Destinatus ad tertium annum theologiae scholasticae.

Iuramentum fecit 20. Aprilis 1674. M. I. 2310.

Discessit 11. Septembris 1675 sacerdos, absoluto quarto anno theologiae, in qua bene profecit, et quoad alia etiam optime se gessit.

1676 parochus in Fél usque 1681. (Némethy 504.) Canonicus Vesprimiensis. Mortuus 1699. (Alb. Hung. 51. Steinhuber II. 131.) Habet merita litteraria. (Szinnyei I. 1122.)

[1] Alumnus seminarii Pazmanei, ubi 1672. elegantem panegyricum S. Stephani regis sub titulo «Divus Prometheus» dixit et typis vulgavit.

Valentinus *Orbán* (Ungarus) Verebéliensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Michaele et matre Catharina Nyűrő, plebeis semper catholicis. Absolvit humaniora Posonii, philosophiam Viennae, ubi etiam uno anno studuit theologiae scholasticae. Habet gradum magisterii artium. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 22. Octobris 1673. Agit annum 25., completurus in Februario proximo. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 2311.

Iuramentum fecit 20. Aprilis 1674.

Discessit 21. Aprilis 1676 sacerdos, theologus quarti anni. Bene profecit in studiis. Quoad pietatem, mores ac disciplinae observantiam egregie satisfecit.

1676 parochus in Nagykér; 1686 canonicus Strigoniensis et simul archidiaconus Comaromiensis. Mortuus 18. Februarii 1694. (Mem. bas. Strig. 161. Némethy 831. Kollányi 303—304.)

Valentinus comes *Drugeth* de Homonna (Ungarus) Ungvariensis, dioecesis Agriensis, natus patre Georgio et Maria Eszterházy comitibus semper catholicis. Grammaticae et huminitati studuit Viennae, rhetoricae ac philosophiae Tyrnaviae. Habet gradum

magisterii artium. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 22. Octobris 1673. Agit annum 18., completurus in Iunio proximi anni. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores, et abbatiam titularem B. Mariae Virginis de Sancto Jobb in dioecesi Varadinensi. Destinatus ad theologiam scholasticam. M. I. 2312.

Iuramentum fecit 21. Aprilis 1674.

Discessit 26. Septembris 1675 minorista, abire permissus, quia male se gerebat et inquietus erat, neque studiis applicatus, alias etiam non magno ingenio aut iudicio praeditus; substitit aliquamdiu in Collegio Croatico Bononiae, mox Romam rediit, sed ad paucos tantum dies subsistere permissus fuit a R. P. Rectore huius Collegii ob praestitum iuramentum alumnorum. Missus denuo ad seminarium Tyrnaviense ad studia prosequenda.

1678 canonicus Strigoniensis, tum simul archidiaconus Barsiensis et abbas de Szent Jobb; episcopus tit. Corbaviensis; 1688 resignatis beneficiis secessit ad arcem suam Csejtha. Mortuus 26. Maii 1691 ibidem.[1] (Cordara 202. Mem. bas. Strig. 160. Kollányi 298. Steinhuber II. 134.)

[1] Obiit ultimus ex familia, cuius bona ad Regem devoluta sunt, utpote nolentis acceptare dispensationem Pontificiam pro ducenda uxore. (Alb. Hung. 365.)

Franciscus *Missich* (Croata) Samoboriensis, dioecesis Zagrabiensis, natus patre Petro et matre Barbara Millasinchich, honestae familiae semper catholicis. Absolvit humaniora Zagrabiae, philosophiam Viennae; habet gradum baccalaureatus artium. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a R^{mo} capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 22. Octobris 1673. Agit annum 23., completurus in proximo festo Omnium Sanctorum. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad theologiam scholasticam. M. I. 2313.

Iuramentum fecit 20. Aprilis 1674.

Discessit 8. Octobris 1676 sacerdos, post tertium annum theologiae, revocatus a capitulo Zagrabiensi. Valde mediocriter profecit in studiis; alias quoad mores et pietatem semper bene se gessit. Sub finem passus aliquam perturbationem non sine duritia aliqua proprii iudicii occasione concionis habitae de Sancto Stephano rege Hungariae, in qua produxit fabulam de substitutione Collegii Hungarici in locum 12 canonicatuum.

1675 canonicus Zagrabiensis; 1682 praepositus S. Stephani de Bela; 1685 archidiaconus de Vaska. (Ivančan.) Mortuus... Septembris 1695. (Matković 74. Steinhuber II. 136.)

Franciscus *Jezerniczky* (Ungarus) Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Ioanne et matre Margaritha Pekkerin, nobilibus semper catholicis. Absolvit humaniora Tyrnaviae, logi-

cam et physicam Viennae et habet gradum baccalaureatus artium. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 22. Octobris 1673. Agit annum 20., completurus in proximo festo Sancti Francisci Xaverii. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad metaphysicam. M. I. 2315.

Iuramentum fecit 20. Aprilis 1674.

Discessit 20. Aprilis 1678 sacerdos, theologus quarti anni. Bene profecit in studiis, nec male quoad mores ac pietatem se gessit.

1678 parochus in Felsőszeli, dein pluribus in locis; 1685 parochus et canonicus urbis Strigoniensis ante biennium a Turcis receptae (et abbas infulatus) capituli custos et electus episcopus Tribunicensis. Fundavit annua sacra per neomystas celebranda. Mortuus 1. Maii 1713 Tyrnaviae. (Mem. bas. Strig. 161. Némethy 660. Kollányi 302—303. Steinhuber II. 127.) Praepositus de Lekér. Legavit Almae Congregationi huius Collegii unum Lisimachum S. Georgii militis et martyris, ponderantem aureos 10. (Alb. Hung. 63.)

Stephanus Iosephus *Illyés* (Hungarus) Transylvanus, natus patre Ioanne et matre Catharina Kánya, nobilibus semper catholicis. Studuit grammaticae Ungvarini, humanitati ac rhetoricae Posonii, philosophiae Viennae et habet gradum magisterii artium. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 6. Novembris 1674. Agit annum 24., completurus circa festum Sancti Stephani 26. Decembris. Confirmatus Ungvarini. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad theologiam scholasticam. M. I. 2335.

Iuramentum fecit 17. Maii 1675.

Discessit 20. Aprilis 1678 sacerdos, quarti anni theologus. Egregie profecit in studiis et optime satisfecit in omnibus.

1678 parochus in Nádszeg; 1688 abbas B. M. V. de Szent Jobb et canonicus Strigoniensis, simul parochus oppidi Sanctae Mariae, tum praepositus maior S. Thomae et episcopus Samandriensis. Edidit opus catecheticum: «Lelki tej» et alios 8 libros.[1] Posuit amplam dotem pro seminario Claudiopolitano. Mortuus 1711. (Mem. bas. Strig. 161. Zelliger 194—196. Némethy 642. Kollányi 305—307. Steinhuber II. 136. Szinnyei V. 55—57.) Legavit Almae Congregationi huius Collegii aureos decem. (Alb. Hung. 313.)

[1] Complura opera vulgavit catholicis in Hungaria apprime utilia. (Catalogus virorum illustrium.)

Martinus *Bátkay* (Hungarus) Recsensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Ioanne et matre Dorothea civibus, illo haeretico Calvinista, hac semper catholica. Studuit humanioribus Posonii, Iaurini et Tyrnaviae, philosophiae Viennae et fuit sodalis B. Vir-

ginis. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 6. Novembris 1674. Agit annum 23., completurus proximo festo Sancti Martini. Confirmatus Posonii. Habet gradum magisterii artium et primam tonsuram, ac quatuor ordines minores. Destinatus ad theologiam scholasticam. M. I. 2336.

Iuramentum fecit 17. Maii 1675.

Discessit 20. Aprilis 1678 sacerdos, quarti anni theologus. Magnos in studiis progressus fecit, quia pollebat ingenio ac maturo iudicio et studiis diligenter vacabat, uti etiam quoad mores, pietatem et disciplinae observantiam plane satisfecit. — Defendit parvum actum Theologiae. (Alb. Hung. 198.)

1678 parochus in Egyházfalva. (Némethy 487.) Mortuus 1678.

Emericus Iosephus *Pongrácz* L. B. de Szentmiklós et Óvár (Ungarus) dioecesis Nitriensis, natus patre Francisco et matre Anna Dessewffy liberis baronibus, illo semper catholico, hac haeretica Lutherana. Studuit humanioribus et philosophiae Tyrnaviae et habet gradum magisterii artium. Fuit in congregatione B. Virginis. Commendatus ab Illmo episcopo Vaciensi venit ad Collegium 30. Septembris 1675. Agit annum 22., completurus in Augusto anni sequentis. Confirmatus Tyrnaviae. Habet primam tonsuram et quatuor minores et canonicatum in cathedrali Agriensi. Destinatus ad secundum annum theologiae scholasticae.

Iuramentum fecit 30. Martii 1676. M. I. 2346.

Discessit 20. Aprilis 1678 sacerdos, quarti anni theologus. Optime semper se gessit, in studiis etiam profecit.

1681 parochus in Sárfő; canonicus Agriensis; 1682 Posoniensis ac tandem, 1685 Strigoniensis et 1719—1724 praepositus Scepusiensis, nec non episcopus Silistriensis. Mortuus 1725. (Mem. bas. Strig. 161. Némethy 869. Kollányi 301—302. Steinhuber II. 134.) Legavit Congregationi maiori decem aureos. (Alb. Hung. 51.)

Fr. Augustinus Ludovicus *Bolla* [Ungarus, dioecesis] Iaurinensis, ord. S. Pauli primi Eremitae professus, natus patre Gregorio et matre Judith Szegedi nobilibus, illo catholico, hac Lutherana. Humaniora absolvit Viennae et Tyrnaviae, philosophiam in religione Lepoglavae et habet gradum magisterii artium. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a R. P. Kéry Generale ordinis venit ad Collegium 22. Octobris 1675. Agit annum 24., completurus in Septembri anni sequentis. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Confirmatus. Destinatus ad primum annum theologiae scholasticae. M. I. 2354.

Iuramentum fecit 26. Aprilis 1676.

Discessit 27. Augusti 1679 sacerdos, absoluta theologia, quam

etiam thesibus impressis defendit in aula Collegii nostri, etiam quoad pietatem et disciplinam domesticam satisfecit.

Praeclarus vir per 30 ferme annos prior plurium conventuum sui ordinis. — Romae procurator generalis. (Alb. Hung. 3.) Missionarius apostolicis laboribus in Hungaria conspicuus. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 220.) Mortuus 3. Octobris 1724 in conventu B. M. V. de Nostra. (Benger 583. Steinhuber II. 385.)

Adamus Xaverius *Nigrini* (Ungarus) Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Georgio et matre Susanna N. olim haereticis, sed postea, quando contraxerunt matrimonium, conversis, nobilibus. Humaniora absolvit Cassoviae, philosophiam Viennae et habet gradum magisterii artium, et fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^{mo} archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 17. Decembris 1675. Agit annum 21., completurus paulo ante Quadragesimam proximam. Confirmatus Cassoviae. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad theologiam scholasticam. M. I. 2367.

Iuramentum fecit 2. Maii 1676.

Discessit 10. Aprilis 1679 sacerdos, quarti anni theologus; tam ni studiis, quam pietate ac virtutibus egregie profecit, et semper optime se gessit. Fuit [substitutus, dein] magister caerimoniarum.

1679 parochus in Nádas; 1685 in Szomolány; 1689 canonicus Strigoniensis, tum etiam archidiaconus Comaromiensis. Mortuus 8. Novembris 1711. (Mem. bas. Strig. 162. Némethy 821. Kollányi 307.) Abbas Vallis honestae. (Alb. Hung. 3.)

Ioannes Ladislaus *Vattay* ex Vatta (Ungarus) dioecesis Strigoniensis, natus patre Gregorio et matre Helena Gercz nobilibus, hac semper catholica, illo sub finem vitae ex Calvinismo converso. Absolvit humaniora Posonii, philosophiam Viennae et habet gradum magisterii artium. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 17. Decembris 1675. Agit annum 22., completurus in festo Nativitatis Sancti Ioannis Baptistae. Confirmatus Viennae. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad theologiam scholasticam. M. I. 2368.

Iuramentum fecit 2. Maii 1676.

Discessit 10. Aprilis 1679 sacerdos, quarti anni theologus. Bene profecit in studiis ac pietate, ac disciplinae satisfecit.

1686 parochus in Érsekujvár; 1695—97 in Gúta. (Némethy 1016.)

Paulus Ignatius *Szabó* (Ungarus) Püspökiensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Paulo et matre Elisabetha Somody nobilibus, semper catholicis. Absolvit humaniora Posonii, philosophiam

Viennae et habet gradum magisterii artium. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^{mo} archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 19. Novembris 1676. Agit annum 23., completurus in Februario. Confirmatus Posonii. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 23. Maii 1677. M. I. 2383.

Orationem habuit de Sancto Martino 1678.

Discessit 24. Aprilis 1680 sacerdos, quarti anni theologus. Bene profecit in studiis ac pietate, ac disciplinae valde satisfecit et in discessu magnum animarum zelum praesetulit.

Obtinuit foris parochiam, dictus deinceps Szalay; 1692 plebanus in Cseklész. Mortuus 1705 ibidem. (Alb. Hung. 265. Némethy 59.)

Georgius Nicolaus *Kruplanicz* (Hungarus) Vágujheliensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Ioanne et matre Helena Kikedy, catholicis nobilibus. Studuit grammaticae Tyrnaviae, humanitati et rhetoricae Sopronii, philosophiae Viennae, et habet gradum magisterii. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^{mo} archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 9. Ianuarii 1677. Agit annum 22., completurus 28. Octobris. Confirmatus Tyrnaviae. Habet primam tonsuram et quatuor minores. Destinatus ad theologiam scholasticam. M. I. 2384.

Iuramentum fecit 23. Maii 1677.

Discessit 27. Aprilis 1680, sed cum pervenisset ad Sanctam Portam, defectu equi redire Romam coactus, ad Collegium rediit ac die sequenti iterum discessit sacerdos, quarti anni theologus, ac profecit in studiis, sed plus profecisset nisi inordinate aliis rebus in bibliotheca studuisset. Quoad mores se bene gessit, non putabatur excellere iudicio.

Post reditum factus sacellanus archiepiscopi Strigoniensis. — 1684 parochus in Szomolány; 1694 in Sárfő usque 1714. (Némethy 720.)

Nicolaus comes *Eszterházy* de Galántha [Hungarus] dioecesis Strigoniensis, filius principis palatini Pauli Eszterházy et Ursulae Eszterházy. Studuit philosophiae Viennae.[1] Commendatus a Cels^{mo} archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium ... [1677.] Agit annum 22. Alb. Hung. 228.

1681 canonicus Strigoniensis; 1685 praepositus S. Stephani; 1691 episcopus Tininiensis, postea Nitriensis. Mortuus 5. Augusti 1695 Posonii. Libros 3 edidit. (Zelliger 114—5. Kollányi 300—301. Eszterházy 119. Szinnyei II. 1459.)

Orationem habuit in festo S. Ladislai regis Hungariae 1672 in basilica Divi Stephani protomartyris Viennae. (Cetto 232—242.)

Stephanus Ioannes *Tatarich* Croata Crisiensis, dioecesis Zagrabiensis, natus patre Ambrosio et matre Margaritha Laptus, civibus semper catholicis. Absolvit humaniora Zagrabiae, logicam

Viennae. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a R^mo capitulo cathedralis ecclesiae Zagrabiensis venit ad Collegium 11. Ianuarii 1678. Agit annum 23., a festo S. Stephani protomartyris. Confirmatus Zagrabiae. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad physicam. M. I. 2403.

Iuramentum fecit . . . Iulii 1678.

Discessit 2. Septembris 1683 sacerdos, finitis studiis, in quibus profecit et bene quoad mores se gessit.

Georgius *Fülöp*[1] (Ungarus) Németheliensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Francisco et matre Dorothea Fekete nobilibus, olim Lutheranis, sed postea conversis, ipse vero semper catholicus. Absolvit humaniora Posonii, philosophiam Viennae et habet gradum magisterii artium. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^mo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 10. Octobris 1678. Agit annum 24., completurus circa festum Sancti Georgii. Confirmatus Posonii. Habet primam tonsuram et quatuor minores. Destinatus ad secundum annum theologiae scholasticae.

Iuramentum fecit 18. Aprilis 1679. M. I. 2405.

Discessit 25. Martii 1681 sacerdos, quarti anni theologus; optime profecit tam in studiis, quam pietate et praeclare se gessit. — Praefectus Congregationis. Defendit parvum actum. (Alb. Hung. 92.)

1681 parochus in Tallós; 1688 in Püspöki; 1691 in Cseklész, tunc iterum reversus ad Püspöki, 1712 senio confectus translatus Tyrnaviae ad seminarium deficientium, ubi brevi mortuus est. (Némethy 580.)

[1] Apud Steinhuber (II. 131.) Phülöp.

Georgius *Sembery* (Hungarus) Karponensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Francisco (Sembery de Kis Dersenye) et matre Maria Balassi, nobilibus Lutheranis, illo converso, hac adhuc haeretica; ipse conversus a 9 annis. Absolvit grammaticam et syntaxim Viennae, reliqua humaniora et philosophiam Tyrnaviae et habet gradum magisterii artium. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^mo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 10. Octobris 1678. Agit annum 24., completurus 6. Martii. Confirmatus Viennae. Habet primam tonsuram et quatuor minores. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2406.

Iuramentum fecit 18. Aprilis 1679.

Discessit 15. Iunii 1682 sacerdos, theologus quarti anni. Bene profecit tam in pietate ac moribus, quam in studiis.

1682 parochus in Krasznahorkaváralja; 1686 canonicus Strigoniensis, una parochus oppidi Guta, tum archidiaconus Tornensis. Mortuus 17. Decembris 1696 Tyrnaviae. (Mem. bas. Strig. 161. Némethy 1045. Kollányi 304.)

Iacobus Ignatius *Bellaczicz*[1] (Ungarus) ex Bisztricza, dioecesis Strigoniensis, natus patre Georgio et matre Anna Crassicz civibus semper catholicis. Absolvit humaniora Posonii, logicam Tyrnaviae, physicam ac metaphysicam Viennae et habet gradum magisterii artium; fuitque sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^{mo} archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 10. Octobris 1678. Agit annum 23., completurus circa festum Sancti Iacobi in mense Iulii. Confirmatus in Thal, prope patriam. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2407.

Iuramentum fecit 18. Aprilis 1679.

Orationem habuit in sacello pontificum Quirinali ipsa Sanctorum Omnium die 1681 ad S. P. Innocentium XI., a quo etiam in audientia accepit numisma aureum. (Alb. Hung. 133.)

Discessit 15. Aprilis 1682 sacerdos, theologus quarti anni. Defendit materiam unam in tertio anno theologiae thesibus impressis in aula Collegii nostri; destinatus etiam fuerat ad universam theologiam defendendam, sed redire maluit in patriam. Egregie semper se gessit et optime profecit. — Fuit praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 113.)

1685 parochus in Gajár, postea in Szentgyörgy. (Némethy 490.) Mortuus 28. Martii 1691. (Alb. Hung. 133.)

[1] Apud Némethy mendose: Bellocsics.

Franciscus Casparus *Fáncsy* (de Dedva, Ungarus L. B.) Bozókiensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Ioanne et matre Sophia Prini liberis baronibus, haereticis lutheranis, ipse ab octo annis ad fidem conversus. Absolvit humaniora Posonii et studuit logicae Viennae. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^{mo} archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 10. Octobris 1678. Agit annum 19. completurus circa mensem Iulium. Confirmatus Tyrnaviae. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Habet praeposituram in patria propria. Destinatus ad physicam.

Iuramentum fecit 18. Aprilis 1679. M. I. 2408.

Discessit 18. Iunii 1681 minorista, dimissus propter ebrietatem ex nimio potu apud montem Testaceum ingressus cum aliis in popinam feria III. hebdomadae Maii et quia alias etiam valde male se gerebat et videbatur incorrigibilis, ob iudicii defectum, ut propterea diu ab aliis, a communi cubiculo fuerit separatus et a mensa. Studuit physicae et metaphysicae et primo anno theologiae mediocri profectu.

Permissus fuit subsistere Bononiae in Collegio Hungarico-Illirico studiorum causa, ne immaturus in patriam reversurus sine sacris ordinibus, adeo periculum defectionis propter amicam haereticam perversam. (Epistola P. Galeni in archivo 54.) 1684 canonicus Strigoniensis. Praepositus S. Stephani regis de Bozók. (Alb. Hung. 27.) Mortuus 3. Aprilis 1686 in Korompa. (Kollányi 301. Steinhuber II. 130.)

Fr. Andreas *Tompa* [Ungarus] Keszthelyiensis, dioecesis Vesprimiensis, ord. S. Pauli primi Eremitae professus, natus patre Benedicto et matre Helena Foka nobilibus semper catholicis. Studuit humanioribus Comaromii, Iaurini et Posonii, philosophiae in religione. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a R^mo^ Generale P. Augustino Benkovicz, olim Collegii alumno, venit ad Collegium 18. Ianuarii 1680. Agit annum 25., completurus in festo S. Andreae. Destinatus ad primum anni theologiae. M. I. 2442.

Iuramentum fecit 30. Aprilis 1680.

Discessit 2. Septembris 1683 sacerdos, theologus quarti anni. Defendit in aula nostra theses ex universa theologia, fuit magister novitiorum et bidellus chori inferioris. Praeclare semper se gessit et in studiis assiduus.

Mortuus in Istria 1690. (Alb. Hung. 3.)

Franciscus Aloysius *Jeszenszky* [Ungarus] ex Nagy-Jeszen, dioecesis Strigoniensis, natus patre Emerico et matre Iuditha Klobusiczki nobilibus, prius Lutheranis, sed ante matrimonium conversis. Humaniora absolvit Trencsinii et Iaurini, philosophiam Viennae, ubi etiam primo theologiae anno studuit et est magister artium. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^mo^ archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 20. Octobris 1681. Agit annum 23., absoluturus circa festum S. Andreae. Confirmatus Trencsinii. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad secundum annum theologiae scholasticae. M. I. 2459.

Iuramentum fecit 8. Maii 1682.

Discessit 10. Aprilis 1684 sacerdos, quarti anni theologus. Praeclare profecit in studiis, nec male se gessit quoad mores et disciplinam.

1690 parochus in Egyházfalva; 1694 canonicus Strigoniensis et abbas infulatus. Mortuus 26. Septembris 1702 Tyrnaviae. (Alb. Hung. 63. Némethy 659. Kollányi 314.)

Christianus Emericus *Kárász* Prividiensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Luca et matre Ioanna Benedick nobilibus, illo adhuc Lutherano, hac semper catholica. Absolvit humaniora Neosolii et Posonii, philosophiae ac primo anno theologiae studuit Viennae et habet gradum baccalaureatus artium. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^mo^ archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 18. Decembris 1681. Agit annum 24., a praeterito mense Novembris. Confirmatus Posonii. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad secundum annum theologiae scholasticae. M. I. 2471.

Iuramentum fecit 20. Iunii 1682.

Discessit 4. Septembris 1684 sacerdos. Optime semper se gessit tam in studiis, quam in moribus et bene profecit in theologia, quam absolvit.

1685 parochus in Pöstyén; 1714 in Koos. (Némethy 575.)

Georgius Iosephus *Makay* [Ungarus] ex Sancto Laurentio, dioecesis Csanadiensis, natus patre Davide (Nagy Makay) et matre Elisabetha Fejérvári, nobilibus semper catholicis. Studuit humanioribus Gyöngyösini, philosophiae et primo anno theologiae Viennae et habet gradum baccalaureatus artium;[1] et fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^{mo} principe archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 18. Decembris 1681. Agit annum 25., completurus 7. Septembris anni sequentis, uti ex fide baptismali. Confirmatus ab episcopo Bosnensi. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 2472.

Iuramentum fecit 20. Iunii 1682.

Discessit 4. Septembris 1684 sacerdos, absoluta theologia, in qua bene profecit, nec male se gessit quoad mores. — Fuit bibliothecarius. (Alb. Hung. 134.)

13. Octobris 1686 investituram accepit pro neo-erecta parochia in recuperata a Turcis civitate Pest, ubi 1688 mortuus est. (Némethy 761.)

[1] Defendit universam theologiam, cuius et doctor factus est. (Alb. Hung. 92 et 134.)

Petrus *Jansekovich*[1] Zagrabiensis, dioecesis Zagrabiensis, natus patre Ioanne et matre Catharina Gallovich, nobilibus semper catholicis. Absolvit humaniora Zagrabiae, philosophiae ac primo anno theologiae studuit Viennae. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a R^{mo} capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 18. Decembris 1681. Agit annum 23., completurus in festo S. Petri, uti ex fide baptismali. Confirmatus Zagrabiae. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 2473.

Iuramentum fecit 20. Iunii 1682.

Discessit 6. Iulii 1684 sacerdos, quarti anni theologus, propugnaturus in aula nostra universam theologiam impressis thesibus, quod praestitisset cum insigni laude, quia erat praestantis ingenii et valde clari et magnae doctrinae, sed coactus sputo sanguinis abitum maturavit ad consulendam valetudinem; etiam quoad mores et pietatem semper egregie se gessit.

1687 e parocho in Ivanecz factus canonicus Zagrabiensis; insignis doctrina, cantu et virtute. (Liber Iur.) Mortuus in hieme 1692 Zagrabiae. (Ivanćan. Matković 77. Steinhuber II. 137.)

[1] Apud Steinhuber (II. 136.) mendose: Janekovich.

Franciscus Xaverius *Labsánszky* (Ungarus) Scepusiensis [de Alsó-Labs] dioecesis Strigoniensis, natus patre Martino et matre Eva Dubovaiany, nobilibus semper catholicis. Studuit humanioribus, philosophiae et primo anno theologiae Tyrnaviae in Collegio generali cleri regni Hungariae. Est magister artium et fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^mo^ archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 27. Decembris 1681. Agit annum 24., completurus 2. Februarii. Confirmatus in patria. Est diaconus. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 2475.

Iuramentum fecit 8. Maii 1682.

Discessit 10. Aprilis 1684 sacerdos, quarti anni theologus, revocatus a Cels^mo^ archiepiscopo in Hungariam. Optime profecit in studiis et praeclare se gessit quoad mores et pietatem. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 63.)

Capellanus archiepiscopi Szelepcsényi; 1685 canonicus Strigoniensis, tum Scepusiensis; 1687 Posoniensis; 1697 denuo Strigoniensis, ubi 1708 lector capituli; praepositus de Aiska. (Alb. Hung. 63.) Episcopus Rosonensis nominatus. Mortuus 11. Iunii 1710 Viennae. (Mem. bas. Strig. 163. Rimely 274. Kollányi 317—318. Steinhuber II. 127.)

Christophorus comes *Lippay* dioecesis Strigoniensis, natus patre Georgio comite Lippay. Commendatus a Cels^mo^ archiepiscopo Strigoniensi, Szelepcsényi et ab Illmo parente venit ad Collegium 11. Februarii 1682 non praemisso, neque allato examine, sed die 14. eiusdem se declaravit, quod non afficitur ad statum ecclesiasticum. M. I. 2480.

Discessit 18. eiusdem 1682, priusquam alumnorum veste iundueretur. Ex Collegio discessit in Urbe substiturus apud RR. PP. ordinis S. Pauli primi Eremitae, donec intelligens mentem Ill^mi^ domini parentis circa diuturniorem moram aut reditum in patriam. Alias bonos prae se ferebat mores ac indolem tractabilem iudiciique maturitatem.

Emericus Ignatius *Lubi* [Hungarus] ex Benedekfalva, dioecesis Strigoniensis, natus patre Ioanne et matre Anna Kissel Lutheranis nobilibus, ipse conversus ante 8 circiter annos. Studuit humanioribus Iaurini, Posonii et Leuchioviae, logicae ac physicae Viennae et habet gradum baccalaureatus artium. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^mo^ archiepiscopo Szelepcsényi Strigoniensi venit ad Collegium 8. Novembris 1682. Agit annum 23., completurus in Augusto. Confirmatus Tyrnaviae. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad metaphysicam.

Iuramentum fecit 4. Maii 1683. M. I. 2504.

Discessit 13. Ianuarii 1687 sacerdos, quarti anni theologus.

Theses philosophicas multa cum laude defenderat in aula nostri Collegii. Optime profecit in studiis, disciplinae non multum addictus et in suo reditu per aliquot menses in Italia moras traxit. — Factus bidellus chori inferioris. (Alb. Hung. 51.)

1690 parochus utriusque urbis Strigoniensis; 1694 canonicus et archidiaconus Sasváriensis. Praepositus S. Irenaei, 1709 electus episcopus Cathariensis.[1] Mortuus 16. Maii 1712. (Mem. bas. Strig. 162. Kollányi 314. Steinhuber II. 127.)

[1] Et Corczolensis. (Cordara 208.)

Stephanus *Ujváry* (Ungarus) Érsekujváriensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Martino et matre Catharina Miskey nobilibus, illo in adolescentia converso, hac semper catholica. Studuit humanioribus Posonii, philosophiae ac duobus annis theologiae Tyrnaviae et habet gradum magisterii artium. Fuit etiam sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^mo principe archiepiscopo Strigoniensi venit [ex Collegio Pazmaniano] ad Collegium 24. Decembris 1682. Agit annum 24., completurus 12. Ianuarii proxime. Habet primam tonsuram, quatuor minores ac subdiaconatum. Destinatus ad tertium annum theologiae. M. I. 2527.

Iuramentum fecit 10. Maii 1683.

Discessit 10. Aprilis 1684 sacerdos, quarti anni theologus. Optime se gessit quoad studia, mores et pietatem.

1684 parochus Papensis; 1691 canonicus Strigoniensis. Mortuus 29. Aprilis 1691 Posonii. (Mem. bas. Strig. 162. Némethy 1002. Kollányi 312.)

Antonius Wolffgangus *Wkmerovich* Croata, dioecesis Zagrabiensis, natus patre Petro, matre Helena Gubasocki, nobilibus semper catholicis. Absolvit humaniora Zagrabiae. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a R^mo capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 1. Novembris 1683. Agit annum 19., completurus 31. Decembris. Confirmatus Zagrabiae. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad logicam. M. I. 2535.

Discessit 28. Martii 1690 sacerdos. Studuit philosophiae et per tres annos cum dimidio theologiae scholasticae. Bene se gessit in omnibus.

1695 e parocho in Vrabče factus canonicus Zagrabiensis; 1695 rector Croatici Collegii Viennae et archidiaconus Varasdinensis; 1702 Camarcensis; 1706 de Bexin et abbas infulatus S. Nicolai de Gaczka. (Ivančan.) Mortuus 7. Augusti 1709 Zagrabiae. (Matkovič 79. Steinhuber II. 137.)

Fr. Emericus *Eszterházy* ex Vágujhely [Ungarus] dioecesis Strigoniensis, religiosus ord. S. Pauli primi Eremitae, natus patre Emerico (Eszterházy de Galántha) et matre Susanna Bucsányi, equitibus aureatis, semper catholicis. Studuit humanioribus Tyrnaviae et Sopronii, philosophiae Neostadii in Austria. Fuit sodalis B. Vir-

ginis. Commendatus a R[mo] suo P. Generale venit ad Collegium 18. Novembris 1683. Agit annum 20., a die 5. huius mensis Novembris. Confirmatus Tyrnaviae. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 11. Maii 1684. M. I. 2542.

Orationem habuit in festo O. Sanctorum in sacello pontificio.

Discessit 13. Octobris 1687 diaconus, quarti anni theologus. Theses theologicas defendit in aula Collegii nostri maxima cum laude, dicatas R[mo] P. Tyrso [Gonzales] Generali Societatis Jesu.[1] Optime se gessit.

[1] Theses ex universa Theologia sub Auspiciis Reverendissimi Patris P. Tyrsi Gonzalez Praepositi Generalis Societatis Iesu publice propugnandae a *Fr. Emerico Eszterházy* Ordinis S. Pauli Primi Eremitae Professo, Collegii Germanici et Hungarici Alumno, in eodem Collegio Germanico et Hungarico. Romae. Ex Typographia Pauli Monetae. MDCLXXXVII. Folio 12. (Backer 560. Szabó Károly III. No. 3457.)

Redux in Ungariam docuit aliquot annis philosophiam et theologiam, 1702 factus Generalis sui Ordinis, postea abbas de Topuska, comitatusque Berzencze (?) supremus ac perpetuus comes. (Alb. Hung. 51.) Prius 1707 episcopus Vaciensis; 1708 translatus ad episcopatum Zagrabiensem, postea 1723 ad Vesprimiensem [reginae Hungariae cancellarius], tandem 1725 factus archiepiscopus Strigoniensis. (Péterfy II. 423.) Mortuus 6. Decembris 1745. (Alb. Hung. 51.) Sepultus 21. Ianuarii Posonii. (Eszterházy 239—243.) Edidit vitam S. Ioanni Elemosynarii Alexandrini patriarchae 1732 latine, hungarice, germanice et slavonice impressam. (Benger 354—356. Zelliger 111—112. Szinnyei II. 1448—9. Steinhuber II. 127.)

Stephanus *Ravasz* de Nagy-Écs [Ungarus Tyrnaviensis] dioecesis Strigoniensis, natus patre Francisco et matre Elisabetha Hamarla nobilibus semper catholicis. Absolvit tam humaniora, quam philosophiam Tyrnaviae et habet gradum magisterii artium. Fuit sodalis B. M. Virginis. Commendatus ab archiepiscopo Strigoniensi Szelepcsényi venit ad Collegium 21. Maii 1684. Agit annum 24., completurus in Octobri. Confirmatus Tyrnaviae. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2647.

Iuramentum fecit 11. Novembris 1684.

Discessit 7. Martii 1687 sacerdos, quarti anni theologus. Bene satisfecit in studiis et disciplinae, addictus mortificationi, sed sui iudicii nimium tenax.

1687 parochus in Nádszeg. (Némethy 886.) 1688 canonicus Nitriensis. (Vagner 268.) Abbas (infulatus) S. Ladislai ac 1700 tandem praepositus Quinqueecclesiensis. (Alb. Hung. 313.) Mortuus ibidem 5. Ianuarii 1715. (Brüsztle I. 567.)

Thomas *Kovachevich* Croata Crisiensis, dioecesis Zagrabiensis, natus patre Thoma et matre Margaritha Schettar nobilibus

Cels.mus ac Rñdss.mus S.R.I. Princeps
ÆMERICUS e Com. ESZTERHÁZY
Archi Eppus Strigoniensis,
ex Ord. S. Pauli primi Eremitæ.

semper catholicis. Absolvit omnia humaniora Zagrabiae et fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Ven[li] capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 30. Octobris 1684. Agit annum 20., completurus 6. Ianuarii. Confirmatus Zagrabiae. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad logicam. M. I. 2662.

Iuramentum fecit 27. Maii 1685.

Discessit 25. Augusti 1691 sacerdos, quarti anni theologus, audita etiam hic philosophia. Se bene gessit et satis bene profecit in studiis.

1694 e parocho in Ivanecz factus canonicus Zagrabiensis; 1699 rector collegii Croatici Viennae; 1702 archidiaconus Chasmensis; 1704 cantor; 1710 custos et protonotarius apostolicus. (Ivančan.)[1] Mortuus 13. Iunii 1724. Zagrabiae. (Matković 78. Steinhuber II. 137.) Habet merita litteraria.

[1] In archivo Academiae Slavorum Meridionalium Zagrabiae existunt plura manuscripta illius illustrantia historiam Zagrabiensis ecclesiae, episcoporum et capituli. Farlati (V. pag. 330.) fatetur se multum usum fuisse inter caeteros authores, manuscriptis Thomae Kovachevich custodis Zagrabiensis in sua historia ecclesiae Zagrabiensis eiusque Commentaria ecclesiae et episcoporum saepius per extensum citat. Sed de eius operibus nihil hucusque typis editum. (Ivančan.)

Nicolaus Ioannes comes de *Nádasd* Ungarus, dioecesis Strigoniensis, natus patre Francisco et matre Anna Julis comitissa Eszterházy catholicis. Absolvit humaniora Viennae et philosophiam ibidem, et habet baccalaureatum artium. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels[mo] principe archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 23. Novembris 1684. Agit annum 21., completurus in Iunio. Confirmatus Sopronii. Habet primam tonsuram et abbatiam SS. Petri et Pauli de Kács. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2665.

Iuramentum fecit 29. Maii 1685.

Discessit 19. Octobris 1686 minorista, theologus secundi anni. Bene in studiis profecit et se bene gessit, sed in reditu diu vagatus est per Italiam ad plures menses.

1684 abbas; 1689 capitulo Quinqueecclesiensi, mox Zagrabiensi ingremiatus; necnon abbas SS. Petri et Pauli de Kács; 1697 praepositus Posoniensis et episcopus Sibenicensis. Mortuus 8. Decembris 1697. (Rimely 244. Némethy 806.)

Georgius *Horváth* Ungarus Sabariensis, ex comitatu Castriferrei, dioecesis Iaurinensis, natus patre Nicolao et matre Veronica Polczer, civibus semper catholicis. Absolvit humaniora Iaurini et philosophiam Viennae, habetque gradum magisterii artium. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab archiepiscopo Colocensi

venit ad Collegium 23. Novembris 1684. Agit annum 23., completurus 23. Aprilis. Confirmatus Sabariae. Habet primam tonsuram et quatuor minores. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 27. Maii 1685. M. I. 2666.

Discessit 19. Aprilis 1688 sacerdos, quarti anni theologus. Bene se gessit in studiis et disciplina. — Praefectus Congregationis. Defendit parvum actum. (Alb. Hung. 91.)

Nicolaus Antonius comes *Lippay* (Hungarus) Posoniensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Ioanne (Lippay de Zombor) et matre Eva Susanna comitissa Erdődy. Studuit rudimentis Tyrnaviae, grammaticae et humanitati Posonii, rhetoricae et philosophiae Viennae. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^{mo} principe archiepiscopo Strigoniensi et Excell^{mo} comite Erdődy venit ad Collegium 29. Decembris 1684. Agit annum 24. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2668.

Iuramentum fecit 27. Maii 1685.

Discessit 4. Februarii 1686 sacerdos, secundi anni theologus. Bene profecit in studiis et optime se gessit, sed victum communem in Quadragesima vix ferre poterat.

Abbas B. M. V. de Almád. Canonicus Iaurinensis, postea Posoniensis, praepositus Vágujheliensis. Mortuus 1718. (Alb. Hung. 228. Steinhuber II. 131.)

Georgius Ferdinandus *Péterffy* [Ungarus] Szakolczensis, ex comitatu Nitriensi, dioecesis Strigoniensis, natus patre Ambrosio et [matre] Elisabetha nobilibus semper catholicis. Absolvit humaniora Posonii et philosophiam Viennae cum primo anno theologiae, habetque gradum magisterii artium. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab archiepiscopo Strigoniensi Georgio Szelepcsényi venit ad Collegium 29. Decembris 1684. Agit annum 23., completurus circa festum S. Georgii. Confirmatus Szakolczae. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 2669.

Iuramentum fecit 27. Maii 1685.

Discessit 16. Aprilis 1687 sacerdos, quarti anni theologus. Bene profecit in studiis et se optime gessit; sed diuturna phrenesi correptus in fine.

1687 parochus in Jabloncza, postea in Hradist usque 1707. (Némethy 853.) Episcopus Noviensis. (Catalogus virorum illustrium.)

Ioannes Iosephus *Bellosich*[1] [Ungarus] Bisztriczensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Michaele et matre Helena Bellacich, semper catholicis. Studuit humanioribus Posonii, philosophiae Tyrnaviae, primo anno theologiae Viennae in Collegio Pazmaniano. Fuit soda-

lis B. Virginis. Commendatus ab archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 24. Octobris 1686. Agit annum 27. Confirmatus Tyrnaviae. Habet primam tonsuram. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 2695.

Iuramentum fecit 4. Maii 1687.

Discessit 2. Maii 1689 sacerdos, quarti anni theologus. Praeclare se gessit in studiis et disciplina.

1689 parochus in Vieszka; 1703 in Malaczka; 1714 canonicus Posoniensis. Mortuus 27. Iulii 1737. (Rimely 276. Némethy 490.)

[1] Apud Steinhuber (II. 131.) mendose: Bellasich.

Ioannes Stephanus *Istvánffy* [Ungarus] Bajmóczensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Martino et matre Elisabetha Istvánffy. Studuit humanioribus et philosophiae Tyrnaviae et primo anno theologiae Viennae in Collegio Pazmaniano. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 24. Octobris 1686. Agit annum 23. Confirmatus Tyrnaviae. Habet primam tonsuram et quatuor minores. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 2696.

Iuramentum fecit 4. Maii 1687.

Discessit 28. Augusti 1689 sacerdos, quarti anni theologus. Propugnavit universam theologiam et optime se gessit in omnibus. — Fuit praefectus Congregationis et bidellus chori inferioris. (Alb. Hung. 133.)

1692 parochus in Szárazpatak, 1705 in Verbó. (Némethy 644.)

Fr. Andreas *Kollenitch* [Ungarus] Sassiniensis, dioecesis Strigoniensis, religiosus ord. S. Pauli primi Eremitae, natus patre Georgio et matre Barbara Bobroviana, semper catholicis. Studuit humanioribus Tyrnaviae et philosophiae in conventu Lepoglavensi. Commendatus a suo R. P. Generale Raphaele Michalski venit ad Collegium 8. Octobris 1687. Agit annum 24,, quem complevit 29. Iulii 1687. Confirmatus Tyrnaviae. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 20. Aprilis 1688. M. I. 2714.

Discessit 25. Augusti 1691 sacerdos, quarti anni theologus. Optime se gessit in omnibus. Propugnavit universam theologiam in Collegio Romano. — Bidellus theologiae et chori superioris. (Alb. Hung. 3.)

In Ungaria docuit philosophiam et theologiam, praefectus Congregationis, sui Ordinis vicarius generalis. (Alb. Hung. 3.) Deornavit mura templi Ordinis sui Mariathalensi. (Steinhuber II. 386.)

Emericus *Okolicsányi* (Ungarus de Okolicsány) dioecesis Strigoniensis, natus patre Sebastiano et matre Magdalena Okolicsányi semper haereticis. Studuit humanioribus Ungvarini et Posonii et

philosophiae partim in convictu Tyrnaviensi et [Viennae in] convictu Pazmaniano. Commendatus a Cels^mo^ principe Strigoniensi venit ad Collegium 30. Octobris 1687. Fuit sodalis B. Virginis. Confirmatus Tyrnaviae. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Agit annum 24., quem complevit 11. Martii 1687. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2718.

Iuramentum fecit 20. Aprilis 1688.

Discessit 13. Novembris 1689 sacerdos, tertii anni theologus, ratione valetudinis.

1690 parochus in Sempte ; 1699 in Egyházfalva usque 1705. (Némethy 827.) Factus episcopus in partibus. (Alb. Hung. 51.)

Stephanus *Hromko*[1] [Pannonius] dioecesis Strigoniensis, natus patre Michaele haeretico et matre Anna catholica. Studuit humanioribus Eperjesini et philosophiae [Viennae] in Collegio Pazmaniano. Commendatus a Cels^mo^ principe Strigoniensi venit ad Collegium 30. Octobris 1687. Fuit sodalis B. Virginis. Confirmatus Eperjesini. Habet primam tonsuram et quatuor minores. Agit annum 24., quem complevit 22. Iulii 1687. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2719.

Iuramentum fecit 20. Aprilis 1688.

Discessit 16. Maii 1691 sacerdos, quarti anni theologus. Bono fuit exemplo omnibus.

1691 exmissus Scepusium, cum investitura pro indiffirente parochia ; 1700 parochus in Svedlér. (Némethy 635.)

[1] Apud Steinhuber (II. 131.) mendose : Hronko.

Matthaeus Andreas *Damián* [Ungarus] Sancti Gothardi, dioecesis Iaurinensis,[1] natus patre Michaele haeretico et matre Agatha Urbania catholica. Studuit humanioribus Ginsii et Posonii et philosophiae Graecii, et per aliquot menses theologiae [Viennae] in Collegio Pazmaniano. Commendatus a Cels^mo^ principe Strigoniensi venit ad Collegium 30. Octobris 1687. Fuit sodalis B. Virginis in Collegio Pazmaniano. Confirmatus Graecii. Habet primam tonsuram et quatuor minores. Agit annum 24., quem complevit 21. Septembris 1687. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2720.

Iuramentum fecit 20. Aprilis 1688.

Discessit 16. Maii 1691 sacerdos, quarti anni theologus. Bene se gessit in omnibus.

[1] Mendose : Strigoniensis.

Stephanus Antonius *Andor* [Ungarus] Iaurinensis, dioecesis eiusdem, natus patre Stephano et matre Margaritha Kopcsányi, illo Lutherano et hac Calvinista. Studuit humanioribus Iaurini et philosophiae Viennae in Collegio Pazmaniano. Commendatus ab Em^mo^

cardinale Kollonicz venit ad Collegium 11. Novembris 1688. Agit annum 22., quem complevit 20. Augusti proximi. Fuit sodalis B. Virginis. Confirmatus Iaurini. Habet ordines minores. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2744.

Iuramentum fecit 15. Maii 1689.

Discessit 14. Aprilis 1692 sacerdos, quarti anni theologus. Satis profecit et est optime instructus ad haereticorum conversiones. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 313.)

Parochus Csepregiensis oblatam saepius canoniam Iaurinensem recusavit, studio inserviendi animabus. Mortuus 1712. (Alb. Hung. 313.)

Stephanus Emericus Ladislaus *Lévay* [Ungarus] Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Stephano et matre Maria Falusi, semper catholicis. Studuit humanioribus Tyrnaviae et philosophiae Viennae in Collegio Pazmaniano. Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^mo^ principe Strigoniensi venit ad Collegium 11. Novembris 1688. Agit annum 20., quem complevit in Aprili proximo. Confirmatus Tyrnaviae. Habet ordines minores. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2745.

Iuramentum fecit 15. Maii 1689.

Discessit 14. Aprilis 1692 diaconus, quarti anni theologus. Multum profecit in studiis et satis bene se gessit in disciplina. — Oblata fuit ei disputatio universae theologiae a R. P. Rectore Dominico Brunacio. (Alb. Hung. 314.)

1692 parochus in Hédervár, 1697 vicearchidiaconus districtus Comaromiensis. (Némethy 743.) Mortuus 1709. (Alb. Hung. 314.)

Ioannes Antonius *Tarrody* (Ungarus) Sabariensis, dioecesis Iaurinensis, natus patre Stephano et matre Anna Bornemisza, illo catholico, hac Calvinista, nobilibus. Studuit humanioribus Iaurini et philosophiae Viennae in Collegio Pazmaniano. Fuit utrobique sodalis B. Virginis. Commendatus ab Em^mo^ cardinale Kollonicz venit ad Collegium 12. Septembris 1689. Agit annum 22., completùrus 24. Iunii 1690. Confirmatus Iaurini. Habet quatuor minores. Nullum habet beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2750.

Iuramentum fecit 30. Aprilis 1690.

Discessit 2. Aprilis 1693 sacerdos, theologus quarti anni. In studiis mediocriter profecit et quoad disciplinam bene se gessit.

Canonicus Iaurinensis. Abbas infulatus SS. Petri et Pauli de Tata. (Alb. Hung. 134.) Mortuus 9. Iulii 1725. (Schematismus anni 1877. pag. 38.)

Leonardus *Bossányi* [de Nagy-Bossány, Ungarus] Bossaniensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Gabriele et matre Christina Amade, catholicis et nobilibus. Studuit humanioribus et philoso-

phiae Tyrnaviae in convictu.[1] Fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^{mo} principe Strigoniensi venit ad Collegium 28. Octobris 1689. Agit annum 21., quem complebit 25. Iulii 1690. Confirmatus Strigonii. Habet quatuor minores. Nullum habet beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2760.

Iuramentum fecit 30. Aprilis 1690.

Obiit 22. Martii 1691 in Collegio circa horam 24. Optimis moribus et exemplo patientiae in diuturno morbo [existente in hectica]. Vir certe magnae spei. (Alb. Hung. 169.)

[1] Ibi defendit philosophiam cum dedicatoriis Augustissimo imperatori et regi Leopoldo primo, a quo etiam gemmea cruce donatus est. (Alb. Hung. 169.)

Georgius Franciscus *Szenczy* (Hungarus) Tokajensis,[1] dioecesis Strigoniensis, natus patre Georgio et matre Sophia Lánczy, hac Calviniana, illo catholico, nobilibus. Studuit humanioribus partim Cassoviae, partim Posonii, philosophiae Viennae in Collegio Pazmaniano. Fuit utrobique sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^{mo} principe Strigoniensi venit ad Collegium 28. Octobris 1689. Agit annum 21., quem complevit 22. Ianuarii 1690. Confirmatus Cassoviae. Habet quatuor minores. Nullum habet beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 30. Aprilis 1690. M. I. 2761.

Discessit 9. Maii 1692 diaconus, tertii anni theologus, ratione valetudinis et vehementioris apprehensionis de illa. Satis bene se gessit et profecit in studiis.

1693 parochus in Egyházfalva; 1698 in Nagymagyar usque 1713. (Némethy 958.)

[1] Mendose: Cassoviensis.

Franciscus *Novachich* (Croata) Turopolensis, dioecesis Zagrabiensis, natus patre Martino et matre Catharina Vaganich, semper catholicis. Studuit humanioribus Zagrabiae et philosophiae Viennae in Collegio Croatico; ubique fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab Illmo episcopo et R^{mo} capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 22. Octobris 1690. Agit annum 22., quem complebit 1. Aprilis 1691. Confirmatus Zagrabiae. Habet ordines minores. Nullum habet beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 4. Maii 1691. M. I. 2786.

Discessit 5. Septembris 1694 sacerdos, quarti anni theologus. Habuit actum parvum theologicum in Collegio. In studiis bene profecit. Quoad mores et disciplinam optime se gessit.

1698 e parocho in Ivanecz factus canonicus Zagrabiensis; 1708 archidiaconus Goriczensis; 1710 cantor. (Ivančan.) Mortuus 19. Novembris 1727. (Matković 80. Steinhuber II. 137.)

Stephanus Ladislaus *Győrffi* [Ungarus Soproniensis] dioecesis Strigoniensis, natus patre Stephano et matre Maria Tar, semper catholicis. Studuit humanioribus Sopronii et philosophiae Tyrnaviae in convictu regio et per duos annos theologiae Viennae in Collegio Pazmaniano; ubique fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^mo [archi]episcopo Strigoniensi et ab Em^mo Kollonicz venit ad Collegium 16. Octobris 1691. Agit annum 23., completurus 23. Augusti 1692. Confirmatus Sopronii. Habet ordines minores. Nullum habet beneficium. Destinatus ad tertium annum theologiae. M. I. 2798.

Iuramentum fecit 20. Aprilis 1692.

Discessit 2. Aprilis 1693 sacerdos, theologus quarti anni. In studiis bene profecit et quoad mores, pietatem et disciplinam bene se gessit.

1693 parochus in Nagypaka, 1694 Leutschoviae. (Némethy 603.) Obiit in peste, dum ea lue laborantibus sacramenta non minus charitati christianae, quam officio satisfaciens, administraret Leutschoviae 1710. (Alb. Hung. 314.)

Comes Paulus *Zichy* de eadem [in Tihany et Palota, praepositus ad Castrum Budense] dioecesis Strigoniensis [patria Iaurinensis], natus patre Illmo domino comite Paulo et matre Illma Catherina comitissa Károlyi, semper catholicis. Studuit humanioribus Posonii et Viennae philosophiae; ubique fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^mo principe [archi]episcopo Strigoniensi venit ad Collegium 16. Octobris 1691. Agit annum 21., completurus 27. Februarii 1692. Confirmatus Iaurini. Habet quatuor ordines minores, praeposituram Budae. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 21. Aprilis 1692. M. I. 2799.

Orationem habuit in festo S. Apollinaris. (Alb. Hung. 265.)

Discessit 25. Septembris 1695 sacerdos, quarti anni theologus. Doctoratus lauream publice et nobili apparatu cum impresso emblemate Romanorum regi dicato suscepit in Collegio Romano; assistente Em^mo de Goes et multo praelatorum numero.[1] In studiis bene se gessit, in reliquis mediocriter. Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 265.)

Redux in Ungariam factus est canonicus Iaurinensis, 1711 Strigoniensis et archidiaconus Sasváriensis, deinde custos eiusdem archicapituli et episcopus Scutariensis.[2] (Alb. Hung. 265.) Mortuus 16. Decembris 1737 Tyrnaviae. (Kollányi 331. Steinhuber II. 127.)

[1] Defendit theologiam in Collegio Romano sub emblemate dedicato Ser^mo regi Iosepho I., cum maximo applausu, musica et concursu cardinalium, principum et delegatus fuit a rege ad hunc actum Eminentissimus dominus cardinalis a Goes primum locum ibidem tenens. Penes regis thronum alumni 8 erant distribuentes emblemata, duo eidem ad latus et unus oratio-

nem habuit, hi omnes undecim alumni una cum neo-doctore eodem vespere solemniter tractati sunt in refectorio. (Alb. Hung. 265.)

[2] Secundum Cordara (pag. 209.) Drivestensis.

Fabianus Sebastianus *Ordódi* ab Ordód [Ungarus Tyrnaviensis] Mitizendis, dioecesis Nitriensis, natus patre Francisco et matre Barbara Brecinock nobilibus semper catholicis. Studuit humanioribus Trencsini et philosophiae et primo anno theologiae Tyrnaviae. Commendatus ab Illmo et R^{mo} episcopo Agriensi venit ad Collegium 26. Octobris 1691. Agit annum 23., quem complebit 29. Ianuarii 1692. Confirmatus. Habet ordines minores. Non habet ullum beneficium. Destinatus ad secundum annum theologiae.

Iuramentum fecit 21. Aprilis 1692. M. I. 2804.

Discessit 26. Iunii 1694 sacerdos, theologus quarti anni. Doctoratus lauream [SS. Theologiae] accepit in Collegio. In studiis optime profecit. Quoad mores et disciplinam egregie se gessit.

1698 canonicus Agriensis et parochus de Fényszaru; 1709 archidiaconus de Zemplén et praepositus de Egervár. (Memoria dignitatum 236.) Mortuus 1713. (Alb. Hung. 314.)

Fr. Eusebius *Radován*[1] ord. S. Pauli primi Eremitae religiosus professus (Hungarus Comaromiensis) dioecesis Iaurinensis, natus patre Stephano et matre Clara Méhes, semper catholecis. Studuit humanioribus Viennae et Iaurini, philosophiae in religione. Commendatus a R^{mo} suo P. Generale Ludovico Barilovich venit ad Collegium 24. Novembris 1691. Agit annum 25., quem incipiet 6. Ianuarii 1692. Confirmatus Iaurini. Habet quatuor minores. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 26. Aprilis 1692. M. I. 2815.

Discessit 27. Augusti 1695 sacerdos, quarti anni theologus. In studiis bene se gessit, quoad disciplinam vero mediocriter.

1695 zelosus missionarius in Transylvania. (Benger 299.) Mortuus ut definitor sui ordinis in Vondorf monasterio S. Wolffgangi 1740. (Alb. Hung. 51.)

[1] Apud Steinhuber (II. 133.) mendose: Rodovan.

Petrus *Spoliarich* (Croata) Crisiensis, dioecesis Zagrabiensis, natus patre Thoma et matre Margaritha Russich semper catholicis. Studuit humanioribus Zagrabiae et philosophiae Viennae in Collegio Croatico. Fuit ubique sodalis B. Virginis. Commendatus a capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 24. Novembris 1691. Agit annum 22., quem complebit 13. Iulii 1692. Confirmatus Zagrabiae. Habet quatuor minores. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2816.

Iuramentum fecit 26. Aprilis 1692.

Discessit 27. Augusti 1695 sacerdos, quarti anni theologus. In omnibus bene se gessit.

Ioannes Franciscus *Kiss* (nobilis Hungarus) Szentgronensis, dioecesis Iaurinensis,[1] natus patre Michaele et matre Helena Scheca semper catholicis et familiae honestae. Studuit humanioribus Posonii et philosophiae, et primum annum theologiae Viennae in Collegio Pazmaniano, ubi accepit magisterium et baccalaureatum; ubique fuit sodalis B. Virginis. Commendatus a Cels^{mo} archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 14. Octobris 1692. Confirmatus Tyrnaviae. Habet ordines minores, sed nullum beneficium. Agit annum 23., quem complebit 2. Iulii 1693. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 2819.

Iuramentum fecit 10. Maii 1693.

Discessit 10. Iunii 1695 sacerdos, quarti anni theologus. In studiis valde bene profecit, quoad mores non male; quoad disciplinam parum bene se gessit. Lauream doctoratus in Collegio suscepit. — Defendit universam theologiam. (Alb. Hung. 134.)

1696 parochus in Galántha; 1708 canonicus Strigoniensis; 1714 praepositus maior capituli Agriensis et electus episcopus Biduanus. Protestationem cleri Hungarici anno 1721 subscripsit: «Io. Kiss, el. episcopus Ansariensis, episcopatuum Agriensis et Nitriensis plenipotentiarius.» Hic domum pro instituto emeritorum parochorum erexit. (Cordara 209. Péterfy II. 441. Némethy 685. Kollányi 326. Steinhuber II. 132.)

[1] In Albo mendose: Sümegiensis.

Ioannes Iosephus *Horváth* (nobilis Hungarus) Iaurinensis, dioecesis eiusdem, natus patre Georgio et matre Elisabetha Belenczi semper catholicis et familiae honestae. Studuit humanioribus et philosophiae Iaurini, ubi accepit magisterium et baccalaureatum, et primum annum theologiae Viennae in Collegio Pazmaniano; ubique fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab Em^{mo} cardinale a Kollonicz venit ad Collegium 14. Octobris 1692. Confirmatus Iaurini. Habet ordines minores, sed nullum beneficium. Agit annum 21., quem complebit 2. Februarii 1693. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 2820.

Iuramentum fecit 10. Maii 1693.

Discessit 25. Aprilis 1695 sacerdos, quarti anni theologus. In studiis bene profecit, quoad mores et disciplinam non satis bene. Lauream doctoratus in Collegio suscepit.

Ignatius Antonius *Mednyánszky* (nobilis Hungarus) Szolovicensis,[1] dioecesis Strigoniensis, natus patre Ioanne et matre Elisabetha Harsbet catholicis et familiae honestae. Studuit humanioribus Posonii et philosophiae Viennae in Collegio Pazmaniano,

ubi accepit magisterium et baccalaureatum. Fuit ubique sodalis B. Virginis. Commendatus a domino Paulo Mednyánszky patruele, Camerae Hungaricae cancellario venit ad Collegium 14. Octobris 1692. Confirmatus in Mariathal. Habet ordines minores, sed nullum beneficium. Agit annum 23., quem complevit 13. Iunii 1692. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2821.

Iuramentum fecit 10. Maii 1693.

Discessit 15. Maii 1696 sacerdos, theologus quarti anni, dimissus e Collegio de mandato pontificis ab Em^mo^ visitatore apostolico, ob varias excitatas in Collegio turbationes aliasque graves causas. In studiis mediocriter profecit, minus vero in moribus et disciplina.

1705 parochus in Egyházgelle, 1733 in Bős. Mortuus 12. Ianuarii 1740. (Némethy 780.)

[1] Secundum Album Hung. 134: Posoniensis baro.

Comes Sigismundus Leopoldus a *Kollonicz* (Ungarus) Posoniensis[1], dioecesis Strigoniensis, natus patre Illmo Sigismundo et matre Anna Maria comitissa, semper catholicis. Studuit humanioribus Novodomi; ibique fuit sodalis B. Virginis. Commendatus ab Em^{mo} cardinale Kollonicz, suo patruo, venit ad Collegium 30. Octobris 1693. Confirmatus Novodomi. Non habet primam tonsuram, neque beneficium. Agit annum 17., quem complebit in Maio 1694. Destinatus ad logicam.[2] M. I. 2848.

Iuramentum fecit 16. Maii 1694.

Orationem habuit ad SS. Innocentium XII. in sacello pontificum Quirinali 1. Novembris 1699.

Discessit 30. Iunii 1700 diaconus. Lauream doctoratus in philosophia et theologia cum laude suscepit in hoc Collegio. In reliquis valde mediocriter se gessit et habitus est ingenii turbulenti. — Fuit bidellus in logica et physica. Praefectus Congregationis. In tertio anno theologiae defendit parvum actum, in quarto etiam anno ex universa disputaturus, nisi ob phtisis periculum discedere debuisset. (Alb. Hung. 314.)

Canonicus Iaurinensis, praepositus de Pápócz, episcopus Scutariensis et Sacrae Caesareae Regiaeque Maiestatis consiliarius; 1701 canonicus Strigoniensis; 1704 archidiaconus Sasváriensis; 1708 episcopus Vaciensis; 1716 creatus S. R. I. princeps et episcopus Viennensis. Anno 1723, dum ecclesia Viennensis in metropolitanam evecta esset, ibidem primus pallio archiepiscopali insignitus est. Postmodum anno 1727 die 26. Novembris S. R. E. cardinalis creatus est a Sanctissimo Domino Nostro papa Benedicto XIII, cui dum ad dignitatem cardinalitiam evecto inclyta Natio aggratularetur, eidem perhumane rescripsit. (Alb. Hung. 314.) Mortuus 12. Aprilis 1751. (Kollányi 319—320. Steinhuber II. 127—128.)

[1] Mendose: Bossongensis.

[2] Venit ad logicam circa finem Octobris, eandemque anno eodem

defendit, anno sequenti a suo Em^{mo} patruele, archiepiscopo Strigoniensi et cardinale accepit canoniam Strigoniensem. In metaphysica defendit universam philosophiam. (Alb. Hung. 314.)

Emericus comes *Csáky* [de Keresztszeg, perpetuus terrae] Scepusiensis [dominus], dioecesis Agriensis, natus patre Illmo Stephano et matre Illma Clara comitissa [Melith] iam defuncta et catholicis. Studuit humanioribus Cassoviae ac philosophiae et per duos annos theologiae Viennae in Collegio Pazmaniano. Fuit adscriptus ubique congregationi B. Virginis. Commendatus ab Illmo et R^{mo} episcopo Agriensi Georgio Fenesi venit ad Collegium 2. Novembris 1693. Confirmatus Cassoviae. Est subdiaconus et habet canonicatum in cathedrale Agriensi. [Abbas B. M. V. de Curru.] Agit annum 21., quem complevit in Octobri. Destinatus ad tertium annum theologiae. M. I. 2861.

Iuramentum fecit 4. Maii 1694.

Orationem habuit in die Omnium Sanctorum . . . ad Innocentium XII.

Discessit 25. Septembris 1695 diaconus, quarti anni theologus. Doctoratus lauream publice et nobili apparatu cum impresso emblemate S. D. N. Innocentio XII. dicato suscepit in Collegio Romano, assistente nomine pontificis Em^{mo} cardinale Spada multo cum praelatorum numero, [concursu cardinalium, principum et cum exposita satis musica].[1] In studiis valde egregie se gessit, in reliquis bene. Theses ex universa theologia egregie defendit in Collegio Romano.

Hic statim ut rediit in Ungariam factus plebanus Cassoviensis et abbas B. M. V. de Tapolcza, plebanus cum zelo tribus annis populo verbum Dei annuntiavit, dein (1703) factus episcopus Varadinensis, postea (1710) archiepiscopus Colocensis [et simul praepositus Posoniensis], mox (1. Octobris 1717) creatus cardinalis a Clemente XI. [Pontifice Maximo]. Anno 1721 ut cardinalis venit Romam ad conclave cardinalium pro electione novi pontificis, quo tempore fuit electus Michael Angelus Conti, dictus deinde Innocentius XIII. (Alb. Hung. 51.) Libros 8 edidit. Mortuus 28. Augusti 1732 in Szalka (prope Varadinum) et sepultus in Debreczen. (Purpura Pannonica 324—346. Rimely 244—5. Zelliger 67—69. Kollányi 320—322. Steinhuber II. 133—134. Szinnyei II. 141—144.)

[1] Constitit hic actus praedictum dominum comitem ultra duo millia scudatorum. Alumni distribuentes emblemata erant octo, duo semper ad latus eidem comiti adstiterunt, unus autem, nempe comes Sigismundus Leopoldus a Kollonicz habuit orationem in laudem eiusdem novi doctoris. (Alb. Hung. 51.)

Martinus Ladislaus nobilis *Taynai* (Ungarus) Posoniensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Martino et matre Maria Sebestini, semper catholici. Studuit humanioribus Tyrnaviae et Posonii et philosophiae Viennae in convictu Pazmaniano. Fuit ubique

adscriptus congregationi B. Virginis. Commendatus a Cels^mo archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 30. Octobris 1694. Confirmatus Posonii. Habet quatuor minores, sed nullum beneficium. Agit annum 20., quem complebit 5. Septembris 1695. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2872.

Iuramentum fecit 18. Iunii 1695.

Discessit 26. Aprilis 1698 diaconus, theologus quarti anni. In studiis mediocriter profecit, in reliquis non male se gessit.

1698 cooperator Posoniensis; 1700 parochus in Somorja; 1702 canonicus Posoniensis. (Némethy 977.)

Michael *Bencetich* Zagrabiensis, dioecesis eiusdem, natus patre Michaele et matre Margaritha Petakovich catholicis. Studuit humanioribus et philosophiae Zagrabiae, ubi fuit adscriptus congregationi B. Virginis. Commendatus a capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 25. Novembris 1694. Confirmatus Zagrabiae. Habet quatuor minores. Agit annum 25., quem complebit 24. Augusti 1695. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2887.

Iuramentum fecit 25. Iunii 1695.

Discessit 9. Septembris 1698 sacerdos, quarti anni theologus. In studiis satis profecit, in reliquis egregie se gessit.

Otto Honorius (S. R. I.) comes ab *Egkh* Posoniensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Christiano et matre Illma Eva Spheill baronissa; illo catholico, hac Lutherana. Studuit humanioribus Viennae et philosophiae Olomucii. Fuit ubique adscriptus congregationi B. Virginis. Commendatus ab Em^mó cardinale a Kollonicz venit ad Collegium 26. Novembris 1694. Confirmatus Olomucii. Non habet primam tonsuram, neque ullum beneficium. Agit annum 20., quem complebit 29. Maii 1695. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2888.

Iuramentum fecit 25. Iunii 1695.

Discessit 4. Ianuarii 1698 subdiaconus, quarti anni theologus, ob adversam valetudinem. In studiis satis mediocriter profecit, in reliquis parum bene se gessit.

Praepositus in Kremsier. Mortuus 1748. (Steinhuber II. 128.)

Antonius *Christan*[1] Zagrabiensis, dioecesis eiusdem, natus patre Matthia et matre Catharina Kosechovitz catholicis. Studuit humanioribus Zagrabiae et philosophiae Viennae in Collegio Croatico, ubi accepit magisterium. Fuit ubique adscriptus congregationi B. Virginis. Commendatus a capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 2. Novembris 1695. Confirmatus Zagrabiae. Habet qua-

tuor minores, sed nullum beneficium. Agit annum 21., quem complebit 10. Ianuarii 1696. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 22. Iunii 1696. M. I. 2916.

Discessit 9. Septembris 1699 sacerdos, theologus quarti anni. In studiis valde profecit. Defendit enim publice theses ex universa theologia in Collegio Romano et in hoc Collegio lauream doctoratus suscepit. In reliquis vero exemplar praebuit singulare pietatis et observantiae. [1] Apud Steinhuber (II. 137.) Kristan.

Georgius *Almásy* [Ungarus] Nitriensis, dioecesis Nitriensis, natus patre Blasio et matre Eva de Argyasi catholicis. Studuit humanioribus Tyrnaviae et Posonii, et philosophiae Viennae in Collegio Pazmaniano, ubi accepit magisterium. Fuit ubique adscriptus congregationi B. Virginis. Commendatus a Cels^mo principe Strigoniensi venit ad Collegium 8. Novembris 1695. Confirmatus Posonii. Habet quatuor minores, sed nullum beneficium. Agit annum 21., quem complebit in Aprili 1696. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2925.

Iuramentum fecit 25. Iunii 1696.

Discessit 22. Ianuarii 1699 vocatus ab Em^mo archiepiscopo Strigoniensi sacerdos, quarti anni theologus. In studiis bene profecit. Lauream doctoratus suscepit in nostro Collegio. Satis bene in omnibus se gessit.

1699 parochus in Felbár, 1702 in Nagyfödémes. Doctor SS. Theologiae. Mortuus 28. Augusti 1720. (Némethy 465.)

Gregorius Franciscus *Matalics* [Ungarus] Paliensis, dioecesis Iaurinensis, natus patre Ioanne et matre Elisabetha Rexa catholicis. Studuit humanioribus Iaurini et philosophiae Viennae in convictu Pazmaniano, ubi accepit magisterium et per annum studuit theologiae ; ubique fuit adscriptus congregationi B. Virginis. Commendatus a capitulo Iaurinensi venit ad Collegium 8. Novembris 1695. Confirmatus Iaurini. Habet quatuor minores, sed nullum beneficium. Agit annum 25., quem complebit 12. Maii 1696. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 2926.

Iuramentum fecit 25. Iunii 1696.

Discessit 5. Iunii 1698 sacerdos, quarti anni theologus. In studiis egregie profecit. Defendit theses theologicas ex una materia. Lauream doctoratus suscepit in nostro Collegio. In omnibus maxime satisfecit. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 92.)

1698 parochus Papensis et canonicus Iaurinensis ; 1713 Strigoniensis et praepositus S. Georgii, episcopus titularis Vegliensis. Mortuus 2. Aprilis 1723 Tyrnaviae. (Kollányi 332—333. Steinhuber II. 132.)

Ladislaus Iosephus *Szörényi* [Ungarus] Nitriensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Michaele et matre Susanna Pap catholicis. Studuit humanioribus Posonii et Tyrnaviae, ibique studuit philosophiae et per annum theologiae et ibi accepit magisterium. Commendatus a capitulo Strigoniensi venit ad Collegium 8. Novembris 1695. Confirmatus Tyrnaviae. Habet quatuor minores, sed nullum beneficium. Agit annum 24., quem complebit 15. Octobris 1696. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 2927.
Iuramentum fecit 25. Iunii 1696.

Discessit 10. Septembris 1698 sacerdos, quarti anni theologus. In studiis bene profecit. Theses defendit ex universa theologia in aula nostri Collegii. Lauream doctoratus suscepit in eodem Collegio. Fuit magister caeremoniarum et in omnibus egregie se gessit.

1698 parochus in Bajna. (Némethy 973.) 1709 canonicus Nitriensis et abbas infulatus; 1714 archidiaconus de Gradna; 1724 consiliarius locumtenentialis; 1734 episcopus Sirmiensis. Mortuus 13. Novembris 1752 Nitriae in fama sanctitatis. Vita illius post mortem impressa[1] et 48 librae catenarum ferri, quibus ligatus incedebat, delatae sunt Romam ad Benedictum XIV. (Alb. Hung. 169.) Edidit 5 libros. (Zelliger 514—515. Vagner 287—294. Szinnyei XIII. 1112.)

[1] Ea cum sanctitatis fama e vivis excessit, ut eius virtutes post obitum editae typis fuerint. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 203.)

Fr. Petrus *Gnadt* [Felső] Ujhelyiensis [Ungarus] religiosus ord. S. Pauli primi Eremitae, dioecesis Agriensis, natus patre Georgio et matre Susanna Tecsi haereticis, sed mortuus pater catholicus. Studuit humanioribus Posonii et philosophiae in religione. Fuit adscriptus congregationi B. Virginis. Commendatus a R. P. Generale sui ordinis venit ad Collegium 23. Novembris 1695. Confirmatus Posonii. Habet quatuor minores. Agit annum 23., quem complebit 28. Septembris 1696. Destinatus ad primum annum theologiae.
Iuramentum fecit 26. Iunii 1696. M. I. 2933.

Discessit 6. Septembris 1699 sacerdos, quarti anni theologus. In studiis bene profecit, in reliquis optime semper se gessit. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 265.)

Missionarius. (Cordara 222.) Cum pestifera lue laborantibus inserviret, malo eodem epidemico sublatus est, victima charitatis. (Alb. Hung. 265.) Mortuus 1719 in Illyésfalva. (Steinhuber II. 386.)

Georgius *Resch* Zagrabiensis, dioecesis eiusdem, natus patre Matthia et matre Barbara Brancich catholicis. Studuit humanioribus et philosophiae in convictu Zagrabiae, ubi fuit adscriptus congregationi B. Virginis. Commendatus a capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 21. Octobris 1696. Confirmatus Zagrabiae, ubi

accepit quatuor minores. Agit annum 22., quem complibet 17. Februarii 1697. Destinatus ad theologiam. M. I. 2935.

Iuramentum fecit 7. Iulii 1697.

Discessit 14. Septembris 1700 sacerdos. Suscepit cum laude lauream doctoratus. In reliquis egregie se gessit.

1703 e sublectore seminarii cleriiunioris factus canonicus Zagrabiensis; 1704 rector Collegii Croatici Viennae; 1708 archidiaconus Chasmensis; 1710 Goriczensis; 1712 praepositus Chasmensis; 1723 abbas S. Helenae de Podborje; 1724 custos 1727 cantor. (Ivančan.) Mortuus 23. Decembris 1745 Zagrabiae. (Matković 82.)

Franciscus Ignatius Ladislaus *Mednyánszky* [L. B. de Medgyes] (Ungarus) Posoniensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre Paulo et matre Clara Catharina Ordódi. Studuit humanioribus Posonii et philosophiae Viennae, quam publice defendit[1] et accepit magisterium. Fuit ibi adscriptus congregationi B. Virginis. Commendatus ab Em^{mo} cardinale a Kollonicz venit ad Collegium 21. Octobris 1696. Confirmatus Posonii. Agit annum 19., quem complebit 2. Augusti 1697. Habet quatuor minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad theologiam. M. I. 2936.

Iuramentum fecit 14. Iulii 1697.

Discessit 10. Septembris 1700 diaconus. Bene se gessit et lauream doctoratus suscepit cum laude in hoc Collegio. — Fuit in Collegio bibliothecarius. (Alb. Hung. 63.)

1702 parochus in Somorja; 1707 canonicus Strigoniensis. [Electus episcopus Catariensis.] Tum praepositus maior et episcopus Leucensis. Suffraganeus archiepiscopi et abbas de Földvár. (Mem. bas. Strig. 164. Némethy 779. Kollányi 323. Steinhuber II. 128.) Mortuus est pie in Domino 6. Decembris 1733 Tyrnaviae. (Alb. Hung. 63.)

[1] Sub auspiciis Augustissimi Romanorum et Hungariae regis Iosephi primi, ex cuius etiam munificentia aurea torque dotatus fuit. (Alb. Hung. 63.)

Adalbertus *Révay* [L. B. de Réva] Hungarus, dioecesis Nitriensis, natus patre Ladislao et matre comitissa Catharina Jakusith utrisque catholicis, sed primo defuncto, secunda vivente. Confirmatus Tyrnaviae. Studuit humanioribus Trencsinii, philosophiae autem Tyrnaviae et ubique adscriptus sodalitio B. Virginis. Commendatus a R. P. Sennyei praeposito domus professae Viennensis venit ad Collegium [ex Collegio Rubrorum Tyrnaviae] 13. Aprilis 1698. Agit annum 20., quem complebit 8. Octobris 1698. Habet ordines minores. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2969.

Iuramentum fecit 14. Septembris 1698.

Discessit 6. Septembris 1699 minorista, theologus secundi anni. Plusquam optime se gessit in omnibus, sed ob infirmam valetudinem

potius mentis, quam corporis dimissus. Fuit ingenii praeclarissimi. (Alb. Hung. 4.)

1700 plebanus in Berencs; 1709 canonicus Nitriensis; 1719 praepositus in Vágujhely. Mortuus 9. Octobris 1733 Posonii. (Némethy 891. Steinhuber II. 135. Vagner 295.)

Ladislaus Adamus comes *Erdődy* [de Monyorókerek, abbas Rokoniensis] Ungarus, dioecesis Strigoniensis, natus patre Christophoro et matre Maria Susanna comitissa Pálffy, utrisque catholicis, sed primus tantum vivit. Rhetoricae studuit Posonii, philosophiae vero Viennae;[1] ubique adscriptus sodalitio B. Virginis. Commendatus ab Em^{no} cardinale a Kollonicz venit ad Collegium 25. Octobris 1698. Confirmatus Viennae. Annum agit 20., quem complebit 29. Septemberis 1699. Nullum habet ordinem, nec beneficium. Destinatus ad secundum annum theologiae. Convictor perpetuus.[2] M. I. 2972.

Iuramentum fecit 3. Octobris 1700.

Discessit 6. Aprilis 1701 sacerdos, theologus quarti anni. Lauream doctoratus [SS. Theologiae] suscepit. Bene in omnibus se gessit et fuit (nationis Hungariae decanus et) magister novitiorum.

Canonicus et praepositus Iaurinensis; 1706 episcopus Nitriensis et vicecancellarius regni. Legatus in Polonia. Mortuus 10. Mai 1736. (Alb. Hung. 169.) Restauravit ecclesiam cathedralem Nitriensem. (Steinhuber II. 129.)

[1] Hic defendit philosophiam, dedicando Augustissimo imperatori Leopoldo suas conclusiones, a quo aurea catena honoratus est. (Alb. Hung. 169.)

[2] Venit Siena cum dispensatione Pontificis, eo, quod iam ultra annum in Italia fuerit. (Alb. Hung. 169.)

Ioannes *Liptai* Hungarus [Güriensis] dioecesis Iaurinensis, natus Stephano et Iuditha Gelis, primus catholicus et vivit, secunda haeretica et defuncta. Humanioribus Sopronii, rhetoricae Iaurini studuit, philosophiae vero Viennae[1] et ubique adscriptus sodalitio B. Virginis. Confirmatus Iaurini. Commendatus a Ser^{mo} domino Saxoniae episcopo Iaurinensi venit ad Collegium 31. Octobris 1698. Agit annum 24., quem complebit 25. Ianuarii 1699. Habet omnes ordines minores, nullum vero beneficium. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 2979.

Iuramentum fecit 24. Maii 1699.

Discessit 29. Martii 1701 sacerdos, theologus quarti anni. Lauream doctoratus [Theologiae] cum laude suscepit et laudabiliter in omnibus se semper gessit. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 134.)

1711 canonicus Posoniensis e parocho Tatensi, eiusdemque civitatis parochus et abbas ad S. Abrahamum. Mortuus 25. Decembris 1718. (Alb. Hung. 134. Rimely 276. Némethy 746.)

[1] Philosophiam defendit sub auspiciis R^{mi} ac Ser^{mi} Christiani Augusti

ducis Saxoniae et episcopi Iaurinensis, cuius etiam magisterium accepit. (Alb. Hung. 134.)

Paulus *Spáczay* [Baziniensis] Hungarus, dioecesis Strigoniensis, natus domino Ioanne et domina Sophia Bornemisza, utrisque catholicis, sed primus defunctus, secunda vivit. Humanioribus et rhetoricae studuit Posonii, philosophiae vero Tyrnaviae; ubique adscriptus sodalitio B. Virginis. Confirmatus Posonii. Commendatus a . . . venit ad Collegium 31. Octobris 1698. Agit annum 21., quem complebit mense Februarii 1699. Nullum habet ordinem, nec beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 24. Maii 1699. M. I. 2980.

Orationem habuit in festo S. Apollinaris. (Alb. Hung. 266.)

Discessit 16. Ianuarii 1702 [sacerdos]. In litteris bene, optime in disciplina se gessit et accepit lauream doctoratus in theologia. — Fuit praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 266.)

1707 e parocho in Diószeg factus canonicus Posoniensis; 1709 Strigoniensis, tum ibidem praepositus S. Thomae. Vicarius generalis duorum archiepiscoporum ac sede vacante capitularis. Electus episcopus Arbensis.[1] (Cordara 209.) Mortuus 1751. (Jordanski 23. Rimely 275. Kollányi 327. Steinhuber II. 128.)

[1] Episcopatum Transylvaniae a Carolo VI. Romano Imperatore, rege Hungariae III. oblatum recusavit. (Alb. Hung. 266.)

Paulus *Majthényi* [de Kesselőkő, Ungarus] dioecesis Strigoniensis, natus domino Adalberto et domina Catharina Besciari, utrisque catholicis et viventibus. Humanioribus et rhetoricae studuit Tyrnaviae et Iaurini, philosophiae Tyrnaviae; ubique adscriptus sodalitio B. Virginis. Confirmatus Tyrnaviae. Commendatus a P. Rectore Tyrnaviensi venit ad Collegium 31. Octobris 1698. Agit annum 19., quem complebit 7. Mai 1699. Habet omnes ordines minores, nullum vero beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2981.

Iuramentum fecit 24. Maii 1699.

Discessit 16. Ianuarii 1702 [subdiaconus]. Bene se gessit in litteris, in disciplina non ita, nam aliquando male se gessit. — Fuit bidellus controversiarum. (Alb. Hung. 265.)

Mortuus 16. Ianuarii 1705, existens plebanus in Sopornya. (Alb. Hung. 265.)

Ioannes Iosephus *Okolicsányi*[1] [de eadem, Ungarus] dioecesis Strigoniensis, natus domino Ioanne et domina Sophia Turianski, utrisque catholicis et viventibus. Humanioribus, rhetoricae et philosophiae studuit Tyrnaviae, sed theologiae Viennae per duos annos; ubique tamen adscriptus sodalitio B. Virginis. Confirma-

tus Tyrnaviae. Commendatus ab Em^mo cardinale a Kollonicz venit ad Collegium 31. Octobris 1698. Agit annum 23., quem complebit mense Februarii 1699. Habet omnes ordines minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad tertium annum theologiae.

Iuramentum fecit 24. Maii 1699. M. I. 2982.

Discessit 14. Septembris 1700 sacerdos. Defendit egregie totam theologiam in Collegio Romano et lauream doctoratus suscepit in hoc Collegio. Optime se gessit. — Creatus est doctor philosophiae et theologiae. (Alb. Hung. 134.)

1701 parochus in Felsőszeli; 1708 canonicus Posoniensis et abbas S. Margarethae; 1709 Strigoniensis et episcopus Noviensis; 1734 Varadinensis sub Clemente XII; unus e septemviris. Mortuus 20. Novembris 1736 in Püspöki.[2] (Alb. Hung. 134. Rimely 275. Kollányi 328.)

[1] Apud Steinhuber (II. 131.) mendose: Okoliznay.

[2] Secundum Néméthy: 4. Novembris 1734.

Paulus Franciscus *Gerstel* [Nagymartonensis] Hungarus, dioecesis Strigoniensis, natus domino Paulo et domina Barbara Schmid, utrisque catholicis, verum primus vivit, secunda defuncta est. Humanioribus et rhetoricae Sopronii, philosophiae vero Viennae studuit in Collegio Pazmaniano; ubique adscriptus sodalitio B. Virginis. Confirmatus Viennae. Commendatus ab Em^mo cardinale a Kollonicz et Venerabili capitulo Strigoniensi venit ad Collegium 7. Novembris 1698. Agit annum 23., quem complebit 29. Novembris 1698. Habet omnes ordines minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 2987.

Iuramentum fecit 14. Maii 1699.

Discessit 3. Iulii 1702 sacerdos, insignitus laurea doctoratus theologica. In studiis satis bene, in reliquis non bene se gessit. Fuit enim semper usque ad diem, qua discessit, turbulentus et inquietus et moribus agressivus.

Parochus in Nagymarton. (Alb. Hung. 266.)

Fr. Stephanus *Demsich* religiosus professus ord. S. Pauli primi Eremitae, Croata, dioecesis Zagrabiensis, natus domino Petro et domina Margarita Gregorivica, utrisque catholicis et viventibus. Humanioribus et rhetoricae Zagrabiae, philosophiae vero studuit in monasterio Lepoglaviensi et ante ingressum in religionem semper adscriptus sodalitio B. Virginis. Commendatus a suo R^mo venit ad Collegium 2. Novembris 1699. Confirmatus Zagrabiae. Annum agit 23., quem complebit 11. Octobris 1699. Habet omnes ordines minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 3002.

Iuramentum fecit 3. Maii 1700.

Discessit 20. Augusti 1703 sacerdos, theologus quarti anni ac magister caeremoniarum. Bene profecit in litteris et theologiam universam defendit in aula Collegii. In disciplina et moribus fuit omnibus optimo exemplo.

1727 prior generalis 66-us sui Ordinis. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 213.) Mortuus 1743. (Steinhuber II. 386.)

Christophorus Adamus *Ladányi* Croata, dioecesis Zagrabiensis, natus domino Francisco et domina Barbara Bussisch, utrisque catholicis, sed primus defunctus est, secunda vivit. Humanioribus operam dedit Zagrabiae, rhetoricae Varasdini, philosophiae Viennae et ubique adscriptus sodalitio B. Virginis. Commendatus a Patribus Societatis venit ad Collegium 2. Novembris 1699. Confirmatus Varasdini. Agit annum 20., quem complebit 20. Aprilis 1700. Habet omnes ordines minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 3003.

Iuramentum fecit 3. Maii 1700.

Discessit 3. Septembris 1702 diaconus, theologus quarti anni. Theologiam universam magna cum laude defendit in Collegio Romano. Accepit pariter lauream doctoratus.

1704 e sublectore seminarii cleri iunioris factus canonicus Zagrabiensis ; 1708 rector Collegii Croatici Viennae ; 1710 archidiaconus de Kemlek. (Ivančan.) Mortuus 16. Aprilis 1713 Zagrabiae. (Matković 82.)

Franciscus Ignatius *Beck* a Mungau [Ungarus] Sopronensis, dioecesis Iaurinensis, natus ab Illmo domino Ioanne et ab Illma domina Anna Iuliana Kollariana, ambobus catholicis et vivis. Studuit humanioribus Sopronii, philosophiae Viennae in Collegio Pazmaniano et ubique aggregatus sodalitio B. Virginis. Commendatus ab Em^mo cardinale a Kollonicz venit ad Collegium 24. Decembris 1699. Confirmatus Sopronii. Annum agit 19., quem complevit 20. Octobris 1699. Habet omnes ordines minores et simplex beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 3008.

Iuramentum fecit 3. Maii 1700.

Orationem habuit in festo Sancti Apollinaris. (Alb. Hung. 63.)

Discessit 20. Augusti 1703. Theologiam universam defendit in aula Collegii et suscepit lauream doctoratus potius ex gratia, quam ex merito. Et in disciplina non satis bene se gessit. Erat enim ingenio satis turbidus. — Fuit bidellus theologiae. (Alb. Hung. 63.)

Henricus Ioannes a *Gans* Ungarus Posoniensis, dioecesis Strigoniensis, natus a domino Conrado et domina N. N. ambobus catholicis, quorum primus tantum vivit. Studuit Posonii humanioribus litteris, Tyrnaviae philosophiae ; ubique aggregatus sodalitio B. Virginis. Commendatus a cardinale a Kollonicz venit ad Col-

legium 16. Martii 1700. Confirmatus Posonii. Explevit 20. annum in fine Ianuarii. Habet quatuor minores et simplex beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 3009.

Discessit 21. Augusti 1700 ob infirmam valetudinem. Laborabat enim calculis. Bene se gessit et valebat ingenio.

Comes Ionathan Ioachimus *Ivanovich* (de Schytaro)[1] Croata Zagrabiensis, eiusdemque dioecesis, natus a domino Francisco et Barbara Seliscevich utrisque catholicis, hac tantum viva. Studuit humanioribus Graecii et Viennae philosophiae et utrobique adscriptus sodalitio B. Virginis. Commendatus ab episcopo et capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 7. Novembris 1700. Confirmatus Zagrabiae. Habet annos 19., complendos 11. Ianuarii 1701. Habet omnes ordines minores, nullum vero beneficium. Destinatus metaphysicae. M. I. 3035.

Iuramentum fecit 17. Maii 1701.

[1] Šćitarjevo.

Discessit 23. Martii 1702 ob infirmitatem ex consilio medicorum. Optime se gessit. Dabat operam theologus anno primo et in Collegio Romano cum laude theses philosophicas defendit.

1701 adhuc Romae in studiis existens, nominatus canonicus Zagrabiensis, attamen brevi post mente captus et ad administrationem bonorum familiae inhabilis, de super ultimus suae deficientis familiae, ideo rex Iosephus bona huius familiae Šćitarjevo cum appertinentiis donat equiti Paulo Ritter historiographo Croatico, qui tamen in possessionem non venit. Mortuus est diaconus 11. Augusti 1728 Zagrabiae. (Ivančan.)

Paulus *Pyber* [de Gyerkény] Ungarus Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis, natus a domino Paulo et domina Eva Pigneiana, utrisque catholicis et mortuis. Tyrnaviae studuit humanioribus, Viennae vero philosophiae et ubique adscriptus sodalitio B. Virginis. Commendatus a P. de Gall venit ad Collegium 9. Novembris 1700. Confirmatus Tyrnaviae. Habet annos 23., complendos 8. Augusti 1701. Habet omnes ordines minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 3036.

Iuramentum fecit 17. Maii 1701.

Discessit 2. Iulii 1704 sacerdos, theologus quarti anni. Erat ingenii valde turbidi et male affecti erga superiores, et semper fovit discordias inter Ungaros et Croatas curavitque pro viribus simulcum aliis Ungaris obtinere a cardinalibus protectoribus, ne in posterum admitterentur Croatae, sed incassum. Erat etiam male affectus erga Augustissimam Caesaream Domum et palam loquebatur contra ipsam in favorem rebellium, auditusque est dicere melius subesse Turcae, quam Caesari. — Decanus Nationis. (Alb. Hung. 266.)

1708 parochus Sanctae Mariae; 1713 canonicus Strigoniensis, tum archidiaconus cathedralis. Praepositus S. Georgii. Mortuus 25. Iunii 1731 Tyrnaviae. (Némethy 879. Kollányi 333.)

Franciscus *Mikó* Ungarus Szerediensis, dioecesis Strigoniensis, natus a domino Francisco et domina Catharina Godajol, utrisque catholicis et vivis. Studuit Tyrnaviae humanioribus, philosophiae et theologiae primum annum, ibique aggregatus sodalitio B. Virginis. Commendatus a P. Ioanne Kezchenietz venit ad Collegium 7. Novembris 1700. Confirmatus Posonii. Habet annos 24., quos complebit 3. Februarii 1701. Habet omnes ordines minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 3037.

Iuramentum fecit 17. Maii 1701.

Discessit 9. Maii 1703 theologus quarti anni. In litteris satis bene, in disciplina male se gessit semper turbidus et superioribus infensus. Iam erat sacerdos. — Fuit praefectus Congregationis et bidellus chori inferioris et canonum ; magnum sui desiderium relinquens apud suos dominos paesanos, ob eximias suas virtutes. (Alb. Hung. 64.)

1703 parochus in Felsőszeli, 1708 in Szered. (Némethy 792.) Mortuus 1710 in peste.[1] (Alb. Hung. 64.)

[1] Curam tabidorum gerens, contracta peste gloriosus occubuit. (Cordara 222.)

Ioannes [Iosephus] *Eszterházy* [Ungarus] comes S. R. I. [de Galántha, perpetuus in Fraknó] Papensis in Ungaria, dioecesis Strigoniensis, natus Illmo domino Francisco et Catharina Thököly,[1] utrisque catholicis, sed illo mortuo, hac viva. Studuit humanioribus Sopronii, philosophiae vero Tyrnaviae ;[2] aggregatus ubique sodalitio B. Virginis. Commendatus a principe palatino Eszterházy venit ad Collegium 7. Novembris 1700. Agit annum 19., complendum 12. Iulii 1701. Habet quatuor ordines minores et abbatiam Vaska et beneficium Tyrnaviae.[3] Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 3039.

Discessit 29. Martii 1702 consilio medicorum ob infirmam valetudinem [cum magno nationis dolore]. Valebat ingenio et bene se gessit.

Deposuit clericam, ac ducta domina ex aula Augustissimae Amaliae imperatricis, 1705 factus dux militum, Colonellus et postea campi generalis. 1710 duxit uxorem. Banus Croatiae, 1744 iudex curiae. (Alb. Hung. 134.) Mortuus 10. Maii 1748 Posonii et sepultus in Kismarton. (Eszterházy 153—157. Steinhuber II. 130.)

[1] Mendose : di Lelia.

[2] Tyrnaviae defendit philosophiam, logicam ac dedicavit Cels^{mo} principi Paulo Eszterházy palatino Ungariae, patruo suo, universam vero dedicavit Augustissimo imperatori Romanorum Leopoldo I. sub emblemate pulchritudine et magnitudine raro, ob quod etiam a Sua M^{te} Caesarea ob meritum suae virtutis cruce lapidibus preciosa est donatus.

[3] Secundum Album Hung. 134 : Beneficium Soproniense.

Nicolaus Stephanus *Kelio* de Sóvár [nobilis Ungarus] Csesztensis [ex comitatu Posoniensi] dioecesis Strigoniensis, natus a domino Francisco et [domina] Anna Maria de Nagy Lessenye utrisque catholicis et vivis. Studuit Tyrnaviae humanioribus et philosophiae [eiusdemque magister], ibique aggregatus sodalitio B. Virginis. Commendatus a capitulo Strigoniensi, confirmatus Tyrnaviae, venit [ex Collegio Pazmaniano] ad Collegium 21. Octobris 1701. Agit annum 21., complendum 20. Iulii. Habet omnes ordines minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 3042.

Iuramentum fecit 28. Maii 1702.

Orationem habuit in templo nostro in festo SS. Eustratii et Sociorum. (Alb. Hung. 228.)

Discessit 30. Septembris 1704 diaconus. Defendit in aula Collegii universam theologiam et cum laude se gessit. Erat maxime pius, in eo tamen erat nimius amor erga suos nationales et hac de causa non una tantum vice adhaesit consiliis turbulentis eorundem. — Fuit bibliothecarius Collegii. Doctoratum theologiae accepit in Collegio nostro. (Alb. Hung. 228.)

1710 parochus oppidi Szered; 1720 canonicus Strigoniensis, tum praepositus S. Georgii [de campo Strigoniensis]; 1734 canonicus Strigoniensis et archidiaconus. Erexit e ruderibus templum collegii quondam suae praeposituræ. (Mem. bas. Strig. 166. Péterfy II. 424.) Mortuus 15. Augusti 1735 Tyrnaviae, postquam infulam suae praeposituræ a Clemente XII. obtinuisset. (Alb. Hung. 228. Kollányi 337—338. Steinhuber II. 343.) Vir, rei domesticae augendae studiosus, iuridica ut plurimum volvere suetus. Vinum nunquam bibit. (Némethy 680.)

Franciscus Antonius Ioannes *Bors* [Ungarus] Transylvanus de Csikszentkirály, dioecesis Transylvaniensis, natus a domino Ioanne et domina Margaritha Balassa, utrisque catholicis, viva tantum matre. Studuit humanioribus Claudiopoli et Tironii, philosophiae Tyrnaviae, ibique adscriptus sodalitio B. Virginis. Commendatus a R^mo^ episcopo Andrea Illyés, a quo fuit confirmatus venit ad Collegium 21. Octobris 1701. Agit annum 23., complendum 9. Octobris. Habet omnes ordines minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad secundum annum theologiae.

Iuramentum fecit 14. Maii 1702. M. I. 3043.

Discessit 25. Maii 1705 theologus quarti anni. In studiis bene profecit, in reliquis etiam bene, nisi quod aliquando visus est transversum agi, summo studio nationis suae.

Rediens in patriam parochus in Köszvényes; 1710 praepositus S. Stephani de Aiska; 1716 cathedralis ecclesiae Albae Carolinae canonicus et cantor, nec non episcopi Transylvaniae in spiritualibus vicarius gene-

ralis. Mortuus 18. Decembris 1725.* (Beke 123. Alb. Hung. 64. Steinhuber II. 357.)

* Secundum Album Hung. 64 : 23. Decembris 1718.

Ioannes Ignatius *Szabó* Hungarus Alsóvesztenicensis, dioecesis Strigoniensis, natus a dominis Petro et Dorothea Visociani, utrisque catholicis, sed neutris vivis. Studuit humanioribus Zduntescini et Tyrnaviae,[1] ibique philosophiae et aggregatus sodalitio B. Virginis. Commendatus ab Illmo Paulo Balassa, confirmatus ab episcopo Stephano Transylvano venit ad Collegium 21. Octobris 1701. Agit annum 25., complendum 12. Augusti. Habet omnes ordines minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 3044.

Iuramentum fecit 14. Maii 1702.

Discessit 13. Septembris 1705 sacerdos, theologus quarti anni, magister caeremoniarum, valde obtentus et peritus.[2] In studiis optime se gessit; electus proinde ad publicam disputam totius theologiae in Collegio Romano. In reliquis etiam bene se gessit. Visus tamen est aliquando indolis minus quietae et in turbis Ungaricis nimis addictus nationi suae.

1706 parochus in Komját, 1712 in Nagyszuha usque 1716. (Némethy 948. Steinhuber II. 343.)

[1] Tyrnaviae defendit cum plausu universam philosophiam et prius logicam sub auspiciis R^mi domini Francisci Labsánszki canonici Strigoniensis etiam factus ibidem baccalaureus, ac dein primus magister philosophiae. (Alb. Hung. 134.)

[2] In secundo anno theologiae factus bidellus chori inferioris, in tertio canonum . . . ac decanus inclytae Nationis, in quarto substitutus et praefectus Congregationis maioris . . . doctor theologiae creatus. (Alb. Hung. 134.)

Franciscus Antonius *Magyar* (de Farnas) Croata Stubicensis, dioecesis Zagrabiensis, natus a dominis Georgio et Barbara Rubrich, utrisque catholicis et solum hac viva. Studuit humanioribus Zagrabiae, totique philosophiae Viennae et ubique adscriptus sodalitio B. Virginis. Commendatus a capitulo Zagrabiensi, confirmatus Zagrabiae, venit ad Collegium 30. Octobris 1701. Agit annum 24., complendum 24. Octobris 1702. Habet quatuor ordines minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 3051.

Iuramentum fecit 14. Maii 1702.

Discessit 18. Aprilis 1705. Egregie se gessit in omnibus omnino cum insigni profectu in virtutibus et litteris; proinde in concursu terque electus ad theses philosophiae et theologiae totius publice defendendas, quod fecit semper ingenti plausu. Ante discessum lauream doctoratus accepit a P. Rectore cum insolito, singulari encomio, datis etiam ad capitulum litteris cum simili encomio.

1705 parochus in Vrabče; archidiaconus Dubicensis; 1706 canonicus Zagrabiensis; 1712 archidiaconus Varasdinensis; 1715 rector Collegii Hungaro-Illirici Bononiae. (Ivančan.) Mortuus 10. Aprilis 1718 Zagrabiae. (Matković 82. Steinhuber II. 367.)

Ioannes Iosephus Georgius *Voinovich* (de Zenta) Croata, L. B. Carolostadiensis, dioecesis Zagrabiensis, natus a dominis Stephano et Anna Catharina comitissa a Luxemburg,[1] utrisque catholicis, hac tantum viva. Studuit humanioribus Zagrabiae, Viennae logicae et ubique aggregatus sodalitio B. Virginis. Commendatus a capitulo Zagrabiensi, confirmatus Zagrabiae, venit ad Collegium 30. Octobris 1701. Agit annum 18., complendum 15. Iunii. Habet quatuor ordines minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad physicam. M. I. 3052.

Iuramentum fecit 14. Maii 1702.

Discessit 3. Iulii 1702 nondum completo novitiatu, dimissus propter ingenium omnino disciplinae impatiens et maxime ferox, et quia inciderat in casus Bullae.

[1] Mendose: Liecsimberg.

Paulus *Bartakovics* (de Kis-Appony) Hungarus, dioecesis Strigoniensis, natus domino Andrea et domina Anna Ordódy, utrisque catholicis et adhuc viventibus. Humanioribus Tyrnaviae, rhetoricae Posonii, philosophiae vero et theologiae per annum studuit Viennae, ubique aggregatus sodalitatis B. Virginis. Confirmatus Nitriae a R^mo domino episcopo Nitriensi venit ad Collegium 26. Octobris 1703. Agit annum 22., quem complebit 25. Ianuarii 1704, commendatus ab Em^mo cardinale a Kollonicz et R^mo capitulo Strigoniensi. Habet omnes ordines minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 3065.

Iuramentum fecit 13. Maii 1704.

Discessit 28. Aprilis 1706 sacerdos, quarti anni theologus. Accepit lauream doctoralem. In studiis valde bene se gessit et habuit in tertio anno publicas disputationes ex uno tractatu, habiturus in quarto ex omnibus tractatibus, nisi discessisset. Quoad reliqua omnia etiam bene se gessit.

1710 conventualis claustri S. Benedicti et parochus Németiensis; 1715 canonicus Strigoniensis ad latus archiepiscopi Christiani Augusti, tum praepositus maior et electus episcopus Almisiensis. Vicarius generalis archiepiscopi [lector] et sede vacante capitularis. Mortuus 24. Ianuarii 1758. (Mem. bas. Strig. 155. Némethy 484. Kollányi 334. Steinhuber II. 342.)

Emericus *Laczkó* [Tyrnaviensis] Hungarus, dioecesis Strigoniensis, natus domino Ioanne et domina Magdalena Kapucsi, utrisque catholicis et iam defunctis. Humanioribus et rhetoricae

Posonii, philosophiae vero studuit Viennae, ubique aggregatus sodalitio B. Virginis. Confirmatus Posonii ab Em^mo cardinale a Kollonicz venit ad Collegium 26. Octobris 1703. Agit annum . . . quem complebit . . . commendatus ab Em^mo cardinale a Kollonicz et a R^mo capitulo Strigoniensi. Habet omnes ordines minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 3067.

Iuramentum fecit 13. Maii 1704.

Discessit 30. Septembris 1704. Dimissus utpote incapax disciplinae,[1] molestissimus aliis et quia etiam inciderat in casus Bullae.

[1] Secundum Album Hung. 51 : ob periculosam infirmitatem.

Stephanus Franciscus *Ladányi* Croata, dioecesis Zagrabiensis, natus domino Francisco et domina Barbara Bussich,[1] utrisque catholicis, sed primus est defunctus, secunda adhuc vivit. Humanioribus et rhetoricae Varasdini, philosophiae vero studuit Viennae, ubique adscriptus sodalitio B. Virginis. Confirmatus Varasdini ab Illmo et R^mo episcopo Zagrabiensi venit ad Collegium 3. Novembris 1703, commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi. Agit annum 21., quem complebit 25. Augusti 1704. Habet omnes ordines minores, nullum vero beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 3069.

Iuramentum fecit 13. Maii 1704.

[1] Mendose : Brissich.

Discessit 2. Maii 1707. Bene se gessit in studiis et in reliquis.

1707 parochus in Granešina ; 1712 canonicus Zagrabiensis. Mortuus 11. Octobris 1713. (Matković 83. Steinhuber II. 367.)

Georgius Stephanus *Matthassich* Croata, dioecesis Zagrabiensis, natus domino Georgio et domina Magdalena Ivich, utrisque catholicis et adhuc viventibus. Humanioribus et rhetoricae studuit Zagrabiae, philosophiae vero Viennae, ubique aggregatus sodalitio B. Virginis. Confirmatus Zagrabiae ab Illmo et R^mo episcopo Zagrabiensi, venit ad Collegium 3. Novembris 1703, commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi. Agit annum 24., quem complebit 11. Novembris 1704. Habet omnes ordines minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 3070.

Iuramentum fecit 13. Maii 1704.

Discessit 6. Septembris 1707. In studiis et in reliquis optime et cum magna laude se gessit. Accepit in Collegio lauream doctoralem.

Gabriel Antonius Comes [S. R. I.] *Erdődy* (de Monyorókerék, Montis Claudii et comitatus Varasdinensis perpetuus comes) Hungarus, dioecesis Strigoniensis, natus patre Excell^mo domino Christo-

phoro et Excell^{ma} domina comitissa Maria Susanna Pálffy, utrisque catholicis. Primus vivit, secunda est defuncta. Humanioribus Posonii, rhetoricae Tyrnaviae et ibidem studuit philosophiae et uno anno theologiae, aggregatus ubique sodalitio B. Virginis. Confirmatus Posonii a R^{mo} et Cels^{mo} principe et archiepiscopo Strigoniensi, Georgio Széchenyi venit ad Collegium 16. Novembris 1703, commendatus ab Em^{mo} cardinale a Kollonicz. Annum agit 20., quem complebit 27. Septembris 1704. Habet omnes ordines minores et praeposituram Albae et beneficium Sopronienѕe. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 3078.

Iuramentum fecit 18. Maii 1704.

Orationem habuit ad S. P. Clementem XI. in sacello pontificio Quirinali pro festo Omnium Sanctorum 1705.

Discessit 19. Aprilis 1706 subdiaconus, theologus quarti anni. Bene se gessit in studiis. In tertio anno habuit actum parvum. Ante discessum sumpsit lauream doctoralem. In reliquis etiam bene. — Fuit decanus sacristiae. (Alb. Hung. 92.)

Post discessum habuit ab imperatore duplicem canonicatum in cathedralibus; 1707 canonicus Iaurinensis et demum Strigoniensis, 1712 praepositus Strigoniensis maior; episcopus Arbensis; 1715 episcopus Agriensis. (Mem. bas. Strig. 164.) Libros 3 edidit. Mortuus 26. Septembris 1744 Agriae in fama sanctitatis. (Alb. Hung. 92. Zelliger 108—109. Kollányi 325—326. Steinhuber II. 334. Szinnyei II. 1407—8.) Liberalitate in pauperes aliisque virtutibus dignus, cuius vita typis ederetur. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 203.)

Fr. Adamus *Silley*[1] Hungarus, dioecesis Strigoniensis, religiosus ord. S. Pauli primi Eremitae professus, natus domino Sigismundo et domina Helena Cergini, utrisque catholicis et adhuc viventibus. Humanioribus et rhetoricae Posonii, philosophiae vero studuit in religione, adscriptus semper sodalitio B. Virginis ante ingressum religionis. Confirmatus Posonii ab Illmo et R^{mo} episcopo Nitriensi venit ad Collegium 16. Novembris 1703, commendatus a R. P. Generale et admodum R. P. Provinciale suae religionis. Annum agit 25., quem complebit 24. Decembris 1704. Habet diaconatum. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 18. Maii 1704. M. I. 3079.

Discessit 6. Septembris 1707 quarti anni theologus. In studiis et reliquis valde bene se gessit. Defendit domi parvum actum et universam theologiam in Collegio Romano.

Docuit philosophiam et theologiam in Hungaria, tandem sui ordinis vicarius generalis. Mortuus 1729. (Alb. Hung. 4.)

[1] Apud Steinhuber (II. 386) mendose: Szillay.

ORATIO
AD SS. D. N. CLEMENTE XI
HABITA
IN SACELLO PONTIFICIO QVIRINALI
PRO FESTO OO. SS. AN. MDCCV.
A
GABRIELE ANTONIO COMITE ERDÖDY
DE MONNYOROKEREK
Montis Claudij & Comitatus Varasdinensis
Perpetuo Comite, Infulato Præposito
Albæi Vngarorum

Laurentius *Massan* Croata, dioecesis Zagrabiensis, natus a domino Matthia et domina Margarita Krisanchich, utrisque semper catholicis, sed haec tantum vivit. Studuit humanioribus Zagrabiae, philosophiae vero Viennae, aggregatus utrobique sodalitio B. Virginis. Commendatus a capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 12. Octobris 1704. Confirmatus ab episcopo Zagrabiensi Zagrabiae. Annum agit 23., complendum 7. Augusti 1705. Habet quatuor minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. Dedit peculium P. Ministro. M. I. 3089.

Iuramentum fecit 24. Maii 1705.

Discessit 10. Septembris 1708 sacerdos, theologus quarti anni. In studiis et reliquis valde bene se gessit.

1709 parochus in Odra; 1711—15 in Velika Gorica. (Barlé: Povijest 113, 241.)

Ignatius L. B. *Amade* [de Várkony] Hungarus, dioecesis Strigoniensis, natus ab Ill^mis parentibus domino Adamo L. B. Amade et domina Elisabetha Viczai, utrisque catholicis et adhuc vivis. Studuit humanioribus Posonii et Tyrnaviae, philosophiae Tyrnaviae, ubique adstrictus sodalitio B. Virginis. Commendatus a P. Ioanne Kecskeméti, regente Collegii Pasmaniani Viennae venit ad Collegium 18. Octobris 1704. Confirmatus ab Em^mo cardinali Kollonicz Tyrnaviae. Annum agit 19., complendum 8. Iulii 1705. Habet quatuor minores, sed nullum beneficium. Destinatus primo anno theologiae. Dedit peculium P. Ministro. M. I. 3094.

Iuramentum fecit 24. Maii 1705.

Discessit 23. Aprilis 1708 theologus quarti anni. In studiis mediocriter, in reliquis bene se gessit. — Fuit bidellus inferioris chori. (Alb. Hung. 135.)

Redux in patriam factus canonicus Iaurinensis ac praepositus Pápócziensis. Mortuus 1718. (Alb. Hung. 135.)

Michaël Ignatius *Frivaisz* Hungarus [Posoniensis], dioecesis Strigoniensis, natus a domino Stephano et domina Catherina Pakay, utrisque semper catholicis, illo iam mortuo, ista adhuc viva. Studuit humanioribus Posonii, philosophiae vero Viennae, aggregatus utrobique sodalitio B. Virginis. Commendatus ab Em^mo cardinale a Kollonicz venit ad Collegium 18. Octobris [1704]. Confirmatus Viennae ab episcopo Viennensi. Annum agit 23., complendum 16. Septembris 1705. Habet quatuor minores ordines, sed nullum beneficium. Destinatus primo anno theologiae. Dedit peculium P. Ministro. M. I. 3095.

Iuramentum fecit 24. Maii 1705.

Discessit 26. Iulii 1708 iam sacerdos. Fuit [substitutus ac demum] magister caeremoniarum, defendit publice totam theologiam in Collegio Romano cum magna laude. Optime se gessit. — Fuit bidellus theologiae et factus doctor theologiae. Substitutus ac demum magister caeremoniarum. (Alb. Hung. 199.)

1711 parochus in Dunaszerdahely; 1719 abbas B. M. V. de Curru 1734 canonicus Strigoniensis; 1741 vicarius generalis Cels^{mi} ac R^{mi} S. R. I. principis et archiepiscopi Strigoniensis; 1744 factus eiusdem suffraganeus. Mortuus 7. Octobris 1748. (Alb. Hung. 199. Némethy 577. Kollányi 347. Steinhuber II. 342.)

Alexander Iosephus *Kudlik* Ungarus Modorensis, dioecesis Strigoniensis, natus a domino Georgio et domina Susanna Jambrekovich, utrisque semper catholicis, sed iam defunctis. Humanioribus studuit Iaurini et Posonii, logicae et physicae Viennae, ubique aggregatus sodalitio B. Virginis. Commendatus a R^{mo} episcopo Colocensi, Paulo Széchenyi venit [ex Collegio Pazmaniano] ad Collegium 24. Octobris 1705. Confirmatus Iavarini ab episcopo Vaciensi. Annum agit . . . complendum . . . Habet quatuor minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad metaphysicam. Deest peculium. Convictor primo anno. M. I. 3128.

Discessit 8. Maii 1710 sacerdos, theologus quarti anni. Bene se gessit. Sumpsit lauream doctoratus in Collegio.

1710 parochus in Érsekujvár; 1733—1741 canonicus Vaciensis. (Némethy 724.)

Ioannes Constantinus *Pataky* Ungarus Transylvanus[1] comitatus Dobocensis, dioecesis Strigoniensis, natus a domino Ioanne Pataky et domina Solomea Illey, utrisque semper haereticis, ille defunctus, ista vivit. Humanioribus studuit Claudiopoli et Iaurini, logicae et physicae Viennae, ubique aggregatus sodalitio B.Virginis. Commendatus a R. P. Gabriele Hevenesi Rectore Collegii Caesarei Viennensis venit ad Collegium 24. Octobris 1705. Confirmatus Viennae ab episcopo Viennensi. Annum agit 24., complendum . . . 1706. Habet quatuor minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad metaphysicam. Deest peculium. Convictor primo anno. M. I. 3129.

Iuramentum fecit 25. Maii 1706.

Discessit 9. Septembris 1710 sacerdos, theologus quarti anni.[2] Laurea theologiae donatus in Collegio habitis disputationibus philosophicis. Bene se gessit et ad missiones apostolicas destinatus a Sacra Congregatione de Propaganda per Transylvaniam et Valachiam. — Fuit decanus nationis inclytae Hungaricae et praefectus congregationis, in Collegio magister caeremoniarum. (Alb. Hung. 135.)

Huius verum nomen fuit Ioannes L. B. Giurgiu, sed a feudo familiae

Strimba (Hungarice Horgos-Patak) appellatus est communiter Pataky vel etiam Nemes. (Gams.) Nominatus est episcopus ritus Graeci in Transylvania 1716 et tandem 1721 praeconizatus.[3] Mortuus 1729.* (De hoc vide «Zeitschrift für katholische Theologie 1879. pag. 805. Nilles: pag. XCV. Steinhuber II. 341—2.)

[1] Apud Steinhuber (II. 341.) Iohannes Németh Freiherr von Pataky.

[2] Cum magna omnium alumnorum etiam Nationalium desolatione

[3] In missionibus quibus Transylvaniam et Valachiam lustravit, zelo Apostolico clarus, eamque ob causam episcopus Graeci ritus constitutus. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 203.)

* Secundum Album Hung. 135: Piissime obiit anno 1728.

Fr. Andreas *Musar* ord. S. Pauli primi Eremitae religiosus professus, Croata Varasdinensis, dioecesis Zagrabiensis, natus a domino Blasio et domina Magdalena Beretkowich, utrisque semper catholicis et iam defunctis. Humanioribus studuit Varasdini, philosophiae Lepoglavae in monasterio sui ordinis; aggregatus Varasdini sodalitio B. Virginis. Commendatus a R. P. Provinciale provinciae Germano-Croaticae ordinis divi Pauli P. Ioanne Kristotovecz venit ad Collegium 2. Novembris 1705. Confirmatus Varasdini ab episcopo Zagrabiensi. Annum agit 22., complendum 13. Octobris 1706. Habet tantum primam tonsuram. Destinatus ad primum annum theologiae. Dedit peculium. M. I. 3130.

Iuramentum fecit 25. Maii 1706.

Discessit 3. Iunii 1709 sacerdos, theologus quarti anni, substitutus caeremoniarius. In studiis et in moribus optime se gessit.

1739 factus Generalis 67-um sui Ordinis. (Catalogus virorum illustrium.) Mortuus 1763. (Steinhuber II. 386.)

Ioannes Andreas *Illyés* (de Csik Szent György) Transylvanus Hungarus, dioecesis Transylvaniensis, natus Matthia et Catharina Csiszér semper catholicis, ipse quoque semper catholicus. Humanitati et rhetoricae, philosophiae et theologiae per unum annum studuit Tyrnaviae, aggregatus ibidem sodalitio B. M. V. Commendatus ab Ill[mis] fratribus suis Stephano Illyés episcopo Samandriensi et Andrea Illyés episcopo Transylvaniensi, necnon Collegii Transylvaniensis Soc. Jesu P. Henrico Betevisticz venit ad Collegium 22. Octobris 1706. Confirmatus. Annum agit 22., complendum in Iunio 1707. Habet primam tonsuram et quatuor minores, sed nullum beneficium. Theologus secundi anni.

Iuramentum fecit 13. Iunii 1707. M. I. 3139.

Orationem habuit in festo S. Eustratii in ecclesia S. Apollinaris.

Discessit 2. Aprilis 1709 sacerdos, theologus quarti anni. Sumpsit lauream doctoralem [SS. Theologiae]. Optime se gessit in studiis et reliquis omnibus.

1709 parochus in Guta; 1714 canonicus Strigoniensis, archidiaconus Gömöriensis. — Praepositus de Campo viridi. Mortuus 25. Novembris 1734 Tyrnaviae. (Alb. Hung. 135. Némethy 622. Kollányi 333—334. Steinhuber II. 356.)

Matthias Iosephus *Csupor* Hungarus Iaurinensis, eiusdem dioecesis, natus Ioanne et Iuditha Mósa, semper catholicis, ipse quoque semper catholicus. Humanitati et rhetoricae Iaurini, logicae vero studuit Viennae, aggregatus utrobique sodalitio B. M. V. Commendatus ab Illmo vicario generali Iaurinensi, Andrea Mattusek et P. Gabriele Hevenesi Viennensis Academici Collegii rectore venit ad Collegium 22. Octobris 1706. Annum agit 20., complendum 24. Februarii 1707. Confirmatus. Habet primam tonsuram ac quatuor minores, sed nullum beneficium. Physicus. M. I. 3140.

Discessit 7. Iunii 1709 ob invaletudinem coactus abire; caeterum bene se gessit in studiis et in reliquis.

Mortuus 1709. (Alb. Hung. 199.)

Iacobus Emericus *Rieschly* Óváriensis Hungarus, dioecesis Strigoniensis, natus Ioanne et Catharina Schubhort; ille fuit semper et adhuc est lutheranus, ista vero, sicut et ipse, fuere semper catholici. Humanitati Iaurini et rhetoricae Posonii, logicae vero studuit Viennae. Aggregatus ubique sodalitio B. M. V. Commendatus a P. Ioanne Kecskeméti, regente collegii Pazmaniani venit ad Collegium 22. Octobris 1706. Annum agit 18., complendum 22. Iulii 1707. Confirmatus. Habet primam tonsuram ac quatuor minores, sed nullum beneficium. Physicus. M. I. 3141.

Iuramentum fecit 13. Iunii 1707.

Discessit 26. Iulii 1708, multo ante tempus, ratione sanitatis. Bene se gessit toto tempore, quo in Collegio fuit. — Physicam defendit, defensurus et universam philosophiam, nisi ob adversam valetudinem discedere debuisset. Fuit bidellus physicae et metaphysicae. (Alb. Hung. 135.)

Obiit pie, cum curam animarum gereret in Hegyeshalom, pro quo etiam suffragia debita persoluta fuere. (Alb. Hung. 135.)

Adamus *Urbanek* patria Vágujhelyiensis, Hungarus, dioecesis Strigoniensis, semper catholicus, natus parentibus Stephano et Catharina Zauzek, semper catholicis. Recommendatus ab Em[mo] cardinale de Saxonia, archiepiscopo Strigoniensi venit [ex Collegio Pazmaniano] ad Collegium 28. Octobris 1707. Complevit annum aetatis suae 24. die 6. Iunii 1707. Constitutus in quatuor minoribus. Secundi anni theologus alumnus. M. I. 3168.

Iuramentum fecit 12. Maii 1708.

Orationem habuit in festo S. Apollinaris hic in Collegio, praesente R. Patre Generale Soc. Jesu P. Angelo Tamburino. (Alb. Hung. 4.)

Discessit 8. Maii 1707 sacerdos, theologus quarti anni. Bene se gessit.[1] Sumpsit lauream doctoratus in Collegio.

1711 parochus in Pobedim, 1715—31 in Cseklész. (Némethy 1003.)

[1] Magister philosophiae factus eamque defendit universam Tyrnaviae. (Alb. Hung. 4.)

Georgius *Chuk* patria Croata, dioecesis Zagrabiensis, semper catholicus, natus parentibus Martino Chuk et Elisabetha Prudakina, semper catholicis. Recommendatus a capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 4. Novembris 1707. Annum aetatis suae 23. complebit 3. Aprilis 1708. Constitutus in quatuor minoribus. Theologus primi anni. M. I. 3181.

Discessit 10. Maii 1708 ob aegritudinem permissus abire. Quoad studia et alia bene se gessit.

Adamus L. B. *Amade* [de Várkony] Ungarus, dioecesis Strigoniensis, natus ab Illmo domino Adamo L. B. Amade de Várkony et domina parente Elisabetha Viczay, ambobus mortuis. Humanioribus studuit Sopronii et philosophiae Tyrnaviae,[1] ibidem aggregatus sodalitio B. Virginis. Commendatus ab Admodum R. P. Gabriele Hevenesi, rectore collegii Pazmaniani Viennae venit [ex Collegio Rubrorum] ad Collegium 23. Martii 1708. Confirmatus ab Em^{mo} cardinale Saxoniae Strigoniensis. Agit annum 21. Habet quatuor minores, sed nullum beneficium. Destinatus primo anno theologiae. M. I. 3190 b.

Iuramentum fecit 28. Maii 1708.

Discessit 2. Maii 1711 diaconus, theologus quarti anni. Bonae indolis specimen dedit cum mediocri profectu in studiis. — In Collegio bidellus chori inferioris, inclytae nationis Ungariae decanus. (Alb. Hung. 4.)

Canonicus Iaurinensis. (Alb. Hung. 4.)

[1] Defendit universam philosophiam cum emblemate Tyrnaviae. (Alb. Hung. 4.)

Comes Emericus Gabriel *Eszterházy* de Galántha, natus Sabariae, Hungarus dioecesis Iaurinensis, patre Illmo comite Petro Eszterházy de Galántha, matre Illma domina Christiana Török, utrisque semper catholicis; illo adhuc vivo, ista iam mortua. Humanioribus studuit Sopronii, philosophiae vero Viennae.[1] Aggregatus sodalitio B. V. utrobique. Commendatus a Ser^{mo} et Em^{mo} cardinale duce Saxoniae, archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 19. Octobris 1708. Confirmatus primatialis ab Em^{mo} cardi-

nale supradicto. Annum agit 20., complendum 4. Maii 1709. Habet quatuor minores et praepositurам B. M. V. in Rátót. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 3191.

Iuramentum fecit 19. Maii 1709.

Discessit 2. Maii 1711 subdiaconus, theologus tertii anni, propter infirmitatem abire permissus.

1713 canonicus Posoniensis; 1727 Strigoniensis et suffraganeus Cels^{mi} et R^{mi} primatis et archiepiscopi Strigoniensis Emerici Eszterházy; praepositus maior et consecratus episcopus Dorensis; 1740 episcopus Nitriensis. (Mem. bas. Strig. 164.) et Hungariae cancellarius. Mortuus 29. Novembris 1763 Strigonii, octuogenario maior. Sepultus Nitriae. Librum 1 edidit. (Alb. Hung. 52. Zelliger 113. Kollányi 340—341. Eszterházy 190—192. Steinhuber II. 351—2 et 385—6. Szinnyei : nihil.)

[1] Factus ibidem baccalaureus philosophiae. (Alb. Hung. 52.)

Franciscus Stephanus *Péterffy* Hungarus [perillustris] Posoniensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre domino Ioanne Francisco, matre domina Theresia Schelin, utrisque semper catholicis et adhuc vivis. Studuit humanioribus Posonii, philosophiae vero Viennae;[1] aggregatus sodalitio B. V. utrobique. Commendatus a Ser^{mo} et Em^{mo} cardinale duce Saxoniae, archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 19. Octobris 1708. Confirmatus Viennae ab episcopo eiusdem loci. Agit annum 20., complendum 19. Augusti 1709. Habet quatuor minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 3193.

Iuramentum fecit 19. Maii 1709.

Discessit 12. Septembris 1712 sacerdos, theologus quarti anni, et ad doctoratum [theologiae] promotus in hoc Collegio. Habuit disputationem publicam de controversiis cum magna laude ingenii, cuius pariter specimen semper dedit in studiis theologicis, ac proinde habuit etiam actum magnum theologiae in hoc Collegio Germanico.[2] Bene pariter se gessit in moribus et disciplina Collegii. — Fuit bidellus controversiarum. (Alb. Hung. 64.)

1713 parochus in Cseklész; 1715 canonicus Posoniensis; 1720 Strigoniensis et 1734 archidiaconus Barsiensis et electus episcopus Pharensis; praepositus S. Laurentii de Hay. (Alb. Hung. 64.) Mortuus 15. Ianuarii 1736 Tyrnaviae. Librum 1 edidit. (Rimely 277. Zelliger 397. Némethy 853. Kollányi 338. Steinhuber II. 342. Szinnyei X. 854.)

[1] Eandem sub emblemate dedicato Em^{mo} ac Ser^{mo} duci Saxoniae et archiepiscopo Strigoniensi summo cum plausu defendit, eiusdemque doctoratum accepit. (Alb. Hung. 64.)

[2] In tertio anno defendit unum tractatum, in quarto vero universam, in quo etiam factus est substitutus decanus inclytae nationis nostrae. (Alb. Hung. 64.)

Georgius *Podráczky* Hungarus Podragiensis, dioecesis Strigoniensis, natus patre domino Sigismundo, matre domina Anna de Brasta, utrisque semper catholicis et adhuc vivis. Humanioribus studuit Trencsinii, philosophiae vero Viennae, aggregatus sodalitio B. Virginis utrobique. Commendatus a Ser^{mo} et Em^{mo} cardinale duce Saxoniae, archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 19. Octobris 1708. Confirmatus Trencsinii ab episcopo Nitriensi. Annum agit 23., complendum 24. Aprilis 1709. Habet quatuor minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad metaphysicam. M. I. 3194.

Discessit 18. Martii 1709. Studebat metaphysicae, coactus abire consilio medicorum, ob aegritudinem.

Georgius Nicolaus *Plepelich* Croata Petrinicensis, dioecesis Zagrabiensis, natus patre domino Casparo, matre domina Helena Levachich, utrisque semper catholicis, sed iam mortuis. Humanioribus studuit Zagrabiae, philosophiae vero Viennae, aggregatus sodalitio B. Virginis utrobique. Commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 27. Octobris 1708. Confirmatus Zagrabiae ab episcopo Zagrabiensi. Annum agit 22., complendum 3. Martii 1709. Habet quatuor minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 3202.

Iuramentum fecit 20. Maii 1709.

Discessit 1. Aprilis 1712 sacerdos, theologus quarti anni. Ad lauream doctoratus promotus in hoc Collegio, in quo bene semper se gessit.

1712 parochus in Szela; 1724 canonicus Zagrabiensis; 1733 archidiaconus Chasmensis; 1737 de Kemlek. (Ivančan.) Mortuus 17. Aprilis 1737 Zagrabiae. (Matković 86. Steinhuber II. 367.)

Michael *Kalamer* Croata Okichensis, dioecesis Zagrabiensis, natus patre domino Georgio, matre domina Catharina Stosich, utrisque semper catholicis, illo iam mortuo, ista adhuc viva. Humanioribus studuit Zagrabiae, philosophiae vero Viennae; aggregatus sodalitio B. V. utrobique. Commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 27. Octobris 1708. Confirmatus Zagrabiae ab episcopo Zagrabiensi. Annum agit 23., complendum 20. Ianuarii 1709. Habet quatuor minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 3203.

Iuramentum fecit 20. Maii 1709.

Discessit 7. Septembris 1712 sacerdos, theologus quarti anni, ad lauream doctoratus promotus in hoc Collegio, in quo cum magna laude pietatis et diligentiae in studiis vixit.

1717 ex sublectore seminarii factus canonicus Zagrabiensis; 1719 rector Collegii Croatici Viennensis; 1730 archidiaconus de Vaska. (Ivančan.) Mortuus 2. Septembris 1745 Zagrabiae. (Matković 84. Steinhuber II. 367.)

Adamus *Skerlecz* Croata Chichiensis, dioecesis Zagrabiensis, natus patre domino Stephano, matre domina Martha Jellachich, utrisque semper catholicis, illo iam mortuo, ista adhuc viva. Humanioribus studuit Zagrabiae, logicae et physicae vero Viennae, aggregatus sodalitio B. V. utrobique. Commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 27. Octobris 1708. Confirmatus Zagrabiae ab episcopo Zagrabiensi. Annum agit 20., complendum 6. Februarii 1709. Habet quatuor minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad metaphysicam. M. I. 3204.

Iuramentum fecit 20. Maii 1709.

Discessit 8. Iulii 1709 adhuc novitius post 8 menses ob periculum non leve morbi subtilis. Optime se gessit in omnibus, adeoque non sine sensu abire permissus.

Petrus *Matthachich* Croata, dioecesis Zagrabiensis, Possaviensis, domino Matthia et Catharina Bedekovich nobilibus catholicis, ipse semper catholicus. Humanitati et rhetoricae studuit Zagrabiae, philosophiae Viennae, ibidem adscriptus sodalitio B. Virginis. Commendatus a capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 25. Octobris 1709. Annum agit 22., complendum 29. Iunii 1710. Confirmatus Zagrabiae. Habet primam tonsuram et quatuor minores. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 3212.

Iuramentum fecit 29. Maii 1710.

Discessit 29. Augusti 1713 sacerdos, post absoluta cum laude studia. Optime pariter se gessit in moribus et observantia.

1710 ex parocho in Jaszka factus canonicus Zagrabiensis; 1721 rector Collegii Croatici Viennae; 1730 archidiaconus Chasmensis; 1733 Goriczensis; 1739 Dubiczensis; 1745 cantor et abbas S. Nicolai de Ercsi. Mortuus 19. Iunii 1752. Zagrabiae. (Ivančan. Steinhuber II. 367.)

Fr. Paulus *Vukovics* ord. S. Pauli primi Eremitae Hungarus, dioecesis Vesprimiensis, natus Vesprimii Michaele et Iustina Perneszy, semper catholicis, ipse semper etiam catholicus. Studuit humanitati Posonii, rhetoricae Tyrnaviae, philosophiae vero in monasterio Mariathalensi, adscriptus sodalitio B. Virginis. Commendatus a suo Generale venit ad Collegium 25. Octobris 1709. Annum agit 25., complendum 3. Decembris currentis anni. Confirmatus Tyrnaviae. Habet primam tonsuram, quatuor minores et sacrum ordinem diaconatus, sed nullum beneficium. Destinatus primo anno theologiae. M. I. 3213.

Iuramentum fecit 16. Iunii 1710.

Discessit 29. Augusti 1713 sacerdos, post absoluta cum laude studia. Optime se gessit in moribus et observantia. Fuit ductor et magister novitiorum. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 266.)

Redux in Hungariam docuit philosophiam ac theologiam. Mortuus missionarius in Transylvania. (Alb. Hung. 266.)

Alexander *Máriási* [de Márkusfalva] Hungarus, dioecesis Agriensis,[1] natus Cassoviae, domino Nicolao et domina Eva Petneházi, haereticis nobilibus, ipse tamen anno aetatis 16 abiuravit haeresim Calvinianam. Studuit humanitati, rhetoricae et logicae Cassoviae, physicae vero et metaphysicae Tyrnaviae, ibidem adscriptus sodalitio B. M. Virginis. Commendatus ab Illmo et R^mo^ Stephano Telekesi episcopo Agriensi venit ad Collegium[2] 8. Novembris 1709. Annum agit 23., complendum 21. Iunii 1710. Confirmatus fuit Agriae. Habet primam tonsuram et quatuor minores, sed nullum beneficium. M. I. 3247.

Iuramentum fecit 6. Iunii 1710.

Discessit 18. Aprilis 1713 sacerdos et doctor in philosophia et theologia. Proprii in aliquibus iudicii tenax, sed multa pietate, zelo et doctrina praeditus, a quo proinde multa sperari possunt in religionis incrementum et proximorum salutem. — Bidellus theologiae. (Alb Hung. 4.)

1715 infulatus est in abbatem de Tapolcza et simul factus canonicus Agriensis. (Alb. Hung. 4.) 1745 praepositus Scepusiensis. Mortuus 19. Aprilis 1755. (Pirhalla 540—4.)

[1] In Albo Hung. 4 mendose: Strigoniensis.

[2] Venit ex Collegio Rubrorum, ubi defendit ethicam, factusque magister philosophiae, universamque defendit philosophiam. (Alb. Hung. 4.)

Stephanus *Görgei* (de eadem) Hungarus, dioecesis Strigoniensis, natus Scepusii, domino Francisco et domina Elisabetha Görgei, nobilibus catholicis et ipse semper catholicus. Studuit . . . humanitati, rhetoricae et universae philosophiae, Tyrnaviae[1] vero primo anno theologiae, ibidem adscriptus sodalitio B. V. Mariae. Commendatus ab Illmo et R^mo^ domino Emerico Csáky comite, episcopo Varadinensi venit ad Collegium 22. Novembris 1709. Annum agit 21., complendum 20. Augusti 1710. Est confirmatus Cassoviae. Habet primam tonsuram et quatuor minores. Habet canonicatum in cathedrali ecclesia Varadinensi. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 3248.

Iuramentum fecit 16. Iunii 1710.

Discessit 29. Martii 1712 diaconus, theologus quarti anni.[2] Fuit substitutus magistri caeremoniarum et lauream doctoratus [SS. Theologiae] accepit in Collegio Romano. Naturae fervidae, caeteroquin bene

se gessit in omnibus et habuit disputationes publicas de controversiis in hoc Collegio.

1714 praepositus titularis de Gaborján. Mortuus 3. Februarii 1721. (Karácsonyi.)

[1] Factus magister philosophiae, eandemque defendit Cassoviae; absoluto novitiatu factus immediate subsubstitutus, dein substitutus. (Alb. Hung. 314.)

[2] Ordinem subdiaconatus suscepit cum dispensatione mensium septem. (Alb. Hung. 314.)

Ioannes *Wanéczy* Hungarus Turócziensis,[1] dioecesis Strigoniensis, natus a domino Nicolao et domina Catharina Burius, patre actu adhuc haeretico, matre conversa et pro nunc catholica, ipse semper catholicus. Studuit humanioribus et rethoricis Tyrnaviae, logicae vero Viennae, ibidem adscriptus sodalitio B. M. Virginis. Commendatus ab Em[mo] principe archiepiscopo Strigoniensi Augusto S. R. E. cardinale venit ad Collegium 15. Novembris 1710. Annum agit 22., complendum 23. Augusti 1711. Confirmatus. Habet primam tonsuram et quatuor minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad metaphysicam. M. I. 3259.

Iuramentum fecit 31. Maii 1711.

Discessit 19. Aprilis 1714 sacerdos, permissus abire in tertio anno theologiae cum licentia Em[mi] protectoris, propter inopiam parochorum in sua dioecesi expositam nomine archiepiscopi Strigoniensis a R[mo] vicario generali. Optime se gessit in studiis et in pietate ac proinde ex gratia speciali promotus ad doctoratum philosophiae et theologiae in hoc Collegio.

In patriam reversus paulo post mortuus est piissime hoc eodem anno 1714 (Alb. Hung. 135.) parochus in Egerszeg. (Némethy 1012.) Habet merita litteraria. (Szinnyei : nihil.)

[1] Apud Steinhuber (II. 344.) mendose : Vancsy.

Gregorius *Schmitt* Ungarus, dioecesis Strigoniensis, natus Nagymartoniensis a domino Ioanne et domina Eva Haetin, semper catholicis, sicut et ipse. Studuit humanitati, rhetoricae Ginsii, secundi anni philosophiae Viennae, ibidem adscriptus sodalitio B. M. Virginis. Commendatus a R. P. Gabriele Hevenesi rectore Collegii Pazmaniani Viennae venit ad Collegium 14. Novembris 1710. Annum agit 20., complendum 20. Augusti 1711. Confirmatus Ginsii. Habet primam tonsuram et quatuor minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad metaphysicam. M. I. 3266.

Iuramentum fecit 31. Maii 1711.

Orationem habuit in festo S. Apollinaris, praesente R. P. Generale Michaele Tamburino.

Discessit 22. Augusti 1715 sacerdos et ad doctoratum in philosophia et theologia in hoc Collegio promotus. Optime profecit in studiis et bene etiam se gessit in observantia.

1716 plebanus Strigoniensis; 1724 archidiaconus Gömöriensis et canonicus Strigoniensis; 1730 parochus Tyrnaviensis. Praepositus B. M. V. de Pankota. Mortuus 13. Ianuarii 1746 Tyrnaviae. (Alb. Hung. 93. Némethy 911. Kollányi 340. Steinhuber II. 352.)

Georgius *Gyulai* Croata, dioecesis Zagrabiensis, natus in Nova villa a nobile domino Blasio et domina Catharina Crasmen, semper catholicis, sicut et ipse. Studuit humanitati, rhetoricae, toti physicae et primum annum theologiae Viennae, ibidem adscriptus sodalitio B. M. Virginis. Commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 24. Novembris 1710. Annum agit 25., complendum 2. Aprilis 1711. Confirmatus. Habet primam tonsuram et quatuor minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. I. 3276.

Iuramentum fecit 14. Iunii 1711.

Discessit 14. Iulii 1713 sacerdos, quarti anni theologus. Promotus ad doctoratum. In moribus bene se gessit et etiam cum assiduitate in studio, ingenii tamen mediocris.

Ioannes Iosephus *Hawlovecz* Ungarus [Posoniensis] dioecesis Strigoniensis, natus patre Francisco Felice Antonio et matre Anna Catharina Gemsizin semper catholicis, sicut et ipse. Studuit humaniora Posonii et universam philosophiam Tyrnaviae.[1] Commendatus ab Em^{mo} cardinale et episcopo Strigoniensi venit ad Collegium 16. Novembris 1711. Agit annum 21., completurus 11. Februarii 1712. Habet primam tonsuram et quatuor minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 3296.

Iuramentum fecit 29. Maii 1712.

Discessit 12. Aprilis 1714 sacerdos et promotus ad doctoratum in hoc Collegio in philosophia et theologia, permissus abire in tertio anno, quià laborabat calculis iam fere a duobus annis. Pollebat multo ingenio et ad conciones etiam valde aptus. Indolis valde solertis et callidae. Bene tamen semper se gessit et in pietate, et observantia. — Bidellus chori inferioris. (Alb. Hung. 135.)

1714 parochus in Hodrusbánya, 1723 in Csesztе usque 1726. (Némethy 614.)

[1] Accepto ibidem philosophiae baccalaureatu. (Alb. Hung. 135.)

Nicolaus *Levachich* nobilis Croata, filius domini Stephani et dominae Kozarich, natus 7. Decembris 1692 Pescheniczae, dioecesi Zagrabiensis e parentibus semper catholicis. Absolvit humaniora Zagrabiae, logicam et physicam Viennae, ibidem sodalis.

Commendatus ab Illmo et R^{mo} episcopo Zagrabiensi et capitulo venit ad Collegium 2. Novembris 1712, nullum de facto habens beneficium, sed quatuor minores. Destinatus ad metaphysicam.

Iuramentum fecit 28. Maii 1713. M. I. 3313.

Discessit 13. Februarii 1716 subdiaconus, theologus tertii anni. Ob infirmam valetudinem mentis anticipato remissus in patriam, optime caeteroquin semper se gessit in pietate et studiis.

Sigismundus *Fiath* perillustris Hungarus, natus 11. Augusti 1690 Iaurini, dioecesis Strigoniensis, parentibus perillustribus domino Ioanne et consorte domina Catherina de Fördős ante annum conversa ex haeresi, patre vero semper catholico, sicut et ipse. Absolvit humaniora, philosophiam et duos annos theologiae Viennae, sodalis et alumnus Collegii Pazmaniani per quinquennium. Commendatus ab Em^{mo} cardinale Strigoniensi e ducibus de Sachsenseitz et a P. P. Soc. Jesu collegii Pazmaniani venit ad Collegium 3. Novembris 1712. Diaconus. Nullum habet beneficium. Destinatus ad annum tertium theologiae. M. I. 3314.

Iuramentum fecit 5. Iunii 1713.

Discessit 4. Septembris 1714 sacerdos et in hoc Collegio promotus ad doctoratum. Bene se gessit, quoad mores et observantiam et etiam in studiis. — Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 314.)

1715 parochus in Nagyczétény. (Némethy 571.) Canonicus Iaurinensis. (Alb. Hung. 314.)

Martinus Franciscus *Szapáncsy* nobilis Hungarus, natus Leopoldopoli[1] 8. Iunii 1688, dioecesis Strigoniensis, parentibus Georgio et domina Catherina de Trakowitz semper catholicis, sicut et ipse. Absolvit philosophiam in Collegio Pazmaniano, ibidem sodalis B. M. V. Commendatus ab Em^{mo} cardinale archiepiscopo Strigoniensi et a PP. Soc. Jesu collegii Viennensis et regente Collegii Pazmaniani venit ad Collegium 3. Novembris 1712. Habet subdiaconatum, carens beneficio. Destinatus ad annum primum theologiae. M. I. 3315.

Iuramentum fecit 28. Maii 1713.

Discessit 20. Aprilis 1716 sacerdos, ad doctoratum [Theologiae] promotus ad hoc Collegium. Indolis pacatae et maturae, ingenii parum supra mediocritatem, multae tamen diligentiae in studendo et observantiae, quoad disciplinam domesticam. — Fuit praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 199.) Mortuus 29. Novembris 1750. (Némethy 954.)

1716 parochus in Vásárút, 1730—36 in Galántha. (Némethy 954.) Praepositus maior Vaciensis 1736—50 et simul vicarius generalis dioecesis Vaciensis. (Alb. Hung. 199.) Mortuus 29. Novembris 1750. (Karcsú VI. 56.)

[1] Lipótvár.

EGO SIGISMUNDUS FIATT. H. FILIUS

Joannis Fiath, Nationis HUNGARICAE, Dioecesis Strigoniensis, plenam habens huius Collegii notitiam institutis, regulis et constitutionibus, prout quoque iuxta interpretationem Superiorum amplector, me sponte subiicio et propterea iurare promitto.

ITEM SPONDEO, AC IURO QUOD DUM IN COLLEGIO permanebo et postquam ex eo sive completis sive incompletis studiis exiero ante elapsi triennii terminum sine Sedis Apostolicae licentia, vel ita triennium sine licentia Eminentissimorum Cardinalium Protectorum, nullam Religionem Societatem, aut Congregationem Regularium ingrediar nec in earum aliqua professionem emittam.

INSUPER SPONDEO AC IURO ME STATUM Ecclesiasticum amplexurum, et ad omnes Sacros Ordines etiam Presbyteratus cum Superioribus visum fuerit, promoveri, cumque idem mandaverint in Patriam statim reversurus ad iuvandas animas, et nihilominus praestito, sine licentia praedicta Religionem Societatem aut Congregationem Regularium ingressus fuero, aut in earum aliqua professionem emisero.

ROMAE. Vta Junii 1713

Sic me DEUS adiuvet & haec Sancta DEI Evangelia.

Idem qui supra

Antonius *Piacsek* Hungarus [Vág-Ujheliensis], dioecesis Strigoniensis, natus 30. Martii 1691 Trencsinii, parentibus Georgio et Susanna Gubernath semper catholicis. Absolvit humaniora et philosophiam Viennae in Collegio Pazmaniano et ibidem sodalis.[1] Habet subdiaconatum. Commendatus ab Em^{mo} cardinale Strigoniensi et PP. Soc. Jesu collegii Viennensis et regente Collegii Pazmaniani venit ad Collegium 3. Novembris 1712. Nullum habet beneficium. Destinatus ad annum primum theologiae. M. I. 3316.

Iuramentum fecit 5. Iunii 1713.

Discessit 20. Aprilis 1716 sacerdos. Promotus ad doctoratum [SS. Theologiae] in nostro Collegio. Optime semper se gessit et bene profecit in studiis. Ingenio supra mediocritatem praeditus et multa diligentia in studendo. — Fuit bibliothecarius. (Alb. Hung. 4.)

1716 administrator in Széplak, 1727 parochus in Prividia. Mortuus 1728. (Némethy 861.)

[1] Defensa ibidem universa philosophia et sumpto magisteriatu. (Alb. Hung. 4.)

Ioannes *Grandicz* Hungarus [Ginsiensis] natus in oppido S. Martini 16. Novembris 1688, dioecesis Iaurinensis, parentibus Ioanne et Catherina Grabaricz, semper catholicis. Absolvit humaniora Ginsii et philosophiam Viennae in Collegio Pazmaniano [eiusdemque magister], ibidem sodalis. Commendatus a PP. Soc. Jesu collegii Viennensis venit ad Collegium 3. Novembris 1712. Habet primam tonsuram et quatuor minores, sed nullum beneficium. Destinatus ad annum primum theologiae. M. I. 3317.

Iuramentum fecit 28. Maii 1713.

Discessit 20. Aprilis 1716 sacerdos, ad doctoratum promotus in hoc Collegio. Singulari pietate semper praefulsit et in studiis etiam bene profecit, a quo proinde multa sperari possunt in bonum animarum.

Mortuus 1720. (Alb. Hung. 135.)

Petrus *Topolovecz* (filius Petri) Croata, dioecesis Zagrabiensis, natus in inferiori Stubicza 21. Decembris 1690, ex parentibus catholicis, sicut pariter ipse semper fuit. Studuit humanioribus litteris Varasdini, logicae et physicae Zagrabiae et in utroque loco adscriptus sodalitio B. Virginis. Commendatus a R^{mo} capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 10. Novembris 1713, habens quatuor minores, sed nullum beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad metaphysicam. M. I. 3327.

Iuramentum fecit 10. Iunii 1714.

Discessit 9. Maii 1718 sacerdos, theologus quarti anni. Egregie omnino se gessit in omnibus et bene in litteris profecit, naturae alioquin timidae.

Fr. Eusebius *Podhoránszky* (filius Francisci) Hungarus [Galgócziensis], ord. S. Pauli primi Eremitae professus, dioecesis Strigoniensis, natus Galgóczii 13. Iulii 1692 ex patre catholico et matre Susanna Bülosz conversa, ipse autem catholicus semper fuit. Studuit humanioribus litteris et philosophiae Tyrnaviae. Commendatus ab Admodum R. P. Provinciale eiusdem ordinis venit ad Collegium 20. Novembris 1713. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 3328.

Iuramentum fecit 10. Iunii 1714.

Discessit 8. Iulii[1] 1717 sacerdos, theologus quarti anni. Egregiae indolis; optime semper se gessit et bene profecit etiam in studiis.

Multorum annorum prior in suo ordine et ecclesiae, conventusque Sassiniensis aedificator. Mortuus 1767 mense Septembri. (Alb. Hung. 52.)

[1] Secundum Album Hung. 52: 30. Iulii.

Elias *Herényi* Hungarus, dioecesis Strigoniensis, natus Brezno-Bányae 18. Aprilis 1691 ex patre et matre Maria Czernak conversis, ipse vero semper catholicus fuit. Studuit humanioribus litteris Posonii, philosophiae Viennae, ibidemque adscriptus sodalitio B. Virginis. Commendatus ab Em^{mo} archiepiscopo Strigoniensi et a P. Ioanne Baptista Juskovics, regente Pazmaniani venit ad Collegium 3. Decembris 1713, habens quatuor minores, sed nullum beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad metaphysicam. M. I. 3347.

Discessit 19. Aprilis 1714 clericus ex sola causa malae valetudinis, cum caeteroquin bene se gereret et in studiis optime proficeret.

Mortuus 1716 Tyrnaviae. (Alb. Hung. 52.)

Paulus *Tarnóczy* Hungarus [perillustris] dioecesis Nitriensis, natus Alsólehoczii 24. Ianuarii 1692 ex patre (Melchiore) semper catholico et matre Clara Simonyi conversa, ipse vero semper catholicus fuit. Studuit humanioribus litteris Tyrnaviae, philosophiae Viennae, ibidemque adscriptus sodalitio B. Virginis. Commendatus ab Illmo episcopo Nitriensi et ab eodem P. Juskovics venit ad Collegium 3. Decembris 1713, habens quatuor minores, sed nullum beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad metaphysicam. M. I. 3348.

Iuramentum fecit 28. Iunii 1714.

Discessit 4. Septembris 1718 sacerdos, theologus quarti anni.[1] Lauream philosophiae et theologiae in hoc Collegio suscepit et semper bene se gessit et in litteris bene profecit.

1729 canonicus Nitriensis.[2] (Alb. Hung. 266.) Mortuus 21. Aprilis 1753 Nitriae. (Vagner 309. Steinhuber II. 354.)

[1] Oblatam sibi ex universa disputationem recusavit, in secundo anno theologiae concertavit pro bidellatu inter triennios competitores. (Alb. Hung. 266.)

[2] Suffragia sunt absoluta a me Ladislao Kemény diebus 4 et 5. Iulii 1753.

Petrus *Gratzky* Croata, dioecesis Zagrabiensis, natus 8. Septembris 1695 ex nobilibus parentibus Ioanne et Anna Kerchelich semper catholicis. Studuit humanioribus Zagrabiae et logicae Viennae. Ordinatus in minoribus venit ad Collegium 26. Octobris 1714 commendatus a R^{mo} capitulo. Destinatus ad physicam.

Iuramentum fecit 12. Maii 1715. M. I. 3355.

Discessit 8. Aprilis 1720 sacerdos. Optime semper et mature se gessit in pietate et observantia, et cum magna diligentia in studendo. Promotus fuit ad doctoratum in Collegio Germanico in philosophia et theologia.

Antonius *Horváth* Ungarus [perillustris] Sproniensis, dioecesis Iaurinensis, adscriptus Strigoniensi, natus 4. Iunii 1689 ex nobilibus parentibus Nicolao senatore primario Sopronii et domina Maria Jazin semper catholicis. Studuit philosophiae Viennae et in eadem facultate magisterium accepit.[1] Venit ex Pazmaniano 28. Decembris 1714 minoribus ordinibus initiatus et commendatus a P. Ioanne Baptista Juskovics Pazmaniani regente. Destinatus ad primum annum theologiae. M. I. 3373.

Iuramentum fecit 7. Iulii 1715.

Discessit 31. Martii 1717 sacerdos, theologus quarti anni. Bene se gessit et mediocriter in studiis profecit.

1717 parochus in Vásárút usque 1730. (Némethy 629.)

[1] Secundum Album Hung. 4: Tyrnaviae sumpsit magisterium ibidemque defendit universam philosophiam.

Matthias *Pongrácz* Ungarus [perillustris] ex comitatu Liptoviensi,[1] dioecesis Strigoniensis, natus 26. Februarii 1693 ex nobilibus parentibus Matthia semper catholico et domina Iuditha Szentiványi lutherana, a multis annis mortua. Studuit logicae et physicae Viennae. Venit ad Collegium 28. Decembris 1714 minoribus ordinibus initiatus. Commendatus a P. Juskovics. Destinatus ad metaphysicam. M. I. 3374.

Iuramentum fecit 5. Iulii 1715.

Discessit 22. Augusti 1715 clericus, cum valetudinis causa de medicorum consilio anticipato redire deberet in patriam. Optimi caeteroquin ingenii, bonae indolis et multae pietatis hic specimen dedit.

[1] Secundum Album Hung. 199: Arvensis.

Sigismundus Iosephus *Berényi* L. B. de Karancs-Berény, perpetuus in Bodok, dioecesis Strigoniensis, natus 30. Septembris 1694 ex Illustribus et Generosis parentibus domino Georgio et domina Clara Ujfalusi, semper catholicis. Fuit primum in convictu Trencsinii, postea [Viennae] in Collegio Pazmaniano et Tyrnaviensi,[1] in quo ultimo philosophiam absolvit, magisterium ex ea accepit et primo anno theologiae studuit. Venit ad Collegium 20. Novembris 1715 commendatus ab Em^mo cardinale Strigoniensi et a P. P. Collegii Pazmaniani et Tyrnaviensis, habens quatuor minores iam provisus et nominationem Caesaream de abbatia B. M. V. de Poroszló. Destinatus ad secundum annum theologiae.

Iuramentum fecit 17. Maii 1716. M. I. 3378.

Orationem habuit de S. Martyribus in templo S. Apollinaris 1717.

Discessit 4. Septembris 1718 sacerdos, theologus quarti anni. Lauream theologicam in hoc Collegio suscepit. Fuit per aliquod tempus magister caeremoniarum et bene semper se gessit, ac in literarum studio diligens. — Bibliothecarii munere perfunctus est. (Alb. Hung. 314.)

Coadiutor Em^mi Cardinalis Quinqueecclesiensis ; 1719 canonicus Strigoniensis et consecratus episcopus Mallensis ; 1739 episcopus Quinqueecclesiensis. Mortuus 25. Septembris 1748 Quinquecclesiis. (Mem. bas. Strig. 166. Kollányi 335—337. Steinhuber II. 334.)

[1] Ibi defendit universam philosophiam, eiusdem iam magister, sine praeside, quam Augustissimo imperatori Carolo VI. dedicavit, a quo etiam gemmea cruce donatus est. (Alb. Hung. 314.)

Emericus Xaverius Iosephus *Bivolényi* [Zolnensis], dioecesis Nitriensis, nobilis, natus 15. Maii 1693 ex domino Andrea et domina Sophia Nezbiort semper catholicis. Studuit in Collegio Pazmaniano philosophiae, in qua magisterium accepit et etiam primo anno theologiae.[1] Venit ad Collegium 20. Novembris 1715 commendatus a P. Regente Collegii Pazmaniani, habens quatuor ordines minores. Destinatus ad secundum annum theologiae.

Iuramentum fecit 17. Maii 1716. M. I. 3379.

Discessit 17. Augusti 1718 sacerdos, theologus quarti anni. Lauream suscepit hic in Collegio, ubi habuit disputationem publicam in tertio anno theologiae. Bene se gessit in omnibus.

1719 parochus in Felsődiós, 1727 in Vittencz. (Némethy 500.) Mortuus 1733. (Alb. Hung. 52.)

[1] Defendit philosophiam Tyrnaviae, dein tractatum de Incarnatione in Collegio S. Apollinaris. (Alb. Hung. 52.)

Paulus Emericus *Kontor* (filius Gregorii) Hungarus, dioecesis Iaurinensis, nobilis, natus ex parentibus semper catholicis 29. Novembris 1692. Studuit logicae et physicae Tyrnaviae in Collegio

ORA TIO
De SS. MM. EVSTRATIO, & Soc. Habita
in Templo S. APOLLINARIS.
A' Sigismundo Iosepho L. B. Berenyi de
Karancs Bereny, perpetuo in Bodok, Abbate
Infulato B. M. V. de Poroszlo, Hungaro, Collegij Germa-
nici Alumno
17 17.

Rubrorum. Commendatus a R^mo^ Stephano suo fratre, vicaric generali Iaurinensi venit ad Collegium 20. Novembris 1715 minoribus ordinibus initiatus, sine ullo beneficio. Destinatus ad metaphysicam. M. I. 3386.

Iuramentum fecit 7. Iunii 1716.

Discessit 8. Aprilis 1720 sacerdos. Bene et cum omni laude semper se gessit in moribus et observantia, diligens etiam in studendo. Promotus fuit in hoc Collegio ad doctoratum, ingenii tamen solum supramediocriter. — Fuit bibliothecarius. (Alb. Hung. 266.)

Parochus Sabariensis. Canonicus Iaurinensis et vicarius generalis. Mortuus qua episcopus. (Alb. Hung. 266. Steinhuber II. 352.)

Franciscus Emericus *Bèkásy* [de Hermány] Hungarus Sabariensis, dioecesis Iaurinensis, praenobilis, natus 10. Novembris 1695 parentibus Generosis domino Nicolao et domina Iustina Kalesty semper catholicis, ipseque semper catholicus. Studuit humanioribus Ginczii et alumnus Sopronii, philosophiae Tyrnaviae,[1] alumnus in Collegio Szelepcséniano, ubi adscriptus, sicuti etiam Viennae in [Collegio] Pazmaniano sodalitio B. Virginis. Commendatus ab Em^mo^ Strigoniensi et ab Illmo episcopo Tribunicensi vicario generali Iaurinensi venit ad Collegium 23. Octobris 1716. Initiatus quatuor minoribus, nullum habet beneficium. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 2.

Iuramentum fecit 3. Maii 1717.

Discessit 19. Aprilis 1719. Ad doctoratum promotus in hoc Collegio et bene semper se gessit in observantia et studiis.

[1] Defendit philosophiam Tyrnaviae. (Alb. Hung. 64.)

Michael Iosephus *Thamásy* Hungarus Zolnensis, dioecesis Strigoniensis, nobilis, natus 5. Iunii 1694 parentibus Generoso domino Nicolao et domina nobili Anna Jaksi semper catholicis, semper et ipse. Studuit humanioribus Zolnae, Trencsinii, Comaromii, logicae Tyrnaviae, convictor in seminario Szelepcséniano, physicae et metaphysicae convictor Viennae in Collegio Pazmaniano, ubi adscriptus sodalitio B. Virginis, sicuti etiam Trencsinii et Comaromii. Commendatus ab Em^mo^ Strigoniensi et ab Illmo episcopo Almisiensi venit ad Collegium 23. Octobris 1716. Initiatus quatuor minoribus, nullum habet beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 3.

Iuramentum fecit 3. Maii 1717.

Discessit 8. Aprilis 1720. Bene profecit in virtutibus et studiis, ingenio tamen solido supra mediocritatem praeditus. Fuit promotus in hoc Collegio ad doctoratum in philosophia et theologia.

1721 parochus in Nagy-Kosztolány. Mortuus 27. Augusti 1748 ibidem. (Némethy 979.)

Paulus Ernestus *Vidnicz* Hungarus Szakolczensis, dioecesis Strigoniensis, nobilis, natus ultima Februarii 1695 parentibus Generoso domino Paulo et matre nobili domina Dorothaea Janihovicz catholicis, semper et ipse catholicus. Studuit humanioribus partim Szakolczae, partim Comaromii, philosophiae vero alumnus in Collegio Pazmaniano Viennae,[1] et ibi magisterii gradum adeptus, ubique adscriptus sodalitio B. Virginis. Commendatus ab Em^mo^ Strigoniensi et ab Illmo Almisiensi, vicario generali venit ad Collegium 23. Octobris 1716. Initiatus quatuor minoribus, nullum habet beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 4.

Iuramentum fecit 9. Maii 1717.

Discessit 17. Augusti 1718 subdiaconus, theologus secundi anni, coactus abire, ut quamprimum posset aëris mutatione occurrere phtisi, qua in dies magis tabescebat. Bene alioquin se gerebat in omnibus.

Mortuus 11. Octobris 1718 [mox post reditum] cum Vienna, ubi aliquandiu decubuit, in Hungariam transportabatur.

[1] Defendit philosophiam. (Alb. Hung. 266.)

Michael *Kovachevich* Croata Crisiensis, dioecesis Zagrabiensis, nobilis, natus . . . 2. Februarii 1693 baptizatus, parentibus Ioanne et Margarita Habianovich catholicis semper et ipse catholicus. Studuit alumnus humanioribus Zagrabiae, Viennae autem pariter alumnus philosophiae, utrobique adscriptus congregationi B. Virginis. Commendatur a R^mo^ capitulo Zagrabiensi et habet patronum R^mum^ Thomam Kovachevich patruum suum. Venit ad Collegium 6. Novembris 1716. Initiatus quatuor minoribus, nullum habet beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 29.

Iuramentum fecit 6. Iunii 1717.

Discessit sacerdos 8. Aprilis 1720. Optime se gessit in observantia et valde diligenter in studiis, magna etiam maturitate praeditus, ingenio tamen solum mediocri.

Fr. Emericus [Ignatius] *Nagy* [de Felső-Bükk] professus ord. S. Pauli primi Eremitae (filius Stephani), Hungarus dioecesis Iaurinensis, natus mense Novembre 1697. Studuit humanioribus Sopronii in convictu, ubi fuit adscriptus congregationi B. Virginis et Göncii, philosophiae vero in religione.[1] Proponitur a sua religione. Venit ad Collegium 21. Octobris 1717. Initiatus quatuor minoribus. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 22. Maii 1718. M. II. 32.

Discessit 22. Aprilis 1721. De pietate optime meritus. — Fuit bidellus chori inferioris. (Alb. Hung. 52.)

Definitor provincialis et prior multorum annorum. (Alb. Hung. 52.)

[1] Defendit philosophiam in Elefánt. (Alb. Hung. 52.)

Paulus [Stephanus] comes *Forgách* [de Ghimes] Hungarus, dioecesis Strigoniensis, nobilis Hungarus, natus 5. Iunii 1696 parentibus comite Paulo Forgách, qui nunc est episcopus Rosonensis matreque catholicis semper, etiam ipse. Studuit humanioribus, convictor Tyrnaviae et Trencsinii, rhetoricae vero, philosophiae et per duos annos theologiae Viennae in convictu [Caesareo] Sanctae Barbarae, ubi baccalaureatum et magisterium philosophiae suscepit. Adscriptus fuit congregationibus, ubicumque studuit. Commendatus ab Illmo episcopo Pyber, vicario generali Em^mi^ de Saxonia venit ad Collegium 21. Octobris 1717, nullos habens ordines, nullumque beneficium. Destinatus ad tertium annum theologiae. Convictor. M. II. 33.

Discessit 24. Aprilis 1718 minorista,[1] usque ab adventu in Collegium coepit oculis laborare, unde compulsus est in patriam redire.[2] Rarae prudentiae et modestiae iuvenis, optimumque sui specimen dedit non tamen in litteris, quibus vacare multum non potuit.

Redux in patriam infulatus in abbatem B. M. V. de Bakony. Canonicus Varadinensis, lector eiusdem capituli; 1733 praepositus Posoniensis. (Alb. Hung. 266.) Factus episcopus Magnovaradinensis 2. Octobris 1747, dein 1757 Vaciensis. (Péterfy II. 424. Rimely 245. Steinhuber II. 334.) Mortuus Vaciae circa 15. Februarii 1759. (Szabó : 614—5.)

[1] Accepta laurea theologica in archigymnasio Romanae Sapientiae. (Alb. Hung. 266.)

[2] Diarium 24. Aprilis 1718 : Lasciando molta stima e concetto de sua persona che già si pensava farlo per l'anno futuro maestro de'novizi o duttore.

Sigismundus Michael *Kapy* [de Kapivár] Hungarus, dioecesis Agriensis, nobilis, natus 18. Iunii 1697 parentibus perillustribus et generosis domino Gabriele et domina Pergelaki catholicis semper et ipse. Studuit humanioribus Eperjesini et Cassoviae, deinde convictor [per triennium] in collegio Tyrnaviensi[1] studuit philosophiae et baccalaureatum ac magisterium suscepit, et in omnibus his locis adscriptus est sodalitiis B. Virginis. Commendatus ab Illmo et R^mo^ Gabriele comite Erdődy episcopo Agriensi venit ad Collegium 25. Octobris 1717. Initiatus quatuor minoribus, nullum habet beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 38.

Iuramentum fecit 22. Maii 1718.

Orationem habuit in festo S. Apollinaris.

Discessit 22. Aprilis 1721 subdiaconus optimi ingenii.

In Collegio existens donatus abbatia B. M. V. de Almád infulabili. Fuit bidellus canonum. — Ez a legény szegény árva nemzetünknek ebben az Collegiumban kimondhatatlan kárára volt. (Alb. Hung. 314.)

Fuit in spiritualibus assistens episcopi Agriensis et ibidem canonicus (Alb. Hung. 314.) usque 1728. (Bartalos 61. Steinhuber II. 350.)

[1] Ubi defendit philosophiam, quam obtulit honori Ill^{mi} comitis Gabrielis Erdődy episcopi Agriensis. (Alb. Hung. 314.)

Iosephus Antonius *Szentbalásy* Hungarus, dioecesis Strigoniensis, nobilis, natus Viennae et baptizatus 19. Aprilis 1699 parentibus nobilibus dominis Georgio et Helena eius coniuge catholicis, quemadmodum semper etiam ipse. Audivit humaniora Viennae, Iavarini et Posonii, philosophiam et primo anno theologiam Viennae,[1] ubi in Pazmaniano Collegio fuit alumnus et in philosophia quidem fuit baccalaureus mox prius magister. Adscriptus congregationi B. Virginis Viennae et Posonii. Propositus et commendatus ab Em^{mo} archiepiscopo Strigoniensi eiusque vicario venit ad Collegium 19. Octobris 1718. Initiatus quatuor minoribus, nullum habet beneficium. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 56.

Iuramentum fecit 21. Maii 1719.

Discessit 22. Aprilis 1721 subdiaconus. Optime satisfecit in omnibus. — Hic in Collegio defendit parvum actum ex tractatu de iure et iustitia pro maximo Collegii et nationis suae honore, defensurusque universam theologiam sibi oblatam dum modo ad finem cursus theologici permanere voluisset. Protonotarius apostolicus. (Alb. Hung. 135.) Doctor SS. Theologiae. (Némethy 959.)

1724 parochus in Dunaszerdahely, post civitatis Strigoniensis et inde 1725, in Nagysalló usque 1729. Subin recessit ad Misericordianos Posonienses,[2] ubi mortuus est 14. Maii 1747. (Némethy 959.)

[1] Defendit universam philosophiam Viennae pro decore totius Universitatis. (Alb. Hung. 135.)

[2] Megbolondult nagy nyomorúsága miatt esztergami Karmelisban noha érdemetlen volt. (Alb. Hung. 135.)

Gabriel Hermannus Antonius a *Pathachich* L. B. de Zajezda patria Croata (Varasdinensis), dioecesis Zagrabiensis, adoptatus tamen in archidioecesi Strigoniensi. Perillustris. Baptizatus 3. Maii 1699 parentibus Ill^{mis} dominis Balthasare (Stephano L. B. a) Pathachich et Theresia Gereczy catholicis, sicut etiam ipse semper. Studuit humanioribus in Styria apud PP. Benedictinos et Varasdini, Tyrnaviae vero, ubi fuit convictor in seminario S. Alberti et alumnus in Collegio generali regni Hungariae, philosophiae, cuius etiam baccalaureus formatus est.[1] Adscriptum Con-

GABRIEL. C. PATACh. DE ZAL. AEPPUS. COL. ET BACS.

ORA TIO
Habita in Cappella Pontificia coram SSmo D.N
INNOCENTIO XIII. PONT. MAX.
In Festo Omnium Sanctorum
Prima Nouembris Anni M DCC X X I.
A' Gabriele Hermanno a' Patthachich Libero
Barone de Zajezda Croata Diœcesis Zagra=
biensis, in Collegio Germanico, & Hunga=
rico pro Archi-Diœcesi
Strigoniensi Alumno.

gregationi B. Virginis Varasdini et Tyrnaviae. Propositus et commendatus ab Em^{mo} archiepiscopo Strigoniensi et a P. Rectore collegii Tyrnaviensis venit ad Collegium 19. Octobris 1718. Initiatus quatuor minoribus. Nullum habet beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 58.

Iuramentum fecit 21. Maii 1719.

Orationem habuit in capella pontificia coram S. D. Innocentio XIII. in festum Omnium Sanctorum 1. Novembris 1721.

Discessit 30. Augusti 1722 post absoluta studia et sacris ordinibus omnibus initiatus. Bene se gessit in omnibus.[2] Ingenio et studio praenotans. Defendit publice in aula Collegii huius theses de universa theologia ; in eadem doctor creatus.[3] — Fuit [substitutus, deinde] magister caeremoniarum.[4] (Alb. Hung. 93.)

1723 ex parocho Varasdinensi factus canonicus Zagrabiensis, abbas infulatus; 1727 archidiaconus Camarcensis; 1729 episcopus Sirmiensis; 1733 archiepiscopus Colocensis. (Ivančan.) Mortuus 1745 Zagrabiae. (Alb. Hung. 93. Matković 85—86. Steinhuber II. 363—364.)

[1] Ibidem etiam defendit universam philosophiam anno 1718. (Alb. Hung. 93.)

[2] Diarium 30. Augusti 1722 : Ha vissuto sempre in Collegio con lode singolare e per la sua bontà ed osservanza e per l'applicazione agli studi, nei quali ha sempre fatto speciale risalto sopra tutti.

[3] Mortuo domino patre obtinuit adveniendo P. Mossi licentiam domum eundi ad negotia sua exequenda, unde dum rediit, studia, uti coepit, continuavit. (Alb. Hung. 93.)

[4] De studiis suis Romae factis in statuto seminarii Colocensis 5. Novembris 1735 ab ipso Gabriele Pathachich archiepiscopo dato tali modo commemorat : Cum domus regularis sine regulis non sit aliud, quam campana sine pistillo ; ne etiam in sacratiori consilio collata eo pertigimus, ut sub eadem vos gubernari faciamus disciplina, sub cuius suavi iugo nos per septennium hilari semper vultu viximus, nimirum per triennium in Collegio generali cleri Hungariae Tyrnaviae fundato et rubrorum dicto, per quadriennium vero in Collegio Germanico-Hungarico ad S. Apollinarem in alma urbe Romae erecto, et utinam in comparato ibi incremento fragilitas humana nos in eo gradu persistere passa fuisset. (Originale. Archivum seminarii Colocensis.)

Andreas Adalbertus *Paulikovics* Hungarus, dioecesis Strigoniensis, nobilis, natus Iaurini et baptizatus 31. Octobris 1697 parentibus dominis Andrea (Stephani) et Catharina Araugen catholicis, sicut etiam ipse semper. Studuit humanioribus Iaurini et Posonii, philosophiae Viennae, ubi in Pazmaniano Collegio fuit alumnus et accepit baccalaureatum, utique adscriptus Congregationi B. Virginis. Propositus et commendatus ab Em^{mo} archiepiscopo Strigoniensi et Illmo eius vicario venit ad Collegium

19. Octobris 1718. Initiatus quatuor minoribus, nullum habet beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 59.

Iuramentum fecit 21. Maii 1719.

Discessit 22. Aprilis 1722 sacerdotio initiatus, theologus quarti anni, doctor in theologia et philosophia. Egregie se gessit in omnibus.[1]

1722 parochus in Felsőtúr, 1727 in Drégelypalánk; 1736 canonicus Strigoniensis et archidiaconus Tornensis. Mortuus 16. Februarii 1754 Tyrnaviae. (Mem. bas. Strig. 168. Némethy 844. Kollányi 349. Steinhuber II. 344.)

[1] Diarium 20. Aprilis 1722: Si portò sempre egregiamente.

Iosephus Antonius de *Chiolnich* Croata Carolostadiensis nobilis,[1] dioecesis Zagrabiensis, natus Vivodinae 11. Martii 1699 parentibus perillustribus dominis Paulo et Iuditha Krisanich catholicis, semper etiam ipse. Studuit humanioribus Zagrabiae, logicae vero et physicae Viennae, ubi fuit alumnus in Collegio Croatico, utrobique adscriptus congregationi B. Virginis. Propositus et commendatus a R^{mo} capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 1. Novembris 1718. Initiatus quatuor minoribus, nullum habet beneficium. Destinatus ad metaphysicam. M. II. 75.

Iuramentum fecit 21. Maii 1719.

Discessit 26. Iulii 1723. Bene se gessit in omnibus. Defendit universam theologiam in Collegio Romano, sumpsit gradum doctoratus in Collegio et sacerdos factus fuit magister caeremoniarum.

1728 postea quod fuit capellanus Varasdini apud parochum Gabrielem Hermannum Pathachich et dein quatuor annos parochus in Berdovecz factus canonicus Zagrabiensis et tum rector Collegii Hungaro-Illirici Bononiae; 1732 archidiaconus de Vrbocz; 1733 Cathedralis; 1739 lector; 1751 episcopus Bosnensis electus residentiam episcopalem Diacovae, item ecclesiam Sanctissimae Trinitatis et aedem episcopalem Trnavae e fundamentis exstruxit, ecclesiam pretiosa suppellectili providit. Scripsit autobiographiam. Mortuus 1773. Zagrabiae. (Farlati IV. 84—89. Matković 87. Steinhuber II. 364—5.)

[1] Antenati eius fugientes a Turcis reliquerunt Bosniae arcem Chiolka penes Bihać et donati sunt a Rege in districtu Carolostadiensi arce Ostercz. (Ivanćan.)

Stephanus *Pucz* Croata nobilis Zagorianus, dioecesis Zagrabiensis, natus 1700 in Zagoria, Studuit Grammaticales Zagrabiae in regio gymnasio et convictu nobili sun Jesuitis, poesim et rhetoricam in seminario iunioris cleri dioecesis Zagrabiensis, philosophiam vero Viennae. Propositus et commendatus a R^{mo} capitulo Zagrabiensi et a comite Emerico Eszterházy episcopo Zagrabiensi venit ad Collegium[1] [fine Octobris 1719.] Accepit tonsuram clericalem 21. Decembris 1715. Farlati VIII. 251.

Discessit 1723 sacerdos ordinatus 30. Novembris 1723. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae in nostro Collegio.

1723 parochus in Bisztra; 1729 rector Collegii Croatici Viennae; 1733 archidiaconus de Vrbocz; 1734 Varasdinensis; 1739 Goricensis; 1727 canonicus Zagrabiensis; 1743 custos; 1751 tabulae Banalis praelatus; 1752 lector; 1755 episcopus Belgradensis, postea praepositus maior. Toti patriae et cumprimis nobilitati charus, plenus meritis. Mortuus 24. Martii 1771 Zagrabiae. (Farlati VIII. 252. Matković 32 et 87. Steinhuber II. 365.)

[1] Pro continuandis studiis primo Viennam, ubi philosophiam, dein Romam ad Collegium Germanicum S. Apollinaris promotus fuit.

Georgius *Marcellevich* Croata, dioecesis Zagrabiensis, ordinis patricii, natus 28. Aprilis 1701 a dominis Michaele et Magdalena Belnick semper catholicis, sicut etiam ipse. Studuit inferioribus Zagrabiae, Viennae vero universae philosophiae, ibique ad magisterium promotus et sodalis B. Virginis. Propositus et commendatus a R^{mo} capitulo Zagrabiensi et peculiariter a R^{mo} domino Michaele Kalamier, canonico Zagrabiensi et rectore in Collegio Croatico Viennae, venit ad Collegium 20. Octobris 1720. Minoribus ordinibus initiatus, nullum tamen habens beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 83.

Iuramentum fecit 4. Maii 1721.

Discessit 19. Aprilis 1724 sacerdos, theologus quarti anni. Optimo ingenio praeditus, parique studio et profectu. Egregie se gessit in omnibus. Iam doctor in philosophia, promotus est in hoc Collegio ad doctoratum in theologia.

1729 e parocho in Dernje factus canonicus Zagrabiensis; 1734 rector Collegii Hungarici-Illirici Bononiae. Mortuus 13. Aprilis 1741 Viennae in cura existens.[1] (Matković 88. Steinhuber II. 367.)

[1] In archivo capituli Zagrabiensis est manuscriptum Marcellevichii continens regesta actorum capitularium ab anno 1237 usque 1693, quod multum inservit lustrandae historiae capitularis, quia sunt excerpta quaedam monumenta, quae hodie iam non inveniuntur in archivo. (Ivančan.)

Michael *Horváth* Croata, dioecesis Zagrabiensis, ordinis patricii, natus 12. Septembris 1700 parentibus Matthia et Anna Pepelko semper catholicis, sicut etiam ipse. Studuit inferioribus Varasdini, logicae vero et physicae Viennae, ibique sodalis B. Virginis. Propositus et commendatus a R^{mo} capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 20. Octobris 1720. Minoribus ordinibus initiatus, nullum tamen habens beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad metaphysicam. M. II. 84.

Iuramentum fecit 4. Maii 1721.

Discessit 17. Septembris 1722, post primum annum theologiae.

Coactus in patriam redire ob valetudinem, quae in dies deterebatur ab aëre Romano. Iuvenis alioquin egregiae indolis, parisque ingenii, a quo propterea eximia omnia poterant expectari.

Michael Christophorus *Okolicsányi* [de eadem] Hungarus, dioecesis Strigoniensis, praenobilis, natus 22. Septembris 1696 parentibus Ladislao O. (de Okolicsány) a lutherana haeresi converso et domina Maria Matyasovszky[1] semper catholica, sicut etiam ipse. Studuit Tyrnaviae inferioribus, Viennae vero, ubi fuit, alumnus in Collegio Pazmaniano philosophiae et secundo anno theologiae, ubi etiam adscriptus sodalitio B. Virginis. Propositus et commendatus a P. Juskovich venit ad Collegium 24. Octobris 1720. Minoribus ordinibus initiatus, nullum habens beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad tertium annum theologiae. M. II. 101.

Iuramentum fecit 2. Augusti 1721.

Discessit 26. Iulii 1722 sacerdotio initiatus, theologus quarti anni. Bene quoad mores et disciplinam. Ingenio ac profectu sufficienti. Doctor in theologia ac philosophia.[2]

1722 parochus in Szárazpatak, 1736 in Salgótarján, ubi mortuus est 21. Decembris 1737.* (Némethy 828.)

[1] Mendose: Matthiartorstii. [2] Accepit protonotariatum. (Alb. Hung. 199.) * Secundum Steinhuber (II. 344.) mendose: 1771.

Georgius *Dubovszky* Hungarus, dioecesis Strigoniensis, praenobilis, natus 17. Februarii 1697 parentibus domino Georgio et domina Susanna Dubovszky, semper catholicis, sicut etiam ipse. Studuit inferioribus Posonii, philosophiae vero et primo anno theologiae Viennae, ubi fuit alumnus in Collegio Pazmaniano, ibique sodalis B. Virginis. Propositus et commendatus a P. Ioanne Baptista Juskovich venit ad Collegium 24. Octobris 1720. Minoribus ordinibus initiatus, nullum habens beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 102.

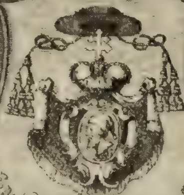
Iuramentum fecit 19. Iulii 1721.

Discessit 6. Aprilis 1723 sacerdos, theologus quarti anni. Laudabiliter semper se gessit in omnibus. — Doctor theologiae creatus in nostro Collegio. (Alb. Hung. 93.)

1723 parochus in Velsicz, 1740 in Barsszentkereszt. Mortuus 17. Augusti 1756. (Némethy 551.)

Stephanus *Sollinger* Hungarus [Kismartonensis] ex comitatu Sopronensi, dioecesis Iaurinensis, praenobilis, natus 8. Decembris 1698 parentibus Stephano et domina Christina semper catholicis, sicut etiam ipse. Studuit inferioribus Sopronii, ubi sodalis B. Virginis, philosophiae Tyrnaviae, ubi magisterium accepit;

Celsissimus, ac Revedssimus
Nicolaus è Comitibus
Perpetuus terræ Scepusiensis:
Miseratione Dina Eccl. Metrop Strig
Sacræ Sedis Apost Legatus Natus
Comitatuum Strig et Scepusien.
S. Smarum Cæsareo
Actualis Intimus
Locumten. Consili
num Unus e sud
&c.

Dominus Dominus
Csaky de Keresztszegh
Sacri Romani Impery Princeps
Archi Eppus. Primas Regni Hunga.
Summus & Secretarius Cancellarius
Supremus ac Perpetuus Comes
Regiarum Majestatum
& Excelsi Regÿ
Consiliarius nec
Tab. Septemvir
&c.

primo vero anno theologiae Viennae in Collegio Pazmaniano, in quo fuit etiam alumnus. Commendatus a P. Ioanne Baptista Juskovich venit ad Collegium 24. Octobris 1720. Minoribus ordinibus initiatus, nullum habens beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 104.

Iuramentum fecit 4. Maii 1721.

Discessit 8. Aprilis 1723 sacerdos, theologiae quarti anni. Laudabiliter semper se gessit in omnibus. — Accepit theologiae doctoratum in Collegio S. Apollinaris. Praefectus Congregationis Maioris. (Alb. Hung. 315.)

Mortuus 1736. (Alb. Hung. 315.)

Ioannes *Milkovics* Hungarus, dioecesis Iaurinensis, praenobilis, natus 27. Novembris 1699 parentibus domino Andrea et domina Elisabetha, semper catholicis, sicut etiam ipse. Studuit inferioribus Sopronii et Iaurini, ibique sodalis B. Virginis, logicae vero et physicae Viennae in Collegio Pazmaniano, ubi fuit alumnus. Propositus et commendatus a P. Juskovich venit ad Collegium 24. Octobris 1720. Minoribus ordinibus initiatus, nullum habens beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad metaphysicam.

Iuramentum fecit 11. Maii 1721. M. II. 106.

Discessit 30. Ianuarii 1725 ob grave superioris iudicio negotium sacerdos, theologiae quarti anni. Optimo pollebat ingenio, parique studio et profectu, promotusque est in hoc Collegio ad doctoratum in philosophia et theologia.[1] Optime pariter se gessit quoad disciplinam. — Protonotarius. Decanus nationis Hungaricae. (Alb. Hung. 135.)

Canonicus Iaurinensis. Praepositus S. Salvatoris de Pápócz; 1740 vicarius generalis Excell^{mi} domini episcopi Iaurinensis. (Alb. Hung. 135. Steinhuber II. 352 et 543.) Mortuus 1761. (Schematismus anni 1877. pag. 40.)

[1] Eodem anno 1720 defendit universam philosophiam in Collegio nostro. (Alb. Hung. 135.)

Nicolaus Iosephus comes a *Csáky* de Keresztszeg [perpetuus terrae Scepusiensis dominus] abbas B. M. V. de Scepusio (Ungarus, dioecesis Strigoniensis) natus 5. Decembris 1697 ex Ill^{mis} parentibus domino comite Stephano Csáky (iudicis curiae regii) iam pie defuncto et comitissa domina Maria Barkóczy adhuc viva, semper catholicis, sicut etiam ipse. Studuit inferioribus Cassoviae, philosophiae vero et theologiae primo et secundo anno inchoato Viennae, ubi fuit convictor in Collegio Pazmaniano et in quo creatus fuit philosophiae magister, post philosophicas theses propugnatas sine assistentia praesidis sub auspiciis Augustissimi imperatoris.[1] Propositus a P. Regente Collegii Pazmaniani misso eiusdem examine et commendatus ab Em^{mo} cardinale Csáky, suo ex

parte patris germano fratre, Romae praesente occasione conclavis post mortem Clementis XI, in cuius gratiam fuit dispensatus ab Em^mis^ protectoribus, accedente etiam consensu Summi pontificis, ut admitteretur extra tempus consuetum, et quia expresse non vocatus et pariter, quia per duas hebdomadas Romae moram traxit post electionem novi Summi Pontificis Innocentii XIII. in conventu S. Marcelli cum eodem Em^mo^ cardinale, suo fratre, ut constat ex supplici libello porrecto a P. Rectore, qui servatur in archivio, ingressus est Collegium 23. Maii 1721. Habet primam tonsuram et ordines minores. Destinatus ad prosequendum secundum annum theologiae. M. II. 115.

Iuramentum fecit 9. Novembris 1721.

Discessit 5. Aprilis 1723 sacerdos, theologus quarti anni. Laudabiliter se gessit in omnibus. — Habuit hic in Collegio actum parvum ex tractatu de sacramentis in genere ; fuit bibliothecarius, accepit hic abbatiam B. M. V. de Szent Jobb ; creatus theologiae doctor hic in Collegio. (Alb. Hung. 228.)

1723 canonicus, tum 1737 episcopus Magnovaradinensis ; 1747 archiepiscopus Colocensis, demum archiepiscopus Strigoniensis 15. Novembris 1751. Mortuus 31. Maii 1757 Posonii. (Alb. Hung. 228.) Libros 2 edidit. (Zelliger 69. Steinhuber II. 332—333. Szinnyei : nihil.)

[1] Caroli VI. Hungariae regis eiusdem nominis III., a quo etiam adamantina cruce donatus. (Alb. Hung. 228.)

Franciscus Seraphicus et Xaverius comes *Zichy* de Vásonkő, Hungarus Homonnensis, dioecesis Agriensis, natus 8. Octobris 1700 patre Petro, matre Clara comitissa Drugeth de Homonna catholicis semper, sicut et ipse. Humanioribus partim Budae, partim Posonii et Iavarini, philosophiae vero Olomucii et Viennae operam dedit, et creatus Viennae magister,[1] ibidem adscriptus sodalitio B. Virginis. Commendatus ab Em^mo^ cardinale archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 20. Octobris 1721. Habet primam tonsuram et ordines minores, iam abbas Sancti Georgii de Szerencs in dioecesi Agriensi. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 117.

Iuramentum fecit 14. Iunii 1722.

Discessit 5. Aprilis 1723 subdiaconus. Optime semper se gessit in omnibus. Ob infirmam valetudinem ex consilio medicorum iussus est redire in Hungariam.

1725 canonicus et parochus Magnovaradinensis ; 1727 canonicus Strigoniensis et deinde etiam archidiaconus Nitriensis ; 1734 praepositus Vágujhelyensis, quo e capitulo Strigoniensi discessit. (Mem. bas. Strig. 167.) 1742 factus suffraganeus archiepiscopi Strigoniensis ; 1743 coadiutor episcopi Iaurinensis, cui etiam successit 16. Martii 1744. (Alb. Hung. 64.)

Exacto iam quinquagesimo presbyteratus sui anno, visum fuit 15. Augusti 1774 primitias secundas celebrare, ad quas magna pars episcoporum, canonici plurimi ex omnibus capitulis, nobiles et magnates pene innumeri confluxere, plaudentes cum reliqua infinita hominum multitudine. Duo ornatus ab imperatrice Maria Theresia eidem mandati. Finita autem missa adstante maiori nobilium parte per comitem Fekete insignis ordo Sancti Stephani crucis maioris eidem collatus. Mortuus 8. Iunii 1783. (Alb. Hung. 64. Némethy 1041.) Generis sui decus, ordinis ecclesiastici delicium. (Kazy 183. Steinhuber II. 349. Kollányi 342.)

[1] Defendit Viennae sub auspiciis Invictissimi sui regis Caroli III. universam philosophiam sine professore, donaturque a Sua Maiestate cruce adamantina. (Alb. Hung. 64.)

Fr. Paulus *Letenyei*[1] ord. S. Pauli primi Eremitae professus, Hungarus, dioecesis Agriensis, natus patre praenobili domino Martino Letenyei (de Nagy Letenye) et matre Maria Dobuczi haereticis iam mortuis et baptizatus a praedicante pariter haeretico circa annum 1698, ipse vero ad fidem catholicam anno 1710 Leutschoviae conversus. Absolvit humaniora partim Leutschoviae, partim Cassoviae, ubi maiori ex parte philosophiam audivit, ibique adscriptus sodalitio B. Virginis. Commendatus a suis superioribus venit ad Collegium 4. Novembris 1721 subdiaconatus ordine initiatus. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 138.

Iuramentum fecit 14. Iunii 1722.

Orationem habuit in festo S. Apollinaris. (Alb. Hung. 266.)

Discessit 28. Iulii 1725 theologus quarti anni, sacerdotio initiatus. Optime se gessit in omnibus, tum quoad disciplinam, tum quoad studia, in quibus multum profecit. — Bibliothecarius. Praefectus Congregationis. Concertavit pro actu parvo theologiae. (Alb. Hung. 266.)

Redux in Hungariam docuit philosophiam et theologiam; factus vicarius provincialis, postquam per triennium provinciam suam gubernasset; factus definitor generalis, tum pater provinciae ac tandem plenus virtutibus et meritis pie in Domino obiit 25. Februarii 1780. (Alb. Hung. 266.)

[1] Apud Steinhuber (II. 387.) mendose: Lethényi.

Stephanus [Nicolaus] *Jaklin* de [Felső]-Elefánt, Ungarus, dioecesis Strigoniensis, natus 18. Iulii 1701 parentibus Perillustri et Generoso domino Sigismundo et domina Theresia Marhrinzy semper catholicis, sicut et ipse semper catholicus. Studuit humanioribus partim Comaromii, partim Posonii et Tyrnaviae, ibique sodalis B. Virginis, philosophiae vero Viennae,[1] in qua facultate magister creatus. Propositus et commendatus ab Em^{mo} et R^{mo} cardinale Saxoniae archiepiscopo Strigoniensi, commendatus etiam primo loco a Patre rectore et reliquis Patribus Collegii Pazmaniani venit ad Collegium 14. Octobris 1722, quatuor minoribus ordinibus ini-

tiatus, nullum habens beneficium ecclesiasticum.[2] Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 141.

Iuramentum fecit 2. Maii 1723.

Discessit 18. Aprilis 1725 sacerdos, theologus quarti anni. Optime se gessit in omnibus. Iam doctor in philosophia promotus est in hoc Collegio ad lauream doctoratus in theologia. — Creatus in protonotarium sedis Apostolicae. (Alb. Hung. 315.)

1725 parochus in Kisgyarmat ; 1735 canonicus Strigoniensis, subin cantor [abbas infulatus] et electus episcopus Almisiensis. Mortuus 1. Ianuarii 1787 Tyrnaviae, postquam 50 annis canonicus fuit. Exstruxit ecclesiam in natali suo vico Elefánt dicto. Libros 2 edidit. (Mem. bas. Strig. 168. Némethy 649. Zelliger 207. Kollányi 347—348. Steinhuber II. 342. Szinnyei V. 301—2.) Habuit secundas primicias Viennae. (Alb. Hung. 315.)

[1] Ubi defendit universam philosophiam sub auspiciis Ill^{mi} domini L. B. Sigrai de Felső et Alsó-Surány, cancellariae Hungariae referendarii intimi actualis consiliarii Suae M^{tis} Apostolicae. (Alb. Hung. 315.)

[2] Pro itinere Romano 200 fl. Rhenenses a patre suo accipit Viennae, 15. Augusti 1722. (Catalogus mscr. bibl. univ. Bud. II. 493.)

Paulus Antonius *Endrődy* Ungarus Széplakiensis, dioecesis Strigoniensis, natus 3. Octobris 1702 parentibus nobili domino Georgio et domina Elisabetha Takács catholicis, semper et ipse catholicus. Humaniora Sopronii et Tyrnaviae absolvit, physicam vero Viennae, ibique sodalis B. Virginis. Propositus ab Em^{mo} et R^{mo} cardinali de Saxonia archiepiscopo Strigoniensi et commendatus tertio loco a Patre rectore et reliquis patribus Collegii Pazmaniani venit ad Collegium 14. Octobris 1722, quatuor minoribus ordinibus initiatus, nullum habens beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad metaphysicam. M. II. 143.

Iuramentum fecit 2. Maii 1723.

Discessit 30. Aprilis 1726 sacerdotio initiatus, mediocris admodum ingenii ac nullius fere progressus in studiis. Quoad mores et domesticam disciplinam male semper se gessit, adeo, ut debuerit superiorum clementiae, quod eum diu in Collegio immorari permiserint. — Fuit primus bidellus chori inferioris. Accepit theologiae doctoratum et factus est honoris protonotarius apostolicus. (Alb. Hung. 267.)

1726 parochus in Csicsó, 1753 canonicus Posoniensis et abbas de Monte S. Mariae. Canonicatum 1764 resignavit. Mortuus 14. Ianuarii 1770 in Néver. (Némethy 557.)

Franciscus *Szily* Ungarus Tokodiensis, dioecesis Strigoniensis, natus 14. Septembris 1701 parentibus nobili domino Ioanne et Elena Kornis catholicis, semper et ipse catholicus. Studuit humanioribus partim Sopronii, partim Iaurini, logicae vero Viennae, ibique sodalis B. Virginis. Propositus ab Em^{mo} et R^{mo} cardi-

ORATIO
DE SS·MM·EVSTRATIO eiusq: Socijs
Habita in Templo S. Apollinaris
Die 13. Decembris 1725.
A Nobili ac Rev. D. Emerico Kudlick Hun=
garo Tyrnauiensi Dioec. Strigoniensis
Collegij Germanici & Hungarici
Alumno.

nali de Saxonia archiepiscopo Strigoniensi et commendatus quinto loco a Patre Rectore et reliquis patribus Collegii Pazmaniani venit ad Collegium 14. Octobris 1722, quatuor minoribus ordinibus initiatus. Nullum habet beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad metaphysicam. M. II. 144.

Discessit 29. Novembris 1722 vix completo primo mense novitiatus, quia ostendit se omnino alienum a statu ecclesiastico, et quia sive vero, sive falso dixit se sortitum fuisse natales illegitimos.

Stephanus Iosephus *Varovich* Croata, dioecesis Zagrabiensis, nobilis, natus 26. Aprilis 1701 parentibus domino Matthia et domina Juditha Mallekovich catholicis semper et ipse catholicus. Humanioribus operam dedit Zagrabiae, philosophiae vero Viennae, in qua gradum [magisterii] accepit, ibique sodalis B. Virginis. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 5. Novembris 1722, quatuor minoribus ordinibus initiatus. Nullum habet beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 161.

Iuramentum fecit 3. Maii 1723.

Discessit 1. Maii 1726 sacerdos, optimo ingenio et moribus piissimis ornatus, plurimum profecit in studiis et quoad domesticam disciplinam quam maxime etiam satisfecit.

1726 parochus in Desinić; 1733 canonicus Zagrabiensis; rector Collegii Hungarici-Illirici Bononiae; 1747 archidiaconus Varasdinensis. Mortuus 22. Novembris 1752 Zagrabiae. (Ivančan. Matković 89. Steinhuber II. 367.)

Emericus Antonius *Kudlick* Hungarus Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis, nobilis, natus 1. Novembris 1700 parentibus domino Paulo (Antonio) et honesta domina Iuliana Klementovich catholicis semper, sicut et ipse catholicus. Humanioribus Comaromii, Posonii et Tyrnaviae operam dedit, theologiae vero Viennae, ubi accepit gradum baccalaureatus, utrobique sodalis B. Virginis. Propositus et commendatus ab Em^mo^ cardinale de Saxonia archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 17. Octobris 1723, initiatus quatuor ordinibus minoribus, nullum habens beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 168.

Iuramentum fecit 21. Maii 1724.

Orationem habuit de S. Martyribus in templo S. Apollinaris 13. Decembris 1725.

Discessit 1. Maii 1726 sacerdos. Optime se gessit in observantia et in studiis. Promotus ad doctoratum [SS. Theologiae] in nostro Collegio. — Protonotarius honoris.

1726 parochus in Kisgyarmat; 1752 e parocho in Érsekujvár factus canonicus Posoniensis, postea abbas S. Sapientiae de Titel. Mortuus 16. Februarii 1772. (Rimely 280. Némethy 724.)

Ioannes Baptista a *Vlassicz* Hungarus Posoniensis, dioecesis Strigoniensis, nobilis, natus 29. Septembris 1699 parentibus Ioanne et domina Christiana catholicis semper et ipse semper catholicus. Humanioribus Posonii, philosophiae vero Tyrnaviae operam dedit, in qua gradum magisterii praemissa philosophiae universae defensione suscepit.[1] Studuit etiam ibidem per annum theologiae, ac sodalis B. Virginis. Propositus et commendatus ab Em^mo^ cardinale, qui supra venit ad Collegium 17. Octobris 1723. Habet quatuor ordines minores, nullum tamen beneficium. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 169.

Iuramentum fecit 21. Maii 1724.

Discessit 1. Maii 1726 sacerdos. Optime se gessit in observantia et in studiis. Promotus ad doctoratum in nostro Collegio.

1726 parochus in Földvár usque 1729. (Némethy 1027.)

[1] Non sine magno applausu sub auspiciis Excell^mi^ comitis Georgii Erdődy. (Alb. Hung. 136.)

Ioannes Baptista *Gellért* [Csabaiensis] Hungarus, dioecesis Strigoniensis, perillustris, natus 18. Octobris 1702 parentibus perillustri domino Ioanne et domina Susanna Kőszegi catholicis semper et ipse semper catholicus. Humanioribus operam dedit Tyrnaviae et Nitriae, primo anno vero theologiae Viennae, ibique sodalis B. Virginis. Propositus et commendatus ab Em^mo^ cardinale, qui supra, venit ad Collegium 17. Octobris 1723 habens quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 170.

Iuramentum fecit 21. Maii 1724.

Discessit 17. Iunii 1724 de consilio medicorum, ob adversam valetudinem. Bene satisfecit in omnibus.

1727 parochus in Ásvány; e capitulo Scepusiensi translatus fuit anno 1754 canonicus Strigoniensis. Mortuus 22. Octobris 1768 in Sempte.[1] (Mem. bas. Strig. 170. Némethy 589. Kollányi 366—367.)

[1] Cum peste laborantibus sacramenta ministraret, eandem promeruit coronam. (Catalogus virorum illustrium. Cordara 222.)

Ignatius *Kaintar* Hungarus Neosoliensis, dioecesis Strigoniensis, nobilis, natus 29. Octobris 1703 parentibus domino Iacobo Ioanne et Anna Barbara catholicis semper et ipse semper catholicus. Humanioribus Leutschoviae, philosophiae vero Budae operam dedit, cuius ibidem etiam universae theses cum honore

propugnavit. Studuit etiam primo anno theologiae Viennae, ibique sodalis B. Virginis. Propositus et commendatus ab Em^mo cardinale archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 17. Octobris 1723. Initiatus quatuor minoribus ordinibus, nullum habet beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 171.

Iuramentum fecit 21. Maii 1724.

Discessit 20. Aprilis 1727 sacerdos. Ex negligentia non profecit in studiis iuxta ingenii vires. Quoad mores et domesticam disciplinam male semper se gessit, non semel voluere superiores eum e Collegio dimittere, ob quandam correspondentiam cum quibusdam mulieribus, ad quarum domum eo die, quo e Collegio discessit, Romam reversus ausus fuit per summum nefas accedere, dignus propterea, qui ab ordinario Strigoniensi propter hoc facinus severissime puniretur. — Peritus linguae Latinae, Germanicae, Ungaricae, Sclavonicae. (Prop. F.) Bidellus chori superioris, inde mox demissus ad chorum inferiorem, ibidem bidellus primus factus, quem renuntiavit; doctoratum et protonotariatum accepit. (Alb. Hung. 136.)

Parochus in Remete, ibique mortuus 19. Augusti 1739. (Némethy 670.)

Stephanus Emericus *Szalay* Hungarus Cseklesziensis, dioecesis Strigoniensis, nobilis (filius Andreae Sigismundi) natus 1. Novembris 1701 parentibus semper catholicis et ipse semper catholicus. Humanioribus Posonii operam dedit, physicae vero Viennae, ibique sodalis B. Virginis. Propositus et commendatus ab Em^mo cardinale archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 17. Octobris 1723 habens quatuor ordines minores, nullum tamen beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 172.

Iuramentum fecit 21. Maii 1724.

Discessit 20. Aprilis 1727 sacerdos, nullius ingenii, nullius studii et observantiae, particeps et ipse consiliorum prioris pravi alumni cum quo ex Collegio discessit et Romam redivit ad praedictas mulierculas invisendas. — Eruditus linguae Latinae, Ungaricae, Germanicae, Sclavonicae. (Pr. F.)

1729 parochus in Torna, 1733 in Mohi, usque 1736. (Némethy 953.)

Michael Georgius *Zlatarich* Croata, dioecesis Zagrabiensis, nobilis Dubicensis, natus 28. Septembris 1702 parentibus nobili domino Luca et domina Catharina Karan catholicis semper et ipse semper catholicus. Humanioribus et rethoricae operam dedit Zagrabiae, philosophiae vero Viennae, in qua gradum [magisterii] accepit, ibique sodalis B. Virginis. Propositus et commendatus a R^mo capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 1. Novembris 1723 initia-

tus quatuor ordinibus minoribus, nullum habens beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 187.

Iuramentum fecit 21. Maii 1724.

Discessit 25. Augusti 1726 sacerdos, optimo pollebat ingenio ac plurimum profecit in studiis, optimeque semper se gessit in omnibus. In tertio anno theologiae defendit publicas theses in aula Collegii et in quarto anno habuit actum magnum in Collegio Romano, ratione cuius sine alio examine promotus fuit ad doctoratum in nostro Collegio.

1732 e parocho in Ivanicz factus canonicus Zagrabiensis; 1733 rector Collegii Croatici Viennae; 1738 capitaneus arcis Dubicae. Mortuus 2. Aprilis 1738 Dubicae. (Ivančan. Matković 89.)

Sigismundus *Nagy* Croata, dioecesis Zagrabiensis, nobilis, baptizatus 29. Ianuarii 1705 parentibus domino Georgio et domina Barbara Matkovich[1] semper catholicis, sicut et ipse. Studuit philosophiae Viennae alumnus Collegii Zagrabiensis, ibique sodalis B. Virginis. Propositus a R^{mo} suo capitulo venit ad Collegium 1. Novembris 1724. Habet primam tonsuram et quatuor minores ordines, nullum autem beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 208.

Iuramentum fecit 13. Maii 1725.

[1] Mendose: Mattiovich.

Discessit 1. Aprilis 1728 sacerdos, absolutis magna cum diligentia et ingenii laude theologicis studiis. Fuit singularis modestiae ac pietatis, et in omnibus disciplinae ac moderatorum suorum observantissimus.

Paulus Iosephus *Zjátek* Hungarus Kisrepnensis, dioecesis Nitriensis, nobilis, natus 29. Iunii 1704 parentibus domino Georgio et domina Anna nata Jeszenszki, confirmatus 16. Iulii 1723 in ecclesia cathedrali Nitriensi. Studuit humanioribus Nitriae, philosophiae Viennae, utrobique alumnus et adscriptus congregationi B. Virginis. Propositus a R. P. Andrea Bossányi Collegii Pazmaniani regente venit ad Collegium 19. Octobris 1725. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores, nullum autem beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 212.

Iuramentum fecit 24. Iunii 1726.

Orationem habuit in laudem S. Apollinaris, praesente R. P. Angelo Tamburino S. J. Generale.

Discessit 20. Aprilis 1729 sacerdos initiatus. Sumpsit lauream doctoralem in Collegio; non omnino satisfecit, quoad domesticae disciplinae et superiorum observantiam. — Fuit decanus Nationis et assistens secundus in Congregatione. (Alb. Hung. 267.)

Mortuus 1734 in Szkacsán parochus et vicearchidiaconus. (Alb. Hung. 267. Steinhuber II. 354.)

ORATIO
DE SS·MM·EUSTRATIO ET SOC
Habita in Templo S· Apollinaris
A Ladislao Antonio Majthenyi Libero Barone
de Kosseleke Ungaro. Archidioecesis Strigoniensis
Presbytere Collegii Germanici, & Ungarici
Alumno. Die 13. Decemb. 1728.

Fr. Adamus *Ordódy* ord. S. Pauli primi Eremitae professus, Hungarus Apatiensis [ex comitatu Nitriensi] dioecesis Strigoniensis, nobilis, baptizatus 4. Octobris 1703 parentibus Perillustribus domino Adamo et domina Iuliana nata Ferraris semper catholicis et ipse semper catholicus et confirmatus. Inferioribus studuit partim Nitriae, partim Comaromii, philosophiae vero Tyrnaviae; sodalis B. Virginis. Propositus a provincia Hungarica sacri sui ordinis venit ad Collegium 31. Octobris 1725 quatuor minoribus et sacro subdiaconatus ordine initiatus. Nullum habet beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 24. Iunii 1726. M. II. 234.

Discessit 18. Aprilis 1729 sacerdos, absolutis studiis magna cum diligentiae laude, fuitque singularis devotionis ac pietatis, necnon domesticae disciplinae ac superiorum suorum observantissimus. — Fuit bibliothecarius et praefectus congregationis maioris. (Alb. Hung. 5.)

Mortuus ut Generalis sui ordinis dignissimus, si in nomine error non sit, Generalis enim Stephanus vocatus fuerat. (Alb. Hung. 5.)

Antonius Ladislaus *Majthényi* L. B. de Keselőkő, Hungarus, dioecesis Strigoniensis, nobilis, baptizatus 9. Octobris 1703 parentibus Ill^{mis} domino Matthia et domina Helena, nata Sándor, utrisque catholicis, sicut et ipse et confirmatus in ecclesia parochiali Trencsiniensi. Studuit humanioribus litteris partim Posonii, partim Tyrnaviae, partim Trencsinii, philosophiae vero Viennae, alumnus in Collegio Pazmaniano, ubique adscriptus Congregationi B. Virginis. Propositus et commendatus a R. P. Andrea Bossányi, praedicti Collegii Pazmaniani regente venit ad Collegium 31. Octobris 1725. Habet primam tonsuram et quatuor ordines minores. Nullum habet beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 235.

Iuramentum fecit 24. Iunii 1726.

Orationem habuit de S. Martyris in templo S. Apollinaris 13. Decembris 1728.

Discessit 20. Aprilis 1729 sacerdos. Sumpsit lauream doctoralem [SS. Theologiae] in Collegio, fuitque ingenio valde inquieto ac turbulento, sub finem tamen suae morae in Collegio melius se gessit.

1729 parochus in Füss, 1755 praepositus Bajmóczensis; 1776 resignavit beneficium et recessit ad Neosolium. Fuit una abbas B. M. V. de Tereske. (Némethy 760.) Mortuus 1780. (Steinhuber II. 344.)

Iosephus *Lendvay* (de Lendva) Hungarus Karloczensis[1], dioecesis Strigoniensis, praenobilis, natus 23. Martii 1704 parentibus dominis Ioanne et Sophia David, utrisque catholicis, sicut etiam ipse et confirmatus. Metaphysicam audivit Viennae, ibi-

que congregationi B. Virginis in Coelum Assumptae adscriptus. Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} archiepiscopo Strigoniensi, ab eius vicario et a Patribus Societatis [Jesu] venit ad Collegium 21. Octobris 1726. Habet quatuor minores et nullum beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 3. Iunii 1727. M. II. 259.

Discessit 26. Aprilis 1730 studiis absolutis cum magna diligentiae et ingenii laude, et quoad mores ac pietatem perquam optime se gessit. Accepit lauream doctoralem [SS. Theologiae] in hoc Collegio, nec non sacerdotio initiatus. — Protonotarius apostolicus.

1730 parochus in Vásárút, 1732 in Egerszeg, ubi mortuus est 8. Augusti 1737. (Némethy 741.)

[1] Secundum Album Hung. 136: Szerediensis.

Stephanus *Földey* Hungarus Posoniensis, dioecesis Strigoniensis, nobilis, natus 9. Iulii 1708 nobilibus parentibus dominis Andrea et Maria Magdalena utrisque catholicis, sicut etiam ipse et confirmatus. Humanioribus litteris partim Posonii, partim Tyrnaviae operam dedit et logicae Viennae, ibique congregationi B. Virginis in Coelum Assumptae adscriptus. Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} archiepiscopo Strigoniensi et ab eius vicario et a Patribus Societatis Jesu venit ad Collegium 21. Octobris 1726. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad classem metaphysicae. M. II. 261.

Iuramentum fecit 25. Maii 1727.

Discessit 1. Aprilis 1728 nullo sacro ordine suscepto, ob continuos capitis dolores, quos aiebat se pati, ut nullatenus studiis operam dare posset, ex consilio medicorum. Redivit in Hungariam[1] inchoato secundo anno theologiae.

1731 parochus in Vásárút, 1733 in Nagypaka, ubi mortuus est 10. Martii 1751. (Némethy 575.)

[1] In Collegium seu seminarium S. Stephani regis Hungariae, ex quo ad curam exivit. (Alb. Hung. 315.)

Ioannes *Pálsay* Hungarus Oszikoviensis, dioecesis Strigoniensis[1], nobilis, natus 19. Augusti . . . parentibus dominis Paulo et Margarita Lessovich utrisque catholicis, sicut et ipse et confirmatus. Humanioribus litteris partim Gyöngyösini, partim Eperjesini operam dedit; philosophiam audivit Tyrnaviae,[2] ibique congregationi B. Virginis adscriptus. Propositus et commendatus a capitulo Strigoniense et a praefecto eiusdem seminarii venit ad Collegium 22. Octobris 1726. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 3. Iunii 1727. M. II. 262.

Discessit 26. Aprilis 1730 sacerdos factus, studiis absolutis cum magna ingenii ac diligentiae laude. Quoad mores vero ac pietatem

perquam optime se gessit. Accepit lauream doctoralem [SS. Theologiae] in hoc Collegio. — Fuit bidellus chori inferioris, praefectus Congregationis maioris. (Alb. Hung. 136.)

[1] Secundum testimonium rectoris Collegii P. Michaelis Imperialis, fuit dioecesis Agriensis, sed clericus dioecesis Strigoniensis.

[2] Defendit universam in universitate Tyrnaviensi philosophiam sub imagine, ubi baccalaureatum et magisterium suscepit. (Alb. Hung. 136. Steinhuber II. 351.)

Franciscus Xaverius Iosephus Ioannes Nepomucenus *Klobusiczky* L. B. de Zethény, Hungarus Eperjesiensis, dioecesis Agriensis (inscriptus pro dioecesi Strigoniensi), natus 29. Novembris 1707 parentibus Ill^mis dominis Stephano et Clara Kapy, utrisque catholicis, sicut et ipse et confirmatus. Humanioribus litteris Eperjesini operam dedit, philosophiae vero Viennae[1] atque in utrisque locis sodalis B. Virginis in Coelum Assumptae.[2] Propositus et commendatus a Cels^mo et R^mo archiepiscopo Strigoniensi, ab eius vicario et Patribus Societatis Jesu venit ad Collegium 21. Octobris 1726. Habet quatuor minores et abbatiam sub titulo S. Iacobi Apostoli in dioecesi Vesprimiensi. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 263.

Iuramentum fecit 25. Maii 1727.

Orationem habuit in festo S. Apollinaris coram S^mo Benedicto XIII. (Némethy 689.)

Discessit 1. Maii 1730 sacerdos,[3] studiis absolutis cum magna ingenii ac diligentiae laude, quam etiam singulariter promeruit in concionibus, quas fecit; fuitque semper superiorum ac domesticae disciplinae observantissimus. Accepit lauream doctoralem in nostro Collegio. — SS. Theologiae doctor. Fuit decanus Nationis. Protonotarius apostolicus. (Alb. Hung. 64.)

Redux in Hungariam parochus primum per circiter unum annum Nagyfödémesiensis, expost canonicus primum Scepusiensis, deinde Strigoniensis. Abbas S. Iacobi eiusdem ecclesiae Metropolitanae lector; 1736 episcopus Nemesinus. Anno 1741 a felicissime triumphante Hungariae, Bohemiae etc. regina Maria Theresia episcopus Transylvaniensis declaratus. (Alb. Hung. 64.) Vicarius generalis Strigoniensis; 1743 episcopus Transylvaniensis; 1748 Zagrabiensis; 1751 archiepiscopus Colocensis. (Péterfy II. 424. Mem. bas. Strig. 167. Farlati V. 601.) Mortuus qua candidatus primatus regni Hungariae 6. Aprilis 1760. Libros 4 edidit. (Alb. Hung. 64. Némethy 689. Kollányi 343—345. Steinhuber II. 349. Szinnyei VI. 570—1.)

[1] Magister philosophiae creatus Cassoviae. (Alb. Hung. 64.)

[2] Baccalaureatus philosophiae. Fuit convictor in Pontificio et Caesareo convictorum collegio per biennium Viennae et unum annum in Collegio Pazmaniano. (Alb. Hung. 64.)

[3] Obtinuit a SS. Domino Nostro Benedicto XIII. dispensationem vigintiquinque mensium et septem dierum pro sacerdotio. (Alb. Hung. 64.)

Georgius *Réés* Croata Samoboriensis, dioecesis Zagrabiensis, nobilis, natus 14. Februarii 1705 nobilibus parentibus dominis Michaele et Anna Bernek, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Philosophiam absolvit Viennae, ibique congregationi B. Virginis in Coelum Assumptae adscriptus. Propositus et commendatus a capitulo Žagrabiensi et a rectore Collegii Croatici Viennae venit ad Collegium 23. Octobris 1726. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 265.

Iuramentum fecit 25. Maii 1727.

Discessit 12. Ianuarii 1730 sacerdotio initiatus, studiis absolutis maxima cum ingenii ac diligentiae laude, et quoad mores ac pietatem optime etiam se gessit.

1738 e parocho S. Trinitatis ad Keresztinecz, dein ad S. Iohannem in Novavilla factus canonicus Zagrabiensis; 1739 rector Collegii Croatici Viennae et archidiaconus de Vrbocz; 1752 Cathedralis; 1754 custos et vicarius generalis, necnon abbas B. M. V. de Bela Sztena. Mortuus 21. Iulii 1767 Zagrabiae. (Ivančan. Matković 90. Steinhuber II. 368.)

Nicolaus Xaverius *Magdich* Croata, dioecesis Zagrabiensis, nobilis, natus 26. Novembris 1708 ex nobilibus parentibus dominis Petro et Helena Plantanovich, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Metaphysicae operam dedit Viennae, ibique adscriptus Congregationi B. Virginis. Propositus et commendatus a capitulo Zagrabiensi et a rectore Collegii Croatici venit ad Collegium 22. Octobris 1727. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 284.

Iuramentum fecit 29. Augusti 1728.

Discessit 16. Aprilis 1731 diaconus, iuvenis optimi ingenii, quique plurimum in studiis profecit, caeteroquin ostendit animum valde alienum ab observantia domesticae disciplinae.

1734 ex sublectore seminarii creatus canonicus Zagrabiensis; 1749 archidiaconus de Vaska; 1751 de Kemlek. Mortuus 10. Octobris 1755 post anni unius languorem, Zagrabiae. (Ivančan. Matković 89. Steinhuber II. 368.)

Ioannes *Mihanovich* Croata (Zagrabiensis), dioecesis Zagrabiensis, nobilis, natus 20. Novembris 1703 ex dominis parentibus Ioanne et Barbara Cheskovich, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Metaphysicae operam dedit Viennae, ibique congregationi B. Virginis adscriptus. Propositus et commendatus a capitulo Zagrabiensi et a rectore Collegii Croatici venit ad Collegium 22. Octobris 1727. Habet quatuor minores,

nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 285.

Iuramentum fecit 19. Augusti 1728.

Discessit 16. Aprilis 1731 sacerdotio initiatus, qui semper magna cum laude se gessit in pietate, in studiis, in domesticae disciplinae ac superiorum Collegii observantia.

Antonius *Vratanai* Hungarus Haszprunkensis [Posoniensis], dioecesis Strigoniensis, nobilis, natus 11. Ianuarii 1703 ex parentibus dominis Martino et Anna Maria, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Humanioribus litteris operam dedit partim Posonii,[1] partim Iaurini, ubi etiam philosophiae, et theologiae Viennae,[2] ibique congregationi B. Virginis adscriptus.[3] Propositus et commendatus ab Illmo [archi]episcopo Strigoniensi et a Patribus Societatis venit ad Collegium 28. Octobris 1727. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad tertium annum theologiae. M. II. 289.

Iuramentum fecit 2. Augusti 1728.

Discessit 8. Septembris 1729 sacerdotio initiatus, studiis absolutis magna cum diligentia ac ingenii laude. Quoad mores vero ac pietatem perquam optime se gessit. Accepit lauream doctoralem in hoc Collegio.

1729 parochus in Vieszka, 1742 in Románfalva, ubi mortuus est 22. Decembris 1747. (Némethy 1030.)

[1] Ubi duobus annis fuit alumnus.

[2] In Pazmaniano defendit sub imagine universam philosophiam, ubi etiam magister ex ea creatus est. (Alb. Hung. 5.)

[3] Philosophiae magister creatus in universitate Viennensi.

Fr. Franciscus *Roth* ord. S. Pauli primi Eremitae professus[1] Ungarus Óváriensis, dioecesis Iaurinensis, nobilis, natus ... Ianuarii 1706 ex nobilibus parentibus dominis Ioanne (Baptista) et Susanna nata Schubortin, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Humanioribus litteris Iaurini et Posonii operam dedit, logicae et physicae Tyrnaviae, metaphysicae vero in suo monasterio eiusdemque baccalaureus. Propositus et commendatus a suo R. P. Provinciali venit ad Collegium 7. Septembris 1729. Habet subdiaconatum, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 307.

Iuramentum fecit 30. Maii 1730.

Discessit 12. Aprilis 1733 sacerdotio initiatus. In studiis mediocriter profecit, in reliquis egregie se gessit, praelucens optimo exemplo, licet assiduus esset in studendo. — Fuit decanus Nationis. Praefectus maioris congregationis, bidellusque chori superioris. (Alb. Hung. 65.)

Prior in suo ordine. (Alb. Hung. 65.)

[1] In antiquissimo monasterio ad S. Ioannem supra Fölső-Elefánt.

Ioannes *Pallugyay* de Kis-Pallugya, Ungarus Bodafalvensis, dioecesis Strigoniensis, nobilis, natus ... 1704 ex dominis parentibus Ioanne et Maria Pongrácz, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Humanioribus litteris Szakolczae et Nikolspurgi operam dedit, logicae et physicae Tyrnaviae, metaphysicae et theologiae Viennae, ubi est adscriptus congregationi B. Virginis in Coelum Assumptae. Propositus et commendatus a R. P. Regente Collegii Pazmaniani venit ad Collegium 27. Octobris 1729. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 319.

Iuramentum fecit 30. Maii 1730.

Discessit 3. Maii 1732 sacerdos. Bene se gessit tam in studiis, quam in observantia.

1732 parochus in Turóczszentpéter, 1739 in Galgócz, ubi 23. Augusti eiusdem anno in obsequio pestiferorum mortuus est.[1] (Némethy 839.)

[1] Hic relicta sua parochia, amore animarum excellens, ivit Galgocium, ubi dum peste laborantibus inserviret, eadem peste sublatus est anno 1739. (Alb. Hung. 136.)

Franciscus [Antonius] Seraphicus comes *Barkóczy* (de Szala, praepositus S. Ioannis de Iváncsa) Ungarus Csicsvensis, dioecesis Agriensis [in qua habet patrimonium] nobilis, natus 30. Octobris 1710 ex Ill^{mis} parentibus dominis Francisco et Iuliana nata comitissa Zichy, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Humanioribus litteris Cassoviae, philosophiae vero Tyrnaviae operam dedit.[1] Propositus et commendatus a R. P. Regente eiusdem Collegii Tyrnaviensis venit ad Collegium 27. Octobris 1729. Habet quatuor minores et abbatiam in Ungaria. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 320.

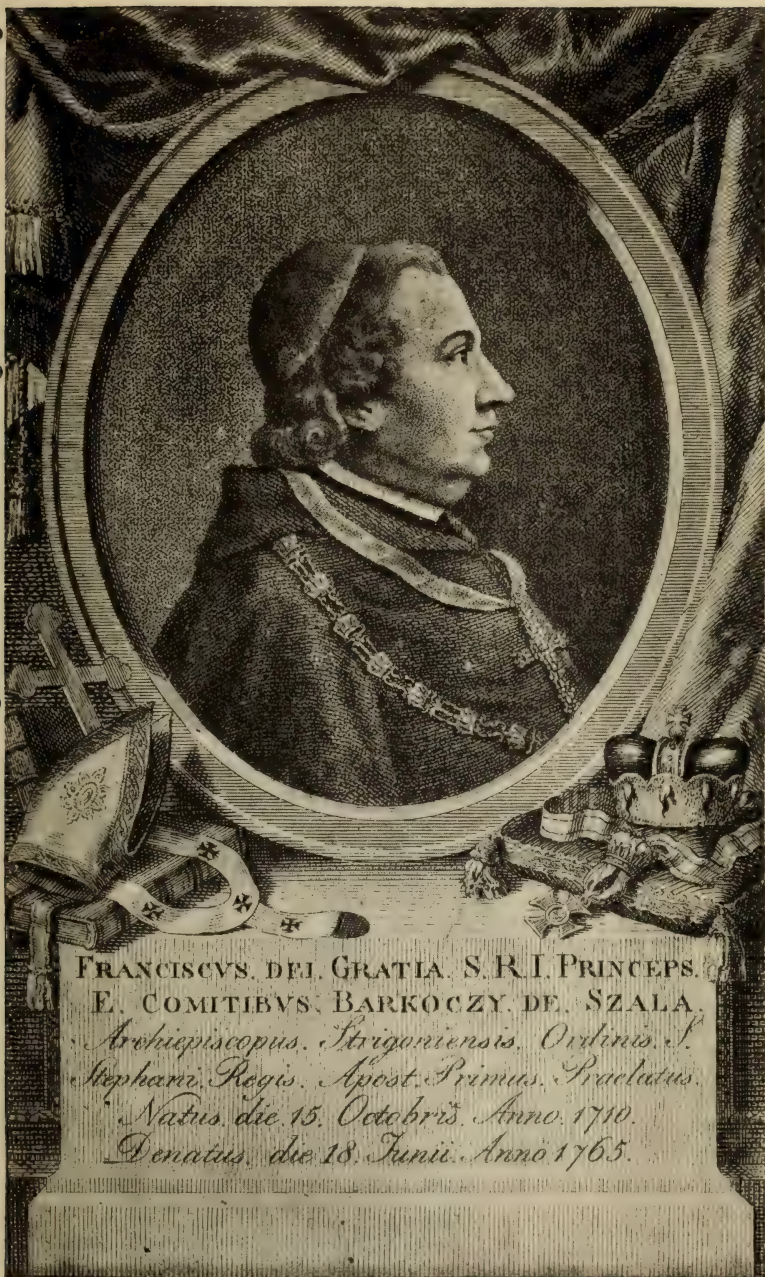
Iuramentum fecit 30. Maii 1730.

Orationem habuit in festo S. Apollinaris coram R^{mo} P. Francisco Retz S. J. praeposito generali. (Alb. Hung. 65.)

Discessit 15. Aprilis 1733 diaconus, optimis moribus et optimo ingenio. In studiis tamen mediocriter profecit, propter mediocrem applicationem. Accepit doctoratum in nostro Collegio. Fuit magister caeremoniarum.

Redux in patriam parochus et canonicus Agriensis factus; 1741 praepositus Scepusiensis; 10. Maii 1745 episcopus Agriensis, deinde 13. Iulii 1761 factus archiepiscopus Strigoniensis et primas Hungariae. Mortuus 18. Iunii 1765 Posonii. (Alb. Hung. 65.) Libros 16 scripsit. (Zelliger 27—29. Steinhuber II. 348. Szinnyei I. 588—9.)

[1] Eiusdem baccalaureatum et magisterium suscepit, ibique alummus in collegio generali cleri regni Hungariae in tertium annum. (Prop. F.) Propugnavit universam philosophiam sine praeside, dedicatam Augustissimo

FRANCISCVS. DEI. GRATIA. S. R. I. PRINCEPS.
E. COMITIBVS. BARKOCZY. DE. SZALA.
Archiepiscopus. Strigoniensis. Ordinis. S.
Stephani. Regis. Apost. Primus. Praelatus.
Natus. die 15. Octobris. Anno. 1710.
Denatus. die 18. Junii. Anno 1765.

Romanorum imperatori regique Hungariae Carolo VI., a quo etiam in eodem solemni propugnationis actu torque aurea donabatur, agente vices Caesaris Excell^{mo}, Illmo et R^{mo} domino Gabriele e comitibus ab Erdőd, episcopo Agriensi etc., et antequam in Urbem iter sumeret, praepositus renuntiatus est a Caesare S. Ioannis de Ivancsa. (Alb. Hung. 65.)

Ioannes *Feja* (de Nagy Rakó) Bodafalvensis, dioecesis Strigoniensis, Ungarus nobilis, natus 23. Decembris 1707 ex parentibus dominis Thoma et matre . . . catholica, patre vero Lutherano, ante duos annos converso ; ipse vero natus Lutheranus, sed ab annis 8 conversus ad fidem et confirmatus. Humanioribus litteris Nitriae et Budae studuit, philosophiae vero Viennae,[1] ibique adscriptus congregationi B. Virginis Assumptae in Coelum. Propositus et commendatus a R. P. Regente Collegii Pazmaniani venit ad Collegium 2. Novembris 1729. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 321.

Iuramentum fecit 30. Maii 1730.

Discessit 20. Augusti 1730 non absoluto primo anno sui novitiatus, coactus ex consilio medicorum, ob infirmam valetudinem in patriam redire ; caeterum brevi eo tempore, quo commoratus fuit in Collegio optimum specimen dedit singularis ingenii ac diligentiae in studiis, necnon eximiae suae pietatis ac modestiae.

Secretarius ecclesiasticus Ill^{mi} R^{mi} domini Francisci Klobusiczky vicarii generalis, deinde canonicus Scepusiensis ; 1735 sacerdos, demum ibidem lector, postea vero erecto ibidem episcopatu primus praepositus maior et simul parochus Várallyensis. (Alb. Hung. 136.)

[1] Ubi baccalaureatum et magisterium suscepit ; convictor fuit tribus annis Budae et alumnus in tertio anno in Collegio Pazmaniano Viennae.

Martinus *Engelberth* Hungarus [Igloviensis, ex comitatu Scepusiensi] dioecesis Strigoniensis, nobilis, natus 28. Octobris 1710 ex dominis parentibus Daniele et matre . . . utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Humaniores litteras absolvit Leutschoviae, philosophiam vero partim Tyrnaviae,[1] partim Cassoviae, adscriptus congregationi B. Virginis. Propositus et commendatus a R. P. Regente Collegii Tyrnaviensi, etiam nomine archiepiscopi Strigoniensis venit ad Collegium 27. Octobris 1730. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 331.

Iuramentum fecit 15. Iunii 1731.

Discessit 19. Martii 1734 sacerdos [absolutis] studiis, in quibus quantum satis profecit, et in reliquis bene se gessit. — Fuit decanus Nationis. (Alb. Hung. 200.)

1749 parochus Leutschoviensis Liberae Regiaeque civitatis. (Alb.

Hung. 200.) Abbas B. M. V. de Monostor. Mortuus 5. Novembris 1774 Leutschoviae. (Némethy 557.)

[1] Tyrnaviae factus magister philosophiae, propugnavit universam philosophiam, dedicatam archiepiscopo Strigoniensi, cuius vices egit Ill^mus^ et R^mus^ comes Forgách canonicus eiusdem capituli. (Alb. Hung. 200.)

Gabriel Iosephus Ioannes Nepomucenus *Ordódy* de eadem, [Alsó-Lieszkoviensis, ex comitatu Trencsiniensi], Hungarus dioecesis Strigoniensis, nobilis, natus 8. Novembris 1711 ex praenobilibus parentibus dominis Christophoro et Maria Magdalena Gyöngyössy utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit humanioribus Trencsinii, Comaromii et Tyrnaviae, ibique etiam logicae operam dedit, ubi est adscriptus congregationi B. Virginis Salutantis Elisabeth. Propositus et commendatus a R. P. Regente Collegii Rubrorum Tyrnaviae, etiam nomine Cels^mi^ episcopi et principis Strigoniensis venit ad Collegium 27. Octobris 1730. Habet quatuor minores et nullum beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam.[1] M. II. 332.

Iuramentum fecit 15. Iunii 1731.

Discessit 16. Maii 1735 sacerdos, tertii anni theologus, ob infirmam valetudinem iudicio medici,[2] iuvenis profecto angelicus et egregiae virtutis, qui singulari sua pietate, morum suavitate, modestia ac diligentia, profectuque in studiis fuit superioribus apprime charus et alumnis optimo exemplo et venerationi, et de disciplina domestica optime meritus. — Vir omni laude dignissimus, ita, ut ignorem, an in eo praeferanda sit pietas litteris, an litterae pietati; vere de eo praedicari potest illud: Sapientia aedificavit sibi sedem. Defendit universam philosophiam in Collegio Romano, bidellus SS. Canonum et decanus Nationis. (Alb. Hung. 93.)

1737 canonicus Strigoniensis. Subin custos et electus episcopus Dulmensis S. C. ac Regiae M^tis^ consiliarius atque anno 1759 factus assessor Tabulae Septemviralis, cum antea Tabulae Regiae praelatus exstitisset. Mortuus 22. Septembris 1776 Tyrnaviae.[3] (Alb. Hung. 93. Kollányi 349. Steinhuber II. 353.)

[1] Cuius etiam bidellus fuit ac anno deinde sequenti metaphysicae quoque. (Alb. Hung. 93.)

[2] Potissimum vero, quod ad secretariatum Ill^mi^ vicarii generalis ab eodem revocatus fuerit. (Alb. Hung. 93.)

[3] Secundum Album Hung. 93: Pestini.

Paulus *Sikuten* Croata Sassinovitensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, natus 10. Ianuarii 1711 ex nobilibus parentibus dominis Michaele et Barbara Arbans utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Humanioribus litteris operam dedit in patria, philosophiae Viennae,[1] ibique

adscriptus congregationi B. Virginis in Coelum Assumptae. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 30. Octobris 1730, nullum [habens] beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 337.

Iuramentum fecit 15. Iunii 1731.

Discessit 28. Aprilis 1734 sacerdos, absolutis magno cum profectu studiis. Quoad mores vero modestiam, observantiam erga superiores perquam optime se gessit. Promotus fuit ad doctoratum in hoc Collegio.

1743 ex sublectore seminarii factus canonicus Zagrabiensis. Mortuus 4. Maii 1751 Zagrabiae. (Ivančan. Matković 91. Steinhuber II. 368.)

[1] Ubi fuit alumnus Collegii Croatici.

Stephanus Ioannes Nepomucenus *Radisch* (de Drogicsa et Alsó-Tót-Bogdány) Hungarus, dioecesis Strigoniensis, nobilis, natus 25. Maii 1706 ex nobilibus parentibus dominis Andrea et Susanna Ketzer utrisque lutheranis mortuis, ipse etiam natus Lutheranus, sed ante sexennium conversus et confirmatus. Humanioribus litteris Cassoviae et Eperjesini studuit, philosophiae vero Tyrnaviae. Propositus et commendatus a R. P. Regente Collegii Tyrnaviensis, etiam nomine Cels^{mi} archiepiscopi Strigoniensis venit ad Collegium 17. Novembris 1730. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 15. Iunii 1731. M. II. 342.

Discessit 19. Martii 1734 sacerdotio initiatus et studiis absolutis; non multum tamen profecit in studiis, cum esset mediocris ingenii, caeterum magna cum laude se gessit in pietate, in domestica disciplina et superiorum observantia. Obtinuit a suo capitulo curam animarum. — Doctor philosophiae defendit universam philosophiam sub emblemate dedicando Venerabili archicapitulo Strigoniensi. (Alb. Hung. 315.)

Parochus exemptae ecclesiae Jászóviensis, ubi mortuus est 5. Octobris 1756. (Némethy 881. Steinhuber II. 351.)

Paulus *Goymerecz* Lovicensis Croata, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, natus 23. Ianuarii 1712 ex parentibus dominis Petro et Susanna nata Delissimunovich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Philosophiam audivit Viennae, eiusdem baccalaureus, ubi fuit alumnus collegii Croatici sub cura capituli Zagrabiensis, ibique adscriptus Congregationi B. Virginis in Coelum Assumptae. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo cathedralis Zagrabiensis venit ad Collegium 5. Novembris 1731. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 364.

Iuramentum fecit 11. Iunii 1732.

Discessit 24. Iulii 1735 sacerdos. Optimo praeditus ingenio, nec impari studio et profectu. Quoad domesticam disciplinam et superiorum observantiam perquam optime se gessit. Habuit publicas disputationes de praecipuis theologiae tractationibus in nostro Collegio et de universa theologia in Collegio Romano.

1753 ex parocho in Bistricza factus canonicus Zagrabiensis; 1758 archidiaconus de Vrbocz; 1760 Cathedralis; 1763 praepositus Chasmensis, dein etiam praepositus de Zemlin. Mortuus 22. Iunii 1768 Zagrabiae. (Ivančan. Steinhuber II. 368.)

Stephanus Franciscus Xaverius *Magdich* Croata, dioecesis Zagrabiensis, nobilis, natus 25. Augusti 1710 ex nobilibus parentibus dominis Petro et Helena Plantanovich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Humanioribus litteris et philosophiae studuit Zagrabiae, ubi alumnus fuit quadriennio in seminario Sancti Iosephi Societatis Jesu et triennio in seminario ecclesiastico capituli Zagrabiensis. Propositus et commendatus ab eodem capitulo venit ad Collegium 5. Novembris 1731. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 365.

Iuramentum fecit 11. Iunii 1732.

Discessit 11. Aprilis 1735 studiis absolutis, in quibus parum profecit, fovit amicitias particulares, disciplinae domesticae semper obnoxias, in reliquis quantum satis bene se gessit.

Paulus *Jurak* Millyanensis Croata, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, natus 18. Ianuarii 1712 ex parentibus dominis Georgio et Margaritha Fistrich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Logicae studuit Viennae, ubi fuit alumnus in Collegio Croatico sub cura capituli Zagrabiensis, ibique adscriptus congregationi B. Virginis in Coelum Assumptae. Propositus et commendatus ab eodem capitulo venit ad Collegium 5. Novembris 1731. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 366.

Iuramentum fecit 4. Iulii 1732.

Discessit 22. Aprilis 1737 sacerdos. Aureae indolis iuvenis, maxime profecit in studiis et in pietate, de domestica optime meritus. Defendit publicas theses theologiae.

Matthias Ioannes Baptista *Hueber* Hungarus, dioecesis Nitriensis, nobilis, natus 20. Februarii 1713 ex nobilibus parentibus dominis Ioanne Baptista et Barbara Birovsky utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Post absoluta studia humaniora et [universam] philosophiam publice propugnatam magister creatus, theologiae studuit in primo anno Tyrnaviae,[1]

ubi fuit alumnus et etiam Viennae in Collegio Pazmaniano, adscriptus sodalitio B. M. Virginis. Propositus et commendatus ab Illmo et R^{mo} domino episcopo Nitriensi venit ad Collegium 24. Octobris 1733. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 389.

Iuramentum fecit 14. Iunii 1734.

Discessit 30. Aprilis 1736 subdiaconus, iuvenis optimi ingenii, singularis diligentiae et profectus in studiis. Defendit publicas theses in aula nostri Collegii ; [3] in omnibus optime satisfecit. — Fuit bidellus canonum . . . decanus Hungarorum, praefectus Congregationis minoris. (Alb. Hung. 200.)

1741 canonicus Agriensis; praepositus B. M. V. de Kistállya et abbas infulatus ; episcopus Vegliensis. Mortuus 3. Maii 1770. (Alb. Hung. 200.)

[1] Defendit universam [philosophiam] Tyrnaviae. (Alb. Hung. 200.)

[2] Romae parvum actum habuit, defendisset universam etiam theologiam, nisi propter indiscretionem superiorum tribus post alios septimanis discessisset e Collegio 29. Aprilis 1736. (Alb. Hung. 200.)

[3] Vide litteras 28. Ianuarii 1737 Agria scriptas, quibus petit testimonium doctoratus ob nimiam discedendi festinationem neglecti.

Carolus Antonius Ferdinandus Iosephus Franciscus Aloysius Fridericus *Perg* de Liebenberg et Frankenstein S. R. I. (et regni Hungariae) eques Neosoliensis ex comitatu Soliensi, dioecesis Strigoniensis, Hungarus nobilis, natus 15. Februarii 1713 ex nobilibus parentibus dominis Ioanne Wolffgango et Anna Margarita Buchin utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Operam dedit philosophiae Tyrnaviae [in antiquissimo S. Stephani protoregis Hungariae seminario] ibique adscriptus congregationi B. M. Virginis Elisabeth Visitantis. Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} archiepiscopo et principe Strigoniensi venit ad Collegium 24. Octobris 1733. Habet quatuor minores et nullum beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 392.

Iuramentum fecit 6. Iunii 1734.

Discessit 13. Maii [1737] sacerdos, studiis absolutis.[1] Fuit ingenio satis inquieto et turbulento, maximam sui habebat existimationem, sed in omnibus inventus est minus habens ; parum bene se gessit. Promotus ad doctoratum [SS. Theologiae] in nostro Collegio. — Decanus Hungarorum, praefectus Congregationis maioris. (Alb. Hung. 27.)

[1] Archidioecesis Strigoniensis sacerdos 17. Novembris 1736 factus. (Alb. Hung. 27.)

Fr. Bartholomaeus *Orlay* Hungarus, professus ord. S. Pauli primi Eremitae (in monasterio Sancti Wolffgangi supra Wondorf) Divékujfalvensis,[1] dioecesis Strigoniensis, Hungarus natus 21. Sep-

tembris 1710 ex dominis parentibus Michaele et Rebeca utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studiis humanioribus Pestini et Nitriae, philosophiae vero in suo ordine operam dedit. Propositus et commendatus a suo R. P. Provinciali venit ad Collegium 29. Octobris 1733. Habet subdiaconatum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 404.

Iuramentum fecit 14. Iunii 1734.

Discessit 13. Maii 1737 sacerdos, iuxta ingenii vires profecit, optime semper in omnibus se gessit. — Bidellus primus chori superioris. Praefectus Congregationis maioris. Sacerdos 18. Novembris 1734 factus. (Alb. Hung. 15.)

Postquam prioris munere quam plurimis annis laudabiliter functus fuisset, factus poenitentiarius Sassinii; in Domino obiit 1775. (Alb. Hung. 15.)

[1] Secundum Album Hung. 15: Bajmoczensis.

Iosephus *Mikinovich* Goriciensis Croata, dioecesis Zagrabiensis, nobilis, natus 10. Martii 1714 ex dominis parentibus Ioanne et Ursula Blasekovich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Metaphysicam audivit Viennae, ibique congregationi B. M. Virginis in Coelum Assumptae adscriptus. Commendatus a rectore Collegii Croatici Viennae, ubi fuit alumnus et a Venerabili capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 24. Octobris 1734. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 416.

Iuramentum fecit 31. Maii 1735.

Discessit 7. Aprilis 1738 sacerdos, studiis absolutis. Optimo pollebat ingenio et optime studuit. In observantia domestica bene semper se gessit.

1749 e parocho in Gradecz factus canonicus Zagrabiensis;[1] 1751 rector Collegii Croatici Viennae; 1758 archidiaconus Chasmensis; 1761 Dubicensis; 1767 cathedralis. Mortuus 16. Septembris 1789 Zagrabiae. (Ivančan.)

[1] Occasione reductionis numeri canonicorum a 28 ad 8 anno 1787 per regem Iosephum II. relictus in usufructu suorum proventuum ad dies vitae. Matković (pag. 92.) habet illum fuisse doctorem S. Theologiae, quod nullibi in actis Capituli notatur.

Ioannes Michael *Lang* Hungarus, dioecesis Strigoniensis, nobilis, natus ex dominis parentibus Ioanne Godefriedo (Schemniciensi) et Catharina Francisca utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse; baptizatus 19. Septembris 1715 et confirmatus. Logicam Tyrnaviae audivit, ubi fuit alumnus in Collegio generali cleri Hungariae, adscriptus congregationi B. M. Virginis Visitanti Elizabeth Neosolii. Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo et principe Strigoniensi et illius

Illmo domino vicario venit ad Collegium 24. Octobris 1734. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 418.

Iuramentum fecit 31. Maii 1735.

Discessit 18. Aprilis 1740 sacerdotio initiatus. Ingenii sufficientis, indolis aliquantum fervidae, caeterum praeditus optimis moribus, et in reliquis bene se gessit. —Decanus Nationis, praefectus Congregationis maioris. (Alb. Hung. 136.)

1740 cooperator in Váralja, 1753 parochus in Dévényujfalu. Subin recessit ad seminarium deficientium Tyrnaviae, ubi mortuus est 27. Maii 1769. (Némethy 734.)

Franciscus Ignatius *Koller* Hungarus praenobilis Óváriensis, dioecesis Strigoniensis, natus 23. Iunii 1714 ex dominis parentibus Leopoldo et Eva Theresia Paueschizin, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Humanioribus litteris studuit partim Ginsii, partim Sopronii, ubi quatuor annis fuit convictor; philosophiae Budae, Tyrnaviae vero uno anno theologiae, ubi alumnus Collegii generalis cleri regni Hungariae. Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo et principe Strigoniensi et illius vicario venit ad Collegium 21. Octobris 1735. Habet quatuor minores, nullum beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 429.

Iuramentum fecit 29. Maii 1736.

Discessit 7. Aprilis 1738 sacerdos, quarti anni theologus; indolis turbulentae, ingenii mediocris et tenuis applicationis ad studia, in observantia Collegii parum satisfecit.

1740 parochus in Tótpróna, ubi mortuus est 14. Augusti 1756. (Némethy 694.)

Iosephus *Niczky* (de Niczk) Mihaliensis, dioecesis Iaurinensis, [ubi habet patrimonium], Hungarus praenobilis,[1] natus 31. Martii 1724 ex praenobilibus dominis parentibus Georgio et Maria Gaiger, utrisque catholicis semper, sicut ipse et confirmatus. Philosophiam absolvit in seminario episcopali Iaurinensi, ubi fuit alumnus. Propositus et commendatus ab Illmo et R^{mo} domino episcopo Iaurinensi et ab Illmo vicario Strigoniensi venit ad Collegium 21. Octobris 1735. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 31. Maii 1736. M. II. 430.

Discessit 31. Martii 1739 sacerdos, ingenii et profectus mediocris. Quoad reliqua satis bene se gessit.

1746 canonicus Iaurinensis, ibidemque cantor infulatus; 1766 tum

a canonicatu, tum a cantoratu resignavit. (Alb. Hung. 228. Steinhuber II. 352. Schematismus anni 1877. pag. 41.)

[1] Qui in omnibus cathedralibus Hungariae canonicus esse potest. (Prop. F.)

Carolus Iosephus *Halwacz* (filius Ioannis Baptistae) Hungarus Schemniciensis, dioecesis Strigoniensis, nobilis, natus . . . ex dominis parentibus . . . Studiis humanioribus Schemnicii et Neosolii, philosophiae Tyrnaviae,[1] studuit et baccalaureatum suscepit, fuit convictor duobus annis in seminario S. Adalberti, per annum fuit convictor et per annum alumnus in Collegio generali cleri regni Hungariae. Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo et principe Strigoniensi, et illius vicario venit ad Collegium 21. Octobris 1735. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 30. Maii 1736. M. II. 431.

Discessit 16. Ianuarii 1737 clericus, dimissus per portam rusticam in secundo anno theologiae, propter complexum multorum defectuum contra domesticam disciplinam brevi suasione et pravis aliorum consiliis commissorum, non animadvertens, quod poterat ipsi imminere; caeteroquin iuvenis boni ingenii et etiam pius.

[1] Ubi adhuc saecularis eximie defendit theses prooemiales. (Alb. Hung. 27.)

Adamus Alexander a *Pathachich* L. B. de Zajezda, Carolostadiensis, dioecesis Zagrabiensis, Croata nobilis, natus ex Ill^{mi} dominis parentibus Nicolao et Barbara Pudentiana, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et baptizatus 18. Februarii 1716; confirmatus. Philosophiam absolvit Viennae, eiusdem doctor et defendit sine praeside thesibus dicatis Augustissimo imperatori. Alumnus fuit Viennae Collegii Croatici sub cura capituli Zagrabiensis. Propositus et commendatus ab eodem capitulo a rectore Collegii eiusdem et ab illius patruo Illmo archiepiscopo Colocensi, olim alumno huius Collegii, adscriptus congregationi B. M. Virginis in Coelum Assumptae Viennae, venit ad Collegium 6. Novembris 1735. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 451.

Iuramentum fecit 30. Maii 1736.

Orationem habuit in sacello pontificio in festo Omnium Sanctorum.

Discessit 11. Maii 1739 sacerdos, praeclaro praeditus ingenio, parique profectu, quam saepius in litterariis exercitationibus laudabiliter ostendit et demum doctorali laurea in nostro Collegio fuit insignitus; indole et pietate commendabilis. Habuit publicam disputationem theologiae in aula huius Collegii magno omnium plausu.

ADAM.L.B.PATACh.DE.ZAI.AEPPUS.COL.ET.BACS.

1739 parochus in Verbovecz ; 1741 canonicus Zagrabiensis ; 1743 praepositus S. Benedicti de Kaposfő ; 1745 archidiaconus de Vaska ; 1749 Goriczensis ; 1751 episcopus Noviensis et archidiaconus de Bexin ; 1759 episcopus Magnovaradinensis ; 1776 archiepiscopus Colocensis. Libros 10 edidit. Mortuus 19. Iulii 1784 Zagrabiae. (Ivančan. Matković 90—91. Steinhuber II. 365. Szinnyei X. 460—464.)

Georgius *Ligutich* Turopoliensis, [ubi habet patrimonium], dioecesis Zagrabiensis, Croata nobilis, natus ex dominis parentibus Georgio et Magdalena Zaversky, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et baptizatus 15. Aprilis 1717 ; confirmatus. Philosophiam absolvit Viennae, eiusdem baccalaureus, ibique fuit alumnus Collegii Croatici sub cura capituli Zagrabiensis. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et a rectore eiusdem Collegii venit ad Collegium 6. Novembris 1735. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 452.

Discessit 30. Aprilis 1736 post sex menses suae morae, nullo emisso iuramento, ob pectoris dolorem, et quia parum sibi propitium, ut aiebat, experiebatur hunc aërem et fortasse etiam disciplinam Collegii ; tamen dum in ipso permansit, bene se gessit.

Balthasar Melchior *Petkovics* (de Fabianovacz) Croata Poszaviensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, natus ex dominis parentibus Nicolao et Iuliana Anna Isachich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse ; baptizatus 15. Decembris 1715 et confirmatus. Logicae studuit Viennae, ibique fuit alumnus Collegii Croatici sub cura capituli Zagrabiensis et adscriptus in eadem sodalitio B. M. Virginis. Propositus et commendatus a capitulo Zagrabiensi et a rectore eiusdem venit ad Collegium 6. Novembris 1735. Habet tantum primam tonsuram, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 453.

Iuramentum fecit 30. Maii 1736.

Discessit 5. Aprilis 1741 sacerdos. Optimo praeditus ingenio et in studiis satis bene profecit, quare habuit publicas disputationes cum satisfactione in nostra aula ; in reliquis bene se gessit.

1751 e parocho in Magjarevo factus canonicus Zagrabiensis ; 1760 archidiaconus de Vaska ; 1766 Goriczensis. Mortuus 24. Aprilis 1774 Zagrabiae. (Ivančan. Matković 93. Steinhuber II. 368.)

Carolus Ladislaus *Majthényi* (de Keselőkő) Babensis, dioecesis Strigoniensis,[1] Hungarus nobilis, ad cathedrales Hungariae, natus nobilibus parentibus dominis Ioanne et Clara Brogányi 7. Septembris 1715, semper catholicis, uti etiam ipse et confirmatus. Humanioribus studiis operam dedit partim Nitriae, ubi fuit con-

victor in convictu nobilium Mattyasovskiano sub cura Patrum scholarum piarum, partim Tyrnaviae, ubi fuit alumnus in seminario Mariano Szelepcséniano sub cura Patrum Societatis, philosophiae baccalaureus et magister, cui per triennium studuit, fuit alumnus Collegii Pazmaniani uno anno et uno anno Tyrnaviae in Collegio Generali cleri regni Hungariae.[2] Propositus et commendatus ab Illmo et R^{mo} domino archiepiscopo Strigoniensi et illius Illmo domino vicario, olim alumnis huius Collegii, venit ad Collegium 23. Octobris 1736. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 455.

Iuramentum fecit 10. Iunii 1737.

Discessit 11. Septembris 1740 diaconus,[3] studiis absolutis, bono praeditus ingenio, sed non cum pari profectu, indolis aliquantulum extraordinariae, unde non multum satisfecit, tum superioribus, tum alumnis. Caeterum circa mores nihil unquam displicuit.

1742 parochus in Hérეg, 1744 in Egerszeg; 1756 resignavit parochiam et recessit ad Szalakusz, ubi mortuus 26. Aprilis 1761. (Némethy 760.)

[1] In qua habet patrimonium. (Pr. F.)

[2] Ubi defendit universam philosophiam, quam dedicavit Cels^{mo} S. R. I. principi Emerico Eszterházy primati Hungariae. (Alb. Hung. 27.)

[3] Secundum Album Hung. 27: sacerdos.

Nicolaus *Androvics* Hungarus, dioecesis Strigoniensis, non nobilis, natus ex dominis parentibus Martino et Susanna, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Humanioribus litteris studuit Presburgi et Comaromii, philosophiae vero Viennae,[1] eiusdem magister, ibique fuit alumnus Collegii Pazmaniani tribus annis et adscriptus congregationi B. M. V. Assumptae. Propositus et commendatus ab Illmo et R^{mo} domino archiepiscopo Strigoniensi et illius Illmo domino vicario, olim alumnis huius Collegii, venit ad Collegium 23. Octobris 1736. Habet quatuor minores, nullum vero beneficum ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 456.

Iuramentum fecit 10. Iunii 1737.

Discessit 18. Aprilis 1740 sacerdos, praeclaro praeditus ingenio ac indole egregia, ac proinde aliis exemplo fuit, et superioribus plenissime satisfecit. — In secundo anno theologiae factus est bidellus controversiarum et bidellus chori inferioris, mox factus bidellus chori superioris. Vir multum laudabilis. (Alb. Hung. 228.)

Redux in patriam mox factus caeremoniarius Excell^{mi}, Ill^{mi} ac R^{mi} episcopi Agriensis Francisci Barkóczy, dein ab eodem factus canonicus Agriensis, modo cantor eiusdem ecclesiae, deinde praepositus B. M. V. de Castro Agri. (Alb. Hung. 228.) Mortuns 1777. (Leskó.)

[1] Ubi defendit universam philosophiam. (Alb. Hung. 228.)

Fr. Ioannes *Toronyi* Szemereiensis ex comitatu Sproniensi, dioecesis Iaurinensis, Hungarus nobilis, professus ord. S. Pauli primi Eremitae, natus 19. Decembris 1714 ex dominis parentibus Ladislao et Barbara Vizkeleti utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Humaniora studia et philosophiam absolvit Tyrnaviae. Propositus et commendatus a suo R. P. Provinciali venit ad Collegium 1. Novembris 1737. Habet quatuor minores. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 486.

Discessit 2. Iunii 1741 sacerdos. In pietate et domestica observantia semper egregie se gessit, et in studiis etiam satis profecit, supplendo diligentia mediocritatem ingenii. — Fuit sacristanus.

Missionarius in Transylvania, dein superior Papae, postea meritissimus plurium annorum Prior Pestini. (Alb. Hung. 136.)

Emericus Ladislaus Franciscus Xaverius *Miskovics* Hungarus Dojcsensis, ex comitatu Nitriensi, dioecesis Strigoniensis, nobilis, capax cathedralium Hungariae, natus 8. Novembris 1717 ex dominis parentibus (Ioanne) Iosepho et Eva Valesi utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Humanioribus litteris operam dedit Szakolczae et Posonii, ubi fuit alumnus per triennium in seminario S. Emerici et Tyrnaviae philosophiae studuit, ubi alumnus est in seminario S. Stephani regis.[1] Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} archiepiscopo et principe Strigoniensi et illius Illmo et R^{mo} domino suffraganeo, olim alumnis huius Collegii, adscriptus congregationi B. M. Virginis Salutantis Elisabeth Tyrnaviae, venit ad Collegium 1. Novembris 1737. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 487.

Iuramentum fecit 27. Maii 1738.

Orationem habuit in festo S. Apollinaris.

Discessit 3. Maii 1741 diaconus. Egregio praeditus ingenio, parisque profectus, ut ostenditur in publica disputatione [controversiarum] habita in aula nostri Collegii cum magno omnium plausu et laude. In reliquis semper bene se gessit. — In secundo anno factus est bidellus theologiae; ob infinita denique merita sua factus est bidellus chori inferioris. Bibliothecarius. (Alb. Hung. 52.)

1741 parochus in Keresztúr, ubi mortuus est 15. Novembris 1767. (Némethy 795.)

[1] Universam logicam sub imaginibus et universam philosophiam sub libris defendit Tyrnaviae, ubi etiam magister philosophiae creatus est. (Alb. Hung. 52.)

Franciscus Emericus *Stimm* patriae et dioecesis Colocensis, Hungarus nobilis, natus 9. Maii 1717 ex dominis parentibus Ioanne et Iuditha Nagy utrisque catholicis semper, sicut etiam

ipse et confirmatus. Absolvit philosophiam Colocae in seminario S. Caroli [Borromaei], ubi fuit alumnus seminarii Colocensis, audivit theologiam speculativam moralem in primo anno ibidem et adscriptus congregationi B. M. Virginis in Coelum Assumptae. Propositus et commendatus ab Illmo et Excell^{mo} domino comite de Pathachich, archiepiscopo Colocensi, olim alumno huius Collegii et a P. Rectore Budensi venit ad Collegium 18. Novembris 1738. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 502.

Iuramentum fecit 24. Maii 1739.

Discessit 28. Martii[1] 1742 sacerdos, bono praeditus ingenio parique profectu. Promotus fuit ad doctoratum [SS. Theologiae] in nostro Collegio; in caeteris optime semper se gessit. — Bibliothecarius factus. (Alb. Hung. 65. Steinhuber II. 360.)

1744 capellanus Colocae; 1746 parochus in Hajós; 1748 parochus et canonicus tit. in Baja, ubi mortuus est 1751. (Winkler.)

[1] Mendose: Aprilis.

Petrus Paulus *Ordódy* de eadem, Hungarus, dioecesis Nitriensis,[1] ubi habet patrimonium, perillustris, natus 20. Ianuarii 1717 ex Perillustribus dominis parentibus Christophoro et Maria Magdalena Gyöngyössy utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris humanioribus Comaromii et Tyrnaviae studuit, ubi philosophiae operam dedit [et universam defendit] eiusdem baccalaureus et magister creatus, ibique fuit alumnus in seminario sub cura Patrum Societatis Jesu tribus annis et in Collegio generali cleri regni Hungariae tribus annis sub cura eorundem patrum fuit alumnus archidioecesis Strigoniensis. Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo Strigoniensi et illius Illmo vicario generali et a germano praedicti candidati canonico Strigoniensi, olim huius Collegii alumnis, venit ad Collegium 18. Novembris 1738. Habet quatuor minores ordines, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 503.

Iuramentum fecit 19. Maii 1739.

Discessit 28. Martii 1742 sacerdos, bono praeditus ingenio parique profectu. Habuit disputationem de theologia in tertio [anno] in nostro Collegio cum omnium plausu; insignitus quoque fuit laurea doctorali in nostro Collegio. In reliquis semper bene se gessit. — Hic laudabiliter defendit parvum actum et in omnibus suis actionibus valde exemplariter se gessit, imitatus omnino suum R^{mum} dominum fratrem. Praefectus Congregationis maioris. (Alb. Hung. 267.)

1753 parochus in Üzbég; 1772 canonicus Scepusiensis. (Némethy 831. Steinhuber II. 354.)

[1] In Libro Iuramenti: Strigoniensis.

Iacobus *Skerlecz* Croata Turopoliensis, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, nobilis, natus 14. Iulii 1719 ex nobilibus parentibus Petro et Elisabetha Gregurek utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Audivit philosophiam in secundo anno Viennae et baccalaureatum suscepit, ibique fuit alumnus Collegi Croatici sub cura capituli Zagrabiensis et est adscriptus congregationi B. M. Virginis in Coelum Assumptae. Propositus et commendatus a rectore Collegii Croatici et a Venerabili capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 7. Decembris 1738. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 515.

Iuramentum fecit non. Kalendas Iunias 1739.

Discessit 8. Aprilis 1744 sacerdos. Iuvenis singularis indolis, in litteris optime profecit et in caeteris semper optime se gessit.

Antonius *Zlatarich* Dubiczensis, dioecesis Zagrabiensis, Croata nobilis, natus 12. Iunii 1721 ex nobilibus parentibus dominis Luca et Magdalena Mikich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Logicam audivit Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura capituli Zagrabiensis atque ibi adscriptus congregationi B. M. Virginis Assumptae in Coelum. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi et a rectore Collegii Croatici venit ad Collegium 4. Novembris 1739. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 519.

Iuramentum fecit 6. Iunii 1740.

Discessit 26. Aprilis 1745 sacerdos, praeclari ingenii et egregie profecit in studiis. Sumpsit lauream doctoratus in nostro Collegio. Habuit disputationes de physica in hoc Collegio et de universa philosophia in Collegio Romano summa omnium admiratione et plausu et egregie doctissimeque propugnatas. Quoad mores ac disciplinae observantiam semper optime se gessit.

1746 parochus in Martianecz; 1758 canonicus Zagrabiensis; 1766 archidiaconus de Vaska; 1767 Dubiczensis; 1768 de Bexin; 1775 episcopus Belgradensis et Samandriensis. Mortuus 30. Ianuarii 1790 Zagrabiae. (Farlati VIII. 253. Ivančan. Matković 94. Steinhuber II. 366.)

Iosephus *Gallyuff* Varasdinensis, dioecesis Zagrabiensis, Croata nobilis, natus 22. Februarii 1722 ex perillustribus parentibus dominis Adamo et Barbara de Braniugh utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse. Confirmatus. Audivit universam philosophiam Viennae, ubi magister eiusdem creatus, nulla assignata conclusione publice defendit, ibi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et fuit adscriptus congregationi

B. M. Virginis in Coelo Assumptae. Propositus et commendatus a supradicto Venerabili capitulo et a rectore eiusdem Collegii venit ad Collegium 30. Octobris 1740. Habet quatuor minores ordines, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 529.

Iuramentum fecit 23. Maii 1741.

Discessit 8. Aprilis 1744 diaconus, optimo praeditus ingenio et in litteris optime profecit. Habuit disputationem theologicam in Collegio Romano cum plausu et satisfactione. Promotus fuit ad lauream hic in Collegio theologicam.

1744 parochus in Dombro; 1745 canonicus Zagrabiensis; archidiaconus de Vaska; 1755 de Kemlek; dein Goriczensis; postea rector Collegii Hungarici-Illirici Bononiensis; 1766 exmissus per Capitulum Viennam emit novam domum nomine «Weisse Rose» a quodam Dolberg pretio 32,000 fl. pro Collegio Croatico Viennensi; 1771 praepositus maior; 1772 episcopus Zagrabiensis, maxima in pauperes liberalitate conspicuus. Mortuus 5. Februarii 1786 Zagrabiae. (Ivančan. Matković 33 et 92. Steinhuber II. 366.)

Franciscus Gabriel *Galgóczi* Hungarus [Galánthaensis, ex comitatu Posoniensi] dioecesis Strigoniensis, perillustris, natus 13. Februarii 1719 ex Perillustribus parentibus dominis Francisco et Barbara Zádori, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Humanioribus litteris operam dedit Presburgi et Tyrnaviae, ubi audivit philosophiam, baccalaureatum [1] suscepit et fuit alumnus in Collegio S. Stephani regis; Viennae theologiam in primo anno audivit et fuit alumnus Collegii Pazmaniani. Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo et principe Strigoniensi et illius Illmo et R^{mo} domino vicario, olim alumnis Collegii Germanici, venit ad Collegium 31. Octobris 1740. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 535.

Iuramentum fecit 23. Maii 1741.

Discessit 28. Martii 1742 clericus, iuvenis optimae indolis, praeclaro quoque praeditus ingenio, parique profectu. Habuit disputationem de controversiis in nostro Collegio summo omnium plausu, sed ob continuum capitis dolorem nondum absolutis studiis de consilio medicorum et cum facultate EE. Protectorum in patriam remissus. In pietate, disciplinae et moderatorum suorum observantia optime se gessit.[2]

1744 parochus Papensis, iam insignis collegiatae Posoniensis ad S. Martinum canonicus. (Alb. Hung. 65.) 1766 canonicus Strigoniensis, dein et archidiaconus Comaromiensis. Mortuus 27. Octobris 1798 Tyrnaviae. Libros 3 edidit. (Némethy 584. Zelliger 146. Kollányi 377—378. Steinhuber II. 345. Szinnyei III. 960—1.)

[1] Secundum Album Hung. 65: AA. LL. et philosophiae magister.

[2] Diarium 28. Martii 1742 : Per cagione di sanità prima del tempo ha dovuto cambiar aria con dispiacere incredibile di tutto il Collegio, per essere un ottimo studioso e di costumi angelici.

Fr. Dionysius *Mirkóczy* professus ord. S. Pauli primi Eremitae Lepoglavae in Croatia, Zagoriensis, dioecesis Zagrabiensis, Croata nobilis, natus 18. Augusti 1720 ex nobilibus parentibus dominis Petro et Catharina Brek, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studia humaniora absolvit apud Patres Societatis Zagrabiae, ubi fuit alumnus et fuit adscriptus congregationi B. M. V. ab Angelo Salutatae.[1] Propositus et commendatus a suo R. P. Generale, olim alumno Collegii Germanici, venit ad Collegium 1. Novembris 1740. Habet quatuor ordines minores. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 536.

Iuramentum fecit 23. Maii 1741.

Discessit 12. Aprilis 1744 sacerdos, praeditus ingenio satis bono parique profectu, in caeteris non male se gessit.

[1] Philosophiam vero anno 1739 in suo coenobio, bis publice defendit et etiam tertio in mense Augusto. (Pr. F.)

Ioannes *Kukulyevich* Zagoriensis, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, Croata nobilis, baptizatus 25. Novembris 1723 nobilibus parentibus dominis Ladislao et Barbara Zmailovich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Philosophiae in secundo anno operam dedit Viennae, eiusdem baccalaureus, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et est adscriptus Congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi et a rectore praedicti Collegii venit ad Collegium 27. Octobris 1741. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 562.

Iuramentum fecit 16. Maii 1742.

Discessit 4. Aprilis 1744 sacerdos, theologus quarti anni, studii et pietate et ingenio omni laude et commendatione dignus. Habuit disputationem publicam de physica in nostro Collegio cum omnium admiratione et plausu, denique in eodem ad doctoratum in philosophia et theologia promotus.

1755 e parocho in Mihovljan factus canonicus Zagrabiensis ; 1757 rector Collegii Croatici Viennae ; 1763 archidiaconus Chasmensis ; 1764 de Kemlek ; 1767 Camarcensis et praepositus infulatus S. Benedicti de Simeg. Mortuus 4. Maii 1768 Zagrabiae. (Ivančan. Matković 93. Steinhuber II. 368.)

Antonius *Zdencsay* Carolostadiensis, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, Croata nobilis, baptizatus 2. Octobris 1721 nobilibus parentibus dominis Adamo et Veronica Chalnicz

utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Viennae audivit philosophiam, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi et a rectore praedicti Collegii venit ad Collegium 30. Octobris 1741. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 564.

Iuramentum fecit 19. Maii 1742.

Discessit 26. Aprilis 1745 sacerdos, bono praeditus ingenio parique profectu. Fuit promotus ad doctoratum tum in philosophia, tum in theologia in nostro Collegio. In caeteris semper bene se gessit.

1754 e parocho in Lipnik factus canonicus Zagrabiensis; 1761 archidiaconus Varasdinensis; 1764 de Kemlek, dein Goriczensis; 1766 cantor; 1771 lector; 1772 custos. Mortuus 20. Aprilis 1791 Zagrabiae. (Ivančan. Matković 93. Steinhuber II. 368.)

Ioannes Paulus *Petkovics* Passaviensis, dioecesis Zagrabiensis, Croata nobilis, baptizatus 30. Iunii 1724 nobilibus dominis parentibus Nicolao et Anna Iuliana Isachich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Logicae studuit Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi et a rectore praedicti Collegii venit ad Collegium 30. Octobris 1741. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 565.

Iuramentum fecit 16. Maii 1742.

Discessit 18. Septembris 1746 subdiaconus, ob causam valetudinis, quia sanguinem exspuere excoeperat, de consilio tamen medicorum et EE. Protectorum facultate. Bene caeteroquin se gessit in pietate, observantia et studiis, in quibus egregie profecit, quare habuit disputationem de universa philosophia in Collegio Romano.

Fr. Antonius *Horhy* Verebélyensis Hungarus, dioecesis Strigoniensis, professus sacri ord. S. Pauli primi Eremitae, nobilis, natus 29. Novembris 1719 nobilibus dominis parentibus Stephano et Elisabetha Cseubo utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteras humaniores audivit apud Patres Societatis et scholarum Piarum, philosophiam vero in suo ordine absolvit. Propositus et commendatus a suo R. P. Provinciali venit ad Collegium[1] 31. Octobris 1741. Habet quatuor minores. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 567.

Iuramentum fecit 14. Maii 1742.

Discessit 19. Aprilis 1745 sacerdos, optimo praeditus ingenio parique profectu. Habuit disputationem theologicam in tertio anno in hoc Collegio omnino egregie doctissimeque summa omnium admiratione et plausu. Quoad mores et domesticam disciplinam semper optime se gessit. — Bidellus sacrorum canonum ac praefectus Congregationis maioris. (Alb. Hung. 5.)

Redux, factus est philosophiae, ac dein theologiae professor, modo (1757) electus prior Ladensis, ac dein secretarius Provincialis. (Alb. Hung. 5.)

[1] Ex monasterio Sátor-Alja-Ujheliensi, ubi universam philosophiam defendit. (Alb. Hung. 5.)

Emericus comes *Csáky* [de Keresztszeg] Hungarus Varadinensis, eiusdemque dioecesis, habet patrimonium in dioecesi Strigoniensi, nobilis, natus 14. Martii 1723 ex Ill^{mis} parentibus dominis Michaele et Eva Klobusiczky utrisque semper catholicis uti etiam ipse. Confirmatus. Litteris humanioribus Cassoviae et Varadini studuit, philosophiam absolvit Iaurini, ubi convictor fuit in seminario, theologiae in primo anno studuit Viennae, ubi convictor fuit in Collegio Pazmaniano.[1] Propositus et commendatus a P. Regente Collegii Pazmaniani venit ad Collegium ut convictor 7. Novembris 1743. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 31. Maii 1744. M. II. 572.

Discessit 29. Novembris 1744 expleto primo anno theologiae et solutis expensis, et quia non potuit obtinere dispensationem a iuramento emisso, necesse fuit, ut rediret in Germaniam. Sed post aliquot hebdomadas iterum petiit Romam studiorum causa. Fuit praeditus optimo ingenio, parique profectu et in caeteris bene se gessit.

Exivit ex Collegio ad Collegium Sixti V., ubi studia perfecit theologica et ad magna natus magnis se exercuit scientiis, quibus multum etiam nunc clarus est. (Alb. Hung. 52.) Habuit actum magnum 1. Octobris 1748 in mathematica et theologia, Benedicto XIV. dicatum. (Steinhuber II. 361.)

[1] Philosophiam Ser^{mae} Mariae Theresiae reginae Hungariae dedicavit Viennae, a qua donatus cruce aurea et abbatia, quam modo etiam Romae vivens retinet anno nempe 1767. (Alb. Hung. 52.)

Theodorus *Maleter* Neocomiensis [seu Igloviensis, ex comitatu Scepusiensi] dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, nobilis, Hungarus capax cathedralium Hungariae,[1] natus 14. Novembris 1719 ex dominis parentibus lutheranis etiam nunc, dominis Ioanne et Anna Maria, ipse vero ante quinque annos conversus. Confirmatus. Litteris humanioribus apud lutheranos et catholicos studuit Agriae, ubi fuit alumnus, philosophiam, cuius est magister, audivit Tyrnaviae, ubi alumnus quarti anni in

Collegio generali cleri regni Hungariae, audivit theologiam in primo anno. Propositus et commendatus a Cels^mo et R^mo domino archiepiscopo et principe Strigoniensi et illius Illmo domino vicario venit ad Collegium 7. Novembris 1743. Habet quatuor ordines minores et beneficium curatum in dioecesi Strigoniensi. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 573.

Iuramentum fecit 31. Maii 1744.

Discessit 4. Iulii 1746 sacerdos. Vir semper pius et studiis deditus, in quibus multum profecit, de quo multa perinde sperari possunt in salutem animarum. Insignitus fuit laurea doctorali [SS. Theologiae] in hoc Collegio, in quo habuit etiam disputationem de theologia. — Fuit bibliothecarius, archipresbyter, assistens secundus congregationis maioris ac demum eiusdem praefectus et denuo in eadem confirmatus praefectura; magister philosophiae creatus Tyrnaviae. (Alb. Hung. 342.)

Parochus in Rusztinócz. Mortuus 10. Februarii 1747 Leutschoviae.[2] (Némethy 762. Steinhuber II. 345.)

[1] Beneficiatus oppidi Rusztinocensis, collato eidem ut metaphysico. (Alb. Hung. 342.)

[2] Sex mensium spatio post discessum obiit Trencsinii, dignus vere vita longiori ob zelum animarum et praeclaram indolem. (Alb. Hung. 342.)

Ignatius *Koller* de Nagy-Mánya, dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, Hungarus nobilis, natus 2. Octobris 1725 ex nobilibus parentibus dominis Iosepho et Iuliana nata Galuska utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit humanioribus litteris Viennae, philosophiae, eiusdem baccalaureus Tyrnaviae,[1] ubi fuit convictor in seminario Mariano Szelepcseniano, ibidemque fuit alumnus uno anno in Collegio generali cleri regni Hungariae. Propositus et commendatus a Cels^mo et R^mo domino archiepiscopo et principe Strigoniensi et illius Illmo et R^mo domino vicario venit ad Collegium 7. Novembris 1743. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 577.

Iuramentum fecit 31. Maii 1744.

Discessit 4. Aprilis 1747 subdiaconus, quarti anni theologus, praeditus bono ingenio parique profectu. Accepit doctoratum in nostro Collegio in theologia. Fuit magister caeremoniarum, in quo munere optime se gessit, sicut et in caeteris.

1749 canonicus Strigoniensis et praepositus S. Stephani; 1762 coadiutor episcopi Vesprimiensis, cui paulo post (1762) successit. (Mem. bas. Strig. 170.) Tabulae septemviralis praelatus. — Mortuus 3. Aprilis 1773. (Kollányi 358—9. Steinhuber II. 335.)

[1] Hic defendit universam philosophiam sub auspiciis Cels^mi principis Emerici Eszterházy, archiepiscopi Strigoniensis, factus magister ibidem. (Alb. Hung. 136.)

Franciscus *Fáy* de eadem, Hungarus [Emődiensis] dioecesis Agriensis, habet patrimonium, nobilis, natus nobilibus parentibus domino Gabriele haeretico, nunc catholicus et Maria Hoós adhuc haeretica, ipse vero semper catholicus et confirmatus. Litteris humanioribus Sopronii, Ginzii et Posonii studuit, philosophiae, eiusdem baccalaureus, Tyrnaviae,[1] ubi fuit convictor in seminario Mariano Szelepcseniano,[2] ibidemque secundis annis alumnus fuit in Collegio generali cleri regni Hungariae. Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo et principe Strigoniensi et illius Illmo et R^{mo} vicario venit ad Collegium 7. Novembris 1743. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 578.

Iuramentum fecit 31. Maii 1744.

Discessit 19. Aprilis 1745 subdiaconus, nondum absolutis studiis, ob adversam valetudinem, de consilio medicorum et cum facultate EE. Protectorum. In studiis mediocriter, in caeteris semper optime se gessit.

1759 canonicus Magnovaradinensis. Mortuus 11. Maii 1785. (Karácsonyi.)

[1] Ubi defendit universam philosophiam et factus est magister. (Alb. Hung. 65.)

[2] Residuum theologiae absolvit Tyrnaviae in Rubrorum Collegio. (Alb. Hung. 65.)

Carolus de *Salbeck* Hungarus [Albaiuliensis] dioecesis Transylvaniensis, ubi habet patrimonium, nobilis capax cathedralium Hungariae, natus 17. Novembris 1723 ex perillustribus parentibus dominis Matthaeo et Catharina nata Barkócz utrisque semper catholicis, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris humanioribus Claudiopoli, ubi fuit convictor, Udvarhelini et Tyrnaviae, ubi fuit convictor in seminario Mariano studuit, philosophiam audivit Claudiopoli, theologiam scholasticam Tyrnaviae biennio, ubi fuit alumnus eodem tempore in Collegio generali cleri regni Hungariae.[1] Propositus et commendatus ab Illmo et R^{mo} domino episcopo Transylvano, olim alumno huius Collegii, et a P. Rectore Tyrnaviensi venit ad Collegium 24. Octobris 1744. Habet quatuor minores ordines, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad tertium annum theologiae. M. II. 582.

Iuramentum fecit 8. Iunii 1745.

Discessit 4. Iulii 1746 diaconus. Habuit publicam disputationem de theologia in nostro Collegio, in quo accepit etiam lauream doctoratus. In caeteris satisfecit.

Factus caeremoniarius episcopi Zagrabiensis, denique 1752 canonicus Colocensis; abbas infulatus [ac episcopus Nemesinus][2]; 1757 praepositus maior Vaciensis ac Em^mi^ Cardinalis et episcopi Vaciensis comitis Migazzi suffraganeus et vicarius generalis, demum recens fundati episcopatus 1776 primus episcopus dioecesis Scepusiensis. (Alb. Hung. 27.) Mortuus 15. Iunii 1787. (Steinhuber II. 356. Karcsú VI. 56—57.)

[1] Ibi factus philosophiae magister et SS. canonum licentiatus. (Alb. Hung. 27.)
[2] Secundum Cordara 210.

Carolus Franciscus L. B. a *Dujardin* [ex comitatu Szatmariensi] Hungarus, dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, natus 20. Novembris 1719 ex Ill^mis^ parentibus dominis Carolo Ferdinando et Theresia comitissa ab Althan utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Humanioribus litteris Eperjesini et Cassoviae studuit, philosophiae vero, eiusdem baccalaureus, Olomucii, ubi fuit convictor in convictu pontificio Caesareo, et Tyrnaviae, ubi tribus annis alumnus in Collegio generali cleri regni Hungariae theologiam scholasticam in primo anno audivit. Propositus et commendatus a Cels^mo^ et R^mo^ domino archiepiscopo et principe Strigoniensi et illius Illmo et R^mo^ domino vicario generali, olim alumnis huius Collegii, venit ad Collegium 24. Octobris 1744. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum anni theologiae. M. II. 583.

Iuramentum fecit 8. Iunii 1745.

Discessit 5. Aprilis 1747 sacerdos, studiis absolutis, bono praeditus ingenio parique profectu, unde promotus fuit ad lauream doctoratus in theologia in hoc Collegio. In caeteris semper bene se gessit. — Fuit bibliothecarius. (Alb. Hung. 27.)

1747 capellanus; 1759 canonicus, dein Posoniensis praepositus. (Alb. Hung. 27. Rimely 281.) Scripsit historiam capituli Posoniensis. Mortuus 19. Decembris 1793 Posonii. (Zelliger 100—101. Szinnyci II. 1122.)

Fr. Alexius *Szabó* Szaladiensis, Hungarus (dioecesis Vesprimiensis) professus ord. S. Pauli primi Eremitae nobilis, natus 10. Februarii 1732 ex dominis parentibus Stephano et Susanna Mészáros utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit humanioribus litteris Ginzii et Posonii, absolvit philosophiam in suo ordine. Propositus et commendatus a suo Patre Provinciali venit ad Collegium[1] 28. Octobris 1744. Habet quatuor ordines minores. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 8. Iunii 1745. M. II. 595.

Discessit 23. Aprilis 1748 sacerdos, optimo praeditus ingenio parique profectu tum in pietate, tum in domestica disciplina. Bene semper se gessit. — Factus bidellus controversiarum. (Alb. Hung. 5.)

Excellentissimus Illustrissimus, ac Reverendissimus Dominus Carolus. è
Comitibus Ezterhazy de Galantha. perpetuus in Frakno Episcopus
Agriensis. Sacratissimae Caesareae Regiae Apostolicae Majestatis
Consiliarius actualis Intimus, Inclijtorum Comitatuum Heves:
Exterioris Szolnok articulariter unitorum perpetuus Supremus Comes

Declaratus est correpetitor philosophiae. Docuit philosophiam et theologiam. Mortuus in regio conventu Nostrensi 1760 mense Aprilis. (Alb. Hung. 5.)

[1] Ex monasterio S. Ioannis Baptistae supra Felső-Elefánt, ubi defendit universam philosophiam. (Alb. Hung. 5.)

Ioannes Laurentius *Zebich* Croata Novogradiensis, dioecesis Zagrabiensis, habet patrimonium, nobilis, natus 10. Martii 1724 ex dominis parentibus Nicolao et Catharina Petrichevich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Viennae studuit theologiae in primo anno, ibi adscriptus est Congregationi B. M. V. in Coelum Assumptae et fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo propositus et commendatus venit ad Collegium 28. Octobris 1745. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae.[1] M. II. 604.

Iuramentum fecit 31. Maii 1746.

Discessit 2. Iunii 1747 diaconus, tertii anni theologus, ob valetudinem adversam ob consilium medicorum et de consensu EE. Protectorum. Caeterum pietate et ingenio multum laudabilis.

[1] Petivit admissionem prima vice anno 1744. (Pr. F. II. 58.)

Matthias *Santek* Croata Varasdinensis, dioecesis Zagrabiensis, habet patrimonium, nobilis, natus 16. Ianuarii 1724 ex dominis parentibus Stephano et Dorothea utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Philosophiae Viennae studuit, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo propositus et commendatus venit ad Collegium 28. Octobris 1745. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 31. Maii 1746. M. II. 605.

Discessit 8. Aprilis 1749 sacerdos, pietate, ingenio, studio, indole, observantia caeterisque animi dotibus omni laude et commendatione dignus. Promotus proinde iure meritoque fuit ad lauream doctoratus in philiosophia et theologia. Habuit publicam disputationem controversiarum cum plausu in hoc Collegio.

Carolus comes *Eszterházy* [de Galántha, perpetuus in Fraknó] Posoniensis, dioecesis Strigoniensis, in qua et in Iaurinensi habet patrimonium, Hungarus nobilis, capax cathedralium Hungariae, natus 4. Maii 1725 ex Excellentissimis dominis parentibus Francisco et Sidonia nata comitissa Pálffy utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Posonii, philosophiae, eiusdem baccalaureus, Tyrnaviae, ubi alum-

nus quatuor annis in Collegio generali regni Hungariae audivit theologiam in primo anno. Ibi Congregationi B. M. V. Purificatae est adscriptus.[1] Propositus et commendatus ab illius patruo, Cels^mo^ et R^mo^ domino archiepiscopo et principe Strigoniensi, et illius Illmo et R^mo^ domino vicario generali venit ad Collegium 29. Octobris 1745. Habet quatuor ordines minores et praeposituram B. M. V. de Rátót. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 606.

Iuramentum fecit 5. Iunii 1746.

Discessit 31. Augusti 1748 sacerdos, optimo praeditus ingenio, parique profectu. Habuit disputationem controversiarum in hoc Collegio cum plausu, in quo obtinuit lauream doctoratus in theologia. Fuit [hic ductor et dein] magister novitiorum summa cum omnium laude et fructu. Pietate enim et moribus et zelo animarum omnino egregius, cuius memoria in hoc Collegio in benedictione erit.

1750 canonicus Strigoniensis; 1759 Vaciensis episcopus; 1762 episcopus Agriensis ac Suae M^tis^ consiliarius intimus. Magni nominis episcopus, haereticorum malleus, iurium ecclesiasticorum defensor zelotissimus, qui ab Excell^mo^ nuntio apostolico Viennensi Iosepho Garampi, dum hic moraretur, meruit in hoc Collegio ante alumnos anno 1779 talis episcopus celebrari, cui in Europa modo pares paucos inveniri sit. (Alb. Hung. 27.) Mortuus 14. Martii 1799 Agriae. Libros 15 edidit. (Zelliger 113—114. Kollányi 359—362. Koncz 78. Eszterházy 173—174. Steinhuber II. 335—337. Karcsú V. 217—220. Szinnyei II. 1452—4.)

[1] Defendit universam philosophiam qua magister, sub auspiciis Ser^mae^ Ungariae reginae Mariae Theresiae, a qua gemmea cruce donatus et factus praepositus B. M. V. de Rátót. (Alb. Hung. 27.)

Ladislaus Luz L. B. *Lusénsky* Krasznensis, dioecesis Nitriensis, in qua et in Strigoniensi habet patrimonium, Hungarus nobilis, capax cathedralium Hungariae, natus 30. Iulii 1724 ex Ill^mis^ dominis parentibus Emerico et Eva nata comitissa Szunyog utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris humanioribus Nitriae, Trencsinii et Leutschoviae, in quibus fuit convictor, philosophiae, eiusdem magister, studuit Tyrnaviae,[1] ubi fuit convictor in seminario Mariano et alumnus in Collegio generali cleri Hungariae theologiam in primo anno audivit et congregationi B. M.V. Purificatae est adscriptus. Propositus et commendatus ab iisdem, qui supra venit ad Collegium 29. Octobris 1745. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 607.

Iuramentum fecit 5. Iunii 1746.

Discessit 10. Octobris 1747 sacerdos, theologus quarti anni, ob adversam valetudinem de consilio medicorum et de consensu EE. Protectorum anticipato illius discessu ante aliquot menses. Fuit iuvenis pie-

tate, ingenio et studio omni laude et commendatione dignus ; ac proinde sumpsit doctoratum in theologia in nostro Collegio.

Mortuus in Styria in itinere. (Alb. Hung. 170.)

[1] Ubi defendit universam philosophiam sub auspiciis Excell^mi comitis Emeriči Eszterházy, episcopi Nitriensis. (Alb. Hung. 170.)

Michael Antonius *Okolicsányi* [de eadem] Körtvélyesinensis, dioecesis Agriensis; in qua et in Strigoniensi habet patrimonium, praenobilis capax cathedralium Hungariae, Hungarus natus 10. Aprilis 1723 ex dominis parentibus Paulo et Maria Szentiványi utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit humanioribus litteris Eperjesini et Cassoviae, ubi fuit convictor in seminario S. Ladislai, Tyrnaviae[1] philosophiae, eiusdem magister, ibique alumnus quarti anni in Collegio generali cleri regni Hungariae theologiam in primo anno audivit et congregationi B. M. V. Purificatae adscriptus. Propositus ab iisdem, qui supra, venit ad Collegium 29. Octobris 1745. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 608.

Iuramentum fecit 31. Maii 1746.

Discessit 23. Aprilis 1748 sacerdos, optimo praeditus ingenio, parique profectu et aptus ad concionandum. Fuit promotus in hoc Collegio ad doctoratum in theologia. In pietate et disciplina domestica optime semper se gessit.

1749 parochus in Harkács ; 1753 canonicus Scepusiensis ; 1756 canonicus Strigoniensis, deinde archidiaconus Gömöriensis et parochus Tyrnaviae. (Mem. bas. Strig. 170.) Mortuus 6. Februarii 1771 Tyrnaviae. (Alb. Hung. 200. Némethy 828. Kollányi 370. Steinhuber II. 350.)

[1] Ubi defendit universam philosophiam sub auspiciis Excell^mi comitis Iosephi Eszterházy, iudicis curiae. (Alb. Hung. 200.)

Fr. Hieronymus *Martony* [Keszteliensis, ex comitatu Szaladiensi] dioecesis Vesprimiensis, professus ord. S. Pauli primi Eremitae, Hungarus nobilis, natus 3. Novembris 1723 ex dominis parentibus Petro et Imhoda Sallya utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Metaphysicae studuit Ujhelini.[1] Propositus et commendatus a R. P. Generali sui ordinis venit ad Collegium 29. Octobris 1745. Habet quatuor minores. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 610.

Iuramentum fecit 31. Maii 1746.

Discessit 15. Septembris 1749 sacerdos, optimo praeditus ingenio, quod ostendit in actu magno theologiae, quem cum omnium laude habuit in Collegio Romano. In reliquis vero ita bene se gessit, ut plenam dederit de se superioribus satisfactionem. — In Collegio factus est

bidellus Sacrorum Canonum. Oblata est illi defensio actus parvi theologici, sed non obtinuit licentiam defendendi a suo Provinciali. Defendit tamen universam theologiam in Collegio Romano. Fuit sacristanus sacristiae alumnorum. Praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 121.)

Redux, factus correpetitor philosophiae, postea professor philosophiae, dein Canonum et post hoc theologiae, quam Varadini docuit, dein Prior Pestini, postea vero Romam missus ad residentiam, ut Prior eiusdem residentiae et simul professor theologiae. Primus in residentia Romana fuit professor, qui studentibus theologiam tradidit, prius enim semper in Collegio Romano studentes Paulini frequentabant theologiam, nunc vero ipse eis domi tradidit theologiam Thomisticam, redux post annos . . . in Ungariam factus est Prior Papensis et post complures laudabiliter exactos prioratus annos, definitor provincialis ac vicarius pariter provincialis omnium votis electus est. (Alb. Hung. 121.)

[1] Defendit prooemialem philosophiam Sátoraljaujhelini, item universam Terebesini. (Alb. Hung. 121.)

Carolus Iosephus *Gánóczi* Cassoviensis, dioecesis Agriensis, in qua habet patrimonium, nobilis, natus 14. Iulii 1724 ex dominis parentibus Ioanne et Susanna Amalia Preteli utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris humanioribus et philosophiae, eiusdem magister, Cassoviae studuit, ibique est adscriptus congregationi B. M. V. Visitantis Elisabeth; fuit alumnus in episcopali clericorum seminario Csakiano Varadini. Propositus et commendatus ab Illmo et R^mo^ domino episcopo Varadinensi comite Nicolao Csáky venit ad Collegium 29. Octobris 1745. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 611.

Iuramentum fecit 31. Maii 1746.

Orationem habuit de S. Martyribus in templo S. Apollinaris 31. Decembris 1748.

Discessit 14. Aprilis 1749 sacerdos, optimo praeditus ingenio, multum in litteris profecit. Lauream doctoratus in theologia in hoc Collegio accepit. In reliquis bene se gessit. — Defendit parvum in Aula maiori, concertavit pro bidellatu Sacrorum canonum. (Alb. Hung. 27.)

Celsissimi principis Nicolai e comitibus Csáky caeremoniarius, dein 1752 parochus Érsekujvarinensis, modo canonicus insignis collegiatus Posoniensis, postea 1767 Magnovaradinensis. (Alb. Hung. 27.)

Comes Ferdinandus *Schmidegg* de Acsa (et Alcsuth) dioecesis Strigoniensis,[1] ubi habet patrimonium, nobilis Hungarus capax cathedralium Hungariae, natus 27. Maii 1727 ex Ill^mis^ dominis parentibus Friderico et Lucia Rosalia baronissa de Majthény utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris humanioribus studuit Albae et Nitriae, fuit convictor in

ORATIO
DE SS. MM. EUSTRATIO, & Soc:
Habita in Templo S. Apollinaris
Carolo Ganoczi Sacerdote Hungaro
Collegii Germanici Alumno
die XIII. Decembris
1748

seminario Mariano Szelepcseniano Tyrnaviae, ubi alumnus duobus annis in Collegio generali cleri regni Hungariae audivit philosophiam,[2] et est adscriptus congregationi B. M. V. Purificatae. Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo et principe Strigoniensi, et Illmo et R^{mo} illius vicario generali venit ad Collegium 29. Octobris 1745. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 612.

Iuramentum fecit 31. Maii 1746.

Discessit 24. Aprilis 1749 subdiaconus. Bono praeditus ingenio et multum profecisset, si maiori cum attentione ad studia incubuisset; eius indoles potius bona, quam mala, sed volubilis. Doctoratum in theologia in Collegio suscepit [14. Aprilis 1749.] Habuit disputationem publicam theologicam in tertio anno in hoc Collegio. In pietate bene se gessit, in observantia mediocriter. — Defendit actum parvum theologicum in aula maiori. (Alb. Hung. 65.)

Parochus dein (1754) canonicus Agriensis. Mortuus 1767. (Alb. Hung. 65. Steinhuber II. 353.)

[1] Mendose: Iaurini.

[2] Ubi defendit universam philosophiam sub auspiciis Excell^{mi} comitis Francisci Barkóczy episcopi Agriensis. (Alb. Hung. 65.)

Gabriel Ignatius Ladislaus Iosephus *Kutnyak* (de insula Muraköz) Croata, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, natus 3. Iulii 1724 nobilibus parentibus dominis Georgio (Leopoldo) et Barbara Konchos utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris humanioribus Varasdini et Zagrabiae studuit, Viennae philosophiam, eiusdem baccalaureus et magister, et theologiam in primo anno audivit, ibique fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et ab eiusdem rectore propositus et commendatus venit ad Collegium 28. Octobris 1747. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Adscriptus est congregationi B. M. V. in Coelum Assumptae Viennae. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 631.

Iuramentum fecit 13. Iunii 1748.

Discessit 2. Maii 1750 sacerdos. Bene se gessit in omnibus, mediocris ingenii, quod tamen diligenti assiduoque studio multum excoluit. Accepit lauream doctoralem in hoc Collegio.

Ignatius *Kerchelich* Croata (Berdoviczensis) dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, natus 8. Augusti 1727 ex nobilibus dominis parentibus Nicolao et Iuditha Daries utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris huma-

nioribus Zagrabiae studuit, philosophiam, eiusdem baccalaureus et magister, et theologiam in primo anno audivit Viennae, ibique fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a rectore eiusdem Collegii propositus et commendatus venit ad Collegium 28. Octobris 1747. Habet quatuor minores ordines, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 632.

Iuramentum fecit 13. Iunii 1748.

Discessit 2. Maii 1750 sacerdos. Bene se gessit. Mediocris ingenii.

Parochus in Kravarszko. (Kerchelich I. 2.)

Antonius Franciscus *Kovács* Galánthaensis[1] Hungarus dioecesis Strigoniensis, in qua habet patrimonium, nobilis capax cathedralium Hungariae, natus 13. Iunii 1724 ex dominis parentibus Petro et Anna Nagy utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris humanioribus Varadini et Tyrnaviae studuit, ubi philosophiam audivit, eiusdem baccalaureus et magister, ibique alumnus fuit Collegii generalis cleri regni Hungariae in quarto anno, operam dedit theologiae in primo anno et est adscriptus congregationi B. M. V. Purificatae. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo vacantis ecclesiae Strigoniensi venit ad Collegium[2] 1. Novembris 1747. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium. Destinatus ad secundum annum theologiae.

Iuramentum fecit 13. Iunii 1748. M. II. 636.

Discessit 30. Martii 1750 sacerdos. Bene se gessit in omnibus. Mediocris cum esset ingenii, mediocrem in studiis progressum fecit. — Factus bidellus superioris chori et praefectus cantus camerae. (Alb. Hung. 5.)

1751 parochus in Szentsimon, 1788 in Ballony. Mortuus 3. Augusti 1800. (Némethy 703.)

[1] Secundum Album Hung. 5: de Uhrin.

[2] Ex Collegio Rubrorum, ubi defendit universam philosophiam.

Ioannes Baptista *Klinglmayr* Budensis, dioecesis Agriensis, Hungarus nobilis, natus 3. Augusti 1725 ex dominis parentibus Iacobo et Christina utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studia humaniora audivit Budae, Comaromii et Tyrnaviae, ubi alumnus in Collegio Rubrorum partim philosophiae accepit, et partim Viennae, eiusdem baccalaureus et magister, ibique fuit convictor in Caesareo convictorum Collegio Societatis Jesu. Cassoviae studuit theologiae in primo anno. Propositus et commendatus ab Illmo et R^{mo} comite Barkóczy episcopo Agriensi venit ad Collegium 1. Novembris 1747. Habet quatuor ordines

Stemma Stephani Frivaisz

minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 640.

Iuramentum fecit 13. Iunii 1748.

Discessit 15. Aprilis 1751 sacerdos.[1] Dignus laude pietate in Deum et observantia in superiores, et zelo sacrarum ceremoniarum, quibus erat bene instructus, et quarum fuit magister. Parum profecit in scientiis, ob ingenii tenuitatem et obscuritatem, et quia non multum studuit corporis infirmitate impeditus.

Obiit 22. Aprilis 1752 in Domino necdum completo integro in patriam suam reditus anno. (Alb. Hung. 136.)

[1] Secundum Album Hung. 136 : Factus sacerdos 21. Septembris 1749.

Stephanus *Frivaisz* dioecesis Strigoniensis, Hungarus nobilis, capax cathedralium Hungariae, natus 18. Augusti 1725 ex nobilibus dominis parentibus Stephano et Anna utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit litteris humanioribus et philosophiae, eiusdem magister, Tyrnaviae, ubi alumnus Collegii generalis cleri regni Hungariae in quarto anno audivit theologiam in primo anno et est adscriptus congregationi B. M. V. Purificatae. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo vacantis ecclesiae Strigoniensis venit ad Collegium 29. Octobris 1748. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 648.

Iuramentum fecit 27. Maii 1779.

Orationem habuit (uti sacerdos) in templo S. Apollinaris 13. Decembris 1750.

Discessit 11. Aprilis 1751 sacerdos [tertio anno theologiae]. In omnibus optime se gessit. Boni ingenii, sed in omnibus perspicui. Promotus ad doctoratum in philosophia et theologia in hoc Collegio. — Fuit bidellus sacrorum Canonum. (Alb. Hung. 315.)

1751 parochus in Csév, ubi mortuus 20. Augusti 1759. (Némethy 578.)

Andreas Antonius *Pius*, patriae et dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, nobilis, natus 2. Novembris 1728 ex dominis parentibus Antonio et Maria Iosepha Hartleb utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Zagrabiae, philosophiae, eiusdem magister, Viennae, ibique est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelum Assumptae. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi et ab Excell^{mo} et R^{mo} domino eiusdem episcopo venit ad Collegium 27. Octobris 1748. Fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis. Habet tantum primam tonsuram, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 649.

Iuramentum fecit 27. Maii 1749.

Discessit 5. Aprilis 1752 sacerdos. Bene se gessit in omnibus. Boni fuit ingenii, studiisque plurimum deditus. Habuit disputationem theologicam in tertio anno in nostro Collegio, in quo fuit promotus ad doctoratum in theologia.

Iosephus Ladislaus *Zlatarich* Croata Dubicensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, natus 24. Februarii 1726 ex dominis parentibus Luca et Magdalena Mikics utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteras humaniores Zagrabiae absolvit, philosophiam, eiusdem magister, Viennae, ibique est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et ab Excell^mo^ et Illmo domino eiusdem etiam propositus et commendatus venit ad Collegium 27. Octobris 1748. Adscriptus est Congregationi B. M. V. in Coelum Assumptae Viennae. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 650.

Iuramentum fecit 27. Maii 1749.

Discessit 5. Aprilis 1752 sacerdos. Bene se gessit in omnibus. Boni fuit ingenii, sed pietate, morumque probitate plurimum falsit. Habuit disputationem Sacrorum canonum in hoc Collegio, in quo promotus fuit ad doctoratum in theologia.

Iosephus *Horváth* Stridoniensis, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, Croata nobilis, natus 15. Martii 1726 ex dominis parentibus Ioanne et Helena Pecich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteras humaniores Ginsii in Hungaria, philosophiam absolvit Viennae, ibique fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et ab Excell^mo^ et Illmo domino eiusdem episcopo propositus et commendatus venit ad Collegium 27. Octobris 1748. Adscriptus est Congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae Viennae. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 651.

Iuramentum fecit 27. Maii 1749.

Discessit 5. Aprilis 1752 sacerdos. Bene se gessit, boni ingenii, quod postremis temporibus diligentius excoluit. Promotus fuit ad doctoratum in philosophica et theologica facultate.

Simon Gabriel *Jellachich* Zagorianus, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 24. Octobris 1731 ex nobilibus dominis parentibus Iosepho (Georgio) Jellachich (de Buzin) et Anna Reess utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Zagrabiae, ubi fuit alumnus seminarii eiusdem cathedralis, Viennae alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, philoso-

phiam, eiusdem baccalaureus excepit, ibique est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi[1] venit ad Collegium 23. Octobris 1749. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 17. Maii 1750. M. II. 658.

Discessit 23. Aprilis 1753 clericus, durae cervicis, fere nullius observantiae in domestica disciplina, parum profecit et discessit sine alicuius maerore. Pueriles habuit mores et poenitentiis atque obiurgationibus, ac minis non raro coërcendus fuit.

1766 e parocho in Rieka factus canonicus Zagrabiensis ; 1778 archidiaconus Chasmensis ; 1779 Goriczensis. Mortuus 21. Maii 1797 Zagrabiae. (Ivančan. Steinhuber II. 368.)

[1] Commendatus fuit primo loco tanquam iuvenis egregius, modestus, quietus et bonarum litterarum amantissimus. (Pr. F.)

Fr. Paulus *Eszterházy* (Hungarus, dioecesis Iaurinensis) ord. S. Pauli primi Eremitae professus, nobilis e comitibus Eszterházy, natus 29. Maii 1730 ex Ill^{mis} dominis parentibus Adamo comite Eszterházy de Galánta et Elisabetha Berényi, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit philosophiae in suo coenobio. Propositus et commendatus a suo P. Provinciale venit ad Collegium 27. Octobris 1749. Habet quatuor ordines minores. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 659.

Iuramentum fecit 17. Maii 1750.

Discessit 26. Aprilis 1753 sacerdos. Fuit summae pietatis, prudentiae, urbanitatis et nostrarum legum observantiae, optimi ingenii et paris profectus. Fuit magister novitiorum [per annum cum dimidio] summa cum laude et habuit disputationem theologicam in tertio anno in aula nostri Collegii. — Bidellus SS. Theologiae. Habuit actum parvum ex tractatu de Fide. (Alb. Hung. 267.)

Factus est correpetitor philosophiae, dein canonum professor et simul linguae Hebreae, quam primus in suo ordine tradidit, philosophiam deinde Neotericam tradidit, quam pariter primus explanare incoepit. Procurator generalis sui ordinis Romae 1760, dein provincialis factus, ubi in Ungariam revocatus fuisset, post terminatos sex annos provincialatus sui, factus est 1769 Generalis. Idem effluxo termino sui officii in munere suo ob egregias virtutes est confirmatus 1775 ac postmodum factus suffraganeus cardinalis Migazzi Vacii. 1776—1780 episcopus Sebastopolitanus in Capadocia. (Alb. Hung. 267.) 1781 episcopus Quinqueecclesiensis. Mortuus 7. Novembris 1799 in Mohács, sepultus Quinqueecclesiis. Varios libros edidit. (Gr. Eszterházy 233—234. Steinhuber II. 337—338. Szinnyei : nihil.)

Franciscus Seraphicus comes *Berchtold* de Ungerschütz Tyrnaviensis [ex comitatu Posoniensi] dioecesis Strigoniensis, Hungarus nobilis, natus 25. Iunii 1730 ex Ill^{mis} dominis parentibus

Antonio et Sophia ab Cisperg utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteras humaniores et philosophiam, eiusdem magister, absolvit Viennae, ubi convictor in Collegio Pazmaniano studuit theologiae in primo anno, ibique est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo vacantis ecclesiae Strigoniensis venit ad Collegium 27. Octobris 1749. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 660.

Iuramentum fecit 17. Maii 1750.

Discessit 3. Aprilis 1752 subdiaconus. Ultimis praecipue temporibus poterat aliis proponi, ut exemplar. Iuvenis praeditus ingenio, cui beñe satisfecit prudentia, urbanitate et pietate. Accepit lauream doctoralem philosophiae et theologiae in hoc Collegio. — Bidellus Sacrorum Canonum. (Alb. Hung. 65.)

1754 parochus in Verebély; 1758 canonicus Strigoniensis, dein archidiaconus Barsiensis, praefuit clero iuniori, vicarius generalis archiepiscopi; 1773 praepositus Posoniensis; episcopus Noviensis, consiliarius Suae M[tis]. (Alb. Hung. 65.) 1776 nominatus episcopus novae dioecesis Neosoliensis. Mortuus 14. Augusti 1793 in Szentkereszt. Libros 3 edidit. (Mem. bas. Strig. 171. Némethy 494. Zelliger 42—43. Kollányi 371—372. Steinhuber II. 338—9. Szinnyei I. 898.)

Franciscus Xaverius Antonius *Dráveczky* [ex comitatu Scepusiensi] natus Varadini in dioecesi Varadinensi,[1] habiturus beneficium, dioecesis Strigoniensis, ubi et patrimonium habet, Hungarus nobilis, natus 12. Iunii 1725 ex dominis Gabriele (de Magno Varadino) et Anna Lamsari utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Posonii, Cassoviae, ubi uno anno fuit convictor in convictu nobilium et Varadini, Budae audivit philosophiam, Colocae fuit alumnus in Collegio episcopali S. Caroli Borromaei. Fuit adscriptus congregationi B. M. Virginis Budae. Propositus et commendatus ab Excell[mo] et R[mo] domino archiepiscopo Colocensi e comitibus de Csáky venit ad Collegium 27. Octobris 1749. Habet quatuor minores ordines, nullum vero beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 662.

Iuramentum fecit 17. Maii 1750.

Discessit 25. Aprilis 1753 sacerdos [ad archidioecesim Strigoniensem]. Fuit in omnibus exemplar, modestia, pietate, studio, urbanitate et domesticae disciplinae observantia, apprime charus fuit moderatoribus non minus, quam alumnis omnibus. Mediocris ingenii fuit, sed ob assiduum studium valde profecit. — Sanctissimae theologiae doctor creatus. (Alb. Hung. 65.)

1753 parochus in Almás; 1768 factus canonicus Scepusiensis translatus

demum Tyrnaviam pro canonico, abbas infulatus. (Alb. Hung. 65.) 1772 canonicus Strigoniensis, tum praepositus S. Georgii. Mortuus 18. Iunii 1802 Tyrnaviae. In vivis agens Sanctus appellatus. Libros 3 edidit. (Mem. bas. Strig. 172. Jordanski 20. Zelliger 99—100. Némethy 549. Kollányi 383—384. Steinhuber II. 360. Szinnyei II. 1085.)

[1] Mendose: Colocensi.

Ladislaus Iosephus Ioannes Nepomucenus *Kemény* [L. B. de Magyar Gyerő Monostor] patriae et dioecesis Transylvaniae, ubi habet patrimonium, Hungarus nobilis, natus 12. Maii 1730 ex Ill^mis^ dominis parentibus Ladislao (Iosepho, Ioanne, Nepomuceno) comite Kemény Calvino, ante septem annos converso et Susanna comitissa Teleki adhuc Calvina, ipse etiam natus in hac haeresi, sed conversus ante quinquennium. Est confirmatus. Studuit philosophiae, eiusdem magister Claudiopoli et Viennae,[1] ubi fuit convictor in Collegio Croatico, ibique adscriptus fuit Congregationi B. M. V. in Coelum Assumptae. Propositus et commendatus ab Ill^mis^ et R^mis^ dominis episcopis Zagrabiensi et Transylvano et Illmo et R^mo^ domino nuntio apostolico Viennensi venit ad Collegium 24. Octobris 1750. Habet quatuor minores ordines, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 674.

Iuramentum fecit 13. Iunii 1751.

Discessit 22. Aprilis 1754 sacerdos. Optimae indolis, pietate plenus. Profecit sufficienter in studiis, quia erat sufficientis ingenii. — Romae 1752 ex dioecesi Transylvaniensi transiit ad archidioecesim Strigoniensem, factus presbyter 1753 et Congregationis praefectus atque bibliothecarius. (Alb. Hung. 170.)

1756 parochus in Nyitraegerszeg; 1763 canonicus Strigoniensis creatus a Cels^mo^ S. R. I. principe et archiepiscopo Strigoniensi Francisco e comitibus Barkóczy. (Alb. Hung. 170.) Tum archidiaconus Nitriensis. Postea parochus in Egerszeg et canonicus. (Beke 146.) Mortuus 29. Septembris 1787 in Transylvania, in paterna domo, ex acuta febri. (Mem. bas. Strig. 171. Némethy 680. Kollányi 377. Steinhuber II. 356.)

[1] Viennae suscepit magisterium. (Alb. Hung. 170.)

Ioannes Xaverius *Skergatich* Croata, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, perillustris eques auratus, natus 1. Iunii 1730 ex Perillustribus dominis parentibus Emerico (Ioanne) et Barbara Pekarnik, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris humanioribus Zagrabiae, Viennae philosophiae studuit, ubi primam eiusdem lauream suscepit, ibique fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et ab Illmo et R^mo^ nuntio Viennensi propositus et commendatus venit ad Collegium 24. Octobris 1750. Adscriptus

fuit Viennae congregationi B. M. V. in Coelum Assumptae. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 675.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1751.

Discessit 22. Aprilis 1754 sacerdos. Optimus in omnibus et discessit consilio medicorum, ob malam valetudinem omnium cum maerore, propter egregias eius qualitates, antequam integrum perficeret quadriennium. Fuit bidellus theologiae. Habuit actum parvum theologicum in nostro Collegio, in quo accepit lauream doctoralem in theologia.

1764 parochus in Gradecz, deinde sublector seminarii, factus canonicus Zagrabiensis; eodem anno missus Bononiam qua rector Collegii Hungarici-Illirici, postea archidiaconus Chasmensis, 1768 de Kemlek; 1772 Dubiczensis. Mortuus 20. Iunii 1791 Zagrabiae. (Ivančan. Matković 94. Steinhuber II. 368.)

Carolus Martinus Paulus *Bobok* de Föl-Bár, dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, Hungarus nobilis, natus 22. Ianuarii 1731 ex dominis parentibus Michaele et Maria Anna utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Viennae, Tyrnaviae audivit philosophiam et theologiam in primo anno, artium liberalium et philosophiae magister, ibique fuit alumnus seminarii S. Stephani regis in quarto anno. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Strigoniensi venit ad Collegium 29. Octobris 1750. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 683.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1751.

Discessit 25. Aprilis 1753 diaconus. Fuit praeditus optimo ingenio et multum profecit in studiis. Fuit indolis non multum felicis, quare superiores fuerunt anxii in disciplinae domesticae observantia. Fuit bidellus iuris canonici [1752], de quo habuit publicam disputationem in nostro Collegio et in quo sumpsit lauream doctoralem in theologia.

1755 parochus in Püspöki; 1769 in Báttaszék; 1792 vice-archidiaconus ibidem. Mortuus[1] 1. Decembris 1802. (Némethy 503.)

[1] Obiit 1802 postquam parochiam suam 30 annis rexisset. Reliquit famam viri valde docti et pastoris boni, pii ac devoti diuque vixit in memoria parochianorum suorum. (Kelemen, Notationes.)

Ioannes Carolus *Velligrand* (de Németh-Jandorf) Trencsiniensis, dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, Hungarus nobilis, natus 6. Maii 1731 ex perillustribus dominis parentibus Andrea et Eva Bajcsány, et confirmatus. Parentes fuerunt acatholici, sed postea conversi, ipse vero natus est catholicus. Litteris humanioribus et philosophiae, eiusdem magister, studuit Tyrna-

viae, ubi fuit alumnus seminarii S. Stephani regis tribus annis, et est adscriptus congregationis B. M. V. Elisabeth Salutantis. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Strigoniensi et illius Illmo et R^{mo} domino vicario venit ad Collegium 20. Octobris 1751. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 23. Maii 1752. M. II. 687.

Discessit 17. Iunii 1752, quod bis vel ter exspuerit sanguinem. Erat iuvenis singularis ingenii et optimae indolis. — Eximiam sui spem in hoc Collegio reliquitus. (Alb. Hung. 28.)

Domi reversus post non multum temporis [5. Novembris 1752] e vivis discessit.

Ioannes *Pessutovich* Kostajnicensis, dioecesis Zagrabiensis, Croata nobilis, natus 12. Octobris 1728 ex dominis parentibus Paulo et Martha Dembich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studia humaniora Zagrabiae absolvit, ubi fuit alumnus, philosophiam audivit Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, ibique est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelum Assumptae. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et ab Illmo et R^{mo} domino episcopo Zagrabiensi venit ad Collegium 27. Octobris 1752. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 710.

Discessit 24. Aprilis 1753 post breve tempus, ob malam valetudinem, consilio medicorum.

Ignatius *Novak* (Croata) Zagoriensis, dioecesis Zagrabiensis, nobilis, natus in Ianuario vel Februario 1730 vel 1731 ex dominis parentibus Petro et Barbara Kobbe, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris humanioribus Varasdini et Zagrabiae operam dedit, ubi fuit alumnus, philosophiam hoc anno absolvit Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et ab Illmo et R^{mo} domino episcopo Zagrabiensi propositus et commendatus venit ad Collegium 27. Octobris 1752. Adscriptus est Congregationi B. M. V. in Coelum Assumptae Viennae. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 711.

Iuramentum fecit 12. Iunii 1753.

Discessit 19. Aprilis 1756 sacerdos. In omnibus optime se gessit. Fuit gratissimus superioribus et alumnis, propter egregias suas partes. Fuit laurea doctorali in philosophica et theologica facultate insignitus in hoc Collegio.

Gabriel *Glozzer*[1] patriae et dioecesis Agriensis, ubi habet patrimonium, Hungarus perillustris, natus 7. Decembris 1733 ex Perillustribus dominis parentibus Ignatio et Maria Theresia utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Agriae, philosophiae, eiusdem magister, Tyrnaviae,[2] ubi alumnus Collegii generalis cleri regni Hungariae in quarto, audivit primum annum theologiae. Propositus et commendatus ab Excell^{mo} et R^{mo} episcopo Agriensi et illius R^{mo} domino vicario venit ad Collegium 20. Octobris 1752. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 713.

Iuramentum fecit 12. Iunii 1753.

Discessit 21. Aprilis 1756 non sacerdos, sed diaconus. In omnibus optime se gessit, nec fuit in eo aliquod desiderandum. Habuit disputationem theologicam in tertio anno in Collegio Romano. Laurea doctorali in sacra theologia fuit insignitus in hoc Collegio. — Factus est bidellus theologiae et sacristanus. Defendit in tertio anno tractatum de Incarnatione in ecclesia Collegii Romani anno 1755, defensurus quoque anno venturo theologiam universam, si discretiores cum eo fuissent illi, ad quod illius hic existentis cura spectabat. (Alb. Hung. 93.)

Excellentissimi domini Iosephi e comitibus Batthyány archiepiscopi Colocensis a latere canonicus et S. C. et R. A. M^{tis} Inclytae Tabulae iudiciariae praelatus. (Alb. Hung. 93.) 1765 cantor; 1776 lector et praepositus. Mortuus 22. Augusti 1780 Pestini, sepultus in crypta ecclesiae parochialis.

[1] Alias: Glaser.

[2] Ubi universam philosophiam defendit. (Alb. Hung. 93.)

Comes Franciscus *Kornis* (L. B. de Göncz-Ruszka) Transylvanus, dioecesis Strigoniensis, Hungarus, habet patrimonium, nobilis, natus 11. Novembris 1731 ex Ill^{mis} dominis parentibus Francisco et Susanna Petky utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris humanioribus in Transylvania operam dedit, philosophiam, eiusdem baccalaureus et magister, Claudiopoli audivit, fuit alumnus [Tyrnaviae] in Collegio generali cleri regni Hungariae. Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 30. Octobris 1752. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 714.

Iuramentum fecit 12. Iunii 1753.

Orationem habuit in capella pontificia coram SS. Papa Benedicto XIV. in festo Omnium Sanctorum die 1. Novembris 1755.

Discessit 22. Aprilis 1756. Fuit in Collegio sine ulla querela, propter summam pietatem, prudentiam et observantiam legum atque

in superiores reverentiam. Fuit magister novitiorum.[1] Erat mediocris ingenii; satisfecit tamen suis partibus.

1757 parochus in Lédecz. (Némethy 700.) 1759 canonicus Magnovaradinensis. Factus est episcopus Iuliopolitanus in partibus infidelium. 1769 declaratus suffraganeus episcopi Iaurinensis pro tunc comiti Zichy. Resignavit anno 1775, quo denuo pro praepositura Magnovaradinensi rediit. (Alb. Hung. 65.) Abbas B. M. V. de Bihar. Evectus in capitulo usque praepositoram maiorem. (Némethy 700. Steinhuber II. 342.) Mortuus repente 12. Februarii 1790. (Schem. hist. anni 1896 pag. 110—111.)

[1] Recusato sacristani munere et bibliothecarii anno 1755, factus est novitiorum magister. (Alb. Hung. 65.)

Sigismundus comes *Keglevics* de Buzin, Tornensis, dioecesis Vaciensis, Hungarus, habet patrimonium, natus 4. Maii 1732 ex Ill^mis dominis parentibus Iosepho et Theresia nata baronissa de Thavonat utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris humanioribus operam dedit Posonii, philosophiam, eiusdem magister, et primum annum theologiae audivit Tyrnaviae,[1] ubi fuit quatuor annis alumnus in Collegio generali cleri regni Hungariae. Propositus et commendatus ab Excell^mo et R^mo domino archiepiscopo ab Althan episcopo Vaciensi venit ad Collegium 30. Decembris 1752. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 715.

Iuramentum fecit 12. Iunii 1753.

Orationem habuit in festo Omnium Sanctorum coram Pontifice.

Discessit 10. Septembris 1755 sacerdos. Optime se gessit in omnibus, pietate, prudentia, urbanitate, studio et profectu, ut omnibus esset admirationi. Boni erat ingenii. Duplicem habuit disputationem ex iure canonico. Fuit magister novitiorum. Sumpsit lauream doctoralem theologiae in hoc Collegio. — Factus est bidellus Canonum, erat decanus Nationis. Fecit in tertio anno parvum actum ex iure canonico. Dein permansit in Collegio usque Septembrem et habuit disputationem ex iure canonico, quam etiam dedicavit SS. Domino Nostro Benedicto XIV. Pontifici optimo maximo,[2] qui ablegatum in sui persona misit Eminentissimum cardinalem Passioneum. Finita disputatione, privatam audientiam apud SS. Dominum Nostrum habuit et per notabile temporis spatium cum eodem collocutus est. Postea unum rosarium ex precioso lapide cum numismate aureo eidem donavit, aliquas item speciales spirituales gratias. Item ad Suam M^tem Caesaream litteras recommendatorias idem SS. Pontifex misit. (Alb. Hung. 315.)

1759 canonicus Posoniensis, 1760 Strigoniensis; praepositus B. M. V. de Rátót et praepositus S. Stephani de Castroferreo; episcopus Macariensis et 1776 praepositus maior Strigoniensis. (Alb. Hung. 315.) Mortuus 19. Decembris 1805 Tyrnaviae. Libros 3 edidit. (Mem. bas. Strig. 171. Cordara 210. Vide litteras fundationis episcopatus Neosoliensis in schema-

tismo Neosoliensi 1876. pag. 8. Zelliger 227—228. Kollányi 372—374. Steinhuber II. 360. Szinnyei V. 1345—6.)

[1] Ubi defendit universam philosophiam sub auspiciis reginae Hungariae, a qua etiam aureo torque donatus est. (Alb. Hung. 315.)

[2] Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIV. Theses ex dissertatione canonica de celebratione Missarum, quas . . . in Collegio Germanico et Hungarico publice defendendas proponit Sigismundus Comes Keglevics de Buzin Hungarus. Romae, 1755. (4° pag. 138+XI.)

Stephanus *Vittez* Croata Zagoriensis, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, nobilis, natus 14. Decembris 1731 ex dominis parentibus Adamo Vittez (de Zitomer) et Helena Somssich, utrisque catholicis semper, sicut etiam is et confirmatus. Humanioribus litteris Varasdini et Zagrabiae, ubi fuit alumnus in seminario studuit, philosophiam absolvit Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et est alumnus congregationis B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus ab eodem capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 26. Octobris 1753. Habet tantum primam tonsuram, nullum vero beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 719.

Iuramentum fecit 4. Iunii 1754.

Discessit 3. Maii 1757 sacerdos. Iuvenis egregius aurea indole, studio, profectu et pietate.

Nicolaus *Chegetek* (de Megiurechak) Croata Marochensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, natus 6. Decembris 1735 ex dominis parentibus Petro et Dorothea Rogar utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit humanioribus litteris Zagrabiae, ubi fuit alumnus in seminario, philosophiam absolvit Viennae, ubi fuit alumnus [Collegii] Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus [et commendatus] ab eodem capitulo venit ad Collegium 26. Octobris 1753. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 720.

Iuramentum fecit 4. Iunii 1754.

Discessit 4. Iulii 1755 clericus. Bene se gessit pietate, studio et profectu, et superiorum et regularum observantia. Ante tempus discessit, propter adversam valetudinem.

Fr. Philippus *Dámian* ord. S. Pauli primi Eremitae professus, Hungarus Comaromiensis (dioecesis Strigoniensis) nobilis, natus 5. Martii 1729 ex dominis parentibus Michaele et Susanna Légrádi utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirma-

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO

BENEDICTO XIV
THESES

EX DISSERTATIONE CANONICA

DE CELEBRATIONE MISSARUM

QUAS EX PERMISSIONE

R.P.D. NICOLAI DE VECCHIS

Sacræ Consistorialis Aulæ Advocati, & Almæ Urbis Archigymnasii Rectoris Deputati

IN COLLEGIO GERMANICO, ET HUNGARICO

Publice defendendas proponit

SIGISMUNDUS COMES KEGLEVICS
DE BUZIN HUNGARUS

Sacræ Theologiæ Doctor, & ejusdem Collegii Alumnus

D. D. D.

ROMÆ MDCCLV.

TYPIS JOANNIS GENEROSI SALOMONI

SUPERIORUM PERMISSU.

tus. Theologiae primo anno in monasterio sui ordinis operam dedit. Propositus et commendatus ab Admodum R^{do} suo P. Provinciali venit ad Collegium 11. Novembris 1753. Habet quatuor ordines minores. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 4. Iunii 1754. M. II. 727.

Discessit 4. Iulii 1755 sacerdos. Bene se gessit pietate, studio, profectu et regularum et superiorum observantia. Ante tempus dis-, cessit, propter adversam valetudinem.

Factus correpetitor philosophiae, ac post munia Prioris officio laudabiliter functus est. (Alb. Hung. 267.)

Ladislaus L. B. *Luzinszky* Osgyánensis Hungarus, dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, nobilis, natus 27. Maii 1732 ex Ill^{mis} dominis parentibus Francisco lib. barone Luzinszky (de Reglitz) et Clara Vass utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit litteris humanioribus in Hungariâ, philosophiam, eiusdem baccalaureus et magister, et theologiam in primo anno, alumnus seminarii S. Stephani regis audivit Tyrnaviae, ubi est adscriptus congregationi B. M. V. Salutantis Elisabeth. Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo et principe Strigoniensi venit ad Collegium 11. Novembris 1753. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae.

Iuramentum fecit 4. Iunii 1754. M. II. 728.

Discessit 21. Aprilis 1756 sacerdos. Fuit optimus alumnus, pius, prudens et legum, et superiorum observantissimus et multum profecit in studiis.

1757 parochus in Szklabonya ; 1765 canonicus Posoniensis [ad S. Martinum]. — Praefectus Pazmaniani Viennae, dein 1777 factus praefectus collegii Generalis Tyrnaviensis. Eodem anno factus eiusdem capituli custos. Anno vero 1779 denominatus die 13. Decembris et anno 1780. festo Purificationis B. M. V. (idest 2. Februarii) consecratus episcopus Hypponensis in Partibus infidelium, [abbas et] suffraganeus insimul et vicarius generalis in archidioecesi Strigoniensi Em^{mi} cardinalis Iosephi de Batthyány archiepiscopi Strigoniensis et Ungariae primatis. (Alb. Hung. 170.) Mortuus 4. Novembris 1790 Tyrnaviae. Librum 1 edidit. (Mem. bas. Strig. 172. Némethy 754. Zelliger 300. Kollányi 379. Steinhuber II. 343. Szinnyei : nihil.)

Stephanus *Barinay* Posoniensis, dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, Hungarus nobilis, natus 5. Septembris 1736 ex dominis parentibus Ladislao et Elisabeth Bajtay utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris humanioribus in Hungaria studuit, philosophiae, eiusdem magister, Viennae,[1] ubi fuit alumnus Collegii Pazmaniani tribus annis et

fuit adscriptus congregationi B. M. V. in Coelo Assumptae. Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 11. Novembris 1753. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 730.

Iuramentum fecit 3. Iunii 1754.

Discessit 14. Aprilis 1757 clericus.[2] Iuvenis optimi ingenii, studii et profectus. Habuit publicas disputationes de controversiis in hoc Collegio et de theologia in tertio anno in Collegio Romano. — Fuit bidellus controversiarum, factus bidellus cantus in secundo anno theologiae. Defendit publice in aula maiori theologiam polemicam 1755, anno vero tertio theologiae habuit actum parvum ex tractatu de poenitentia, quem propugnavit in Collegio Romano. (Alb. Hung. 316.)

1759 parochus in Galántha; 1770 canonicus Posoniensis; 1776 parochus civitatis ibidem, abbas S. Aegidii de Simigio. Mortuus 18. Iunii 1778. (Rimely 282. Némethy 482.)

[1] Ubi defendit universam philosophiam sub auspiciis Cels^{mi} S. R. I. principis archiepiscopi Strigoniensis domini Nicolai e comitibus Csáky. (Alb. Hung. 316.)

[2] Discessit solum Minorista, ob defectum annorum. (Alb. Hung. 316)

Antonius *Chiolich* de Lewensperg, nobilis Hungariae et patritius provincialis Carniolae, dioecesis Segniensis, ubi habet patrimonium, Hungarus; natus 16. Martii 1736 ex nobilibus dominis parentibus Matthia et Maria Chiolich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Goritiae, ubi fuit alumnus et Fluminae, ubi alumnus philosophiam audivit et est adscriptus congregationi B. M. V. Purificatae. Propositus et commendatus ab Illmo et R^{mo} domino episcopo Segniensi, eius patruo, venit ad Collegium 25. Octobris 1754. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 734.

Iuramentum fecit 19. Maii 1755.

Discessit 3. Aprilis 1758 diaconus. Bene satisfecit partibus suis, studio, pietate et urbanitate cum sociis et summa cum superioribus bono pollebat ingenio. Sumpsit lauream doctoralem in archigymnasio Romano. — Factus sacristanus anno 1756. Decanus nationis. (Alb. Hung. 5.)

1758 canonicus Segniensis. (Alb. Hung. 5. Steinhuber II. 369.)

Ignatius *Nagy* (de Séllye) Alba-Regalensis, dioecesis Vesprimiensis, Hungarus, habet patrimonium, nobilis, natus 5. Maii 1733 ex dominis parentibus Ioanne et Iuditha Korlát utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris humanioribus Albae Regali operam dedit, philosophiam, eiusdem magister, audivit Tyrnaviae,[1] ubi fuit alumnus Collegii generalis cleri regni

Hungariae quatuor annis. Propositus et commendatus ab Illmo et R^mo^ domino episcopo Vesprimiensi venit ad Collegium 30. Octobris 1754. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 743.

Iuramentum fecit 19. Maii 1755.

Discessit 3. Aprilis 1758 sacerdos.[2] Optimo praeditus ingenio, velox in dicendo; latinae linguae apprime gnarus, auditorum sibi conciliabat admirationem. Habuit disputationem publicam theologicam, inter caeteras multas theologiae, sacrorum canonum, controversiarum, quas domi sustinuit, dicatam suo episcopo summa cum laude, et omnium plausu et admiratione.[3] Habuisset actum magnum in Collegio Romano, sicut habuit actum parvum anno praecedenti in eodem Collegio, si ab episcopo suo non fuisset revocatus in patriam, ut illius uteretur opera in bonum episcopatus. Sumpsit lauream doctoralem theologicam in hoc Collegio. (Vide Diarium 16. Martii 1758 et 3. Aprilis 1758.)

Secretarius, tum canonicus a latere episcopi Vesprimiensis; mox praepositus S. Benedicti de Kaposfő et praelatus Tabulae Regiae; 1775 episcopus Drivastensis; 1776 Regiae Universitatis Budensis primus cancellarius; 1777 episcopus Albaregalensis. Mortuus 5. Novembris 1789 Pestini. Sepultus Albae. (Pauer 243 et 293.) Libros 7 edidit. (Steinhuber II. 354—355. Szinnyei IX. 587—9.)

[1] Hic defendit universam philosophiam. (Alb. Hung. 136.)

[2] In secundo anno theologiae factus est bidellus theologiae; defendit sapientissime tractatum De Deo in ecclesia Collegii Romani. (Alb. Hung. 136.) Die 17. Decembris 1757 presbyter ordinatus, sequenti die in basilica SS. Pauli primum Deo obtulit sacrificium.

[3] Il difendente si portò assai, ma assai bene. (Steinhuber II. 354.)

Antonius *Jaszvitz* Hungarus nobilis, dioecesis Strigoniensis, natus Viennae 15. Ianuarii 1735 ex dominis parentibus Ioanne Francisco et Maria Cecilia utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris humanioribus Viennae et Posonii studuit, philosophiae, eiusdem baccalaureus et magister, Tyrnaviae, ubi fuit alumnus tribus annis in seminario S. Stephani regis, et est adscriptus congregationi B. M. V. Elisabeth Visitantis. Propositus et commendatus a Cels^mo^ et R^mo^ domino archiepiscopo Strigoniensi et commendatus ab Em^mo^ et R^mo^ cardinale Millini venit ad Collegium 31. Octobris 1754. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 746.

Iuramentum fecit 19. Maii 1755.

Discessit 3. Aprilis 1758 sacerdos, commendabilis ob eximiam pietatem et morum probitatem, et egregium profectum in scientiis.[1]

1760 capellanus civitatis Posoniensis; tum caeremoniarius archi-

episcopi Strigoniensis, Francisci e comitibus Barkóczy. (Alb. Hung. 5.) 1761 Agriam missus. Mortuus 30. Octobris 1761 Viennae.[2] (Némethy 657.)

[1] Franciscus Maria Turconi rector Collegii fidem facit dominum Antonium Jaszvitz in Collegio sacrae theologiae scholasticae, iuris canonici et controversiarum studiis maxima cum diligentiae, praeclari ingenii et eximii profectus laude operam dedisse. (Archivum vicariatus aep. in Nagyszombat, F. E. 35. No. 8.)

[2] Secundum Steinhuber (II. 345.) 1776.

Stephanus *Tót* Budensis,[1] dioecesis Strigoniensis, Hungarus nobilis, natus 25. Novembris 1732 ex nobilibus parentibus dominis (Iosepho) et Maria Catharina utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris humanioribus Agriae et Budae studuit, philosophiam et primum annum theologiae absolvit Viennae, ubi fuit alumnus quatuor annis Collegii Pazmaniani et est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} archiepiscopo et principe Strigoniensi venit ad Collegium 2. Novembris 1755. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 754.

Iuramentum fecit 8. Iunii 1756.

Discessit 28. Martii 1758 sacerdos, optimo praeditus ingenio et pari profectu. In pietate et domestica disciplina mirum in modum et semper optime se gessit. Habuisset actum magnum in Collegio Romano, nisi fuisset vocatus tempore solito a suo episcopo in patriam, ut subito posset uti eius prudentia, scientia et zelo. Habuit disputationem sanctorum Canonum singulari auditorum admiratione. Sumpsit lauream doctoralem philosophicam et theologicam in hoc Collegio. (Vide Diarium 28. Martii 1758.) — Fuit bidellus Canonum, bibliothecarius. (Alb. Hung. 316.)

1759 parochus in Szentendre; 1763 Pestini; 1766 abbas B. M. V. de Rákony et assessor consistorii Strigoniensis; 1809 resignavit parochiam, privatam agens vitam. Mortuus 12. Octobris 1820. (Némethy 993.)

[1] Apud Steinhuber (II. 345.) mendose: Stephan von Tött.

Sigismundus *Kunics* Posoniensis, dioecesis Strigoniensis, Hungarus perillustris, natus 18. Maii 1735 ex Perillustribus dominis parentibus Iosepho et Elisabetha nata Trostin utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris humanioribus, philosophiae et primo anno theologiae studuit Viennae,[1] ubi quatuor annis fuit alumnus Collegii Pazmaniani et est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo et principe Strigoniensi venit ad Collegium 2. Novembris 1755. Habet quatuor

ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 755.

Iuramentum fecit 8. Iunii 1756.

Discessit 10. Aprilis 1758 sacerdos. De pietate optime meritus et de studiis, in quibus multum profecit. Accepit lauream philosophicam et theologicam in hoc Collegio.

1758 parochus in Misérd. (Alb. Hung. 316.) 1773 canonicus et postea parochus Posoniensis, successor R^mi^ Barinay; 1783 canonicus Strigoniensis. Mortuus 7. Mai 1785 Strigonii. (Mem. bas. Strig. 174. Zelliger 279. Némethy 726. Kollányi 393. Steinhuber II. 346.)

[1] In Collegio Pazmaniano defendit universam philosophiam, quam dedicavit Cels^mo^ principi et primati Hungariae Nicolao comiti Csáky. (Alb. Hung. 316.)

Paulus *Beznák* Hungarus Arvensis, dioecesis Strigoniensis, nobilis, natus 2. Ianuarii 1735 ex nobilibus parentibus dominis Ioanne B. (de Beznákfalva) et Elisabetha Akay utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studia humaniora Trencsinii, Comaromii, Posonii et Nitriae, primum annum theologiae et philosophiam, eiusdem baccalaureus, audivit Tyrnaviae et est adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus a Cels^mo^ et R^mo^ domino archiepiscopo et principe Strigoniensi venit ad Collegium 2. Novembris 1755. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 756.

Iuramentum fecit 8. Iunii 1756.

Discessit 3. Aprilis 1758 sacerdos. In omnibus semper bene se gessit. Habuit actum parvum theologicum in Collegio Romano. Sumpsit lauream doctoralem theologicam in hoc Collegio. — Factus bidellus cantus. (Alb. Hung. 15.)

1758 cooperator in Scepusio; 1760 parochus in Nagyugrócz, 1765 in Szenic; 1784 canonicus Posoniensis; 1787 canonicus Strigoniensis; 1801 abbas; 1802 archidiaconus; 1804 rector seminarii; 1812 abbas de Casanova, lector. Mortuus 20. Ianuarii 1814 Tyrnaviae. (Mem. bas. Strig. 176. Némethy 498. Kollányi 401. Steinhuber II. 346.)

Ioannes *Szily* Felső-Szoporiensis, dioecesis Iaurinensis, Hungarus nobilis, natus 30. Augusti 1735 ex nobilibus parentibus dominis Wolffgango et Elisabetha Polthinger utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Philosophiae et theologiae in primo anno studuit Iaurini, ubi fuit alumnus seminarii episcopalis. Propositus et commendatus ab Illmo et R^mo^ domino episcopo Iaurinensi et eius R^mo^ domino vicario venit ad Collegium 2. Novembris 1755. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae.

Iuramentum fecit 8. Iunii 1756. M. II. 757.

Discessit 28 Martii 1758 diaconus. Eximius pietate in Deum et observantia erga superiores et leges Collegii, optimo ornatus ingenio et pari profectu. Sumpsit lauream doctoralem philosophicam et theologicam in hoc Collegio. — Bidellus SS. Canonum. (Alb. Hung. 137.)

Post reditum factus caeremoniarius Excell^{mi} domini episcopi Iaurinensis; 1764 canonicus Iaurinensis; custos infulatus eiusdem ecclesiae cathedralis Iaurinensis, praepositus de Broszo, eiusdem Excell^{mi} episcopi canonicus a latere; 1775 suffraganeus Iaurinensis et episcopus Tininiensis; 1777 primus episcopus Sabariensis. (Alb. Hung. 137.) Mortuus 2. Ianuarii 1799. (Steinhuber II. 352.)

Fr. Paulus *Niczky* ord. S. Pauli primi Eremitae professus, Hungarus (dioecesis Iaurinensis) natus 7. Augusti 173. ex dominis parentibus Ioanne et Iuliana Skerlecz utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Philosophiae [studuit] in suo monasterio Ladensi, est adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus a suo R. P. Provinciali venit ad Collegium 12. Novembris 1755. Habet quatuor ordines minores. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 760.

Iuramentum fecit 8. Iunii 1756.

Discessit 23. Aprilis 1759 sacerdos. Sufficientis ingenii et paris profectus, et bene se gessit in omnibus. — Factus sacristanus anno 1757. (Alb. Hung. 267.)

Paulo post reditum in patriam correpetitor philosophiae constitutus est, post philosophiae professor; docuit deinde theologiam Tyrnaviae, eoque cursu finito laudabiliter doctoratus, missus Romam denuo pro Priore residentiae S. Pauli primi Eremitae. (Alb. Hung. 267.)

Ioannes Ladislaus *Kukecz* de Vocchia, Vinicensis, dioecesis Zagrabiensis, Croata nobilis, natus 19. Ianuarii 1735 ex nobilibus dominis parentibus Andrea et Helena Czingeszar utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Philosophiam, historiam ecclesiasticam et sacram eloquentiam audivit Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et a rectore supradicti Collegii venit ad Collegium 13. Novembris 1755. Habet quatüor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 761.

Iuramentum fecit 8. Iunii 1756.

Orationem habuit de S. S. Martyribus in templo S. Apollinaris 13. Decembris 1758.

Discessit 23. Aprilis 1759 sacerdos. Erat praeditus bono ingenio et pari profectu, fuit singularis in observantia legum et erga superiores. Habuit in Collegio Germanico lauream doctoralem in philosophia et theologia.

S. B. C.
Oratio de SS. MM. Eustrario
et Socijs habita in Templo S. Apollinaris
= die 13. Decembris An. 1758 =
a Ioanne Ladislao Kukecz de
Vocchia ex Natione Croatica.
Diac. Collegij Germanici,
et Hungarici Alumno

Andreas Adamus *Ferk*[1] (a Globog, ex insula Muraköz) Stridonensis, dioecesis Zagrabiensis, Croata nobilis, natus 26. Novembris 1737 ex dominis parentibus Georgio et Iuliana Berke utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit humanioribus Zagrabiae, philosophiam absolvit Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus a supradicto capitulo et a rectore eiusdem Collegii venit ad Collegium 17. Octobris 1756. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 762.

Iuramentum fecit 24. Maii 1757.

Discessit 14. Aprilis 1760 diaconus, non semper sibi, nec Collegio et ingenio, quo erat praeditus, satisfecit, unde non sine gratia doctoralem lauream obtinuit in philosophia et theologia. Habuit disputationem theologicam in tertio anno in hoc Collegio.

1771 e sublectore seminarii factus canonicus Zagrabiensis; 1784 archidiaconus Chasmensis; 1790 de Kemlek. Vir multigenae eruditionis. Mortuus 22. Februarii 1793 Zagrabiae. (Ivančan. Matkovič 96. Steinhuber II. 368.)

[1] Apud Steinhuber (II. 368.) mendose: Förk.

Laurentius Iosephus *Koczianchich* Samoboriensis, dioecesis Zagrabiensis, Croata nobilis, natus 13. Augusti 1735 ex dominis parentibus Gasparo et Margaritha Kovachevich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteras humaniores Zagrabiae audivit, philosophiam vero Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus a praedicto capitulo et a rectore eiusdem Collegii venit ad Collegium 17. Octobris 1756. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 763.

Iuramentum fecit 24. Maii 1757.

Discessit 14. Aprilis 1760 sacerdos. Pro modulo suo satisfecit ingenio, plene vero pietati et legibus Collegii. Accepit lauream doctoralem in philosophia et theologia in hoc Collegio.

1762—94 parochus in Zabok. (Barlé.)

Iosephus *Erdélyi* Magno-Varadinensis, eiusdemque dioecesis, Hungarus nobilis, natus 2. Martii 1737 ex dominis Stephano et Anna Kéri utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Varadini et Cassoviae, ubi audivit philosophiam, et fuit alumnus in seminario S. Ladislai.[1]

Propositus et commendatus ab Excell^{mo} et R^{mo} domino episcopo Magno-Varadinensi venit ad Collegium 4. Novembris 1756. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 773.

Iuramentum fecit 24. Maii 1757.

Discessit 30. Maii 1757 [anno nempe novitiatus]. Angelus moribus et ingenio, post paucos menses propter adversam valetudinem summo omnium cum moerore.

Transivit ad dioecesim Vaciensem, ubi in seminario S. Caroli Borromaei docet canones. Cathedralis ecclesiae Vaciensis canonicus. (Alb. Hung. 52.) 1801 praepositus maior Vaciensis per paucos dies. Mortuus 1801. (Steinhuber II. 362.)

[1] Ubi defendit universam philosophiam, dedicans eam Paulo Stephano e comitibus Forgách episcopo Varadinensi. (Alb. Hung. 52.)

Dominicus Franciscus *Szabó* Hungarus, dioecesis Strigoniensis, nobilis capax cathedralium, natus Viennae 21. Februarii 1735 ex dominis parentibus Francisco et Iustina utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit humanioribus litteris Viennae, Pestini, Posonii et Tyrnaviae, ubi audivit philosophiam, et fuit alumnus in seminario S. Stephani regis tribus annis, et est adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 4. Novembris 1756. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 774.

Iuramentum fecit 24. Maii 1757.

Discessit 7. Aprilis 1760 sacerdos. Optimus iuvenis in omnibus laude dignus. Sumpsit lauream doctoralem philosophicam et theologicam in hoc Collegio. — Factus bibliothecarius, defendit actum parvum ex tractatu de Incarnatione. (Alb. Hung. 39.)

1763 parochus in Váralja; 1767 abbas S. Hyppoliti de monte Zobor; 1778 parochus Leibicensis in sedecim oppidis in Scepusio; 1793 decanus districtualis. (Alb. Hung. 39.) Mortuus 1800. (Steinhuber II. 346.)

David Ioannes Baptista *Pizetti* Kuttinensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 16. Februarii 1741 ex dominis parentibus Iosepho et Iuliana Habianecz utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Zagrabiae litteras humaniores absolvit, Viennae audivit primum annum philosophiae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, ibique est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelum Assumptae. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi et a rectore eiusdem Collegii venit

Stemma Ladislai Gullik

ad Collegium 30. Octobris 1757. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad metaphysicam.

Iuramentum fecit 28. Aprilis 1758. M. II. 800.

Discessit 12. Aprilis 1762 subdiaconus. Optimo et prompto ingenio cum singulari profectu, bona indole, multa pietate et obsequio erga leges Collegii et superiores praeditus. Habuit publicam disputationem solemnem controversiarum dicatam Illmo capitulo Zagrabiensi cum omni laude et plausu in hoc Collegio et in eodem ad doctoratum in philosophia et theologia fuit promotus. — Bidellus theologiae. (Zerdahelyi 12.)

1768 e parocho in Dombro factus canonicus Zagrabiensis; 1782 archidiaconus Camarcensis; 1792 cathedralis; 1800 cantor et abbas de Beruccio. Mortuus 11. Octobris 1800 Zagrabiae. (Ivančan. Matkovič 95. Steinhuber II. 368.)

Ladislaus *Gullik* (de eadem et in Berencz) ex comitatu Nitriensi, presbyter, dioecesis Strigoniensis, Hungarus praenobilis, natus 7. Iulii 1736 ex dominis parentibus Stephano et Anna Maria nata baronissa de Majthény utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Szakolczae, Tyrnaviae, ubi fuit alumnus in seminario S. Adalberti et Sopronii, ubi fuit alumnus in seminario S. Emerici, philosophiam et primum annum theologiae audivit Viennae, ubi fuit alumnus quadriennio in Collegio Pazmaniano, et est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelum Assumptae. Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo Strigoniensi et eius Illmo et R^{mo} domino vicario generali venit ad Collegium 2. Novembris 1757. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 801.

Iuramentum fecit ... Maii 1758.

Orationem habuit de S. Martyribus in templo S. Apollinaris 13. Decembris 1760.

Discessit 7. Aprilis 1760 sacerdos. Optimae indolis et ingenii, cui plene satisfecit. Summae pietatis erga Deum, observantiae erga leges Collegii et urbanitatis erga superiores et socios. Sumpsit lauream doctoralem in philosophia et theologia in hoc Collegio. — Fuit praefectus Congregationis. (Alb. Hung. 170.)

1760 cooperator in Körmöczbánya; 1763 capellanus curatus Tyrnaviae; 1765 parochus in Vág-Szerdahely; 1777 canonicus Posoniensis; 1780 canonicus Strigoniensis et rector seminarii Pazmaniani. Mortuus 27. Decembris 1784 Viennae. (Mem. bas. Strig. 174. Némethy 601. Kollányi 392. Steinhuber II. 346.)

Adamus Stephanus *Peharnik*[1] Carolostadiensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 11. Decembris 1738 ex nobilibus parentibus dominis Ioanne et Elisa-

beth Kergatich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studia humaniora Zagrabiae, philosophiam absolvit Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, ibique est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et a rectore eiusdem Collegii venit ad Collegium 28. Octobris 1758. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 811.

Iuramentum fecit 5. Iunii 1759.

Discessit 12. Aprilis 1762 sacerdos. Bene se gessit.

1767 e parocho in Jamnicza factus canonicus Zagrabiensis; fuit agnatus episcopi Zagrabiensi Francisci Thauszy; 1780 archidiaconus de Vrbocz; 1781 praepositus S. Benedicti de Kaposfő in comitatu Bodrogiensi, Mortuus 16. Octobris 1791 Zagrabiae. (Ivančan. Matkovič 95. Steinhuber II. 368.)

[1] Aliter Hotkovich ; ita semper in actis Capituli scribitur. (Ivančan.)

Balthasar Emericus *Koczianchich* Samoboriensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 12. Decembris 1739 ex nobilibus parentibus dominis Gasparo (Ioanni) et Margarita Kovachevich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Zagrabiae litteras humaniores absolvit, primum annum philosophiae audivit Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, ibique est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et a rectore supradicti Collegii venit ad Collegium 28. Octobris 1758. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 812.

Iuramentum fecit 5. Iunii 1759.

Discessit 23. Aprilis 1764 sacerdos. Indole, moribus, ingenio industria, legum observantia in superiores obsequio summe commendabilis. Sumpsit lauream doctoralem theologicam in hoc Collegio. — Fuit bidellus phisycae, metaphysicae et controversiarum, necnon bibliothecarius. (Zerdahelyi 37.)

1797 e parocho in Sziszek factus canonicus Zagrabiensis. Mortuus 4. Ianuarii 1806 Zagrabiae. Plura stipendia fundavit. (Ivančan. Steinhuber II. 368.)

Gasparus Melchior *David* de Turócz-Szent-Péter,[1] dioecesis Strigoniensis, in qua habet patrimonium, Hungarus nobilis, natus 6. Ianuarii 1736 ex nobilibus parentibus dominis Gabriele et Iuditha Hosenperg utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Prividiae et Posonii, audivit philosophiam et primum annum theologiae Tyr-

naviae, ubi fuit alumnus seminarii S. Stephani regis, et est adscriptus congregationi B. M. V. Visitantis Elisabeth. Propositus et commendatus ab . . . venit ad Collegium 31. Octobris [1758.] Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 813.

Iuramentum fecit 24. Maii 1759.

Discessit 23. Martii 1761 sacerdos.[2] Indole aurea, optimis moribus et ingenio, legum observantia et obsequio erga superiores et urbanitate cum sociis praeclarus alumnus. Habuit publicam disputationem theologicam in tertio anno in aula [maiori] huius Collegii [ex tractatu de scientia media] cum plausu, atque in eodem sumpsit lauream doctoralem philosophicam et theologicam. — Fuit praefectus Congregationis maioris. (Alb. Hung. 28.)

1763 capellanus aulicus Primatis; 1765 parochus in Lakács; 1773 vicearchidiaconus. Mortuus 4. Iulii 1789. (Némethy 539.)

[1] Apud Steinhuber mendose: Burócz.

[2] Factus sacerdos 24. Maii 1759 in novitiatu.

Ignatius *Páffán* patriae et dioecesis Quinqueecclesiarum, Hungarus nobilis, natus 31. Maii 1741 ex dominis parentibus Andrea et Rosalia utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studia humaniora Quinqueecclesiis, philosophiam audivit Budae, ubi est adscriptus congregationi B. M. V. ab Angelo Salutatae. Propositus et commendatus ab Illmo et R^{mo} domino episcopo Quinqueecclesiensi venit ad Collegium 29. Octobris 1759. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 838.

Iuramentum fecit 26. Maii 1760.

Discessit 4. Aprilis 1763 subdiaconus.[1] Optime se gessit. Habuit publicam disputationem theologicam [ex tractatu de Gratia] in tertio anno in hoc Collegio, in quo fuit promotus ad doctoratum in philosophica et theologica facultate. — Fuit bidellus theologiae et chori superioris. (Alb. Hung. 137.)

In patriam redux primo capellanus episcopi, tum secretarius consistorialis; 1769 parochus in Paks et archidiaconus creatur. Post 8 annos abbatialem parochiam Duna-Földvár regendam suscipit atque per 13 annos magna cum laude rexit; 1790 canonicus actualis nominatur et ab episcopo (Paulo Eszterházy) sui seminarii rector constituitur, quod Sigismundus Berényi episcopus Quinqueecclesiensis et nostri Collegii olim alumnus, 1742 fabricaverat. In capitulo primum tenuit munus theologi, tum custodis. Vir erat magnae virtutis et summae laudis. (Kelemen, Notationes.) Mortuus 24. Decembris 1825. (Steinhuber II. 358.) [1] Szentkirályi 102—3.

Stephanus *Szalágyi* (de eadem) Mohácsiensis, dioecesis Quinqueecclesiensis, Hungarus civicae conditionis, natus 22. Decembris 1739 ex dominis parentibus Simone et Susanna utrisque acatho-

licis semper, sicut etiam ipse est conversus a puero et confirmatus. Studia humaniora et philosophiam Quinqueecclesiis audivit, ubi est adscriptus congregationi B. M. V. ab Angelo Salutatae. Propositus et commendatus ab Illmo et R^{mo} episcopo Quinqueecclesiensi venit ad Collegium 29. Octobris [1759.] Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 839.

Iuramentum fecit 26. Maii 1760.

Discessit 4. Aprilis 1763 sacerdos.[1] Aureae indolis, optimi ingenii et paris profectus, in omnibus optime se gessit. Habuit publicam disputationem sacrorum Canonum et promotus fuit ad doctoratum in facultate philosophica et theologica in hoc Collegio. — In secundo anno traxit sortem pro bidellatu theologiae, in tertio anno fuit bidellus Canonum. (Alb. Hung. 316.)

Reversus in patriam episcopo suo a secretis erat, sed mox professor theologiae dogmaticae renuntiatur. Anno 1777 typis edidit 7 libros de statu ecclesiae Pannonicae, quod opus nuntius apostolicus (Garampi) magnis laudibus extulit; 1781 canonicus titularis creatus pro theologia dogmatica historiam ecclesiasticam docere coepit. Sed mox episcopi novi (Pauli Eszterházy) offensam incurrit, quod eius vitam paulo liberiorem increpasset. Tum Romam ad regendum seminarium S. Hippolyti vocatur, sed ire prohibetur a Iosepho II., qui eum canonicum realem Quinqueecclesiensem nominat 1790. Libros 2 edidit. Mortuus 27. Octobris 1796 in Pécs (Kelemen, Notationes.) Solebat dicere: Romae nutriri mihi contigit atque doceri. (Steinhuber II. 357—358. Szinnyei XII. 56.)

[1] Szentkirályi 102—3.

Andreas *Mancz* Petrinensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 29. Novembris 1739 ex dominis parentibus Matthia et Maria Gener utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studiis humanioribus Zagrabiae operam dedit, philosophiae primo anno Viennae, ubi fuit alumnus Collegii cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, ibique est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et rectore supradicti Collegii venit ad Collegium 29. Octobris 1759. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 840.

Iuramentum fecit [26.] Maii 1760.

Discessit 13. Aprilis 1765 sacerdos. Optime semper in omnibus se gessit. Habuit publicam disputationem sacrorum canonum in hoc Collegio, in quo ad doctoratus lauream fuit promotus in philosophica et theologica facultate. — Traxit pro bidellatu theologiae et canonum, in quo post Pascha succesit domino Lubetich, factus bibliothecarius. (Zerdahelyi 63.)

Franciscus Xaverius Emericus *Lubetich*[1] Insulanus, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 25. Novembris 1739 ex dominis parentibus Iosepho L. [ex insula Muraköz] et Veronica Kutnipok utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Absolvit litteras humaniores Varasdini, primo anno philosophiae studuit Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, ibique est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et a rectore supradicti Collegii venit ad Collegium 29. Octobris 1759. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 841.

Iuramentum fecit [26.] Maii 1760.

Discessit 23. Aprilis 1764 sacerdos, tertii anni theologus, ob adversam valetudinem[2] de consilio medicorum et cum facultate EE. Protectorum. Optime semper se gessit. — Traxit pro bidellatu theolgiae, factus bidellus canonum. (Zerdahelyi 58.)

[1] Apud Steinhuber (II. 369.) Ljubetich.

[2] Abiit ob pectoris dolores. (Zerdahelyi 58.)

Fr. Franciscus *Kemény* ord. S. Pauli primi Eremitae professus, Hungarus [Zala-Egerszegiensis, dioecesis Vesprimiensis] nobilis, natus 25. Augusti 1737 ex dominis parentibus Ioanne et Catharina Horváth, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Philosophiae in sui ordinis monasterio Ladensi operam dedit. Propositus et commendatus a suo R. P. Provinciali venit ad Collegium 19. Octobris 1760. Habet subdiaconatum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 842.

Iuramentum fecit 18. Maii 1761.

Discessit 10. Maii 1764 sacerdos. In omnibus optime se gessit. Fuit [ductor et] magister novitiorum. — Bidellus theologiae. (Alb. Hung. 66.)

Philosophiae correpetitor, postea professor in patria. Mortuus 11. Ianuarii 1770. (Alb. Hung. 66.)

Paulus *Smagucz* Croata Zagoriensis, dioecesis Zagrabiensis,[1] ubi habet patrimonium, nobilis, natus 21. Maii 1741 ex nobilibus parentibus dominis Georgio et Ursula Stosz utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Humaniores litteras absolvit Zagrabiae, philosophiam vero in primo anno Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, et adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et a rectore eiusdem

Collegii venit ad Collegium 22. Octobris 1760. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 843.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1761.

Discessit 23. Aprilis 1764 clericus, secundi anni theologus, ob adversam valetudinem,[2] de consilio medicorum et cum facultate EE. Protectorum. Optime semper se gessit.

[1] Croata ex Rosgo. (Zerdahelyi 40.)

[2] Abiit correptus semel atque iterum sputo sanguinis. (Zerdahelyi pag. 740.)

Antonius *Tunkovich* Croata Samoboriensis, dioecesis Zagrabiensis et habet patrimonium, nobilis, natus 13. Iunii 1741 ex dominis parentibus Martino et Maria Barbara Horváth utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Zagrabiae litteras humaniores absolvit, logicam Viennae, ubi fuit alumnus sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis Collegii Croatici, et est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et a rectore eiusdem Collegii venit ad Collegium 22. Octobris 1760. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. M. II. 844.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1761.

Discessit 31. Martii 1766 sacerdos. Semper in omnibus optime se gessit. Habuit publicam disputationem sacrorum canonum in hoc Collegio, in quo sumpsit lauream doctoralem in philosophica et theologica facultate. — Traxit pro bidellatu theologiae, factus bidellus chori inferioris. (Zerdahelyi 73.)

1779 postquam per septennium sublector seminarii fuit nominatus canonicus Zagrabiensis; postea rector Collegii Hungarici-Illirici Bononiae; 1793 archidiaconus de Kemlek. Mortuus 12. Novembris 1793 Zagrabiae. (Ivančan. Matkovič 96. Steinhuber II. 368.)

Stephanus *Vincze* Csongradensis, dioecesis Vaciensis, ubi habet patrimonium, Hungarus nobilis, natus 22. Augusti 1738 ex dominis parentibus Ioanne et Elisabetha Borha utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris humanioribus Kecskemetini et Pestini, philosophiae biennio, eiusdem magister, Szegedini, theologiae in secundo anno operam dedit Tyrnaviae, ubi fuit alumnus Collegii generalis cleri regni Hungariae in tertio anno, et adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus ab Illmo et R^{mo} domino episcopo Vaciensi venit ad Collegium 27. Octobris 1760. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad tertium annum theologiae. M. II. 858.

Iuramentum fecit 18. Maii 1761.

Discessit 12. Aprilis 1762 sacerdos. Optimo ingenio cum pari profectu, multa pietate et erga leges Collegii et superiores obsequio praeditus. Sumpsit lauream doctoralem theologicam in hoc Collegio. — Anno 1760 defendit publice in aula maiori tractatum de actibus humanis. (Alb. Hung. 316. Steinhuber II. 361.)

Post reditum retentus est in palatio proprio Viennae ab Em^{mo} cardinale Christophoro Migazzi, tunc episcopo Vaciensi et archiepiscopo Viennensi. (Alb. Hung. 316.) Dein parochus . . . in qua vicarium seu administratorem ad tempus posuit, ita volente Eminentissimo cardinale, apud quem adhuc remanere aliquo tempore debuit. (Zerdahelyi 5.)

Ignatius *Frivaisz* dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, Hungarus nobilis,[1] natus 21. Maii 1740 ex dominis parentibus Francisco et Iuliana utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studiis humanioribus in academia Pestiensi, philosophiae et theologiae in primo anno Tyrnaviae [se dedit] ubi fuit alumnus in Collegio S. Stephani regis Hungariae, et est adscriptus congregationi B. M. V. Elisabeth Visitantis. Venit ad Collegium[2] 27. Octobris 1760. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 859.

Iuramentum fecit 20. Maii 1761.

Discessit 23. Aprilis 1764 sacerdos.[3] Semper in omnibus bene se gessit. Promotus fuit ad doctoratum in facultate theologica in hoc Collegio.[4]

Post reditum retentus est in palatio proprio Viennae ab Em^{mo} cardinali Christophoro Migazzi, tunc episcopo Vaciensi et archiepiscopo Viennensi. (Alb. Hung. 316.) 1764 cooperator Vetero-Budae, 1766 administrator in Nádszeg, 1768 parochus in Püspöki. Parochiam 1814 resignavit et instituto emeritorum parochorum aggregatus est. Mortuus 24. Martii 1817 Tyrnaviae. (Némethy 577.)

[1] Patrimonium habet in comitatu Posoniensi et Pestiensi. Est nobilis, et in cathedralibus Hungariae canonicus esse potest. (Responsum suum ad examen primum in Nagyszombat.)

[2] Commendatur ab Illmo ac R^{mo} domino sede vacante archiepiscopali vicario generali capitulari, qui studia sua absolvens, tum archidioecesi, cum et patrimonio provisus, ipse sibi prospicere poterit sufficienter. (Ibidem.)

[3] Creatus a cardinale presbytero Marco Aurelio. (Matricula ecclesiae Püspökiensis.)

[4] Die 9. Aprilis 1764. (Eius diploma in membrana picta habetur in bibliotheca archidioecesana in Esztergom.)

Georgius David *Pandurich* Dernyensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 5. Augusti 1743 ex nobilibus parentibus Emerico et Helena Ladányi utrisque catho-

licis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Humaniora studia absolvit Zagrabiae, philosophiam audivit p[rimo anno] Viennae, ubi fuit alumnus in Collegio Croatico sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, et est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelum Assumptae. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et a rectore eiusdem Collegii venit ad Collegium 28. Octobris 1761. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 877.

Iuramentum fecit 5. Iunii 1762.

Discessit 20. Aprilis 1767 sacerdos. Optime se gessit in omnibus. Fuit promotus ad doctoratum in utraque facultate in hoc Collegio.

1783 e parocho in Radoboj factus canonicus Zagrabiensis; 1787 occasione supressorum 20 canonicatuum in capitulo Zagrabiensi translatus est in Sabariensem ecclesiam, attamen post renuntiata suppressa stalla canonicalia Zagrabiae iterum est Zagrabiensis canonicus; 1794 archidiaconus de Vrbocz; 1800 de Kemlek, 1801 Camarcensis, 1806 praepositus Chasmensis, 1815 cantor, dein abbas infulatus de Tata. Mortuus 10. Novembris 1826 Zagrabiae. Benignus studentium maecenas. (Ivančan. Matković 98. Steinhuber II. 369.)

Iosephus *Dellimanich* Verőczensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 22. Ianuarii 1743 ex nobilibus parentibus dominis Iosepho et Iuliana utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Humaniora studia absolvit Zagrabiae, philosophiae primo anno studuit Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et a rectore eiusdem Collegii venit ad Collegium 28. Octobris 1761. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 878.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1762.

Discessit 23. Aprilis 1764 clericus, theologus primi anni, propter adversam valetudinem,[1] de consilio medicorum. Optime semper se gessit. — Traxit pro bidellatu philosophiae. (Zerdahelyi 59.)

[1] Abiit ob sputum sanguinis semel atque iterum habitum. (Zerdahelyi 59.)

Daniel *Mitterpacher* Hungarus dioecesis (et civitatis) Quinqueecclesiensis, in qua habet patrimonium, nobilis, S. R. I. eques, natus 4. Iunii 1745 ab Ignatio et Anna Ioanna utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studiis humanioribus et logicae studuit Quinqueecclesiis, studio eloquentiae incubuit Tyrnaviae, ubi fuit convictor in seminario Mariano Szelepcseniano et

Gabriel Zerdahelyi
episcopus Neosoliensis

Stemma Gabrielis Zerdahelyi

est adscriptus congregationi B. M. V. sine labe conceptae. Venit ad Collegium 28. Octobris 1761. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1762. M. II. 879.

Discessit 20. Aprilis 1767 diaconus. Bene se gessit. Habuit publicam disputationem de universa philosophia in hoc Collegio,[1] in quo promotus fuit ad doctoratum in utraque facultate. (Diarium 13. Aprilis 1767 : Di buon ingegno e di cortesi maniere.)

Hic bona initia, sed pessimum exitum habuit. Reversus in patriam mox parochus Szakadátiensis, tum 1771. Székiensis et archidiaconus nominatur ; 1773 fit canonicus Quinqueecclesiensis et successive abbas titularis B. M. V. de Czikádor ; 1788 canonicus cantor, tum episcopus Scutariensis (sine consecratione) a rege nominatur et eques ordinis S. Stephani, tum retento canonicatu ad locumtenentiale, qua consiliarius regius Budam evocatur, fitque assessor ad tabulam septemviralem. Consecutus fuisset infulam Quinqueeclesiensem, nisi Budae in laqueum diaboli incidisset, id est in comitissam quandam, quacum in concubinatu et adulterio usque ad mortem haesit liberosque genuit. (Kelemen, Notationes.) Erat Massonici ordinis. (Die Freimaurerei in Oesterreich-Ungarn 107.) Mortuus 1823. (Steinhuber II. 359.)

[1] Secundum Zerdahelyi (pag. 91.) in aula maiori.

Iosephus Ioannes *Szajtler* dioecesis Vaciensis, in qua habet patrimonium, Hungarus nobilis, natus 4. Decembris 1739 ex nobilibus dominis parentibus Matthia et Ursula, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteris humanioribus Posonii et Tyrnaviae, philosophiae vero Pestini operam dedit et est adscriptus congregationi B. M. Virginis, theologiae primum annum [Vaciae,] ubi fuit alumnus per annum in Collegio S. Caroli Borromaei. Propositus et commendatus ab Excell^{mo} et R^{mo} domino Carolo comite Eszterházy episcopo Vaciensi venit ad Collegium 3. Novembris 1761. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 885.

Iuramèntum fecit 7. Iunii 1762.

Discessit 23. Aprilis 1764 sacerdos. Bene se gessit. Promotus fuit ad doctoratum in philosophica et theologica facultate in hoc Collegio.[1] — Traxit sortem pro bidellatu SS. Canonum. (Alb. Hung. 137.)

1799 cooperator in Holics, 1807 parochus in Szilincs ; 1809 vicerector Collegii Pazmaniani ; 1812 canonicus Posoniensis. Mortuus 8. Augusti 1815 Posonii. (Némethy 951.)

[1] Disputationem ex quatuor tractatibus habuit. (Zerdahelyi 48.)

Gabriel *Zerdahelyi* (de Nyitraszerdahely) dioecesis Strigoniensis, Hungarus perillustris, natus 16. Octobris 1742 ex

perillustribus dominis parentibus Emerico acatholico, sed converso et Anna Bossányi semper catholica, sicut etiam ipse, et confirmatus. Litteris humanioribus Posonii et Tyrnaviae studuit, ubi fuit alumnus tribus annis in collegio generali cleri regni Hungariae et audivit philosophiam, eiusdem magister.[1] Propositus et commendatus ab Illmo et R^mo domino vicario generali capitulari Strigoniensi venit ad Collegium 3. Novembris 1761. Adscriptus est congregationi B. M. Virginis Tyrnaviae et Posonii. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 886.

Iuramentum fecit 6. Iunii 1762.

Orationem habuit 1. Novembris 1764 in capella pontificia coram S. Clemente XIII. Pontifice Maximo.

Discessit 8. Aprilis 1765 sacerdos. Optime se gessit semper in omnibus. In studiis maxima cum diligentia et magno profectu, morum probitate, disciplinae domesticae, amore erga superiores observantia commendabilis. Habuit publicam solemnem disputationem theologicam dicatam Cels^mo et R^mo domino archiepiscopo Strigoniensi. Sumpsit doctoralem lauream theologicam in hoc Collegio. — Fuit bidellus SS. Theologiae et decanus Nationis. (Alb. Hung. 93.)

In Hungariam rediens factus est capellanus civitatis Pestiensis, obtenta a Pontifice dispensatione 19 mensium pro presbyteratu, modo parochus in Vadkert, deinde capituli Strigoniensis secretarius; 1771 Cels^mi primatis et archiepiscopi Strigoniensis comitis Batthyány a latere canonicus. Post hoc assessor Tabulae. (Alb. Hung. 93.) Praepositus S. Stephani et electus episcopus Corzolensis; 1780 praepositus maior ecclesiae Vaciensis; 1800 episcopus Neosoliensis. Mortuus 5. Octobris 1813. Libros 11 edidit. (Zelliger 572—573. Némethy 1040. Kollányi 381—383. Steinhuber II. 339—340. Karcsx VI. 57—60. Schematismus historicus dioecesis Neosoliensis 23—30. Szinnyei XIII. 803—5.)

[1] Defendit universam philosophiam, quam Excell^mo domino Iosepho e comitibus de Batthyán archiepiscopo Colocensi et Bácsiensi dedicavit. (Alb. Hung. 93.)

Fr. Iosephus *Keglevics* Posoniensis[1], Hungarus (dioecesis Strigoniensis) professus ord. S. Pauli primi Eremitae, nobilis, natus 23. Decembris 1741 ex Excell^mis dominis Iosepho comite K. (de Buzin) et Theresia nata comitissa de Tavonath utrisque catholicis, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit philosophiae, fuit convictor in convictu Tyrnaviensi et Nitriensi. Propositus et commendatus a suo P. Provinciali venit ad Collegium 15. Octobris [1762].[2] Habet quatuor ordines minores. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 889.

Iuramentum fecit [23.] Maii 1763.

ROBORATUR CLEMENTIA
THRONUS
EJUS

IMMORTALIS
MEMORIA ILLIUS
APUD DEUM
ET APUD HOMINES

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO
CLEMENTI XIII.
PONTIFICI OPTIMO MAXIMO
Theses ex Jure Canonico,
Quas ex permissione R P D PAULI FRANCISCI ANTAMORI
Sacræ Consistorialis Aulæ Advocati,
atque Almæ Urbis Archigymnasii Rectoris Deputati
In Collegio Germanico et Hungarico publice defendendas proponit
P. Iosephus Kegleuics Ordinis S. Pauli Primi Eremitæ
Sacerdos Professus [illegible] Nationis Hungaricæ
Ejusdem Col[illegible] Alumnus
D D D
Disputabuntur publice Romæ in Collegio Germanico Hungarico
Anno MDCCLXI Mense [illegible] Die [illegible] Hora [illegible]

THESES EX JURE CANONICO

BEATISSIME PATER

Orationem habuit in ecclesia nostra in festo SS. martyrum Eustratii et sociorum eius. (Alb. Hung. 137.)

Discessit 31. Martii 1766 sacerdos. Bene se gessit in pietate, studiis, legum observantia et in superiorum urbanitate et obsequio. Habuit publicam et solemnem disputationem SS. Canonum dicatam Summo Pontifici[3] in hoc Collegio.[4] — Oblatum sibi sacristae munus suscipere detrectavit. (Zerdahelyi 78.)

Docuit in patria philosophiam. Remigravit denuo Romam pro professore theologiae 1775, eoque anno in residentia ad S. Paulum primum Eremitam, priusquam docere coepisset, obiit in Domino 17. Decembris anno Iubilaei. (Alb. Hung. 138. Steinhuber II. 346—7.)

[1] Comes de Buzin. (Zerdahelyi 78.)

[2] Venit (Romam) ex Venerabili conventu Wondorfensi, ubi prooemialem philosophiam defendit 1761 sub thesibus, quam Illmo R^mo^ Sigismundo e comitibus Keglevics de Buzin episcopo Macariensi etc., fratri suo, dedicavit et in fine eiusdem anni universam logicam defendit sub libris, quam Excell^mo^ episcopo Nitriensi, Emerico e comitibus Eszterházy de Galántha etc. dedicavit. Anno 1762. universam philosophiam Aristotelico-Thomisticam defendit sub thesibus, quas Cels^mo^ principi Nicolao e comitibus Eszterházy de Galántha perpetuo in Fraknó etc. dedicavit. (Alb. Hung. 137.)

[3] A quo (Clemente XIII.) etiam in discessu suo singulari benignitate exceptus et donatus fuit. (Alb. Hung. 138.)

[4] Die . . . Augusti 1765 defendit in Collegio Germanico et Hungarico theses ex iure canonico S^mo^ Clementi XIII. dicatas.

Ioannes *Somsics* de Sárd, dioecesis Iaurinensis,[1] Hungarus nobilis, natus 30. Iunii 1744 ex nobilibus parentibus dominis Antonio et Barbara Niczky utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Philosophiam absolvit Iaurini, ubi alumnus in seminario dioecesis Iaurinensis theologiae dogmatico-speculativae primo anno operam dedit et est adscriptus congregationi B. M. V. Dolorosae. Propositus et commendatus ab Excell^mo^ et R^mo^ domino Francisco comite Zichy episcopo Iaurinenensi venit ad Collegium 27. Octobris 1762. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 898.

Iuramentum fecit [23.] Maii 1763.

[1] Mendose: Vesprimiensis.

Orationem habuit in festo SS. Martyrum Eustratii et sociorum. (Alb. Hung. 137. Zerdahelyi 83.

Discessit 31. Martii 1766 subdiaconus. Semper optime in omnibus se gessit. Promotus fuit ad doctoratum in philosophica et theologica facultate in hoc Collegio. — Factus est bidellus theologiae. (Alb. Hung. 137. Zerdahelyi 83.)

Factus caeremoniarius episcopi Iaurinensis, dein 1769 canonicus Iaurinensis et 1780 abbas infulatus. (Alb. Hung. 137. Steinhuber II. 355.) Mortuus 19. Iulii 1804. (Schematismus anni 1877. pag. 42.)

Antonius Iosephus *Jaklich* Szentváriensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 11. Septembris 1743 ex nobilibus dominis parentibus (Ioanne) Francisco et Rebeca Formacher utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Absolvit litteras humaniores Varasdini, ubi est adscriptus congregationi B. M. Virginis in Coelos Assumptae et Zagrabiae, philosophiae primo anno studuit Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a Patre rectore eiusdem Collegii propositus et commendatus venit ad Collegium 1. Novembris 1762. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam.

Iuramentum fecit 1. Octobris 1763. M. II. 904.

Discessit 3. Aprilis 1768 sacerdos. Ingenio, studii maturitate, prudentia, pietate pollebat, diligens cum pari progressu in studiis; doctoratum in Collegio suscepit, et parochiam in patria obtinuit. Habuit in hoc Collegio philosophiae et canonum disputationem. — Fuit bidellus philosophiae. (Zerdahelyi 109.)

Parochus. (Steinhuber II. 369.)

Ignatius Stephanus *Jellachich* Varasdinensis,[1] dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 23. Augusti 1744 ex dominis parentibus Ladislao et Elisabeth de Buset utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Litteras humaniores absolvit Varasdini et Zagrabiae logicam, Viennae metaphysicae studuit, ubi est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae, ibique fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a Collegii eiusdem rectore propositus et commendatus venit ad Collegium 1. Novembris 1762. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 905.

Iuramentum fecit 1. Octobris 1763.

Discessit 13. Aprilis 1768 sacerdos. Religiosissimus et disciplinae domesticae observantissimus omnibus aedificationi fuit, zelo animarum flagrans et merito in Collegio doctoratum obtinuit, tum ob ingenium satis bonum, tum ob progressum in studiis in Collegio Romano. Philosophiae in hoc Collegio polemicae disputationem habuit. (Diarium 4. Aprilis 1768: Ottimo giovane, quieto e rispettoso e studioso.)

1782 e parocho inferioris Stubicza factus canonicus Zagrabiensis; occasione suppressorum 20 canonicatuum Zagrabiae translatus ad ecclesiam Sabariensem, sed postea redux 1793 archidiaconus de Vrbocz; 1794 Chasmensis; 1796 de Vaska; 1797 Goriczensis; 1800 Camarcensis; 1801 cantor, dein abbas B. M. V. de Curru iuxta Kőrös. Mortuus 28. Septembris 1813 Zagrabiae. (Ivančan. Matković 97. Steinhuber II. 368.)

[1] Secundum Zerdahelyi (pag. 110.) de Buzin.

Georgius Stephanus *Gallyuff* Zagoriensis[1], dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 23. Septembris 1745 ex nobilibus dominis parentibus Georgio et Catharina nata Lukavszky utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Absolvit litteras humaniores et philosophiae primum annum litterarum Zagrabiae et Graecii, philosophiae primum annum Viennae, ubi fuit alumnus in Collegio Croatico sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, et est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et a rectore supradicti Collegii venit ad Collegium 1. Novembris 1762. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 906.

Iuramentum fecit 1. Octobris 1763.

Discessit 9. Augusti 1765 clericus. Exemplar veri alumni. Discessit ante tempus, ob adversam valetudinem cum facultate EE. DD. Cardinalium redeundi, si convalesceret. — Traxit pro bidellatu philosophiae. (Zerdahelyi 111.)

[1] Secundum Zerdahelyi (pag. 111.) de Leveka.

Nicolaus Iosephus de *Kobbe* patriae Berdovecz, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 28. Ianuarii 1745 ex nobilibus dominis parentibus Ioanne et Anna Posonyi utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Litteris humanioribus Zagrabiae, philosophiae primo anno operam dedit Viennae, ibique est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelum Assumptae et fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo propositus et commendatus venit ad Collegium 28. Octobris 1763. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam.

Iuramentum fecit 21. Iulii 1764. M. II. 912.

Discessit 28. Martii 1769 sacerdos. Mediocris ingenii, sed non mediocris diligentiae in studio, pietate et domesticae disciplinae observantia. Beñe semper se gessit. (Diarium 28. Martii 1769: Ha dato molta soddisfazione ne' suoi portamenti.)

Franciscus *Simonovich* patriae Babolcsa, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 28. Ianuarii 1745 ex nobilibus parentibus Ioanne (Baptista) et Anna Posonyi utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Litteris humanioribus Zagrabiae, philosophiae Viennae primo anno operam dedit, ibique est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelum Assumptae et est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a rectore eiusdem Collegii

propositus et commendatus venit ad Collegium 28. Octobris 1763. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 913.

Iuramentum fecit [21. Iulii] 1764.

Orationem habuit in festo S. Apollinaris.

Discessit 28. Martii 1769 sacerdos. Optimo ingenio praeditus, magna cum diligentia studio navavit operam, multum profecit. Optime in omnibus se gessit et laurea doctorali in hoc Collegio donatus fuit. (Diarium 28. Martii 1769: Diede specialmente molta soddisfazione ne' suoi portamenti.)—Factus est bidellus philosophiae. (Zerdahelyi 113.)

Ignatius Salesius comes de *Batthyán* (perpetuus in Németujvár) Hungarus nobilis, dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, capax cathedralium Hungariae, natus 30. Iunii 1741 ex Ill^mis dominis parentibus Emerico comite de Batthyán et Anna Maria comitissa de Saur utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Litteris humanioribus Budae, Pestini et Viennae studuit, philosophiam Graecii et primum annum theologiae Tyrnaviae[1] audivit in seminario cleri regni Hungariae, et est adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus a Cels^mo et R^mo domino archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 1. Novembris 1763. Habet quatuor ordines minores et abbatiam S. Georgii (militis et) martyris de Ják. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 914.

Iuramentum fecit 10. Iulii 1764.

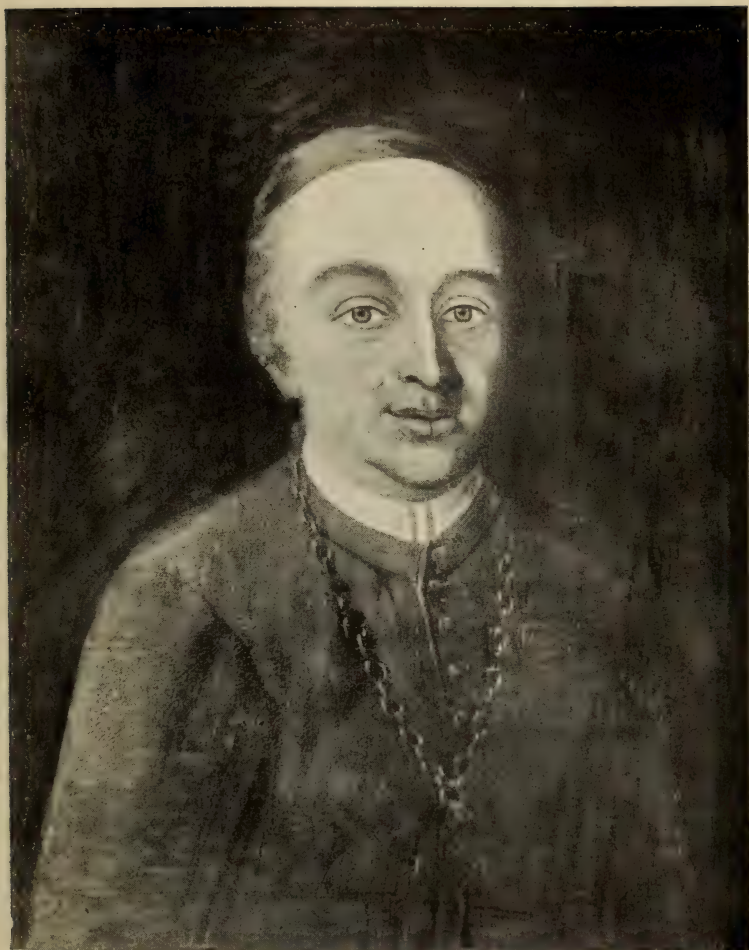
Orationem habuit in capella pontificia coram S. Clemente XIII. 1. Novembris 1765.

Discessit 31. Martii 1766 sacerdos. Egregius alumnus et exemplar alumnorum pietate, studio et profectu in studiis, legum observantia, urbanitate in superiores, comitate in socios, unde omnibus amabilis et ab omnibus magni habitus. Sumpsit lauream doctoralem in hoc Collegio. — Fuit bibliothecarius. (Alb. Hung. 137.)

1767 factus est, relicta dioecesi Strigoniensi, canonicus Agriensis, postea vero dignissimus praepositus. (Alb. Hung. 137.) 1781—1798 episcopus Transylvaniae. Institutum Batthyanianum et canonicatum fundavit. Libros 11 edidit. Mortuus 17. Novembris 1798 Claudiopoli. (Zelliger 33—34. Steinhuber II. 340—341. Szinnyei I. 695—7.)

[1] Hic primo anno theologiae ex controversiis disputationem fecit Cels^mo primati dedicatam. (Alb. Hung. 137.)

Franciscus *Deschan* [Hungarus Posoniensis] dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, Hungarus nobilis, capax cathedralium Hungariae, natus 3. Octobris 1743 ex dominis parentibus Ioanne et Francisca baronissa Koch utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studia humaniora Posonii et

Comes Ignatius Batthyány
episcopus Transylvaniensis

Stemma Comitis Ignatii Batthyány

philosophiam absolvit Tyrnaviae, ubi fuit alumnus seminarii S. Stephani regis et est adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo Strigoniensis venit ad Collegium 1. Novembris 1763. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 917.

Iuramentum fecit 12. Iunii 1764.

Discessit 20. Aprilis 1767 diaconus.[1] Optime se gessit in omnibus et semper. Promotus fuit ad doctoratum in hoc Collegio in theologica facultate. (Diarium 13. Aprilis 1767 : Giovane veramente santo, quieto, studioso, obediente, di grande orazione e mortificazione ed umiltà.)

1767 cooperator Posonii, 1771 parochus Vetero-Budensis ; 1777 canonicus Posoniensis. Mortuus 15. Aprilis 1779. (Némethy 543.)

[1] Obtenta 14 mensium dispensatione pro presbyteratu. (Alb. Hung. 66.)

Franciscus *Gaál* de Gyula, dioecesis Vesprimiensis, ubi habet patrimonium, nobilis Hungarus, capax cathedralium Hungariae, natus 11. Aprilis 1743 ex nobilibus dominis parentibus Gabriele et Iuliana Kazi utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studia humaniora absolvit in academia Budensi, philosophiam Tyrnaviae,[1] ubi fuit alumnus seminarii generalis cleri regni Hungariae ; utrobique est adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus ab Illmo et R^{mo} domino episcopo Vesprimiensi, Ignatio Koller venit ad Collegium 1. Novembris 1763. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 918.

Iuramentum fecit [21. Iunii] 1764.

Discessit 20. Aprilis 1767 sacerdos. Bene se gessit et praecipue in studiis, ob excellentiam ingenii. Habuit publicam et solemnem disputationem sacrae theologiae in tertio anno, dicatam Excell^{mo} et R^{mo} domino episcopo Vesprimiensi in hoc Collegio, in quo ad lauream doctoralem theologicam promotus fuit. — Recusavit bidellatum controversiarum. (Alb. Hung. 66.)

Cum in patriam rediisset anno 1769 factus est theologus sui episcopi. (Alb. Hung. 66. Steinhuber II. 355.)

[1] Tyrnaviae universam philosophiam AA. LL. magister, Excell^{mo} Koller episcopo suo dedicatam, palam propugnavit. (Alb. Hung. 66.)

Antonius Gabriel *Grau* dioecesis Agriensis, ubi habet patrimonium, (Hungarus) nobilis, capax cathedralium Hungariae, natus 15. Augusti 1742 ex nobilibus dominis parentibus Carolo et Iosepha utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studia humaniora et philosophiam in schola, episcopali et Societatis Jesu

absolvit Agriae, ubi theologiam secundo anno audivit[1] et est adscriptus congregationi B. M. Virginis, et fuit alumnus in seminario episcopali. Propositus et commendatus ab Excell^{mo} et R^{mo} domino episcopo Agriensi, Carolo comite Eszterházy[2] venit ad Collegium 1. Novembris 1763. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 919.

Iuramentum fecit 17. Iunii 1764.

Discessit 31. Martii 1766 sacerdos. Bene se gessit in omnibus. Fuit promotus ad doctoratus gradum in philosophica et theologica facultate in hoc Collegio.

Rediens in Hungariam factus est capellanus Gyöngyösiensis, dein parochus Tur-Terebesiensis. Mortuus 1771. (Alb. Hung. 5. Steinhuber II. 351.)

[1] Ubi universam philosophiam sub auspiciis Cels^{mi} primatis Francisci Barkóczy gloriose defendit. (Alb. Hung. 5.) [2] Mendose: Szeterka.

Casparus Franciscus *Horváth* (de Brezovicza) dioecesis Agriensis, Hungarus, ubi habet patrimonium, nobilis capax cathedralium Hungariae, natus 10. Octobris 1741 ex dominis parentibus Melchiore et Anna Maria Pletnik utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studia humaniora in universitate Cassoviensi, philosophiam in schola episcopali Agriensi, theologiam vero primo anno audivit Tyrnaviae,[1] ubi fuit alumnus in seminario generali cleri regni Hungariae. Propositus et commendatus ab Excell^{mo} et R^{mo} Carolo comite Eszterházy episcopo Agriensi venit ad Collegium 1. Novembris 1763. Habet quatuor ordines, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 920.

Iuramentum fecit 12. Iunii 1764.

Discessit 31. Martii 1766 sacerdos. Semper bene se gessit in omnibus. Promotus fuit ad gradum doctoratus in philosophica et theologica facultate in hoc Collegio.

Parochus in Balatonip, deinde in Harsány (Alb. Hung. 28.) et inde in Miskolcz; 1806 canonicus Agriensis. Mortuus 9. Aprilis 1808. (Leskó.)

[1] Ubi universam philosophiam sub auspiciis Cels^{mi} primatis S. R. I. principis Francisci e comitibus Barkóczy defendit. (Alb. Hung. 28.)

Fr. Iosephus *Zerdahelyi* ord. S. Pauli primi Eremitae professus, Hungarus nobilis (dioecesis Strigoniensis) ex nobilibus dominis parentibus Emerico et Anna Bossányi utrisque catholicis conversis, ipse natus catholicus 31. Maii 1744. Est confirmatus. Philosophiae studuit in suo coenobio[1] Papensi, theologiam pariter in suo coenobio Tyrnaviae. Propositus et commendatus a R. P. Paulo

Eszterházy suo provinciali, venit ad Collegium 24. Octobris 1764. Habet quatuor ordines minores. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 928.

Iuramentum fecit 27. Maii 1765.

Discessit 3. Aprilis 1768 sacerdos. Turbidae et inconstantis naturae, disciplinae impatiens, nec minis, nec poenis, nec monitionibus ad bonam frugem redactus. Amicitias particulares fovebat non sine sui aliorumque detrimento. Theologiae theses in Collegio Romano defendit.[2] — Cum in diario huius discessus commemoratur, de eius virtutibus ominose siletur. (Diarium 4. Aprilis 1768.) — Factus est bidellus SS. Theologiae. (Alb. Hung. 137.)

Redux in patriam factus correpetitor et professor philosophiae in monasterio celeberrimo ac primario totius ordinis Vallis Mariae. (Alb. Hung. 137.)

[1] Papae defendit universam philosophiam, quam Illmo comiti Gabrieli Eszterházy dedicavit. (Alb. Hung. 137.)

[2] E si fecero perciò stampare 190 Conclusioni. (Vide diarium 12. Augusti 1767.)

Sigismundus Ludovicus *Somsics* Varasdinensis, Croata dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, natus 1. Martii 1744 ex dominis parentibus Benedicto et Veronica Maurovich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit logicae Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et ibi est adscriptus congregationi B. M. Virginis in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus a supradicto capitulo et a domino rectore Collegii Croatici venit ad Collegium 31. Octobris 1764. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam.

Iuramentum fecit 28. Maii 1765. M. II. 943.

Discessit 16. Aprilis 1770 sacerdos. Mediocri ingenio, sed bonis omnibus praeditus. Fuit magister ceremoniarum per sex menses, defuncto Patre Cusani.

Emericus Ioannes Baptista *Turkovich,* patriae et dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, nobilis Croata, natus 9. Maii 1743 ex dominis parentibus Ioanne et Barbara Jakopovich utrisque catholicis semper, ut etiam ipse, et confirmatus. Studuit logicae Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a rectore eiusdem Collegii propositus et commendatus venit ad Collegium 31. Octobris 1764. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 944.

Iuramentum fecit 28. Maii 1765.

Discessit 9. Octobris 1769 sacerdos. Mediocris ingenii et pro-

fectus, sed bonae indolis. Bene se gessit. Ob adversam valetudinem theologus tertii anni in patriam redire coactus.

Ludovicus Sigismundus *Pauletich*, patriae et dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 21. Decembris 1744 ex dominis parentibus Antonio et Maria Theresia utrisque catholicis, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit logicae Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, ibique fuit adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et a rectore praedicti Collegii venit ad Collegium 31. Octobris 1764. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 945.

Iuramentum fecit 10. Iulii 1765.

Discessit 29. Martii 1769 sacerdos. Optimae indolis, sed mediocris ingenii. Ob oculorum infirmitatem theologus primi anni in patriam redivit. Bene erga socios et superiores semper se gessit. — Factus eiusdem bidellus. (Zerdahelyi 136.)

Andreas *Gasparich* Rakoviczensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 30. Novembris 1746 ex dominis parentibus Georgio et Agatha Krissanich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Metaphysicam absolvit Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a rectore eiusdem Collegii propositus et commendatus venit ad Collegium 30. Octobris 1765. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 963.

Iuramentum fecit 18. Maii 1766.

Discessit 9. Octobris 1769 diaconus. Bono ingenio praeditus, non mediocriter in studiis proficiebat, sed adversa valetudo in patriam redire coëgit, dum secundo anno theologiae operam dedit.

Maximilianus Antonius *Chiolich* de Lewensperg, Segniensis, eiusdemque dioecesis, Hungarus nobilis, natus 5. Iunii 1749 ex nobilibus dominis parentibus Ioanne (Baptista) et Anna utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studia humaniora Flumine, philosophiam secundo anno audivit Graecii,[1] ubi fuit alumnus Segniensis in archiducali studiosorum convictorum collegio. Est adsriptus congregationi B. M. Virginis Flumine. Propositus et commendatus ab Illmo et R^{mo} domino episcopo Segniensi, eius patruo, ante suum obitum Romae, venit ad Collegium 1. Octobris 1765. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 966.

Iuramentum fecit 18. Maii 1766.

Discessit 20. Maii 1771 diaconus. Eximio ingenio, optima indole, singulari pietate et zelo praeditus, nihil desiderandum reliquit. Fuit magister novitiorum. Publicas tum philosophicas, tum polemicas, tum theologicas disputationes habuit in aula huius Collegii et in Collegio Romano, in quibus omnibus nemini profecto secundus fuit, quin potius omnes longe superavit. Laurea doctorali in hoc Collegio donatus. (Vide diarium 11. Decembris 1768, 28. Martii 1769 et 3. Septembris 1769.) Hic (scilicet Romae) philosophiam biennio iterum exiguam suam aetatem rursus repetiit et statim eiusdem philosophiae factus est bidellus dignissimus; habuit actum philosophicum in Collegio Romano, factus dein bidellus theologiae. Fuit magister novitiorum. (Alb. Hung. 200.)

Parochus in Bosiakovina, dein professor theologiae moralis in Academia Zagrabiensis; postea professor in generali seminario et universitate Regia Pestini; 1790 nominatus canonicus Zagrabiensis; 1798 archidiaconus de Vaska. Mortuus 15. Septembris 1808 Zagrabiae. (Ivančan. Matković 100. Steinhuber II. 370.)

[1] Ubi universam philosophiam defendit, quam Illmo ac R^{mo} Ioanni [Pio] Manzadors, episcopo suo dedicavit. (Alb. Hung. 200.)

Fr. Christianus *Cusani*[1] Hungarus (dioecesis Agriensis) professus ord. S. Pauli primi Eremitae, nobilis, natus 10. Iunii 1745 ex nobilibus dominis parentibus Ioanne et Anna Gieszingerin utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Litteris humanioribus Ujhelini, Patakini et Cassoviae studuit, philosophiam audivit Pestini in conventu sui ordinis.[2] Propositus et commendatus a R. P. Paulo Eszterházy, provinciali sui ordinis, venit ad Collegium 25. Octobris 1766. Habet quatuor ordines minores. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 971.

Iuramentum fecit 17. Iulii 1767.

Obiit 17. Septembris 1769. Iuvenis sane angelicus, optimo ingenio, aurea indole, summa pietate praeditus, omnibus exemplo erat, omnesque prope eum venerabantur. Theologus tertii anni in morbum incidit mense Iulio, petiit et obtinuit facultatem curandae valetudinis in monasterio sui ordinis Romae, in quo sanctissime obiit, [quem etiam post mortem P. Spiritualis in congregatione coram omnibus alumnis velut speculum et exemplar omnium virtutum publice proposuit]. Fuit magister caeremoniarum et eius memoria in benedictione est. — Factus secundo anno theologiae bidellus controversiarum et caeremoniarum magister. (Alb. Hung. 28.)

Hic religiosus vir singularis sane sanctimoniae ac doctrinae, prudentiae ac omnium virtutum vere exemplar sanctissime universae carnis viam ingressus est iam sacerdos Romae in residentia patrum sui ordinis ac provinciae maximo omnium moerore, 17-ma Septembris anni 1769 theologico studio necdum expleto. Requiescat in pace. Amen. Condemnat autem iustus mortuus vivos impios et iuventus celerius consummata longam vitam iniusti. (Reg. Iur.)

[1] Apud Steinhuber (II. 387.) Kuzány.

[2] Ubi universam defendit philosophiam sub breviario historico P. Berti. (Alb. Hung. 28.)

Paulus comes *Forgách* [de Ghimes] dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, Hungarus nobilis capax cathedralium, natus 14. Octobris 1746 ex Ill^mis^ dominis parentibus Stephano comite et Iuliana Vranovics utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studia humaniora Cassoviae et in S. Georgio absolvit, philosophiae operam dedit Tyrnaviae, et fuit alumnus in seminario S. Stephani regis Hungariae,[1] et adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus ab Illmo et R^mo^ domino vicario generali capitulari, nec non Illmo et Excell^mo^ domino archiepiscopo Colocensi, comite Batthyány venit ad Collegium 27. Octobris 1766. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 981.

Iuramentum fecit 20. Augusti 1767.

Discessit 17. Maii 1770 diaconus.[2] Neque sociis, neque superioribus satisfecit. — Anno 1768 factus bidellus cantus. (Alb. Hung. 267.)

1770 canonicus Magnovaradinensis. Mortuus 24. Augusti 1789. (Karácsonyi.)

[1] Hic defendit universam philosophiam in eodem seminario existens, thesesque suas dicavit Excell^mo^ Illmo ac R^mo^ domino Iosepho e comitibus de Batthyány pro tunc (anno 1766) archiepiscopo Colocensi. AA. LL. et philosophiae magister. (Alb. Hung. 267.)

[2] Discessit e Collegio 1770 cum iam antea aliquot mensibus declaratus fuisset canonicus cathedralis ecclesiae Magnovaradinensis. (Alb. Hung. 267.)

Emericus L. B. de *Perény* dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, Hungarus nobilis, capax cathedralium Hungariae, natus 13. Martii 1746 ex Ill^mis^ dominis parentibus Alexio et Catharina de Perény, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studia humaniora et philosophiam absolvit in academia Tyrnaviensi, ubi fuit alumnus seminarii[1] generalis cleri regni Hungariae, dedit operam theologiae primo anno et est adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus ab Illmo et R^mo^ capitulo Strigoniensi et Illmo et R^mo^ domino vicario generali capitulari venit ad Collegium 27. Octobris 1766. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 982.

Iuramentum fecit 15. Maii 1767.

Discessit 28. Martii 1769 sacerdos, bono ingenio praeditus et valde pius, sed non valde superioribus obediens et in sua sententia

obfirmatus. — Fuit magister novitiorum. Tertio anno theologiae factus bidellus SS. Canonum. (Alb. Hung. 53.)

Redux in patriam factus est caeremoniarius Ill^{mi} domini comitis Antonii de Réva suffraganei dioecesis Strigoniensis. (Alb. Hung. 53.) 1773 parochus in Galántha; 1776 canonicus Scepusiensis; 1780 electus episcopus Bacensis;[2] 1807 praepositus maior Strigoniensis et parochus Tyrnaviensis. Mortuus 26. Ianuarii 1823 Tyrnaviae. Libros 8 edidit. (Mem. bas. Strig. 173. Jordanski 18. Némethy 850. Zelliger 395—396. Kollányi 388—389. Steinhuber II. 343. Szinnyei X. 756—8.)

[1] Defendit philosophiam ibidem sub auspiciis Cels^{mi} principis Barkóczy, qua magister philosophiae archidioecesis Strigoniensis. (Alb. Hung. 53.)

[2] Secundum Album Hung. 53: episcopus in partibus.

Ioannes Nepomucenus *Rákóczy* de Rákócz, dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, Hungarus nobilis, capax cathedralium Hungariae, natus 20. Novemberis 1745 ex dominis parentibus Ioanne et Catharina Sánta, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studia humaniora Neosolii, Schemniczii et Posonii audivit, philosophiam vero in academiis Budensi et Tyrnaviensi, ubi fuit alumnus seminarii S. Stephani regis Hungariae et est adscriptus congregationi B. M. Virginis.[1] Propositus et commendatus ab Ill^{mis} et R^{mis} capitulo et vicario generali capitulari Strigoniensi venit ad Collegium 27. Octobris 1766. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 983.

Iuramentum fecit 20. Augusti 1767.

Discessit 29. Martii 1769 sacerdos. Simulata infirmitate in patriam ante tempus redeundi facultatem petiit, quam facile obtinuit, quia domesticae disciplinae impatiens et particulares fovebat amicitias. Una cum Janotich, eodem die, quo discessit, Romam rediit, sed a vicario capitulari Strigoniensi severa poena affectus fuit statim ac Tyrnaviam pervenit.

1769 cooperator in Felsőhámor, 1771 parochus in Viszoka, 1772 in Illésháza, 1782 in Gyerke, 1784 in Ipolynyék, ubi mortuus est 12. Maii 1797. (Némethy 884.)

[1] Defendit philosophiam Carthesianam Budae existens in seminario Szécheniano sub auspiciis propriis. Factus dein Tyrnaviae, qua candidatus AA. LL. et philosophiae magister. (Alb. Hung. 138.)

Stephanus *Boros* [de] Goszton comitatus Castriferrei, dioecesis Iaurinensis, Hungarus, natus 16. Iunii 1745 ex dominis parentibus Francisco et Clara Hertelendi utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit primo anno theologiae Iaurini, ubi fuit alumnus in seminario episcopali et est adscriptus congregationi B. M. V. Dolorosae.[1] Propositus et commendatus ab Excell^{mo}

et R^mo domino Francisco comite Zichy episcopo Iaurinensi venit ad Collegium 27. Octobris 1766. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 984.

Iuramentum fecit 15. Maii 1767.

Orationem habuit in festo Sanctorum Martyrum Eustratii et sociorum.

Discessit 3. Iulii 1769 sacerdos. Bono ingenio praeditus profecit in litteris et laurea doctorali in Collegio donatus. Bene se gessit, sed quandoque parum docilem se ostendit.

1769 caeremoniarius episcopi Iaurinensis, domini comitis Zichy; parochus in Szany; postea canonicus neoerectae cathedralis Sabariensis, dein praepositus maior. Mortuus 1797. (Alb. Hung. 316. Steinhuber II. 353.)

[1] Defendit philosophiam sub auspiciis Excell^mi Ill^mi e comitibus Emerici de Batthyán, dum in alma ac celeberrima academia Budensi philosophicis studiis in secundum annum operam daret. (Alb. Hung. 316.)

Antonius *Bexin* patriae et dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, Croata nobilis, natus 24. Aprilis 1747 ex dominis parentibus Georgio et Dominica de Chech utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit logicae Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a rectore eiusdem Collegii propositus et commendatus venit ad Collegium 1. Novembris 1766. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 987.

Iuramentum fecit 24. Septembris 1767.

Orationem habuit in sacello pontificio.

Discessit 3. Maii 1772 sacerdos. Magnae spei iuvenis, quia bona indole, bono ingenio, prudentia, pietate, morum probitate singulari et erga proximorum salutem zelo praeditus. Doctor in philosophia et theologia in hoc Collegio factus. Disputationem habuit in huius Collegii aula de iure canonico et in Collegio Romano de philosophia.

Ioannes Nepomucenus *Beniczky* (de eadem et Micsina) dioecesis Vaciensis, in qua habet patrimonium, Hungarus nobilis, natus ... Aprilis 1746 ex dominis parentibus Carolo et Elisabetha Giovanelli utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Litteris humanioribus et philosophiae operam dedit Neosolii, Agriae et Vaciae. Propositus et commendatus ab Em^mo et R^mo domino cardinale Migazzi venit ad Collegium 24. Ianuarii 1767. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae.[1] M. II. 988.

Iuramentum fecit 24. Septembris 1767.

Orationem habuit in die S. Apollinaris 1769.

Discessit 3. Maii 1770 sacerdos. Studium ingenio non respondit, somno et pigritiae deditus, domesticae disciplinae contemptor. Doctor in Collegio creatus.

Domum redux mox parochiam Ecsegh in dioecesi Vaciensi administrandam suscipit. Sed brevi Vacium vocatur et professor theologiae ac assessor consistorialis creatur.[2] Cum anno 1780 Paulus Eszterházy ex praeposito Vaciensi episcopus Quinqueecclesiensis renuntiaretur, Ioannes eum secutus professor historiae ecclesiasticae et iuris canonici in lyceo Quinqueecclesiensi constituitur. Anno 1781 fit parochus Mohácsiensis et archidiaconus, paulo post canonicus honorarius; 1790 una cum Szalágyo et Páffán canonicus actualis creatur; 1810 lector capitularis et episcopus Scardonensis titularis. Mortuus 25. Septembris 1817 apoplexia correptus. Vir eruditus multa scripsit, sed nihil edidit. Vitam bonam tenuit, sed liberalitate excessisse fertur. (Kelemen, Notationes.)

[1] Venit Vacia ex dioecesi Vaciensi Em[mo] cardinali a Migazzi pro tunc subdita generaliter pro Hungaria susceptus et nulli determinatae dioecesi adstrictus, qui Sacra[mae] Caesareae Regiae et Apostolicae M[ti] dominae Hungariae reginae Mariae Theresiae dicatam philosophiam Vacii apud Scholas Pias die 14. Septembris [1766] in conspectu Ser[mi] Saxoniae ducis Alberti per Hungariam regii locumtenentis et aliorum praecipuorum Hungariae magnatum themate cum nemine communicato sine praeside defendit. (Alb. Hung. 138. Steinhuber II. 288 et 343.)

[2] Habetur in archivo oratio ad Cardinalem Migazzi, «dum novum seminarium Vacii clero iuniori aperiretur» habita (1780) a Ioanne Carolo Beniczky Sacrae theologiae doctore et theologiae dogmaticae in schola episcopali Vaciensi professore. (Non constat utrum hic Ioannes Carolus et ille Ioannes Nepomucenus Beniczky idem sint, sed unum eundemque esse constat ex notitia manuscripta R[mi] domini Kelemen.)

Franciscus Xaverius L. B. *Orbán* de Lengyelfalva, dioecesis Strigoniensis, Hungarus nobilis, capax canonicatuum Hungariae, patrimonium habet in Transylvania, natus 24. Septembris 1747 ex Ill[mis] dominis parentibus Alexio et Clara comitissa Béldi utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Litteris humanioribus Claudiopoli, altioribus operam dedit Tyrnaviae, eloquentiae et sacrae historiae Viennae,[1] ubi fuit alumnus Collegii Pazmaniani, et est adsriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus ab Illmo et R[mo] domino vicario generali capitulari Strigoniensi venit ad Collegium 30. Octobris 1767. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1006.

Discessit 23. Maii 1768 clericus, antequam iuramentum praestaret, refectis expensis. Romae moratus est apud Patres S. Pauli primi Eremitae. — Post factus est Lajdinantius. (Alb. Hung. 66.)

[1] Prius anno 1766 Tyrnaviae qua magister philosophiae universam

philosophiam publice propugnavit sub Augustissimis auspiciis imperatricis et reginae Apostolicae Ungariae Mariae Theresiae, a qua etiam torque aureo donatus est in ipso fine defensionis. (Alb. Hung. 66.)

Stephanus *Kengyel* dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, Croata nobilis, natus 11. Augusti 1747 ex dominis parentibus Stephano et Rosa Knesovich utrisque catholicis semper, et confirmatus. Litteris humanioribus Zagrabiae, ubi uno anno fuit alumnus in seminario clericorum, philosophiae vero Viennae operam dedit et fuit Viennae alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis ; ab ipso et a domino rectore eiusdem Collegii propositus et commendatus venit ad Collegium 30. Octobris 1767. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1007.

Iuramentum fecit 2. Augusti 1768.

Discessit 16. Aprilis 1770 diaconus, ob clandestinas commessationes celeberrimus, eademque de causa in morbum lapsus, ad patriam redire coactus, theologus tertii anni.

Leopoldus Ioannes Nepomucenus *Nájmajer* dioecesis Strigoniensis, Hungarus nobilis, capax canonicatuum Hungariae, habet patrimonium in dioecesi Agriensi, natus 14. Novembris 1748 ex dominis parentibus Francisco et Anna Herrierin utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studiis humanioribus Agriae, altioribus Tyrnaviae operam dedit, Viennae alumnus Collegii Pazmaniani eloquentiam et sacram historiam audivit, est adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus ab Illmo et R^{mo} domino vicario generali capitulari Strigoniensi venit ad Collegium 30. Octobris 1767. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1010.

Iuramentum fecit 30. Augusti 1768.

Discessit 27. Septembris 1768 clericus, theologus primi anni, quia capitis dolore laborabat et insaniam minabatur[1]; optimi ingenii et non mediocris studii et pietatis.

[1] Ob adversam valetudinem, quam ex aëre Romano experitur, quin adhibita per plures menses remedia quidquam profecerint, ex medicorum consilio in patriam redire cogitur. (Litterae rectoris Collegii Io. Baptistae Guerrieri in archivo vicariatus aep. in Nagyszombat. F. E. 35. No. 18.)

Matthias *Stepanich* Turopolensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 1. Maii 1750 ex dominis parentibus Georgio et Iuditha Pratulepecz utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studiis humanioribus Zagra-

biae, ubi fuit alumnus duobus annis in seminario clericorum, philosophiae primo anno Viennae operam dedit, ubi uno anno fuit alumnus in Collegio Croatico sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a domino rectore eiusdem Collegii propositus et commendatus venit ad Collegium 30. Octobris 1767. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1014.

Iuramentum fecit 23. Augusti 1768.

Discessit 3. Aprilis 1771 clericus, theologus secundi anni, ob adversam valetudinem. Bono erat ingenio et studio deditus, sed asperioris et inurbanae naturae.

Ioannes *Radinovich* Carolostadiensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 20. Octobris 1746 a Ioanne et Catharina Fuskau utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studiis humanioribus operam dedit Zagrabiae, ubi duobus annis fuit alumnus in seminario clericorum, philosophiae primo anno Viennae, ubi fuit alumnus (adscriptus congregationi B. M. Virginis) Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a rectore eiusdem Collegii propositus et commendatus venit ad Collegium 30. [Octobris] 1767. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1015.

Iuramentum fecit 23. Augusti 1768.

Discessit 14. Aprilis 1773 sacerdos. Bono ingenio praeditus, sed asperiori indole. Disputationem de philosophia habuit in Collegio Romano et in nostro laurea doctorali donatus.

Casparus *Dőry* de Jobaháza Zombensis, dioecesis Quinqueecclesiensis, ubi habet patrimonium, Hungarus nobilis, natus 5. Ianuarii 1751 ex dominis parentibus Adamo et Barbara Szőke utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit litteris humanioribus partim Quinqueecclesiis, partim Iaurini, ubi logicam audivit.[1] Propositus et commendatus ab Excell^{mo} et R^{mo} episcopo Quinqueecclesiarum venit ad Collegium 8. Novembris 1767. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1017.

Iuramentum fecit 24. Augusti 1768.

Discessit 30. Martii 1773 diaconus. Bonis moribus, bonoque ingenio praeditus, sed in studio negligens, disciplinae potius impatiens et ad quaerimonias facilis. Disputationem habuit [cum summo applausu, apparatu et concursu nobilis auditorii] de philosophia [universa] in Collegio nostro et doctoratum in archygimnasio Romano consecutus

est. — Die 10. Augusti 1769 factus primus bidellus ob vocis exiguitatem licet in corpore, gravitatem [autem] chori supremi. (Alb. Hung. 28.)

Redux in patriam et sacerdotio initiatus fit primum parochus in Kővágó-Szöllős, ubi turpiter vixit et tandem partim ob suspectam conversationem, partim ob debita contracta anno 1787 depositus et in domum «deficientium sacerdotum» inclusus. Anno 1788 pingue beneficium a patrono privato obtinuit in Dolna, ubi se emendasse videtur. Sed mox 1790 obiit. (Steinhuber II. 359.)

[1] Ibi logicam et metaphysicam publicis tentaminibus defendit. (Alb. Hung. 28.)

Adamus Michael *Mlinarich* Croata, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, nobilis, natus 1. Augusti 1746 ex dominis nobilibus parentibus Francisco et Anna Zoagel utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Philosophiae operam dedit Zagrabiae, ubi fuit alumnus in seminario capituli, et est adscriptus congregationi B. M. V. ab Angelo Salutatae. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi et a domino rectore Collegii Croatici Viennae venit ad Collegium 29. Octobris 1768. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1035.

Iuramentum fecit 16. Maii 1769.

Obiit 9. Maii 1770 clericus [in Collegio], ob sanguinis vomitum, quem per plures menses perpessus fuerat, improvisa morte correptus.[1]

[1] Requiescat in pace Amen. Iustus, si morte praeoccupatus fuerit, in refrigerio erit. (Liber Iur.)

Stephanus *Sostarecz* Croata, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, natus 28. Ianuarii 1749 ex nobilibus dominis parentibus Georgio et Barbara Daratovics utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Philosophiae secundo anno operam dedit Zagrabiae, ubi fuit alumnus in seminario capituli et est adscriptus congregationi B. M. V. ab Angelo Salutatae. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi et a domino rectore Collegii Croatici Viennae venit ad Collegium 29. Octobris 1768. Habet quatuor minores ordines, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1036.

Iuramentum fecit 15. Maii 1769.

Discessit 3. Maii 1772 sacerdos. Nunquam satis laudandus, ob ingenium optimum, caeterasque animi dotes praeclarissimas. Doctorali in philosophia et theologia laurea in Collegio nostro merito ornatus.

1798 e parocho in Kaśina factus canonicus Zagrabiensis; 1808 archidiaconus de Vaska; 1815 de Kemlek. Mortuus 16. Ianuarii 1825 Zagrabiae. (Ivančan. Matković 102. Steinhuber II. 369.)

Paulus *Sellendich* Croata, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, natus 28. Ianuarii 1749 ex nobilibus dominis parentibus Georgio et Dorothea Tomassinecz, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Zagrabiae, philosophiae Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a domino rectore eiusdem Collegii propositus et commendatus (adscriptus congregationi B. M. Virginis) venit ad Collegium 29. Octobris 1768. Habet quatuor minores ordines, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1037.
Iuramentum fecit 16. Maii 1769.

Discessit 6. Aprilis 1774 sacerdos, non mediocris pietatis, prudentiae, diligentiae in studiis ; laurea doctorali in Collegio donatus, ubi etiam decanatus officium laudabiliter gessit.

1793 e praebendario chori ecclesiae Zagrabiensis et eodem tempore canonico capituli Chasmensis factus canonicus Zagrabiensis ; 1800 archidiaconus de Vrbocz ; 1801 de Kemlek. Mortuus 5. Iunii 1803 Zagrabiae. (Ivančan. Matković 101. Steinhuber II. 369.)

Stephanus Iosephus *Begyann* Croata, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, natus 10. Iulii 1748 ex dominis parentibus Georgio et Catharina Mikinovich, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit scholis inferioribus Zagrabiae, primo anno philosophiae Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, utrobique adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus a domino rectore supradicti Collegii et ab eodem capitulo venit ad Collegium 29. Octobris 1768. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam.
Iuramentum fecit 16. Maii 1769. M. II. 1038.

Discessit 6. Aprilis 1774 sacerdos. Laude dignus ob ingenium optimum caeterasque animi dotes praeclarissimas et doctorali laurea in Collegio nostro meritissime ornatus.

Nicolaus *Nemespataky* alias Edelspacher de Gyorok, Hungarus (Aradiensis) dioecesis Agriensis, habet patrimonium in comitatu Aradiensi, nobilis natus 29. Iulii 1749 ex nobilibus dominis parentibus Alexandro et Susanna Maria Heuzel utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Aradini, Pestini et Agriae,[1] atque etiam philosophiam audivit et theologiam, ibi alumnus seminarii episcopalis in primum annum. Propositus et commendatus ab Excell^{mo} et R^{mo} domino Carolo comite Eszterházy episcopo Agriensi venit ad Collegium 1. Novem-

bris 1768. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae.

Iuramentum fecit 15. Maii 1769. M. II. 1042.

Orationem habuit in ecclesia nostra summo cum applausu anno 1770. dominica prima Adventus. (Alb. Hung. 228.)

Discessit 3. Aprilis 1771 subdiaconus. Bono ingenio, sed non aeque bona indole praeditus, domesticae disciplinae impatiens, facilis ad turbas excitandas et tum sociis, tum superioribus non raro molestus. Doctoratum [SS. Theologiae] in hoc Collegio obtinuit.

Parochus in Kál, dein in Nagy-Bánya. (Alb. Hung. 228. Steinhuber II. 351.) 1786 canonicus titularis Agriensis. (Leskó.)

[1] Ubi defendit philosophiam universam. (Alb. Hung. 228.)

Emericus *Szabó* Hungarus Csepregiensis (alias Scarabatensis) dioecesis Iaurinensis, nobilis, natus 4. Martii 1747 ex dominis parentibus Michaele et Anna Hegedüs utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Theologiae secundo anno Tyrnaviae alumnus in Collegio generali cleri regni Hungariae operam dedit.[1] Propositus et commendatus ab Excell^mo^ et R^mo^ domino episcopo Iaurinensi, Francisco comite Zichy, venit ad Collegium 1. Novembris 1768. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae.

Iuramentum fecit 15. Maii 1769. M. II. 1043.

Discessit 3. Aprilis 1771 sacerdos. Optime in omnibus se gessit atque omnibus aedificationi semper fuit. Iure meritoque tum ob ingenium, tum ob singularem in studio diligentiam laurea doctorali in hoc Collegio donatus. — Habuit actum parvum ex SS. Theologia in aula maiori et creatus est bibliothecarius. (Alb. Hung. 53.)

In patriam rediens post paucos menses notarius consistorialis ab Em^mo^ domino episcopo Iaurinensi creatus est. (Alb. Hung. 53. Steinhuber II. 353.)

[1] Ubi philosophiam defendit et eiusdem magister creatus. (Alb. Hung. 53.)

Fr. Emericus *Poór* (Papensis, dioecesis Strigoniensis) professus ord. S. Pauli primi Eremitae, Hungarus nobilis, natus 28. Novembris 1745 ex dominis parentibus Martino et Clara Végh utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Papae et Iaurini, philosophiae Tyrnaviae. Propositus et commendatus a suo P. Provinciali et a P. Paulo Eszterházy venit ad Collegium 1. Novembris 1768. Habet quatuor ordines minores. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1044.

Iuramentum fecit 15. Maii 1769.

Discessit 27. Aprilis 1772 sacerdos. Duobus annis bene se gessit,

sed tertio et quarto turbas plurimas excitavit fovitque mendaciis, decanatu nationis Hungaricae iussu Em[mi] Albani expoliatus et merito e Collegio dimissus esset, uti ac poena dignissimum omnes Em[mi] protectores iudicarunt, sed ne suo ordini nota inureretur, suspensa executio fuit. Plurimum ei nocuit familiaritas cum Carolo Sardagna, e Collegio dimisso. — Fuit SS. Theologiae bidellus. Habuit disputationem in aula maiori ex theologia cum omnium admiratione ac applausu, spem magnorum progressuum reliquit. (Alb. Hung. 53.)

Docuit etiam in pluribus locis, posteaquam in Hungariam reversus fuisset. (Alb. Hung. 53.)

Georgius *Orlik* ex Poszavicz, dioecesis Zagrabiensis, Croata nobilis, natus 11. Februarii 1751 ex dominis parentibus Samuele et Eva Martovich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Audivit litteras humaniores et philosophiam Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et a domino rectore supradicti Collegii venit ad Collegium 31. Octobris 1769. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae.
Iuramentum fecit 4. Iunii 1770. M. II. 1064.

Discessit 19. Aprilis 1773 diaconus. Bono ingenio, sed asperiori natura praeditus, nimium musicae addictus, non vero studio. Doctor in hoc Collegio factus.

Franciscus Xaverius *Raffay* ex Kopchavecz, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, Croata nobilis, natus 1. Novembris 1751 ex dominis parentibus Iosepho et Anna Skerlecz utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Litteris humanioribus Zagrabiae, pilosophiae primo anno Viennae studuit, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et a domino rectore supradicti Collegii venit ad Collegium 31. Octobris 1769. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1065.
Iuramentum fecit 4. Iunii 1770.

Discessit 19. Aprilis 1775 sacerdos. Fuit magister caeremoniarum et promotus fuit in Collegio ad lauream doctoralem utriusque facultatis. Bene se gessit tam in studiis, quam in disciplinae observantia.

Canonicus Chasmensis, dein (1793) Zagrabiensis. Mortuus 1820 Zagrabiae. (Matković 100. Steinhuber II. 367.)

Emericus *Raffay* ex Kopchavecz, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, Croata nobilis, natus 5. Novembris 1753 ex dominis parentibus Iosepho et Anna Skerlecz utrisque catholicis, sicut etiam ipse, et confirmatus. Zagrabiae operam dedit (studiis humanioribus) primo anno philosophiae Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et a domino rectore supradicti Collegii venit ad Collegium 31. Octobris 1769. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1066.

Iuramentum fecit 4. Iunii 1770.

Discessit 19. Aprilis 1775 subdiaconus. Habuit duas publicas disputationes, unam de diversa philosophia, alteram de controversiis in hoc Collegio, ubi lauream doctoralem obtinuit tam in philosophia, quam in theologia. In studiis et in omnibus optime se gessit.

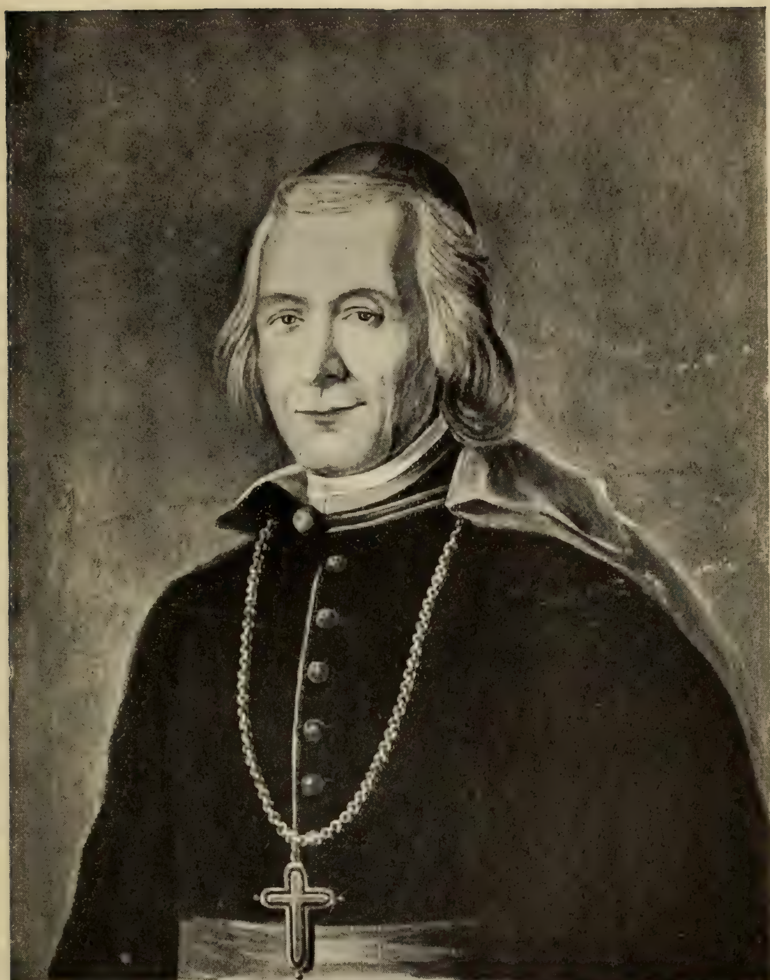
1782 e parocho in Krapina factus canonicus Zagrabiensis ; 1793 archidiaconus Chasmensis ; 1794 de Kemlek ; 1799 Dubiczensis ; 1800 cathedralis ; 1801 lector ; 1806 praepositus maior et prior Auranae ; 1816 episcopus Bosnensis et Sirmiensis renuntiatus ; 1821 synodum dioecesanam tenuit, tractum meridionalem residentiae Diacovensis aedificavit ; sacerdotii sui iubilaeum 31. Decembris 1820 solemnissime celebravit. Mortuus 10. Ianuarii 1830 Zagrabiae pientissima morte. (Ivančan. Matković 34 et 97. Steinhuber II. 367.)

Fr. Leopoldus *Pollingéry* Papensis, Hungarus, professus [provinciae Hungaricae] ord. S. Pauli primi Eremitae (dioecesis Strigoniensis) civilis conditionis, natus 15. Februarii 1751 ex dominis parentibus Ignatio et Elisabetha . . . utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Absolvit studia humaniora Papae, Budae[1] et Posonii, audivit philosophiam in sua religione. Propositus et commendatus a suo P. Provinciali venit ad Collegium 31. Octobris 1770. Nondum prima tonsura initiatus. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1080.

Iuramentum fecit 21. Maii 1771.

Discessit 6. Aprilis 1774 sacerdos, fuitque in pietate et morum probitate laudabilis. — Addita nonnulla elogia ob innatam sibi humilitatem invisis aliis delevit. Fuit in Collegio magister novitiorum, quod munus omnium votis digne suscepit, magna cum laude administravit et egregie consummavit ; abiit inter ploratus suorum. (Alb. Hung. 170.)

[1] Venit pro primo anno theologiae Pestino, ubi philosophiam universam publice defendit. (Alb. Hung. 170.)

EMERICUS RAFFAY EPISC. BOSN. ET SYRM.
AL. COLLEGii. GERMci. AB. AN. 1771-1775.
SED. AB. AN. 1816-1830.

Iosephus *Bernay* [de Bodolló, ex comitatu Abaujvariensi] dioecesis Agriensis, ubi habet patrimonium, Hungarus nobilis, natus 16. Octobris 1751 ex dominis parentibus Stephano et . . . utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Cassoviae et Agriae,[1] ubi philosophiam audivit et erat alumnus in seminario. Propositus et commendatus ab Excell^mo^ et R^mo^ domino Carolo Eszterházy episcopo Agriae venit ad Collegium 6. Novembris 1770. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1086.

Iuramentum fecit 21. Maii 1771.

Discessit 30. Septembris 1772 clericus. Pluries sanguinem exspuerat et invitus in patriam redivit. Optimo erat ingenio praeditus, studioque addictissimus, sed indole potius subdola et ad turbas clanculum excitandas paratus. — Factus, licet invitus, bidellus controversiarum. (Alb. Hung. 138.)

Parochus in Török - Szent - Miklós. (Alb. Hung. 138. Steinhuber II. 351.) Deinde in Szurdokpüspöki. Mortuus 1796. (Leskó.)

[1] Ubi defendit universam philosophiam sub libris. (Alb. Hung. 138.)

Ioannes *Hajnalkőy*[1] [de Nemeskürt, ex comitatu Nitriensi] dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, Hungarus nobilis, natus 31. Ianuarii 1750 ex dominis parentibus Ioanne et Anna utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studia humaniora absolvit Nitriae, philosophiam et primum annum theologiae Tyrnaviae, ubi fuit alumnus in seminario S. Stephani regis.[2] Propositus et commendatus ab Illmo et R^mo^ domino vicario generali capitulari Strigoniensi venit ad Collegium 9. Novembris 1770. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 1087.

Iuramentum fecit 21. Maii 1771.

Discessit 6. Aprilis 1774 sacerdos et in hoc Collegio laurea doctorali in facultate theologica insignitus. Tam in studiis, quam in morum probitate nihil desiderandum reliquit. — SS. Canonum dignissimus bidellus est electus. (Alb. Hung. 938.)

1774 redux in patriam mox in seminario S. Stephani praefectus studiorum est denuntiatus, dein parochus Tornensis. (Alb. Hung. 138.) 1775 parochus in Bárka, quacum incorporatus neo-erectae dioecesi Rosnaviensi. (Némethy 608.)

[1] Apud Steinhuber (II. 347.) mendose: Kajnalky.

[2] Hic defendit philosophiam universam, AA. LL. et philosophiae magister. (Alb. Hung. 138.)

Andreas Sebastianus *Dudássy* dioecesis Agriensis, in qua habet patrimonium, Hungarus nobilis, natus 19. Ianuarii 1747 a dominis parentibus Francisco et Anna Maria utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Litteris humanioribus Agriae, philosophiae Budae, primo anno theologiae Iaurini operam dedit, theologiae secundum annum studuit Agriae, ubi erat alumnus. Propositus et commendatus ab Excell^mo^ et R^mo^ Carolo comite Eszterházy episcopo Agriae venit ad Collegium 9. Novembris 1770. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 1087*a*.

Iuramentum fecit 21. Maii 1771.

Discessit 15. Octobris 1773 sacerdos, theologus quarti anni. Lauream doctoralem in hoc Collegio obtinuit, sed in domesticae disciplinae observantia parum laudabiliter se gessit.

Post curam animarum habitam in diversis capellaniis Paulinus factus est. Verbi Dei praedicator admirandus. (Alb. Hung. 5.)

Alexander *Etényi* Felső-Szoporiensis,[1] dioecesis Iaurinensis, Hungarus nobilis, natus 7. Februarii 1750 ex dominis parentibus Adamo et Catharina Szily acatholicis, ipse vero a pueritia catholice educatus, et confirmatus. Studuit litteris humanioribus et philosophiae alumnus in seminario episcopali Iaurini et est adscriptus congregationi B. M. V. Dolorosae. Propositus et commendatus ab Excell^mo^ et R^mo^ domino Francisco comite Zichy episcopo Iaurinensi venit ad Collegium 5. Novembris 1770. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1091.

Iuramentum fecit 21. Maii 1771.

Discessit 6. Aprilis 1774 sacerdos. In morum probitate et disciplinae observantia commendabilis. Sumpsit doctoratum theologiae in hoc Collegio.

1774 capellani episcopalis munere fungi coepit, nunc pinguissimam parochiam obtinuit Zala-Egerszegiensem in comitatu Szaladiensi, dioecesis neo-erectae Sabariensis. (Alb. Hung. 5.) 1814 archidiaconus et abbas de Uhod ; canonicus titularis et consiliarius S. Sedis. (Curia episcopalis in Szombathely.)

[1] Secundum Album Hung. 5 : de Jánosfa ex comitatu Sbadroniensi.

Sigismundus *Byff* de Golyal Jaska, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, Croata nobilis, natus 30. Aprilis 1752 ex dominis parentibus Christophoro et Elisabetha utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Operam dedit litteris humanioribus Zagrabiae, philosophiae primo anno Viennae, ubi fuit

alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et est adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus a domino rectore Collegii Croatici et ab eodem capitulo venit ad Collegium 28. Octobris 1770. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1092.

Discessit 3. Aprilis 1771 clericus. Statim ac ad Collegium pervenit, sanguinem exspuere coepit, quod non semel sibi in patria accidisse ipsemet testatus est, quapropter antequam iuramentum praestaret, in patriam remissus est, neque de immaturo reditu dolendum fuit, quia non bonum sui specimen dederat.

Franciscus *Kys* de Saulovecz, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 26. Iulii 1752 ex dominis parentibus Ladislao et Iuliana Katinchich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Varasdini et Zagrabiae litteris humanioribus studuit, philosophiae primo anno Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et est adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus a domino rectore Collegii Croatici et ab eodem capitulo venit ad Collegium 28. Octobris 1770. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1093.

Iuramentum fecit 20. Maii 1771.

Discessit 17. Iunii 1775 subdiaconus. In studiis, licet laboraret oculis, bene se gessit, nec non propter docilem indolem, domesticae disciplinae observantiam, morumque probitatem sociis et superioribus fuit acceptissimus.

Iosephus *Dominich*[1] de Prelog, Varasdinensis, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, Croata nobilis, natus 28. Februarii 1752 ex dominis parentibus Gabriele et Eva utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Operam dedit litteris humanioribus Varasdini et Zagrabiae, ubi fuit alumnus philosophiae primo Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, et est adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et a domino rectore praedicti Collegii venit ad Collegium 28. Octobris 1770. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1094.

Iuramentum fecit 20. Maii 1771.

Discessit 10. Aprilis 1776 sacerdos. Sumpsit lauream doctoralem in hoc Collegio. In studiis suo muneri pro viribus satisfecit. Quoad disci-

plinae vero observantiam, morum probitatem optime se gessit, ideoque semper superioribus acceptissimus fuit.

[1] Apud Steinhuber (II. 369.) mendose: Iohannes Domnich.

Paulus *Marek* Poseganus, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 27. Ianuarii 1752 ex dominis parentibus Ioanne Baptista et Anna Maria utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit litteris humanioribus et philosophiae secundo anno Rosciae, ubi fuit alumnus in Collegio Theresiano. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi et a domino rectore Collegii Croatici venit ad Collegium 28. Octobris 1770. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1095.

Iuramentum fecit 20. Maii 1771.

Discessit 10. Aprilis 1776 sacerdos. Sumpsit lauream doctoralem in hoc Collegio. In studii progressu suo muneri satisfecit, in reliquis fuit contemptor disciplinae Collegii, adeoque parum acceptus sociis et superioribus.

Antonius [Ioannes Nepomucenus] *Kapuvári* [de Uj-Mindszent, ex comitatu Alba-Regalensi] dioecesis Vesprimiensis, habet suum patrimonium, Hungarus, natus 7. Iunii 1750 ex dominis parentibus Iosepho et Francisca Sixti utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit philosophiae et primo anno theologiae Tyrnaviae, ubi fuit alumnus in seminario generali cleri regni Hungariae.[1] Propositus et commendatus ab Excell^{mo} et R^{mo} domino episcopo Vesprimiensi venit ad Collegium 27. Octobris 1771. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae.

Iuramentum fecit 9. Iunii 1772. M. II. 1110.

Discessit 6. Aprilis 1774 sacerdos, indolis aliquantulum turbidae ac studiosus. Promotus fuit ad doctoratum theologicam in hoc Collegio.

1774 capellanus Venerabilis capituli Vesprimiensis. (Alb. Hung. 6. Steinhuber II. 355.)

[1] Ibi AA. LL. et philosophiae baccalaureus formatus, in Celeberrima Caesareo Regia Universitate, ut alumnus Collegii generalis cleri regni Hungariae, universam philosophiam publice propugnavit, dicatam Excell^{mo} Illmo ac R^{mo} domino Ignatio Koller episcopo Vesprimiensi, praesuli suo, ibidemque suprema eiusdem laurea donatus. (Alb. Hung. 6.)

Stephanus *Magyary* [de Kis Magyar] dioecesis Strigoniensis, habet suum patrimonium, Hungarus nobilis, natus 10. Ianuarii 1752 ex dominis parentibus Stephano et Sophia Pór utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit litteris huma-

nioribus in diversis locis, philosophiam et primum annum theologiae Tyrnaviae audivit, ubi fuit alumnus seminarii S. Stephani regis.[1] Propositus et commendatus ab Illmo et R^mo domino vicario generali et a capitulo Strigoniensi venit [ex collegio Pazmaniano] ad Collegium 17. Octobris 1771. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1111.

Iuramentum fecit 9. Iunii 1772.

Discessit 6. Aprilis 1774 diaconus ante tempus, causa malae valetudinis; iuvenis acrioris ingenii, sed in studiis nimis addictus, in quibus satis profecit, cum officium bidelli Sacrae Theologiae obtinere promeritus fuerit. — Fuit vindex iniuriarum Nationis, quam semper plurimi fecit et egregie defendit. (Alb. Hung. 316.)

1776 vice-rector seminarii Posoniensis; 1777 capellanus aulicus Cels^mi primatis; 1777 parochus in Kemencze; 1800 acceptavit officium superioris castrensis militiae insurgentis; 1801 canonicus Posoniensis nominatus, ast ante installationem mortuus est 7. Aprilis 1801 Laxenburgii.[2] (Némethy 758.)

[1] AA. LL. et philosophiae magister in universitate Tyrnaviensi creatus, Viennae ut auditor iuris canonici in universitate Caesareo Regia idem publice propugnavit, iuxta declarationem cleri Gallicani. (Alb. Hung. 316.)

[2] Secundum Rimely (pag. 285.) 16. Aprilis.

Ioannes *Illésy* de Illés Reidengensis [ex comitatu Sopronensi] dioecesis Iaurinensis, Hungarus nobilis, natus 17. Septemberis 1750 ex dominis parentibus Francisco et Theresia utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit litteris humanioribus et philosophiae Iaurini, ubi fuit alumnus in seminario episcopali. Propositus et commendatus ab Excell^mo et R^mo domino episcopo Iaurinensi venit ad Collegium 27. Octobris 1771. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1112.

Iuramentum fecit 9. Iunii 1772.

Discessit 30. Martii 1773 clericus. Redire in patriam coactus fuit theologus secundi anni, quia in amentiam inciderat, bono quidem ingenio praeditus, sed indolem nimium suspicacem habuit. (Diarium 30. Martii 1773: Di ottima capacità e osservante della disciplina.)

Ludovicus *Bedekovich* de Komor, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, Croata nobilis, natus 24. Februarii 1755 ex dominis parentibus Antonio et Anna Petkovich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Zagrabiae, philosophiae primo anno Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et est

adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus er commendatus ab eodem capitulo et a domino rectore Collegii Croatici venit ad Collegium 31. Octobris 1771. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1120.

Iuramentum fecit 7. Iunii 1772.

Discessit 6. Augusti 1775 clericus, theologus tertii anni ante tempus, ob infirmam valetudinem. In pietate et regularum observantia optime meritus, et in studiis adeo profecit, ut officium bidelli sacrae theologiae exercere dignus fuerit in Collegio, in quo etiam ante sui discessum promotus fuit ad officium submagistri caeremoniarum.

Georgius *Milanesi* patriae et dioecesis Segniensis, Hungarus patritius, natus 13. Septembris 1751 [Segniae] ex dominis parentibus Antonio et Catharina utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Operam dedit litteris humanioribus in patria, philosophiae, eiusdem magister et theologiae primo anno Graecii,[1] ubi fuit alumnus in Collegio archiducali convictorum et est adscriptus congregationi B. M. V. sine labe Conceptae. Propositus et commendatus a Patre rectore Graecensi, ab Illmo et R^{mo} domino episcopo Segniensi venit ad Collegium 3. Novembris 1771. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 1122.

Iuramentum fecit 9. Iunii 1772.

Discessit 6. Aprilis 1774 sacerdos. Scientia et pietate commendabilis. Laurea doctorali in theologica facultate decoratus fuit in hoc Collegio. — Factus hic bibliothecarius, traxit sortem pro bidellatu SS. Canonum. (Alb. Hung. 93.)

In patriam mox reversus cancellarius episcopi, nec non canonicus cathedralis ecclesiae Segniensis fuit creatus. (Alb. Hung. 93. Steinhuber II. 370.)

[1] Hic sub auspiciis Ill^{mi} et R^{mi} episcopi Segniensis universam philosophiam propugnavit. (Alb. Hung. 93.)

Franciscus Xaverius *Supanich* de Sibenneg, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, Croata nobilis, natus 18. Octobris 1750 ex dominis parentibus Ferdinando et Anna Maria Szenicher utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Audivit litteras humaniores et philosophiam Zagrabiae, ubi fuit alumnus in seminario Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo propositus et commendatus (adscriptus congregationi B. M. V. ab Angelo Salutatae) venit ad Collegium 25. Octobris 1772. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1130.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1773.

Discessit 10. Aprilis 1776 sacerdos. Sumpsit lauream doctoralem in hoc Collegio. Licet esset mediocris ingenii, pro viribus diligens fuit in studio. In disciplina vero domestica, morum probitate, obsequioque erga superiores optime se gessit.

Paulus Iosephus *Leszkováry*[1] Varasdiniensis, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, Croata nobilis, natus 12. Ianuarii 1755 ex dominis parentibus Thoma et Elisabetha Czvesko utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studia humaniora Zagrabiae, philosophiae primo anno Viennae fecit, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelum Assumptae. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et a domino rectore eiusdem Collegii venit ad Collegium 25. Octobris 1772. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1131.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1773.

Discessit 22. Aprilis 1778 sacerdos. Prudens, pius, urbanus non modo erga superiores, sed etiam erga socios, bono ingenio praeditus, in studio diligens. Laurea doctorali donatus fuit in nostro Collegio, ubi etiam decanatus officium laudabiliter gessit.

[1] Apud Steinhuber (II. 369.) mendose: Leszkavari.

Antonius Benedictus *Kovachich* (de Odra) ex Sziszek, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, Croata nobilis, natus 5. Martii 1753 ex dominis parentibus N[icolao] et Margarita Delenich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Litteris humanioribus operam dedit Zagrabiae, philosophiae primo anno Viennae, ibique est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelum Assumptae, et alumnus fuit in Collegio Croatico sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a domino rectore eiusdem Collegii propositus et commendatus venit ad Collegium 25. Octobris 1772. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1132.

Iuramentum fecit 1. Iunii 1773.

Discessit 22. Aprilis 1778 sacerdos. Bene se gessit in omnibus, sed ob mediocre ingenium parum in studio profecit, et in Collegio nostro officium caeremoniarum laudabiliter exercuit.

Paulus *Ruysz* patriae et dioecesis Iaurinensis, Hungarus nobilis, natus 30. Decembris 1754 ex dominis parentibus Iosepho et Elena Nyári utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Audivit philosophiam Iaurini, ubi fuit alumnus in seminario episcopali et est adscriptus congregationi B. M. V. Dolo-

rosae. Propositus et commendatus ab Excell^mo^ et R^mo^ episcopo Iaurinensi, comite Francisco Zichy, venit ad Collegium 31. Octobris 1772. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 31. Maii 1773. M. II. 1138.

Discessit 10. Aprilis 1776 subdiaconus. Sumpsit lauream doctoralem in hoc Collegio, cum in studio multum profecerit. In disciplina vero et regularum observantia mediocriter se gessit. — Decanus nostrae Nationis. (Alb. Hung. 268.)

Vices agit secretarii et capellani aulici Excell^mi^ domini episcopi Iaurinensis. (Alb. Hung. 268.)

Fr. Raphael *Potyondi*[1] Hungarus ex comitatu Soproniensi, dioecesis Iaurinensis, ord. S. Pauli primi Eremitae professus, nobilis, natus 29. Septembris 1750 ex dominis parentibus Emerico et Helena Iuditha Hanibal utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Sopronii et Iaurini studuit litteris humanioribus, audivit philosophiam in suo ordine.[2] Propositus et commendatus a suo P. Provinciali venit ad Collegium 30. Octobris 1772. Habet quatuor ordines minores. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 31. Maii 1773. M. II. 1139.

Orationem habuit in festo S. Stephani regis apostolici anno 1775 tam eleganti stylo elaboratam, ut secundus Cicero merito unanimi voce dictus sit. (Alb. Hung. 301.)

Discessit 10. Aprilis 1776 sacerdos. Religiosissimus. Fuit magister novitiorum, cum polleret ingenio, iudicii maturitate, prudentia et pietate. In studiis insuper pari cum progressu diligentissimus, ideoque semper sociis et superioribus acceptissimus fuit. — Munus magistri novitiorum omnium votis dignissime suscepit, maxima cum laude, necnon summo cum honore gessit, praeclaram eiusdem cum omnibus conversationem lacrimae non solum novitiorum, qui eum filiali quasi amore prosecuti sunt, verum etiam omnium in praefato Collegio existentium abunde testabantur. (Alb. Hung. 301.)

1779 scribitur Papae Professor grammaticae; 1781 exhortator studiosorum.

[1] Apud Steinhuber (II. 387.) mendose: Polyondi.

[2] Pestini universam philosophiam publice defendit. (Alb. Hung. 301.)

Antonius *Péchy* [de Péchujfalu ex comitatu Sáros] dioecesis Agriensis, in qua habet patrimonium, Hungarus, natus 5. Maii 1755 ex dominis parentibus Sigismundo et Rosalia Berthóti utrisque catholicis semper, et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Cibinii, Cassoviae et Agriae, ubi philosophiam audivit[1] et fuit alumnus in seminario. Propositus et commendatus ab Excell^mo^ et R^mo^

domino episcopo Agriae, Carolo comite Eszterházy venit ad Collegium 1. Novembris 1772. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1145.

Iuramentum fecit 31. Maii 1773.

Discessit 17. Aprilis 1776 subdiaconus. Sumpsit lauream doctoralem in hoc Collegio. Abiit Neapolim. Revera in hoc iuvene praeter ingenium eximium, quo pollebat, multa erant desideranda, nempe pietas, iudicii maturitas, veritas, animi constantia, quibus carebat: ideoque cum scandalo sociorum et disciplinae detrimento non tantum in Collegio, sed etiam in itinere male se gessit.[2]

Redux in suam dioecesim factus parochus in Maklár. (Alb. Hung. 6. Steinhuber II. 351.)

[1] Eamque universam publice propugnavit, dicatam Excell^{mo} Illmo ac R^{mo} domino Carolo e comitibus Eszterházy, episcopo Agriensi, praesuli suo gratiosissimo. (Alb. Hung. 6.)

[2] Ennek hire gróf *Eszterházy* Károly egri püspökhöz (egykori Germanikushoz) is eljutott, a ki aztán Péchy Antal atyjának a következőket írta: Vigyázzon Péchy úr, nehogy clericus fia a római Apollinarisból per portam rusticam excludatur ... ibidem enim cum immorigeris ... non magnas solent facere caeremonias. (Bartalos 75.)

Ioannes Baptista *Rudolf* dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 1. Februarii 1756 ex dominis parentibus Christiano et Elisabeth, utrisque catholicis, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit litteris humanioribus et philosophiae primo anno Zagrabiae, ubi fuit alumnus. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi et a rectore Collegii Croatici Viennae venit ad Collegium 28. Octobris 1773. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1152.

Iuramentum fecit 29. Maii 1774.

Discessit 19. Maii 1776 clericus, ob adversam valetudinem, immature ad patriam redire coactus. Cum esset ingenio optimo, pietate et prudentia ornatus nihil nobis et sociis desiderandum reliquit.

Leopoldus *Hochreitter* ex Vrdovuecz,[1] dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 20. Iunii 1754 ex dominis parentibus Iosepho et Theresia Kuluck, utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Camcsae et Graecii, primo anno, philosophiae primo anno Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a domino rectore eiusdem Collegii propositus et commendatus venit ad Collegium 28. Octobris 1773. Habet

quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1153.
Iuramentum fecit 20. Maii 1774.

Discessit 7. Aprilis 1779 sacerdos. Tum in studio, tum in pietate nihil desiderandum reliquit. Optimo ingenio praeditus, plurimum in studio profecit et in Collegio nostro laurea doctorali in facultate philosophica et theologica insignitus fuit. [1] Hodie: Brdovec.

Thomas *Spoliarovich*, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, natus 8. Decembris 1751 ex dominis parentibus Martino et Anna utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Quinqueecclesiis studuit litteris humanioribus et primo anno philosophiae. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi et a domino rectore Collegii Croatici Viennae venit ad Collegium 28. Octobris 1773. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam.
Iuramentum fecit 29. Maii 1774. M. II. 1154.

Discessit 11. Aprilis 1777 sacerdos. In omnibus bene se gessit, nihilque desiderandum reliquit. Exercuit officium novitiorum magistri et cum pectoris morbo elaboraret, theologus tertii anni ad patriam reverti coactus fuit.

Comes Nicolaus Ioannes Nepomucenus *Csáky* de Keresztszeg [perpetuus dominus Scepusiensis] Hungarus, dioecesis Iaurinensis, natus 23. Maii 1756 ex Ill^{mis} dominis parentibus Emerico et Rosalia nata comitissa Engel utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit [physicae et] theologiae primo anno Iaurini, ubi fuit alumnus in seminario dioecesis Strigoniensis. Propositus et commendatus ab Excell^{mo} et R^{mo} domino episcopo Iaurinensi Francisco comite Zichy, cuius est nepos, et ab Em^{mo} et R^{mo} domino cardinale Alexandro Albani venit ad Collegium 24. Octobris 1775. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1181.
Iuramentum fecit 29. Maii 1776.

Discessit 7. Aprilis 1779 sacerdos. Iuvenis bona indole, bono ingenio, bonisque moribus praeditus; se bene gessit tum in studio, quam in disciplina Collegii, ubi functus fuit diligenter officio sacristae.

Ad patriam redux e Iaurinensi, cuius fuit alumnus, ad Strigoniensem transivit dioecesim. (Alb. Hung. 229.) 1780 caeremoniarius Primatis; 1782 parochus in Vág-Ujhely; 1785 praepositus ibidem; 1785 canonicus Strigoniensis; 1792 rector, parochus emeritus; 1796 archidiaconus. Mortuus 9. Martii 1824 Tyrnaviae. (Mem. bas. Strig. 175. Némethy 525. Steinhuber II. 347. Kollányi 398.)

Franciscus Ignatius *Klimo* Veszeliensis, dioecesis Strigoniensis, quoad nativitatem, ubi habet patrimonium, quoad domicilium et receptionem dioecesis Quinqueecclesiarum, Hungarus nobilis, natus 1. Iulii 1757 ex domimis parentibus Ioanne et Catharina utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse. Litteris humanioribus et philosophiae primo anno operam dedit Quinqueecclesiis. Propositus et commendatus ab Excell^{mo} et R^{mo} domino Georgio Klimo, eius patruo, episcopo Quinqueecclesiensi et ab Em^{mo} et R^{mo} domino cardinali Albani venit ad Collegium 24. Octobris 1775. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1182.

Iuramentum fecit 28. Maii 1776.

Obiit 16. Martii 1779 pie in Domino clericus[1] secundi anni theologus [summo omnium maerore]. Iuvenis sufficientis ingenii, bonae indolis et summae pietatis. Habuit disputationem metaphysicam magno cum apparatu in nostra ecclesia, Pio VI. Pontifici Maximo dicatam [summo cum applausu].[2]

[1] Cfr. etiam Bibliotheca Vaticana, Vat. lat. 7956. fol. 52.

[2] Defendit 45 theses de metaphysica 1. Septembris 1777, praeside P. Ludovico Civini Ordinis Praedicatorum, qui scripsit metaphysicam adversus religionis osores, typis una cum thesibus editam.

Fr. Vincentius *Herics* ord. S. Pauli primi Eremitae professus, Hungarus Sziliensis, dioecesis Iaurinensis, nobilis natus 9. Octobris 1752 ex dominis parentibus Matthia et Eva Fodor utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Philosophiae sui ordinis in monasterio operam dedit.[1] Propositus et commendatus a suo P. Provinciali venit [subdiaconus ex conventu Tyrnaviensi] ad Collegium 24. Octobris 1775. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 28. Maii 1776. M. II. 1183.

Orationem habuit in festo S. Apollinaris in refectorio sub solemni Tractatione. (Alb. Hung. 365.)

Discessit 7. Aprilis 1779 sacerdos. Singulari pietate, eximio ingenio cum pari profectu in studiis, summa urbanitate in socios et superiores praeditus. Theologus tertii anni tenuit publicam disputationem in aula Collegii,[2] ubi etiam summa cum laude exercuit officium novitiorum magistri. — Traxit sortem pro bidellatu SS. Theologiae, factus demum bidellus absque sorte iuris canonici. (Alb. Hung. 365.)

[1] Defendit publice philosophiam universam Pestini. (Alb. Hung. 365.)

[2] Defendit tres SS. Theologiae tractatus. (Alb. Hung. 365.)

Petrus Thoma *Friedrich* de Adelsfeld [S. R. I. eques] Ledenicensis, dioecesis Modrusiensis, perillustris Hungarus, natus 15. Decembris 1754 ex dominis parentibus Philippo et Anna utrisque

catholicis, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit philosophiae primo anno Graecii,[1] ubi fuit alumnus Segniensis et est adscriptus congregationi B. M. V. sine labe conceptae, convictor fuit in Collegio Croatico. Propositius et commendatus ab Illmo et R^{mo} domino episcopo Modrusiensi venit ad Collegium 27. Octobris 1775. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium. Destinatus ad metaphysicam. M. II. 1184.

Iuramentum fecit 28. Maii 1776.

Discessit 31. Maii 1777 clericus. Bono ingenio, quo praeditus erat, cum pari profectu respondit, sicut etiam in disciplina domestica non male se gessit. Theologus primi anni, ob adversam valetudinem ad patriam redire coactus fuit.

Canonicus Segniensis. Valde pius. (Steinhuber II. 370.)

[1] Ubi in gymnasio tentamine solemni publice defendit metaphysicam. (Alb. Hung. 268.)

Venceslaus Bartholomaeus *Wicelliny* natus Graecii in Styria, secus vero realiter ex Croatia, dioecesi Zagrabiensi, ubi habet patrimonium, nobilis capax cathedralium Croatiae et Hungariae, natus 21. Augusti 1756 ex dominis parentibus Iosepho Ferdinando et Anna Maria Zlatarich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit literis humanioribus Zagrabiae et Viennae philosophiae, ubi fuit alumnus sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a domino rectore eiusdem Collegii propositus et commendatus venit ad Collegium 29. Octobris 1775. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1190.

Iuramentum fecit 4. Iunii 1776.

Discessit 22. Aprilis 1778 clericus, nondum expleto secundo anno theologiae, ob adversam valetudinem, de consilio medicorum, ob ingenii mediocritatem. Non multum profecit in studiis. In reliquis vero nihil de se desiderandum reliquit.

1806 e parocho in Maroča factus canonicus Zagrabiensis; postea archidiaconus Turopolitanus et abbas infulatus de Gotho. Mortuus 12. Iulii 1826 Zagrabiae. (Ivančan. Steinhuber II. 369.)

Franciscus *Lovinchich* Carolostadiensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, capax cathedralium Croatiae et Hungariae, Croata natus 25. Novembris 1755 ex dominis parentibus Stephano (Iosepho) et Anna Michacherich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Zagrabiae, philosophiae Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a domino rectore eiusdem Collegii propositus et commendatus venit

ad Collegium 29. Octobris 1775. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1191.

Iuramentum fecit 5. Iunii 1776.

Discessit 7. Aprilis 1779 sacerdos. Fuit modici ingenii, parisque profectus in studiis, pietate vero, bona indole et morum probitate commendabilis.

1808 e parocho in Leskovac, dein in Dubovacz factus canonicus Zagrabiensis; 1827 archidiaconus Camarcensis; 1831 cantor. Mortuus 1. Iulii 1837 Zagrabiae. (Ivančan. Steinhuber II. 369.)

Nicolaus *Gallyuff* Zagoriensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, Croata nobilis, capax cathedralium Croatiae et Hungariae, natus 1. Februarii 1756 ex dominis parentibus Ladislao et Anna Maria Oresky utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Operam dedit litteris humanioribus Zagrabiae, philosophiae vero Viennae, ubi est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae, ibique est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a domino rectore eiusdem Collegii propositus et commendatus venit ad Collegium 31. Octobris 1775. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1192.

Iuramentum fecit 4. Iunii 1776.

Obiit 25. Martii 1779 pie in Domino clericus et theologus quarti anni. Fuit optimus alumnus, pius, prudens et indolis mitis. In studiis pro eximio ingenio, quo pollebat, multum profecit.

Ignatius Xaverius *Roffy* Eszékiensis, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, Croata nobilis, natus 2. Ianuarii 1758 ex dominis parentibus Iosepho et Theresia utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit philosophiae Zagrabiae, ubi fuit alumnus in seminario sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, et est adscriptus congregationi B. M. V. ab Angelo Salutatae. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 27. Octobris 1776. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1200.

Iuramentum fecit 26. Maii 1777.

Discessit 6. Maii 1779 infirmus in mente, clericus et theologus tertii anni, ut consuleret tanto periculo suae valetudinis, ex medicorum consilio. Immaturum discessum tum ipsemet, tum superiores aegre tulerunt, cum esset omnibus aedificationi propter ingenium egregium, singularem regularum observantiam et in studiis diligentiam.

Fr. Ioannes Nepomucenus *Sandrovics*[1] ord. S. Pauli primi Eremitae professus, Hungarus nobilis (dioecesis Agriensis) natus 27. Septembris 175. ex dominis parentibus Ioanne (Baptista) et Iuliana utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Philosophiae studuit Pestini in sui ordinis monasterio.[2] Venit ad Collegium 7. Novembris 1776. Habet quatuor ordines minores. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1207.

Iuramentum fecit 26. Maii 1777.

Discessit 7. Aprilis 1780 sacerdos, studiis absolutis. Optimo ingenio praeditus, nec impari studio et profectu, quem in theologica disputatione habita in aula maiori Collegii demonstravit.[3] Fuit novitiorum magister, cui muneri tamen propter suam indolem inconstantem et puerilitates, quibus erat deditus, minus quam debuit, satisfecit. — Bidellus controversiarum et ductor.

1793 capellanus in Ungvár ; 1796 exhortator gymnasii ibidem. (Leskó.)

[1] Apud Steinhuber (II. 387.) mendose : Sandovics.

[2] Hic defendit publice universam philosophiam. (Alb. Hung. 139.)

[3] Defendit ex tribus primarii professoris tractatibus. (Alb. Hung. 139.)

Iosephus Pius *Suppe*, patriae et dioecesis Modrusiensis, Hungarus nobilis, natus 19. Februarii 1755 ex dominis parentibus Petro et Anna utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Absolvit litteras humaniores et philosophiam Flumine, ubi quatuor annis fuit convictor, Graecii studuit historiae ecclesiasticae, ubi fuit alumnus. Propositus et commendatus ab Illmo et R^{mo} domino episcopo Segniensi venit ad Collegium 3. Novembris 1776. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae.

Iuramentum fecit 26. Maii 1777. M. II. 1208.

Orationem habuit in festo SS. martyrum Eustratii et sociorum.

Discessit 29. Martii 1780 sacerdos, studiis absolutis. Bene se gessit in pietate et in domesticae disciplinae et superiorum observantia. Non parum profecit in studiis. Habuit publicam disputationem summa cum laude in aula maiori Collegii, in quo etiam ad doctoratum promotus fuit.

Christophorus *Kramarich* Lochstensis, dioecesis Iaurinensis, Hungarus nobilis, natus 27. Aprilis 1758 ex dominis parentibus Ladislao et Anna Francisca Fuiko utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Philosophiam absolvit Iaurini, ubi fuit alumnus in seminario episcopali et est adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus ab Excell^{mo} et R^{mo} domino episcopo Iaurinensi venit ad Collegium 27. Octobris 1777. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1220.

Discessit 18. Aprilis 1781 sacerdos, absoluto studiorum curriculo. Cum sufficienti polleret ingenio, satis profecit in studiis. In disciplina vero et regularum observantia, cum fuerit proclivis ad excitanda dissidia inter alumnos et contemptum in superiores perperam se gessit. Officium caeremoniarum magistri exercuit in hoc Collegio, in quo etiam ad doctoratum philosophiae et theologiae promotus fuit.

1816 e plebano in Széplak canonicus Iaurinensis factus. Mortuus 24. Iulii 1832. (Schematismus anni 1877. pag. 45.)

Iosephus *Apor* L. B. de Altorja, patriae et dioecesis Transylvaniensis, Hungarus [Siculus] nobilis, natus 5. Aprilis 1759 ex dominis parentibus Ladislao et Iuliana Székely utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit litteris humanioribus in universitate Claudiopolitana, philosophiae in universitate Vindobonensi. Fuit alumnus in Collegio Pazmaniano et ibi est adscriptus congregationi B. M. V. Immaculatae. Propositus et commendatus ab Excell^mo^ et R^mo^ domino episcopo Transilvano venit ad Collegium 27. Octobris 1777. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1221.

Orationem habuit in ecclesia S. Apollinaris in festo SS. Eustratii et sociorum.

Discessit 18. Aprilis 1781 sacerdos.[1] Fuit iuvenis indolis praeclarissimae, et tum quoad pietatem, tum quoad disciplinam domesticam semper optime se gessit, et in studiis valde profecit. Exercuit munus novitiorum magistri cum omnium satisfactione. Habuit publicam disputationem [ex iure canonico] in aula maiori in sacris canonibus cum summa laude ; necnon in Collegio laurea doctorali philosophiae et theologiae fuit insignitus. — Factus novitiorum magister. (Alb. Hung. 139.)

1782 rector seminarii Albaeiuliensis; 1784 parochus de Csikrákos; 1793 Claudiopolitanus ; 1799 canonicus, abbas de Jánosi. Mortuus 10. Augusti 1813. (Beke 114. Steinhuber II. 357.)

[1] Cum magno superiorum, totiusque novitiatus maerore.

Antonius *Gabelkhoven* L. B. de Thurn et Schalleg, Ungarus Tyrnaviensis, dioecesis Strigoniensis, patrimonium habens in Styria, natus 18. Decembris 1758 ex dominis parentibus Sigismundo et Francisca comitissa de Forgách utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Philosophiae studuit in universitate Tyrnaviae, ubi fuit alumnus in seminario S. Stephani regis.[1] Propositus et commendatus a Cels^mo^ et R^mo^ domino archiepiscopo et principe Strigoniensi venit ad Collegium 27. Octobris 1777. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M.II.1222.

Discessit 7. Maii 1781 diaconus. Cum esset praestantissimo ingenio,

vitae innocentia, morumque probitate praeditus in omnibus, semper bene se gessit. Habuit in tertio anno (1780) publicam disputationem theologicam in ecclesia S. Apollinaris magno cum apparatu, in qua summo cum plausu 61 theses de praecipuis catholicae religionis capitulis Em^{mo} ac Cels^{mo} principi cardinali de Batthyán archiepiscopo Strigoniensi dicatas propugnavit;[2] necnon in Collegio lauream doctoralem in theologia consequutus fuit. — Binis officiis, primi nempe theologiae bidelli et bibliothecarii primarii in hoc Collegio honorificentissime functus est. (Alb. Hung. 6.)

1782 archivarius Sanctae Sedis Strigoniensis; 1785 caeremoniarius et secretarius Primatis; 1785 parochus, praepositus in Vágujhely. Alexandrum imperatorem Russiae, 7. Decembris 1805, post pugnam ad Austerlitz hic transeuntem, prandio excepit. Mortuus 17. Martii 1825 Viennae. (Némethy 582. Steinhuber II. 347. Szinnyei: nihil.)

[1] Ex studio historiae Sacrae. AA. LL. et philosophiae magister. (Alb. Hung. 6.)

[2] Theses typis editae sunt una cum exercitatione theologica: De veritate catholicae religionis. Romae, 1780. (Imprimatur 27. Iulii 1780.) 8-vo, pag. XIV+123.

Iosephus comes *Sermage*, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, Croata nobilis, natus 10. Maii 1762 ex dominis Petro et Anna Maria Draskovics utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Philosophiam Zagrabiae, immo studia humaniora et philosophiam audivit in universitate Tyrnaviae, ubi fuit convictor in episcopali convictu, et est adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi et ab Excell^{mo} et R^{mo} domino episcopo Zagrabiensi venit ad Collegium 31. Octobris 1777. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1223.

Discessit 16. Augusti 1782 subdiaconus, absolutis studiis. Cum esset bono ingenio praeditus multum profecit in studiis. In disciplina vero et regularum observantia satis male se gessit, summa nota ingratitudinis in excitanda et fovenda in superiores seditione magnam partem habuit. Habuit disputationem publicam in theologia in aula maiori Collegii, in quo etiam laurea doctoratus ornatus fuit.

1793 e parocho S. Marci Zagrabiae factus canonicus Zagrabiensis; 1801 archidiaconus de Vrbocz; 1804 Chasmensis; 1807 Camarcensis; 1808 Dubiczensis; 1815 cathedralis; 1827 lector et abbas B. M. V. de Abram, necnon scholarum director. Totam vitam servitio patriae deditus. Insignis iuventutis scholasticae maecenas. Mortuus 3. Iunii 1833 Zagrabiae. (Ivančan. Matković 101. Steinhuber II. 369.)

Matthias *Margetich* Domagovichensis, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, Croata nobilis, natus 19. Februarii 1758 ex dominis parentibus Ioanne Baptista et Helena Facetich

THEOLOGICÆ PROPOSITIONES

DE PRÆCIPUIS

CATHOLICÆ RELIGIONIS CAPITIBUS

SUB FAUSTISSIMIS AUSPICIIS

Eminentissimi; & Reverendissimi S.R.I. Principis

JOSEPHI

S. R. E. PRÆSBYTERI CARDINALIS

E COMITIBUS DE BATTHYAN

ARCHIEPISCOPI STRIGONIENSIS

PERPETUI IN NÉMETH-UJVÁR, PRIMATIS REGNI HUNGARIÆ
LEGATI NATI &c. &c. &c.

AB ANTONIO S. R. I. L. B. GABELKHOVEN

DE THURN, ET SCHALLEG.

ARCHI - DIÆCESIS STRIGONIENSIS NOBILI HUNGARO

In Collegio Germanico - Ungarico Alumno

DEFENDENDÆ

PRÆSIDE F. JOSEPHO MONTALDI

Ordinis Prædicatorum Controversiarum Fidei, necnon Hebraicæ
linguæ in eodem Collegio Professore.

ROMÆ MDCCLXXX.

EX TYPOGRAPHIA ARCHANGELI CASALETTI.

SUPERIORUM PERMISSU.

utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Studuit litteris humanioribus Zagrabiae, primo anno philosophiae Viennae, ubi fuit alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis et est adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et a domino rectore praedicti Collegii venit ad Collegium 31. Octobris 1777. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1224.

Discessit 3. Aprilis 1782. Inurbani ingenii ac tardi, fere semper sibi soli vixit ; sed in ipsa vivendi solitudine adversus superiores contumacibus operam praestitit. Abiit sacerdos factus. Doctoralem lauream obtinuit.

Antonius Stephanus *Caballini* ab Edenberg, Croata[1] Noviensis, dioecesis Modrusiensis, Hungarus nobilis e comitibus Szeverin [S. R. I. et provinciarum haereditariarum] eques, natus 25. Decembris 1757 ex nobilibus parentibus Nicolao et Magdalena Sevich utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Humaniora absolvit Flumine, ubi fuit convictor, philosophiam primo anno Graecii, ubi fuit alumnus et est adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus ab Illmo et R^mo domino episcopo Segniensi, eius patruo, venit ad Collegium[2] 1. Novembris 1777. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad physicam. M. II. 1225.

Discessit 3. Aprilis 1782 sacerdos. Tardi ingenii ac indolis ad omnem calliditatem compositae : regularum Collegii contemptor. Turbarum fomes, superioribus invisus. Publicam disputationem habuit in aula maiori nostri Collegii dicatam Illmo ac R^mo domino Iosepho Garampi episcopo Montis Falisci et nuntio apostolico S. Sedis ad Vindobonam, pro qua lauream doctoralem obtinuit. — Disputavit in aula Collegii X. Kal. Aprilis 1782.*

Parochus in Bribir et canonicus Modrusiensis, ubi praeposituram fundavit. (Steinhuber II. 370. (Szinnyei : nihil.)

[1] Mendose : Dalmata.

[2] Caesareo-Regio nobilium convictorum Collegio Graecensi, ubi metaphysicas propositiones oppugnante Cels^mo Sacri Romani Imperii principe Secoviensi episcopo defendit. (Alb. Hung. 6.)

* Theses typis editae sunt Romae una cum exercitatione theologica : De quinque dogmatibus civilis reipublicae adversis christianae religioni ab incredulis per calumniam affictis. (Imprimatur 10. Martii 1782.) 8-vo, pag. 4+48.

Franciscus Xaverius *Salamon* Riensiensis, dioecesis Iaurinensis, Hungarus nobilis, natus 5. Septembris 1758 ex dominis parentibus Samuele et Elisabetha Sternerin utrisque catholicis semper, sicut

JOSEPHO · GARAMPIO
ARCHIEPISCOPO
ET . MONT. FLASC. ET . CORNETI EPISCOPO
SEDIS . APOSTOLICAE
OLIM . APUD . REG. POLO. REMP. NUNC . APUD
J O S E P H U M · I I.
ROMAN. IMPERAT. ELECT.
N U N C I O
VIRO . NOBILITATE . GENERIS . SUAVITATE . MORUM
ECCLESIASTICAE . DISCIPLINAE COGNITIONE
C U L T U Q.
REI . DIPLOMATICAE . PERITIA
P U B L I C A T I S Q U E . L I B R I S
CLARISSIMO
M A X I M I S . M U N E R I B U S
EGREGIE . PERFUNCTO
HAS . EX . TRACTATU . DE . JURE . ET . JUSTITIA
THEOLOGICO - POLEMICAS
T H E S E S
ANTONIUS . STEPHANUS . S. R. I.
ET . PROVINCIARUM . HAEREDITARIARUM . EQUES
C A B A L L I N I
NOBILIS . HUNGARUS . E . COMIT SZEVERIN
DIOECESIS . MODRUSSIENSIS . SACERDOS
COLLEGII . GERMANICI . HUNGARICI . ALUMNUS
PATRONO . DE . SE . OPTIME . MERITO
PERPETUUM . OBSEQUII . SUI . MONUMENTUM
D. D. D. L. M.

etiam ipse, et confirmatus. Studiis humanioribus absolutis theologiam dogmaticam, speculativam, historiam ecclesiasticam, sacram scripturam, linguas orientales audivit Iaurini, ubi fuit alumnus in seminario et adscriptus congregationi B. M. V. in Coelos Assumptae. Propositus et commendatus ab Excell^{mo} et R^{mo} domino episcopo Iaurinensi, comite Zichy, venit ad Collegium 30. Octobris 1778. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1233.

Discessit 3. Aprilis 1782. Plusquam mediocris ingenii ac studiis, plusquam mediocriter intentus; candidis moribus, seditiosis alumnis addictus, ad sua reversus sacerdotio decoratus. Disputationem habuit, pro qua laurea doctorali insignitus fuit.

Roma reversus Ginsii sacramentis omnibus provisus, animam Deo reddidit 7. Octobris 1787 in manibus optimi sui, dum viveret, amici, et dum Romae degeret, coalumni, dum vero aegrotaret et moreretur confessarii Ioannis Zanathy eo tempore capellani Ginsiensis. (Alb. Hung. 66.)

Franciscus comes *Haller* [L. B.] ab Hallerstein Transylvanus, dioecesis Strigoniensis, habet patrimonium, Hungarus nobilis, natus 29. Maii 1759 ex dominis parentibus Antonio et Iuliana Mikes utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Claudiopoli [studuit] litteris humanioribus et philosophiae Tyrnaviae,[1] ubi fuit alumnus in seminario S. Stephani regis et adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus ab Em^{mo} et R^{mo} domino cardinale Althan venit ad Collegium 31. Octobris 1778. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1234.

Discessit 3. Aprilis 1782 sacerdotio initiatus. In studiis profecit. Ingenii versipellis ac dolosi, fuit turbarum incentor et ad seditionem fere 40 alumnos commovit.[2] Disputationem in aula maiori nostri Collegii habuit, pro qua promotus fuit ad lauream doctoralem. — Factus est primus studiorum bidellus, dein magister novitiorum. (Alb. Hung. 66.)

1782 parochus in Dömös; 1783 in Kürt; 1791 canonicus Posoniensis; 1797 abbas B. M. V. de Prinou; 1801 canonicus Varadinensis, subin praepositus. Mortuus 1823. (Rimely 284. Némethy 610. Steinhuber II. 347.)

[1] Absolutis biennio philosophiae studiis in magistrum philosophiae est creatus. (Alb. Hung. 66.)

[2] Priusquam reversus fuisset in patriam, movit litem contra suum superiorem et eiusdem Collegii ministrum, Vincentium Marcelli ex Corsica insula oriundum, quam litem apud cardinalem Casalli, Collegii protectorem, eousque protraxit, usque dum eiusdem processum ad SS. Dominum Pium Papam VI. promoverit, qui iusta quaeque decernens praefatum Corsicanum ministrum per publicum forensem notarium ex Collegio eiici iussit, quam

propudiosissime; unde dictus est praefatus comes Terror et flagellum Corsicanorum, qui post suam theologicam lauream discessit Roma summa cum laude et cum maerore bonorum omnium. (Alb. Hung. 66—67.)

Antonius *Laky* de Ondód, dioecesis Sabariensis,[1] Hungarus nobilis, natus 2. Septembris 1757 ex dominis parentibus Balthasare Laky et Anna Rök utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Iaurini audivit primum annum theologiae et fuit in seminario eiusdem dioecesis. Propositus et commendatus ab Illmo et R^mo domino episcopo Sabariae venit ad Collegium[2] 31. Octobris 1778. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 1236.

Discessit 18. Aprilis 1781 sacerdos, absolutis studiiis, in quibus cum eximio polleret ingenio non dissimilis fuit profectus. In reliquis satis bene alumnorum muneri satisfecit et in hoc Collegio lauream doctoratus in philosophia et theologia recepit. — Praestantissima genii sui omnibus accomodandi dexteritate et optimis moribus tantopere animos omnium sibi devinxerat, ut sui desiderium et amorem in patriam acceperit.[3] (Alb. Hung. 6.)

1814 parochus in Győrváros. (Curia episcopalis in Szombathely.)

[1] Secundum Album Hung. 6: Almae dioecesis novellae Sabariensis.

[2] Primus ex sua dioecesi. (Alb. Hung. 6.)

[3] Betyár egy Gavalier, embersíges ember. (Alb. Hung. 6.)

Stephanus L. B. *Fischer* (de Nagy-Szalatnya) dioecesis Agriensis, Hungarus nobilis, natus 11. Octobris 1751 ex dominis parentibus Iosepho et Elisabeth semper catholicis, et confirmatus. Studuit humanioribus et philosophiae, historiae, linguis orientalibus, theologiae primo anno et fuit alumnus seminarii clericorum Agriensis.[1] Propositus et commendatus ab Excell^mo et R^mo episcopo Agriensi venit ad Collegium 31. Octobris 1778. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 1237.

Discessit 18. Aprilis 1781 sacerdos, completo studiorum curriculo. Fuit iuvenis praeclarissimo ingenio, summa pietate et modestia praeditus, ideoque vere dignus omni praeconio. Habuit publicam disputationem theologicam in ecclesia S. Apollinaris magno cum apparatu, Excell^mo domino Carolo e comitibus Eszterházy episcopo Agriensi dicatam,[2] necnon in Collegio laurea doctorali in philosophia et theologia donatus fuit.

Theses suas Romae sub hoc titulo edidit: Carolo e comitibus Eszterházy de Galántha olim Vaciensi, nunc Agriensi episcopo, viro generis, nobilitate, animi magnitudine, ingenio, doctrina, morum integritate, pastorali sollicitudine, prudentia in rebus tractandis spectatissimo, religionis orthodoxae amplificatori, avitae disciplinae vindici,

scientiarum bonarumque artium propagatori munificentissimo has de caeremonialibus praeceptis Israelitico populo praescriptis theses Stephanus L. B. Fischer de Nagy-Szalatnya Hungarus dioecesis Agriensis Coll[egii] German[ici] Hungar[ici] alumnus perpetuum obsequii sui monumentum O. C. Q. L. M.

1781 cooperator; 1783 plebanus in Heves; 1784 canonicus Agriensis; episcopus Dulcinensis; abbas B. M. V. de Batta; 1804 per dioecesim Agriensem episcopi sede vacante vicarius et episcopus Szatmariensis; 1807 archiepiscopus Agriensis. Libros 9 edidit. Mortuus 4. Iulii 1822 Agriae. (Koncz 84. Steinhuber II. 333—334. Szinnyei III. 523—5.)

[1] Venit ex dioecesi Agriensi, ubi Sacrosanctae theologiae candidatus et primi anni theologus fuit. Philosophiam defendit Pestini sub auspiciis Ser^{mi} ducis Saxoniae Alberti locumtenentis regii. (Alb. Hung. 317.)

[2] De caeremonialibus praeceptis Israelitico populo praescriptis exercitatio theses 30 substinuit die 8. Augusti 1780 praesidente F. Soldati. Imprimatur Pridie Non. Augusti 1780.) Romae, 8-vo, pag. VI+67 et XLVIII.

Gabriel *Beniczky* [de eadem et in Micsinye, ex comitatu Pestinensi] dioecesis Strigoniensis, Hungarus Neosoliensis nobilis, natus 25. Iulii 1759 [ex dominis parentibus] Ladislao et Anna Szentkirályi utrisque catholicis, sicut etiam ipse, et confirmatus. Budae, ubi tribus annis fuit alumnus, studuit litteris humanioribus, Tyrnaviae philosophiae,[1] historiae ecclesiasticae et linguis orientalibus Viennae [per annum], ubi fuit alumnus Collegii Pazmaniani. Propositus et commendatus ab Em^{mo} et R^{mo} domino cardinale de Batthyán archiepiscopo Strigoniensi venit ad Collegium 31. Octobris 1778. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1238.

Discessit 3. Aprilis 1782 sacerdos. Optimi ingenii atque animi, ad ferociam inclinantis. Multum in studiis profecit, seditiosis alumnis acriter se opposuit usque ad extremum diem ac superioribus invicte unitus est. Lauream doctoralem obtinuit.

1783 capellanus curatus in Drégelypalánk; 1784 parochus in Samarja, ubi mortuus est 25. Martii 1802.* (Némethy 492.)

[1] Suscepit in celeberrima universitate Tyrnaviensi collegio generali cleri regni Hungariae magisterium philosophiae. (Alb. Hung. 94.)

* Apud Steinhuber (II. 347.) mendose: 1803 in Jamaria.

Georgius *Osegovics* Croata nobilis, dioecesis Zagrabiensis. Studuit . . . Propositus et commendatus a . . . venit ad Collegium . . . 1778. M. II. 0000.

Discessit 1782. (Steinhuber II. 369.)

Ignatius *Sterlinger*[1] ex Penkatel, dioecesis Iaurinensis, Hungarus nobilis, natus 11. Iunii 1760 ex dominis parentibus Andrea Petro et Maria Anna Ungerin utrisque catholicis semper, sicut

etiam ipse, et confirmatus. Ginzii litteris humanioribus absolutis et philosophicis Iaurini fuit alumnus. Audivit dogmaticam, historiam Claudiopoli ; est adscriptus congregationi B. M. Virginis. Propositus et commendatus ab Excell^{mo} et R^{mo} domino episcopo Iaurinensi venit ad Collegium 22. Octobris 1779. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1249.

Discessit 22. Augusti 1782 revocatus ab imperatore ex hoc Collegio ad Collegium Ticinense, diaconus. Hic iuvenis cum praeditus esset praeclarissimo ingenio, mirum in modum profecit in studiis. E contra cum haberet indolem ferocissimam, semper disciplinae Collegii recalcitravit, nec non cum seditiosis se coniunxit. — Bidellus primarius SS. Theologiae.

Non obtenta dispensatione pro presbyteratu, rediit in patriam, factus Sopronii capituli capellanus secundarius. (Alb. Hung. 139.)

[1] Secundum Album Hung. 139 : Stirling ex comitatu Castriferrei.

Philippus *Stainer* patriae et dioecesis Iaurinensis, Hungarus nobilis, natus 1. Octobris 1762 ex dominis parentibus Francisco Andrea et Philippa Ignatia Anderle utrisque semper catholicis, sicut etiam ipse, et confirmatus. Litteris humanioribus studuit Iaurini et philosophiae, et fuit alumnus in seminario. Propositus et commendatus ab Excell^{mo} et R^{mo} domino episcopo Iaurinensi venit ad Collegium 22. Octobris 1779. Habet quatuor ordines minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad metaphysicam. M. II. 1250.

Discessit 16. Augusti 1782 revocatus ab imperatore. Quamdiu in Collegio remansit non solum parum profecit in studiis, sed etiam summam rusticitatem, arrogantiam et inobedientiam erga superiores demonstravit. Exorta seditione in Collegio totis viribus eandem sustinuit.

Professor theologiae in seminario Iaurinensi ; 1818 canonicus Soproniensis. Mortuus 6. Februarii 1824. (Schematismus anni 1877.)

Frančiscus Xaverius comes *Orssich* patriae et dioecesis Zagrabiensis, Croata nobilis, habens patrimonium, capax cathedralium, natus 2. Decembris 1758 ex parentibus dominis Christophoro et Iosepha comitissa de Zichy utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Litteris humanioribus partim Zagrabiae, partim Graecii, philosophiae Tyrnaviae operam dedit. Propositus et commendatus a Venerabili capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 2. Decembris 1779. Habet quatuor minores, nullum vero beneficium ecclesiasticum. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1262.

Discessit 1. Iunii 1782 sacerdos, revocatus a fratribus cum facultate Em[mi] protectoris, absolutus a solvendis alimentis, non completo suorum studiorum curriculo. Hic iuvenis fuit indole turbulenta, pravis consiliis et exemplis alios ad inobservantiam provocavit, potui et cibo semper deditus. Cum haebetis esset ingenii, parum in studiis profecit, nullaque ex parte suo muneri satisfecit in disciplinae observantia.

1793 e parocho in Krapina factus canonicus Zagrabiensis; 1804 archidiaconus de Vrbocz; 1806 de Kemlek et abbas infulatus de inferiori Sóvár. Mortuus 17. Ianuarii 1807 Zagrabiae. (Ivančan. Matković 101. Steinhuber II. 369.)

Fr. Ladislaus *Bezerédy* Hungarus ord. S. Pauli primi Eremitae [provinciae Hungaricae] professus, nobilis, natus 2. Decembris 1754 ex parentibus dominis Francisco et Anna Kimd utrisque catholicis semper, sicut etiam ipse, et confirmatus. Litteris humanioribus, philosophiae et theologiae primo anno Agriae et Cassoviae, et in religione studuit. Propositus et commendatus a P. Provinciali sui ordinis venit ad Collegium 3. Novembris 1779. Habet quatuor minores ordines.[1] Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1263.

Discessit 4. Augusti 1782 sacerdos, revocatus ab imperatore Papiam. Iuvenis profecto egregiae virtutis, qui singulari sua pietate, morum suavitate, modestia ac diligentia, parique profectu in studiis fuit superioribus apprime charus, alumnis optimo exemplo et de disciplina domestica optime meritus. Communi plausu functus fuit officio magistri novitiorum.

[1] Venit pro primo anno theologiae Quinqueecclesiis. (Alb. Hung. 170.)

Ioannes *Zanathy* Hungarus, dioecesis Sabariensis, nobilis, in civitate Sabariensi natus 23. Februarii 1763 a parentibus domino Balthasare et Iuliana Nagy utrisque catholicis, sicut etiam ipse, et confirmatus. In clericorum seminario Iaurinensi alumnus, in regia academia Iaurinensi philosophiae pro primo anno dat operam. Propositus et commendatus ab Ill[mo] et R[mo] domino ordinario dioecesis Sabariensis venit ad Collegium 28. Octobris 1780. Habet quatuor ordines minores. Destinatus ad metaphysicam. M. II. 1266.

Discessit 16. Augusti 1782 minorista, revocatus ab imperatore Papiam.[1] Cum esset bono ingenio praeditus in studiis multum profecit. In reliquis prave se gessit. Ad instar mulierculae omni vanitati deditus, omnes Collegii regulas conculcavit. Fuit superbus et arrogans in loquendo, cum alumnis facinorosis in excitanda et fovenda seditione se adiunxit. Tandem visus fuit aptior, ut militiae terrenae adscriberetur, quam clericalem statum profiteretur.

[1] Inde iussu Augustissimi imperatoris Iosephi II. Tycinum translatus ad Collegium Imperiale. (Alb. Hung. 139.)

Gabriel *Nagy* de Szent-Györgyvár, Hungarus ex comitatu Szaladiensi, dioecesis Sabariensis, nobilis, natus 25. Ianuarii 1758 a parentibus domino Gabriele et domina Elisabetha Bankó utrisque semper catholicis, sicut etiam ipse, et confirmatus. Alumnus in seminario Budensi cleri regni Hungariae pro dioecesi Sabariensi modo in regia universitate Budensi theologiae pro secundo anno dat operam. Propositus et commendatus ab Illmo et R^{mo} domino ordinario dioecesis Iaurinensis venit ad Collegium 28. Octobris 1780. Habet quatuor minores ordines. Destinatus ad secundum annum theologiae. M. II. 1267.

Discessit 16. Augusti 1782 sacerdos, revocatus ab imperatore, nondum completis studiis, ad collegium Papiae. Bene se gessit tum in studio, quam in Collegii legum observantia. Habuit publicam disputationem in aula maiori Collegii de controversis, et laurea doctorali donatus fuit. Vere omni laude dignus fuisset, nisi fortasse deceptus a sodalibus cum alumnis seditiosis se associasset.[1]

Creatus est Ginsii capellanus, modo vero parochus Lenthiensis in comitatu Szaladiensi. (Alb. Hung. 94.)

[1] Anno 1780 in ipso sui novitiatus anno creatus fuit bidellus linguae sacrae ac postmodum traxerat sortem etiam pro bidellatu ex iure canonico, cui oblata quoque fuerat oratio in festo Omnium Sanctorum dicenda coram SS. Domino Pio papa VI., verum eiusdem dictionem praepedivit Clementissimum Augustissimi nostri imperatoris Iosephi II. decretum, quo mediante ipse quoque cum quibusdam consociis suis Roma translatus fuerat ad Collegium Imperiale recenter e fundamentis extructum Ticinii prope Mediolanum in Lombardia Germanica ab eadem Sacra^{ma} Sua Caesareo Regia et Apostolica Maiestate, iam Romae ordinatus sacerdos et theologica insignitus laurea; Ticinii novitiorum creatus est magister usque 19. Maii anno 1783 in eodem officio permansit, tunc demum in patriam reversus est. (Alb. Hung. 94.)

Fr. Iacobus *Dely* ord. S. Pauli primi Eremitae, Hungarus dioecesis Albensis, nobilis, natus 2. Martii 1761 a parentibus Georgio et Rosalia, utrisque semper catholicis, sicut etiam ipse, et confirmatus. Philosophiae in ordinis sui monasterio Pestiensi operam dedit.[1] Adscriptus est congregationi B. M. V. Papiae et Albae Regali. Propositus et commendatus a sua religione venit ad Collegium 30. Octobris 1780. Habet quatuor minores ordines. Destinatus ad primum annum theologiae. M. II. 1268.

Discessit 13. Augusti 1782 revocatus ab imperatore, nondum completis studiis diaconus, perrexit ad collegium Papiae. Hic iuvenis prae probitate vitae, morumque candore et singulari prudentia non solum alumnis, sed etiam superioribus fuit acceptissimus. Similiter cum in studio, quam in reverentia perquam optime se gessit.[2]

[1] Defendit 1778 publice universam philosophiam sub dissertatione

sui professoris Emerici Poór sub auspiciis A. R. P. Caspari Gindl Prioris Provincialis in 11 annum, nec non SS. Theologiae doctoris die 29. Augusti 1780. (Alb. Hung. 139.)

[2] Die 12. Aprilis 1783 petit litteris Papia datis sibi procurari dispensationem a defectu aetatis pro recipiendo presbyteratu.

Iosephus *Suvich* Zagorianus, dioecesis Zagrabiensis, nobilis, natus... Humanioribus litteris partim Varasdini, partim Zagrabiae, nunc Viennae philosophiae in primo anno vacat. Propositus et commendatus a cathedrali capitulo Zagrabiensi venit ad Collegium 31. Octobris 1780. Habet quatuor ordines minores. Destinatus ad physicam. M. II. 1272.

Discessit 3. Aprilis 1782 clericus. Invisus in Collegio commoratus est, donec obtenta sub praetextu malae valetudinis dispensatione, ne in amentiam incideret, optimorum morum dedit non parum pia indicia. Disputationem in physica in aula maiori nostri Collegii habuit.

Stephanus *Rudnay* nobilis de Rudna et Divék-Ujfalu, ubi etiam natus est 12. Aprilis 1827, clericus dioecesis Quinqueecclesiensis.[1] Studuit humaniora in ... Commendatus a R^mo^ suo episcopo, Ioanne Scitovszky venit ad Collegium 7. Octobris 1844.

Discessit 21. Decembris 1844 studiis pene inchoatis, immoderato natalis soli desiderio ductus.[2] M. III. ...

1844—48 studuit ius ; 1848—49 militavit in bello pro independentia Hungariae, captus ab Austriacis fuit custoditus in Pest, sed liberatus, factus est agronomus, dein advocatus in Szenicze, 1861 iudex nobilium et ab anno 1867 vice-comes comitatus Nitriensis ; 1869 ablegatus ordinarius in diaeta regni ; 1870 redux in locum natalitium, mortuus 16. Februarii 1916 ibidem, in Divékujfalu. (Annotatio filii sui Béla.)

[1] Eius pater fuit Alexius Rudnay, mater vero Iulia Majthényi de Kesselőkő, ambo catholici.

[2] Verba episcopi Scitovszky in litteris ad Iosephum Kopácsy archiepiscopum Strigoniensem scriptis.

Ladislaus *Csete* de Györgyfalva, Hungarus nobilis, natus ... 1825 in ... dioecesis Vesprimiensis.[1] Studuit humaniora in ... Commendatus a R^mo^ suo episcopo Dominico e comitibus Zichy venit ad Collegium 29. Septembris 1845. M. III. 226.

Discessit 24. Maii 1852 sacerdos ordinatus 18. Iunii 1848 * Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1852 capellanus in Ugod ; 1853 professor theologiae in seminario Vesprimiensi ; 1855 praefectus studiorum ; 1865 parochus in Kiskomárom. Mortuus 23. Novembris 1870 ibidem. Librum 1 edidit. (Szinnyei II. 344.)

[1] Apud Steinhuber (II. 451.) mendose : aus Fünfkirchen.

* Fr. Alexander Kampus poenitentiarius Hungarus scribit Roma, 26. Iunii 1848 ad episcopum Quinqueecclesiensem Ioannem Scitovszky :

Dominica SS. Trinitatis manuductor fui R. D. Ladislai Csete tertii anni theologi de dioecesi Vesprimiensi, primam missam celebranti in altari subterraneo, sub quo S^ma ossa S. Petri apostoli asservantur. (Archivum dioecesis Quinqueecclesiensis.)

Ludovicus *Jekelfalusy* Hungarus nobilis, natus 9. Martii 1828 in Mucsony (comitatus Borsod) dioecesis Agriensis. Studuit humaniora Cassoviae et Agriae. Commendatus ab Excell^mo et R^mo archiepiscopo Ioanne Ladislao Pyrker, venit ad Collegium 29. Septembris 1845. M. III. 227.

Discessit 14. Aprilis 1847 propter infirmam valetudinem.

1848—49 in bello libertatis. Postea finitis studiis iuridicis factus est officialis status. Fuit iudex primarius civitatis Miskolcz, necnon ablegatus ordinarius eius; consiliarius ministerialis ministerii interni; caput rerum politicarum; 1890 secretarius status honorarius. Mortuus 10. Octobris 1899 in Budapest.

Ioannes Ev. *Mendlik* Hungarus, natus 26. Novembris 1829 in Pécs, dioecesis Quinqueecclesiensis. Studuit humaniora in Pécs. Commendatus a R^mo suo episcopo, Ioanne Scitovszky venit ad Collegium 29. Septembris 1845. M. III. 228.

Discessit 9. Septembris 1850 causa malae dispositionis ad continuanda studia sua.[1] Promotus ad doctoratum philosophiae.[2]

Reversus in patriam studuit theologiae privatim, dein relicta dioecesi venit 15. Septembris 1852 Kalocsam qua theologus quarti anni et absoluto cursu sacerdos ordinatus fuit anno 1853. Factus postea protocollista archidioecesanus; 1854 cooperator in Doroszló, 1857 in Zombor, 1859 in Almás; 1860 curator castrensis in Raguza, Venezia, Padova et Mantova; 1867 valetudinarius in Triest, postea in Pétervárad, 1869 recessit ad fratrem suum in Vajszka, ubi mortuus est 29. Martii 1871. (Winkler.)

[1] Supervenere turbationes nimis omnibus notae, quarum effectus in hoc iuvene videntur fuisse sane tristissimae, ita ut iam nec pietati, nec studio satisfaceret. (P. Augustinus Delacroix rector Collegii.)

[2] Memoriam Mendlik etiam eius 20. Decembris 1847 Romae scriptae et in archivo episcopatus Quinqueecclesiensi asservatae tradunt litterae, in quibus suo èpiscopo, occasione novi anni gratulatur. Nimia, hoc tempore artis scribendi solita affabilitate agit gratias testaturque amorem suo episcopo cuius benignitate Romam venire potuerat. Tertium iam hic annum agens, astronomiae, calculo sublimi, historiae philosophiae studebat, universalis philosophiae materiam repetens. Obsequiis eius socium se adiunxit Victor Kempelen, item Quinqueecclesiensis se mente corporeque sanos esse asserens. Scriptura eorum lepida, lineae tenues, dispositio perfecta, sed genus scribendi intellectui difficile se praebet. (Szentkirályi.)

Victor *Kempelen* de Kis-Magyar, Hungarus nobilis, natus . . . 1829 in Buda, dioecesis Strigoniensis, clericus dioecesis Quinqueecclesiensis. Studuit humaniora in Kalocsa et Pécs. Commendatus

a R^mo suo episcopo, Ioanne Scitovszky venit ad Collegium 12. Octobris 1847. M. III. 251.

Discessit 31 Martii 1848 causa belli.

1848 reversus in patriam adscripsit se regimento equitum Hungarorum et militavit pro independentia Hungariae. (Kempelen Béla.) Finito bello fuit collaborator plurimarum ephemeridum, dein professor in Jászberény, postea moderator ephemeridis «Szegedi Hiradó» et ab anno 1861 in Pest, ubi mortuus est 6. Aprilis 1865. Libros 12 edidit. (Szinnyei V. 1461—3.)

Michael *Barilli* Croata, natus 24. Septembris 1830 in Slunj in Croatia, clericus dioecesis Modrus-Segniensis. Studuit humaniora in gymnasio Segniensi. Commendatus a R^mo Simeone Petrović canonico Zagrabiensi, compatriota suo Slunjensi, venit ad Collegium 20. Octobris 1851. M. III. 291.

Discessit 4. Augusti 1857 sacerdos ordinatus 17. Maii 1856.

1857 secretarius cancellariae episcopalis Modrus-Segniensis; 1858 parochus in Carlopag; 1869 consiliarius consistorialis; 1872 parochus in Slunj; simul decanus ibidem; 1885 cubicularius intimus S. S. ad honores extra Urbem; 1911 canonicus tit. dioecesanus. Mortuus 26. Septembris 1913.

Iulius *Kristóffy* Hungarus, natus . . . 1834 . . . dioecesis Cassoviensis. Studuit humaniora in . . . et theologiae annum primum in Collegio Pazmaniano Viennae. Commendatus a . . . venit ad Collegium 27. Octobris 1851. M. III. 301.

Discessit 6. Septembris 1855 studiis non absolutis.

1855 in seminario Cassoviensi; ordinatus . . . 1858 capellanus in Meczenzéf, Tolcsva et Kassa; 1861 inc. legionis pedestris magni ducis Badensis No. 50; 1863 capellanus domesticus ducis Maximiliani d'Este, 1865 capellanus aulicus ducis Modenensis Francisci V. archiducis Austriae, Viennae, Suae S. camerarius secretus, Arcas Romanus, membrum Quiritum et Excelsi ordinis equestris S. Sepulchri eques torquatus; dein post annum 1874 emigravit in Americam.

Ioannes Baptista *Mattyasovszky* Hungarus, natus 24. Iunii 1835 in Tótfalu (comitatus Szepes) clericus dioecesis Agriensis. Studuit humaniora in Rozsnyó. Commendatus ab Excell^mo et R^mo archiepiscopo Adalberto Bartakovics, venit ad Collegium 27. Octobris 1851. M. III. 302.

Discessit 19. Februarii 1853 valedicens vitae ecclesiasticae.

1890 advocatus in Lőcse, dein agronomus. Mortuus 16. Oct. 1913.

Ladislaus *Palotay* Hungarus, natus 13. Iunii 1829 in Máramarossziget, dioecesis Magnovaradinensis.[1] Studuit humaniora in Máramarossziget, postea militavit in bello pro independentia Hungariae a. 1848—49. Fuit 1850 clericus in Nagyvárad. Com-

mendatus a R^mo suo episcopo Francisco Szaniszló, venit ad Collegium 27. Octobris 1851. M. III. 303.

Discessit 6. Iunii 1856 sacerdos ordinatus 2. Iunii 1855.

1856 cooperator in Nagyvárad; 1858 archivarius dioecesanus; 1861 caeremoniarius episcopalis; 1864 notarius consistorialis et bibliothecarius; 1868 vicearchidiaconus et parochus in Váradolaszi; 1872 director Praeparandiae ad officia magistr. puellarum; 1880 assessor S. Sedis consistorialis; 1883 canonicus honorarius; 1889 cruce argentea «Pro ecclesia et PP.» decoratus; 1892 canonicus cathedralis, seminarii cleri iunioris rector et deficientium praefectus; 1893 examinator prosynodalis; 1894 abbas B. M. V. de Monostor non procul a Vámos-Györk et inspector scholarum elementarium dioecesanarum. Celebravit 3. Iunii 1905 in cathedrali S. Petri Romae suas secunditias. (Correspondenzblatt 1905: 49.) 1907 praepositus maior. Mortuus 30. Septembris 1908 in Nagyvárad. (Correspondenzblatt 1908: 31—32.)

[1] Nunc dioecesis Szatmáriensis.

Ioannes Baptista *Toldy* Hungarus, nobilis de Nagyselmecz, natus 29. Augusti 1831 in Pest, dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora Tyrnaviae. Commendatus a Cels^mo ac R^mo archiepiscopo Strigoniensi Ioanne Scitovszky venit ad Collegium 27. Octobris 1851. M. III. 304.

Discessit 3. Augusti 1856 sacerdos ordinatus 2. Iunii 1855. Promotus ad doctoratum SS. Theologiae.

1856 praefectus studiorum in seminario S. Stephani; 1858 postea in Collegio Pazmaniano Viennae; 1863 professor theologiae fundamentalis et specialis, mox synodalis examinator in Esztergom; 1864 parochus in Patak, ubi mortuus est 13. Octobris 1866 e cholerae morbo. (Zelliger 525. Némethy 989. Steinhuber II. 476.) Habet merita litteraria. (Szinnyei XIV. 237.)

Geiza *Bereczk* Hungarus, natus ... in ... dioecesis Vesprimiensis. Studuit humaniora in . . . Commendatus a R^mo suo episcopo Ioanne Ranolder, venit ad Collegium 8. Novembris 1852. M. III. 318.

Discessit 16. Maii 1857 causa malae valetudinis.

1859 alumnus dioecesis valetudinarius in Veszprém. Mortuus 7. Decembris 1861. Habet merita litteraria.

Antonius *Bődy* Hungarus, natus 2. Martii 1833 in Mártonfy (comitatus Vas) dioecesis Sabariensis. Studuit humaniora in Kőszeg et Szombathely. Commendatus a . . . venit ad Collegium 8. Novembris 1852. M. III. 319.

Discessit 7. Augusti 1858 sacerdos ordinatus 6. Iunii 1857. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1858 cooperator in Sárvár; capellanus in aula episcopali; 1863 professor theologiae, dein director spiritualis in seminario episcopali; parochus in Jánosháza; vicearchidiaconus ibidem. Mortuus 16. Novembris 1886 in Jánosháza.

Ladislaus *Begovcsevich* Hungarus, natus 26. Aprilis 1833 in Eger, dioecesis Agriensis. Studuit humaniora in Nagybánya et Miskolcz, theologiam vero in seminario Agriensi. Commendatus ab Excell^{mo} et R^{mo} archiepiscopo Adalberto Bartakovics venit ad Collegium 25. Octobris 1853. M. III. 328.

Discessit 5. Ianuarii 1858 sacerdos ordinatus 2. Iunii 1857. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1858 spiritualis seminarii Agriensis; 1862 parochus in Diósgyőr. Mortuus 4. Novembris 1864 in Eger.

Aloysius *Schweiczer* Hungarus, natus 21. Septembris 1834 in Tolna, dioecesis Quinquecclesiensis, clericus dioecesis Csanadiensis. Studuit humaniora in . . . Commendatus a R^{mo} suo episcopo Alexandro Csajághy, venit ad Collegium 25. Octobris 1853. M. III. 329.

Discessit 11. Maii 1859 sacerdos ordinatus 28. Augusti 1862. Promotus ad doctoratum SS. Theologiae in Innsbruck.

1862 actuarius officialis dioecesis Csanadiensis ; 1863 professor theologiae dogmaticae seminarii in Temesvár ; 1864 simul examinator prosynodalis ; 1866 assessor consistorialis et defensor matrimonialis ; 1872 parochus in Ujbessenyő ; 1903 S. S. cubicularius ad honores ; assessor sedis episcopalis. Mortuus 13. Februarii 1911 in Ujbessenyő.

Iosephus *Medur* Croata, natus . . . in . . . dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in . . . Commendatus a . . . venit ad Collegium 29. Octobris 1855. M. III. 347.

Discessit 16. Maii 1857 causa malae valetudinis.

Mortuus 19. Novembris 1857 Zagrabiae.

Aloysius *Ujhelyi* Hungarus, natus 6. Martii 1838 in Tiszaújhely (comitatus Ugocsa) dioecesis Szatmáriensis. Studuit humaniora in Szatmár, 1853 albo cleri iunioris adscriptus. Commendatus a R^{mo} suo episcopo Ioanne Hám, venit ad Collegium 11. Novembris 1855. M. III. 348.

Discessit 16. Maii 1857.

1860 frequentavit cursum theologicum Viennae ac Szatmárini absolvit et sacerdos ordinatus (cum dispensatione papali in aetate) 7. Augusti 1860, fuit capellanus in Felsőbánya et Sziget usque 7. Novembris 1861, subin constitutus professor supplens in gymnasio Szatmáriensi, 1. Octobris 1864 capessivit beneficium parochiale Mátészalka, rectius Papos, quod usque 1867 ex Mátészalka administravit et mense Octobri 1867 transivit ad Papos; 1868 collatum est ei beneficium parochiale in Vitka. Mortuus 30. Decembris 1869 Patavii in Italia iter faciens. (Liber personalis episcopatus Szatmáriensis.)

Antonius *Kérzan* Croata, natus 8. Iunii 1835 in parochia Maria Goricensi in Zagoria, dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora Zagrabiae. Commendatus ab Excell^mo et R^mo archiepiscopo Georgio Haulik, venit ad Collegium 19. Octobris 1856. M. III. 349.

Discessit 3. Augusti 1863 sacerdos ordinatus 15. Martii 1862. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologae.

1863 professor theologiae in lyceo archiepiscopali Zagrabiensi; 1874 quo erecta fuit Universitas Francisco-Iosephina in urbe Zagrabiensi, nominatus inter primos professores professor dogmaticae; 1879 canonicus Zagrabiensis, postea a latere archiepiscopi et archidiaconus, necnon rector convictus nobilium. Mortuus 6. Novembris 1888 Zagrabiae. (Matković 144. Steinhuber II. 517.)

Stephanus *Csánk* Hungarus, natus 16. Augusti 1838 in Nyirbátor, dioecesis Agriensis, clericus dioecesis Szatmáriensis. Studuit humaniora in Nagykároly et Szatmár. Commendatus a R^mo suo episcopo Ioanne Hám, venit ad Collegium 27. Octobris 1857. M. III. 363.

Discessit 15. Iunii 1863 sacerdos ordinatus 10. Maii 1863. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1863 capellanus in Nagybánya; 1865 professor gymnasii in Ungvár; 1866 parochus in Szaniszló; 1877 in Mezőfény; 1886 assessor consistorialis. Mortuus 17. Aprilis 1903 in Mezőfény.

Franciscus *Csányi* Hungarus, natus ... 1840 in ... dioecesis Albaregalensis. Studuit humaniora in ... Commendatus a ... venit ad Collegium 27. Octobris 1857. M. III. 364.

Mortuus 19. Iunii 1859 in nostro Collegio.

Romae degens conscripsit sequens volumen: Collectio polyglotta continens orationis dominicae aliorumque thematum paradigmata 275 idiomatibus et dialectis nationum orbe universo dispersarum exarata. Romae, 1859. (Manuscriptum in 8-vo pag. 649 in bibliotheca Musaei Nationalis Hungarici in Budapest conservatum.) Habet merita litteraria. (Szinnyei II. 162.)

Ladislaus *Kelemen* Hungarus, natus 22. Iunii 1839 in Bicsérd, dioecesis Quinqueecclesiensis. Studuit humaniora et duos annos theologiae in Pécs. Commendatus a R^mo suo episcopo Georgio Girk, venit ad Collegium 27. Octobris 1857. M. III. 365.

Discessit 10. Augusti 1864 sacredos ordinatus 30. Maii 1863.* Promotus (5. Septembris 1860) ad doctoratum philosophiae et (2. Augusti 1864) SS. Theologiae.[1]

1864 cooperator in Dunaföldvár;[2] 1865 praefectus studiorum in seminario Quinqueecclesiensi; 1866 professor theologiae dogmaticae ibidem; 1868 examinator prosynodalis. (Brüsztle I. 89.) 1874 parochus in Kurd;

1887 simul decanus districtualis; 1900 canonicus in Pécs. Mortuus 6. Maii 1902. (Steinhuber II. 517.) Habet merita litteraria.

* In archibasilica Lateranensi per Constantinum Patrizi episcopum Portuensem et S. R. E. cardinalem. (Brüsztle.)

[1] Durante hoc septennio, 2. Februarii 1858 candelam benedictam, feria 4. Cinerum 1861 sacratos cineres, item dominica Palmarum huius anni benedictum ramum e manibus Summi Pontificis Pii IX. recepit. (Brüsztle.)

[2] Ad dioecesim 6. Septembris 1864 attingens mox pro cooperatore dirigitur. (Brüsztle.)

Antonius *Kurimszky* Hungarus, natus 12. Iunii 1837 in Eperjes, dioecesis Scepusiensis. Studuit humaniora in Eperjes, theologiam in Szepeshely et in seminario Pestiensi. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Ladislao Zaboysky, venit ad Collegium 27. Octobris 1857. M. III. 366.

Discessit 3. Augusti 1863 sacerdos ordinatus 15. Martii 1862. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1863 correpetitor comitis Alberti Apponyi in Kalksburg: 1865 educator comitum Ludovici et Antonii Apponyi in Nagy-Appony; 1870 educator apud comitem Georgium Festetich; 1876 secretarius episcopalis et assessor consistorialis Scepusiensis; 1878 administrator et mox parochus in Hunfalva; 1879 decanus et inspector schol. distr. in Felka; 1881 parochus in Felka; 1884 in Rózsahegy; 1886 simul praepositus titularis de Thoub; 1904 canonicus Scepusiensis in Szepeshely; 1909 archidiaconus Liptóensis; 1914 archidiaconus de Árva; 1915 canonicus-custos.

Paulus *Kolarić* Croata, natus . . . in Belovar, dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in . . . Commendatus a R^mo^ archiepiscopo Georgio Haulik venit ad Collegium 27. Octobris 1857. M. III. 367.

Mortuus 22. Martii 1862 in Collegio. Vir zelosus et pius.[1]

[1] Was er seit drei Jahren ersehnt hatte, sich durch die Ordensgelübde in der Gesellschaft Jesu seinem Gott gänzlich weihen zu können, ward ihm durch die vom Papste Pius IX. gewährte Erlaubnis auf dem Totenbette zur grössten Freude seiner Seele zu teil. Er war die Perle des Collegiums, durch Unschuld und Heiligkeit des Lebens ein Vorbild für alle seine Mitalumnen. (Steinhuber II. 518.) Cfr. *Ragazzini:* Vita e morte edificante di Paolo Kolarić nel Collegio Germanico-Ungarico di Roma. Roma, 1863. (Deutsch von M. J. Montbach; Neisse, 1865.)

Tiburtius *Boromisza* Hungarus, natus 18. Iulii 1840 in Kalocsa, dioecesis Colocensis, patre officiali in bonis archiepiscopatus Colocensis. Studuit humaniora in Kalocsa et Baja, quibus peractis, assumptus est in seminarium maius Colocense. Commendatus ab Excell^mo^ et R^mo^ archiepiscopo Iosepho Kunszt, venit ad Collegium 8. Septembris 1858. M. III. 369.

Dr. Tiburtius Boromisza
episcopus Szatmáriensis

Dr. Iosephus Stadler
archiepiscopus Vrhobosnensis

Discessit 26. Martii 1862 ex consilio medicorum, sacerdos ordinatus 26. Iulii 1863 in Kalocsa. Promotus ad doctoratum philosophiae. Iuvenis toti Collegio amatissimus ob praeclaras eius tum animi, tum ingenii dotes. (Vicerector P. Cerutti.)

1863 cooperator in Kula; 1865 in Apatin; 1867 in Jánoshalma; 1868 in Kalocsa; 1869 professor in seminario sororum pauperum de Domina Nostra ludimagistrarum in Kalocsa; 1869 parochus in Jánoshalma; 1881 simul visitator schol. elem.; 1887 notarius districtus Almás; 1889 vicearchidiaconus districtualis; 1890 abbas infulatus de Heőviz; 1893 rector seminarii et canonicus Colocensis; 1899 simul prodirector lycei archiepiscopalis Colocensis et praeses commissionis examinatoriae; praeceptor religionis in scholis mediis; rector seminarii maioris, praefectus instituti sacerdotum emeritorum et deficientium; moderator consoc. S. Familiae, 1902 S. S. praelatus domesticus; vicarius generalis ibidem; episcopus Szatmáriensis 20. Iunii 1906 per Suam Sacra^mam Maiestatem Apostolicam nominatus; eodem anno die 3. Augusti per Breve Apostolicum episcopus Szatmáriensis renuntiatus; 6. Decembris in secreto consistorio Apostolico praeconisatus; 30. Septembris Agriae in ecclesia maiori metropolitana per Iosephum Cardinalem Samassa archiepiscopum Agriensem, consecratoribus Ill^mis ac R^mis D. D. Alexandro Párvy episcopo Scepusiensi et Ludovico Szmrecsányi, episcopo auxiliari Agriensi consecratus; 7. Octobris, festo SS. Rosarii in Szatmár in ecclesia cathedrali inthronisatus. (Correspondenzblatt 1906: 67—71 et 1913: 80—82.)

Georgius *Žerjavić* Croata, natus 13. Aprilis 1842 in Zlatar, dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora Zagrabiae. Commendatus ab Excell^mo et R^mo archiepiscopo Georgio Haulik, venit ad Collegium 29. Octobris 1862. M. III. 422.

Discessit 9. Maii 1869 sacerdos ordinatus 7. Iunii 1868. Promotus ad doctoratum philosophiae.

1869 capellanus ad S. Petrum et professor supplens in gymnasio Zagrabiensi; 1875 parochus et decanus in Marija Bistrica. Mortuus 1. Iulii 1910 ibidem.

Iosephus *Stadler* Croata, natus 24. Ianuarii 1843 in Brod, dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in lyceo archiepiscopali Zagrabiensi. Commendatus ab Excell^mo et R^mo archiepiscopo Georgio Haulik, venit ad Collegium 29. Octobris 1862. M. III. 423.

Discessit 27. Iulii 1869 sacerdos ordinatus 6. Iunii 1868. Promotus (1865) ad doctoratum philosophiae et (1868) SS. Theologiae.

1869 professor suppl. theologiae; praefectus in seminario Zagrabiensi et praeceptor religionis in gymnasio; 1870 professor theologiae fundamentalis in lyceo; 1874 in facultate theologica ibidem; 1877 notarius iudicii matrimonialis; examinator prosynodalis; 1881 archiepiscopus Vrhbosnensis (Sarajevo) et metropolita. Comes Romanus et assistens Solio Pontificio; Suae Caesareae Regiaeque Maiestatis intimus status consiliarius. (Steinhuber II. 485—486. Correspondenzblatt 1893: 27—30.)

Stephanus *Bognár* Hungarus, natus 16. Decembris 1842 in Vásárút, dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in ... Commendatus ab Em^{mo} et R^{mo} archiepiscopo Strigoniensi et primate Hungariae cardinale Ioanne Scitovszky, venit ad Collegium 25. Octobris 1863. M. III. 428.

Discessit 19. Iulii 1870 sacerdos ordinatus 27. Martii 1869. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1870 praefectus in Collegio Pazmaniano Viennae; 1874 professor exegeticae in seminario Strigoniensi; 1878 professor exegeticae N. T. in universitate in Budapest; 1892 cubicularius S. S. ad honores; 1897 canonicus Magnovaradinensis, una rector seminarii episcopalis et abbas B. M. V. de Campo Strigoniensi. Mortuus 28. Aprilis 1910 in Nagyvárad. (Correspondenzblatt 1910 : 87—88.)

Michael (Káplár) *Ében* Hungarus, natus 18. Septembris 1842 in Fóth (comitatus Pestiensis) dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in ... Commendatus ab Em^{mo} et R^{mo} archiepiscopo Strigoniensi et primate Hungariae cardinale Ioanne Scitovszky, venit ad Collegium 25. Octobris 1863. M. III. 429.

Discessit 22. Iulii 1869 sacerdos ordinatus 6. Iunii 1868. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1869 cooperator in Muzsla; 1870 praefectus et professor in seminario Strigoniensi; 1873 praeceptor apud principem Odescalchi, Posonii; 1875 cooperator in Ipolyszécsényke; 1876 praeceptor comitum Károlyi Pestini, Tyrnaviae, dein in Kalocsa; 1878 transivit ad dioecesim Vaciensem et 1882 factus curatus in Derékegyháza; 1884 in Mágocs; 1886 notarius districtus Csongradensis; 1894 parochus in Szentlőrinczkáta; 1896 in Zsámbok; 1901 assessor S. Sedis consistorialis ad honores; 1905 parochus in Nagykőrös; 1912 valetudinarius. Mortuus ... Maii 1913 in Budapest.[1] Habet merita litteraria. (Uj Magyar Sion 1886 : 105. Némethy 554.)

[1] Michael Ében ex eius actis factisque concludendo homo aegrotae mentis erat. Quare multa temere, inconsiderate imo et imprudenter egit. Sic v. g. missae sacrificium ultimo tempore sine aliquali pietate, quasi mechanice infra quadrantem offerre solebat, praescriptas genuflexiones solum aliquo motu corporis designans. Alia quoque officia negligenter exequebatur, quare iam 1912 muneris officiis solutus, mox vero et a spiritualibus functionibus suspensus est. Tunc superiores suos aggreditur et in ephemeridibus se adversus hos, illos suos insequentes putans, defendere conatus est. Machinam quoque computatoriam invenit, cuius principium contra communem et ubique vigentem usum non systemati 10, sed 9 ciffrarum superstruxit, quod ut magis idoneum pro aris focisque defendens divulgabat. Sed machinae emptio ususque, etsi privilegio donatae, propter errorem fundamentalem a magistratu reipublicae vetita est. Ében tot infortuniis exacerbatus terras exteras petens patriam reliquit, sed vere 1913 rediens, senex annis 70 iam impletis exeunte Maio Budapestini in Danubium se praecipitavit; 29. Maii ex undis eiectus et praesente procuratore capituli Vaciensis sepultus est. (Pécsi.)

Stephanus *Ulár* Hungarus, natus 22. Iulii 1844 in Nógrád, dioecesis Vaciensis. Studuit humaniora et theologiam in Vácz. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Antonio Iosepho Peitler, venit ad Collegium 25. Octobris 1863. M. III. 430.

Discessit 20. Iulii 1870 sacerdos ordinatus 23. Maii 1869. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Bidellus camerae SS. Petri et Pauli.

1870 cooperator in Tápiógyörgye; 1871 in Czegléd; 1872 professor iuris canonici et historiae, necnon praefectus Tesiarticae studiorum in lyceo episcopali in Vácz; paulo post professor ibidem; 1873 capellanus in Mindszent; 1875 in Szentes; 1876 in Hódmezővásárhely; 1878 in Szentes; 1882 vicearchidiaconus ibidem; 1893 simul abbas titularis B. M. V. de Monostra supra Komárom; 1900 S. S. praelatus domesticus; 1906 inspector schol. elem.; habitans in Szentes.

Acatius Géza *Bekény* de Mikófalva, Hungarus nobilis, natus 31. Augusti 1846 in Ungvár, dioecesis Szatmáriensis. Studuit humaniora in Ungvár et Szatmárnémeti. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Michaele Haas, venit ad Collegium 19. Novembris 1863.

Discessit 2. Decembris 1863 causa malae valetudinis. M. III. 436.

Valedixit vitae ecclesiasticae et factus est officialis status. Mortuus 11. Ianuarii 1881 in nosocomio fratrum Misericordiae in Budapest. (Illéssy 139.)

Engelbertus *Voršak* Croata, natus 7. Novembris 1844 in Ilok, dioecesis Diacovensis. Studuit humaniora in . . . Commendatus a R^mo^ suo episcopo Iosepho Georgio Strossmayer, venit ad Collegium 16. Ianuarii 1864. M. III. 437.

Discessit 11. Iulii 1870 sacerdos ordinatus 22. Maii 1869. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Magister cantus.

1870 capellanus episcopalis et professor seminarii; 1873 parochus in Nustar; 1875 decanus; 1877 parochus et vice-archidiaconus in Djakovo; assessor consistorialis; examinator prosynodalis; 1887 S. S. cubicularius ad honores; 1894 canonicus custos Sirmiensis et director cancellariae episcopalis; 1898 episcopus tit. Zenopolitanus, dein auxiliaris in Djakovo; Vicarius generalis in spiritualibus, iudicii matrimonialis, necnon examinatorii prosynodalis praeses, claustri monialium director, praeses commissionis ad administrandum fundum deficientium; 1916 capitularis vicarius sede vacante ordinarii. (Steinhuber II. 494.)

Ioannes Baptista *Kramp* Hungarus, natus 6. Februarii 1845 in Temeskenéz, dioecesis Csanadiensis. Studuit humaniora in Szeged et Temesvár. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Alexandro Bonnaz, venit ad Collegium 25. Octobris 1864. M. III. 440.

Discessit 21. Iulii 1871 sacerdos ordinatus 11. Iunii 1870. Promotus ad doctoratum philosophiae.

1871 capellanus in Temeskenéz; postea in Temesvár-Gyárváros; 1872 professor theologiae dogmaticae et praefectus studiorum in seminario ibidem, necnon per duos annos cooperator in Temesvár-Belváros; 1876 professor theologiae moralis et pastoralis; et examinator prosynodalis; 1878 simul director spiritualis cleri iunioris; 1882 assessor consistorialis; 1883 advocatus pauperum; 1885 fiscus dioecesanus; 1885 membrum commissionis examinatoriae professorum doctrinae religionis in scholis mediis applicandorum; 1888 parochus in Elek; 1891 simul vice-archidiaconus; 1899 archidiaconus Ultramarusinus; 1903 S. S. camerarius ad honores; 1912 canonicus; 1913 censor dioecesanus; membrum commissionis fundi em. sacerdotum et rector seminarii in Temesvár.

Franciscus *Reichl* Hungarus, natus 13. Octobris 1841 in Radafalva (comitatus Vas), dioecesis Sabariensis. Studuit humaniora in . . . Commendatus a R^mo^ suo episcopo Francisco Szenczy, venit ad Collegium 25. Octobris 1864. M. III. 442.

Discessit 1870 sacerdos ordinatus 22. Maii 1869.

1870 cooperator in Csehimindszent, Pinkafő et Léka; 1873 director spiritualis in seminario episcopali in Szombathely; 1877 parochus in Strém; 1879 in Felsőrőnök; 1886 in Vasjobbágyi. Mortuus 14. Decembris 1890 ibidem.

Bartholomaeus *Matkovich* Hungarus, natus 2. Februarii 1846 in Szabadka, dioecesis Colocensis. Studuit humaniora in Kalocsa. Commendatus ab Excell^mo^ et R^mo^ archiepiscopo Ludovico Haynald, venit ad Collegium 6. Novembris 1867. M. III. 467.

Discessit 28. Iulii 1873 sacerdos ordinatus 25. Maii 1872. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Iuvenis bonae indolis ac solidae virtutis et in scientiis theologicis bene proficit. (P. Rector Andreas Steinhuber.)

1879 cooperator in Zombor; 1874 professor religionis in Szabadka; 1884 parochus in Bajmok; 1886 notarius districtualis. Mortuus 16. Iulii 1900 in Bajmok. (Correspondenzblatt 1900: 70.)

Nicolaus *Rhorer* Hungarus, natus 6. Decembris 1851 in Felső-Káld, dioecesis Sabariensis. Studuit humaniora in Szombathely. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Francisco Szenczy, venit ad Collegium 21. Novembris 1867. M. III. 475.

Discessit . . . Aprilis 1870 causa malae valetudinis.

1870 valedixit vitae ecclesiasticae et studuit ius in universitate Budapestinensi; 1917 praeses Regiae curiae iudiciariae in Budapest.

Ioannes Baptista *Koščak* Croata, natus 23. Maii 1851 in Bela (prope Varaždin) clericus dioecesis Modrus-Segniensis. Studuit humaniora ... Commendatus a R^mo^ suo episcopo Henrico Ossegovich, venit ad Collegium 22. Novembris 1867. M. III. 476.

Alumni Collegii anni 1870.

1. P. Andreas Steinhuber rector. — 2. Stephanus Ulár. — 3. Bartholomaeus Matkovich. — 4. Franciscus Reichl. — 5. Gregorius Gidófalvy. — 6. Ioannes Baptista Kramp. — 7. Engelbertus Voršak. — 8. Ioannes Baptista Košćak.

Discessit 20. Iulii 1874 sacerdos ordinatus 20. Decembris 1873. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

Canonicus et archidiaconus Vrhobosnensis; 1913 protonotarius; S. S. cubicularius intimus. Mortuus 20. Decembris 1915 in Sarajevo. (Correspondenzblatt 1916 : 53—55.)

Gregorius *Gidófalvy* Hungarus, natus 5. Iunii 1846 in Ó-Karácsonfalva, dioecesis Transylvaniensis. Studuit humaniora in Nagyszeben, qua alumnus orphanotrophii Theresiani. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Michaele Fogarassy, venit ad Collegium 19. Decembris 1867. M. III. 482.

Discessit 6. Iulii 1873 sacerdos ordinatus 25. Maii 1872.

1873 capellanus episcopalis Transylvaniensis; 1874 cooperator in Kolozsvár; 1874 professor theologiae dogmaticae et praefectus studiorum in seminario Gyulafehérvár; 1876 examinator prosynodalis; 1877 assessor consistorialis; 1879 parochus in Besztercze; 1883 secretarius episcopalis in Gyulafehérvár; 1887 parochus in Kézdiszentlélek et archidiaconus; 1895 praepositus infulatus, decanus et parochus in Nagyszeben. Mortuus 20. Februarii 1907 ibidem.

Nicolaus *Veljačić* Croata, natus 4. Decembris 1850 in Cirkvenica, dioecesis Modrus-Segniensis. Studuit humaniora in... Commendatus a R^mo^ Venceslao Soić, episcopo coadiutore Segniensi, venit ad Collegium 14. Maii 1871. M. III. 517.

Discessit 27. Augusti 1875 sacerdos ordinatus 30. Maii 1874. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1875 praefectus studiorum in seminario Segniensi; 1876 cooperator in Grižane; 1878 catechista in scholis monialium et praeceptor religionis gymnasii in Fiume; 1883 professor theologiae dogmaticae in seminario Segnensi; 1884 simul rector convictus Ožegovićiani, et examinator prosynodalis; 1894 assessor consistorialis; S. S. camerarius ad numerum adlectus. Vivit in Cirkvenica.

Rochus *Vučić* Croata, natus 15. Augusti 1850 in Kraljevica, dioecesis Modrus-Segniensis. Studuit humaniora in gymnasio Segniensi. Commendatus a R^mo^ Venceslao Soić episcopo coadiutore Segniensi, venit ad Collegium 14. Maii 1871. M. III. 518.

Discessit 2. Iulii 1875 sacerdos ordinatus 30. Maii 1874, propter infirmam valetudinem, nondum doctoratus laurea coronatus.

1875 director spiritualis in seminario Segniensi; 1876 catechista scholarum in Fiume; 1883 director spiritualis et professor theologiae moralis et pastoralis in seminario Segniensi; et examinator prosynodalis; 1892 canonicus et professor iuris canonici et historiae ecclesiasticae seminarii Segniensis; dein prodirector; 1900 protonotarius apostolicus ad instar participantium; 1906 vicarius generalis; 1907 episcopus Helenopolitanus, consecratus Romae 22. Septembris eiusdem anni in Collegio Germanico. (Correspon-

denzblatt 1907 : 65—66 et 1910 : 46—47.) ; 1908 vicarius capitularis dioecesanus ; 1910 episcopus Segniensis et Modrusiensis. Mortuus 2. Iulii 1914 Segniae et sepultus in patrio loco in Kraljevica.

Iacobus *Salomon* Croata, natus... in... dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in . . . Commendatus a . . . venit ad Collegium . . . Novembris 1872. M. III. 541.

Discessit 14. Februarii 1876 causa malae valetudinis.

Factus est advocatus. Mortuus 28. Decembris 1907 Zagrabiae.

Georgius *Steécz* Hungarus, natus 2. Aprilis 1853 in Csonopla, dioecesis Colocensis. Studuit humaniora in Kalocsa. Commendatus ab Excell^mo^ et R^mo^ archiepiscopo Ludovico Haynald, venit ad Collegium 4. Novembris 1872. M. III. 546.

Discessit 16. Iunii 1879 sacerdos ordinatus 15. Iunii 1878. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae in nostro Collegio. Non solum ingenio et progressu in studiis plerosque alumnorum superabat et in virtute ac morum integritate sacerdotalique pietate excellens. (P. Rector Andreas Steinhuber.)

1879 cooperator in Temerin ; 1883 professor studii biblici et praefectus cleri iunioris ; 1883 Sororum Charitatis confessarius ; 1885 examinatoriae commissionis professorum religionis in scholis mediis applicandorum membrum ; 1887 cleri iunioris spiritualis et professor theologiae dogmaticae ; examinator prosynodalis ; 1890 assessor consistorialis ; 1892 rector seminarii, necnon praefectus deficientum supplens ; 1893 canonicus honorarius, parochus in Apatin ; 1897 deputatus pro autonomico congressu ; 1902 abbas B. M. V. de Szászvár ; 1906 canonicus Colocensis ; archidiaconus Tibiscanus ; 1907 archidiaconus Bácsiensis ; membrum consilii a Vigilantia ; 1912 spiritualis Sororum Congregationis Pauperum de Domina Nostra Ludimagistrarum ; 1914 lycei archiepiscopalis prodirector, in gymnasio Colocensi in re religionis et morum commissarius ; archidiaconus cathedralis ; 1916 praepositus Bacsiensis.

Franciscus Xaverius *Horváth* Hungarus, natus 16. Octobris 1851 in Répczesarud (comitatus Soproniensis), dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora et theologiam in Esztergom. Commendatus ab Em^mo^ et R^mo^ archiepiscopo Strigoniensi et primate Hungariae cardinale Ioanne Simor, venit ad Collegium 7. Novembris 1872. M. III. 547.

Discessit 31. Iulii 1878 sacerdos ordinatus 26. Maii 1877. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1878 cooperator in Pozsonyvirágvölgy ; 1879 professor linguae germanicae in seminario Strigoniensi ; 1882 professor iuris canonici et historiae ecclesiasticae ibidem ; 1892 S. S. camerarius ad honores ; 1903 canonicus theologus E. M. S. et rector seminarii Strigoniensis ; 1907 abbas tit. de Casar ; praeses censurae dioecesanae ; examinator prosynodalis, defensor

matrimonialis et professor religionis in scholis mediis applicandorum; administrator Cassae dioecesanae specialis; membrum Consilii e Vigilantia; deputatus ad congressum autonomicum catholicum; praeses commissionis disciplinae pro docentura catholica; 1916 archidiaconus Sasvariensis.

Michael *Mészáros* Hungarus, natus ... 1854 in Esztergom, dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in ... Commendatus a ... venit ad Collegium ... 1873. M. III. 549.

Discessit 11. Aprilis 1877 causa malae valetudinis ex consilio medicorum.

Reversus in patriam mortuus 7. Iunii 1877 in Esztergom.

Stephanus *Czimmermann* Hungarus, natus 13. Martii 1849 in Szomolnok (comitatus Scepusiensis), clericus dioecesis Vaciensis. Studuit humaniora et theologiam Vaciae. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Antonio Iosepho Peitler, venit ad Collegium ... 1873. M. III. 550.

Discessit 22. Iulii 1878 sacerdos ordinatus 26. Maii 1877. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1878 cooperator in Haraszti et Soroksár, prope Budapest; 1879 ingressus Societatem Jesu; professor Colocae; 1885 missionarius indefessus Soc. Jesu in Boroma super fluvium Zambesi. Varios libros religiosos edidit in lingua populi Bantu. Mortuus 1. Februarii 1894 in Boroma. (Velics III. 43—59.)

Adalbertus *Szuchy* Hungarus, natus 21. Aprilis 1858 in Boicza, dioecesis Transylvaniensis. Studuit humaniora et theologiam in Gyulafehérvár. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Michaele Fogarassy, venit ad Collegium 27. Octobris 1875. M. III. 578.

Discessit 30. Iunii 1882 sacerdos ordinatus 30. Octobris 1881. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1882 professor philosophiae in seminario Gyulafehérvár; 1883 professor theologiae dogmaticae ibidem; 1888 parochus in Abrudbánya; 1892 capellanus militaris in Budapest; professor in schola militaris in Budapest; 1901 in Wien; 1905 in Traiskirchen, prope Baden; cubicularius intimus S. S. ad honores, curatus castrensis; professor emeritus in Budapest.

Carolus (Wildfeuer) *Vilányi* Hungarus, natus 4. Octobris 1854 in Karczag, dioecesis Scepusiensis. Studuit humaniora in Lőcse, theologiam in universitate Viennensi. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Georgio Császka, venit ad Collegium 27. Octobris 1875. M. III. 579.

Discessit 26. Augusti 1877 sacerdos ordinatus 3. Iulii 1878. Promotus ad doctoratum SS. Theologiae in universitate Viennensi 15. Decembris 1886.

1878 cooperator in Podolin; dein praeceptor comitum Pálffy in

Malacka ; 1881 professor philosophiae et linguae latinae in seminario Scepusiensi ; 1887 praefectus studiorum ; 1889 professor exegeticae in Szepeshely ; 1890 professor iuris canonici et historiae ecclesiasticae ibidem ; 1905 in archidioecesim Strigoniensem susceptus ; director consociationis «A keresztény szövetkezetek központja» ; 1905—10 deputatus ad dietam regni Hungariae ; 1911 parochus in Szomor ; 1914 capellanus militaris in Ujvidék ; 1915 plebanus in Szomor.

Ottokarus *Prohászka* Hungarus, natus 10. Octobris 1858 in Nyitra, dioecesis Nitriensis. Studuit humaniora in Losoncz, Nyitra, Kalocsa et Esztergom. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Augustino Roskoványi, venit ad Collegium 29. Octobris 1875. M. III. 591.

Discessit 25. Iunii 1882 sacerdos ordinatus 30. Octobris 1881. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1882 capellanus Strigoniensis ; 1883 professor linguae latinae et graecae in lyceo ibidem ; 1884 professor theologiae moralis in seminario ibidem ; 1889 professor theologiae dogmaticae ibidem ; 1890 director spiritualis in seminario Strigoniensi ; examinator prosynodalis ; 1904 professor SS. Theologiae universitatis in Budapest; 17. Octobris 1905 nominatus, die 11. Decembris praeconisatus episcopus Albaregalensis et 21. Decembris eiusdem anni a SS^mo^ Pio PP. X. Romae consecratus, sedem episcopalem capessivit 21. Ianuarii 1906. Habet merita litteraria et ab anno 1890 varios libros edidit. (Zelliger 415—416. Steinhuber II. 492. Correspondenzblatt 1906 : 1—7.)

Alexander *Szucsics* Hungarus, natus 25. Februarii 1854 in Zombor, dioecesis Colocensis. Studuit humaniora in Kalocsa. Commendatus ab Excell^mo^ et R^mo^ archiepiscopo Ludovico Haynald, venit ad Collegium 26. Octobris 1876. M. III. 607.

Discessit 26. Iunii 1882 sacerdos ordinatus 30. Octobris 1881. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1882 cooperator in Bajmok ; 1884 administrator ibidem ; dein cooperator in Monostorszeg ; 1886 in Szabadka ad S. Theresiam ; 1887 administrator in Csurog ; 1888 professor in praeparandia Coloczae ; bibliothecarius, advocatus pauperum ; 1891 parochus et notarius districtualis in Csávoly. Mortuus 7. Novembris 1915 ibidem.

Ferdinandus *Sándorffy* Hungarus, natus 6. Maii 1859 in Debreczen, dioecesis Magnovaradinensis, clericus dioecesis Transylvaniensis. Studuit humaniora in Gyulafehérvár. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Michaele Fogarassy, venit ad Collegium 30. Octobris 1876. M. III. 613.

Discessit 14. Iunii 1883 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1882. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1882 praefectus et professor philosophiae in seminario in Gyulafehérvár ; 1888 professor theologiae dogmaticae ibidem ; 1890 praeceptor religionis gymnasii in Fiume ; Suae S. cubicularicus secretus ; 1914 canonicus in Fiume.

Dr. Ottocarus Prohászka
episcopus Albaregalensis

Iosephus *Lang* Croata, natus 25. Ianuarii 1857 in Lepšić, dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in lyceo archiepiscopali Zagrabiensi. Commendatus a R^do^ Iosepho Stadler theologiae dogmaticae professore in universitate Zagrabiensi, venit ad Collegium 26. Octobris 1877. M. III. 622.

Discessit 3. Augusti 1883 infirmae valetudinis causa, studiis theologicis nondum finitis; sacerdos ordinatus 24. Septembris 1883. Promotus (1880) ad doctoratum philosophiae.

1883 capellanus in Zlatar; 1884 director spiritualis in nosocomio Sororum Charitatis et professor paedagogiae seminarii Zagrabiensis; 1900 rector seminarii archiepiscopalis Zagrabiensis; protonotarius apostolicus; canonicus Zagrabiensis; archidiaconus Varasdinensis; consistorii archiepiscopalis et iudicii matrimonialis referens assessor; parochus cathedralis parochiae ad S. Mariae Zagrabiae; penes r. reale gymnasium ibidem commissarius archiepiscopalis; 26. Februarii 1915 nominatus episcopus titularis Alabaudensis et auxiliaris consecratus Zagrabiensis.

Ioannes Gabriel *Rovnyán* Hungarus, natus 11. Novembris 1858 in Fürészfalu (comitatus Trencsén), dioecesis Vaciensis. Studuit humaniora in Zsolna, Znióváralja, Vácz et Trencsén. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Antonio Iosepho Peitler, venit ad Collegium 27. Octobris 1878. M. III. 639.

Discessit 11. Iulii 1885 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1884. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1885 capellanus in Sári; 1886 in Kunszentmiklós; 1887 in Nógrád; 1888 administrator in Tápióbicske, mox iterum capellanus in Sári; 1889 in Dorosma; 1890 in Ujpest; 1892 in Kecskemét; 1893 in Rákoscsaba; dein in Sződ; 1895 in Félegyháza in Societatem Jesu susceptus, paulo post reversus, denuo cooperator et ab 1896 administrator in Püspökhatvan; 1897 in Mácsa, Szentlőrinczkáta, Tápióbicske; 1904 parochus ibidem; 1908 administrator et ab 1909 parochus in Dány, comitatus Pestiensis; notarius districtualis; 1915 vicearchidiaconus ad honores nominatus.

Iosephus *Winkler* Hungarus, natus . . . 1860 in . . . dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in Esztergom. Commendatus a . . . venit ad Collegium... 1878. M. III. 649.

Discessit 8. Februarii 1882. Promotus ad doctoratum philosophiae.

1882 studuit ius in universitate in Budapest; 1891 translatus ad curiam episcopi Vesprimiensis, sed ...Septembris 1892 fuit expeditus valetudinis causa, nondum ordinatus. Habet merita litteraria. Fuit collaborator sub nomine «Vetési» plurimarum ephemeridum. Mortuus 8. Augusti 1909 in Budapest. (Szinnyei XIV. 1178—9.)

Martinus *Göbl* Hungarus, natus 15. Augusti 1862 in Meczenzéf (comitatus Abaujtorna), dioecesis Rosnaviensis. Studuit humaniora in . . . Commendatus a R^mo^ suo episcopo Georgio Schopper, venit ad Collegium 26. Octobris 1879. M. III. 652.

Discessit 2. Iulii 1886 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1885. Promotus (1882) ad doctoratum philosophiae et (1886) SS. Theologiae.

1886 praefectus studiorum et professor exegeticae in seminario Rosnaviensi; 1886 director spiritualis et professor dogmaticae; 1893 simul advocatus pauperum et cassae percipiendi fundi neo-beneficiorum; 1894 Unionis Altaris director dioecesanus; 1897 vicerector et professor seminarii; 1898 simul defensor matrimonialis; 1899 assessor S. Sedis consistorialis; 1900 simul vicerector seminarii puerorum; 1903 parochus in Szentsimon; 1908 simul praefectus, regens seminarii; examinator prosynodalis; confessarius ord. Sororum III. Ord. S. Francisci et extraordinarius Sororum S. Vincentii, praefectus deficientium; 1911 canonicus et rector seminarii simul fiscus consistorialis; archidiaconus Tornaensis et Instituti Sororum Charitatis S. Vincentii a Paula director; praefectus defic. presbyterorum et cassae perceptor; fundi pensionum et aegrotorum presbyterorum dioecesis; 1915 abbas tit. S. Georgii de Szerencs in Rozsnyó.

Alexander *Kalmár* Hungarus, natus 26. Augusti 1860 in Szabadka, dioecesis Colocensis. Studuit humaniora in Szabadka et Kalocsa. Commendatus a R^{mo} Francisco Lichtensteiger episcopo coadiutore et rectore seminarii Colocensis, venit ad Collegium 26. Octobris 1879. M. III. 655.

Discessit 6. Augusti 1886 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1885. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1886 cooperator in Regőcze; 1888 professor theologiae moralis et pastoralis in lyceo Colocensi et examinatoriae commissionis professsorum doctrinae religionis in scholis mediis applicandorum membrum; 1889 Sororum Charitatis Colocensium confessarius; 1890 catecheta in elementaribus scholis de Domina Nostra Ludimagistrarum; 1893 examinator prosynodalis, subregens seminarii puerorum substitutus; 1895 Suae S. camerarius ad honores; 1899 Sororum Charitatis Colocensium confessarius iterum; 1904 advocatus pauperum; 1909 assessor S. Sedis, membrum Consilii a Vigilantia.

Vendelinus *Hengen* Hungarus, natus 8. Februarii 1860 in Sztanisics[1] dioecesis Colocensis. Studuit humaniora in Kalocsa. Commendatus ab Em^{mo} et R^{mo} archiepiscopo cardinale Ludovico Haynald, venit ad Collegium ... Octobris 1880. M. III. 670.

Discessit 18. Augusti 1885 valetudinis causa, ex consilio medicorum, sacerdos ordinatus 15. Augusti 1885. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1885 cooperator in Gajdobra; 1887 subregens seminarii puerorum in Kalocsa; 1890 catecheta in elementaribus scholis de Domina Nostra Ludimagistrarum ibidem; 1891 advocatus pauperum; 1894 assessor S. Sedis, valetudinarius. Mortuus 10. Februarii 1895 in Őrszállás. (Correspondenzblatt 1895: 26.)

[1] Hodie: Őrszállás.

Ioannes Nepomucenus *Vonka* Hungarus, natus in ... dioecesis Quinqueecclesiensis. Studuit humaniora in ... Commendatus a ... venit ad Collegium ... Octobris 1880. M. III. 673.

Mortuus 6. Martii 1884 in nostro Collegio. (Catalogus Collegii anni 1885 pag. 42.)

Ferdinandus *Frankl* Hungarus, natus 28. Martii 1858 in Vrbovac, dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in lyceo archiepiscopali Zagrabiensi, theologiam per quadriennium in universitate Zagrabiensi. Commendatus a R^do^ Iosepho Stadler professore theologiae dogmaticae in universitate Zagrabiensi, olim alumno Collegii venit ad Collegium... Octobris 1880. M. III. 675.

Discessit . . . 1883 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1882. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1883 cooperator in Samobor; 1885 catecheta in conventu Sororum Charitatis; 1892 parochus in Petrinja; 1895 director spiritualis in seminario Zagrabiensi. Mortuus 8. Martii 1896 Zagrabiae.

Iosephus *Volović* Croata, natus 9. Augusti 1858 in Prilišće, dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in ... Commendatus a R^do^ Iosepho Stadler professore theologiae dogmaticae in universitate Zagrabiensi, olim alumno Collegii, venit ad Collegium 27. Octobris 1880. M. III. 677.

Discessit 3. Iulii 1887 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1886. Promotus (1883) ad doctoratum philosophiae et (1887) SS. Theologiae.

1887 professor supplens exegeticae et linguae hebraicae in universitate Zagrabiensi; 1891 praebendarius ecclesiae cathedralis; notarius iudicii matrimonialis; 1896 director spiritualis in seminario Zagrabiensi; 1904 professor studii biblici V. T. et linguae hebraicae in universitate Zagrabiensi; 1909 Rector Magnificus; redactor folii dioecesani «Katolički List»; 1911 canonicus Zagrabiensis; archidiaconus Dubicensis; examinator prosynodalis; penes reale gymnasium in civitate Zagrabiae commissarius archiepiscopalis; instituti emeritorum sacerdotum director, capituli metropolitanae ecclesiae protocollista; 1914 praeses iudicii matrimonialis; 1916 protonotarius apostolicus. Habet merita litteraria.

Alexander *Eszterházi* Hungarus, natus 19. Octobris 1863 in Kolozsvár, clericus dioecesis Strigoniensis, filius illegitimus comitis Geizae Eszterházy ex Rosalia Thót-Pataki, legitimatus per gratiam principis absque titulo comitis 16. Maii 1870. Studuit humaniora ... Commendatus ab Em^mo^ et R^mo^ archiepiscopo Strigoniensi et primate Hungariae cardinale Ioanne Simor, venit ad Collegium 4. Novembris 1881. M. III. 683.

Discessit 9. Martii 1884 ob infirmam valetudinem. Fuit bidellus. Promotus ad doctoratum philosophiae.

Reversus in patriam 1. Iulii 1884 valedixit vitae ecclesiasticae; studuit ius et factus est professor iuris in Academia Cassoviensi. Habet merita litteraria. Mortuus 28. Septembris 1906 in Kassa.

Adalbertus *Wahlner* Hungarus, natus 6. Decembris 1862 in Betlér (comitatus Gömöriensis), dioecesis Rosnaviensis. Studuit humaniora in Rozsnyó. Commendatus a R[mo] suo episcopo Georgio Schopper, venit ad Collegium 27. Octobris 1882. M. III. 696.

Discessit 15. Iunii 1889 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1888. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1889 cooperator in Rozsnyó; 1890 administrator in Sajópüspöki; 1891 praeceptor religionis gymnasii in Losoncz; 1892 prorector seminarii puerorum in Rozsnyó; 1896 una supplens professor SS. Theologiae; 1900 professor iuris canonici et historiae ecclesiasticae; 1903 defensor matrimonialis; 1905 examinator prosynodalis; 1907 assessor S. S. Consistorialis; 1909 praefectus studiorum in seminario, simul substitutus inspector in scholis dioecesanis; 1910 vicerector seminarii in Rozsnyó.

Carolus *Zgama* Hungarus, natus 23. Octobris 1861 in Jablonka, dioecesis Colocensis. Studuit humaniora in Trsztena, Lőcse et Kalocsa. Commendatus ab E[mo] et R[mo] archiepiscopo cardinale Ludovico Haynald, venit ad Collegium 27. Oct. 1882. M. III. 698.

Discessit 23. Iunii 1889 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1888. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Optimus iuvenis hilaritate, charitate, reverentia in superiores, pietate, prudentia, in observandis regulis fidelitate se nobis carissimum praebuit. Superioribus semper apertus se facile dirigi sinebat. (P. Rector Iosephus Floeck.)

1889 cooperator in Kishegyes; 1891 professor in praeparandia superiori Colocensi Sororum Pauperum de Domina Nostra Ludimagistrarum; 1893 spiritualis cleri iunioris; professor theologiae dogmaticae, examinatoriae commissionis professorum doctrinae religionis in scholis mediis applicandorum membrum; 1899 examinator prosynodalis; 1902 capellanus S. S. ad honores; 1902 administrator in Mélykút; 1903 visitator scholarum; membrum Consilii a Vigilantia; 1905 parochus in Mélykút.

Georgius *Krammer* Hungarus, natus 19. Augusti 1863 in Budaörs, dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in Budapest et Esztergom. Commendatus ab Em[mo] et R[mo] archiepiscopo Strigoniensi et primate Hungariae cardinale Ioanne Simor venit ad Collegium 27. Octobris 1882. M. III. 700.

Discessit 7. Iulii 1889 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1888. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1889 cooperator in Budapest-Vár; 1889 professor theologiae moralis et ab 1891 etiam director spiritualis gymnasistarum in seminario Strigoniensi; 1904 director spiritualis theologorum; examinator prosynodalis; Sororum Charitatis in orphanotrophio et nosocomio rubrae crucis confessarius ordinarius; censor dioecesanus; membrum Consilii a Vigilantia; vinculi matrimonialis et religiosae professionis defensor.

Adalbertus *Vass* Hungarus, natus 10. Decembris 1863 in Székelyudvarhely, dioecesis Transylvaniensis. Studuit humaniora in Székelyudvarhely et Gyulafehérvár. Commendatus a R^{mo} suo episcopo Francisco Lönhart, venit ad Collegium 26. Octobris 1883. M. III. 711.

Discessit 10. Ianuarii 1889 sacerdos ordinatus 26. Octobris 1889. Promotus ad doctoratum philosophiae.

1889 cooperator in Csiknagyboldogasszony; 1890 professor theologiae dogmaticae et philosophiae seminarii in Gyulafehérvár; 1893 simul advocatus consistorialis episcopalis; 1899 assessor; 1901 notarius consistorialis. Mortuus 13. Octobris 1912 in Kolozsvár. (Correspondenzblatt 1913 : 19.)

Iosephus *Pazman* Croata, natus 18. Februarii 1863 in Pakrac, dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in Požega et in lyceo archiepiscopali Zagrabiensi. Commendatus a R^{mo} Antonio Kérzan canonico Zagrabiensi, olim alumno Collegii, venit ad Collegium 27. Octobris 1883. M. III. 721.

Discessit 9. Iulii 1890 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1889. Promotus (1886) ad doctoratum philosophiae et (1890) SS. Theologiae; licentiatus in iure canonico 1901.

1890 professor linguae latinae et graecae in lyceo archiepiscopali Zagrabiensi; 1891 simul praefectus studiorum; 1892 exhortator in schola reali; 1896 professor theologiae moralis in universitate Zagrabiensi; 1899 examinator prosynodalis; 1900 rector collegii S. Hieronymi Romae et canonicus ecclesiae collegiatae ibidem; 1902 professor theologiae moralis in universitate Zagrabiensi; 1904 simul redactor folii dioecesani «Katolički List»; 1911 sedis consistorialis assessor ad honores; iudicii matrimonialis referens assessor; 1912 Rector universitatis Zagrabiensis. (Correspondenzblatt 1901 : 31.) 1916 deputatus ad diaetam regni Croatiae et Sclavoniae.

Sylvester *Kranjčević* Croata, natus . . . Segniae, dioecesis Modrus-Segniensis. Studuit humaniora in . . . Commendatus a . . . venit ad Collegium . . . Octobris 1883. M. III. 726.

Discessit 6. Maii 1884.

1884 studens, postea professor in praeparandia docentum in Sarajevo. Scriptor et poeta laureatus. Mortuus . . . 1908.

Ladislaus *Jambreković* Croata nobilis, natus 20. Aprilis 1865 in Mače, dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in gymnasio in Varaždin et in lyceo archiepiscopali Zagrabiensi, theologiam per duos annos in universitate Zagrabiensi. Commendatus a R^{mo} Michaele Smetisko canonico Zagrabiensi et rectore seminarii, compatriota suo, venit ad Collegium 27. Octobris 1885. M. III. 750.

Discessit 5. Iulii 1891 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1890. Promotus (1887) ad doctoratum philosophiae et (1891) SS. Theologiae.

1891 professor philosophiae in lyceo archiepiscopali; 1892 praeceptor religionis in gymnasio reali superiori Zagrabiensi; 1895 simul praefectus studiorum in orphanotrophio archiepiscopali Zagrabiensi, postea rector eiusdem instituti; consistorii archiepiscopalis assessor honorarius. Mortuus 5. Ianuarii 1910 Zagrabiae. (Correspondenzblatt 1910: 60—61.)

Georgius (Anhäupel) *Andor* Hungarus, natus 13. Iulii 1867 in Budapest, dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in Budapest. Commendatus a ... venit ad Collegium 28. Octobris 1885. M. III. 755.

Discessit 3. Iulii 1892 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1891. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1892 professor philosophiae in seminario Strigoniensi; 1894 simul praefectus studiorum ibidem; 1897 caeremoniarius primatialis; 1900 camerarius Suae S. secretus; 1901 notarius S. Sedis et secretarius primatialis; 1906 director cancellariae aulae archiepiscopalis; 1906 canonicus; 1907 praelatus Suae S. domesticus; 1911 consiliarius ministerialis in Budapest; praeses officii censurae archidioecesanae; membrum Consilii a Vigilantia et examinator prosynodalis. Mortuus 6. Decembris 1914 in Budapest.

Matthaeus *Novosel* Croata, natus 12. Martii 1866 in Stari Mikanovci, dioecesis Diacovensis. Studuit humaniora in ... Commendatus a ... venit ad Collegium 29. Octobris 1885. M. III. 757.

Discessit 12. Iulii 1892 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1891 Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1891 secretarius episcopi Strossmayer; 1892 cooperator in Andrijevci; 1892 caeremoniarius episcopalis, concionator ecclesiae cathedralis Djakovo; 1902 parochus in Andrijevci; 1910 in Vinkovci; assessor honorarius consistorialis.

Ioannes Eugenius *Beliczky* Hungarus, natus 12. Decembris 1866 in Alsósajó (comitatus Gömöriensis), dioecesis Rosnaviensis. Studuit humaniora et theologiam in Rozsnyó. Commendatus a R^{mo} suo episcopo Georgio Schopper, venit ad Collegium 27. Octobris 1886. M. III. 766.

Discessit 30. Iunii 1893 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1892. Promotus (1889) ad doctoratum philosophiae et (1903) SS. Theologiae.

1893 cooperator in Rozsnyó; notarius consistorialis, necnon officii dioecesani actuarius et caeremoniarius episcopalis; 1895 una supplens professor historiae ecclesiasticae in seminario episcopali; 1897 director spiritualis et professor theologiae; 1900 simul director spiritualis cleri iunioris in seminario puerorum; 1902 fiscus consistorialis; 1902 vicerector seminarii; camerarius secretus Suae S. ad honores; 1910 parochus in Korompa.

Zoltán Sigismundus *Pázmány* de genere Huntpázmán, Hungarus, nobilis de Szőlős, Lak et Szilas, ubi habet patrimonium, natus 26. Martii 1869 in Esztergom-Szentgyörgymező, dioecesis Strigoni-

ensis. Studuit humaniora in Komárom, Győr et Esztergom. Commendatus ab Excell^mo et R^mo archiepiscopo Strigoniensi et primate Hungariae cardinale Ioanne Simor, venit ad Collegium 27. Octobris 1886. M. III. 000.

Discessit ... Iulii 1889 propter infirman valetudinem. Promotus ad doctoratum philosophiae.

Reversus in patriam valedixit vitae ecclesiasticae et studuit ius in Budapest, ubi promotus fuit ad doctoratum iuris ; 1892 officialis iudiciarius in Szabadka, Topolya ; 1895 notarius in Fiume ; 1896 professor iuris in Kecskemét, dein ab anno 1904 professor iuris Romani in universitate Posoniensi. Habet merita litteraria. (Szinnyei X. 629—630.)

Michael *Kuhner* Hungarus, natus 29. Septembris 1866 in Cerić, dioecesis Diacovensis. Studuit humaniora in ... Commendatus a ... venit ad Collegium 1. Novembris 1886. M. III. 776.

Discessit 28. Iulii 1893 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1892. Fuit magister cantus Gregoriani. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1893 capellanus et praeceptor religionis in Osijek ; 1893 professor philosophiae in seminario Djakovo ; parochus in Iarmina, postea in Nuštar ; 1913 assessor honorarius consistorialis.

Paulus *Ámon* Hungarus, natus 9. Martii 1871 in Kula, dioecesis Colocensis. Studuit humaniora in Kalocsa. Commendatus ab Em^mo et R^mo archiepiscopo cardinale Ludovico Haynald, venit ad Collegium 26. Octobris 1889. M. III. 814.

Discessit 9. Iulii 1896 sacerdos ordinatus 29. Octobris 1895. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1896 cooperator in Madaras ; 1897 professor philosophiae in lyceo archiepiscopali et cleri iunioris studiorum praefectus ; professor supplens in praeparandia catholica docentum ; 1898 director Colocensium Christianorum Operariorum Unionis ; 1900 Sororum Charitatis Colocensium confessarius ; 1903 professor ordinarius theologiae ; 1904 Catholicorum Sodalium Unionis praeses ; 1905 parochus in Ujvidék ; 1907 canonicus honorarius ; membrum Consilii a Vigilantia et parochus consultor ; 1912 abbas S. Augustini Colocensis ; 1915 canonicus Colocensis ; 1916 supremus inspector scholarum archidioecesis et archidiaconus Tibiscanus.

Iulius *Kováts* Hungarus, natus 27. Septembris 1869 in Avasujváros, comitatus et dioecesis Szatmáriensis. Studuit humaniora et primum annum theologiae in Szatmárnémeti. Commendatus a R^mo suo episcopo, Iulio Meszlényi, venit ad Collegium 26. Octobris 1889. M. III. 821.

Discessit 9. Iulii 1896 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1895. Promotus (1892) ad doctoratum philosophiae et (1896) SS. Theologiae.

1896 capellanus et catecheta in Nagybánya ; 1900 professor mathe-

maticae et physicae in praeparandia puellarum in Szatmár; 1904 S. Sedis consistorialis assessor; 1905 director praeparandiae puellarum; 1906 professor theologiae et director spiritualis cleri iunioris, necnon Consilii a Vigilantia membrum; 1911 examinator prosynodalis et membrum commissionis examinandorum doctrinae religionis professorum.

Colomannus *Schwartz* Hungarus, natus 7. Aprilis 1870 in Sopron, dioecesis Iaurinensis. Studuit humaniora in gymnasio PP. Ord. S. Benedicti in Sopron. Commendatus a R^mo suo episcopo Ioanne Zalka, venit ad Collegium ... 1889. M. III. 000.

Discessit ... 1892 in Societatem Jesu in Nagyszombat.

Nondum ordinatus reliquit Societatem et factus est professor gymnasialis; 1916 director gymnasii in Erzsébetváros.

Franciscus L. B. de *Salis-Seewis* Croata nobilis, natus 15. Ianuarii 1872 in Karlovac, dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in Karlovac. Commendatus a R. P. Francisco Salis-Seewis S. J. patruo suo, venit ad Collegium 25. Octobris 1890. M. III. 835.

Discessit 21. Iulii 1893 sacerdos ordinatus ... 1897. Promotus (1893) ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae Oeniponte.

1897 praefectus studiorum in orphanotrophio Zagrabiensi; actuarius et protocollista in cancellaria archiepiscopali; notarius iudicii matrimonialis; 1911 assessor consistorialis; examinator prosynodalis; exhortator Academicus; 1915 canonicus Zagrabiensis; docens privatus iuris matrimonialis in universitate Zagrabiensi.

Sylvester *Jerčinović* Croata, natus ... in Drivenik, dioecesis Modrus-Segniensis. Studuit humaniora in ... Commendatus a ... venit ad Collegium ... Octobris 1890. M. III. 837.

Mortuus 17. Octobris 1893 in Collegio. Promotus ad doctoratum philosophiae. (Correspondenzblatt 1893: 59—60.)

Ferdinandus *Rott* natus 23. Decembris 1869 in Bodenstadt (Moravia), clericus dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in Budapest et Esztergom. Commendatus ab Excell^mo et R^mo archiepiscopo Strigoniensi et primate Hungariae cardinale Ioanne Simor, venit ad Collegium 30. Octobris 1890. M. III. 843.

Discessit 30. Iunii 1897 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1896. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Fuit praefectus circuli philosophici.

1897 professor theologiae et praefectus studiorum in seminario Strigoniensi; 1902 capellanus aulicus Suae Caesareae et Regiae Apostolicae Maiestatis, una director spiritualis Instituti sublimioris educationis ad S. Augustinum Viennae; 1904 Suae S. camerarius secretus; 1908 canonicus Strigoniensis; 1911 rector seminarii generalis in Budapest; 1914 inspector archiepiscopalis in Budapest; consiliarius curatorii hospitii Austriaco-

Ferdinandus Rott
episcopus Vesprimiensis

Hungarici Hierosolymitani; director regnicolaris consociationis «A keresztény szeretet országos gyermekvédő műve»; censor dioecesanus; membrum Consilii a Vigilantia; examinator prosynodalis; supremus archiepiscopalis commissarius.

Iosephus *Lončarić* Croata, natus 24. Februarii 1870 in Hraščani, dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in lyceo archiepiscopali Zagrabiensi. Commendatus a R^mo^ archiepiscopo . . . venit ad Collegium 27. Octobris 1891. M. III. 851.

Discessit 29. Iunii 1898 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1897. Promotus (1894) ad doctoratum philosophiae et (1898) SS. Theologiae. Fuit sacristanus.

1898 caeremoniarius archiepiscopalis Zagrabiensis; notarius consistorialis, redactor folii catholici «Hrvatstvo; 1911 assessor consistorialis; praebendarius ecclesiae cathedralis, rector orphanotrophii archiepiscopalis Zagrabiensis; 1914 iudicii matrimonialis assessor.

Aloysius *Izsóf* Hungarus, natus 21. Iulii 1870 in Hosszúfalu, dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in Esztergom et theologiam in universitate in Budapest. Commendatus a R^do^ Carolo e comitibus Majláth praefecto seminarii Strigoniensis, venit ad Collegium 31. Octobris 1891. M. III. 865.

Discessit 15. Octobris 1893 sacerdos ordinatus 28. Iunii 1896.

1896 cooperator in Esztergombajna; 1899 catecheta in Budapest; 1902 in instituto «Regnum Marianum»; 1906 simul professor religionis; redactor ephemeridis «Zászlónk» et «Élet»; praeses Congregationis S. Stephani; censor dioecesanus in Budapest.

Aloysius *Viszota* Hungarus, natus 24. Novembris 1872 in Ercsi, dioecesis Albaregalensis. Studuit humaniora in . . . Commendatus a . . . venit ad Collegium 31. Octobris 1891. M. III. 868.

Discessit 6. Iunii 1898 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1897. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1898 cooperator in Isztimér; praefectus studiorum cleri iunioris et professor philosophiae S. Thomae, necnon theologiae et dogmaticae; 1900 caeremoniarius episcopalis et cancellariae episcopalis protocollista, commissionis examinatoriae professorum doctrinae religionis in mediis scholis applicandorum membrum; 1903 censor dioecesanus; examinator prosynodalis; capellanus secretus Suae S. ad honores; 1907 secretarius episcopalis.

Guilhelmus *Holub* Hungarus, natus 11. Decembris 1873 in Alsógereben, dioecesis Szatmáriensis. Studuit humaniora in Munkács et Ungvár, theologiam in seminario in Szatmárnémeti. Commendatus a R^mo^ suo episcopo, Iulio Meszlényi venit ad Collegium 28. Octobris 1892. M. III. 886.

Discessit 13. Augusti 1895 valetudinis causa, phtisicus. Promotus ad doctoratum philosophiae.

Mortuus 23. Augusti 1895 in Podhering (hodie Őrhegyalja) in comitatu Bereg. (Secundum Correspondenzblatt 1895 : 54—55 mendose 24. Augusti 1895 in Frigyesfalva.)

Iulius *Szendrői* Hungarus, natus 22. Maii 1872 in Siófok, dioecesis Vesprimiensis. Studuit humaniora in Kőszeg, Veszprém, Székesfehérvár et denuo in Veszprém. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Carolo de Hornig, venit ad Collegium 9. Novembris 1892. M. III. 000.

Discessit 12. Aprilis 1893 malae valetudinis causa.

Iulius *Kanyó* Hungarus nobilis, natus 23. Februarii 1874 in Bácsujfalu, dioecesis Colocensis. Studuit humaniora in Kalocsa. Commendatus ab Excell^mo^ et R^mo^ archiepiscopo Georgio Császka, venit ad Collegium 27. Octobris 1893. M. III. 901.

Discessit 20. Iulii 1900 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1899. Fuit director cantus figurati.

1900 cooperator in Kunbaja; 1901 in Gara; 1902 in Szabadka ad S. Georgium; 1904 in Dusnok, mox in Bácsalmás; 1905 in Csonopla; 1907 in Zombor; 1910 in Ujvidék; 1912 in Baja; 1913 Catholicae Unionis Opificum Iuvenum praeses.

Dionysius (Melhard) *Mosonyi* Hungarus, natus 8. Octobris 1874 in Marczali (comitatus Somogy), dioecesis Vesprimiensis, clericus dioecesis Quinqueecclesiensis. Studuit humaniora in Sümeg, Kaposvár et Pécs. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Ferdinando Dulánszky, venit ad Collegium 27. Oct. 1893. M. III. 902.

Discessit 23. Iunii 1900 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1898. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1900 cooperator in Püspöknádasd; 1901 in Pécs, in suburbio Budensi; 1902 capellanus aulicus episcopalis, caeremoniarius; 1905 secretarius episcopalis; 1907 capellanus Suae S. ad honorem; 1909 membrum Consilii a Vigilantia; 1911 assessor S. Sedis consistorialis; 1913 director cancellariae episcopalis in Pécs; 1915 cubicularius Suae S. ad honores; 1917 canonicus Quinqueecclesiensis.

Aloysius *Nagelreiter* Hungarus, natus 25. Ianuarii 1873 in Sopron, dioecesis Albaregalensis. Studuit humaniora in Sopron. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Philippo Steiner, venit ad Collegium 27. Octobris 1893. M. III. 903.

Discessit 7. Iulii 1900 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1899. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1900 cooperator in Duna-Adony; 1903 in Székesfehérvár; 1904 transivit ad dioecesim Iaurinensem et nominatus capellanus in Magyaróvár; 1910 spiritualis seminarii in Győr.

Gustavus *Pécsi* Hungarus, natus 2. Septembris 1874 in Brassó, clericus dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in Budapest et Esztergom. Commendatus a R[do] Carolo e comitibus Majláth praefecto seminarii Strigoniensis, venit ad Collegium 27. Octobris 1893. M. III. 904.

Discessit 31. Maii 1900 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1899. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1900 cooperator in Ipolyság; 1902 professor philosophiae, paedagogiae et rhetoricae in seminario Strigoniensi; 1904 praefectus studiorum, postea spiritualis alumnorum gymnasistarum; censor dioecesanus; redactor et editor ephemeridis dioecesanae «Esztergom». Habet merita litteraria.[1]

[1] In den Ostertagen weilte bei uns Herr Dr. G. Pécsi. Er kam gerade vom internationalen wissenschaftlichen Kongress, der vom 8. bis 12. April 1911 zu Bologna abgehalten wurde. Daselbst trat er mit seinen Untersuchungen über die Bewegungsgesetze auf. Sein Vortag, den er als Broschüre gedruckt zahlreich im Kolleg und auch sonst verteilen liess, war betitelt: «Le false leggi sul moto, le quali servivano finora come fondamenti delle scienze naturali, e le vere leggi sul moto.» Am Ostersonntag nachmittag sprach er zu uns im Ignatius-Saal über die gleiche Frage. Das Trägheitsgesetz und das Newtonsche Prinzip von Wirkung und gleichgrosser Gegenwirkung sollen ihre bisherige Gültigkeit verlieren. Seine Darlegungen veranschaulichte der Herr Professor durch Experimente mit einer von ihm selbst mitgebrachten Atwoodschen Fallmaschine. Die Zuhörerschaft war zahlreich; auch P. Rektor und P. Giamusso hatten sich eingefunden. Eine kleine Diskussion mit einigen Herren knüpfte sich daran. (Correspondenzblatt 1911 : 46.)

Hugo *Mihalović* Croata nobilis, natus 16. Aprilis 1874 in Feričanci, dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora Colocae in Collegio Societatis Jesu. Commendatus a R[mo] archiepiscopo . . . venit ad Collegium 28. Octobris 1893. M. III. 908.

Discessit 13. Iulii 1900 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1899. Promotus (1896) ad doctoratum philosophiae et (1900) SS. Theologiae. Fuit bidellus scholae tertii anni.

1900 cooperator in Petrovoselo; 1902 in Bjelovar, postea catecheta Zagrabiae; 1905 professor theologiae pastoralis et practicae, necnon paedagogiae et catecheticae disciplinae in universitate Zagrabiensi; 1908 professor publicus ordinarius.

Michael *Ott* Hungarus, natus 16. Septembris 1871 in Moson, dioecesis Vesprimiensis. Studuit humaniora in Magyaróvár, Győr et Veszprém. Commendatus a R[mo] suo episcopo Carolo de Hornig, venit ad Collegium 30. Octobris 1893. M. III. 910.

Discessit 15. Iulii 1900 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1899. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1901 cooperator in Felsőörs; 1903 curatus fidelium Hungarorum in

Braila (Romania); 1906 director spiritualis seminarii cleri iunioris Vesprimiensis; 1909 administrator in Ukk; 1910 vice-archidiaconus surrogatus, una inspector scholarum elementariorum districtus Sümeg. Mortuus 20. Martii 1915 in Ukk.

Michael *Kőszeghy* Hungarus, natus 24. Iulii 1874 in Mélykút, dioecesis Colocensis. Studuit humaniora in Kalocsa. Commendatus a R^mo^ Tiburtio Boromisza rectore seminarii Colocensis, olim alumno nostro, venit ad Collegium 29. Octobris 1894. M. III. 923.

Discessit 6. Iunii 1898 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1897. Promotus ad doctoratum philosopihae et SS. Theologiae.

1898 valetudinarius; 1899 cooperator in Bácskertes; 1900 subregens seminarii puerorum et catecheta in scholis elementaribus Colocae; director sodalitii S. Pueritiae Jesu, director consociationis SS. Altaris Colocensis; 1907 praebendatus et concionator; moderator ephemeridis «Kalocsai Néplap»; 1910 parochus in Fajsz.

Victor *Laczó* Hungarus, natus 24. Octobris 1875 in ... dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in Nagyszombat. Commendatus a R^do^ praefecto Carolo e comitibus Majláth, venit ad Collegium 29. Octobris 1894. M. III. 924.

Discessit ... 1901 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1900. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Fuit custos II. bibliothecae, postea magister chori.

1901 capellanus ad S. Matthiam Budapest; 1905 valedixit sacerdotio.

Iosephus *Hirschler* Hungarus, natus 17. Martii 1874 in Ujpest, clericus dioecesis Transylvaniensis. Studuit humaniora in Budapest et Esztergom. Commendatus a R^do^ Carolo e comitibus Majláth, praefecto seminarii Strigoniensis, venit ad Collegium 27. Octobris 1894. M. III. 925.

Discessit 25. Iunii 1901 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1900. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1901 capellanus in Kolozsvár; 1904 regens convictus universitatis ibidem; 1906 parochus ibidem; canonicus Albensis Transylvaniae, praelatus capitularis; testis synodalis, membrum officii censurae et Consilii a Vigilantia; archivi conventus B. M. V. de Kolosmonostor conservator capitularis; districtus Kolozs-Doboka archidiaconus et per eundem districtum scholarum nationalium inspector; senatus dirigentis dioecesani membrum; penes gymnasium in Kolozsvár commissarius episcopalis; director Augustei et Mariani ibidem. Habet merita litteraria.

Antonius *Kostialik* Hungarus, natus 1. Martii 1879 in Bobró (comitatus Árva) clericus dioecesis Colocensis. Studuit humaniora in Lőcse et Kalocsa. Commendatus ab avunculo suo R^mo^ Stephano Kostialik canonico Scepusiensi, venit ad Collegium 27. Octobris 1896. M. III. 947.

Discessit 22. Augusti 1903 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1902. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Fuit custos bibliothecae minoris.

1903 cooperator in Kunbaja; 1904 catecheta in scholis elementaribus in Szabadka et capellanus nosocomii ibidem; 1907 cooperator in Szabadka ad S. Theresiam; 1908 catecheta ibidem; 1914—15 curatus castrensis in bello occupatus in Arad; 1916 valetudinarius.

Iulius *Tantos* Hungarus, natus 10. Februarii 1877 in Tolna, dioecesis Colocensis. Studuit humaniora in Kalocsa. Commendatus ab Excell^{mo} et R^{mo} archiepiscopo Georgio Császka, venit ad Collegium 27. Octobris 1896. M. III. 948.

Discessit 21. Martii 1905 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1903. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Fuit ductor III.

1905 professor supplens in lyceo archiepiscopali, una cleri iunioris seminarii maioris studiorum praefectus, Christianorum Operariorum Unionis director; nosocomii Colocensis capellanus; examinator prosynodalis; 1907 commissionis examinatoriae professorum religionis in mediis scholis applicandorum membrum supplens; censor dioecesanus in Kalocsa.

Franciscus Xaverius *Schweitzer* Hungarus, natus 18. Octobris 1879 in Tárnokszentgyörgy (comitatus Temes), dioecesis Colocensis. Studuit humaniora in . . . et theologiam in Innsbruck. Commendatus a R. P. Regente seminarii in Innsbruck, venit ad Collegium 17. Decembris 1897. M. III. 973.

Discessit 1. Iulii 1904 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1903. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Fuit bidellus sc. II. anni. Bene semper se gessit ac disciplinae domesticae aliisque omnibus Collegii institutis libenter se subiecit. Pietatis exercitiis addictum se exhibuit. Ingenii omnino boni. (P. Rector Iosephus Biederlack.)

1904 capellanus postea cooperator in Bácspalánka; 1907 in Temerin; 1908 in Mélykút; 1909 capellanus localis in Kisszállás.

Iosephus *Vass* Hungarus nobilis, natus 25. Aprilis 1877 in Sárvár (comitatus Vas), dioecesis Albaregalensis. Studuit humaniora in Győr et Székesfehérvár. Commendatus a R^{mo} suo episcopo Philippo Steiner, venit ad Collegium 27. Octobris 1898. M. III. 986.

Discessit . . . Iunii 1905 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1904. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1905 capellanus in Dunaadony; 1906 catecheta in scholis elementaribus civitatis Székesfehérvár; 1907 studii biblici et philosophiae in lyceo episcopali professor; 1909 praefectus studiorum in seminario clericorum; examinator prosynodalis; director collegii studiosorum universitatis S. Emerici in Budapest; camerarius S. S. ad honores. Habet merita litteraria.

Iosephus Edgar *Leopold* Croata, natus 17. Ianuarii 1881 in Temesvár, clericus dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in gymnasio Zagrabiensi. Commendatus a R[do] Ladislao Jambreković, doctrinae religionis professore in gymnasio Zagrabiensi, venit ad Collegium 27. Octobris 1899. M. III. 000.

Discessit ... 1906, sacerdos ordinatus 28. Octobris 1905. Promotus (1902) ad doctoratum philosophiae et (1906) SS. Theologiae.

1906 cooperator in Ludbreg (Sv. Gjurgj); 1908 repetitor theologiae dogmaticae et philosophiae in seminario Zagrabiensi; praeceptor religionis; 1911 catecheta in superiori schola puellarium Zagrabiensi; 1912 simul iudicii matrimonialis notarius; 1915 capellanus militaris in bello occupatus in Nagyvárad, postea in Galicia; decoratus cruce II. classis pro meritis coram inimicoa cquisitis.

Ioannes Capistranus *Mester* Hungarus, natus 15. Septembris 1879 in Magyarpécska (comitatus Arad), dioecesis Csanadiensis. Studuit humaniora in Temesvár. Commendatus a R[mo] suo episcopo Alexandro Dessewffy, venit ad Collegium 27. Octobris 1899. M. III. 000.

Discessit 7. Iulii 1906 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1905. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1906 cooperator in Temesvár-Gyárváros, confessarius Sororum; 1908 professor theologiae moralis, philosophiae scholasticae et praefectus in seminario episcopali; 1909 spiritualis cleri iunioris; 1910 ingressus novitiatum Soc. Jesu Tyrnaviae, operarius in Pozsony; 1914 praefectus in Collegio S. Emerici in Budapest.

Robertus (Zeisinger) *Szentiványi* Hungarus, natus 11. Decembris 1880 in Budapest, clericus dioecesis Transylvaniensis. Studuit humaniora in Budapest, Pozsony, Esztergom et Viennae. Commendatus a R[mo] suo episcopo Carolo e comitibus Majláth, venit ad Collegium 27. Octobris 1899. M. III. 0000.

Discessit 17. Iulii 1906 sacerdos ordinatus 29. Octobris 1905. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Fuit commissarius Camerae SS. Petri et Pauli.

1906 cooperator in Kolozsvár; 1909 professor studii biblici veteris et novi foederis in seminario et director instituti Batthyániani in Gyulafehérvár; 1913 examinator synodalis. Habet merita litteraria.

Ioannes Eugenius *Borković* Croata nobilis, natus 31. Augusti 1876 in Domagović, dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in lyceo archiepiscopali Zagrabiensi. Commendatus a R[do] Iosepho Pazman professore theologiae moralis in universitate Zagrabiensi, olim alumno Collegii, venit ad Collegium 27. Oct. 1900. M. III. 1023.

Discessit 29. Iulii 1902 sacerdos ordinatus 25. Iulii 1900 Zagra-

biae. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae in universitate Zagrabiensi.

1902 cooperator Sisciae; 1906 capellanus ad S. Marcum, Zagrabiae; rector ecclesiae «S. Girolamo degli Schiavoni» Romae; 1912 Suae S. camerarius honorarius; 1912 commendatarius ordinis Francisci Iosephi I.

Gabriel *Pados* Hungarus, natus 26. Martii 1881 in Pápa, dioecesis Vesprimiensis. Studuit humaniora in Pápa et Veszprém, ubi audivit theologiam in seminario per unum annum. Commendatus a R^{mo} suo episcopo Carolo de Hornig, venit ad Collegium 29. Octobris 1900. M. III. 0000.

Discessit 25. Iunii 1906 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1905. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1906 capellanus in Karád; 1907 catecheta in schola sororum, et professor religionis in schola civitatis et comerciali in Veszprém; 1908 cooperator, una praebendatus capellanus ecclesiae cathedralis ibidem; 1909 catecheta in Budapest; 1910 administrator parochiae in Nemesvámos; 1913 parochus ibidem; 1914 in Kőröshegy, comitatus Somogy.

Antonius *Péter* Hungarus, natus 2. Iunii 1880 in Kilyénfalva (comitatus Csik), dioecesis Transylvaniensis. Studuit humaniora in Csiksomlyó et Gyulafehérvár. Commendatus a R^{mo} suo episcopo Carolo e comitibus Majláth, venit ad Collegium 29. Octobris 1900. M. III. 0000.

Discessit 6. Iunii 1907 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1906. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Fuit bidellus bis.

1907 cooperator in Brassó, mox in Kolozsvár; 1909 professor theologiae moralis, pastoralis et sociologiae; praefectus studiorum seminarii in Gyulafehérvár; 1912 vicerector ibidem; 1913 examinator synodalis. Habet merita litteraria. Moderator folii «Közmüvelődés» in Gyulafehérvár.

Adalbertus *Wildmann* Hungarus, natus 24. Decembris 1881 in Nagydorog (comitatus Tolna), dioecesis Vaciensis. Studuit humaniora in Kalocsa. Commendatus a R^{mo} suo episcopo Carolo e comitibus Csáky, venit ad Collegium 29. Octobris 1900. M. III. 0000.

Discessit 20. Iulii 1907 sacerdos ordinatus 31. Octobris 1906. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1907 cooperator in Vácz; protocollista actuarius; capellanus aulicus et professor theologiae dogmaticae, mox praefectus studiorum seminarii episcopalis in Vácz; 1915 parochus in Taksony.

Iulius *Jósika* L. B. de Branyicska, Hungarus nobilis, natus 13. Februarii 1877 in Magyarfenes, clericus dioecesis Cassoviensis. Studuit humaniora apud Patres S. J. in Kalksburg et Kalocsa et ius in Kolozsvár. Commendatus a . . . venit ad Collegium . . . 1901. M. III. 0000.

Discessit . . . Octobris 1902 causa malae valetudinis, sacerdos ordinatus . . Iunii 1906 in Kassa.

1902 studuit Viennae in collegio Pazmaniano ; 1903 in instituto ad S. Augustinum ; 1904 theologus III. anni in Budapest, dein Lovanii. Redux in patria fuit ordinatus et factus capellanus in Göncz ; 1909 in Kassa. Mortuus 3. Februarii 1911 in Nagymihály,[1] sepultus in crypta familiae suae in Magyarfenes. Habet merita litteraria. Fuit collaborator principalis ephemeridis «Felvidéki Ujság» et scripsit opus historicum sub titulo «A vipera jegyében» editum.

[1] Profecturus 3. Februarii 1911 pro confessionibus excipiendis, a curru ferreo cruribus amputatus, sacramentis tamen rite munitus, pius et fortis in Domino eodem die in Nagymihály obiit.

Carolus *Károlyi* Hungarus, natus 14. Februarii 1876 in Budapest, dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in Budapest. Commendatus ab Excell^{mo} et R^{mo} archiepiscopo Strigoniensi et primate Hungariae cardinale Claudio Francisco Vaszary, venit ad Collegium 26. Octobris 1901. M. III. 0000.

Discessit 1. Aprilis 1908 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1907. Promotus (1905) ad doctoratum philosophiae.

1908 cooperator in Dorog ; 1909 in Budapest-Tabán ; 1910 in Budapest-Lipótváros ; 1914 in Budapest-Belváros.

Ludovicus *Makay* Hungarus natus 30. Aprilis 1883 in Budapest, dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in Vácz. Commendatus a R^{mo} suo episcopo Carolo e comitibus Csáky, venit ad Collegium 26. Octobris 1901. M. III. 0000.

Discessit . . . Iunii 1902.

1902 studuit theologiam Viennae in collegio Pazmaniano, sacerdos ordinatus 14. Iulii 1906, promotus ad doctoratum SS. Theologiae ; 1906 educator apud familiam comitis Ernesti Zichy ; 1907 catecheta in Budapest ; 1911 caeremoniarius et archivarius primatialis ; 1912 catecheta et capellanus domesticus in instituto Mariano et S. Margarethae, una professor doctrinae religionis gymnasii status ; 1914 cooperator in Budapest-Királyi Várpalota, et professor in Praeparandia status. (Budapest, Circulus I.)

Matthias *Pacher* Croata, natus 5. Novembris 1881 in Bakar, dioecesis Modrus-Segniensis. Studuit humaniora in Fiume. Commendatus a ... venit ad Collegium 26. Octobris 1901. M. III. 0000.

Discessit . . . 1907 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1906. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1907 capellanus in Fiume; professor religionis in schola itala, necnon in «Civica scuola reale superiore» in Fiume ; consistorialis honorarius assessor ; 1916 professor dogmaticae et praefectus studiorum in seminario dioecesano.

Franciscus *Csiba* Hungarus, natus 21. Ianuarii 1883 in Solymoskarcsa (comitatus Posoniensis), dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in Esztergom. Commendatus a R[do] Gustavo Pécsi professore theologiae, olim alumno Collegii, venit ad Collegium 29. Octobris 1902. M. III. 0000.

Discessit 24. Iunii 1909 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1908. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1909 cooperator in Esztergom-Viziváros; 1910 in Komárom; 1911 professor religionis in gymnasio circuli I. in Budapest.

Iacobus *Égerth* Hungarus, natus 1. Maii 1883 in Hódság, dioecesis Colocensis. Studuit humaniora in Kalocsa. Commendatus a R[do] Michaele Kőszeghy subregente seminarii puerorum Colocensis, olim alumno Collegii, venit ad Collegium 29. Octobris 1902. M. III. 0000.

Discessit 12. Iulii 1909 sacerdos oidinatus 28. Octobris 1908. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Bidellus chori. Fuit devotus, ecclesiastico spiritu imbutus, obediens, in studiis suis diligentem se exhibuit. Ingenii omnino boni, ita ut in omnibus examinibus suis plane satisfecerit. (P. Rector Iosephus Biederlack.)

1909 cooperator in Miske; 1910 in Veprőd; 1911 in Kishegyes, mox director spiritualis et professor extraordinarius theologiae in seminario Colocensi; 1913 director sodalitii S. Pueritiae Jesu; 1914 professor supplens in praeparandia docentum de Domina Nostra Sororum.

Stephanus *Galló* Hungarus, natus 23. Decembris 1882 in Koláróc (comitatus Trencsén), dioecesis Nitriensis. Studuit humaniora in Zsolna, Nyitra et Esztergom. Commendatus a R[mo] suo episcopo Emerico Bende, venit ad Collegium 29. Octobris 1902. M. III. 0000.

Discessit 12. Iulii 1909 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1908. Promotus (1905) ad doctoratum philosophiae et (1908) SS. Theologiae.

1909 cooperator in Hőlak; 1910 in Mocsonok; 1912 in Nyitra; 1914 parochus in Poroszka, comitatus Trencsén.

Iosephus *Bajnok* Hungarus, natus 1. Februarii 1884 in Ipolyság (comitatus Hontensis), dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in Esztergom. Commendatus a R[do] Gustavo Pécsi professore theologiae, olim alumno Collegii, venit ad Collegium 29. Octobris 1902. M. III. 0000.

Discessit ... Aprilis 1904 propter morbum oculorum.
Factus est professor.

Ladislaus *Darnai* Hungarus, natus 27. Iunii 1884 in ... dioecesis Transylvaniensis. Studuit humaniora in Budapest. Commendatus a R[mo] suo episcopo Carolo e comitibus Majláth, venit ad Collegium 29. Octobris 1902. M. III. 0000.

Discessit... Iunii 1904 rediens in patriam causa malae valetudinis; postea rediit denuo... Octobris 1905, sed... 1906 mox discessit ex consilio medicorum.

1906 valedixit vitae ecclesiasticae; 1914—15 in bello.

Stephanus *Jambreković* Croata nobilis, natus 14. Augusti 1883 in Mače, dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in lyceo archiepiscopali Zagrabiensi, philologiam in universitate Zagrabiensi et theologiam in universitate Oenipontana. Commendatus a R^do^ Ladislao nobili Jambreković, fratre suo maiori, venit ad Collegium... 1902. M. III. 1068.

Discessit... 1903.

1903 ingressus in Societatem Jesu Posonii. Novitiatum agebat in domo probationis Lavantina ad S. Andrä, Carinthiae; philosophiam Posonii studuit, theologiam Oeniponti, ibique 16. Iulii 1916 ordinatus est.

Nicolaus *Debreczenyi* Hungarus, natus 12. Novembris 1884 in Székesfehérvár, dioecesis Albaregalensis. Studuit humaniora in gymnasio et theologiam in seminario in Székesfehérvár. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Iulio Városy, venit ad Collegium... 1902. M. III. 0000.

Mortuus 17. Augusti 1905 in Collegio. Promotus (4. Iunii 1905) ad doctoratum philosophiae. Fuit sacristanus. (Correspondenzblatt 1905: 68—70.)

Aladár *Cziklay* Hungarus, natus 5. Martii 1885 in Budapest, dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in Budapest apud PP. Scholarum Piarum. Commendatus ab Excell^mo^ et R^mo^ archiepiscopo Strigoniensi et primate Hungariae cardinale Claudio Francisco Vaszary, venit ad Collegium 29. Oct. 1903. M. III. 0000.

Discessit 7. Iunii 1904 ob infirmam valetudinem; 1904 continuavit studia sua theologica in Collegio S. Anselmi (Monte Aventino) et fuit sacerdos ordinatus 18. Aprilis 1908 Romae.

1910 cooperator in Kéménd; 1912 in Budapest-Felsővíziváros, una professor religionis in praeparandia muliebrum status; 1915 hoc munere relevatus, curatus castrensis in bello.

Vendelinus *Szabó* Hungarus, natus 14. Maii 1882 in Iharosberény, dioecesis Iaurinensis. Studuit humaniora in Budapest, Nagykanizsa et Győr, theologiam Viennae. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Nicolao e comitibus Széchenyi, venit ad Collegium 29. Octobris 1903. M. III. 0000.

Discessit 8. Iunii 1910 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1909. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Fuit sacrista.

1910 praefectus studiorum in seminario episcopali in Győr; 1911

professor dogmaticae fundamentalis et specialis, et philosophiae in lyceo episcopali, simul praefectus studiorum in seminario episcopali maiori 1915 curatus castrensis in bello ; 1916 professor theologiae in Győr ; 1917 incardinatus ad dioecesim Magnovaradinensem, ibidem professor theologiae in lyceo episcopali.

Iulius *Tichy* Hungarus, natus 1. Ianuarii 1884 in Budapest, dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in Budapest et Esztergom. Commendatus ab Em^mo^ et R^mo^ archiepiscopo Strigoniensi et primate Hungariae cardinale Claudio Francisco Vaszary, venit ad Collegium 29. Octobris 1903. M. III. 0000.

Discessit 5. Iulii 1910 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1910. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Fuit bidellus II.

1910 cooperator in Komárom ; 1912 professor religionis in archigymnasio status circuli III. in Budapest ; censor dioecesanus ; 1915 archivarius ac caeremoniarius primatialis ; 1916 professor theologiae dogmaticae in Esztergom.

Iosephus Aurelius *Vécsey* L. B. de Hernádvécse et Hajnácskő, Hungarus nobilis, natus 17. Iunii 1883 in Budapest, dioecesis, Strigoniensis, clericus dioecesis Transylvaniensis. Studuit humaniora in Budapest apud PP. Scholarum Piarum. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Carolo e comitibus Majláth, venit ad Collegium 29. Octobris 1903. M. III. 0000.

Discessit 18. Iulii 1910 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1909. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Fuit commissarius camerae SS. Petri et Pauli.

1910 catecheta in gymnasio status et gymnasio evangelicorum in Nagyszeben ; 1912 archivarius episcopalis ; professor theologiae dogmaticae in seminario episcopali Transylvaniae; notarius consistorialis; 1913 praefectus studiorum seminarii in Gyulafehérvár et examinator synodalis. Habet merita litteraria.

Beniaminus *Csáki* Hungarus, natus 3. Novembris 1885 in Csikajnád (comitatus Csikiensis), dioecesis Transylvaniensis. Studuit humaniora in Csiksomlyó et Gyulafehérvár. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Carolo e comitibus Majláth, venit ad Collegium 27. Octobris 1904. M. III. 0000.

Discessit 7. Iulii 1911 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1910. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1911 capellanus in Besztercze; 1912 in Kolozsvár; 1913 spiritualis seminarii in Gyulafehérvár ; professor philosophiae Thomisticae et liturgiae ; 1915 parochus in Vulkán ; 1916 in Gyergyóalfalu.

Vendelinus *Halász* Hungarus, natus 20. Octobris 1884 in Nyitranádas, dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in Nyitra, Esztergom et Nagyszombat. Commendatus a R^do^ Francisco Horváth rectore seminarii Strigoniensi, olim alumno Collegii, venit ad Collegium 27. Octobris 1904. M. III. 0000.

Discessit 10. Iulii 1911 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1910. Promotus ad doctoratum philosophiae. Fuit ductor, dein bidellus I.

1911 cooperator in Léva; 1913 una catecheta praeparandiae status, mox praefectus domestici ordinis in convictu archiepiscopali Tyrnaviae; 1914—15 curator castrensis in bello qua parochus divisionis; 1916 secretarius vicarii archiepiscopalis in Nagyszombat.

Stephanus *Demeter* Hungarus, natus 7. Decembris 1885 in Nagysáros (comitatus Sáros), dioecesis Cassoviensis. Studuit humaniora in Eperjes et Kassa. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Augustino Fischer-Colbrie, venit ad Collegium 28. Octobris 1905. M. III. 0000.

Discessit 28. Iulii 1912 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1911. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Fuit sacrista.

1912 capellanus in Sárospatak; 1913 in Kassa; 1914 praefectus studiorum et director spiritualis cleri iunioris in seminario Cassoviensi.

Iosephus *Marić* Croata, natus 8. Augusti 1885 in Antunovac in Slavonia, dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in Požega et in lyceo archiepiscopali Zagrabiensi, theologiam per annum in universitate Zagrabiensi. Commendatus a R^mo^ Augusto Baron rectore seminarii Zagrabiensis, venit ad Collegium ... 1905. M. III. 0000.

Discessit . . . 1911 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1910. Promotus (1907) ad doctoratum philosophiae et (1911) SS. Theologiae.

1911 capellanus ad ecclesiam «S. Girolamo» Romae; praefectus studiorum in seminario Zagrabiensi; 1913 docens privatus in facultate theologica in universitate Zagrabiensi; 1915 curatus castrensis in bello. Habet merita litteraria.

Iosephus *Miljan* Croata, natus 19. Februarii 1886 in Bjelovar, dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in Bjelovar et in lyceo archiepiscopali Zagrabiensi, theologiam per annum in universitate Zagrabiensi. Commendatus a . . . venit ad Collegium . . . 1905. M. III. 0000.

Discessit . . . 1912 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1911. Promotus (1908) ad doctoratum philosophiae et (1912) SS. Theologiae.

1912 cooperator in Varaždin; 1913 capellanus ad S. Marcum Zagrabiae; 1915 capellanus militaris in bello, decoratus cruce pro meritis coram inimico acquisitis.

Iacobus *Wildinger* Hungarus, natus 14. Iunii 1886 in Dunabökény, dioecesis Colocensis. Studuit humaniora im Kalocsa. Commendatus a R^mo Adalberto Mayer vicario capitulari, venit ad Collegium 31. Octobris 1905. M. III. 0000.

Discessit 3. Novembris 1908 sacerdos ordinatus 26. Iunii 1911.

1911 cooperator in Herczegszántó; 1913 capellanus in Palánka; 1914 curator castrensis in bello; capellanus in Ujvidék; 1915 in Szabadka; 1916 notarius consistorialis et archivarius archiepiscopalis in Kalocsa.

Iosephus *Unterreiner* iunior, Hungarus, natus 23. Septembris 1886 in Garabos, dioecesis Csanadiensis. Studuit humaniora in Nagykikinda, Szeged et Temesvár. Commendatus a R^do vicario generali in spiritualibus episcopo coadiutore Iosepho Georgio Németh, venit ad Collegium 27. Octobris 1906. M. III. 0000.

Discessit 13. Iulii 1913 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1912.

1913 cooperator in Karánsebes et professor religionis in gymnasio ibidem; 1914 cooperator in Elek; 1915 in Temesvár; 1916 curatus castrensis in bello; professor religionis in Nagykikinda.

Carolus *Dunszt* Hungarus, natus 26. Februarii 1878 in Apatin, dioecesis Colocensis, clericus dioecesis Quinqueecclesiensis. Studuit humaniora in collegio S. Stephani S. J. in Kalocsa et in Pécs, ius (ab anno 1896) in Kolozsvár, ubi promotus ad doctoratum iuris, absolvit 1905, annum theologiae in seminario Quinqueecclesiensi. Commendatus a R^mo suo episcopo, Iulio e comitibus Zichy, venit ad Collegium 28. Octobris 1906. M. III. 0000.

Discessit 6. Iunii 1909 absolutis studiis philosophicis et theologicis, sacerdos ordinatus 4. Iunii 1909. Promotus ad doctoratum philosophiae.[1]

1909 intravit in Societatem Jesu in Nagyszombat et finito novitiatu philosophiae studuit Posonii, postea factus est professor religionis in gymnasio archiepiscopali Colocensi, mox spiritualis in seminario clericorum ibidem. Mortuus 27. Decembris 1912 in Kalocsa. (Correspondenzblatt 1913 : 90—91.)

[1] Noch heute lebt in frischer Erinnerung die schöne Akademie, bei welcher von dem vielgeliebten Mitbruder Abschied genommen wurde. Im Jesuitenorden lebte er dreieinhalb Jahr. Als Spritual im Knabenseminar von Kalocsa entfaltete er eine segensreiche Tätigkeit und gewann schnell durch seine überaus grosse Liebe alle Herzen. Besonders in den grossen Ferien war er für seine Kleriker besorgt und um sie auf gutem Wege zu erhalten, hat er jedem jede Woche ein kleines Korrespondenzblatt zukommen lassen, in welchem er ganz unbemerkt durch schöne Erzählungen und väterliche Ermahnungen die jungen Kleriker ermunterte in den Tugendübungen auszuharren. Die marianischen Kongregationen im Seminar und im adeligen Konvikt leitete er mit wunderbarem Geschick. Sein Andenken wird noch lange fortleben überall, wo er nur aufgetreten ist. (Correspondenzblatt 1913 : 91.)

Stephanus *Kemenes* Hungarus, natus 15. Martii 1888 in Budapest, clericus dioecesis Colocensis. Studuit humaniora in collegio S. Stephani S. J. in Kalocsa, inter 40 condiscipulos omnino primus, calculos eminentes habuit ex omnibus studiis. Commendatus ab Excell^mo et R^mo archiepiscopo, Iulio Városy venit ad Collegium... Octobris 1906. M. III. 0000.

Discessit 30. Iunii 1908 propter infirmam valetudinem.

1908—11 studuit in Innsbruck; valedixit sacerdotio 9. Januarii 1911. Educator apud familiam L. B. Fiáth, dein comitis Andreae Pauli Széchenyi, tum comitis Geyzae Majláth; 1915 militiae adscriptus; 1915 doctor iuris; 1916 in bello.

Andreas *Živković* Croata, natus 23. Novembris 1886 in ... dioecesis Diacovensis. Studuit humaniora in gymnasio Goreciano. Commendatus a ... venit ad Collegium 30. Octobris 1906. M. III. 0000.

Discessit ... 1913 sacerdos ordinatus 28. Octobris 1912. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Fuit sacrista II.

1913 secretarius episcopi in Djakovo; 1914 professor philosophiae et praefectus studiorum seminarii ibidem; 1906 camerarius Suae S. ad honores.

Petrus *Sárdi* Hungarus, natus 6. Februarii 1885 in Szenyér (comitatus Somogy), dioecesis Vesprimiensis. Studuit humaniora in Kecskemét et Csurgó. Commendatus a R^mo suo episcopo Carolo de Hornig, venit ad Collegium ... Octobris 1906. M. III. 0000.

Discessit 30. Martii 1908 malae valetudinis causa.

1908 translatus ad dioecesim Albaregalensem, sacerdos ordinatus 24. Iunii 1910. Fuit capellanus in Budafok, sed postea valedixit sacerdotio.

Robertus *Bezetzky* Croata, natus 5. Maii 1884 in Barč, dioecesis Diacovensis. Studuit humaniora in ... Commendatus a ... venit ad Collegium ... Octobris 1907. M. III. 0000.

Discessit ... 1908 sacerdos ordinatus ...

1910 capellanus legationis Austro-Hungaricae in Belgrad; 1914 catecheta in Osjek in Slavonia.

Georgius *Floznik* Hungarus, natus 12. Iunii 1888 in Verespatak, dioecesis Transylvaniensis. Studuit humaniora in Gyulafehérvár. Commendatus a R^mo suo episcopo Carolo e comitibus Majláth, venit ad Collegium 28. Octobris 1907. M. III. 0000.

Discessit 20. Iunii 1913. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Sacerdos ordinatus 15. Octobris 1913 in Gyulafehérvár. Fuit sacrista.

1913 capellanus in Ditró; 1914—16 curatus castrensis in bello, in expeditione Serbica.

Cornelius *Kubányi* Hungarus, natus 28. Iunii 1888 in Jánoshegy (comitatus Bars), clericus dioecesis Szatmáriensis. Studuit humaniora in Máramarossziget, Debreczen et Szatmárnémeti. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Tiburtio Boromisza venit ad Collegium 29. Octobris 1907. M. III. oooo.

Discessit 22. Iunii 1910 malae valetudinis causa.

1910 valedixit vitae ecclesiasticae.

Stephanus *Zimmermann* Croata, natus 24. Decembris 1884 in Virovitica, in Slavonia, dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in gymnasio in Varaŝdin et in lyceo archiepiscopali Zagrabiensi. Commendatus a R^do^ Augusto Baron rectore seminarii archiepiscopalis, venit ad Collegium . . . 1907. M. III. oooo.

Discessit . . . 1910 sacerdos ordinatus . . . 1907 in . . . Promotus ad doctoratum philosophiae.

1910 cathecheta in domo correctoria puerorum in Glina; 1911 praefectus studiorum in convictu nobiliorum Zagrabiae; 1912 professor philosophiae in seminario parvo Zagrabiae.

Franciscus *Büttner* Hungarus, natus 27. Septembris 1890 in Budapest, dioecesis Strigoniensis, sed translatus in dioecesim Albaregalensem. Studuit humaniora in Budapest, Esztergom et Székesfehérvár. Commendatus a R^do^ Iosepho Vass, olim alumno Collegii, venit ad Collegium 28. Octobris 1908. M. III. oooo.

Discessit 12. Aprilis 1915 causa belli, sacerdos ordinatus . . . 1914. Fuit bidellus I.

1915 in Ráczkeve; 1916 capellanus, dein professor theologiae, necnon praefectus studiorum seminarii in Székesfehérvár.

Franciscus *Gruber* Hungarus, natus 1. Augusti 1888 in Márczfalva (comitatus Sopron), dioecesis Vesprimiensis. Studuit humaniora in Kőszeg, Nagykanizsa et Veszprém. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Carolo de Hornig, venit ad Collegium 28. Octobris 1908. M. III. oooo.

Discessit . . . Aprilis 1910 studiis non absolutis.

1910 valedixit vitae ecclesiasticae.

Stephanus *Kerner* Hungarus, natus 1. Augusti 1889 in Nagymajtény, dioecesis Szatmáriensis, clericus dioecesis Colocensis. Studuit humaniora in Szatmár et Kalocsa. Commendatus ab Excell^mo^ et R^mo^ archiepiscopo Iulio Városy, venit ad Collegium 28. Octobris 1908. M. III. oooo.

Discessit 7. Maii 1915 causa belli, sacerdos ordinatus 15. Augusti 1914. Promotus ad doctoratum philosophiae. Fuit substitutus magistri caeremoniarum.

1915 professor doctrinae religionis in Szabadka; 1916 capellanus in Bácskertes.

Carolus *Kniewald* Croata, natus 23. Iulii 1889 in . . . dioecesis Modrus-Segniensis. Studuit humaniora in . . . Commendatus a . . . venit ad Collegium 28. Octobris 1908. M. III. oooo.

Discessit 7. Maii 1915 causa belli, sacerdos ordinatus 28. Octobris 1914. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Fuit ductor II.

1915 cooperator Viennae; 1916 secretarius et caeremoniarius episcopalis in Senj.

Alexander *Nagy* Hungarus, natus 4. Martii 1889 in Gyöngyös, dioecesis Agriensis. Studuit humaniora in Gyöngyös et Eger. Commendatus ab Em^mo^ et R^mo^ archiepiscopo cardinale Iosepho Samassa, venit ad Collegium 28. Octobris 1908. M. III. oooo.

Discessit . . . Aprilis 1913 propter infirmam valetudinem, nondum ordinatus sacerdotio.

1914—15 in bello; decoratus.

Adalbertus *Soltész* Hungarus, natus 7. Martii 1889 in Jolsva, dioecesis Rosnaviensis. Studuit humaniora in Jolsva, Rozsnyó et Losoncz. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Ludovico Balás, venit ad Collegium 29. Octobris 1908. M. III. oooo.

Discessit 7. Maii 1915 causa belli, sacerdos ordinatus 1914. Fuit ductor III.

1915 cooperator in Putnok, simul educator herulorum comitis Serényi.

Alexander *Spesz* Hungarus, natus 23. Novembris 1889 in Lublófürdő (comitatus Szepes) dioecesis Cassoviensis. Studuit humaniora in Bártfa et Eperjes. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Augustino Fischer-Colbrie, venit ad Collegium 29. Octobris 1908. M. III. oooo.

Discessit 11. Aprilis 1915 sacerdos ordinatus 15. Augusti 1914. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae.

1915 cooperator germanicus in Kassa et professor religionis in scholis mediis.

Ludovicus *Czumbel* Hungarus, natus 12. Augusti 1891 in Szaniszló, comitatus et dioecesis Szatmáriensis. Studuit humaniora in Szatmár. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Tiburtio Boromisza, venit ad Collegium 26. Octobris 1909. M. III. oooo.

Discessit 7. Maii 1915 causa belli. Promotus (1912) ad doctoratum philosophiae, sacerdos ordinatus 13. Iunii 1915 in Szatmárnémeti.

1915 in Collegio nostro in Innsbruck translato; 1916 ibidem ad doctoratum SS. Theologiae summa cum laude promotus et ex institutione Pii Papae X. singulis annis aureo numismate distribuendo propter examina ex theologia optime successa decoratus; 1916 capellanus in Nagybánya.

Tiburtius *Rejőd* Hungarus, natus 17. Iunii 1892 in Gyulafehérvár, dioecesis Transylvaniensis. Studuit humaniora in Gyulafehérvár. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Carolo e comitibus Majláth, venit ad Collegium 26. Octobris 1909 M. III. 0000.

Discessit 7. Maii 1915 causa belli. Fuit bidellus. Sacerdos ordinatus 30. Iulii 1915 in Gyulafehérvár.

1915 cooperator in Nagyszeben, moderator folii parochialis.

Iosephus *Lengyel* Hungarus, natus 21. Februarii 1890 in Zalatna, dioecesis Transylvaniensis. Studuit humaniora in Székelyudvarhely et Gyulafehérvár. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Carolo e comitibus Majláth, venit ad Collegium 26. Octobris 1909. M. III. 0000.

Discessit 12. Ianuarii 1910 studiis pene inchoatis.

1910 valedixit vitae ecclesiaticae.

Ladislaus *Dőry* de Jobaháza, Hungarus nobilis, natus 27. Iunii 1891 in Görösgalpuszta (comitatus Somogy), dioecesis Vesprimiensis, clericus dioecesis Quinqueecclesiensis. Studuit humaniora in Szigetvár et Pécs. Commendatus a R^mo^ Rectore seminarii Quinqueecclesiensis Iosepho Wurster, venit ad Collegium 30. Octobris 1909. M. III. 0000.

Discessit 7. Maii 1915 causa belli. Promotus (1912) ad doctoratum philosophiae. Fuit custos bibliothecae minoris.

1915 in Collegio nostro in Innsbruck translato. Sacerdos ordinatus 8. Septembris 1915 in Pécs, in sacello residentiae episcopalis; 1916 cooperator in Baranyabán; 1917 capellanus in Mohács.

Iulius *Felber* Hungarus, natus 16. Septembris 1890 in Moson, clericus dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in Pozsony et Esztergom. Commendatus a R^mo^ Francisco Horváth canonico, olim alumno Collegii, venit ad Collegium 30. Oct. 1909. M. III. 0000.

Discessit 7. Maii 1915 causa belli. Promotus (1912) ad doctoratum philosophiae et (1916) SS. Theologiae. Sacerdos ordinatus 27. Octobris 1915 in Innsbruck.

1916 professor doctrinae religionis in gymnasio status in Balassagyarmat.

Zoltán Ludovicus *Meszlényi* de eadem, Hungarus nobilis, natus 2. Ianuarii 1892 in Hatvan, dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in Rimaszombat, Budapest et Esztergom. Commendatus a R^mo^ Francisco Horváth canonico, olim alumno Collegii, venit ad Collegium 30. Octobris 1909. M. III. 0000.

Discessit 7. Maii 1915 causa belli. Promotus (1912) ad doctoratum

philosophiae et (1916) SS. Theologiae. Sacerdos ordinatus 27. Octobris 1915 in Innsbruck.

1916 capellanus in Komárom; 1916 archivarius archiepiscopalis in Esztergom.

Franciscus (Anton) *Ákos* Hungarus, natus 9. Iulii 1890 in Tevel (comitatus Tolna), dioecesis Quinqueecclesiensis. Studuit humaniora et theologiam per unum annum in Pécs, ubi fuit praeses Congregationis. Commendatus a R^{mo} suo episcopo Iulio e comitibus Zichy, venit ad Collegium 28. Octobris 1910. M. III. 0000.

Discessit 7. Maii 1915 causa belli. Promotus (1913) ad doctoratum philosophiae.

1915 in Collegio nostro in Innsbruck translato; sacredos ordinatus 16. Iulii 1916 in Innsbruck.

Iosephus *Nagy* Hungarus, natus 2. Octobris 1888 in Abaujszántó, dioecesis Cassoviensis. Studuit humaniora in Kassa et theologiam in seminario ibidem. Commendatus a R^{mo} suo episcopo Augustino Fischer-Colbrie, venit ad Collegium 28. Octobris 1910. M. III. 0000.

Discessit 7. Maii 1915 causa belli subdiaconus. Promotus ad doctoratum philosophiae et SS. Theologiae. Sacerdos ordinatus 29. Maii 1915 in Kassa.

1915 capellanus in Tarczal, postea in Collegio nostro in Innsbruck translato; 1916 catecheta in Kassa.

Paulus *Szabó* Hungarus, natus 24. Ianuarii 1890 in Nemesvita (comitatus Zala), dioecesis Vesprimiensis. Studuit humaniora in Keszthely, Veszprém, Esztergom et Veszprém. Commendatus a R^{mo} suo episcopo Carolo de Hornig, venit ad Collegium 28. Octobris 1910. M. III. 0000.

Discessit ... Iunii 1913 malae valetudinis causa. Promotus ad doctoratum philosophiae. Fuit sacrista II.

1913 valedixit vitae ecclesiasticae et factus est studiosus philosophiae in universitate Budapestiensi; 1915 in bello.

Ioannes *Taskovics* Hungarus, natus 16. Maii 1891 in Jánoshalma, dioecesis Colocensis. Studuit humaniora in Kalocsa. Commendatus ab Excell^{mo} et R^{mo} archiepiscopo Iulio Városy, venit ad Collegium 28. Octobris 1910. M. III. 0000.

Discessit 7. Maii 1915 causa belli, theologus secundi anni. Promotus (1913) ad doctoratum philosophiae.

1915 in Jánoshalma; postea in Collegio nostro in Innsbruck translato.

Victor Simon *Macalik* Hungarus, natus 1. Martii 1890 in Nagyszeben, dioecesis Transylvaniensis. Studuit humaniora in Nagyvárad et Gyulafehérvár. Commendatus a R^{mo} suo episcopo

Carolo e comitibus Majláth, venit ad Collegium 29. Octobris 1910. M. III. 0000.

Discessit 7. Maii 1915 causa belli. Promotus (1913) ad doctoratum philosophiae. Fuit director odaei, postea custos bibliothecae minoris.

1916 in Collegio nostro in Innsbruck translato.

Adalbertus *Miljan* Croata, natus 20. Ianuarii 1892 in . . . dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in gymnasio in Bjelovar et in lyceo archiepiscopali Zagrabiensi. Commendatus a R^{mo} Iosepho Lang rectore seminarii archiepiscopalis, venit ad Collegium 29. Octobris 1910. M. III. 0000.

Discessit . . . 1913 ante ordinationem, studiis theologicis non inchoatis.

1915 valedixit vitae ecclesiasticae et factus est studiosus iuris in universitate Zagrabiensi.

Stephanus *Sakač* Croata, natus 10. Octobris 1890, dioecesis Zagrabiensis. Studuit humaniora in gymnasio in Varaždin et in lyceo archiepiscopali Zagrabiensi. Commendatus a R^{mo} Iosepho Lang rectore seminarii archiepiscopalis, venit ad Collegium 29. Octobris 1910. M. III. 0000.

Discessit 7. Mai 1915 causa belli. Promotus (1913) ad doctoratum philosophiae et (1915) baccalaureus theologiae. Fuit sacrista et bidellus I. in theologia.

1915 ingressus est in Societatem Jesu in novitiatu Zagrabiensi; 1916 in Collegio Societatis in Innsbruck.

Adalbertus *Baráth* Hungarus, natus 3. Novembris 1893 in Budapest, dioecesis Strigoniensis, clericus dioecesis Transylvaniensis. Studuit humaniora in Budapest et Gyulafehérvár. Commendatus a R^{mo} suo episcopo Carolo e comitibus Majláth, venit ad Collegium 28. Octobris 1911. M. III. 0000.

Discessit . . . 1915 causa belli. Promotus (1914) ad doctoratum philosophiae. Fuit bidellus in philosophia et theologia.

1915 in Collegio nostro in Innsbruck translato.

Zoltán Ladislaus *Nyisztor* Hungarus, natus 8. Decembris 1893 in Debreczen, clericus dioecesis Szatmáriensis. Studuit humaniora in Máramarossziget, Ungvár et Szatmárnémeti. Commendatus a R^{mo} suo episcopo Tiburtio Boromisza, venit ad Collegium 1. Novembris 1911. M. III. 0000.

Discessit 7. Maii 1915 causa belli. Promotus (1914) ad doctoratum philosophiae. Fuit ductor I, postea III.

1915 in Collegio nostro in Innsbruck translato.

Nicolaus *Erdelji* Crisinensis, Hungarus, natus 22. Iulii 1892 in Lipovac, graeco-catholicus, dioecesis graeci ritus Crisinensis. Studuit humaniora in . . . Commendatus a . . . venit ad Collegium . . . Octobris 1912. M. III. 0000.

Discessit 7. Maii 1915 causa belli.

1915 moratur in Piskorevci in Slavonia, postea in Collegio nostro in Innsbruck translato.

Stephanus *Füzesséry* Hungarus nobilis, natus 18. Augusti 1894 in Garbóczbogdány (comitatus Abauj) clericus dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in Esztergom. Commendatus a R^do^ Gustavo Pécsi, olim alumno Collegii, venit ad Collegium . . . 1912.
Discessit . . . 1913. M. III. 0000.

1913 valedixit vitae ecclesiasticae; 1915 in bello.

Samuel *Holik* Hungarus, natus 19. Decembris 1894 in Nyiregyháza, dioecesis Agriensis, patre Lutherano, matre catholica. Studuit humaniora in Nyiregyháza et Eger. Commendatus ab Excell^mo^ et R^mo^ archiepiscopo Ludovico Szmrecsányi, venit ad Collegium . . . Octobris 1913. M. III. 0000.

Discessit 7. Maii 1915 causa belli.

1915 immatriculatus in facultate philologica universitatis in Budapest.

Franciscus (Fuchs) *Faludi* Hungarus, natus 22. Octobris 1893 in Püspökmárok (comitatus Baranya), dioecesis Quinqueecclesiensis. Studuit humaniora in Szekszárd et Pécs. Commendatus a R^do^ Ioanne Frey vice-archidiacono, venit ad Collegium 1. Novembris 1914.
Discessit 7. Maii 1915 causa belli. M. III. 0000.

1917 in Collegio nostro in Innsbruck translato.

Iosephus *Malonyay* Hungarus, natus 27. Octobris 1894 in . . . dioecesis Strigoniensis. Studuit humaniora in Budapest. Commendatus a . . . venit ad Collegium . . . 1914. M. III. 0000.

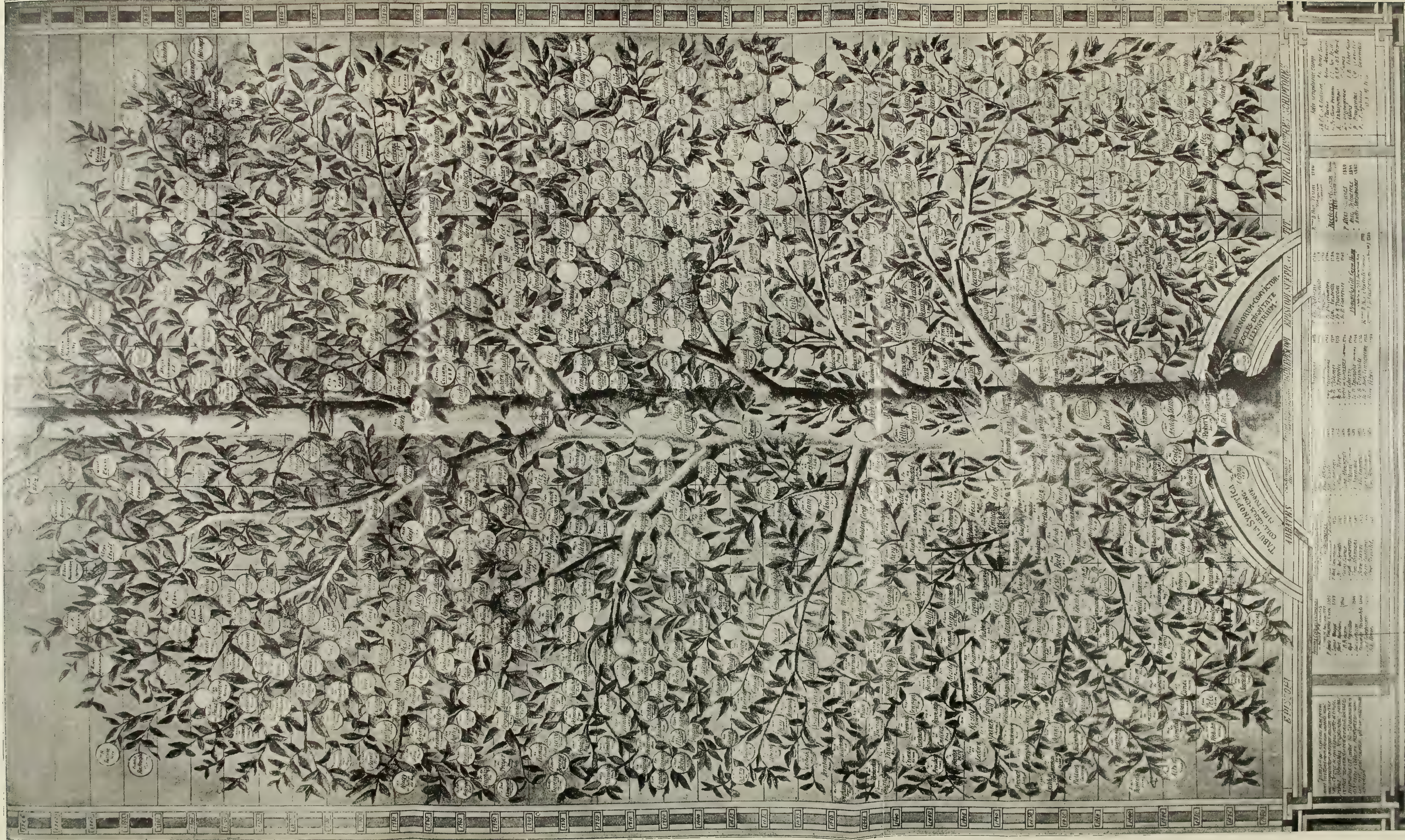
Discessit 7. Maii 1915 causa belli.

1915 moratur in Budapest; 1917 in bello.

Ioannes *Szaniszló* Hungarus, natus 2. Februarii 1895 in Törökbecse, dioecesis Csanadiensis. Studuit humaniora in Kalocsa et Temesvár. Commendatus a R^mo^ suo episcopo Iulio Glattfelder, venit ad Collegium uti convictor . . . Octobris 1914. M. III. 0000.

Discessit 24. Februarii 1915 malae valetudinis causa, ex consilio medicorum.

1915 in domo natalitio in Törökbecse, sed dimissus e numero clericorum dioecesis factus est miles in bello ad confinia Italiae.

Antonius *Schopper* Hungarus, natus 11. Ianuarii 1897 in Katymár (comitatus Bácsbodrog) dioecesis Colocensis. Studuit humaniora in Kalocsa. Commendatus a R^mo^ episcopo Victore Horváth, venit ad Collegium in Innsbruck translatum, 23. Septembris 1915. M. III. 0000.

1916 theologus secundi anni in Innsbruck.

Iohannes *Pfeiffer* Hungarus, natus 14. Februarii 1897 in Sopron, clericus dioecesis Vesprimiensis. Studuit humaniora in Veszprém. Commendatus ab E^mo^ et R^mo^ suo episcopo cardinale Carolo de Hornig, venit ad Collegium in Innsbruck translatum 23. Septembris 1916. M. III. 0000.

1917 theologus primi anni in Innsbruck.

II.

NOMINA EORUM, QUI SOLUMMODO IN ALBO ALUMNORUM HUNGARORUM IN GYULAFEHÉRVÁR CONSERVATO INVENIUNTUR.

Christophorus *Bajer* Ungarus. (27.)

Stephanus *Bartók* Ungarus. Abbas de N. N.[1] (313.)

Michael L. B. *Eszterházy* de Galántha Ungarus. (198.)

Nicolaus *Golla* Ungarus. (228.)

Ioannes *Iscsay* Ungarus ordinis S. Pauli primi Eremitae,[2] 16 annis diversis vicibus Generalis. Obiit 1638. (134.)

Iacobus *Kamocsay* Ungarus ord. S. Pauli pr. Eremitae. (133.)

Matthaeus *Kereszti* Ungarus. (198.)

Albertus *Kupcsevich* Ungarus Trencsiniensis. (4.)

Ladislaus *Martini* Ungarus Tyrnaviensis. Episcopus Vaciensis.[3] (169.)

Ioannes *Nagy* Ungarus ordinis S. Pauli primi Eremitae. Praefectus Congregationis. (133.)

Ioannes *Nemecskay* Ungarus. Protonotarius Apostolicus. Canonicus Posoniensis.[4] (133.)

Benedictus *Pepe* Ungarus. Pazmanita. Praepositus SS. Petri et Pauli de Gács. (15.)

Petrus *Szászy* Ungarus. Canonicus Strigoniensis.[5] (265.)

Georgius comes *Széchi*. Canonicus Strigoniensis.[6] (92.)

Paulus *Szilesy* Ungarus. (265.)

Georgius comes *Thurzó* de Bethlenfalva Ungarus. (92.)

Franciscus *Vedridi* Ungarus.[7] (63.)

[1] Abbas de Pécsvárad, canonicus Strigoniensis. Mortuus 19. Martii 1666. (Kollányi 264. Szinnyei I. 647.)

[2] Religiosus talis nominis in annalibus Ordinis S. Pauli primi Eremitae ignotus est, nomenque eius eo magis detorsum esse videtur, cum

anno 1638 nec similis in mortuorum catalogum relatus sit, nec alius apparet, qui officio generalatus 16 annis functus fuisset.

[3] Episcopus Vaciensis huius nominis non existebat, nec inter alios episcopos Hungaros episcopum talis nominis invenire potuimus.

[4] Annotatio verosimiliter erronea. Notus est enim quidam Nemecskay, sed praenomine Andreas, qui et Strigoniensis (et non Posoniensis) canonicus erat mortuusque est anno 1662, non vero 1674. (Kollányi 279.)

[5] Canonicus Strigoniensis huius nominis nullibi annotatus invenitur. Vixit quidem inter annos 1662—74 Ioannes Szászy, sed nec de hoc ullibi compertum est eum Romae studuisse. (Kollányi 279.)

[6] Apud Kollányi de eo ne mentio quidem fit.

[7] Nomina haec propria magna ex parte erronee conscripta sunt in Albo, quod initio saeculi XVIII non ad Hungarum auctorem referri potest. Sed spe fretus, fore ut semel aliquando de hoc illove alumno investigatione posteriore instituta erui posset, quod ipse tamen alumnus Collegii fuisset sicque series alumnorum Hungarorum ampliari posset, nomina adieci. Ab hoc nec angustia loci, nec labor me deterrebat, cum ipsae authenticae Collegii matriculae primorum saeculorum minime integrae ad nostra tempora pertigerint, quarum lacunas explere aliis ex fontibus mihi bona sors contigit.

III.

CATALOGUS EORUM, QUI EX HUNGARIA PETIVERUNT ADMITTI IN ALUMNOS COLLEGII GERMANICI ET HUNGARICI, SED ROMAM NUNQUAM ADVENERUNT.

(1720—1781)

Martinus *Hausegger* ex comitatu Hontensi, dioecesis Strigoniensis, nobilis, annorum 22, commendatus ab Em^{mo} cardinale archiepiscopo Strigoniensi et eiusdem vicario generali pro primo anno theologiae. 7. Iulii 1720. (Admiserunt.) Pr. F. I. 114.

1722 parochus in Jánoshegy, 1724 in Börzsöny, ubi mense Decembri 1734 mortuus est. (Némethy 614.)

Gaspar Melchior *Pongrácz* de [Szent]-Miklós et Óvár ex comitatu Liptovicensi, dioecesis Strigoniensis, nobilis, annorum 24, commendatus ab Em^{mo} cardinale archiepiscopo Strigoniensi et eiusdem vicario generali pro primo anno theologiae. 7. Iulii 1720. (Admiserunt.) Pr. F. I. 114.

1724 parochus in Csicsó, 1726 in Pápa. Creatus doctor SS. Theologiae; 1733 canonicus Strigoniensis, sed 1740 dum in maniam incideret curae Misericordianorum Posonii traditus. Mortuus 25. Ianuarii 1766 in Andrásfalva. (Némethy 869.) Librum 1 edidit. (Szinnyei X. 1395—6.)

Benedictus *Foky* ex comitatu Castriferrei, dioecesis Iaurinensis, nobilis, annorum 23, commendatus ab Em^{mo} cardinale archiepiscopo Strigoniensi et eiusdem vicario generali pro primo anno theologiae, infirmae tamen valetudinis; necnon a Patre regente Collegii Pazmaniani. 7. Iulii 1720. Pr. F. I. 114'.

Michael *Szkerba* Croata, dioecesis Zagrabiensis, nobilis, annorum 20, commendatus a R^{mo} capitulo Zagrabiensi pro secundo anno theologiae. 7. Iulii 1720. Pr. F. I. 114'.

Parochus in Gyurgyicz, postea in Gradecz; 1739 canonicus Zagrabiensis, dein archidiaconus Varasdinensis. Mortuus 1761 Zagrabiae. (Matković 90.)

Georgius *Kuacherich* Croata patria Crisiensis, dioecesis Zagrabiensis, nobilis, annorum 19. Studuit Viennae logicae et phy-

sicae, alumnus Collegii Zagrabiensis, proponitur et commendatur a Venerabili Reverendissimo suo capitulo pro metaphysica. 14. Iulii 1724. Pr. F. I. 153.

Sigismundus *Schytaroczy* Croata Ivanicensis, dioecesis Zagrabiensis, nobilis, annorum 20. Philosophiam Viennae absolvit, ibique alumnus capituli ecclesiae Zagrabiensis. Proponitur et commendatur ab iisdem qui supra pro primo anno theologiae. 19. Iulii 1726. Pr. F. I. 185'.

Parochus in Deszinich ; 1747 canonicus Zagrabiensis ; 1749 rector Collegii Croatici Viennae, 1752 abbas infulatus B. M. V. de Valle; 1756 archidiaconus de Vrbocz ; 1758 cantor. Mortuus 28. Februarii 1766 Zagrabiae, huius familiae nobilis ultimus. (Ivančan. Matković 92.)

Wolfgangus *Kukulyevich* Croata Insulanus, dioecesis Zagrabiensis, nobilis, annorum 20. Studet nunc physicae Viennae, ibique alumnus capituli ecclesiae Zagrabiensis. Proponitur et commendatur ab iisdem qui supra pro metaphysica. 19. Iulii 1726. Pr. F. I. 186.

Parochus Soboticensis ; 1733 canonicus Zagrabiensis ; rector Collegii Croatici Viennensis ; abbas S. Helenae de Podborje ; 1745 archidiaconus de Bexin ; vicarius generalis ; tabulae iudiciariae assessor. Mortuus 28. Novembris 1751 Zagrabiae. (Matković 89.)

Adamus *Nedeczky* Ungarus Nyitraszögiensis, dioecesis Strigoniensis, nobilis, annorum 21. Humanioribus litteris partim Nitriae, ubi quinque annis fuit alumnus, partim Comaromii operam dedit, nunc physicae Viennae alumnus in Collegio Pazmaniano in secundum annum. Proponitur et commendatur ab archiepiscopo Strigoniensi et a Patribus Societatis pro metaphysica. 13. Iulii 1727. Pr. F. I. 218.

1731 parochus in Badin, 1752 canonicus Posoniensis, 1757 Strigoniensis. Mortuus 4. Octobris 1761 Tyrnaviae. (Némethy 812. Kollányi 370.)

Ioannes *Bassich* Croata Okichensis, dioecesis Zagrabiensis, in qua patrimonium habet, nobilis, annorum 21. Physicam et metaphysicam audivit Viennae, ubi est alumnus Collegii Croatici sub cura capituli Zagrabiensis. Proponitur et commendatur prae caeteris a capitulo Zagrabiensi et a rectore Collegii Zagrabiensis. Petivit anno praeterito et non fuit admissus, pro primo anno theologiae. 18. Iulii 1728. Pr. F. I. 233.

Ioannes *Vagyon* Croata Ludbregiensis, dioecesis Zagrabiensis, in qua patrimonium habet, nobilis, annorum 20. Metaphysicam Viennae frequentat, ubi est alumnus Collegii Croatici sub cura

capituli Zagrabiensis. Proponitur et commendatur a capitulo Zagrabiensi et a rectore Collegii pro primo anno theologiae. 18. Iulii 1728. Pr. F. I. 233.

Petivit admissionem etiam anno 1729.

Aloysius Iosephus *Bansich* Croata Bosiakovensis,[1] dioecesis Zagrabiensis, in qua patrimonium habet, nobilis, annorum 20. Physicam frequentat Viennae, ubi est alumnus Collegii Croatici sub cura capituli Zagrabiensis. Proponitur et commendatur ab iisdem qui supra pro metyphysica. 18. Iulii 1728. Pr. F. I. 233.

[1] Mendose: Bolgakoviensis.

Samuel *Englmayer* Ungarus, dioecesis Strigoniensis, nobilis, annorum 25, natus parentibus lutheranis et conversus ad fidem ab anno 1726. Humaniora absolvit apud Lusitanos, philosophiam vero universam Tyrnaviae, in qua baccalaureatum est consequutus, brevi etiam magisterium consequuturus. Est alumnus a tempore suae conversionis in seminario Szelepcseniano. Proponitur et commendatur a R. P. Rectore Tyrnaviensi pro primo anno theologiae. 26. Iulii 1729. (Admiserunt.) Pr. F. I. 266.

1732 parochus in Alistál, usque 1734. (Némethy 557.)

Andreas *Gáspár* Ungarus Palomtensis, dioecesis Strigoniensis, nobilis, annorum 27, natus catholicus a parentibus lutheranis, fuit per quatuor menses religiosus in ordine S. Pauli primi Eremitae, sed ob debilitatem virium exivit et dispensatus est a Cels^{mo} et R^{mo} principe et archiepiscopo Strigoniensi. Humanioribus litteris partim Tyrnaviae, partim Comaromii, partim Strigonii operam dedit, studet nunc theologiae in primum annum Viennae, ubi est alumnus in Collegio Pazmaniano in primo anno. Proponitur et commendatur a R. P. Regente pro primo anno theologiae. 26. Iulii 1729. Pr. F. I. 266'.

1730 parochus in Magyarbél, 1742 in Nagyendrőd. Mortuus 3. Iulii 1747 Tyrnaviae. (Némethy 587.)

Stephanus *Novak* Zagrabiensis, eiusdemque dioecesis, ubi habet patrimonium, nobilis, annorum 20. Philosophiam absolvit Viennae, ubi est alumnus Collegii Croatici. Proponitur et commendatur a capitulo Zagrabiensi et a rectore qui supra, pro primo anno theologiae. 26. Iulii 1729. Pr. F. I. 267.

Nicolaus *Mahanovich* Croata Kupchinensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, annorum 20. Physicae studet Viennae, ubi est alumnus Collegii Croatici sub cura capituli

Zagrabiensis. Proponitur et commendatur ab iisdem qui supra pro metaphysica . . . Iulii 1731. Pr. F. I. 279.

Ioannes *Preshern* Croata Carolostadiensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, annorum 20. Physicae studet Viennae, ubi est alumnus Collegii Croatici sub cura capituli Zagrabiensis. Proponitur et commendatur ab iisdem qui supra pro metaphysica . . . Iulii 1731. Pr. F. I. 279.

Matthias *Salbeck* Hungarus nobilis Carolinensis, dioecesis Transylvaniensis, in qua et patrimonium habet, natus parentibus catholicis et ipse semper catholicus, annorum 20. Studuit humanioribus Carolinae et Claudiopoli, fuit convictor in seminario Claudiopolitano sub cura PP. Societatis Jesu annis duobus, nunc alumnus collegii generalis cleri regni Hungariae. Proponitur et commendatur ab Illmo domino episcopo Transylvaniae et P. Regente. Est peritus linguae Latinae, Hungaricae, Germanicae et Valachicae et philosophicis ac theologicis studiis aptus. Tyrnaviae, 26. Iunii 1735. Arch. vic. aep. in Nagyszombat ; F. E. 35. No. 6.

Canonicus Transylvaniensis et abbas S. Henrici; 1758 episcopus Dulcinensis, postea praepositus Magnovaradinensis. Mortuus 14. Septembris 1764. (Beke 171.)

Ioannes *Kalcich* Croata Carolostadiensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, annorum 19. Viennae audit physicam, ubi est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis. Proponitur et commendatur ab eodem capitulo et a rectore eiusdem Collegii pro metaphysica. 17. Iulii 1735. Pr. F. I. 303.

Iosephus *Zaversky* Croata Marochensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, praenobilis, annorum 21. Metaphysicam audit Viennae, eiusdem baccalaureus, ibique est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis. Proponitur et commendatur ab eodem capitulo et a rectore eiusdem Collegii pro primo anno theologiae. Petivit anno praeterito et non fuit admissus. 17. Iulii 1735. Pr. F. I. 303.

Georgius *Dellinich* Croata Ivanicensis, dioecesis Zagrabiensis, annorum 20. Philosophiam Viennae absolvit, ubi est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis. Proponitur et commendatur ab eodem capitulo et a rectore eiusdem Collegii ob laudem ingenii et optimos mores, pro primo anno theologiae. 22. Iulii 1736. Pr. F. I. 338'.

1736 promotus ad Collegium Hungaricum-Illiricum Bononiense; ex sublectore seminarii 1752 factus canonicus Zagrabiensis; 1757 rector Bononiensis; 1760 archidiaconus de Vrbocz. Mortuus 2. Maii 1780 Zagrabiae. (Ivančan.)

Michael *Payek* Croata Kostajnicensis, dioecesis Zagrabiensis, nobilis, annorum 20. Philosophiae in tertio anno dat operam Viennae, primam eius lauream suscepit, supremam proxime suscepturus, ibique est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis. Proponitur et maxime commendatur prae caeteris ob profectum in studiis ab eodem capitulo et a rectore eiusdem Collegii pro primo anno theologiae. 23. Iulii 1737. Pr. F. I. 356.

Petivit admissionem etiam anno 1738.

Ioannes *Hudolin* Croata Vidovicensis, dioecesis Zagrabiensis, nobilis, annorum 20. Philosophiam Viennae absolvit, philosophiae baccalaureus formatus est, alumnus Collegii Croatici Viennensis sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis. Proponitur et commendatur secundo loco ob profectum in studiis ab eodem capitulo et a rectore eiusdem Collegii pro primo anno theologiae. 23. Iulii 1737. Pr. F. I. 356.

Adamus *Michanovich* Croata Okichensis, dioecesis Zagrabiensis, perillustris, annorum 20. Philosophiam Viennae absolvit, ubi est alumnus Collegii Croatici. Propositus et commendatus ab eodem capitulo et a rectore eiusdem Collegii pro primo anno theologiae. 23. Iulii 1737. Pr. F. I. 356.

Ioannes *Kurill* Croata Zagrabiensis, eiusdemque dioecesis, in qua habet patrimonium, nobilis, annorum 21. Philosophiam Viennae absolvit, ubi est alumnus Collegii Croatici Venerabilis capituli Zagrabiensis. Proponitur et commendatur prae caeteris ob profectum tam in virtutibus, quam in litteris a rectore eiusdem Collegii et a Venerabili capitulo Zagrabiensi pro primo anno theologiae. 27. Iulii 1738. Pr. F. I. 376.

Paulus *Vuchetich* Croata Briniensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, annorum 20. Audit philosophiam Viennae in secundo anno et baccalaureatum suscepit, est alumnus in Collegio Croatico Venerabilis capituli Zagrabiensis Viennae. Proponitur et commendatur a rectore eiusdem Collegii et a Venerabili capitulo Zagrabiensi pro physica. 27. Iulii 1738. Pr. F. I. 377.

Stephanus *Subarich* Croata Turopoliensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, annorum 19. Logicae studet Viennae, ubi est alumnus in Collegio Croatico Venerabilis capi-

tuli Zagrabiensis. Proponitur et commendatur a rectore eiusdem Collegii et a Venerabili capitulo Zagrabiensi pro physica. 27. Iulii 1738. Pr. F. I. 377.

Petivit admissionem etiam anno 1740.

Georgius *Novak* Croata Zagrabiensis, eiusdemque dioecesis, nobilis, annorum 20. Audit philosophiam Viennae in secundo anno, baccalaureus formatus eiusdem, ibique est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a rectore praedicti Collegii proponitur et commendatur pro physica. 19. Iulii 1739. Pr. F. I. 396.

Ioannes *Igerchich* Croata Domagovichensis, dioecesis Zagrabiensis, nobilis, annorum 20. Audit philosophiam Viennae in primo anno, ubi est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a rectore praedicti Collegii proponitur et commendatur pro physica. 19. Iulii 1739. Pr. F. I. 397.

Antonius comes *Révay* Hungarus, dioecesis Strigoniensis, nobilis, annorum 23. Humanioribus litteris studuit Prividiae, Presburgi et Tyrnaviae, ubi absolvit philosophiam, fuit convictor et in ea scientia magister fuit creatus, alumnus fuit Viennae, ubi nunc convictor in Collegio Pazmaniano audit theologiam in secundo anno. Proponitur et commendatur a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo et principe Strigoniensi, et illius Illmo et R^{mo} domino vicario, olim alumnis Collegii Germanici, pro tertio anno theologiae. 1740. Pr. F. I. 421.

1741 qua clericus factus praepositus de Rátót, quam tenuit usque 1744 dum Vágujhelyiensem accepisset; 1743 canonicus Posoniensis, 1752 Strigoniensis; 1776 episcopus Rosnaviensis, 1779 Nitriensis. Mortuus 26. Decembris 1783 in Mocsonok. Libros 3 edidit. (Némethy 891. Kollányi 365. Szinnyei XI. 841—2.)

Alexius *Kürthy* natus Kolthae, dioecesis Strigoniensis, nobilis, annorum 22. Humanioribus litteris studuit Somoriae, philosophiam, cuius est baccalaureus, Viennae, alumnus Collegii Pazmaniani in tertio anno audivit. Proponitur et commendatur ab iis dominis archiepiscopo et vicario Strigoniensi pro primo anno theologiae. 1743. Pr. F. II. 18.

1747 capellanus in Galántha, 1748 parochus in Felsőszeli. Mortuus 17. Novembris 1777. (Némethy 728.)

Ioannes *Lehoczky* natus Bakabányae, dioecesis Strigoniensis, nobilis, annorum 20. Litteris humanioribus Schemnicii, Neosolii et Trencsinii studuit, philosophiam, eiusdem baccalaureus Viennae,

alumnus tertii anni in Collegio Pazmaniano audivit. Proponitur et commendatur ab iisdem dominis archiepiscopo et vicario Strigoniensi pro primo anno theologiae. 1743. Pr. F. II. 18.

1747 cooperator in Lévárd, 1749 parochus in Lutila, 1750 in Felső-zsember, ubi 3. Martii 1801 mortuus est. (Némethy 739.)

Matthias *Barich* Croata Dubicensis, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, nobilis, annorum 20. Philosophiam absolvit Viennae, ubi est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli ecclesiae Zagrabiensis, a quo proponitur et commendatur pro primo anno theologiae. 1744. Pr. F. II. 57.

Blasius *Dumbovich* Croata Lekenicensis, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, annorum 19. Philosophiam absolvit Viennae, ubi est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli ecclesiae Zagrabiensis, a quo proponitur et commendatur pro primo anno theologiae. 1744. Pr. F. II. 57.

1745 promotus ad Collegium Bononiense, dein parochus in Vugra et administrator Poseganus; 1760 nominatus canonicus Zagrabiensis; 1761 rector Collegii Croatici Viennae; 1770 primus archidiaconus neocreati archidiaconatus Turopolitani. Mortuus 10. Novembris 1787 Zagrabiae. (Ivanćan.)

Emericus *Matthiassovsky* Hungarus, dioecesis Strigoniensis, nobilis, annorum 22. Studuit litteris humanioribus Nitriae, Leuchoviae et Posonii, ubi uno anno fuit alumnus, philosophiae vero Viennae, eiusdem magister, nunc ibi alumnus Collegii Pazmaniani in quinto anno, audit theologiam in secundo anno. Proponitur et commendatur a Venerabili capitulo vacantis ecclesiae Strigoniensis ob exemplarem virtutum ac morum integritatem, raram ingenii capacitatem et excellentem litterarum profectum pro secundo anno theologiae. 1747. Pr. F. II. 118.

1749 parochus in Dunaföldvár, postea canonicus Scepusiensis. Mortuus 27. Iunii 1764. (Némethy 776.)

Emericus *Némethi* ord. S. Pauli primi Eremitae professus, Hungarus, dioecesis Sabariensis, nobilis, annorum 23. Philosophiae in sui ordinis coenobio studuit. Proponitur et commendatur ab admodum Reverendo illius P. Provinciali pro primo anno theologiae. 1748. Pr. F. II. 141.

Ladislaus *Bertalanfy* Hungarus, dioecesis Strigoniensis, perillustris, annorum 20. Litteras humaniores Posonii et Tyrnaviae, philosophiam Viennae absolvit, eiusdem baccalaureus primus, proxime futurus magister, est alumnus in Collegio Pazmaniano in

tertio anno Viennae. Proponitur et commendatur a Venerabili capitulo vacantis ecclesiae Strigoniensis pro primo anno theologiae. 1748. Pr. F. II. 142.

Petivit admissionem etiam anno 1749.

Iosephus *Payer* Hungarus Pestinensis, dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, nobilis, annorum 22. Litteris humanioribus Agriae, Gyöngyösini et Tyrnaviae studuit, ubi alumnus seminarii S. Stephani regis in tertio anno, philosophiam audivit, eiusdem baccalaureus, proxime magister creandus. Proponitur et commendatur a Venerabili capitulo vacantis ecclesiae Strigoniensis pro primo anno theologiae. 1749. Pr. F. II. 193.

Petivit admissionem etiam anno 1750.

1753 parochus in Pécsvárad, ubi 30. Ianuarii 1762 mortuus est. (Némethy 835.)

Matthias *Turina* Croata Bukarensis, ex dioecesi Segniensi, in qua habet patrimonium, ad dioecesim tamen Zagrabiensem assumptus et in ea educatus, nobilis, annorum 19. Litteris humanioribus studuit Zagrabiae, ubi fuit alumnus seminarii eiusdem cathedralis, Viennae alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis philosophiam audivit, eiusdem baccalaureus, magisterium proxime suscepturus. Proponitur et commendatur secundo loco a Venerabili capitulo Zagrabiensi, ut iuvenis bonus et boni studii pro primo anno theologiae. 1749. Pr. F. II. 194.

1746 promotus ad Collegium Bononiense; 1749 parochus S. Georgii in spinis; 1772 creatus canonicus Zagrabiensis. Mortuus 29. Septembris 1785 Zagrabiae.[1] (Ivančan. Matković 96.)

[1] Mendose: annorum 85.

Michael *Ternulich* Croata Insulanus, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, annorum 20. Litteras humaniores Varasdini et Zagrabiae audivit, ubi fuit alumnus seminarii eiusdem cathedralis, Viennae alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis. Studuit philosophiae, eiusdem gradus proxime suscepturus. Proponitur et commendatur tertio loco a Venerabili capitulo Zagrabiensi, ut iuvenis omnino bonus ac diligens, pro primo anno theologiae. 1749. Pr. F. II. 194'.

Stephanus *Diancsevich* Croata, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, nobilis, annorum 21. Zagrabiae studuit litteris humanioribus, audivit Viennae philosophiam, eiusdem prima laurea condecoratus, ibique est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo proponitur et commendatur ob

vitae et morum probitatem, et profectum pro primo anno theologiae. Commendatur etiam ab Illmo et R^{mo} domino nuntio Apostolico Viennensi. 1750. Pr. F. II. 212.

Mathias *Koostz* Croata, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, annorum 19. Litteris humanioribus Zagrabiae studuit, Viennae audivit philosophiam, ibique est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo proponitur et commendatur ob vitae et morum integritatem et profectum litterarum pro primo anno theologiae. Commendatur etiam ab Illmo et R^{mo} nuntio Apostolico Viennensi. 1750. Pr. F. II. 212.

Antonius *Nedeczky* Hungarus, dioecesis Strigoniensis, nobilis, annorum 20. Litteris humanioribus studuit Tyrnaviae et Posonii, ubi fuit alumnus in seminario S. Emerici, nunc alumnus tertii anni in Collegio Pazmaniano Viennae absolvit philosophiam, eiusdem baccalaureus, proxime futurus magister. Proponitur et commendatur a Venerabili capitulo Strigoniensi et illius Illmo et R^{mo} domino vicario pro primo anno theologiae. 1751. Pr. F. II. 234.

Gabriel *Simonyi* Hungarus Strigoniensis, dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, nobilis, annorum 20. Litteris humanioribus Nitriae, Vacii, Strigonii et Trencsinii operam dedit, philosophiam vero, eiusdem baccalaureus, proxime futurus magister, Tyrnaviae alumnus secundi anni in seminario B. V. Mariae audivit. Proponitur et commendatur a Venerabili capitulo Strigoniensi et ab illius Illmo et R^{mo} domino vicario pro primo anno theologiae. 1751. Pr. F. II. 235.

1757 parochus in Nagypaka, 1764 in Dunaszerdahely, ubi 15. Ianuarii 1772 mortuus est. (Némethy 923.)

Ioannes *Kálmány* Hungarus Eberhardiensis, dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, nobilis, annorum 22. Litteris humanioribus Posonii operam dedit, philosophiam audivit tertii anni alumnus in seminario S. Stephani regis Tyrnaviae, eiusdem baccalaureus, proxime futurus magister. Proponitur et commendatur a Venerabili capitulo Strigoniensi et illius Illmo et R^{mo} domino vicario pro primo anno theologiae. 1751. Pr. F. II. 235.

1755 parochus in Salgótarján, 1764 in Déménd, ubi 12. Aprilis 1766 mortuus est. (Némethy 671.)

Florianus L. B. *Horeczky* de Horka, Hungarus Rohoviensis, dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, nobilis, annorum 19. Litteris humanioribus Tyrnaviae, ubi fuit convictor in seminario

S. Adalberti, Comaromii, Iaurini, ubi fuit convictor in convictu Bocheniano et Olomucii, ubi fuit convictor in convictu Ferdinandaeo operam dedit, philosophiam, eiusdem baccalaureus, proxime magister creandus triennio, audivit Tyrnaviae, ubi est convictor Collegii generalis cleri regni Hungariae in quarto anno. Proponitur et commendatur a Cels^{mo} et R^{mo} domino archieposcopo et principe Strigoniensi pro primo anno theologiae. 1753. Pr. F. II. 282.

Iosephus Benedictus *Harsányi*, Transylvanus Hungarus, patrimonium habet in Transylvania et in Hungaria, praenobilis et antiquae familiae, annorum 21, natus parentibus Calvino addictis, ante biennium est conversus. Mansuetioribus litteris et philosophiae operam dedit in domo paterna, subinde animadvertentibus parentibus, eius ad fidem catholicam propensionem ad academiam Calvinorum Enyedinum est missus, ibidem per annum studio theologiae vacavit, interea agnita veritate catholica translatus Tyrnaviam per Cels^{mum} et R^{mum} dominum archiepiscopum et principem Strigoniensem. Philosophiam, eiusdem baccalaureus, proxime magister creandus, ibidem in academia repetit et est convictor in Collegio generali cleri regni Hungariae. Proponitur et commendatur ab eodem Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo et principe Strigoniensi pro primo anno theologiae. 1753. Pr. F. II. 283.

Ioannes Nepomucenus *Ugronovith* Hungarus Borchiczensis, ex comitatu Trencsiniensi, dioecesis Nitriensis, ubi habet patrimonium, praenobilis, annorum 21. Litteris humanioribus Comaromii, Posonii et Trencsinii, ubi fuit convictor in convictu nobilium studuit, philosophiam, eiusdem magister, audivit Tyrnaviae, ubi alumnus Collegii generalis cleri regni Hungariae primum annum theologiae impendit. Proponitur et commendatur a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo et principe Strigoniensi pro secundo anno theologiae. 1753. Pr. F. II. 283.

Nicolaus *Kondé* Szerdaheliensis Hungarus, dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, praenobilis, annorum 21. Litteris humanioribus Posonii, ubi fuit alumnus in seminario S. Emerici, philosophiae, eiusdem magister, Tyrnaviae operam dedit, ubi fuit alumnus in seminario Mariano Szelepcseniano, ibique audit theologiae primum annum Collegii generalis cleri regni Hungariae in quarto anno alumnus. Proponitur et commendatur a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo et principe Strigoniensi pro secundo anno theologiae. 1753. Pr. F. II. 283.

1757 parochus in Csütörtök, 1765 canonicus Scepusiensis, 1773 Stri-

goniensis, 1791 episcopus Belgradiensis, 1800 Magnovaradinensis. Mortuus 18. Decembris 1802 in Nagyvárad. (Némethy 697.) Habet merita litteraria. (Kollányi 384. Zelliger 257. Szinnyei VI. 901.)

Fr. Ludovicus *Gaál* Hungarus Bussuiensis ord. S. Pauli primi Eremitae, nobilis, annorum 20. Litteris humanioribus Quinqueecclesiis studuit, philosophiam in suo ordine absolvit. Proponitur et commendatur a Provinciali sui ordinis pro primo anno theologiae. 1754. Pr. F. II. 308.

Georgius *Augustich* Croata ex Gyurgyevecz, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, nobilis, annorum 20. Philosophiam hoc anno absolvet Viennae, ubi est alumnus Collegii Croatici, sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a rectore eiusdem Collegii proponitur et prae caeteris commendatur pro primo anno theologiae. 1754. Pr. F. II. 311.

Ioannes *Reich* Croata Dubicensis, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, nobilis, annorum 20. Philosophiam hoc anno absolvet Viennae, ubi est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a rectore eiusdem Collegii proponitur et commendatur pro primo anno theologiae. 1754. Pr. F. II. 311.

Parochus in Gaj. Mortuus 10. Ianuarii 1793.

Iacobus *Rottender* Croata ex Csáktornya, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, nobilis, annorum 20. Philosophiam hoc anno absolvet Viennae, ubi est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a Collegii eiusdem rectore proponitur et commendatur pro primo anno theologiae. 1754. Pr. II. 311'.

Stephanus *Kolosváry* Hungarus, dioecesis Agriensis, nobilis annorum 18. Litteris humanioribus Eperjesini, Agriae, Iglaviae et Viennae studuit, philosophiam, quam hoc anno absolvet, audit Budae, ubi est convictor in seminario clericorum in secundo anno. Proponitur et commendatur ab Illmo et R^{mo} domino archiepiscopo Colocensi pro primo anno theologiae. 1755. Pr. F. II. 328.

1772 canonicus Zagrabiensis. Mortuus 1798 Zagrabiae. (Matković 96.)

Sigismundus Iosephus *Spolarich* Croata, patriae et dioecesis Zagrabiensis, nobilis, annorum 20. Philosophiae studuit Viennae, ubi hoc anno historiam ecclesiasticam et eloquentiam absolvet et est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a rectore eiusdem Collegii proponitur et commendatur pro primo anno theologiae. 1755. Pr. F. II. 329.

Matthias *Zgurich* Croata Hyrus Poseganus, dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, annorum 18. Zagrabiae studia humaniora absolvit, philosophiam primo anno audit Viennae, ubi est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a rectore eiusdem Collegii proponitur et commendatur ob optimam indolem et eximium profectum in scientiis pro philosophia. 1758. Pr. F. II. 414.

Stephanus *Mattyasovszky* Hungarus, dioecesis Strigoniensis, patrimonium habet in comitatu Scepusiensi, nobilis, capax cathedralium Hungariae, natus parentibus catholicis et ipse semper catholicus, annorum 21. Studuit humaniora Leutschoviae, philosophiae vero operam dedit in academia Tyrnaviensi, nunc audit primum annum theologiae, ubi est alumnus seminarii S. Stephani regis Hungariae. Proponitur et commendatur a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo Strigoniensi; habet quatuor minores ordines. Habet et domum paternam et paratus est pro reditu centum scuta Romana apud oeconomum deponere. Nullum habet beneficium. Tyrnaviae, 25. Iunii 1762.

Archivum vicariatus aep. in Nagyszombat, F. E. 35. No. 17.

1766 parochus in Videnik, 1768 in Kubach, incorporatus neo-erectae dioecesi Scepusiensi. (Némethy 776.)

Ioannes *Jegatich* Croata Bosiakovensis,[1] dioecesis Zagrabiensis, ubi habet patrimonium, nobilis, annorum 17. Litteras humaniores absolvit Zagrabiae, logicam hoc anno absolvet et metaphysicam Viennae, ubi est alumnus Collegii Croatici sub cura Ven^{lis} capituli Zagrabiensis, a quo et a rectore eiusdem Collegii proponitur et commendatur ob optimam indolem, ingenium et morum integritatem pro physica. 1762. Pr. F. III. 6.

[1] Mendose: Dusiakoviensis.

Gregorius de *Schmidt* Hungarus, dioecesis Strigoniensis, in qua habet patrimonium, capax cathedralium Hungariae, nobilis, annorum 21. Studuit litteris humanioribus Schemniczii et Tyrnaviae, nunc audit primum annum theologiae, ubi est alumnus seminarii generalis cleri regni Hungariae. Proponitur et commendatur a Cels^{mo} et R^{mo} domino archiepiscopo Strigoniensi et Illmo et R^{mo} domino illius suffraganeo pro secundo anno theologiae. 1765. Pr. F. III. 3.

Stephanus *Dombay* Croata Insulanus, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, nobilis, annorum 18. Universam philosophiam absolvit Viennae, ubi est alumnus Collegii Croatici sub cura

Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a rectore eiusdem Collegii proponitur et commendatur pro primo anno theologiae. 1765. Pr. F. III. 33.

Ladislaus *Darvas* Hungarus, dioecesis Strigoniensis, natus parentibus haereticis, ante duos annos conversus fuit, miles in ultimo bello et in diversis conflictibus et ideo irregularis est, nobilis, annorum 26. Frequentavit universitates lutheranas, philosophiam in Hungaria. Proponitur et commendatur ab Em^mo^ et R^mo^ domino cardinale Migazzi pro primo anno theologiae. 1768.
In margine: S'è ritirato dall'istanza. Pr. F. III. 2.

Emericus *Nedeczky* Hungarus Ujheliensis, dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, nobilis, annorum 20. Studuit litteris humanioribus Comaromii, Strigonii et Posonii, ubi fuit alumnus, philosophiae Tyrnaviae, ubi est alumnus in seminario generali cleri regni Hungariae. Proponitur et commendatur ab Illmo et R^mo^ domino vicario generali Strigoniensi et toto capitulo pro primo anno theologiae. 1769. Pr. F. III. 1.

1773 professor ethicae in academia Budensi, 1775 parochus in Bátorkesz; 1796 canonicus Posoniensis, 1801 Strigoniensis. Mortuus 18. Septembris 1808 Posonii. (Némethy 812. Kollányi 409.)

Michael *Hertelendi* Hungarus, dioecesis Strigoniensis, ubi habet patrimonium, nobilis, annorum 20. Studia humaniora absolvit Sopronii et Posonii, hoc anno philosophiam Tyrnaviae, ubi est alumnus in seminario generali cleri regni Hungariae. Proponitur et commendatur ab Illmo et R^mo^ domino vicario generali Strigoniensi pro primo anno theologiae. 1770. Pr. F. III. 7.

Admissus 30. Iunii 1772. (Litterae rectoris Collegii Io. Baptistae Guerrieri in archivo vicariatus aep. in Nagyszombat; F. E. 35. No. 29.)

Ernestus Nepomucenus *Matz* Croata ex Semlino, dioecesis Diacovensis,[1] Viennae habet patrimonium, nobilis, annorum 21. Operam dedit litteris humanioribus Pestini, philosophiae Posegae, primo anno theologiae Viennae, ubi est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis. Proponitur et commendatur ab iisdem, ut supra pro secundo anno theologiae. 1770.

[1] Mendose: Zagrabiensis. Pr. F. III. 15.

Franciscus *Schmidt* Croata, dioecesis Zagrabiensis, nobilis, annorum 21. Operam dedit humanioribus et philosophiae Zagrabiae, ubi est alumnus quinto anno. Proponitur et commendatur

ab iisdem, ut supra pro primo anno theologiae. 1770. (Non admissus.) Pr. F. III. 16.

Parochus in Gradina; canonicus tit. cap. Chasmensis. Mortuus 16. Februarii 1820.

Maximilianus *Verhovacz* Croata Carolostadiensis, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, nobilis, annorum 18. Operam dedit litteris humanioribus Graecii, philosophiae primo anno Viennae, ubi est alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis. Proponitur et commendatur ab iisdem, ut supra pro physica. 1770. (Non admissus.) Pr. F. III. 17.

Canonicus Chasmensis, professor academiae Zagrabiensis; 1784 canonicus, postea 1787 episcopus Zagrabiensis, aetate et stallo ultimus canonicus. Mortuus 16. Decembris 1827 Zagrabiae. (Ivančan. Matković 16 et 98—99.)

Georgius *Gáll* Croata Dubicensis, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, nobilis, annorum 19. Studuit litteris humanioribus Zagrabiae, audit primum annum philosophiae Viennae, alumnus Collegii Croatici sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a domino rectore eiusdem Collegii proponitur et commendatur pro physica. 1771. Pr. F. III. 17.

Iosephus Thadaeus *Berner* dioecesis Strigoniensis, in qua habet patrimonum, nobilis, annorum 20. Studia humaniora absolvit Iaurini, philosophiae operam dedit in universitate Tyrnaviensi, est alumnus Collegii Pazmaniani Viennae, ibique candidatus theologiae. Proponitur et commendatur ab Illmo et R^{mo} domino Iosepho Galgóczy episcopo Traguriensi, vicario generali Strigoniensi pro secundo anno theologiae. 1772. Pr. F. III. 5.

Petrus *Czvetko* de Villanova, dioecesis Zagrabiensis, in qua habet patrimonium, nobilis, annorum 18. Litteris humanioribus Zagrabiae operam dedit, philosophiam primo anno audit Viennae, ubi est alumnus in Collegio Croatico sub cura Venerabilis capituli Zagrabiensis, a quo et a domino rectore eiusdem Collegii proponitur et commendatur pro physica. 1772. Pr. F. III. 7.

Canonicus et cantor Chasmensis. Mortuus 3. Martii 1823.

Carolus L. B. de *Perény*, dioecesis Strigoniensis, in qua habet patrimonium, nobilis, annorum 19. Studuit litteris humanioribus Tyrnaviae et est alumnus Collegii Pazmaniani Viennae. Proponitur et commendatur a Cardinale primate Iosepho Batthyány archiepiscopo Strigoniensi. Admissus 1781. Arch. prim. in Esztergom.

1785 praefectus in seminario generali Posoniensi; 1788 parochus in Guta; 1790 canonicus Strigoniensis; 1808 consecratus episcopus Tiberiadensis in Palaestina. Mortuus 15. Martii 1819 Pestini. (Némethy 850. Kollányi 403.)

Comes Ladislaus *Csáky* de Keresszeg et Adorján, dioecesis Strigoniensis, nobilis, annorum 20. Studuit humaniora Tyrnaviae, ubi est alumnus seminarii generalis. Proponitur et commendatur a cardinale primate Iosepho Batthyány archiepiscopo Strigoniensi. Admissus 1781. Archivum prim. in Esztergom.

1785 praefectus in seminario Tyrnaviensi; 1789 parochus Pestinensis; 1790 in Kéménd, inde vero mense Augusti eiusdem anni factus canonicus Posoniensis; 1792 translatus ad capitulum Magnovaradinense; 1812 factus est praepositus; 1814 episcopus Tininiensis et sede vacante decem annis vicarius capitularis. Mortuus 20. Ianuarii 1828 in Scepusio. (Némethy 524. Schem. Magnov. anni 1896. pag. 111—2.)

IV.

ALUMNI COLLEGII GERMANICI ET HUNGARICI EX HUNGARIA SECUNDUM DIOECESES.

(1559–1917)

PROVINCIA STRIGONIENSIS.

Ex archidioecesi Strigoniensi.

(Esztergom.)

1560—61 : Gregorius Lamperti. — 1579—87 : Ladislaus Hármas. — 1579—81 : Ioannes Smugger. — 1580—82 : Fr. Ioannes Waigel. — 1580—86 : Michael Csehi. — 1580 : Gregorius Fabritius. — 1582 : Ioannes Pyber. — 1582—83 : Ambrosius (Budensis) Ráczkevy. — 1582—86 : Franciscus Körmendi. — 1583—89 : Georgius Modra. — 1585—90 : Blasius Joó. — 1587—93 : Paulus Baranyay. — 1588—94 : Wolffgangus Kapronczay. — 1588—89 : Andreas Hwysichky. — 1589—94 : Nicolaus Nowak. — 1589—94 : Ioannes Sárváry. — 1590 : Andreas Pepler. — 1595 : Stephanus Baksay. — 1597—98 : Nicolaus Ribonics. — 1597—1602 : Stephanus Boleraz. — 1598—1603 : Ioannes Fabritius. — 1599—1600 : Iacobus Németh. — 1599—1604 : Ladislaus Diáki. — 1602—1603 : Fr. Thomas Franych. — 1608—1615 : Ioannes Chrysostomus Payer. — 1608—1610 : Valentinus Rumer. — 1608—1612 : Fr. Ioannes Orosz. —1608 : Ioannes Püsky. — 1609—16 : Michael Maurovics. — 1614—19 : Albertus Eölvedi. — 1614—18 : Ioannes (Nigrinus) Fekete. — 1618—22 : Blasius Stephanus Deithi. — 1618—22 : Georgius Draskovich. — 1619 : Michael Kopcsányi. — 1619—22 : Andreas Leopoldus Beniczky. — 1619 : Ioannes Ugronovitth. — 1621—25 : Georgius Lippay. — 1627 : Martinus Alberti. — 1627—34 : Georgius Pohroncius Szelepcsényi.— 1627 : Andreas Nagy. — 1627 : Michael Bácsi. — 1627—34 : Georgius Svehla. — 1627—34 : Thobias Pistes. — 1627— 34 : Paulus Buziakovics. — 1628—35 : Casparus Sylla. — 1630—36 : Georgius Telegdy. 1630—36 : Michael Thany. — 1634 : Nicolaus Posgay. — 1634 : Michael Éh. — 1634—38 : Albertus Stephanus Nagy. — 1637—38 : Stephanus Gyarmati. — 1638—41 : Franciscus Leonardus Szegedy. — 1641—44 : Thomas Emericus L. B. Pálffy. — 1641 : Ioannes Magnovith. 1641—45 : Franciscus Xaverius Guttay. — 1643 : Georgius Márkházy. — 1644—48 : Ioannes Gubasóczy. — 1644—48 : Lucas Rosa. — 1646—50 : Ioannes Blasius Pethő. — 1649—54 : Ioannes Kálmánczai. — 1649—55 : Nicolaus Balog. — 1650—54 : Georgius Eszterházy. — 1650—57 : Michael Ignatius Petriz. — 1651—56 : Fr. Thomas Alexius Kébell. — 1653—57 : Ioannes Selley. — 1655 : Georgius L. B. Pongrácz. — 1657—61 : Petrus

Boross. — 1657—60: Adamus Illésházy. — 1657—60: Stephanus Dobisch. — 1658—62: Fr. Ioannes Kéry. — 1658: Andreas Péterfi. — 1660—61: Ioannes Franciscus Horwath. — 1662—66: Ladislaus Matyássovszki. — 1662—63: Daniel Bihari. — 1663—64: Stephanus Franciscus L. B. Révay. — 1663—66: Paulus Olasz. — 1663—67: Ignatius Ruthkay. — 1663—67: Blasius Jaklin. — 1667—71: Stephanus Ladislaus Dolny. — 1668—71: Michael Czedő. — 1669—73: Ladislaus Pyber. — 1670—73: Iacobus Franciscus Szalay. — 1671—75: Sigismundus Antonius Ordódi. — 1673—75: Emericus Bocsárdy. — 1673—76: Valentius Orbán. — 1673—78: Franciscus Jezerniczky. — 1674—78: Martinus Bátkay. — 1675—79: Adamus Xaverius Nigrini. — 1675—79: Ioannes Ladislaus Vattay. — 1676—80: Paulus Ignatius Szabó. — 1677—80: Georgius Nicolaus Kruplanicz. — 1677: Nicolaus comes Eszterházy. — 1678—81: Georgius Fülöp. — 1678—82: Georgius Sembery. — 1678—82: Iacobus Ignatius Bellaczicz. — 1678—81: Franciscus Casparus Fáncsy. — 1681—84: Franciscus Aloysius Jeszenszky. — 1681—84: Christianus Emericus Kárász. — 1681—84: Franciscus Xaverius Labsánszky. — 1682: Christophorus Lippay comes. — 1682—87: Emericus Ignatius Lubi. — 1682—84: Stephanus Ujváry. — 1683—87: Fr. Emericus Eszterházy. — 1684—87: Stephanus Ravasz. — 1684—86: Nicolaus Ioannes Nádasdy comes. — 1684—86: Nicolaus Antonius Lippay comes. — 1684—87: Georgius Ferdinandus Péterffy. — 1686—89: Ioannes Iosephus Bellosich. — 1686—89: Ioannes Stephanus Istvánffy. — 1687—91: Fr. Andreas Kollenitch. — 1687—89: Emericus Okolicsányi. — 1687—91: Stephanus Hromko. — 1688—92: Stephanus Emericus Ladislaus Lévay. — 1689—91: Leonardus Bossányi. — 1690—92: Georgius Franciscus Szenczy. — 1691—93: Stephanus Ladislaus Győrffi. — 1691—95: Paulus Zichy comes. — 1692—96: Ignatius Antonius Mednyánszky. — 1693—1700: Sigismundus Leopoldus Kollonicz comes. — 1694—98: Martinus Ladislaus Tajnai. — 1694—98: Otto Honorius comes ab Egkh. — 1695—98: Ladislaus Iosephus Szörényi. — 1696—1700: Franciscus Ignatius Ladislaus L. B. Mednyánszky. — 1698—1701: Ladislaus Adamus Erdődy comes. — 1698—1702: Paulus Spáczay. — 1698—1702: Paulus Majthényi. — 1698—1700: Ioannes Iosephus Okolicsányi. — 1698—1702: Paulus Franciscus Gerstel. — 1700: Henricus Ioannes Gans. — 1700—1704: Paulus Pyber. — 1700—03: Franciscus Mikó. — 1700—02: Ioannes Iosephus Eszterházy comes. — 1701—04: Nicolaus Stephanus Kelio. — 1701—05: Ioannes Ignatius Szabó. — 1703—06: Paulus Bartakovics. — 1703—04: Emericus Laczkó. — 1703—06: Gabriel Antonius Erdődy comes. — 1703—07: Fr. Adamus Silley. — 1704—08: Ignatius L. B. Amade. — 1704—08: Michael Ignatius Frivaisz. — 1705—10: Alexander Iosephus Kudlik. — 1705—10: Ioannes Constantinus Pataky. — 1706—1708: Iacobus Emericus Rieschly. — 1707: Adamus Urbanek. — 1708—11: Adamus L. B. Amade. — 1708—12: Franciscus Stephanus Péterffy. — 1708—09: Georgius Podráczky. — 1709—12: Stephanus Görgei. — 1710—14: Ioannes Wanéczy. — 1710—15: Gregorius Schmitt. — 1711—14: Ioannes Iosephus Hawlovecz. — 1712—14: Sigismundus Fiath. — 1712—16: Martinus Franciscus Szapáncsy. — 1712—16:

Antonius Piacsek. — 1713—17 : Fr. Eusebius Podhoránszky. — 1713—14 : Elias Herényi. — 1714—15 : Matthias Pongrácz. — 1715—18 : Sigismundus Iosephus L. B. Berényi. — 1716—20 : Michael Iosephus Thamásy. — 1716—18 : Paulus Ernestus Vidnicz. — 1717—18 : Paulus Stephanus Forgách comes. — 1718—21 : Iosephus Antonius Szentbalásy. — 1718—22 : Andreas Adalbertus Paulikovics. — 1720—22 : Michael Christophorus Okolicsányi. — 1720—23 : Georgius Dubovszky. — 1721—23 : Nicolaus Iosephus Csáky. — 1722—25 : Stephanus Nicolaus Jaklin. — 1722—26 : Paulus Antonius Endrődy. — 1722 : Franciscus Szily. — 1723—26 : Emericus Antonus Kudlick. — 1723—26 : Ioannes Baptista Vlassicz. — 1723—24 : Ioannes Baptista Gellért. — 1723—27 : Ignatius Kaintar. — 1723—27 : Stephanus Emericus Szalay. — 1725—29 : Fr. Adamus Ordódy. — 1725—29 : Antonius Ladislaus L. B. Majthényi. — 1726—30 : Iosephus Lendvay. — 1726—28 : Stephanus Földey. — 1726—30 : Ioanes Pálsay. — 1727—29 : Antonius Vratanai. — 1729—32 : Ioannes Pallugyay. — 1729—30 : Ioannes Feja. — 1730—34 : Martinus Engelberth. — 1730—35 : Gabriel Iosephus Ioannes Nepomucenus Ordódy. — 1730—34 : Stephanus Ioannes Nepomucenus Radisch. — 1733 : Carolus Antonius Ferdinandus Iosephus Franciscus Aloysius Fridericus Perg eques. — 1733—37 : Fr. Bartholomaeus Orlay. — 1734—40 : Ioannes Michael Lang. — 1735—38 : Franciscus Ignatius Koller. — 1735—37 : Carolus Iosephus Halwacz. — 1736—40 : Carolus Ladislaus Majthényi. — 1736—40 : Nicolaus Androvics. — 1737—41 : Emericus Ladislaus Franciscus Xaverius Miskovics. — 1740—42 : Franciscus Gabriel Galgóczi. — 1741—45 : Fr. Antonius Horhy. — 1743—46 : Theodorus Maleter. — 1743—47 : Ignatius Koller. — 1744—47 : Carolus Franciscus L. B. a Dujardin. — 1745—48 : Carolus comes Eszterházy. — 1745—49 : Ferdinandus comes Schmidegg. — 1747—50 : Antonius Franciscus Kovács. — 1748—51 : Stephanus Frivaisz. — 1749—52 : Franciscus Seraphinus comes Berchtold. — 1749—53 : Franciscus Xaverius Antonius Dráveczky. — 1750—53 : Carolus Martinus Paulus Bobok. — 1751—52 : Ioannes Carolus Velligrand. — 1752—56 : Franciscus comes Kornis. — 1753—55 : Fr. Philippus Dámian. — 1753—56 : Ladislaus L. B. Luzinszky. — 1753—57 : Stephanus Barinay. — 1754—58 : Antonius Jaszvitz. — 1755—58 : Stephanus Tót. — 1755—58 : Sigismundus Kunics. — 1755—58 : Paulus Beznák. — 1756—60 : Dominicus Franciscus Szabó. — 1757—60 : Ladislaus Gullik. — 1758—61 : Gasparus Melchior Dávid. — 1760—64 : Ignatius Frivaisz. — 1761—65 : Gabriel Zerdahelyi. — 1762—66 : Fr. Iosephus Keglevics. — 1763—66 : Ignatius Salesius comes Batthyány. — 1763—67 : Franciscus Deschan. — 1764—68 : Fr. Iosephus Zerdahelyi. — 1766—70 : Paulus comes Forgách. — 1766—69 : Emericus L. B. Perényi. — 1766—69 : Ioannes Nepomucenus Rákóczy. — 1767—68 : Franciscus Xaverius L. B. Orbán. — 1767—68 : Leopoldus Ioannes Nepomucenus Nájmajer. — 1768—72 : Fr. Emericus Poór. — 1770—74 : Fr. Leopoldus Pollingéry. — 1770—74 : Ioannes Hajnalkőy. — 1771—74 : Stephanus Magyary. — 1777—81 : Antonius L. B. Gabelkhoven. — 1778—82 : Franciscus comes Haller. — 1778—82 : Gabriel Beniczky. — 1851—56 : Ioannes Baptista Toldy. — 1863—70 : Stephanus Bognár. — 1863—69 :

Michael (Káplár) Ében. — 1872—78 : Franciscus Xaverius Horváth. — 1873—77 : Michael Mészáros. — 1878—82 : Iosephus Winckler. — 1881—84 : Alexander Eszterházi. — 1882—89 : Georgius Krammer. — 1885—92 : Georgius (Anhäupel) Andor. — 1886—88 : Zoltán Sigismundus Pázmány. — 1890—97 : Ferdinandus Rott. — 1891—93 : Aloysius Izsóf. — 1893—1900 : Gustavus Pécsi. — 1894—1901 : Victor Laczó.— 1901—08 : Carolus Károlyi. — 1901—1902 : Ludovicus Makay. — 1902—09 : Franciscus Csiba. — 1902—04 : Iosephus Bajnok. — 1903—04 : Aladár Cziklay. — 1903—10 : Iulius Tichy. — 1904—11 : Vendelinus Halász. — 1909—15 : Zoltán Ludovicus Meszlényi. — 1909—15 : Iulius Felber. — 1912—13 : Stephanus Füzesséry. — 1914—15 : Iosephus Malonyay.

E dioecesi Albaregalensi.

(Székesfehérvár.)

1780—82 : Fr. Iacobus Dely. — 1857—59 : Franciscus Csányi. — 1891—98 : Aloysius Viszota. — 1893—1900 : Aloysius Nagelreiter. — 1898—1905 : Iosephus Vass. — 1902—05 : Nicolaus Debreczenyi. — 1908—15 : Franciscus Büttner.

E dioecesi Iaurinensi.

(Győr.)

1573—78 : Ioannes Carbo. — 1579 : Benedictus Kundli. — 1588—93 : Martinus (Iaurinensis) Győri. — 1592—94 : Nicolaus Büky. — 1594—1600 : Paulus Dávid. — 1599—1607 : Martinus Szentmártoni. — 1599—1606 : Emericus Lósi. — 1604—08 : Ioannes Radovics. — 1605—07 : Georgius Himmelreich. — 1613—19 : Stephanus (Iaurinensis) Győri. — 1614—16 : Stephanus Lethenyei. — 1615—16 : Laurentius Sannics. — 1618—25 : Ioannes Sellez. — 1634 : Stephanus Récsei. — 1634 : Ioannes Raphael Rosy. — 1637—41 : Melchior Kőszeghy.— 1638 : Laurentius Dunaricz. — 1642—46 : Franciscus Ignatius Vitnyédi. — 1643—47 : Ioannes Baptista Hédervári. — 1646—49 : Michael Sigismundus Lósi. — 1646—53 : Petrus Tarczy. — 1648—49 : Adamus Tulok. — 1648—53 : Georgius Ladislaus Zichy. — 1657—61 : Fr. Petrus Bolla. — 1657—61 : Stephanus Telekesi. — 1665 : Fr. Paulus Széchenyi.— 1667—72 : Franciscus Ignatius Pakay. — 1667—71 : Fr. Adalbertus Turkovicz. — 1669—72 : Stephanus Belusi. — 1675—79 : Fr. Augustinus Ludovicus Bolla. — 1684—88 : Georgius Horvátth. — 1687—91 : Matthaeus Andreas Damián. — 1688—92 : Stephanus Antonius Andor.— 1689—93 : Ioannes Antonius Tarrody. — 1691—95 : Fr. Eusebius Radován. — 1692—95 : Ioannes Franciscus Kiss. — 1692—95 : Ioannes Iosephus Horváth. — 1695—98 : Gregorius Franciscus Matalics. — 1698—1701 : Ioannes Liptai. — 1699—1703 : Franciscus Ignatius Beck. — 1706—09 : Matthias Iosephus Csupor. — 1708—11 : Emericus Gabriel Eszterházy comes. — 1712—16 : Ioannes Grandicz. — 1714—17 : Antonius Horváth. — 1715—20 : Paulus Emericus Kontor. —

1716—19: Franciscus Emericus Békásy. — 1717—21: Fr. Emericus Ignatius Nagy. — 1720—23: Stephanus Sollinger. — 1720—25: Ioannes Milkovics. — 1729—33: Fr. Franciscus Roth. — 1735—39: Iosephus Niczky. — 1737—41: Fr. Ioannes Toronyi. — 1749—53: Fr. Paulus comes Eszterházy. — 1755—58: Ioannes Szily. — 1755—59: Fr. Paulus Niczky. — 1762—66: Ioannes Somsics. — 1766—69: Stephanus Boros. — 1768—71: Emericus Szabó. — 1770—74: Alexander Etényi. — 1771—73: Ioannes Illésy. — 1772—76: Paulus Ruysz. — 1772—76: Fr. Raphael Potyondi. — 1775—79: Nicolaus Ioannes Nepomucenus comes Csáky. — 1775—79: Fr. Vincentius Herics. — 1777—81: Christophorus Kramarich. — 1778—82: Franciscus Xaverius Salamon. — 1779—82: Iganatius Sterlinger. — 1779—82: Philippus Stainer. — 1889—92: Colomannus Schwartz. — 1903—10: Vendelinus Szabó.

E dioecesi Neosoliensi.

(Beszterczebánya.)

Ne unus alumnus missus fuit, sed inter primos eius episcopos duo Collegii alumni fuerunt, nempe Franciscus Berthold (1776—93) et Gabriel Zerdahelyi (1800—13) ambo e dioecesi Strigoniensi orti.

E dioecesi Nitriensi.

(Nyitra.)

1560—61: Stephanus (Arator) Szántó. — 1605—08: Ioannes Permai. — 1608—14: Paulus Nádasy. — 1608—15: Franciscus Gögh. — 1608—11: Georgius Nagy. — 1608—12: Michael Szentkereszty. — 1609—14: Thobias Pistes. — 1614—18: Stephanus Paksi. — 1627—32: Ioannes Kapronczai. — 1630: Georgius Iakusith. — 1634: Iosephus Ignatius Dobrassowski. — 1636—40: Fr. Ioannes Vanoviczi. — 1653—58: Fr. Augustinus Adamus Benkovith. — 1675—78: Emericus Iosephus L. B. Pongrácz. — 1691—94: Fabianus Sebastianus Ordódi. — 1695—99: Georgius Almásy. — 1698—99: Adalbertus L. B. Révay. — 1713—18: Paulus Tarnóczy. — 1715—18: Emericus Xaverius Iosephus Bivolényi. — 1725—29: Paulus Iosephus Zjátek. — 1733—36: Matthias Ioannes Baptista Hueber. — 1738—42: Petrus Paulus Ordódy. — 1745—47: Ladislaus Luz L. B. Lusénsky. — 1875—82: Ottokarus Prohászka. — 1902—09: Stephanus Galló.

E dioecesi Quinqueecclesiensi.

(Pécs.)

1579—82: Daniel Bereczk. — 1582—85: Ioannes (Transylvanus) Erdélyi. — 1589—90: Daniel Liptai. — 1598—1606: Petrus Baranyai. — 1600—02: Ioannes Lascovius. — 1600—01: Ioannes Laskovius. — 1602—06: Fr. Ioannes Zaycz. — 1627—31: Andreas Pécsi. — 1759—63: Ignatius Páffán. — 1759—63: Stephanus Szalágyi. — 1761—67: Daniel Mitterpacher. — 1767—73: Casparus Dőry. — 1775—79: Fran-

ciscus Ignatius Klimo. — 1779—82 : Fr. Ladislaus Bezerédy. — 1844 : Stephanus Rudnay. — 1845—49 : Ioannes Ev. Mendlik. — 1847—48 : Victor Kempelen. — 1857—64 : Ladislaus Kelemen. — 1880—84 : Ioannes Nepomucenus Vonka. — 1893—1900 : Dionysius (Melhard) Mosonyi. — 1906—09 : Carolus Dunszt. — 1909—15 : Ladislaus Dőry de Jobaháza. — 1910—15 : Franciscus (Anton) Ákos. — 1914 : Franciscus (Fuchs) Faludi.

E dioecesi Sabariensi.

(Szombathely.)

1778—81 : Antonius Laky. — 1780—82 : Ioannes Zanáthy. — 1780—82 : Gabriel Nagy. — 1852—58 : Antonius Bődy. — 1864—70 : Franciscus Reichl. — 1867—70 : Nicolaus Rhorer.

E dioecesi Vaciensi.

(Vácz.)

1668—71 : Michael Kecskeméti. — 1752—55 : Sigismundus comes Keglevics. — 1760—62 : Stephanus Vincze. — 1761—64 : Iosephus Ioannes Szajtler. — 1767—70 : Ioannes Nepomucenus Beniczky. — 1863—70 : Stephanus Ulár. — 1873—78 : Stephanus Czimmermann. — 1878—85 : Ioannes Gabriel Rovnyán. — 1900—07 : Adalbertus Wildmann.

E dioecesi Vesprimiensi.

(Veszprém.)

1602—04 : Ladislaus Majthényi. — 1642 : Andreas Szili. — 1647—53 : Fr. Antonius Kolhankovicz. — 1660—61 : Ladislaus Páhi. — 1662—67 : Fr. Ladislaus Ladányi. — 1680—83 : Fr. Andreas Tompa. — 1709—13 : Fr. Paulus Vukovics. — 1744—48 : Fr. Alexius Szabó. — 1745—49 : Fr. Hieronymus Martony. — 1754—58 : Ignatius Nagy. — 1760—64 : Fr. Franciscus Kemény. — 1763—67 : Franciscus Gaál. — 1771—74 : Antonius Ioannes Nepomucenus Kapuvári. — 1845—52 : Ladislaus Csete. — 1852—57 : Geiza Bereczk. — 1892—93 : Iulius Szendrői. — 1893—1900 : Michael Ott. — 1900—06 : Gabriel Pados. — 1906—08 : Petrus Sárdi. — 1908—10 : Franciscus Gruber. — 1910—13 : Paulus Szabó. — 1916 : Iohannes Pfeiffer.

PROVINCIA COLOCENSIS.

Ex archidioecesi Colocensi.

(Kalocsa.)

1582—87 : Ioannes Thamási. — 1738—42 : Franciscus Emericus Stimm. — 1858—62 : Tiburtius Boromisza. — 1867—73 : Bartholomaeus Matkovich. — 1872—79 : Georgius Steécz. — 1876—82 : Alexander Szucsics. — 1879—86 : Alexander Kalmár. — 1880—85 : Vendelinus

Hengen. — 1882—89 : Carolus Zgama. — 1889—96 : Paulus Ámon. — 1893—1900 : Iulius Kanyó. — 1894—98 : Michael Kőszeghy. — 1896—1903 : Antonius Kostialik. — 1896—1905 : Iulius Tantos. — 1897—1904 : Franciscus Xaverius Schweitzer. — 1902—09 : Iacobus Égerth. — 1905—08 : Iacobus Wildinger. — 1906—08 : Stephanus Kemenes. — 1908—15 : Stephanus Kerner. — 1910—15 : Ioannes Taskovics. — 1915 : Antonius Schopper.

E dioecesi Csanadiensi.

(Temesvár.)

1654—58 : Michael Szegedi. — 1681—84 : Georgius Iosephus Makay. — 1853—59 : Aloysius Schweiczer. — 1864—71 : Ioannes Baptista Kramp. — 1899—1906 : Ioannes Capistranus Mester. — 1906—13 : Iosephus Unterreiner. — 1914—15 : Ioannes Szaniszló.

E dioecesi Magnovaradinensi.

(Nagyvárad.)

1589—91 : Georgius Wadas. — 1591 : Ioannes Isaak Fejérdi. — 1599—1606 : Gregorius Nagyfalui. — 1608—12 : Ioannes Ács. — 1610—12 : Michael Ramocsaházy. — 1638—42 : Thobias Ladislaus Gaborjáni. — 1743—44 : Emericus comes Csáky. — 1756—57 : Iosephus Erdélyi. — 1851—56 : Ladislaus Palotay.

E dioecesi Transylvaniensi.

(Gyulafehérvár.)

1582 : Ioannes Beregszászi. — 1582—84 : Marcellus Nagy. — 1593—94 : Ioannes Thorday. — 1595 : Ioannes Szentgyörgyi. — 1595—96 : Ioannes Wajda. — 1596—1602 : Paulus Munkácsi. — 1602 : Thomas Balásfi. — 1602—08 : Franciscus Albinus. — 1609—10 : Martinus Albisi — 1619—23 : Georgius Buitul. — 1641—46 : Stephanus Boldisár. — 1642—47 : Sigismundus Keöreösi. — 1652 : Andreas Tordai. — 1654—57 : Petrus Hozó. — 1663—68 : Andreas Iosephus Illyés. — 1674—78 : Stephanus Iosephus Illyés. — 1701—05 : Franciscus Antonius Ioannes Bors. — 1706—09 : Ioannes Andreas Illyés. — 1744—46 : Carolus de Salbeck. — 1750—54 : Ladislaus Iosephus Ioannes Nepomucenus L. B. Kemény. — 1777—81 : Iosephus L. B. Apor. — 1867—73 : Gregorius Gidófalvy. — 1875—82 : Adalbertus Szuchy. — 1876—83 : Ferdinandus Sándorffy. — 1883—89 : Adalbertus Vass. — 1894—1901 : Iosephus Hirschler. — 1899—1906 : Robertus (Zeisinger) Szentiványi. — 1900—07 : Antonius Péter. — 1902—04 : Ladislaus Darnai. — 1903—10 : Iosephus Aurelius de Vécsey L. B. de Hernádvécse et Hajnáskő. — 1904—11 : Beniaminus Csáki. — 1907—13 : Georgius Floznik. — 1909—15 : Tiburtius Rejőd. — 1909—10 : Iosephus Lengyel. — 1910—15 : Victor Simon Macalik. — 1911—14 : Adalbertus Baráth.

PROVINCIA AGRIENSIS.

Ex archidioecesi Agriensi.

(Eger.)

1566 : Demetrius Szyzkora. — 1583 : Georgius Bácsmegyei. — 1588—89 : Nicolaus (Agriensis) Egri. — 1593—1600 : Matthaeus Zabay. — 1593—94 : Thomas Felnémethi. — 1603—08 : Emericus (Agriensis) Egri. — 1603—08 : Iacobus Czeglédi. — 1614—18 Michael Gyöngyössi. — 1619—22 : Benedictus Kizdy. — 1624—27 Stephanus Mihály. — 1627—30 : Andreas Bolia. — 1627—34 : Demetrius (Iarphas) Gyárfás. — 1631—35 : Stephanus Bosnyák. — 1632—37 : Stephanus Varró. — 1634 : Paulus Hoffmann. — 1637—38 : Georgius Balogh. — 1638—42 : Andreas Lónyay. — 1638 : Franciscus Stephanus Baróthy. — 1645—51 : Fr. Georgius Emericus Nagy. — 1645—46 : Georgius Goda. — 1646—51 : Stephanus Sennyey. — 1646—50 : Georgius Bársony. — 1653—57 : Matthias Franciscus Mokray. — 1657—61 : Petrus Parrádi. — 1666—70 : Franciscus Nagymihályi. — 1667—68 : Stephanus Jósa. — 1673—75 : Valentinus comes Drugeth de Homonna. — 1693—95 : Emericus Csáky comes. — 1695—99 : Petrus Gnadt. — 1709—13 : Alexander Máriási. — 1717—21 : Sigismundus Michael Kapy. — 1721—23 : Franciscus Seraphicus Xaverius comes Zichy. — 1721—25 : Fr. Paulus Letenyei. — 1726—30 : Franciscus Xaverius Iosephus Ioannes Nepomucenus L. B. Klobusiczky. — 1729—33 : Franciscus Seraphicus comes Barkóczy. — 1743—45 : Franciscus Fáy. — 1745—48 : Michael Antonius Okolicsányi. — 1745—49 : Carolus Iosephus Gánóczi. — 1747—51 : Ioannes Baptista Klinglmayr. — 1752—56 : Gabriel Glozzer. — 1763—66 : Antonius Gabriel Grau. — 1763—66 : Casparus Franciscus Horváth. — 1766—69 : Fr. Christianus Cusani. — 1768—71 : Nicolaus (Edelspacher) Nemespataky. — 1770—76 : Iosephus Bernay. — 1770—73 : Andreas Sebastianus Dudássy. — 1772—75 : Antonius Péchy. — 1776—80 : Ioannes Nepomucenus Sandrovics. — 1778—81 : Stephanus L. B. Fischer. — 1845—47 : Ludovicus Jekelfalusy. — 1851—53 : Ioannes Baptista Mattyasovszky. — 1853—58 : Ladislaus Begovcsevich. — 1908—13 : Alexander Nagy. — 1913—15 Samuel Holik.

E dioecesi Cassoviensi.

(Kassa.)

1851—57 : Iulius Kristóffy. — 1901—02 : Iulius Jósika L. B. de Branyicska. — 1905—12 : Stephanus Demeter. — 1908—15 : Alexander Spesz. — 1910—15 : Iosephus Nagy.

E dioecesi Rosnaviensi.

(Rozsnyó.)

1879—86 : Martinus Göbl. — 1882—89 : Adalbertus Wahlner. — 1886—93 : Ioannes Eugenius Beliczky. — 1908—15 : Adalbertus Soltész.

E dioecesi Scepusiensi.

(Szepesváralja.)

1857—63: Antonius Kurimszky. — 1875—77: Carolus (Wildfeuer) Vilányi.

E dioecesi Szatmáriensi.

(Szatmárnémeti.)

1855—57: Aloysius Ujhelyi. — 1857—63: Stephanus Csánk. — 1863—64: Acatius Géza Bekény. — 1889—96: Iulius Kováts. — 1892—95: Guilhelmus Holub. — 1907—10: Cornelius Kubányi. — 1909—15: Ludovicus Czumbel. — 1911—15: Zoltán Ladislaus Nyisztor

PROVINCIA ZAGRABIENSIS.

Ex archidioecesi Zagrabiensi.

(Zagreb.)

1559: Martinus Ivich. — 1579—82: Blasius Baranicius. — 1585—88: Ioannes Zaniczky. — 1593—94: Ioannes Bánhegyi. — 1593—1600: Andreas Samsinoci. — 1607—12: Fr. Iacobus Csrepinco. — 1608—10: Petrus Zelniczey. — 1608—15: Fr. Ioannes Bakics. — 1609—11: Nicolaus (Sartorius) Krajachevich. — 1611—15: Marcus Stephanus (Crisinus) Kőrösi. — 1616—18: Franciscus Nicolaus Bahun. — 1619—26: Georgius Florius. — 1619—22: Ioannes Altabak. — 1621—24: Fr. Andreas Franczicz. — 1625—29: Nicolaus Medak. — 1628—32: Petrus Paxich. — 1628—32: Fr. Ioannes Jaskay. — 1632—36: Fr. Martinus Borkowicz. — 1634—35: Ioannes Missych. — 1634—38: Matthias Zlovenchich. — 1637—41: Blasius Medvedich. — 1638—42: Michael Mattkovich. — 1638—44: Petrus Bellichich. — 1642—46: Ludovicus Bedekovich. — 1643—47: Nicolaus Filipovich. — 1646—50: Paulus Koós. — 1649—51: Petrus Kovachich. 1650—55: Georgius Blasinovich. — 1650—57: Franciscus Thomas Szalaicz. — 1652—57: Georgius Migich. — 1657—63: Wolffgangus Gabriel Chrisanich. — 1662—65: Iacobus Thudor. — 1665—69: Stephanus Nedelko. — 1666—68: Georgius Náray. — 1669—73: Petrus Orchovachky. — 1671—75: Fr. Casparus Mallechich. — 1671—77: Petrus Szabatkovich. — 1673—76: Franciscus Missich. — 1678—83: Stephanus Ioannes Tatarich. — 1681—84: Petrus Jansekovich. — 1683—90: Antonius Wolffgangus Wkmerovich. — 1684—91: Thomas Kovachevich. — 1690—94: Franciscus Novachich. — 1691—95: Petrus Spoliarich. — 1694—98: Michael Bencetich. — 1695—99: Antonius Christan. — 1696—1700: Georgius Resch. — 1699—1703: Fr. Stephanus Demsich. — 1699—1702: Christophorus Adamus Ladányi. 1700—02: Ionathas Ioachimus Ivanovich comes. — 1701—05: Franciscus Antonius Magyar. — 1701—02: Ioannes Iosephus Georgius L. B. Voinovich. — 1703—07: Stephanus Franciscus Ladányi. — 1703—

07: Georgius Stephanus Matthassich. — 1704—08: Laurentius Massan. — 1705—09 : Fr. Andreas Musar. — 1707—08 : Georgius Chuk. — 1708—12 : Georgius Nicolaus Plepelich. — 1708—12 : Michael Kalamer. — 1708—09 : Adamus Skerlecz. — 1709—13 : Petrus Matthachich. — 1710—13 : Georgius Gyulai. — 1712—16 : Nicolaus Levachich. — 1713—18 : Petrus Topolovecz. — 1714—20 : Petrus Gratzky. — 1716—20 : Michael Kovachevich. — 1718—22 : Gabriel Hermannus Antonius L. B. a Pathachich. — 1718—23 : Iosephus Antonius de Chiolnich. — 1719—23 : Stephanus Pucz. — 1720—24 : Georgius Marcellevich. — 1720—22 : Michael Horváth. — 1722—26 : Stephanus Iosephus Varovich. — 1723—26 : Michael Georgius Zlatarich. — 1724—28 : Sigismundus Nagy. — 1726—30 : Georgius Réés. — 1727—31 : Nicolaus Xaverius Magdich. — 1727—31 : Ioannes Mihanovich. — 1730—34 : Paulus Sikuten. — 1731—35 : Paulus Goymerecz. — 1731—35 : Stephanus Franciscus Xaverius Magdich. — 1731—37 : Paulus Jurak. — 1734—38 : Iosephus Mikinovich. — 1735—39 : Adamus Alexander L. B. a Pathachich. — 1735—36 : Georgius Ligutich. — 1735—41 : Balthasar Melchior Petkovics. — 1738—44 : Iacobus Skerlecz. — 1739—45 : Antonius Zlatarich. — 1740—44 : Iosephus Gallyuff. — 1740—44 : Fr. Dionysius Mirkóczy. — 1741—44 : Ioannes Kukulyevich. — 1741—45 : Antonius Zdencsay. — 1741—46 : Ioannes Paulus Petkovics. — 1745—47 : Ioannes Laurentius Zebich. — 1745—49 : Matthias Santek. — 1747—50 : Gabriel Ignatius Ladislaus Iosephus Kutnyak. — 1747—50 : Ignatius Kerchelich. — 1748—52 : Andreas Antonius Pius. — 1748—52 : Iosephus Ladislaus Zlatarich. — 1748—52 : Iosephus Horváth. — 1749—53 : Simon Gabriel Jellachich. — 1750—54 : Ioannes Xaverius Skergatich. — 1752—53 : Ioannes Pessutovich. — 1752—56 : Ignatius Novak. — 1753—57 : Stephanus Vitéz. — 1753—55 : Nicolaus Chegetek. — 1755—59 : Ioannes Ladislaus Kukecz. — 1756—60 : Andreas Adamus Ferk. — 1756—60 : Laurentius Iosephus Koczianchich. — 1757—62: David Ioannes Baptista Pizetti. — 1758—62: Adamus Stephanus Peharnik. — 1758—64 : Balthasar Emericus Koczianchich. — 1759—65 : Andreas Mancz. — 1759—64 : Franciscus Xaverius Emericus Lubetich. — 1760—64 : Paulus Smagucz. — 1760—66 : Antonius Tunkovich. — 1761—67 : Georgius David Pandurich. — 1761—64 : Iosephus Dellimanich. — 1762—68 : Antonius Iosephus Jaklich. — 1762—68 : Ignatius Stephanus Jellachich. — 1762—65 : Georgius Stephanus Gallyuff. — 1763—69 : Nicolaus Iosephus Kobbe. — 1763—69 : Franciscus Simonovich. — 1764—70 : Sigismundus Ludovicus Somsics. — 1764—69 : Emericus Ioannes Baptista Turkovich. — 1764—69 : Ludovicus Sigismundus Pauletich. — 1765—69 : Andreas Gasparich. — 1766—72 : Antonius Bexin. — 1767—70 : Stephanus Kengyel. — 1767—71 : Matthias Stepanich. — 1767—73 : Ioannes Radinovich. — 1768—70 : Adamus Michael Mlinarich. — 1768—72 : Stephanus Sostarecz. — 1768—74 : Paulus Sellendich. — 1768—74 : Stephanus Iosephus Begyann. — 1769—73 : Georgius Orlik. — 1769—75 : Franciscus Xaverius Raffay. — 1769—75 : Emericus Raffay. — 1770—71 : Sigismundus Byff. — 1770—75 : Franciscus Kis. — 1770—76 : Iosephus Dominich. — 1770—76 : Paulus Marek. — 1771—75 : Ludovicus

Bedekovich. — 1772—76: Franciscus Xaverius Supanich. — 1772—78: Paulus Iosephus Leszkováry. — 1772—78: Antonius Benedictus Kovachich. — 1773—76: Ioannes Baptista Rudolf. — 1773—79: Leopoldus Hochreitter. — 1773—77: Thomas Spoliarovich. — 1775—78: Venceslaus Bartholomaeus Wicelliny. — 1775—79: Franciscus Lovnichich. — 1775—79: Nicolaus Gallyuff. — 1776—79: Ignatius Xaverius Raffy. — 1777—82: Iosephus comes Sermage. — 1777—82: Matthias Margetich. — 1778—82: Georgius Osegovics. — 1779—82: Franciscus Xaverius comes Orssich. — 1780—82: Iosephus Suvich. — 1855—57: Iosephus Medur. — 1856—63: Antonius Kérzan. — 1857—62: Paulus Kolarić. — 1862—69: Georgius Žerjavić. — 1862—69: Iosephus Stadler. — 1872—76: Iacobus Salomon. — 1877—83: Iosephus Lang. — 1880—83: Ferdinandus Frankl. — 1880—87: Iosephus Volović. — 1883—90: Iosephus Pazman. — 1885—91: Ladislaus Jambreković. — 1890—93: Franciscus L. B. de Salis-Seewis. — 1891—98: Iosephus Lončarić. — 1893—1900: Hugo Mihalović. — 1899—1906: Iosephus Edgar Leopold. — 1900—02: Ioannes Eugenius Borković. — 1902—03: Stephanus Jambreković. — 1905—11: Iosephus Marić. — 1905—12: Iosephus Miljan. — 1907—10: Stephanus Zimmermann. — 1910—15: Stephanus Sakač. — 1910—13 Adalbertus Miljan.

E dioecesi Bosnensi seu Diacovensi et Sirmiensi.

(Diakovo.)

1864—70: Engelbertus Voršak. — 1885—92: Matthaeus Novosel.— 1886—93: Michael Kuhner. — 1906—13: Andreas Živković. — 1907—08: Robertus Bezetzky.

E dioecesi Segniensi et Modrusiensi seu Corbaviensi.

(Senj.)

1667: Martinus Braikovich. — 1754—58: Antonius Chiolich. — 1765—71: Maximilianus Antonius Chiolich. — 1771—74: Georgius Milanesi. — 1775—77: Petrus Thomas Friedrich eques. — 1776—80: Iosephus Pius Suppe. — 1777—82: Antonius Stephanus Caballini. — 1851—57: Michael Barilli. — 1867—74: Ioannes Baptista Koščak. — 1871—75: Nicolaus Veljačić. — 1871—75: Rochus Vučić. — 1883—84: Sylvester Kranjčević. — 1890—93: Sylvester Jerčinović. — 1901—1907: Matthias Pacher. — 1908—15: Carolus Kniewald.

E dioecesi gr. c. Crisinensi.

(Križevci.)

1912—15: Nicolaus Erdelji.

ORDINES RELIGIOSI.

Ex ordine S. Pauli primi Eremitae.

1580—82: Ioannes Waigel. — 1602—06: Ioannes Zaycz. — 1602—03: Thomas Franych. — 1707—12: Ioacobus Csrepinco. —

1608—12 : Ioannes Orosz. — 1608—15 : Ioannes Bakics. — 1621—27 : Andreas Franczicz. — 1628—32 : Ioannes Jaskay. — 1632—36 : Martinus Borkowicz. — 1636—40 : Ioannes Vanoviczi. — 1645—51 : Georgius Emericus Nagy. — 1647—53 : Antonius Kolhankovicz. — 1651—56 : Thomas Alexius Kébell. — 1653—58 : Augustinus Adamus Benkovith. — 1657—61 : Petrus Bolla. — 1658—62 : Ioannes Kéry. — 1662—67 : Ladislaus Ladányi. — 1667—71 : Adalbertus Turkovicz. — 1671—75 : Casparus Mallechich. — 1675—79 : Augustinus Ludovicus Bolla. — 1680—83 : Andreas Tompa. — 1683—87 : Emericus Eszterházy. — 1687—91 : Andreas Kollenitch. — 1691—95 : Eusebius Radován. — 1696—99 : Petrus Gnadt. — 1699—1703 : Stephanus Demsich. — 1703—07 : Adamus Silley. — 1705—09 : Andreas Musar. — 1709—13 : Paulus Vukovics. — 1713—17 : Eusebius Podhoránszky. — 1717—21 : Emericus Ignatius Nagy. — 1721—25 : Paulus Letenyei. — 1725—29 : Adamus Ordódy. — 1729—33 : Franciscus Roth. — 1733—37 : Bartholomaeus Orlay. — 1737—41 : Ioannes Toronyi. — 1740—44 : Dionysius Mirkóczy. — 1741—45 : Antonius Horhy. — 1744—48 : Alexius Szabó. — 1745—49 : Hieronymus Martony. — 1749—53 : Paulus comes Eszterházy. — 1753—55 : Philippus Dámián. — 1755—59 : Paulus Niczky. — 1760—64 : Franciscus Kemény. — 1762—66 : Iosephus Keglevics. — 1764—68 : Iosephus Zerdahelyi. — 1766—69 : Christianus Cusani. — 1768—72 : Emericus Poór. — 1770—73 : Andreas Sebastianus Dudássy. — 1770—74 : Leopoldus Pollingéry. — 1772—76 : Raphael Potyondi. — 1775—79 : Vincentius Herics. — 1776—80 : Ioannes Nepomucenus Sandrovics. — 1779—82 : Ladislaus Bezerédy. — 1780—82 : Iacobus Dely.

Ex ordine Carthusianorum:

1579 : Benedictus Kundli.

Ex ordine Dominicanorum:

1580 : Gregorius Fabritius.

Ex ordine Eremitarum S. Augustini:

1657—60 : Adamus Illésházy.

Alumni qui in Societatem Jesu ingressi sunt.

1560—61 : Gregorius Lamperti. — 1560—61 : Stephanus (Arator) Szántó. — 1600 : Iacobus Németh. — 1600—01 : Ioannes Laskovics. — 1608—11 : Georgius Nagy. — 1609—11 : Nicolaus (Sartorius) Krajachevich. — 1614—16 : Stephanus Lethenyei. — 1619—23 : Georgius Buitul. — 1630—36 : Michael Thany. — 1647 : Andreas Lónyay. — 1879 : Stephanus Czimmermann. — 1892 : Colomannus Schwartz. — 1895 : Ioannes Gabriel Rovnyán. — 1903 : Stephanus Jambreković. — 1909 : — Carolus Dunszt. — 1915 : Stephanus Sakač.

V.

CONSPECTUS NUMERICUS ALUMNORUM EX HUNGARIA SECUNDUM DIOECESES.

(1559—1917)

Dioecesis	Annus erectionis	1559 usque 1782	1844 usque 1917	Numerus totalis
Agriensis --- --- --- --- --- ---	1009	49	5	54
Albaregalensis--- --- --- --- ---	1777	1	6	7
Cassoviensis--- --- --- --- --- ---	1804	—	5	5
Colocensis --- --- --- --- --- ---	1000	2	19	21
Crisinensis gr. c. --- --- --- ---	1751	—	1	1
Csanadiensis --- --- --- --- ---	1037	2	5	7
Diacovensis--- --- --- --- --- ---	1233	—	5	5
Iaurinensis--- --- --- --- --- ---	1009	68	2	70
Magnovaradinensis--- --- -- ---	1103	8	1	9
Modrus-Segniensis--- --- --- ---	1461	7	8	15
Neosoliensis--- --- --- --- --- ---	1776	—	—	—
Nitriensis --- --- --- --- --- ---	1034	23	2	25
Quinqueecclesiensis--- --- --- ---	1009	14	10	24
Rosnaviensis --- --- --- --- ---	1776	—	4	4
Sabariensis --- --- --- --- --- ---	1777	3	3	6
Scepusiensis --- --- --- --- ---	1776	—	2	2
Strigoniensis --- --- --- --- ---	1000	235	25	260
Szatmáriensis --- --- --- --- ---	1804	—	8	8
Transylvaniensis --- --- --- ---	1106	21	15	36
Vaciensis --- --- --- --- --- ---	1052	5	4	9
Vesprimiensis --- --- --- --- ---	1009	13	9	22
Zagrabiensis --- --- --- --- ---	1085	156	22	178
	Summa:	607	161	768

E numero horum fuerunt:

Ex ordine S. Pauli primi Eremitae --- 55
« Carthusianorum--- --- --- --- 1
« Dominicanorum--- --- --- --- 1
« Eremitarum S. Augustini --- 1
Alumni qui in Societatem Jesu ingressi sunt 16

VI.

ELENCHUS OPERUM MEMORATORUM.

Alb(um) Hung(arorum) alumnorum in Collegio Germanico et Hungarico studentium. (Manuscriptum in bibliotheca Batthyaneum in Gyulafehérvár conservatum.)

Alegambe Philippus S. J. Mortes illustres et gesta eorum de Societate Jesu, qui in odium fidei, pietatis aut cuiuscumque virtutis occasione missionum, sacramentorum administratorum, fidei aut virtutis propugnatae ab ethnicis, haereticis vel aliis veneno, igne, ferro aut morte alia necati, aerumnisve confecti sunt. Extremos aliquot annos mortesque illustres usque ad annum 1655. adiecit Ioannes Nádassy S. J. Romae, 1657.

(Anonymus) : A római Collegium Germanico-Hungaricum magyarországi tanulói 1770-ig. (Cordara műve nyomán.) A «Pesti Napló» 1855 április 8-iki 81. számában.

Backer-Sommervogel S. J. Bibliographie de la Compagnie de Jésus. Vol. I—IX. Bruxelles-Paris, 1890—1900.

Barlè Janko : Povijest turopoljskih župa. Zagreb, 1911.

Bartalos Gyula : A római iskolázás az egri egyházmegyében. Az «Egri Egyházmegyei Közlöny» 1890. évf. 3—9. számában. (P. Steinhuber András volt rektortól vett adatai s másunnan szerzett adalékai alapján.)

Bathó István : Kéry János élete és művei. Budapest, 1911.

Beke Antal : Az Erdély egyházmegyei papnövelde történeti vázlata. Károly-Fehérvár, 1870.

Békesi Emil : Náray György élete. «Uj Magyar Sion» 1884 : 2—14, 161—171, 333—346 et 501—521.

Benger Nicolaus Fr. Annalium Eremi-Coenobiticorum ordinis Fratrum Eremitarum S. Pauli primi Eremitae volumen secundum. (1663—1727.) Posonii, 1743.

Bereczk Géza : A római magyar-collegium keletkezése. A «Religio» 1855-iki II. félévi kötete 385—388. l.

Bonanni Philippus P. Societatis Jesu : Numismata Pontificum Romanorum. Vol. I—II. Romae, 1699.

Brüsztle Josephus : Recensio Universi Cleri Dioecesis Quinque-Ecclesiensis. Vol. I—IV. Quinque-Ecclesiis, 1874—1880.

Catalogus librorum manuscriptorum Bibliothecae Universitatis R. Scientiarum Budapestinensis. Vol. I—III. Budapest, 1889—1910.

Catalogus virorum illustrium qui ex Collegio Germanico et Hungarico prodierunt. (Manuscriptum in archivo Collegii, Romae conservatum.)

Cataneo-Truchsess: Panegyricus de institutione Collegii Germanici et Ungarici a comite Eusebio Truxes collegii eiusdem alumno dictus. A Hieronymo Cataneo Societatis Jesu scriptus. Anno saeculari eiusdem Collegii. (Romae, 1652.) 8° pag. 112.

Cetto Ignatius Franciscus Xaverius: Virtus coronata Divi Ladislai I. Hungariae regis, inclytae nationis Hungaricae tutelaris, triginta novem orationibus panegyricis per annos XXXIX in basilica Divi Stephani protomartyris Viennae celebrata. Viennae, 1693.

Cordara Julius Societatis Jesu: Collegii Germanici et Hungarici historia libris IV. comprehensa. Accedit catalogus virorum illustrium qui ex hoc Collegio prodierunt. Romae, 1770. (4° pag. XVI et 232.)

Correspondenzblatt für die ehemaligen Alumnen des Collegium Germanicum et Hungaricum zu Rom. (1892—1916.) Gedruckt in Trier und später in Mainz.

Czvittinger David, nobilis Hungarus: Specimen Hungariae literatae. Accedit bibliotheca scriptorum qui extant de rebus Hungaricis. Francofurti et Lipsiae, 1711.

Diarium Collegii Germanici et Hungarici. (Manuscriptum in archivo Collegii Romae conservatum.)

Eszterházy János gróf: Az Eszterházy család és oldalágainak leírásához tartozó oklevéltár. Budapest, 1901.

Fancev S. Fr. Einige Bemerkungen zur Geschichte des Schrifttums in Kroatien. (In «Archiv für Slavische Philologie» 1914.)

Farlati Daniel S. J. Illyricum Sacrum. Vol. I—VIII. Venetiis, 1751.

Fináczy Ernő: A Collegium Germanicum-Hungaricum. (A magyarországi közoktatás története Mária Terézia korában I. kötete 60—63.) Vol. I—II. Budapest, 1899—1902.

Fontes Rerum Transylvanicarum I—II. (Epistolae et acta Jesuitarum Transylvaniae temporibus principum Báthory.) 1571—1588. Budapest, 1911—13.

Fraknói Vilmos: Szántó István, egy magyar jezsuita a XVI. században. (Katholikus Szemle 1887.) Budapest, 1887.

Frankl Vilmos: A római német-magyar papnövelde magyarországi tanulói, 1559—1600 közt. (A hazai és külföldi iskolázás a XVI. században 279—283. l.) Budapest, 1873.

Fuxhoffer Damiani Benedictini Pannonii Monasteriologiae regni Hungariae libri duo totidem tomis comprehensi. Recognovit ad fidem fontium revocavit et auxit Maurus Czinár. Tomus I. Monasteria ord. S. Benedicti. Tomus II. Sacrae domus canonicorum regularium, Cisterciensium, ordinum equestrium, et eremitarum Augustinianorum. Pestini. 1858 et 1860.

Gams Pius Bonifacius O. S. B. Series episcoporum ecclesiae catholicae quotquot innotuerunt a Beato Petro Apostolo. Ratisbonae, 1873.

Hanuy Franciscus: Petri Cardinalis Pázmány ecclesiae Strigoniensis

archiepiscopi et regni Hungariae primatis epistolae collectae. Vol. I—II. Budapest, 1910—11.

Horvat Karlo: Život blaženog Marka Križevčanina mučenika. U Zagrebu, 1904.

Illéssy János: A mikófalvi Bekény család leszármazása és története. Budapest, 1902.

Jedlicska Pál: Eredeti részletek gróf Pálffy-család okmánytárához (1401—1653) s gróf Pálffyak életrajzi vázlatai. Budapest, 1910.

Jordánszky Alexius: Kurze Beschreibung der Gnadenbilder der seligsten Jungfrau Mutter Gottes Maria. Pressburg, 1836.

Jungnitz Joseph: Die Breslauer Germaniker. Breslau, 1906. 8° pag. XII et 409.

Karcsú Antal Arzén: Vácz város története. I—IX. Vácz, 1880—88.

Katona Stephanus: Historia metropolitanae Colocensis ecclesiae. Pars I. (1000—1526) et Pars II. (1527—1792). Colocae, 1800.

Kazy Franciscus S. J. Historia universitatis Tyrnaviensis Societatis Jesu. Tyrnaviae, 1737.

Kelemen Ladislaus alumnus Collegii annorum 1857—64: Notationes de vita alumnorum Hungarorum Collegii Germanici et Hungarici. (Manuscriptum in archivo Collegii, Romae conservatum.)

Kerchelich Balthasar Adamus: Historiarum cathedralis ecclesiae Zagrabiensis partis primae tomus. I. Zagrabiae, S. a.

Kereszturi Josephus Aloysius: Compendiaria descriptio fundationis, ac vicissitudinum episcopatus, et capituli M. Varadiensis. Magno-Varadini, 1806.

Kéry Ioannes: Celsissimi ac Reverendissimi principis domini Georgii Szelepcheny, archiepiscopi Strigoniensis . . . vita, opera et virtutes. Posonii, 1676.

Kollányi Ferencz: Esztergomi kanonokok. 1100—1900. A magyar katholikus egyház kilenczszázados évfordulója alkalmából kiadja az esztergomi főszékesegyházi káptalan. Esztergom, 1900.

Koncz Ákos, konczházai: Egri egyházmegyei papok az irodalmi téren. Eger, 1892.

Liber Iuramenti alumnorum Collegii Germanici et Hungarici usque ad annum 1777. (Plures tomi in archivo Collegii Romae conservati.)

Libro di varie cose. (Manuscriptum in archivo Collegii Romae conservatum.)

Matković Stephanus: Recensio episcoporum, archiepiscoporum, praepositorum majorum, et canonicorum inde a fundatione episcopatus, metropolitani capituli ac antiquissimae ecclesiae Zagrabiensis ad praesens usque tempus biographico-historicus commentariis illustrata. Zagrabiae, 1887.

Memoria basilicae Strigoniensis anno 1856. die 31. Augusti consecratae. Pestini, 1856.

Memoria dignitatum et canonicorum cathedralis ecclesiae Agriensis.

(In «Adatok az egri egyházmegye történetéhez» vol. IV. pag. 56—265.) Eger, 1908.

Némethy Ludovicus: Series parochiarum et parochorum archidioecesis Strigoniensis ab antiquissimis temporibus usque annum 1894. Strigonii, 1894.

Nilles Nicolaus S. J. Symbolae ad illustrandam historiam ecclesiae orientalis in terris coronae S. Stephani. Vol. I—II. Oeniponte, 1885.

Officia propria in usum Zagrebiensis archidioeceseos. Zagrabiae, 1916.

Orosz Franciscus P. F. Synopsis annalium Eremi-Coenobiticorum FF. Eremitarum ordinis S. Pauli primi Eremitae. Sopronii, 1747.

Pannonhalmi Szent-Benedek-rend története. Vol. IV—X. Budapest, 1906—08.

Pauer Ioannes episcopus Cons. et Praep. Major: Historia dioecesis Alba-Regalensis ab erecta sede episcopali. 1777—1877. Albae-Regiae, 1877.

Péterfy Carolus e Societate Jesu: Sacra concilia ecclesiae Romano-Catholicae in regno Hungariae celebrata ab anno Christi 1106 usque ad annum 1715. Vol. I—II. Posonii, 1741.

Petheő Rudolf (Prohászka Ottokár): A Collegium Germanicum et Hungaricum magyar tanulóiról. (A Collegium Romanum háromszázados évfordulója alkalmából.) «Uj Magyar Sion» 1883: 36—37.

— A Collegium Germanico-Hungaricumban. «Magyar Sion» 1887: 45—61, 272—283, 596—608, 682—695, 743—759, 840—852; 1888: 353—372, 603—609 és 925—941.

Pirhalla Márton: A szepesi prépostság vázlatos története. Löcse, 1899.

Pongrácz Stephanus S. J. Laudatio funebris Gabrielis e comitibus Patachich de Zajezda, archiepiscopi Colocensis. Claudiopoli, 1746.

Pr. F. (Acta in archivo Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, Romae conservata.)

Rel. mscr. (Relationes manuscriptae in archivo Collegii, Romae conservatae.)

(Rimely Carolus) Capitulum insignis ecclesiae collegiatae Posoniensis ad S. Martinum ep. olim SS. Salvatorem. (Instar manuscripti.) Posonii, 1880.

Schematismi varii, illo loco indicati.

Schmidl Ioannes S. J. Historia Societatis Jesu provinciae Bohemiae. Pragae, 1749.

Schrauf Károly: A bécsi egyetem magyar nemzetének anyakönyve. (1453—1630) Budapest, 1902.

Schröder Fridericus S. J. Monumenta quae spectant primordia Collegii Germanici et Hungarici. (1551—56.) Cum effigie S. Ignatii et duabus tabulis. Romae, 1896. 8° pag. XXII et 310.

Steinhuber Andreas Kardinal aus der Gesellschaft Jesu: Geschichte des Kollegiums Germanikum Hungarikum in Rom. Zwei Bände. XVI + 472 und VIII + 560. Freiburg im Breisgau, 1895. (Recensuit Dr. Pethő (Prohászka) in «Magyar Sion» 1895: 49—56.) — Zweite, verbesserte und

vermehrte Auflage. Freiburg, 1906. Zwei Bände. XVIII+506 und X+617 mit 58 Bildern und 24 Tafeln.

Szabó Ignácz: Balázsfi Tamás püspök és egyházi iró élete és művei. «Magyar Sion» 1897: 122—133 et 184—209.

Szabó Károly: Régi Magyar Könyvtár. Vol. III. Budapest, 1896—98.

Szabó László, Bártfai: A Hunt-Paznan-nemzetségbeli Forgách-család története. Esztergom, 1910.

Szántó Stephanus S. J. Historia seminarii Hungarici, conscripta per Stephanum Aratorem Pannonium anno 1579 mense Iulio, ex qua lector candide dilucide poteris cognoscere, quo tempore, quomodo et per quos Collegium Hungaricum habuerit originem et progressum, quos item sustinuerit persecutores et adversarios. (Manuscriptum bibliothecae Vaticanae: Vat. Lat. 6205. Traduxit et Hungarice edidit Guilhelmus Fraknói in «Katholikus Szemle» 1912: 444—453 et 562—580.)

Szentkirályi István: Római kispapok hazaérkezése Pécsre 1763-ban. (A «Pécs-Baranyamegyei Múzeum Egyesület» Értesitője 1916-ik évf. 102—3. l.)

Szinnyei József: Magyar irók élete és munkái. Vol. I—XIV. Budapest, 1891—1914.

Tanner Matthaeus: Societas Jesu . . .sive gesta . . . Patrum S. J. Pragae, 1694.

Temesváry János: Erdély választott püspökei. (1618—1695.) I—II. Szamosujvár, 1913—1914.

(Timon Simon): Purpura Pannonica, sive Vitae, et res gestae S. R. E. Cardinalium, qui aut in ditionibus Sacrae Coronae Hungaricae nati, aut regibus sanguine conjuncti, aut episcopatibus Hungaricis potiti fuerunt. Editio novissima et emendata. Cassoviae, 1745.

Vagner József: Adalékok a nyitrai székes-káptalan történetéhez. Nyitra, 1896.

Velics László S. J. Vázlatok a magyar jezsuiták multjából. (1560–1773.) Vol. I—III. Budapest, 1912—14.

Zelliger Alajos: Egyházi irók csarnoka. Esztergom-főegyházmegyei papság munkássága. Bio- és bibliographiai gyüjtemény. Nagyszombat, 1893.

Zerdahelyi Gabriel alumnus Collegii Germanici et Hungarici: Notationes variae in suo albo coalumnorum Romae confectae. (Manuscriptum in bibliotheca episcopali in Barsszentkereszt conservatum.)

VII.

ICONES ET FACSIMILIA.

SERIES TOMORUM QUAM HABENT
FONTES RERUM TRANSYLVANICARUM
(ERDÉLYI TÖRTÉNELMI FORRÁSOK)
COLLEGIT ET EDIDIT
Dr. ANDREAS VERESS, BUDAPEST (HUNGARIA)

1—2. Epistolae et acta Jesuitarum Transylvaniae temporibus principum Báthory. — Erdélyi jezsuiták levelezése és iratai a Báthoryak korából. Vol. I. (1571—1583) Budapest, 1911. Pag. XVI+326. (Cum 7 facsimilibus) — Vol. 2. (1575—1588) Budapest, 1913. Pag. VIII+314. (Cum 6 facsimilibus) ... ... à K 10.— (M. 8.50)

3. Antonii Possevini Societatis Jesu Transylvania. (1584) —Antonio Possevino della Compagnia di Giesù: Transilvania. (1584) Budapest, 1913. Pag. XXIV+297. (Cum 47 imaginibus) ... K 10.— (M. 8.50)

4. Acta et epistolae relationum Transylvaniae Hungariaeque cum Moldavia et Valachia. — Akták és levelek Erdély- és Magyarország Moldovával és Havasalföldével való viszonyához. Vol. I. (1468—1540) Budapest, 1914. Pag. XII+342. (Cum 5 facsimilibus) K 10.— (M. 8.50)

5. Annuae Litterae Societatis Jesu de rebus Transylvanicis. — Az Annuae Litterae Societatis Jesu erdélyi ügyekről. (1581—1611) Budapest, 1907. ... ... Sub prelo

6—9. Epistolae et acta Jesuitarum Transylvaniae temporibus principum Báthory. — Erdélyi jezsuiták levelezése és iratai a Báthoryak korából. (1589—1613) ... ... vol. 4

10—12. Acta et epistolae relationum Transylvaniae Hungariaeque cum Moldavia et Valachia. — Akták és levelek Erdély- és Magyarország Moldovával és Havasalföldével való viszonyához. (1541—1848) ... ... vol. 3

13. Historia Transylvaniae. Auctore P. Ioanni Argenti S. J. (1603—1607) Erdély története P. Argenti János jezsuita-atyától. vol. 1

14—15. Epistolarium P. Alfonsi Carrilli S. J. — P. Carrillo Alfonz jezsuita-atya levelezése (1589—1618) ... ... vol. 2

Tomorum suprascriptorum iam editi I—IV. comparari possunt apud:

Fontes Rerum Transylvanicarum
Budapest (Hungaria)

SERIES TOMORUM QUAM HABENT
FONTES RERUM HUNGARICARUM
(MAGYAR TÖRTÉNELMI FORRÁSOK)
COLLEGIT ET EDIDIT
Dr. ANDREAS VERESS, BUDAPEST (HUNGARIA)

1. Matricula et acta Hungarorum in universitatibus Italiae studentium. Vol. I. Padova: 1264—1864. — A paduai egyetem magyarországi tanulóinak anyakönyve és iratai. (1264—1864) Budapest, 1915. Pag. XVI+320. (Cum 24 facsimilibus) ... ... K 10.— (M. 8.50)

2. Matricula et acta Hungarorum in universitatibus Italiae studentium. Vol. II. Roma; Collegium Germanicum et Hungaricum. — A római Collegium Germanicum et Hungaricum magyarországi tanulóinak anyakönyve és iratai. Vol. I. Matricula. (1559—1917) Budapest, 1917. Pag. XXIV + 332. (Cum 60 facsimilibus.) K 20.— (M. 17.—)

3. Partes registrorum rationum curiae Stephani Báthory regis Poloniae res Transylvanicas et Hungaricas illustrantes. — Báthory István lengyel király udvari számadáskönyveinek erdély- és magyarországi részei. (1576—1586) Budapest, 1917. ... ... Sub prelo

4. Matricula et acta Hungarorum in universitatibus Italiae studentium. Vol. III. Roma; Collegium Germanicum et Hungaricum: Vol. II. Acta et epistolae. (1578—1892) ... ... vol. 1

5—8. Codex diplomaticus domus comitum Kornis de Göncz-Ruszka. — A göncz-ruszkai gróf Kornis-család oklevéltára. (1243—1864) ... ... vol. 4

9. Matricula et acta Hungarorum in universitatibus Italiae studentium. Vol. IV. Bologna, Ferrara, Firenze, Padova, Parma, Pavia, Perugia, Pisa et Siena: 1280—1800. — A bolognai, ferrarai, firenzei, paduai, parmai, paviai, perugiai, pisai és sienai egyetem magyarországi tanulóinak anyakönyve és iratai. (1280—1800)... ... ... vol. 1

10—11. Notationes historicae Stephani Szamosközi. — Szamosközi István történeti feljegyzései. (1526—1612)... ... ... vol. 2

12. Epistolarium Pancratii Sennyey cancellarii Transylvaniae. — Sennyey Pongrácz erdélyi kanczellár levelezése. (1589—1613) ... vol. 1

13. Epistolae iuvenum L. B. Révay scholas Hungariae aliorumque regnorum illustrantes. (1538—1780) — A báró Révay-fiúk hazai és külföldi iskolákból hazaírt levelei. (1538—1780) ... ... vol. 1

34. Acta Bononiensia Hungarica. — Miscellanea Hungarica historica e collectione comitis Ferdinandi Aloysii Marsigli et bibliothecae Universitatis Bononiensis. — Bolognai magyar iratok. — Magyar történeti iratok és munkák gróf Marsigli Ferdinánd Alajos és a bolognai egyetemi könyvtár gyüjteményéből ... ... vol. I

35. Epistolae et acta regimen principum Báthory illustrantia. — Levelek és akták a Báthoryak kora történetéhez. (1571—1613) vol. I

36. Relationes Italicae de rebus Transylvanicis ex actis diurnis, qui «Avvisi» nominantur. — Olasz irott ujságok (Avvisi) erdélyi ügyekről. (1571—1613) ... ... vol. I

37. Relationes Italicae de statu ecclesiastico et politico Hungariae et Transylvaniae. — Olasz jelentések Magyar- és Erdélyország egyházi és politikai állapotáról. (1493—1690) ... ... vol. I

38. Epistolae et acta historiam Hungariae illustrantia ex archivis Bohemiae congesta. — Levelek és akták Magyarország történelméhez Csehország levéltáraiból. (1532—1849)... ... ... vol. I

39. Relationes de rebus Hungariae ecclesiasticis.— Jelentések Magyarország vallási viszonyairól. (1630—1660) ... ... vol. I

40. Regesta ad res Hungaricas et Transylvanicas spectantia ex archivis diversis Europae congesta. — Regeszták Magyar- és Erdélyország történetéhez Európa különböző levéltáraiból. (1526—1690) ... ... vol. I

Tomorum suprascriptorum iam editi I—II. comparari possunt apud:

Fontes Rerum Hungaricarum
Budapest (Hungaria)

TABULA MATERIAE.